

Giới thiệu Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi

Thể loại: Ngôn tình, hài hước, sủng

Manhua: Ảnh hậu lão bà không được chạy

Edit: Shui, Gió Lốc

Bạn trai bắt cả hai tay? Đồi đi, làm hấn không có tiền đồ! Tỷ tỷ xấu xa? Ngược ả! Làm ả thân bại danh liệt! Các loại hãm hại hay là không ngăn cản được con đường siêu sao của Lục Diệp, mặt mũi nhóm cận bã đâu không?

Chỉ là, vì sao có một bánh bao nhỏ ngày ngày đi theo phía sau đuôi cô Ô không, phía sau còn có một đại băng sơn (núi băng lớn).

“Em là người phụ nữ của anh, nghĩa vụ là làm ấm giường. Làm ấm rồi, anh sẽ nâng em thành siêu sao”

“Hừ, tôi mới không cần”

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 1: Còn ghê tởm hơn cô

Thành phố Hải Vân, trời đã khuya.

Hôm nay là tiệc đóng máy của công ty về bộ phim cổ trang huyền huyền mới nhất “Bộ Bộ Sinh Liên”, vì bộ phim này có diễn viên nam chính Giang Văn Thăng nên công ty đã dốc hết tâm huyết, Lục Diệp cố ý từ nước Mỹ trở về, chính là vì cho vị hôn phu một sự ngạc nhiên.

Tầng lầu Giang Văn Thăng đang ở là hai người cùng mua 5 năm trước.

Lục Diệp một tay cầm món quà đã chuẩn bị tỉ mỉ, một tay lấy ra chìa khóa mở cửa, lòng tràn đầy chờ đợi thấy được đáng về ngạc nhiên của bạn trai

Nhưng khi cô đẩy cửa ra, phòng khách không một bóng người, chỉ có ánh đèn ái muội, cùng đồng quần áo hỗn độn trên sàn, áo ngực da báo, giày cao gót màu hồng nhạt, quần lót ren, trải dài đến trước cửa phòng ngủ.....

Âm thanh nam nữ hoan lạc truyền đến từ trong cánh cửa khép hờ, giống một cái búa đánh vào trong đầu Lục Diệp, đến nỗi khiến cô bất động tại chỗ trong nháy mắt.

“Văn thăng, anh khi nào mới có thể ngã bài cùng ả Lục Diệp ngốc nghếch kia.....” Vang lên cùng với âm thanh thờ dốt của nữ tử mê mị tận xương kia.

Này không phải giọng nói của Lục Lăng Tuyết sao?

Lục Diệp quả thực không thể tin được, cốt truyện cầu huyết như thế có một ngày lại xảy ra đối với bản thân mình, Lục Lăng Tuyết là chị cùng cha khác mẹ của cô, 5 năm trước thành danh từ sau bộ phim đại hình cung đấu diễn diễn chung với cô “Tuý Linh Lung”, khi đó danh tiếng của Lục Lăng Tuyết không vang dội như cô, chỉ là sau đó.....

Tim của Lục Diệp như bị bóp nghẹn.

“Ngoan, giờ chưa phải lúc.” Nam nhân nặng nề mà thở hổn hển, “Đừng quên cổ phần công ty còn có một nửa của cô ấy.”

“Kia lại như thế nào? Ta có thể mua lại cổ phần của ả, Văn Thăng, anh có phải còn yêu ả? Đừng quên 5 năm trước là chính tay anh gài bẫy đem ả đưa lên giường người khác, còn lấy đi con của ả.” Lục Lăng Tuyết giận dữ nói.

Khi nghe đến câu này, Lục Diệp chỉ cảm thấy một thanh kiếm nhọn cắm vào trái tim, thân thể như rơi xuống vực sâu vách băng giá, càng rơi càng sâu, lạnh lẽo đến tận xương.....

5 năm trước cô vì đính hôn với Giang Văn Thăng mà không tiếc phân bội ông ngoại, tự cho rằng là vì dâng lên đêm đầu tiên quý giá nhất của bản thân mình, vì để sinh ra đứa con của hai người, cô từ bỏ tiền đồ tốt, thậm chí đặt cược cả sinh mệnh mình!

Thì ra tất cả đều lại là trò đùa?

Ha ha, chuyện này không thể, hai người họ nhất định là đang đọc lời thoại, giả, tất cả đều là giả.....

“Lăng tuyết, không phải đã nói không được đề cập chuyện này sao, anh làm nhiều như thế là vì ai? Còn không phải đều là vì em sao, nếu khi đó anh không làm như thế, em có thể có được thành tựu hôm nay? Có thể lấy được giải thưởng Tinh Cực ngày mai? Với năng lực cùng diễn xuất của Lục Diệp, cô ta sẽ vẫn luôn đạp trên em.” Âm thanh ôn nhu của người nam trầm an.

Lục Lăng Tuyết bất mãn mà “Hừ” một tiếng, trong giọng nói toàn là trào phúng, “Kỹ thuật diễn xuất của ả tốt, em thừa nhận, đáng tiếc là, quá ngu! Đến bây giờ cũng không biết ông ngoại ả để lại cho ả một khối tài sản lớn, còn ngây ngô vì anh mà từ chối một mối duyên tốt, bỏ lỡ cơ hội tốt gả vào hào môn, thật là một người ngu ngốc.”

“Kia không phải cô ta quá ngốc, là ông xã em có mị lực quá lớn!” Người nam cười nhẹ, nói xong, dường như đang trừng phạt người nữ không chuyên tâm, đột nhiên dùng sức tiến lên.

“A.....” Người nữ hét chói tai lại lần nữa vang lên.

Lục Diệp ngờ ngác đứng tại chỗ, cả người run lên, một quả tim còn sống bị dao đâm vào rồi rút ra, lập đi lập lại, vỡ nát, máu thịt mơ hồ.

Chờ đến khi trong cửa chỉ còn lại tiếng thờ dốt buồn nôn, cô mới thanh tỉnh lại.

Này không phải lời kịch, tất cả đều là sự thật.

Hiện thực hung hăng mà đập vào miệng cô!

Lục Diệp cắn chặt môi, đau lòng khuất nhục, phần nộ tuyệt vọng, hận không thể lập tức vọt vào, xé rách gương mặt giả tạo của đôi gà rừng thổ cẩu này!

Nhưng như vậy quá dễ dàng cho bọn họ.

Lục Lăng Tuyết ngày mai không phải nhận thưởng sao? À ta mấy năm nay nỗ lực đều là vì ngày này, cho nên.....

Lục Diệp hít một hơi thật sâu, hung hăng mà lau nước mắt, móc di động ra, chỉnh chế độ yên lặng.

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 2: Có thể đưa lên cũng có thể dìm xuống

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

Trong phòng vang lên âm nhạc trợ hứng, đôi nam nữ trên giường nam nữ đang trong lửa nóng triền miên, không cảm giác được người ngoài cửa.

Vài phút sau, sau khi quay xong, Lục Diệp thu hồi di động, lặng yên rời đi, dường như chưa bao giờ đã tới.

Rời khỏi căn nhà của cô với Giang Văn Thắng, Lục Diệp tìm được khách sạn gần đây vào ở, vốn dĩ cô hẹn với Giang Văn Thắng là buổi chiều ngày mai cùng tới thành phố Hải Vân, giúp Lục Lăng Tuyết việc nhận thưởng, mà cô lần đi nước Mỹ cũng là vì giúp Lục Lăng Tuyết mở ra cánh cửa lớn trên con đường tiến vào nghệ thuật quốc tế.

Nhìn hai thân thể hoan lạc bên nhau trên màn hình di động, trong đầu không ngừng lặp lại lời đối thoại vừa rồi của bọn họ, tim Lục Diệp như bị đao cắt, hừng hực bốc cháy lên ngọn lửa thù hận, hận không thể đem tất cả đốt sạch sẽ!

Dùng nước lạnh rửa mặt, cô ngẩng đầu nhìn chính mình trong gương, bảy năm trước cô dựa vào khuôn mặt tuyệt đẹp động lòng này bắt đầu tiến vào nghiệp diễn, rồi sau đó bằng vào thiên phú diễn xuất kinh người mà thành danh.

Chỉ là sau đó cô lại vì Giang Văn Thắng lui về sau.

Từ đây, tất cả này đều kết thúc, nợ cô, nhất định phải làm cho bọn họ trả giá. Lục Diệp nhìn chính mình trong gương, ánh mắt kiên định như lửa.

Lúc này di động vang lên, là Giang Văn Thắng gửi tin nhắn WeChat.

“Bảo bối, tiệc đóng máy hết thấy thuận lợi, trăm/docs hết sức mình, thật là mệt, chờ em trở về phải bồi thường cho trăm.”

Nhìn hàng chữ trên màn hình, Lục Diệp quả thực cảm thấy như nhìn thứ ghê tởm!

Nhưng vẫn trả lời một chữ: “Được.”

Qua vài giây, Giang Văn Thắng lại đã gửi một cái tin nhắn, “Anh ngủ đây, đại bảo bối, ngày mai gặp, yêu em.”

Lục Diệp xem cũng chưa xem, trực tiếp đem điện thoại liên kết với máy tính, chờ làm xong hết thấy, chân trời đã nổi lên ánh mặt trời.

Cô nằm trên giường, nhớ tới Lục Lăng Tuyết nói ông ngoại để lại cho cô một khối tài sản, vì sao cô không biết gì hết?

Còn có cái người nam kia đính hôn với cô nữa.....

Bọn họ đến tận cùng còn che giấu cô bao nhiêu việc?

7 giờ tối, nghi thức trao giải thưởng Tinh Cự bắt đầu.

Lục Lăng Tuyết vừa mới đi qua thảm đỏ lên sân khấu đang còn chìm đắm trong hưng phấn, thấp giọng hỏi người nam bên cạnh, “Văn Thăng, hôm nay em có nổi bật chói lóa không?”

“Phải, em là đẹp nhất toàn hội trường.” Giang Văn Thăng ôn nhu trả lời, ánh mắt theo bản năng lại đảo tìm một vòng, “Kỳ lạ, Lục Diệp đâu? Cô tại sao lại không nghe điện thoại?”

Lục Lăng Tuyết trong mắt xẹt qua một tia chán ghét: “Như thế nào, không tìm thấy thì nhớ à ta sao?”

“Nào có, anh là muốn hỏi một chút cô ta có hay không hiểu tin tức.” Giang Văn Thăng hơi hơi nhú mày, hạ giọng nói.

Lục Lăng Tuyết nghe xong, không vui mà hừ lạnh một tiếng, “Ai bảo à ta đi tìm hiểu tin tức? Anh chờ em mang cúp lấy về đây đi!”

Giang Văn Thăng không tỏ ý kiêu mà cười cười, ánh mắt hướng về sân khấu.

Thời gian qua từng giây từng phút, rốt cuộc cũng đến bình chọn nữ chính xuất sắc nhất phim truyền hình.

Đoạn video ngắn về người được đề danh được đề cử ưu tú nhất trong phim hiện ra trên màn hình lớn, khi đến phiên Lục Lăng Tuyết, cô biểu tình kiều ngạo, tựa công chúa đang chờ đợi thời khắc vinh quang của chính.

Nhưng mà, giây tiếp theo!

Khuôn mặt kiều ngạo kia như đạo ngũ lôi oanh đình.

Ngàn vạn con mắt nhìn lên màn hình lớn, cái miệng nhỏ của người nữ nhân khẽ héch, mặt đầy ửng hồng, một đôi mắt đầy nồng đậm, biểu tình kia gọi lên một cái say mê.

Ngay sau đó, màn ảnh kéo hướng lên trên, người nữ đang cười trên người nam, do góc quay, chỉ có thể thấy một bên mặt của người nam, nhưng Giang Văn Thăng lại nhận ra trước tiên, người nam này chính là hắn!

Tại sao lại như vậy?!

Da đầu hắn như nứt ra, thiếu chút nữa từ trên chỗ ngồi nhảy dựng lên, không nhin xuống hô to một tiếng, “Tắt đi!”

Sắc mặt Lục Lăng Tuyết trắng bệch như tờ giấy, đã hoàn toàn bất động.

Lúc này, trong hội trường sớm đã ảm ảm một mảnh, vô số người lấy đi động ra, camera, nhắm ngay màn hình, còn hướng Lục Lăng Tuyết lách cách điên cuồng quay chụp.

Cả hội trường đều có thể nhìn ra được người nữ trong video chính là Lục Lăng Tuyết.

Mà nam chính trong video, vốn không bị nhận ra, nhưng lúc Giang Văn Thăng đứng lên, giống như đã thú gầm rú lên, mọi người tức khắc hiểu được, nam nhân kia. Rất có thể cùng với Lục Lăng Tuyết, là em rể của cô Giang Văn Thăng!

Em rể cùng chị ruột ở bên nhau cũng không mới mẻ.

Mới mẻ chính là Giang Văn Thăng được công nhận là bạn trai quốc dân, năm đó đã cầu hôn Lục Diệp sau khi đang nổi danh, đã làm oanh động toàn bộ giới giải trí.

Lục Diệp năm ấy mười chín, tiền đồ vô hạn, lại vì hắn lui về sau.

Chắc, không ngờ được Giang Văn Thăng này thật lợi hại, chị em đều ăn!

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rời* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 3: Hôm nay ngày xui xẻo

Lục Diệp ngồi ở thính phòng, xem màn vô cùng náo nhiệt này, không tiếng động mà cười lạnh.

Tuy rằng video chỉ truyền phát tin vài giây sau thì bị cắt đứt, nhưng toàn bộ hội trường đã sôi trào, thậm chí có phóng viên không màng bảo an ngăn trở, có ý đồ tiến lên phỏng vấn Lục Lăng Tuyết cùng Giang Văn Thăng.

Ngày hôm nay của hai người thật là đen đủi, trạng thái hiện tại so với cô tối hôm qua còn chật vật gấp mấy trăm lần!

Bộ mặt kia đại khái khó coi giống như trong chảo dầu chiên, hơn nữa Giang Văn Thăng nếu lúc này mang theo Lục Lăng Tuyết rồi tiệc chẳng khác nào cam chịu video bắt nhả kia, nhưng nếu không rồi đi? A! Chút nữa thôi chỉ sợ sẽ có nhiều hơn phóng viên cùng fans biết tin sẽ kéo đến.

Giang Văn Thăng cùng Lục Lăng Tuyết giờ phút này quả thực tựa như hai con chó nhà có tang.

Lục Diệp xa xa mà nhìn chăm chú vào, đáy mắt lạnh lẽo dấu điểm sự báo thù, một lát sau đứng dậy, mới vừa đi ra hội trường, điện thoại liền vang lên, là Giang Văn Thăng gọi tới.

Cô thu lại một chút cảm xúc, như thường lệ mà nghe điện thoại, “Alo! Văn Thăng.”

“Đã xảy ra chuyện rồi Lục Diệp, em hiện tại ở đâu? Nghe anh nói, em cái gì đều đừng tin, hiện tại em lập tức nghĩ cách đem mấy phóng viên trước cửa hội trường đuổi đi đi, Lăng Tuyết.”

“A ——” vang lên một tiếng thét chói tai, điện thoại “” mà rơi trên mặt đất, trực tiếp bị ném ngã tắt máy.

Giang Văn Thăng lại gọi điện thoại vẫn tắt máy như cũ, như thế nào không thông, cả người hoàn toàn hồng mắt.

Hai mươi phút sau, Lục Diệp xuất hiện ở trước quầy một quán bar, để rượu cùng âm nhạc tạm thời phong ấn quá khứ bất kham và thống khổ.

Đều nói khi tâm tình không tốt, uống rượu dễ dàng say, quả nhiên như thế.

Trong đầu cô trầm trầm, nghe thấy người chung quanh bàn luận gièm pha tiểu hoa đán đang nổi.

Trên mạng internet virus truyền bá tin tức hôm nay, không khó tưởng tượng, chưa tới mấy giờ, video bắt nhả của Lục Lăng Tuyết thôi quét internet, hơn nữa sẽ nhanh chóng lên men, băng tuyết tiên từ mỹ dự cũng tạm chấp nhận một mảnh hỗn độn này.

Trả thù quả nhiên thống khoái, nhưng cũng tan nát cõi lòng.

Bởi vì Giang Văn Thăng, cô bị ngủ cùng người nam khác, còn có thai.

Nghĩ đến con, đôi con người ngân nước say mê, khiến người không đành lòng đụng vào bi thương.

Nếu con cô còn sống, hiện tại cũng được năm tuổi. Đáng tiếc, Giang Văn Thăng nói con cô vừa sinh ra đã chết.....

Lục Diệp cười khổ một tiếng, đem ly rượu uống cạn, mới lao đảo lắc lư mà đứng lên.

Đối với một người nữ độc thân uống nhiều quá mà nói, quán bar cũng không phải là nơi tốt lành gì.

Vẫn là nên về khách sạn.

Lục Diệp nhắc chân phải đi, đột nhiên, hướng nhà bếp quán bar truyền đến một tiếng vang lớn rung động trời.

“Cháy! Chạy mau! Cháy, cháy.....”

Cùng với khói đặc cuồn cuộn, trong quán bar một mảnh hỗn loạn, đám người như đàn ong hướng tới cửa thoát hiểm, chai rượu, ly pha lê ly bị rơi “Lách cách” tràn đầy trên đất.

Trước sau bất quá trong chớp mắt, toàn bộ quán bar trở nên một mớ hỗn loạn.

Nhìn đám người thét chói tai trốn chạy ra bên ngoài, Lục Diệp trong nháy mắt cảm giác tỉnh rượu hơn phân nửa, nhưng đôi chân lại không nghe lời, mới vừa chạy không được hai bước, bị anh chàng sau lưng đẩy té ngã trên mặt đất.

Thùy tinh vỡ cầm vào bàn tay, truyền đến con đau thấu tim, tất cả mọi người đang chạy trốn, căn bản không ai lo lắng cho cô, sau lưng khói đặc lòi cuốn ngọn lửa đang điên cuồng hăng hái cắn nuốt hết thảy.

Lục Diệp quay đầu nhìn thoáng qua, không chấp nhận được chần chờ, hai tay chống đất, đang muốn bò dậy, đột nhiên, cô thấy ở lối đi nhỏ đối diện phía dưới bàn một đứa trẻ cực kỳ đẹp đang cuộn tròn, tầm bốn năm tuổi, đang run bần bật, con người đen nhánh tràn đầy hoảng sợ cùng phòng bị.

Quán bar sao lại có con nít? Nhất định là uống quá nhiều sinh ra ảo giác.....

Lục Diệp dùng sức hắt hắt đầu, lại nhìn, đứa nhỏ vẫn còn ở nơi đó, nó sợ hãi, hàm răng run lên, thu lại thành một đoàn nho nhỏ, giống như bánh bao nhỏ, mà lúc này đứa nhỏ cũng phát hiện Lục Diệp, một lớn một nhỏ tầm mắt hai người nhìn nhau một khắc, một góc đáy lòng mềm mại của Lục Diệp như bị cái gì lay động.

Sau lưng lửa lớn mắt thấy muốn cắn nuốt qua đây, tình huống vạn phần nguy cấp, bản thân cô muốn chạy đi đều khó khăn, lại như cũ quên mình mà tiến lên, một tay đem đứa nhỏ ôm vào trong lòng ngực.

“Nhóc con đừng sợ, cô sẽ bảo vệ nhóc!” Lục Diệp bế đứa nhỏ lên liền chạy ra bên ngoài.

Rõ ràng vừa rồi hai chân còn nhũn ra, lúc này lại có thể bước đi như bay, đại khái là từ vong trước mặt, sức mạnh của con người thật là lớn.

Lúc này, lối thoát hiểm an toàn đã không có gì người, Lục Diệp ôm đứa nhỏ chạy trốn thờ hồn hên, một bước không dám ngừng lại, quán bar đã là một mảnh biển lửa, lửa hùng hục mãnh liệt có thể đem người đốt thành tro bất cứ khi nào, khói đặc sặc đến nỗi cô không mở được mắt, một lớn một nhỏ kịch liệt mà ho khan.

Lục Diệp giờ phút này trong đầu chỉ có một ý niệm, chính là mang theo bánh bao nhỏ này chạy đi! Nhưng trời cao luôn là thích trêu người, lúc gần tới cửa ra phía trước, Lục Diệp trượt chân, bị té ngã trên mặt đất, khi thân thể sắp chạm đến mặt đất trong nháy mắt, cô dùng khuỷu tay bộ ra sức đỡ, vật nhỏ trong lòng ngực bình yên vô sự, cánh tay Lục Diệp giống như gãy xương, đau đớn kịch liệt, như thế nào cũng bò dậy không được.

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rời* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 4: Cứu tới cứu lui

Biển lửa có thể phá tan cửa sắt bất kỳ lúc nào, cắn nuốt hết thảy, sinh từ trước mặt, Lục Diệp không có thời gian do dự.

“Tiểu tử, nghe cô nói đây, cửa ra ở phía trước, mau chạy ra đó, chạy ra là có thể nhìn thấy ba mẹ của nhóc, nhanh!”

Bánh bao nhỏ từ trên mặt đất bò dậy, lại không có chạy, mà là dùng sức lôi kéo cô, một bên lôi kéo một bên phát ra tiếng kêu “Ồ ồ”, con người đen nhánh giống như con thú nhỏ chán kinh, chớp động nước mắt, khiến người đau lòng.

Không biết như thế nào, nhìn thấy dáng vẻ đứa nhỏ này ra sức kéo mình lên, tâm cô rất đau, đau đến sắp thở không thông.

Khóe mắt bất tri bất giác có vật ẩm áp chảy xuống, trước khi chết có thể cứu được bánh bao nhỏ hiểu chuyện như thế, tựa hồ cũng không tồi.

Lục Diệp cười kéo tay đứa nhỏ ra, “Là nam tử hán cũng đừng do dự, mau đi đi, nhóc chạy ra trước rồi tìm người tới cứu cô, mau!”

Cô đã nói như thế, bánh bao nhỏ vẫn có chút do dự, Lục Diệp trực tiếp đẩy đứa nhỏ ra, “Đi gọi người đi, gọi người tới cứu cô! Chậm nữa sẽ không còn được gặp lại cô nữa.”

Nghe thấy như thế, đôi mắt đen nhánh của bánh bao nhỏ hiện lên nét hoảng sợ, rồi mới xoay người liền chạy, thân ảnh nho nhỏ tự nhiên chạy đi rất nhanh khỏi ngọn lửa vô tình.

Ánh lửa ánh lên khuôn mặt đẹp động lòng người của người nữ, đôi mắt kia thanh nhuận linh tú, giống như ánh sao trời biển rộng, mình điếm lại cũng chứa đựng đầy bi thương vô tận.....

Giang Văn Thăng cùng Lục Lăng Tuyết làm nhiều chuyện thương tổn cô như vậy, chẳng lẽ một sự trả thù nho nhỏ cũng đều không được sao?

Vì sao phải trừng phạt cô như vậy?

“Khụ khụ khụ——”

Lục Diệp bị khói đặc sặc đến ho kịch liệt, cô không muốn chết, thù cô còn chưa báo xong, mộng tưởng cô còn chưa thực hiện, cô làm sao có thể chết?

Cho dù dùng đôi tay dính đầy máu tươi, cô cũng muốn bò ra ngoài!

.....

Cùng lúc đó, ngoài quán bar, Chiến Vân Kỳ bất chấp sự ngăn cản của mọi người liều mạng mà muốn đi vào biển lửa.

“Đám hỗn đản các ngươi, đều buông tay cho ta, Hựu Hựu còn ở bên trong, ta phải đi cứu Hựu Hựu, đừng cản ta, buông ra!”

“Vân thiếu, người bình tĩnh một chút, lửa lớn như thế đại, căn bản là vào không được, đi vào cũng là tìm cái chết vô nghĩa, người nhất định phải bình tĩnh”

“Đúng vậy, Vân thiếu, người bình tĩnh một chút!”

“Cút cút cút! Đều buông tay ra, ai không buông tay, lão tử liền ấy mạng hần!”

Lời Chiến Vân Kỳ vừa dứt, một chiếc xe Bugati màu đen chạy xuyên vào đám người, dừng lại tới trước mặt hần, người nam một bộ tây trang phẳng phiu từ trên xe xuống, dung mạo kinh người, sắc mặt lại lạnh đến tựa như muốn tàn sát hàng loạt dân trong thành.

“Hựu hựu đâu?”

Chiến Đình Kiều vừa xuất hiện, cái loại cảm giác uy áp mãnh liệt cùng với khí lạnh bức người sợ tới mức mọi người lập tức tản ra, ông chủ quán bar, giám đốc, còn có Chiến Vân Kỳ cùng với mấy người anh em chơi cùng tất cả đều nơm nớp lo sợ lùi ra hai bên, một đám đôi chân nhũn ra như mỡ hời, một bộ dáng biểu tình tai vạ đến nơi.

“Tiểu thúc ——” Chiến Vân Kỳ “thình thịch” một tiếng quỵ xuống, chưa đợi nói ra câu sau, Chiến Đình Kiều nhấc chân một cước vào giữa ngực.

Thanh âm xương cốt vỡ vụn khiến da đầu người tê dại, tất cả mọi người có mặt đều run lên một chút.

Thấy chủ ruột xoay người hướng đám cháy chạy tới, Chiến Vân Kỳ vội từ trên mặt đất bò dậy, đuổi theo, bắt lấy cánh tay Chiến Đình Kiều.

“Tiểu thúc, chủ đừng đi, nếu đi cũng là con đi, là con hại Hựu Hựu.....”

“Cút!”

Giờ phút này Chiến Đình Kiều tựa như một con sư tử thịnh nộ sư tử, hai mắt màu đỏ tươi, trực tiếp một cái quăng ngã Chiến Vân Kỳ té ngã trên mặt đất, phẫn nộ mà hướng đám cháy chạy như điên.

Chiến Vân Kỳ quỵ rạp trên mặt đất không đứng dậy, toàn thân xương cốt tựa tan vỡ, chỉ có thể tuyệt vọng mà ngựa đầu, mắt đỏ nhìn bóng dáng Chiến Đình Kiều chạy vào phía đám cháy, hung hăng tự trách, hần thật không nên bởi vì có việc gấp muốn xử lý mà đem Hựu Hựu tới quán bar cùng.

Hiện tại Hựu Hựu đã xảy ra chuyện, còn đem chú hai cũng vào hố lửa.....

Tìm Chiến Vân Kỳ như tro tàn, lại thấy Chiến Đình Kiều sắp vọt vào biển lửa “Là tiểu..... Tiểu thiếu gia!!!” Ông chủ quán bar đứng ở bên, vừa vịn có thể thấy rõ tình huống.

Chiến Vân Kỳ vừa nghe là Hựu Hựu, lập tức kích động mà khóc lên.

Tất cả mọi người là một bộ dáng biểu tình sống sót sau tai nạn.

Chiến Đình Kiều càng là như hồn phách bám vào người, một tay đem đứa con kéo vào trong lòng ngực.

“Hựu Hựu.....”

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Sao lại là cô ấy

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

Hần quả thực không tin được, Hựu Hựu nhỏ như vậy lại cứ nhiên từ đám cháy chạy ra, lại còn không tổn hao sợi lông nào!

Chiến Đình Kiều gắt gao mà ôm con trai, tựa như buông ra một chút, Hựu Hựu sẽ lại biến mất lần nữa, hần ôm con trai rời khỏi đám cháy, Hựu Hựu lại gấp đến độ ở trong lòng ngực hần vùng vẫy lung tung, trong cổ họng phát ra âm thanh như gào rống, tay nhỏ chỉ vào lối thoát hiểm kia, ánh mắt vội vàng mà nôn nóng bất an.

Nhìn phản ứng của con trai, Chiến Đình Kiều chau mày, hướng theo phương hướng ngón tay con trai chỉ mà liếc mắt một cái, nơi đó đã là một mảnh biển lửa.

Hần hơi chần chờ vài giây sau, nói với con trai, “Xin lỗi, lửa quá lớn, ba không vào được, rất nhanh nhân viên chữa cháy đến, họ sẽ cứu người”

Bánh bao nhỏ nghe Chiến Đình Kiều nói xong, không có an tĩnh lại, ngược lại trở nên càng thêm nôn nóng, sử dụng tay chân như điên muốn từ trong vòng ôm ấp thoát ra, đồng thời phát ra âm thanh như gào rống phẫn nộ của con thú nhỏ.

Hạ Hạ từ nhỏ có bệnh tự kỷ, khi phát tác rất khó khống chế, lại chưa bao giờ kịch liệt như vậy.....

Chiến Đình Kiều lại nhìn hướng biển lửa liếc mắt một cái, ánh mắt thâm thúy, ấn đường nhấn đến càng sâu, chỉ dừng lại một lát liền thu hồi tầm mắt, rồi mới bắt lấy tay chân Hạ Hạ, tính dùng thủ đoạn cường chế, đem con trai ôm đi, chỉ là hần mới vừa đi ra hai bước, trên vai lại đột nhiên truyền đến một cơn đau thấu tim.

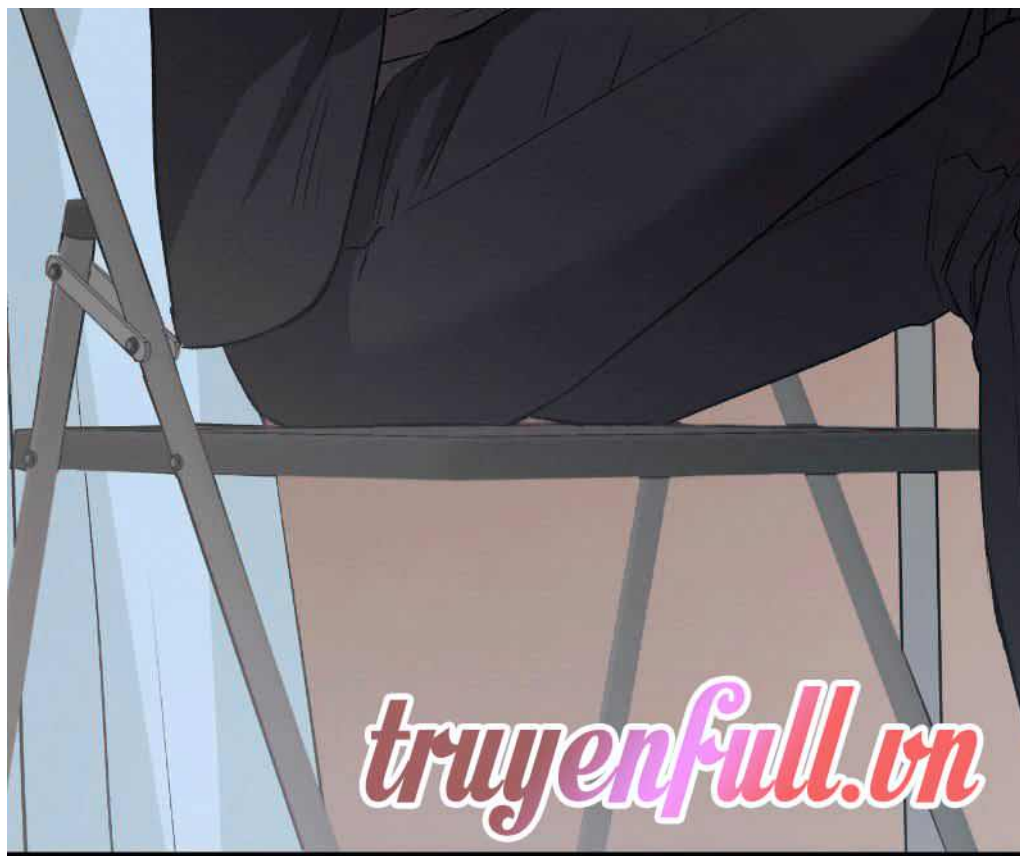
Chiến Đình Kiều cúi đầu nhìn lại, Hạ Hạ khom mình, dùng răng nhỏ cắn gao mà cắn hần, khuôn mặt nhỏ một mảnh dữ tợn, vết máu từ từ thấm xuyên qua tây trang.

Thấy một màn như vậy Chiến Văn Kỳ ngây người, Hạ Hạ ngày thường cho dù không nghe lời, cũng chưa từng có tổn thương người, càng đừng nói là cắn ông cha thiết diện Diêm La của mình!

Chẳng lẽ đứa nhỏ bị dọa hư đầu óc?

Chiến Văn Kỳ đang nói thầm trong đầu, lại thấy chú ruột hần trực tiếp đem Hạ Hạ để trên đất, liền vọt vào biển lửa.

“Chú……”

Đầu óc hòng rồi nên sẽ không bị lây bệnh chứ, Hựu Hựu ra tới, chú lại chạy đi vào làm gì a?!

Chiến Vân Kỳ gấp đến độ hận không thể đập đầu xuống đất, sau khi được người bên cạnh đỡ dậy sau, chạy nhanh đến trước đem Hựu Hựu ôm trở về, để tránh lại xảy ra tình huống “thiếu thân” gì nữa.

Lúc này, nhận được báo nguy nhân viên chữa cháy đã lục tục tới dập lửa cứu người.

Hựu Hựu vạn phần nôn nóng mà nhìn hướng biển lửa……

Thời gian trôi qua từng giây từng phút, tim gan mọi người tâm đều nôn nóng, năm phút đồng hồ sau, khi Chiến Đình Kiều ôm người nữ giống như thần thoại từ trong biển lửa lao ra, trên mặt mỗi người đều lộ ra biểu tình vô cùng khiếp sợ.

Th ra Chiến Đình Kiều quên mình vọt vào biển lửa lại là vì cứu người con gái kia?

Nhưng nghe đồn Thái Tử gia không phải cũng không gần nữ sắc sao?

Nữ nhân này lại là ai?

So với mọi người, Chiến Vân Kỳ mới càng là nghi vấn đầy mình, hẳn chính là cháu trai ruột của Chiến Đình Kiều! Chi là nghi vấn này sau khi thấy được vẻ mặt Hựu Hựu như trút được gánh nặng liền hiểu rõ.

Xem ra là nữ nhân này cứu Hựu Hựu.

Cạc cạc!

Trận này lửa lớn có lẽ sẽ không lại là một tràng sự việc hành vi con người bởi vì dung mạo thịnh thế của chú mà dẫn đến chứ? Rốt cuộc loại chuyện này cũng không phải xảy ra lần đầu.

Nếu như là đúng, vậy người nữ này thật là một người bạt mạng nhất mà hắn gặp được!

Bệnh viện Nhân Dân 1 thành phố Hải Vân.

Khi Lục Diệp tỉnh lại đã là sáng ngày ngày hôm sau.

Vừa mở mắt liền nhìn thấy một người nam nhân ngồi trên ghế đối diện bên cửa sổ.

Đôi chân thon dài bắt chéo nhau, tay đặt ở trên đùi, bộ tây trang cắt may tinh tế, bả vai rộng lớn cùng vòng eo gầy nhưng rắn chắc, sơ mi trắng nút thắt không chút cầu thả chỉnh chỉnh tề tề, tia nắng ban mai ánh lên hình dáng kiên nghị nganh lãnh, lại không cảm giác được chút độ ấm nào, trên người hắn dường như khoác một tầng hàn băng, lạnh nhạt căng ngạo tựa vua noi cao cao tại thượng.

Nam nhân tựa cảm thấy được tầm mắt cô, đột nhiên nâng lên con ngươi thâm thúy, ánh mắt lạnh lẽo lập tức nhìn sang cô.

Lục Diệp theo bản năng rung mình một cái, không rảnh lo tưởng quá nhiều, thần sắc nôn nóng hỏi, “Xin hỏi là anh cứu tôi sao? Anh ở đám cháy có hay không thấy một đứa nhỏ? Khoảng bốn năm tuổi, rất đẹp, nó hình như bị lạc ba mẹ.”

Không biết bánh bao nhỏ có hay không chạy đi, có hay không tìm được ba mẹ, Lục Diệp thật sự sốt ruột.

Thấy cô gấp đến độ giống như con mèo nhỏ bị lửa đốt cái đuôi, ánh mắt nam tử thâm thâm, ngay sau đó ánh mắt chuyển qua phía bên phải cô, thanh âm cùng người của hắn lạnh lẽo như nhau, lại cực kỳ dễ nghe, “Hừu Hừu rất tốt.”

Lục Diệp vội vàng theo tầm mắt nam nhân nhìn lại, chỉ thấy đứa nhỏ đã được tắm rửa sạch trắng nõn nà đang nằm trên giường ngủ say sật mình, trên mu bàn tay đang truyền dịch.

Tối hôm qua vội vã chạy trốn, không nhìn kỹ, thì ra này bánh bao nhỏ này đẹp như thế, phần điều ngọc trác, lông mi dày đậm cong vút lại nhỏ dài, giống búp bê sứ.

“Là nó, chính nó! Tên là Hừu Hừu?”

“Ừm.”

Lục Diệp nhẹ nhàng thờ ra một hơi dài, trên mặt lộ ra một nụ cười an tâm, tựa như ánh mặt trời ấm áp làm tan rã băng tuyết trong tiết trời xuân hàn lạnh, làm ấm con tim người.

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 6: Gả cho tôi

Cô cẩn thận mà ngắm nghía bánh bao nhỏ, càng nhìn càng thích, nhịn không được vươn tay muốn sờ sờ khuôn mặt nhỏ non mịn của đứa nhỏ, lại sợ nó bưng tỉnh, nên thu trở về.

“Anh là?” Lục Diệp một lần nữa nhìn về người đàn ông núi băng siêu cấp cường đại phía trước mặt.

Lời mới vừa ra khỏi miệng, liền cảm thấy chính mình nào tàm.

Này một lớn một nhỏ quả thực chính là một khuôn đúc ra có được không? Là cha con, cha ruột à!

Quả nhiên, băng sơn trả lời: “Ba.”

“Hi, người đẹp, cô tỉnh rồi, ta là Vân ca đẹp trai mê người của Hừu Hừu!”

Đột nhiên xông vào trong tầm mắt một khuôn mặt to lớn, sợ tới mức Lục Diệp theo bản năng từ lui về sau, chò sau khi thấy rõ mặt người đàn ông, trực tiếp sợ ngây người, “Chiến. Chiến Vân Kỳ?”

Trường tôn thiếu gia tập đoàn Chiến thị, ông chủ của giải trí Tinh Diệu, người này bề ngoài xuất sắc, cá tính phong lưu, vô số lần xuất hiện ở tạp chí cùng các trang web lớn, số lần hot search thậm chí còn nhiều hơn so với mình tính.

Gương mặt này cô tuyệt đối không có nhận sai.

Nhưng này không phải trọng điểm dọa cô, quan trọng Chiến Vân Kỳ là anh của Hừu Hừu, vị trước mặt này chẳng phải là chú của hắn. Chiến - Đình - Kiều?!

Trời ơi.

Ba cái chữ này to như một quả bom nặng nổ tung trong đầu Lục Diệp, dọa đến độ cả người cô đều huyền huyền, trợn mắt há hốc mồm.

“Ây da, cho dù tiêu thúc tôi là Thái Tử gia kinh thành, như là Ông Vua không ngại của toàn đế đô, cô cũng không cần biểu hiện khoa trương như thế chứ?” Chiến Vân Kỳ vẫn là có chút hiểu rõ như vậy, nữ nhân này giờ phút này hồn vía lên tận trời cao cũng không phải bởi vì hắn.

Bình thường có Chiến Đình Kiều ở đây, thì không có việc gì của hắn cả.

“Xin. Xin lỗi, tôi chỉ là không nghĩ tới may mắn như vậy, lại có thể nhìn thấy Thái Tử gia thành phố Hải Vân chúng ta, có chút quá hưng phấn! Quá khẩn trương!” Lục Diệp âm thầm đỏ mặt hỏi, chợt ứa đến khóc, nhưng nếu khóc cũng phải diễn xong màn này.

Cái gì đây, cái gì gọi là oan gia ngõ hẹp? Cái gì gọi là phân khi đây?

Chiến Đình Kiều này chính là người đàn ông bị cô từ chối 5 năm trước, chỉ là hai người chưa bao giờ gặp mặt, nhìn phản ứng này của Chiến Đình Kiều có lẽ là còn chưa nhận ra cô.

Lục Diệp hiện tại hận không thể trốn chạy.

Nghe nói năm đó lúc cô cự hôn, Chiến Đình Kiều vừa xảy ra tai nạn xe cộ nghiêm trọng, thừa nghĩ một chút, trong tình huống một người đàn ông tôn quý vô cùng, thân thể bị thương nặng, lại bị mất mặt mũi, có thể không mang thù sao?

Nếu như phát hiện cô chính là người phụ nữ lớn gan đó, ha ha. Chỉ sợ chính mình chết như thế nào cũng không biết.

“Chỉ nhìn thấy tiêu thúc tôi lại hưng phấn như thế, tôi đây nếu nói cho cô biết. Tối hôm qua là tiêu thúc tôi tự mình vọt vào đám cháy ôm cô ra ngoài, cô có kinh ngạc? Kích thích không?” Chiến Vân Kỳ chọn một đôi mắt đào hoa dốc hết sức sắt, thật giống như đại anh hùng vọt vào cứu người chính là hắn.

Tối hôm qua lửa hung mãnh như thế, Chiến Đình Kiều lại xông vào đám cháy cứu cô? Lãng lãng? Ngo ngẩn?!

Không phải lỗi tại có vấn đề chứ.

Lục Diệp cảm giác chính mình cả người đều huyền huyền, dưới ánh mắt mãnh liệt chờ mong của Chiến Vân Kỳ nhìn chăm chú, mới lắp bắp mà trả lời, “Kinh. Kinh hi.”

Rồi mới nhanh chóng điều chỉnh lại trạng thái, dùng hết khả năng của mình giống như người qua đường gặp đại vận được Thái tử gia cứu giúp, lòng đầy cảm kích “Chiến tiên sinh, vô cùng cảm ơn anh, thật không nghĩ tới là anh đã cứu tôi, thật sự phải rất cảm ơn anh.”

Lục Diệp tự giác đã lấy ra toàn bộ kỹ thuật diễn xuất, thiếu chút nữa chảy ra hai giọt nước mắt để chứng minh lòng thật tình.

Nhưng Chiến Đình Kiều lại thờ ơ? Hôn nữa trên mặt không có bất cứ biểu tình gì!

Được à, boss đều cao lãnh như nhau.

“Cảm ơn như thế nào?” Chiến Đình Kiều quan sát đánh giá cô, đột nhiên mở miệng.

Tình huống này không phải nên nói là không cần cảm tạ bla bla gì đó sao? Hần sao lại không dựa theo kịch bản vậy kìa!

Đầu óc Lục Diệp như bị mắc kẹt, “Tôi tôi tôi.....” Tôi cả nửa ngày.

Dùng tiền để cảm ơn? Nói đến tiền với Thần Tài e là sẽ bị dùng trăm đồng đô la tiền nghiền nát thịt à.

Làm trâu làm ngựa? Nhưng cô có khả năng sao!

“Nếu không..... Tôi làm cho anh một lá cờ biểu dương, viết cứu người trong lửa, anh đừng không sợ!” Chủ yếu là ánh mắt Chiến Đình Kiều có tính xâm lược quá, Lục Diệp bị anh ta nhìn đến độ khẩn trương, buột miệng thốt ra.

“Phụt..... Ha ha ha ha.....” Chiến Vân Kỳ ôm bụng cười đến đau cả ruột, “Làm lá cờ biểu dương cho chú tôi? Cô cũng nghĩ ra được! Cô là muốn chọc cười chết tôi kế thừa tài sản kếch xù của tôi sao?”

Lục Diệp xấu hổ mà gãi gãi đầu, ăn ngay nói thật, “Chủ yếu là chú anh muốn tiền có tiền, muốn người có người, không thiếu cái gì, tôi thật sự không nghĩ ra được rốt cuộc phải cảm ơn như thế nào.”

“Kỳ thật cô cũng.....” Không cần cảm ơn, Chiến Vân Kỳ vốn là muốn nói như thế, rốt cuộc người nữ này cũng cứu Hựu Hựu, nhưng hắn nói mới một nửa, đã bị chen ngang.

“Gà cho tôi.” Chiến Đình Kiều về mặt không biểu tình như cũ.

Lục Diệp cả người đều ngơ ngơ, ba giây đồng hồ vẫn chưa tỉnh trí.

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 7: Chứng minh chí hướng

Chiến Vân Kỳ về mặt ngu người, đầu óc có chút khó hiểu, “Tiểu thúc, ý chú là sao? Không phải muốn cho nha đầu này lấy thân báo đáp chứ?”

Có quý mới tin, chú của hắn gần ba mươi năm cũng chưa coi trọng qua một cô gái nào, lúc này mới thấy lần đầu tiên muốn lấy người ta, giỡn gì vậy trời.

Chiến Vân Kỳ có bị đánh chết cũng không tin, nhưng mà.....

“Là ý này.” Lời của Chiến Đình Kiều không làm người chết vì kinh sợ không thôi.

Lục Diệp với một tâm tình cực kỳ huyền huyền nhìn vị Boss băng sơn trước mắt này cười còn khó coi hơn khóc.

Không phải do cô 5 năm trước từ chối hôn ước với anh ta đó chứ? Không phải đã phát hiện ra cái gì rồi?

Không đúng không đúng..... Hình như có chỗ nào không đúng.....

Lục Diệp đột nhiên mất sáng ngời, nhìn Chiến Đình Kiều nói hợp tình hợp lý “Chiến tiên sinh, có chuyện tôi muốn nhắc nhở một chút, anh đã cứu tôi một mạng, thật sự là không sai, nhưng tôi cũng đã cứu con anh một mạng, cho nên chúng ta xem như huê nhau!”

Ha ha ha, cô như thế nào lại suýt chút nữa lại quên một chuyện quan trọng như thế, chỉ cứ lo khẩn trương!

Một bên Chiến Vân Kỳ cũng hoàn toàn đồng ý, cách nói này tuyệt đối không sai.

Ý kiến hai người đạt thành nhất trí, khi Lục Diệp âm thầm vui mừng trong lòng, thì Chiến Đình Kiều mở miệng ——

“Nó là nó, tôi là tôi.”

Đây lại là ý gì đây?

Lục Diệp lại lần nữa ngây người, rồi bài trừ, “Nhưng bánh bao nhỏ này là con của anh mà?”

“Ừm” Chiến Đình Kiều hơi hơi gật đầu, tỏ vẻ khẳng định.

“Tôi đây cứu nó.....”

“Nó còn ở đó!”

Lúc này không chỉ có là Lục Diệp, ngay cả Chiến Vân Kỳ cũng bị lý luận kỳ dị này đánh bại hoàn toàn, cố gắng hiểu ý tứ của chú, “Cho nên..... Tiểu thúc, ý của chú là, nha đầu này

cứu Hựu Hựu, cho nên muốn Hựu Hựu báo đáp cô ta, nhưng chú cứu nha đầu này, cho nên nha đầu này có thể lấy thân báo đáp chú! Là như này sao?”

“Có thể nói như thế.” Chiến Đình Kiều hơi suy tư sau lại gật đầu, thật giống như cách nói này là thiên kinh địa nghĩa, phù hợp nhân chi thường tình.

Cách giảng đạo nguy hiểm này, cô vẫn là lần đầu tiên thấy được.

Trong lòng Lục Diệp buồn bực biết bao, vị này tuyệt đối là cố ý chơi cô! Chẳng lẽ Chiến Đình Kiều thật sự nhận ra mình?

Không đến mức đó.

Lúc ấy Chiến gia muốn ánh của cô, cô cố ý hóa trang thánh bộ mặt siêu xấu, hướng hồ hiện tại cô đã lại đổi tên, Chiến Đình Kiều cho dù phái người đi tra bối cảnh cô, cũng không có khả năng nhanh như thế được.....

Lục Diệp ổn định lại tinh thần, tuyệt đối không thể tự rối loạn trước đầu trận tuyến, “Boss đại nhân đừng nói đùa vậy, anh là Thái tử gia cao cao tại thượng thành phố Hải Vân, tôi chỉ là diễn viên nhỏ hết thời, thân phận hai người quá chênh lệch.”

“Không có việc gì, tôi sẽ nâng em lên thành siêu sao.” Chiến Đình Kiều mặt không đổi sắc.

“Khụ khụ khụ.....” Lục Diệp thiếu chút nữa bị chính nước miếng mình làm sặc chết, nhưng nghe được hai chữ siêu sao này, cô thật đúng là có chút động lòng.

Nhưng không tìm đường chết sẽ không phải chết!

“Kỳ thật tôi cảm thấy chủ yếu nhất chính là..... Giới tính hai ta bất hòa, tôi thích phụ nữ!”

Khi cô nói xong câu này, khuôn mặt băng sơn Boss vạn năm không thay đổi rốt cuộc có một tia biến hóa.

Lục Diệp đang mừng thầm.....

Chiến Đình Kiều: “Tôi không ngại.”

Nà nì, nhưng tôi đề ý! Tôi đề ý! Tôi đề ý!!!

Lục Diệp thật sự bị chọc tức, thiếu chút nữa rít gào ra, nhìn rồi lại nhìn, rốt cuộc khiến cô nghĩ tới cái lí do trời ơi này.

Cô cố ý ngưng ngừng một lát, mới nom nớp lo sợ mà mở miệng, “Chính là..... Tôi không muốn làm mẹ kế.....”

Nói xong câu này, toàn bộ nhiệt độ trong phòng trong giây lát hạ xuống thấp hơn 0 độ.

Không khí yên lặng đến độ cây kim rơi trên mặt đất đều có thể nghe thấy.....

Ngay cả Chiến Vân Kỳ không nhìn được rung mình một cái.

Chỉ thấy sắc mặt lạnh đến kết băng của Boss chậm rãi từ ghế đứng lên, hai chân thon dài bước hướng đến gần Lục Diệp, “Vân Kỳ, mang Hựu Hựu đi ra ngoài.”

“A? Tiểu thúc, chú muốn làm gì? Giết người là phạm pháp đó!”

Chiến Đình Kiều dùng ánh mắt xâm lược của hắn nhìn Lục Diệp, thông thả ung dung mà chỉnh lại cổ tay áo, “Không muốn làm mẹ kế, có thể làm mẹ ruột trước.”

Nhìn mặt của đối phương vô cùng âm trầm đáng sợ, cùng với ánh mắt như muốn đem cô hòa tan đi, Lục Diệp sợ tới mức thiếu chút nữa quay đầu lại mang bánh bao nhỏ làm tấm chắn, nhưng nhìn bộ dáng ngủ ngon lành của đứa nhỏ lại không nhẫn tâm, vì thế cái khó ló cái khôn, chấp tay trước ngực.

“** đại nhân, tôi sai rồi, tôi chỉ là cùng anh đùa chút thôi, anh đừng nóng giận nha, anh anh mình thần võ như vậy, Hựu Hựu thông minh đáng yêu như thế, có thể làm mẹ kế của nó là phúc đức tám đời tổ tông!”

Chiến Vân Kỳ đang sắp ôm Hựu Hựu đi Chiến Vân Kỳ, thì khóe miệng gật gật, nha đầu này có tiền đồ a, diễn xuất cũng thật xuất sắc à. Có lẽ xét thấy thái độ cô nhận sai tương đối tốt, Chiến Đình Kiều tựa như cũng không có ý truy cứu, giờ tay nhìn ánh mắt biểu tình.

Chiến Vân Kỳ lúc này mới nhớ tới thiếu chút nữa chậm trễ đại sự, nhẹ nhàng nhắc nhở, “Tiểu thúc, sáng hôm nay chú hình như có cái đặc biệt quan trọng sẽ.....”

Hắn này hoàn toàn chính là mả sau pháo.

Chiến Đình Kiều buông tay, nhìn nửa con mắt tỏ vẻ chưa đánh xong tên tiểu tử này, thoáng chần chờ vài giây sau mới mở miệng, ngữ khí nghiêm túc nói: “Chăm sóc tốt Hựu Hựu.”

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8: Bánh bao nhỏ không biết nói

Trải qua buổi tối hôm qua kinh tâm động phách, tiểu thúc còn có thể đem con trai ruột giao cho mình, Chiến Vân Kỳ quả thực kích động đến thiếu chút nữa khóc, vỗ ngực bảo đảm, “Yên tâm đi, con thể lúc này nhất định trông chừng cẩn thận Hựu Hựu, nếu xảy ra ngoài ý muốn, tcon sẽ tự cung tạ tội!”

“Phi phi, là tự vận tạ tội.....” Hắn kích động đến độ miệng bị liệt.

Lục Diệp ở một bên che miệng cười, nhưng mới cười không đến ba giây, liền phát hiện tầm mắt cường mãnh nhìn xuyên qua chỗ cô, sợ tới mức cô nhanh chóng ngừng cười, ngại ngừng sốt ruột mà lại hát ra một tiếng kêu “eo”.

Còn có thể càng mất mặt hơn nữa không đây?

Dưới ánh mắt nhìn chăm chú, cô hận không tìm cái khe đất chui vào.

Lục Diệp lo sợ bất an, tìm đập nhanh, khi cô cho rằng Chiến Đình Kiều còn sẽ nhìn chăm chăm vào việc lấy thân báo đáp không bỏ này, thì tên này lại chỉ nói một câu nói liền rời đi.

“Dưỡng thương cho tốt.”

Ha? Cứ như vậy?.....

Nhìn bóng dáng Boss rời đi, Lục Diệp huyền huyền, cho đến khi cửa đóng lại, cô mới trở lại hiện thực, nặng nề mà thở 1 hơi.

“mmp, hù chết cha.....”

“U a, sắc mặt này thay đổi nhanh vậy sao?” Vừa rời nha đầu này không phải là thái độ này.

Lục Diệp sợ tới mức run lên, đã quên sau lưng còn đang đứng một vị.

Chiến Vân Kỳ buồn bực đến thở dài, “Tôi không có cảm giác tồn tại vậy sao?”

Nói như thế nào hẳn cũng mỹ mạo phong lưu có tiếng có được không, ít nhiều gì mỹ thiếu nữ đều bị gương mặt này của hắn làm cho chết mê chết mệt, lại bị bơ như thế!

Nhìn vẻ mặt không vui của ai đó, Lục Diệp nhìn không được lại muốn đã kích một chút, chậm rì rì nói: “Tặng kính thương hải nan vi thủy, trừ phi Vu Sơn bất thị vân.”

Ý ngoài lời, gặp được Chiến Đình Kiều thịnh thế mỹ nhân này, hẳn loại này căn bản khó để vào mắt.

Chiến Vân Kỳ tức giận đến vừa kéo trừu, “Được! Cô thật tàn nhẫn!”

Trải qua này một đêm say, việc video bắt nhả kia chỉ sợ hiện tại đã trở thành hot search, Giang Văn Thắng nhất định tìm cô đến điên rồi.

Kế tiếp, Giang Văn Thắng nhất định muốn tuyên bố cuộc họp báo làm sáng tỏ chuyện này, cũng sẽ để cô đứng ra thanh minh.

Rốt cuộc cô là em gái trên danh nghĩa của Lục Lăng Tuyết, hơn nữa còn là vị hôn thê của Giang Văn Thắng.

Là lúc cô nên xuất hiện!

Sau khi Chiến Đình Kiều đi, Lục Diệp liền cân nhắc phải như thế nào mới thoát thân, nhưng Chiến Vân Kỳ vẫn luôn nhìn cô, bánh bao nhỏ tinh lại càng quán lấy cô, một khắc đều không rời.

Tuy rằng cô cũng thực thích ở cùng với bánh bao nhỏ, nhưng hiện tại thật sự không phải lúc, cô còn có nhiệm vụ gian khổ trong người.

“Hừ Hừ, chúng ta thương lượng được không?”

Lục Diệp vừa mở miệng, bánh bao nhỏ lập tức làm ra một bộ dạng ủy khuất đến giống như sắp bị vứt bỏ, ngây ngốc mắt to mà nhìn đến độ lòng cô dao động.

Không được! Lục Diệp mày còn phải cứng rắn lên, ổn định, ổn định!

“Cái kia..... Là như này, nhà cô nuôi 2 con chó nhỏ, nhưng cô từ ngày hôm qua ra ngoài đến bây giờ, chó kia đều không có ăn cái gì, chúng nó sẽ đói mất, cho nên, cô muốn về nhà trước cho chó ăn, chờ cô xong rồi lại đến thăm nhóc được không?”

Nói thực ra, cô cũng xem như không nói dối, bởi vì trong nhà xác thật là có hai con chó à, một con gọi Giang Văn Thắng, một con gọi Lục Lăng Tuyết, hơn nữa hai con này hiện tại cũng thật là nôn nóng ngóng trông cô trở về.

Một bên Chiến Vân Kỳ nghe xong, trên mặt lộ ra biểu tình không tin tưởng lắm, liền hỏi, “Nhà cô nuôi chó gì?”

“Teddy!” Lục Diệp không hề nghĩ ngợi buột miệng thốt ra.

Nói xong lúc sau mới phát hiện, chính mình hình dung thật sự là quá chuẩn xác à!

Lục Diệp hiện tại lo lắng nhất chính là bánh bao nhỏ buồn bực, cũng không biết chính mình như thế nào, đối với nhóc con này hoàn toàn không có sức chống cự.

Ánh mắt nhỏ ủy khuất của nhóc đều có thể khiến cô bức đến lúng túng.

Cũng may bánh bao nhỏ nghe xong lời cô lời nói cũng không có như thế nào, chỉ là vẫn ngơ ngác mà nhìn chăm chăm tay cô đang quán băng gạc.

Lục Diệp nhìn tay mình, đột nhiên phản ứng lại, hiểu ý cười, “Hừ Hừ không cần lo lắng, tay của cô không có việc gì, chỉ cần thay thuốc đúng hạn, miệng vết thương sẽ mau liền lại.”

Nói xong còn cùng bánh bao nhỏ nhẹ nhàng đánh một chương, bàn tay nhỏ mềm mại kia bỏ vào lòng bàn tay, có loại cảm giác tê tê đại đại, miệng vết thương thế nhưng một chút cũng không đau.

Bánh bao nhỏ nhìn chăm chăm tay cô lại nhìn một hồi, mắt to đen bóng như đang ngẫm nghĩ cái gì, rồi mới xoay người bò đến mép giường, từ cái bàn lấy giấy cùng bút nghiêm túc mà viết cái gì, viết xong đưa cho cô.

Lục Diệp lấy qua đi xem, trên mặt không khỏi hơi lộ ra biểu tình kinh ngạc, trên giấy ngay ngắn viết một từ tiếng Anh, “hpone”

Bánh bao nhỏ mới năm tuổi, lại biết viết tiếng Anh? Còn viết tốt như thế.

“Khả năng của Hừ Hừ không chỉ như vậy, sau này cô từ từ sẽ biết!” Chiến Vân Kỳ đối với con của nhị thúc mà kiêu ngạo như rồng mây, cái đuôi muốn vẩy lên trời cao.

Bất quá cũng là, với ghen Chiến Đình Kiều cường đại như vậy, con cái vừa sinh ra còn không phải bỏ xa mấy con phở so với những đứa trẻ bình thường.

Chỉ là đứa nhỏ này đã năm tuổi rồi, tại sao từ tối hôm qua đến giờ chưa từng thấy nhóc này mở miệng nói chuyện?

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 9: Chỉ cảm thấy ghê tởm

Lục Diệp trong lòng hoang mang, xuất phát từ lễ phép cũng không có hỏi, cười sờ sờ đầu bánh bao nhỏ, khen nói: “Thì ra Hựu Hựu lợi hại như thế, giỏi quá!”

“Nhóc muốn số di động của cô?” Nhìn trên giấy tiếng Anh, Lục Diệp bừng tỉnh hiểu được.

Sau khi được khen, Bánh bao nhỏ rõ ràng có chút cao hứng, chỉ là không giống như những đứa trẻ khác giơ biếu đạt, chỉ lặng lẽ mà gật đầu, nhường một đôi mắt to đen nhánh đen nhánh nhìn cô.

Đứa nhỏ này thật khiến cho người ta cảm giác đau lòng.

Giấu đi đáy mắt thương tiếc, Lục Diệp “Xoát xoát” trên giấy viết số di động mình cùng với tên, viết xong cũng không có thu bút.

Bánh bao nhỏ nghiêng đầu xem về mặt nghiêm túc, Chiến Vân Kỳ cũng tò mò mà ngo đầu qua nhìn.

Không đến ba phút, một người nhỏ bán Q sinh động như thật sồi nổi trên giấy, một đôi mắt to nhuyển mạnh nhuyển mạnh, lông mi vừa dài vừa yêu kiều, đúng là hình ảnh của Bánh bao nhỏ.

“Oa, thần bút Mã Lương tái thế a, vẽ thật giống.”

Chiến Vân Kỳ nhìn đứa nhỏ trên giấy lại nhìn Hựu Hựu, tằm tắc khen ngợi.

Bánh bao nhỏ không hề chớp mắt mà nhìn chính mình bán Q, sau một lúc lâu, khoe miệng rớt cuộc tràn ra một tia ý cười, thực nhẹ thực nhẹ.

Chiến Vân Kỳ hưng hăng mà xoa đem mắt, quả thực không thể tin được, Hựu Hựu lại cười?

A a a a Hựu Hựu lại cười?! Hấn muốn chạy nhanh cầm di động chụp!!! Di động đâu? Di động đâu.

Làm Chiến Vân Kỳ càng không thể tin được chính là, sau khi Lục Diệp, Hựu Hựu lại nhìn tờ giấy này một ngày, trọng điểm là: về mặt của nhóc không phải chết lặng, mà là có cảm tình!

.....

Từ bệnh viện ra, Lục Diệp trực tiếp gọi xe trở về Đồng Cảnh Li Hào căn hộ chung cư độc thân cô mua khi còn đi học, thay quần áo sạch sẽ, mới khởi động lại máy điện thoại.

Từ tối hôm qua đến bây giờ, Giang Văn Thắng gọi cho cô không dưới một trăm cuộc.

Ngoài ra, các công ty, người đại diện, truyền thông toang vòng quen biết cũng không ít gọi đến.

Như cô dự đoán, video này phát tán tại hiện trường trao giải còn hiệu quả hơn nhiều so với phát tán trên mạng.

Cô đang chuẩn bị mở Weibo ra xem, chưa vào được, điện thoại Giang Văn Thắng lại gọi đến.

Lục Diệp trượt hạ màn hình nhận nghe.

“Lục Diệp, rốt cuộc em cũng mở máy! Đừng ngắt điện thoại, em nghe anh nói, sự tình không phải như em thấy đâu, cái video kia là giả, là có người ác ý làm ra để hủy hoại anh và lăng tuyền, em nhất định phải tin anh!” Vừa nhận điện thoại, Giang Văn Thắng gấp không chờ nói mà giải thích.

Có tật giật mình sao, có thể hiểu được.

Lục Diệp chờ hấn bên kia diễn xướng đủ rồi, mới bày ra một ngữ khí ngờ ngẩn không biết gì, ra vẻ đầy đầu mờ mịt mà nói, “Văn Thắng, anh đang nói cái gì vậy? Video nào? Em nghe không hiểu gì hết, đúng rồi, Lăng Tuyệt như thế nào? Em tối hôm qua nghe được danh sách người được đề cử có cô ta.”

Nghe được cô nói như thế, Giang Văn Thắng hoàn toàn rơi vào trạng thái mộng lung, bình tĩnh ba giây mới thử thăm dò hỏi, “Em không biết việc video ư?”

Lục Diệp, “Rốt cuộc là cái video gì? Có phải đã xảy ra việc gì hay không?”

Cô cố ý biểu hiện bộ dáng thật sự quan tâm

Giang Văn Thắng nửa tin nửa ngờ, “Vậy tối hôm qua em đi đâu vậy, vì sao lại tắt máy?”

“Đừng nói nữa, tối hôm qua em đi tìm hiểu tình huống, sót ruột từ trên cầu thang té xuống, trực tiếp bị đưa vào bệnh viện, điện thoại cũng rơi hỏng rồi, vừa mới từ bệnh viện trở lại chung cư, đổi di động thì anh gọi điện thoại.” Cái màn này, Lục Diệp suy nghĩ ra trên đường trở về, cho nên nói không có nửa điểm bại lộ.

Điện thoại bên kia, Giang Văn Thắng tựa hồ nhẹ nhàng thờ ra, lập tức lại biểu hiện thập phần khẩn trương, “Em ngã từ cầu thang xuống? Trời ơi, có hay ngã bị thương không? Hiện tại em ở đâu? Anh lập tức qua đi tìm em, đều là do anh không lo tốt việc trao giải, không chăm sóc tốt cho em.”

Nếu là trước đây, nghe được Giang Văn Thắng nói như thế, cô nhất định sẽ cảm động ầm ập trong lòng, nhưng hiện tại chỉ cảm thấy thật ghê tởm, ghê tởm đến thiếu chút nữa nôn ra bữa sáng!

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 10: Cảm giác làm tiểu tam như thế nào

“Không cần khăn trương, chỉ là bị vết thương nhỏ, đã xử lý qua rồi, nghỉ ngơi mấy ngày là khoẻ thôi. À, đúng rồi, anh nói video, rốt cuộc là chuyện như thế nào vậy? Có phải hay không anh cùng Lăng Tuyết.....”

“Không phải! Lục Diệp, em đừng nghĩ lung tung, em ở đâu? Anh lập tức qua đón em tới công ty.” Giang Văn Thắng một hơi ngắt quãng lời cô.

Lục Diệp ra về tức giận, “Không đúng, Văn Thắng, có phải anh có gì gạt em? Nói cho em nghe rốt cuộc chuyện như thế nào?”

5 năm trước, cô bằng vào năng lực diễn xuất tinh vi trong vòng một năm quét ngang 3 giải thưởng lớn giới nghệ sĩ, thi kỹ thuật diễn xuất với cô à? Ha ha..... Giang Văn Thắng, anh là đối thủ sao?

“Trong điện thoại nói không rõ, trước đừng hỏi, tóm lại mặc kệ như thế nào em nhất định phải tin tưởng anh, nói cho anh biết em ở đâu, anh lập tức đi đón em, một giờ sau công ty sắp mở cuộc họp báo, yêu cầu em tới phát ngôn.” Giang Văn Thắng bắt đầu không kiểm chế được, rốt cuộc lộ ra đuôi cáo.

Hết thấy đều tiến hành trong dự đoán của Lục Diệp.

Cô giống như đang thao bàn tay thao túng vận mệnh đôi gà rừng thổ cầu, tràn ngập khoái cảm trả thù lại cũng cảm thấy vô cùng bi thương.

Trên đời này, cô còn có ai có thể tin tưởng được đây?

“Không cần đón, em lập tức tới công ty.” Lục Diệp nói xong.

Giang Văn Thắng lại dặn dò một lần, “Vậy em nhanh lên, càng nhanh càng tốt!”

“Biết rồi.” Lục Diệp gác điện thoại cũng không có lập tức nhích người đi công ty, mà là làm việc có ý nghĩa hơn.

.....

Công ty giải trí Thịnh Diệp, cách cuộc họp báo còn mười phút.

“Lục Diệp như thế nào còn chưa tới? Không phải thấy ảnh chụp trên mạng nên không chịu tới đi?” Giang Văn Thắng liên tục gọi vài lần cho Lục Diệp đều không gọi được, tức giận ném điện thoại lên sô pha.

Lục Lăng Tuyết ngồi bên cạnh một đêm không ngủ, giờ phút này sắc mặt cực kỳ khó coi, nước mắt ràn rụa, tức giận đến hung hăng mà nắm chặt tay, “Em biết Lục Diệp à ta không phải thứ tốt lành gì! Nói không chừng video tôi qua là à làm!”

“Không thể nào.” Giang Văn Thắng phủ định hoàn toàn, “Lục Diệp không phải người không chừng mực như vậy.”

“Anh ít bao che à ta đi, anh cho rằng à là cái thứ tốt gì sao? Mười sáu tuổi ra xã hội, mười chín tuổi thành danh, không biết cùng biết bao đạo diễn ngủ cùng, còn làm bộ chính mình thực thuần khiết, gặp quý còn hơn, em mới không cần à tới làm sáng tỏ!”

“Nhưng cô ta là vị hôn thê của anh, chỉ có cô ta đứng ra, truyền thông mới có thể tin người trên video kia không phải là anh và em!” Giang Văn Thắng chân thật đáng tin mà nói.

“À ta là vị hôn thê của anh, em đây lại là cái gì? Anh muốn phủ sạch quan hệ với em phải không?” Lục Lăng Tuyết phẫn nộ mà gầm nhẹ, nói nước mắt lại rớt xuống.

Rõ ràng cùng Văn Thắng yêu nhau chính là ta mà? Lục Diệp mới là kẻ thứ ba, tại sao lại muốn ta lên lút!

Giang Văn Thắng bị ồ ào đến đau đầu, xoa xoa ấn đường, “Được rồi, Lăng Tuyết, đừng khóc, khóc mất sưng lên kia, chờ truyền thông hạ nhiệt rồi hãy nói.”

Nói rồi, anh rút ra hai tờ khăn giấy, giúp Lục Lăng Tuyết nhẹ nhàng lau đi nước mắt.

“Em không phải nói muốn nổi hơn Lục Diệp năm đó sao? Lập tức, em sắp làm được rồi, không được từ bỏ, chúng ta cùng nỗ lực.”

Rốt cuộc, Giang Văn Thắng nửa khuyên nửa哄 hạ, Lục Lăng Tuyết không khóc nữa.

Chính là trong lòng Giang Văn Thắng kỳ thật một chút tự tin đều không có, hắn cũng không biết nếu một khi Lục Diệp thấy trên mạng mấy thứ kia, còn có thể tin tưởng hắn giống như trước đây mà đứng ra giúp hắn cùng Lục Lăng Tuyết giải vây hay không.

Trong lòng hắn xưa nay chưa từng có nôn nóng bất an, cho đến lúc cuộc họp báo bắt đầu, Lục Diệp vẫn là không có xuất hiện, trong vô số trường thương đoàn pháo trước mặt, cảm xúc Giang Văn Thắng cơ hồ hồng mắt.

“Giang tổng, xin hỏi vị hôn thê của anh Lục Diệp đâu?”

“Không phải nói cuộc họp báo là để cô ta ra mặt làm sáng tỏ sao? Người đâu? Có phải hay không cô ta cảm thấy không cần phải tới làm sáng tỏ?”

“Có liên quan video tối hôm qua, chỉ cần xem qua đều có thể nhận ra nữ nhân kia chính là Lục Lăng Tuyết cô, xin hỏi cô làm sao giải thích, sẽ không phải nói ngoại trừ em gái Lục Diệp ra, cô còn có chị em song sinh nào không?”

“Là tiểu hoa đán mới nổi lại lại ngủ với em rồi mình, xin hỏi Lục tiểu thư đây là lưỡng tình tương nguyện? Hay là chịu khổ tiềm quy tắc?”

Cho dù Giang Văn Thắng đã gọi người trước tiên chuẩn bị một ít phóng viên, nhưng miệng từ người, lại nơi nào là có thể chặn được.

Vô số vấn đề không tốt đều được đề cập trước mặt.

Lục Lăng Tuyết mặt ghen đến mức đỏ bừng, hai tay đều run, cơ hồ muốn nhin không được rống ra: Kỳ thật Lục Diệp mới là cái người không biết xấu hổ.

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 11: Tái xuất đi tiểu ảnh hậu

Sắc mặt Giang Văn Thắng cũng không tốt, bất quá là miễn cưỡng mạnh mẽ, hần nhắc tay ý bảo mọi người yên lặng: “Lục Diệp tới hôm qua xảy ra chút chuyện đi bệnh viện, vừa rồi có gọi điện thoại nói trên đường tới đây, sắp đến rồi, xin các vị chờ một lát.”

“Lục Diệp đi bệnh viện? Không phải sau khi xem thấy cái video kia thì bị bệnh chứ?”

“Rất có khả năng, tôi nghĩ Lục Diệp sẽ không xuất hiện đâu?”

“Đúng vậy, người trong video rất cuộc là ai, Lục Diệp rõ ràng nhất, bất quá cô không thể không nhận ra, đối lại là ai biết vị hôn phu mình cùng tỷ tỷ ở cùng nhau, còn không tức giận ngắt xiu chứ!”

Mối nghi ngờ ngày một tăng cao. Hiện tại những lời gièm pha này đã lên hot search, các phóng viên gấp không chờ nổi đào ra ngày càng mãnh liệt.

Giang Văn Thắng mím môi, thần sắc dần dần không xác định được.

Chẳng lẽ..... Lục Diệp thật sự thấy được đoạn video trên mạng nên không tới? Ngay cả điện thoại cũng không nghe?

Tương tượng đến điều này, tâm tình hần khẩn trương đến độ sắp từ cổ họng nhảy ra ngoài, Lục Diệp nếu thật sự không tới, hần nên giải thích như thế nào với truyền thông?

Lục Diệp à Lục Diệp, có thật là bị cô đào hồ cho chết không.....

Thời gian trôi qua từng giây từng phút, Giang Văn Thắng cùng Lục Lăng Tuyết đang trong những tiếng nghị luận sôi trào của đám phóng viên, tuy là đối mặt màn ảnh, cũng có chút không giả vờ được nữa, sắc mặt hai người càng ngày càng khó coi, mồ hôi lạnh như tắm, như đứng trong đồng lửa, như ngồi trên đồng than.

Sự kiên nhẫn của đám phóng viên đã bị hao hết, khi hai đương sự đang lâm vào thế sâu tuyệt vọng, một đạo thân ảnh thanh lệ thoát tục từ xa đi đến hiện trường cuộc họp báo.

“Lục Diệp!” Giang Văn Thắng gần đó suýt chút bị làm hồng mắt tựa cừu hạn phùng cam lộ, kích động mà hô.

Ông kính phóng viên lập tức chuyển hướng sau lưng, trong nháy mắt tất cả mọi người bị kinh diễm, thời gian phảng phất đảo ngược về 5 năm trước, một thân nhu bạch chạm rỗng thủy dung, mặc váy liền thêu hoa, tóc dài, chân mang một đôi giày cao gót thuần sắc, một cô gái với xương quai gối cam, một đôi chân thon dài cùng với dáng điệu đường cong, tay áo thiết kế kiểu phồng lộ ra cánh tay tinh tế đều đều, tựa như một linh hồn linh động nghịch ngợm rơi vào một đóa tuyết liên hoa cao nhã thanh lệ thoát tục tuyết liên hoa.

Tròng mắt mọi người đồng loạt dán vào khuôn mặt lập thể tuyết mỹ, con mắt sáng trong như một dòng suối, song mũi cao, cánh môi đầy đặn như hoa hồng nhạt nở, hết thảy đều đẹp hoàn mỹ, đẹp đến rung động lòng người, tựa một sợi u hương thấm vào ruột gan, dư vị xa xưa.

Cô dường như sinh ra vì màn ảnh, giữa sóng mắt lưu chuyển toàn là có thể nắm bắt được hình ảnh đẹp, khí chất hoặc thanh thuần, hoặc vũ mị, hoặc cao lãnh, hoặc đoan trang, tràn đầy trên màn ảnh cảm khiến Lục Lăng Tuyết ghen ghét đến phát cuồng.

5 năm trước từ sau khi Lục Diệp tuyên bố rời khỏi con đường diễn nghệ, thì không còn có người thấy cô như vậy, thời gian 5 năm, vô số tân nhân như mang mọc sau mưa xuân ồ ạt tiến vào giới giải trí, còn có bao nhiêu người nhớ đến tiểu ảnh hậu nổi nhất một thời này?

Nhưng giờ khắc này, cũng đủ để cô lấy tư thái ưu nhã xinh đẹp làm kinh diễm mọi người.

Các phóng viên ở hiện trường không khỏi nhớ tới lời đánh giá rất nhiều năm trước đối với Lục Diệp, Lục Diệp nổi tiếng là nữ vương bình dân lộ tuyến, cô không cần đại bài, bởi vì bản thân cô chính là đại bài!

Mặc dù là trên người mặc hàng chợ, nhưng vẫn toát lên phẩm vị vô cùng cao quý.

Mà ngoài dung mạo hơn người ra, còn có khí chất bên trong tràn đầy tài hoa phong phú.

Nếu nói mỹ mạo Lục Diệp làm Lục Lăng Tuyết phát cuồng cực độ, thì khí chất cùng tự tin của cô quá thực cũng khiến cho Lục Lăng Tuyết ghen ghét đến muốn giết người, thống hận đến tận xương tủy!

Vì cái gì Lục Diệp trang điểm thành như vậy?

Vì cái gì cảm giác ánh mắt của ả không giống nhau?

À rốt cuộc muốn làm cái gì!

Lục Lăng Tuyết gắt gao mà trừng mắt nhìn Lục Diệp, phảng phất khó mà tin được tận mắt, hận không thể xông lên đem cái hình ảnh người cảnh đẹp ý vui mừng này xé nát!

Trong lòng cô ghen ghét giống như kịch độc, nhanh chóng ăn mòn lục phủ ngũ tạng cùng lý trí của cô, dưới vô số ống kính, liễu mạng ả nhần, móng tay hung hăng cắm vào da thịt lòng bàn tay, mà không cảm giác được chút đau đớn nào.

Lục Diệp thông dong từng bước về phía trước.

Các phóng viên tự động vì cô tránh đường. Thực mau, Lục Diệp đi tới trên đài.

Cô hơi hơi hạ tầm mắt, nhìn sắc mặt khác nhau của Lục Lăng Tuyết cùng Giang Văn Thắng.

Một hận ý sâu sắc, một thấp thỏm lo âu khó có thể che dấu được về kinh điểm sau khi thấy cô.

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12: Hoàn toàn dựa vào kỹ năng diễn xuất

Cũng là làm khó hai người kia, trong lòng rõ ràng sớm đã sóng cuộn biển gầm, lại còn phải làm bộ trấn định, nếu là lúc diễn kịch cũng có thể chuyên nghiệp như thế thì tốt rồi.

Nhìn thấy mấy con Teddy trong nhà sống không tốt, cô cười tươi sáng hơn.

Nụ cười này khiến Giang Văn Thăng hồ hập thêm nặng, hần cảm lồng không đáng mà nuốt ực xuống, lúc này mới mở miệng, “Lúc này trên đường kẹt xe sao?”

Không thể không nói, kỹ năng diễn xuất của người đàn ông thật sự luôn online (kích hoạt) à, giờ khắc này phòng tuyến trong lòng rõ ràng đã gần sụp đổ, nhưng trên mặt vẫn là làm ra một bộ dáng nhẹ nhàng tự nhiên, đi qua cầm tay Lục Diệp.

Hắn lòng bàn tay ướt đầm mồ hôi.

“Xin lỗi, có chút tắc đường.” Lục Diệp cười cười, thanh sắc bất động mà rút tay về, rồi mới thoải mái hào phóng mà chào hỏi các vị phóng viên các bằng hữu, “Thật ngại quá, trên đường có chút kẹt xe, mọi người vất vả rồi, nga, đúng rồi, bên ngoài trời mưa, tôi đã kêu người chuẩn bị ô cho các vị, còn có album mới nhất của Tiểu Lạc An và Nhan Hải Nhi, mỗi người một phần, tự chọn mà dùng”

Lạc An cùng Nhan Hải Nhi là hai ca sĩ mới nổi của giải trí Thịnh Diệp, một vị là tiểu thị tươi rất được sự yêu thích của giới nữ, một vị là nữ thần gọi cảm được trạch nam công nhận.

“Wow, Lục Diệp cô thật là tốt quá đi, lại chu đáo như thế.”

“Vừa chuẩn bị ô, lại vừa cho album, thật là yêu chết cô đi được!”

“A a a, tôi gần đây siêu mê Lạc An, nhưng album của anh quá hot, căn bản không giành được, Lục Diệp tỷ tỷ, tỷ thật là đẹp quá a....”

Vừa nghe có album mới nhất của Lạc An cùng Nhan Hải Nhi, phía dưới đều muốn sôi trào, cơ hồ tất cả máy quay đều nhắm ngay Lục Diệp, chỉ muốn bắt lấy một mặt đẹp nhất của cô.

“Lục Diệp, so với 5 năm trước ngày ngộ, cô hiện giờ thật là thêm xinh đẹp, giờ tay nhắc chân gian đều có tính phong phạm, có nghĩ tới tái xuất hay không? Tin rằng có rất nhiều fans trung thành của cô đều đang chờ đợi ngày này à.”

Lúc này, có phóng viên nhắc đến vấn đề này.

Vô số bạn bè trên mạng vây xem phát sóng trực tiếp trên làn đạn điên cuồng mà phát nổ.

“Lục Diệp Lục Diệp trở về đi, chúng tôi rất nhớ cô!”

“Trời ơi! Lục Diệp không hổ là tiểu ảnh hậu năm đó, thật là quá đẹp, ta muốn thành fans Diệp Nha + 1”

“Cầu Lục Diệp tái xuất!”

.....

Hiệu quả mà Lục Diệp muốn đã đạt được, thậm chí vai chính hôm nay thiếu chút nữa bị bỏ quên một bên.

“Tái xuất sao, tôi tạm thời còn chưa nghĩ tới, bất quá có thể một lần nữa đứng ở trước màn ảnh được mọi người khen, tâm tình thật sự không phải tốt bình thường, cảm ơn các vị”

Một cái khom lưng cúi người gần chín mươi độ đủ để thể hiện phẩm hạnh của một người nghệ sĩ khiêm tốn, so với những minh tinh lớn khác, Lục Diệp thật sự là có quá nhiều điểm sáng, khiến người đều thích.

Lục Lăng Tuyết tức giận đến run cả người, cho dù là nữ chính bị gièm pha, cô đều không thể cướp đi cảm giác tồn tại từ trên người Lục Diệp.

“Việc video kia tôi đã biết, anh muốn em nói như thế nào?” Thừa dịp phía dưới ầm ĩ, Lục Diệp thấp giọng hỏi Giang Văn Thăng, trên mặt trước sau vẫn duy trì nụ cười không chê vào đâu được.

Gặp chuyện vững vàng bình tĩnh là tác phong trước sau như một của cô.

Giang Văn Thăng rất rõ ràng, kỹ năng này cũng không cho hắn nhiều thời gian nghĩ, “Lục Diệp, em phải tin tưởng Lăng Tuyết, tin tưởng anh, cái video kia là bị người ta động tay chân, anh đã xuống tay đi tra xét, mặc kệ như thế nào em cần phải tin tưởng anh, anh nhất định sẽ cho em công bằng!”

Lời thề son sắt như thế, nghe tới nhiều thật, còn có ánh mắt kiên định kia, nếu không phải video kia xuất phát từ chính cô, thật sự thiếu chút nữa cũng tin.

“Yên tâm” Lục Diệp nhìn hắn cười cười, ánh hào quang lấp lánh đầy mê hoặc.

Ý cười kia làm Giang Văn Thăng thất thần, lại khiến Lục Lăng Tuyết bức bối đến phát cuồng.

Nhìn thấy hai người thì thầm, các phóng viên rốt cuộc an tĩnh lại, lại nghe không rõ trên đài nói cái gì, chỉ biết Lục Diệp muốn mở miệng, nhanh chóng sôi nổi giờ camera trong tay lên.

“Hôm nay mời các vị tới, chủ yếu là muốn làm sáng tỏ một chút việc video tối hôm qua, video được phát ra ở tiệc trao giải, hiển nhiên là có người cố ý, Văn Thăng đã ra tay đi tra xét, là vị hôn thê của Giang Văn Thăng, tới thời sự rất hiểu rõ anh ấy, tôi tin tưởng người đàn ông kia không phải anh ấy!”

Lục Diệp vừa dứt lời, liền có phóng viên phản ứng lại, “Nói như thế, cô cũng không khẳng định người phụ nữ trong video kia có phải là Lục Lăng Tuyết hay không?”

“Chủ yếu thủ đoạn giả tạo hiện giờ thật cao minh, có lẽ chỉ là người trông giống Lăng Tuyết, cũng có thể là ghép hình thông qua phần mềm nào đó.” Cô chớp chớp mắt.

Ý ngoài lời, người phụ nữ kia cũng có khả năng chính là bản thân Lục Lăng Tuyết.

Các phóng viên hiểu ý tứ sau tầng ý này, lập tức đem camera sôi nổi nhắm ngay Lục Lăng Tuyết.

“Từ khi cuộc họp báo bắt đầu Lăng Tuyết vẫn luôn không nói gì, là bởi vì chột dạ sao?”

“Người đàn ông trong video rốt cuộc là ai?”

“Đang lúc yêu nhau vì sao không dám công khai? Là sợ làm lỡ tiền đồ hay là có ẩn tình khác?”

“Các người đừng nói bậy, người kia không phải ta……” Lục Lăng Tuyết nhận hết dầy vò, rốt cuộc không màng máy quay, dùng ngón tay chỉ vào Lục Diệp, trong mắt hận ý mãnh liệt mà rõ ràng, “Lục Diệp, cô……”

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 13: Diễn kịch ai không biết

“Lăng Tuyết!” Thấy tình huống không ổn, Giang Văn Thăng đột nhiên quát khê một tiếng, kịp thời bắt lấy cổ tay Lục Lăng Tuyết.

Sau đó, cầm lấy microphone, vội nói: “Người trong video không phải Lăng Tuyết, là có người hãm hại, đối với việc này, công ty tôi nhất định sẽ truy cứu đến cùng.”

Giang Văn Thăng nói một hơi, kéo Lục Lăng Tuyết liền xuống sau hậu đài.

“Hôm nay kết thúc tại đây, vất vả cho các vị phóng viên rồi.” Mục đích đã đạt được, Lục Diệp công thành lui thân.

Cô đến văn phòng rồi, Lục Lăng Tuyết liền mặt mày dữ tợn vọt tới bên cô.

“Lục Diệp, ý cô là gì? Cô muốn hủy hoại tôi phải không? Video kia có phải do cô làm, có phải cô ghen ghét tôi, muốn hủy diệt tôi!”

Lục Diệp thông dong tránh sang bên cạnh một bước, Lục Lăng Tuyết nhào hụt, thiếu chút nữa té ngã.

Giang Văn Thăng thấy thế chạy nhanh lại, bắt lấy Lục Lăng Tuyết.

“Lăng Tuyết, em bình tĩnh lại đi.”

“Bình tĩnh? Anh kêu em bình tĩnh như thế nào? Lục Diệp nói như vậy trước mặt phóng viên, không phải rõ ràng là làm khó em sao? Cô ta là cố ý muốn hủy hoại em! Không nhận được khi thấy em nổi hơn cô ta!” Lục Lăng Tuyết nói xong, trực tiếp nép vào người Giang Văn Thăng “Ồ ô ô” mà khóc lên.

Không chút kiêng dè gì.

Đụng phải tầm mắt Lục Diệp nhìn qua, Giang Văn Thăng giống như điện giật, nhanh chóng kéo Lục Lăng Tuyết ra.

“Lăng Tuyết, em đừng kích động, chúng ta phải hiểu Lục Diệp, đột nhiên thấy video như vậy, cô ấy hiểu lầm đều rất bình thường, nhưng là, thanh giả tự thanh, cho Lục Diệp chút thời gian, cô ấy nhất định sẽ tin tưởng chúng ta, huống chi cô ấy ở trước mặt truyền thông vẫn là hướng về anh với em không phải sao?”

Hiện giờ vẫn không phải lúc trở mặt, Giang Văn Thăng nói âm thầm với Lục Lăng Tuyết một phen nhắc nhở kêu cô phối hợp.

Lục Lăng Tuyết tự nhiên là lòng tràn đầy không tình nguyện, hung hăng mà trừng mắt Lục Diệp, hừ lạnh một tiếng.

Giang Văn Thăng vẫn luôn ở trong tối quan sát biểu tình của Lục Diệp, nhưng từ trên mặt cô không nhìn ra được bất cứ cảm xúc nào, lúc này mới càng khiến người bất an.

Hắn ổn định tinh thần, ôn nhu gọi tên cô như ngày xưa, “Lục Diệp, mặc kệ em tin hay không, anh với Lăng Tuyết là trong sạch, cái video kia bị phát ra ở tiệc trao giải rõ ràng là có người hãm hại, em phải tin trong lòng anh chỉ có em, anh đối với em rất mực chung thủy.”

Nhìn ánh mắt anh lưu luyến nhu tình, Lục Diệp có một loại cảm giác bị cóc bò trên lưng ——

Thật là ghê tởm!

Còn Lục Lăng Tuyết ở một bên lại như tức giận đến sắp nổ.

Lục Diệp che đi ánh sáng ở đáy mắt, phảng phất như cái gì đều chưa từng cảm thấy được, đi một bước đến trước mặt Giang Văn Thăng, nhìn mắt anh, “Người đàn ông trong video kia thật sự không phải anh?”

“Không phải!”

“Anh thề đi.”

“Được, anh thề, nếu người trong video kia là anh, anh…… không chết từ tế được! Lục Diệp, em nhất định phải tin, trong lòng anh thật sự chỉ có một mình em.” Không biết vì cái gì, hôm nay nhìn người con gái này, hắn luôn có cảm giác không khống chế được chính mình, không cầm lòng được mà nắm lấy tay cô.

Thấy Lục Lăng Tuyết sắp bị tức điên lên, Lục Diệp đột nhiên thuận thế ngã vào lòng Giang Văn Thăng, hai tay vòng lấy eo hắn, “Văn Thăng, chúng ta lại có con nữa đi?”

Trên thực tế, Lục Diệp cùng Giang Văn Thắng chỉ ngủ qua có một lần, mà lần đó cũng là cô nghĩ như vậy.

Sau khi đứa nhỏ sinh non, cô từng mắc bệnh trầm cảm, rất bài xích việc quan hệ nam nữ, dần dà Giang Văn Thắng cũng không còn có đòi hỏi nữa.

Cô vẫn luôn ngây ngô tưởng gặp được người đàn ông tốt yêu thương và hiểu cô, thì ra là bởi vì hần đã sớm tìm được người phụ nữ khác bù đắp.

Ha ha.....

Khi đang nghe thấy lại muốn có con, Lục Diệp rõ ràng cảm giác được thân mình Giang Văn Thắng cứng đờ vài giây, rồi mới có chút không được tự nhiên mở miệng, “Sao đột nhiên lại muốn có con?”

“Anh không muốn sao?” Lục Diệp vui đầu vào ngực hần, nơi khoe mắt vừa vặn có thể thấy được khuôn mặt vận vẹo dữ tợn ghen ghét cùng phần nộ của Lục Lăng Tuyết.

Khoe miệng cô hơi cong lên mang chút ý cười.

Lục Lăng Tuyết còn nghĩ rằng mình hoa mắt, lập tức ngây cả người.

Ôm trong lòng ngực thân thể mềm mại, ngửi thấy mùi hương nhẹ tỏa ra từ người cô, Giang Văn Thắng gật đầu, “Muốn, anh đương nhiên là muốn rồi.”

Nói xong, hơi thở của hần càng nặng nề hơn, sinh ra xúc động, muốn đem người phụ nữ từng vô số lần cự tuyệt hần đè ở dưới thân, chinh phục cô, chiếm hữu cô!

Phản ứng của Giang Văn Thắng thế nào, không có người nào hiểu rõ bằng Lục Lăng Tuyết, cô gất gao mà cắn môi, cả người tức giận đến phát run, đáy mắt hiện lên một tia ác độc, giây tiếp theo giờ tay đỡ trán, thân thể lung lay sắp đổ, “Văn Thắng.....”

Cùng với tiếng kêu yếu ớt, Lục Lăng Tuyết nhẹ nhàng yếu đuối ngã xuống, trên mặt rơi hai hàng nước mắt.

“Lăng Tuyết.” Giang Văn Thắng mắt đầy thương tiếc, một tay ôm vào lòng người con gái kia.

“Văn Thắng, em đau đầu quá, đau đến sắp nứt ra rồi.” Lục Lăng Tuyết dựa vào người Giang Văn Thắng, như sắp nhũn rớt xuống đất.

Giả vờ bộ dáng nhu nhược yếu đuối đáng thương, cô thật đúng là không phải đối thủ của Lục Lăng Tuyết.

Lục Diệp trong lòng cười lạnh.

Bất quá không sao cả, kẻ yếu chỉ có thể đổi lấy sự đồng tình nhất thời, người mạnh mới được tôn thờ.

Nhóm cận bã, chờ quý xuống đất cầu xin tha đi.

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 14: Không được nói không được cười

Ban đêm, số 9 Đế Cảnh Thiên.

Phòng khách rộng lớn lại yên tĩnh lạnh lẽo như vậy, Bánh bao nhỏ ngồi bên điện thoại đã thủ một ngày, trên bàn đặt tờ giấy mà Lục Diệp để lại.

Chiến Đình Kiều nhận được tin báo của người hầu, xuống lầu đi đến trước mặt đứa con: “Đi ăn cơm.”

Bánh bao nhỏ mắt đếc tai ngơ.

Chiến Đình Kiều: “Ba nói lại lần cuối.”

Bánh bao nhỏ mí mắt đều không nâng một chút, toàn bộ lực chú ý đều nằm trên tờ giấy kia.

Chiến Đình Kiều sau khi nhìn lướt qua, vươn tay lấy, Bánh bao nhỏ nhanh chóng mang tờ giấy ôm vào lòng, cảnh giác mà nhìn ông ba, sợ ba sẽ lấy đi.

Chiến Đình Kiều bắt đắ dĩ xoa ấn đường, ngồi xuống ghế sofa, ngồi suốt một giờ, cuối cùng.

Vẫn là gọi cho Chiến Vân Kỳ, “Đưa địa chỉ của Lục Diệp cho chú.”

Ha? Tiểu thúc thật sự là cây vạn tuế ra hoa sao?

Vì hạnh phúc của tiểu thúc, Chiến Vân Kỳ hiệu suất làm việc bay vọt lên, chưa đến năm phút đã đem địa chỉ Lục Diệp gửi vào di động Chiến Đình Kiều, đương nhiên phía sau còn kèm thêm một đồng lịch sử quan hệ tình cảm của Lục Diệp.

Lúc này không cần Chiến Đình Kiều mở miệng. Bánh bao nhỏ vừa thấy ba cầm lấy chìa khóa xe, lập tức nhảy xuống sofa chạy lạch bạch theo.

Vật nhỏ chạy tới, khuôn mặt nhỏ đụng vào chân anh, Chiến Đình Kiều bắt đắ dĩ mà cúi người ôm đứa con lên.

Sau cuộc họp báo, tin tức mặt trái trên mạng của Giang Văn Thắng dần dần được khống chế, Lục Lăng Tuyết lại bị đẩy đến nơi đầu sóng ngọn gió, cơ hồ tất cả chuyện chú ý này người đều nhận định người trong video chính là cô.

Dám làm không dám nhận, chỉ có thể chứng minh trong đó có ân tình không thể cho ai biết.

Cùng lúc đó, tin tức hy vọng Lục Diệp tái xuất cũng càng lúc càng lớn.

Để ăn mừng cuộc chiến đầu thắng lợi, Lục Diệp chiều về nhà sau đột nhiên muốn ăn lẩu, trực tiếp đi xuống lầu siêu thị mua đồ ăn, ngang qua cửa hàng hoa, thấy hôm nay vừa hay khai trương, thuận tay mua một bó.

Vận mệnh đã gian nan như thế, sao phải khổ tra tấn chính mình?

Càng là lúc khổ sở, càng nên từ từ yêu thương chính mình!

Đại khái là trận hòa hoãn lớn tới hôm kia đã làm cô sức tinh, xem ra trong họa có phúc họa thật là có đạo lý.

Mới vừa nấu nồi canh chuẩn bị bỏ đồ ăn vào, thì tiếng gõ cửa vang lên.

Lúc này ai đến vậy?

Lục Diệp hồ nghi ghé nhìn mắt mèo trên cửa thoáng qua, rồi ngáy người.

Ngoài cửa, Chiến Đình Kiều tây trang phẳng phiu, một tay ôm Bánh bao nhỏ, một tay cầm theo rổ trái cây không chút nào xứng với bản thân tưng tưng của anh ta.

Ai có thể nói cho cô biết vị tôn phật sao lại tìm tới đây?

Lục Diệp cào cào đầu, lưỡng lự, tính giả chết, dù sao Chiến Đình Kiều cũng không biết trong nhà có người hay không, vào lúc này, cô thấy người nào đó móc di động ra.

Một tia chớp đánh lên đỉnh đầu, wa khoa! Điện thoại đâu? Điện thoại đâu.....

Cô bay nhanh vào phòng tìm một vòng, mới nhớ tới điện thoại ở trên người! Mới từ trong túi lấy ra, điện thoại liền vang lên, thanh âm vừa đủ lớn, cũng đủ để người ngoài cửa nghe thấy.

Xuyên qua mắt mèo nhìn người đàn ông ngoài cửa hơi hơi nhăn mày, Lục Diệp thật là hận không thể đập đầu xuống đất, lúng túng nhanh chóng mở cửa.

“Chiến..... Chiến tiên sinh?” Cô ra vẻ kinh ngạc, giống như căn bản không biết ngoài cửa là ai, nom nớp lo sợ hỏi: “Trẻ như thế..... Ngài sao tìm tới được nhà tôi, có việc gì sao?”

“Thăm bệnh.”

Khi Chiến Đình Kiều nói xong, dang rổ trái cây trong tay lên, một lớn một nhỏ đều là bộ mặt không biểu tình.

Lục Diệp thờ dài 1 tiếng, thụ sủng nhược kinh nhanh chóng nhận lấy rổ trái cây, rồi mới nghiêng người nhường đường. “Hai cha con anh thật là quá khách khí, cái kia..... Mời vào!”

Đón người vào, cô thuận tay đóng cửa, nhìn trong phòng có thêm một lớn một nhỏ, tâm tình vô cùng huyền huyền.

“Ngồi tự nhiên, hai người uống gì? Nước trái cây?”

“Có thể.”

Lục Diệp một bên bận rộn, một bên thiêu đốt tế bào não suy đoán ý đồ đến đây của đại nhân.

Nghĩ tới nghĩ lui, thật sự là đoán không ra.

Dứt khoát không đoán nữa, dù sao có Bánh bao nhỏ ở đây, cho dù giết người diệt khẩu ba ba đứa nhóc cũng không thể giờ trò trước mặt con cái!

Rót nước trái cây cho hai người, sau khi bùng lên, Lục Diệp mới ngồi xuống ghế sofa đối diện hai người.

Có lẽ Boss đại nhân quá cao lớn, vốn dĩ không gian còn được đột nhiên có vẻ nhỏ hẹp lại, Bánh bao nhỏ quy củ ngồi ở bên cạnh Boss đại nhân.

Tư thế này đầu giống là tới thăm bệnh, rõ ràng chính là tới mở đại hội thẩm phán mà.

Không được nói không được cười!

Hai người đều là mặt không chút biểu tình.

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 15: Có thể làm sao bây giờ

Lục Diệp đào rỗng căn não cũng không tìm được đề tài thích hợp.

Vì thế cứ xấu hổ tè nhọt như vậy, lạnh đến độ khiến người khác không ra nước mắt.

Một lát sau vẫn là Bánh bao nhỏ cầm lấy giấy bút trên bàn trà trước, nghiêm túc mà viết cái gì đó.

Lục Diệp trong lòng vui mừng, cuối cùng không cần tiếp tục tè nhọt nữa.

Khi cô tiếp nhận tờ giấy Bánh bao nhỏ đưa qua sau khi nhìn lướt qua, trực tiếp lại lần nữa học máu bò mình.

“Teddy???”

Trách không được Bánh bao nhỏ vừa vào cửa liền tìm kiếm khắp nơi, thì ra là đang tìm..... cún.

Cô phải giải thích như thế nào đây?

Sau ba giây trầm tư, Lục Diệp buông tờ giấy, nhìn Bánh bao nhỏ mặt đang mỉm cười mà trả lời, “Mấy ngày nay phải dưỡng thương, cho nên tạm thời mang cún đi rồi.”

Sau khi cô nói xong câu này, rõ ràng cảm giác được Chiến Đình Kiều nhìn cô thoáng qua, sau đó lại quét mắt trên tờ giấy, ánh mắt ý vị thâm trường.

Nhìn thấy được trong lòng cô chút xấu xa mơ hồ.

Bánh bao nhỏ gật gật đầu, không nói nữa, lại khôi phục trạng thái mặt không biểu tình.

Lục Diệp trong lòng chửi móa nó chó, một lớn một nhỏ cả buổi tối chạy tới đây là muốn cô đang sống sờ sờ đây làm cho chết cóng mà, cô còn chưa được ăn một ngụm lẩu nữa đây này?

Cô vừa nghĩ xong, phòng bếp bên kia liền truyền đến tiếng nước sôi “Ừng ục ừng ục”, trong không khí tràn ngập mùi hương mê người.

Người thấy mùi hương Bánh bao nhỏ nuốt nuốt nước miếng, yên lặng quay đầu nhìn về phía nồi cái lẩu, đôi mắt to đen lúng liếng rõ ràng viết lên hai chữ to đùng “Muốn ăn”.

Lục Diệp xấu hổ mà gãi gãi đầu, “Cái kia, hai người ăn cơm chiều chưa? Tôi đang chuẩn bị nồi lẩu, có muốn ăn cùng không?”

Chiến Đình Kiều: “Được.”

Bánh bao nhỏ theo sát gật gật đầu.

Lục Diệp, “.....”

Cô chỉ là nghĩ nhắc nhở một chút con ngài Boss đói bụng rồi, nên về nhà ăn cơm đi, làm gì phải đồng ý đến không khách khí như vậy chứ?!

Một đại tổng tài tài sản trăm tỷ mang theo con trai, chạy đến nhà cô ăn chực lẩu? Quả thực, rốt cuộc là nháo đến mức nào à?

“Thật ra..... Tôi mua đồ ăn không quá nhiều, có thể không đủ ăn, nếu không hay là ra ngoài ăn?” Lục Diệp cố ý dùng ánh mắt lo lắng nhìn thoáng qua hướng phòng bếp.

Cô sẽ không nói, nhưng biểu hiện như thế chỉ là muốn đuổi khách! Một mình cô an tĩnh mà ăn cái lẩu kia cũng không được sao?

Chiến Đình Kiều: “Cũng được.”

Bánh bao nhỏ lại gật đầu theo.

Lục Diệp tâm tình tựa như đậu móm, hôm nay cuộc họp báo mới vừa xong, cô với Teddy trong nhà kia chỉ mới được lên hot search, liền cùng người đàn ông khác mang theo đứa con khác ra ngoài ăn cơm?

Kia không phải không có việc gì làm sao!

Lời đã nói ra, có thể làm sao bây giờ? Ngắc? Còn có thể làm sao bây giờ!

Cô nơi này đang suy nghĩ như thế nào quay trở lại vấn đề, nhưng kia một lớn một nhỏ hai tòa băng sơn đã sắp ra tới cửa. Lục Diệp lập tức vọt lên, ngăn trước mặt hai người.

“Từ từ, tôi nhớ rồi! Tôi gần đây đầu có khăn trương..... không mời nổi hai người ăn cơm.”

“Không sao, tôi có.” Chiến Đình Kiều hài hước mà đánh giá Lục Diệp.

Anh như nhìn ra cô đang hống cuống tay chân mà tìm cớ, lúc này chò ở cửa, giống như là đang xem cô phát huy như thế nào.

Được, một khi đã như vậy! Thì cô cũng muốn làm cho Chiến Đình Kiều xem rõ kỹ thuật diễn xuất ảnh hậu cô đây không phải sao?

Rất nhanh, sắc mặt Lục Diệp tức khắc tái nhợt, vừa mới còn một bộ đáng hấp tấp, giờ đây đột nhiên nhu nhược thành một đóa bạch liên hoa. cô ôm bụng, cả người ngồi xồm xướng, khuôn mặt cực kỳ thống khổ.

Nhìn thấy bộ dáng cô như này, Bánh bao nhỏ tức khắc tiến lên, lo lắng mà kéo Lục Diệp.

Bánh bao nhỏ cặp mắt kia tròn to phảng phất tích đầy nước mắt, dường như sẽ rơi xuống bất cứ lúc nào.

Lục Diệp liền có chút hối hận, lừa gạt một đứa trẻ hồn nhiên như thế, cô luôn có chút áy náy.

Vì thế, kỹ thuật diễn của cô tức khắc giảm đi, chỉ là ôm bụng nói, “Tôi..... Tôi đau bụng, nếu không hai người đi trước, tôi tới sau?”

Chiến Đình Kiều khoanh tay trước ngực, dù bận vẫn ung dung mà nói, “Không sao, chúng tôi không đói bụng, có thể chờ cô.”

Nà nỉ? Đây là ăn vạ sao?

Cô sâu kín mà trừng mắt liếc nhìn một cái Chiến Đình Kiều, rồi mới cực kỳ xấu hổ mà cười nói, “Không được..... Tôi thời điểm làm cái kia, mùi rất nặng. Tôi sợ đến lúc đó hai người nghe được, không nuốt trôi com!”

Lục Diệp mỗi chữ đều nói ra cực kỳ gian nan.

Xong rồi xong rồi, cô sau này đều mất hết mặt mũi rồi!

Nhưng là chi cần bọn họ bất hòa rồi, mặt mũi tính cái gì?!

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 16: Nháo làm sao

Chiến Đình Kiều không nói lời nào, Bánh bao nhỏ bên người anh liền thất vọng. Nhóc cúi đầu, gục xuống, thoát nhìn giống như lúc nào cũng đều sẽ tan nát cõi lòng sắp chết đến nơi.

Nhìn thấy bộ dạng này của Bánh bao nhỏ..... Được rồi, Lục Diệp lại mềm lòng.

Cô nuốt nước miếng miễn cưỡng mà nói: “Kia..... Như vậy đi, hai người ăn trước, tôi, tôi tới sau. Cũng đừng đi ra ngoài, ăn ở chỗ này đi.....”

Lục Diệp đau lòng cực kỳ, cô chuẩn bị kỹ càng một nồi lẩu như vậy, chính là tính một mình chậm rãi hưởng thụ. Được, giờ tất cả đều không có.

Cô gian nan mà vào WC, sau đó làm bộ làm tịch mà ngồi ở trên bồn cầu.

Cũng không biết rốt cuộc là cái tình huống gì, bên ngoài kia một lớn một nhỏ hai khối băng son thực sự như xem nơi đây trở thành nhà của chính mình, hai người thực mau liền bắt đầu ăn lẩu.

Mùi hương kia cố tình còn len lỏi vào trong WC.

Lục Diệp cả người đều không ổn.

Một lát sau, cô thật sự nhìn không được, ngồi dậy, rồi mới ra WC. Cô đi rửa sạch tay, rồi lúc chuẩn bị ăn cơm, lại phát hiện.....

Ể? Nồi lẩu lại bị bọn họ ăn hết rồi?

Lúc này mới có bao lâu đâu?

Khối băng son này một lớn một nhỏ thoát nhìn lãnh khốc, giờ nhìn lại, tuyệt đối là hai tên đại tham ăn a.

Lục Diệp nuốt nước miếng một cái, muốn nói chuyện, nhưng luôn cảm thấy có chút khóe không ra nước mắt.

Được thôi, cuối cùng cô cũng để hai người họ ăn no rồi, giờ hai người có thể đi rồi chứ?

Lục Diệp cười cười, nhìn Chiến Đình Kiều khách khí mà nói, “Đại Boss, hai người ăn no rồi, có cần xuống lầu tản bộ gì không? Chúng tôi nơi này..... Hoàn cảnh cũng không tệ lắm, không khí cũng khá tốt.”

Chiến Đình Kiều một chút cũng không khách khí, nói, “Ăn quá no rồi, đi không nổi.”

Khao! Anh đương nhiên ăn quá no rồi! Một nồi lớn như vậy, hai người lại chưa tới vài phút liền ăn sạch.

Tốt xấu gì cũng chứa lại chút cho cô chứ?

Lục Diệp cắn cắn môi, trên mặt đôi môi cực kỳ sáng lạn giả cười, “Vây hai người..... Sớm trở về đi, nhóc còn nhỏ, về nhà muộn cũng không tốt.”

Hữu Hữu vừa nghe Lục Diệp nói như vậy, tức khắc bất an cực kỳ. Nhóc đột nhiên tung ta tung tăng chạy hướng về phía Lục Diệp, một bàn tay nhỏ mềm mại nắm lấy tay Lục Diệp. Nhóc ngẩng đầu lên, ủy khuất mà nhìn Lục Diệp.

Cặp mắt Bánh bao nhỏ xinh đẹp cực kỳ, giống như hai viên đá quý long lanh bên trong, hơn nữa điểm chết người chính là lại còn ngân nước!

Lục Diệp ngăn ra, phong tuyến trong lòng lại lần nữa bị đánh bại.

Cô nhìn Bánh bao nhỏ bộ dáng ủy khuất, chỉ có thể ôn nhu an ủi, “Được được được, cô không đuổi nhóc đi, không đuổi nhóc đi!”

Bánh bao nhỏ lúc này mới yên tâm, trong mắt giống như có lực hấp dẫn lùi về một chút.

Lục Diệp mi giác hơi trừu.

Nói cô là ảnh hậu, sao cô cảm thấy Bánh bao nhỏ này thiên phú biểu diễn cũng rất lợi hại à?

Sắc mặt kia biến hóa giống như ảo thuật vậy.

Bất quá Lục Diệp có thể thỏa hiệp với Bánh bao nhỏ, nhưng cũng tuyệt đối không có khả năng thỏa hiệp Chiến Đình Kiều.

Anh ta là ai a, chính là nhân vật phong vân thành phố Hải Vân! Còn cô chỉ là một người đang có kế hoạch tái xuất mà thôi.

Đến lúc đó bị chụp được, Lục Diệp đã thật là một đồng rạc rồi.

Cho nên cô nhanh chóng lộ ra nụ cười âm áp như của phục vụ viên, đương nhiên, nét cười lại mang chút lạnh. Lục Diệp nhìn Chiến Đình Kiều, khách khí nhưng lại kiên quyết nói, “Chiến tiên sinh, ngài trở về trễ quá, lái xe trên đường cũng không an toàn lắm?”

Lục Diệp không khỏi bội phục chính mình!

Lời này rất có thể diện a!

Chiến Đình Kiều ở trên sofa, đổi một dáng ngồi càng thoải mái hơn.

Anh rất có hứng thú mà nhìn Lục Diệp, tà mị mà nói, “Cô nói rất đúng.”

Lục Diệp trong lòng đã như nở hoa.

Đúng không đúng không? Anh đã sớm có thể đi về rồi! Ăn vạ này không đi thì làm gì nữa?

Nhưng câu sau của Chiến Đình Kiều lại làm Lục Diệp cơ hồ té xỉu.

Cô còn chưa nói gì, Chiến Đình Kiều liền đuổi người ra, “Buổi tối lái xe thực sự không an toàn, tôi sáng ngày mai đi vậy.”

Lục Diệp sắc mặt tức khắc đen lại.

Đây lại nháo gì nữa trời? Còn bám lấy cô không tha?

Bánh bao nhỏ bám lấy cô, cô còn có thể nghĩ ra được lí do..... Có thể là bởi vì mình cứu nhóc. Nhưng Chiến Đình Kiều, đây là ý gì?

Chẳng lẽ!

Chẳng lẽ anh đã biết mình 5 năm trước từ chối hôn ước, cho nên tính trả thù cô?

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 17: Tham quan

Chiến Đình Kiều không để Lục Diệp có bất cơ hội từ chối nào liền mang theo con trai mình bắt đầu tham quan.

Một lớn một nhỏ giống như xem nhà cô là viện bảo tàng, hơn nửa đưng tới giường, cửa sổ, luôn muốn chính mình dùng tay thử một lần, giống như sau này đem nhà cô trở thành nhà của chính mình.

Lục Diệp ở một bên nhìn đến độ không nói được lời nào, nhưng cô lại thật sự không có cách nào ngăn cản hai người họ.

Cô ở một bên nhìn, trong lòng càng ngày càng thê lương.

Đúng lúc này, Giang Văn Thắng gọi điện thoại tới. Lục Diệp lên nhìn một lớn một nhỏ một cái, lúc sau trốn đến một góc nghe điện thoại.

Điện thoại vừa mới được một lúc, Giang Văn Thắng liền nùng tình mật ý hỏi, “Lục Diệp, em đang làm gì?”

Hắn mới tiễn Lục Lăng Tuyết, liền nghĩ tới Lục Diệp. Hắn nhất quyết không quên, Lục Diệp trước đây còn nói với hắn một cách cực kỳ nhu tình lưu luyến: “Văn Thắng, chúng ta có con đi.”

Hắn thật vất vả và ứng phó xong Lục Lăng Tuyết, hiện giờ rốt cuộc mới có thời gian.

Lục Diệp nghe được âm thanh Giang Văn Thắng hư tình giả ý này, cố chịu đựng không để mình nổi ra, nói, “Văn Thắng, em gần đây có thể không có thời gian ở cùng anh.”

“Em phải làm cái gì?”

“Em biết, kỳ thật căn bản em không thể chăm sóc tốt anh..... Thực xin lỗi Văn Thắng, có lẽ chỉ có Lăng Tuyết ở bên anh, mới là lựa chọn tốt nhất.....”

“Lục Diệp, em đang nói bậy gì vậy, anh với Lăng Tuyết căn bản đều không có gì hết.” Giang Văn Thắng ý thức được có gì không thích hợp, ngữ khí cũng khản trương lên, “Từ từ, Lục Diệp, em có phải nghe người khác nói bậy cái gì? Anh nói, em một chữ cũng đừng đừng tin!”

“Không phải, căn bản là không có người nào nói với em cái gì hết.” Lục Diệp hít hít mũi, “Văn Thắng, em hy vọng anh hạnh phúc.” Cô nói xong, lập tức gác điện thoại.

Giang Văn Thắng thật sự không cam lòng, nhanh chóng gọi điện thoại lại.

Lục Diệp nhìn di động, không nhận được nụ cười nơi khóe miệng.

Hừ hừ, cô cố ý muốn gác điện thoại Giang Văn Thắng! Chẳng sợ cô nhìn thấy Giang Văn Thắng lại hết muốn ăn, hiện giờ nếu hắn còn có ý quán lấy cô, vậy thì cô liền cùng hắn “Chơi trò chơi”!

Nhưng mà lúc này, tất cả cuộc nói chuyện điện thoại của cô đều bị Chiến Đình Kiều nghe được. Anh đứng ở một bên tường phòng khách, không nhận được phát ra một nụ cười cực kỳ bén nhọn.

“Chiến, chiến tiên sinh, anh như thế nào lại rảnh nghe lén người khác nói điện thoại a?”

Chiến Đình Kiều không nhiều lời, chỉ là chỉ chỉ Bánh bao nhỏ trong phòng. Có lẽ Chiến Đình Kiều từ nhỏ chính là thiên chi kiều tử, cho nên lúc này anh nói chuyện có vẻ như ra lệnh, “Hừu Hừu muốn ngủ, cô dỗ nó đi.”

Đây là xem cô là bảo mẫu sao?

Lục Diệp tuy rằng trong lòng khó chịu, nhưng vẫn đi vào trong phòng.

Nói thật, cô rất thích Bánh bao nhỏ, mà Bánh bao nhỏ thật sự ý lại cô.

Cô vừa mới vào phòng, Bánh bao nhỏ liền nắm cô không chịu buông.

Lục Diệp chỉ có thể ôn nhu dỗ, “Ngoan nào, ngủ ngoan nào!”

Nghe được thanh âm cô, cảm nhận được bàn tay Lục Diệp đỡ dành thân thể nhỏ nhỏ mềm mại thân thể của mình, Bánh bao nhỏ vừa mới tiến vào mộng đẹp.

Có thể bởi vì bận cả ngày, Lục Diệp cũng có chút mệt mỏi. Cô ngã vào đầu giường, chạm vào đầu Bánh bao nhỏ mà ngủ.....

Chiến Đình Kiều nghe thấy trong phòng không có động tĩnh, theo bản năng mà đi vào bên trong.

Trong phòng, trên chiếc giường trải ra màu trắng ngà, một lớn một nhỏ đang trầm vào giấc ngủ.

Chiến Đình Kiều nhìn hình ảnh như vậy, bất giác cũng sờ tại chỗ.

Từ khi nào, anh cũng từng ao ước xa vời có một gia đình như vậy. Nhưng hiện giờ, tất cả đều không còn xa nữa.

Cho đến sáng hôm sau, Lục Diệp tỉnh định đứng dậy tới công ty làm việc. Công ty giải trí Thịnh Diệp ty tuy rằng đại diện pháp nhân là Giang Văn Thắng, nhưng Lục Diệp cũng có cổ phần, cô không đạo lý đem công ty chấp tay nhường cho người khác.

Không chỉ không cho, cô còn phải nghĩ cách nhanh chóng đoạt lại công ty mới được.

Vì thể sáng sớm thức dậy, cô liền thu dọn một chút tính tới công ty.

Nhưng Bánh bao nhỏ lại thức dậy sớm hơn cô, túm tay áo cô không chịu buông ra.

Mà lúc này, Lục Diệp nhìn quanh bốn phía, lại không tìm thấy bóng dáng Chiến Đình Kiều. Vì thế cô cắn răng một cái, chỉ có thể ôm Bánh bao nhỏ lên.

Chỉ là cô nói cảnh cáo, “Hôm nay cô phải đi làm, nếu cô dẫn theo nhóc, có thể, nhưng nhóc tuyệt đối không thể ảnh hưởng tới cô, được không?”

Bánh bao nhỏ lập tức dùng sức gắt gát đầu, biểu hiện thành khăn vô cùng.

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rời* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18: Giữ trẻ nhỏ

Lục Diệp quả nhiên như thể mang theo Bánh bao nhỏ đi.

Cô bỗng nhiên phát hiện, Bánh bao nhỏ đối với cô có mười phần mười ý lại. cô giống như là không vứt bỏ được nó, hơn nữa Lục Diệp đối Bánh bao nhỏ cũng có một loại hảo cảm thân thiết.

Chỉ cần Chiến Đình Kiều không ở đây, tất cả đều dễ nói rồi.

Lục Diệp rất nhanh liền đến công ty, cô dẫn theo đứa nhỏ, khẳng định có chút dòm ngó.

Hơn nữa lúc cô vừa mới tới dưới lầu công ty, Giang Văn Thắng liền nhận được điện thoại. Giang Văn Thắng đã sớm kêu người dưới lầu trông chừng, chỉ cần Lục Diệp vừa đến, lập tức gọi điện thoại cho hắn.

Vì thế lúc Lục Diệp dẫn theo đứa nhỏ tới cổng công ty, Giang Văn Thắng trực tiếp mang theo một bó hoa liền vọt xuống dưới.

Lục Diệp đi tới cửa, nhìn đến Giang Văn Thắng ôm một bó hoa tươi hường chính mình đi tới, dừng bước.

Đây là muốn chơi dạng gì a?

Cô nương mày đánh giá nhất cử nhất động của Giang Văn Thắng, từ đầu đến cuối đều bất động thanh sắc.

Nếu là Lục Diệp trước kia, thời điểm cô không biết chân tướng sự việc, có lẽ còn sẽ bị đáng về này Giang Văn Thắng đã động. Nhưng hiện tại, cô đã tự động đem hắn quy kết thành một loại ghê tởm, làm cái gì đều là ghê tởm.

Nếu không phải Lục Diệp thật sự không cam lòng đem công ty đưa cho Giang Văn Thắng, cô sẽ không muốn tới công ty.

Lại làm gì? Chính mình ăn uống sao?

“Văn Thắng, anh sao lại xuống đây?” Lục Diệp đi lên trước, mỉm cười.

Giang Văn Thắng sớm đã trả lời kịch lãng mạn từ trên mạng, lúc chuẩn bị nói với Lục Diệp, lại chú ý tới đứa nhỏ dư thừa trên người Lục Diệp.

Lúc này, Bánh bao nhỏ cũng thấy được Giang Văn Thắng, tức khắc cực kỳ hung ác mà trừng mắt hắn.

Cái kia ánh mắt, tràn ngập địch ý.

Giang Văn Thắng cũng không biết vì cái gì, thế nhưng lại bị một tên tiểu tử như thể uy hiếp.

Hắn chỉ chỉ Bánh bao nhỏ, hoang mang hỏi, “Lục Diệp, đây là.....”

“À, con trai bạn của em, bảo em giữ nấy ngày.”

“Cho nên trước đây em nói với anh là muốn có con, là bởi vì nó sao?”

Câu hỏi của Giang Văn Thắng khiến cho trong lòng Lục Diệp cười nhạo một trận. Bởi vì Bánh bao nhỏ, cho nên cô muốn có con với Giang Văn Thắng? Hẳn thật sự là muốn diễn thêm cho chính mình!

Nhưng Lục Diệp vẫn là cực kỳ kiên nhẫn mà phối hợp hần, cười nói, “Đúng vậy.”

Ngoài cửa nhanh chóng náo nhiệt lên, Lục Lăng Tuyết cũng không biết có phải hay không nghe được tin gì, lập tức từ cửa thang lầu đi ra.

Cô như là ngẫu nhiên gặp được, thời điểm nhìn thấy Lục Diệp còn có chút kinh ngạc.

“Lục Diệp, cô sao lại tới đây, đứa nhỏ này là.....”

Ánh mắt Lục Lăng Tuyết không có ý tốt, đuôi tay liền muốn ôm Bánh bao nhỏ. Nhưng Bánh bao nhỏ nào để cô ôm, tay cô vừa mới đuôi qua, Bánh bao nhỏ liền hung hăng trừng mắt nhìn Lục Lăng Tuyết.

Cả người đứa nhỏ đều dán trên người Lục Diệp, nó chỉ thân cận với Lục Diệp, những người khác nó đều là ôm thái độ “Người sống chó tiền”.

Lục Lăng Tuyết ngược lại cũng không tức giận, thu tay lại, sau đó ngượng ngùng mà nói, “Lục Diệp, cô thật là có bản lĩnh a.”

Lời này hai tầng ý nghĩa, nghe thấy hình như là đang khen điệu bộ Lục Diệp ôm đứa nhỏ, nhưng cẩn thận hiểu sâu xa hơn mà nói, là Lục Diệp cố ý ôm Bánh bao nh tới đây với ý định khiến cho bọn họ ngọt ngọt hơn.

Lục Diệp không giận mà cười, “Sao lại như thế chứ, muốn tôi nói..... Có bản lĩnh vẫn là chị mới đúng. Tôi trước đây tra qua, công ty chúng ta gần đây lên hương một phen, toàn dựa vào công lao của Lăng Tuyết chị đây.”

Đương nhiên dựa vào là Lục Lăng Tuyết!

Hiện tại trên mạng chỉ cần search tên công ty giải trí Thịnh Diệp, lập tức nhảy ra tất cả tin tức về Lục Lăng Tuyết.

Lục Lăng Tuyết đương nhiên biết ảnh hưởng của sự việc chính mình trước đây, lập tức sắc mặt có chút không được tốt. cô ra về thân mật mà lôi kéo cánh tay Giang Văn Thắng làm nũng, “Văn Thắng..... Anh xem, Lục Diệp vẫn là trách chúng ta.”

Có thể là bởi vì trước đây bị Bánh bao nhỏ trừng mắt liếc nhìn, Giang Văn Thắng hiện giờ toàn thân có chút cứng đờ.

Vì thế tâm tình của hần cũng không được tốt.

Hần nói có vài phần trách cứ, nghe như là đang chỉ trích.

“Lục Diệp, anh với Lăng Tuyết thật sự không có gì. Trước đây em rõ ràng cũng nói qua sẽ tin tưởng chúng ta, như thế nào hiện tại em lại nhắc tới chuyện này?”

Lục Diệp tức khắc rũ xuống mắt, vô tội nói, “Em rõ ràng cái gì cũng chưa nói a.....”

Rõ ràng chính là bọn họ đang chột dạ được không!

Nhưng mà bộ trang phục này của Giang Văn Thắng vốn dĩ thu hút nhiều ánh mắt.

Lúc này cấp cao công ty đứng ngay cửa nói chuyện, tự nhiên đưa tới không ít người suy đoán.

Trong công ty người nhìn Lục Diệp, lại nhìn Giang Văn Thắng cùng Lục Lăng Tuyết, ý suy đoán trên mặt suy tức khắc thập phần rõ ràng.

Giang Văn Thắng bị nhìn đến có chút chột dạ, vội vàng nói, “Lục Diệp, hay là chúng ta đi lên rồi nói?”

“Văn Thắng..... Em không ngờ, anh thế nhưng lại coi em như vậy.....” Lục Diệp thoát nhìn thương tâm cực kỳ, diện mạo cô lúc này ả chã mang bộ dáng khóc lóc lại khiến người đau lòng, “Anh nếu là thật sự không tin em nói, em đây..... Em cũng đành phải.....”

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 19: Ai không biết diễn

Chắc, giả vờ nhu nhược ai không biết chứ?

So với kỹ thuật diễn, Lục Lăng Tuyết vẫn còn chưa xứng xách dép cho Lục Diệp.

“Lục Diệp, em đừng nói như thế!” Giang Văn Thắng tức khắc có chút nóng nảy. Ở trước cửa công ty mình nói như này, đến lúc đó nhân viên trong công ty sẽ nghĩ như thế nào?

Nhưng Lục Diệp này, hần lại không dám xé rách mặt. Vì thế hần chỉ có thể nhẫn nhịn, muốn lừa đem Lục Diệp lên trước rồi nói.

Lục Diệp lại như hiểu được ý nghĩ trong lòng của Giang Văn Thắng, cô ngược lại càng thêm khổ sở. Cô nhìn người chung quanh, ủy khuất mà nói, “Văn Thắng, trước kia anh không phải đối với em như vậy..... Anh có phải hay không, không thích em nữa?”

Nói 1 hơi hết lời này, dạ dày Lục Diệp giống như quay cuồng.

“Làm sao như thế chứ!”

“Chính là như vậy mà, anh cùng Lăng Tuyết..... Các người hiện giờ thoát nhìn giống như em chen chân vào không được.” Lục Diệp trên mặt ủy khuất càng ngày càng nặng, “Anh

muốn em giúp anh nói chuyện với phóng viên, em cũng giúp anh nói. Nhưng Văn Thắng, hiện tại ở bên anh, em thật sự cảm thấy rất mệt mỏi, chúng ta có phải không tìm lại được cảm giác như trước đây?”

Lục Diệp theo bản năng mà lui lại sau.

Cô càng lui, Giang Văn Thắng càng nhẹ nhàng tiến lại gần. Hắn đuổi theo Lục Diệp, Lục Lăng Tuyết cũng không ngăn lại được.

Lục Diệp liên tục lùi về sau, cẩn thận mà ôm Bánh bao nhỏ.

Cô lắc lắc đầu, trên mặt tất cả ngập tràn một dòng nước mắt như mưa sa. Nhưng cho dù như vậy, trong mắt Lục Diệp trước sau như có một loại quật cường.

Về già vờ nhu nhược của cô hoàn toàn khác với vẻ già vờ đáng thương của Lục Lăng Tuyết. Nếu nói Lục Lăng Tuyết giả vờ là một đóa tiểu bạch liên bị gió tàn phá, thì diễn xuất nhu nhược của Lục Diệp trước sau như mang theo vài phần cao ngạo, như là tuyết mai đứng ngạo nghễ trong sương lạnh mùa đông gió tuyết. Văn Thắng, em muốn tin tưởng anh, nhưng nhìn bộ dạng hiện tại của anh, thực xin lỗi em thật sự làm không được!” Lục Diệp nói, lập tức ôm Bánh bao nhỏ hướng công lớn công ty mà đi.

Cô bước nhanh đi rồi, Giang Văn Thắng lại một đường đi theo.

Lục Diệp thấy hắn sắp đuổi theo, bỗng nhiên bước nhanh hơn.

Cô chính là muốn duy trì khoảng cách với Giang Văn Thắng, hiện tại tốt nhất là cô không muốn nhìn thấy Giang Văn Thắng. Vốn dĩ Lục Diệp là muốn đến xử lý việc công ty, nhưng cô cũng không nghĩ tới, Lục Lăng Tuyết lại cũng ở trong công ty! Cô nếu có động tác gì, rất dễ dàng bị Lục Lăng Tuyết phát hiện.

Cho nên mới luôn mãi trì hoãn, Lục Diệp vẫn là cảm thấy đem việc công ty để sang một bên, dù sao sau này.....

Là đồ vật của cô, cô chung quy sẽ lấy về hết!

Lục Diệp vốn dĩ ôm Bánh bao nhỏ, tự nhiên chạy không lại Giang Văn Thắng.

Giang Văn Thắng thời điểm mắt thấy sắp đuổi theo kịp Lục Diệp, bỗng nhiên có người chặn đường đi. Giang Văn Thắng buồn bực vô cùng, đang định mắng chửi, ngẩng đầu lại giật mình tại chỗ.

Chiến Vân Kỳ?

Sao là hắn?

Giang Văn Thắng vừa thấy được Chiến Vân Kỳ, tức khắc như thay đổi một khuôn mặt khác. Dáng vẻ hắn thoát nhìn như là một bộ mặt nịnh nọt ghê tởm.

Chiến Vân Kỳ nghe Chiến Đình Kiều nói, mới đến nơi này che chở Lục Diệp cùng Hựu Hựu.

Nhưng anh nào nghĩ đến, vừa mới tới nơi này, lại nhìn đến Lục Diệp bị người ta đuổi theo.

Anh tưởng tượng đến Chiến Đình Kiều cho anh công đạo, tức khắc vọt lên, lập tức đem Lục Diệp cùng Hựu Hựu bảo vệ ở sau lưng.

“Chiến công tử, anh sao lại ở đây?” Giang Văn Thắng lúc trước còn một bộ dáng thâm tình, lúc này lại cực kỳ nịnh nọt.

Chiến Vân Kỳ nhìn thoáng qua Lục Diệp ở sau lưng, tầm mắt dừng ở trên người Lục Diệp đang ôm Bánh bao nhỏ. Rồi anh cũng không tính giải thích gì với Giang Văn Thắng, liền lạnh lùng rơi xuống một câu, “Giang Văn Thắng, anh hẳn là biết, Người Chiến gia anh đặc tội không nổi chứ.”

“Vâng, tôi biết.....”

Nhưng hắn đuổi theo Lục Diệp a, chẳng lẽ không phải Chiến Vân Kỳ tự mình đột nhiên vọt ra sao?

“Vậy là tốt rồi, không có gì việc của anh, anh có thể đi rồi.”

Giang Văn Thắng quả nhiên không dám đuổi theo nữa.

Hắn vừa mới trở lại trong công ty, Lục Lăng Tuyết liền theo lên. Vừa mới sự tình ở công công ty, cô tất cả đều thấy rõ ràng.

Lúc này cô nhìn Lục Diệp trên xe Chiến Vân Kỳ, trong mắt tức khắc bốc lên ngọn lửa ghen ghét. Nhưng cô vẫn làm bộ như cái gì cũng chưa xảy ra, không mặn không nhạt hỏi Giang Văn Thắng: “Văn Thắng, kia là trưởng tôn thiếu gia Chiến gia?”

“Đúng vậy.”

“Vậy kỳ quái, trước đến giờ em chưa nghe nói qua Lục Diệp có quen biết anh ta a. Văn Thắng, anh nói xem..... Thái độ Lục Diệp gần đây đối với, có phải hay không bởi vì quen biết thiếu gia Chiến gia này? Nếu không phải nói như vậy, em thật sự cảm thấy Lục Diệp sẽ không đối xử với chúng ta như vậy.”

Cô nói tự nhiên là Chiến Vân Kỳ.

Lục Lăng Tuyết nhìn thấy dáng vẻ của Chiến Vân Kỳ đối với Lục Diệp có chút che chở, trong lòng liền tức giận không chịu được.

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 20: Xúi giục

“Sao có thể chứ?” Giang Văn Thắng dù sao cũng không tin.

Hắn biết rõ, Lục Diệp tuy rằng xinh đẹp, nhưng cô vẫn luôn thật sự yêu chính mình. Cho nên, Giang Văn Thắng cho tới nay đều mới có thể yên tâm như thế.

“Như thế nào không thể? Anh nói Lục Diệp rất yêu anh, vậy việc ả ta cùng Chiến gia thiếu gia quen biết nhau như thế nào không nói cho anh biết? ả ta nếu sớm nói 1 tiếng với anh, công ty chúng ta trước đây xuất phẩm mấy bộ phim kia, đã sớm có thể hợp tác cùng với giải trí Tinh Diệu rồi.” Lục Lăng Tuyết thật vất vả mới tìm được một cơ hội xúi giục, đương nhiên không dám buông tha, “Văn Thắng, em cảm thấy anh hay là nhìn rõ chút việc này đi, em không muốn anh bị người ta cho đội nón xanh, kết quả trái lại còn nói chuyện giúp người khác.”

Giang Văn Thắng vừa nghe, sắc mặt tức khắc có chút không được tốt.

Chia tay hẳn?

Cũng phải, Lục Diệp xinh đẹp như vậy, lại ưu tú như vậy. Kỳ thật cô ta muốn đội nón xanh cho chính mình cũng luôn là một việc dễ như trở bàn tay.

Hơn nữa hai người ở bên nhau 5 năm, hẳn lại trước nay không có cơ hội chạm qua cô.

Bị Lục Lăng Tuyết nói như vậy, Giang Văn Thắng tức khắc cả người đều không tốt.

Chẳng lẽ..... Chiến Văn Kỳ thật sự ở cùng Lục Diệp?

Bản năng của Giang Văn Thắng bắt đầu hoài nghi Lục Diệp, hoàn toàn quên, rõ ràng người làm ra việc xuất quỷ (ý nói vượt giới hạn, bắt cả hai tay, phản bội) chính là hắn.

Mấy ngày sau, Giang Văn Thắng quả thực bắt đầu đem toàn bộ trọng tâm điều tra Lục Diệp. Hắn nhanh chóng nghe được chỗ ở hiện tại của Lục Diệp, biết được thời điểm Lục Diệp bắt đầu tự mình thuê một căn hộ chung cư, Giang Văn Thắng liền càng ngày càng không thể tin Lục Diệp.

Đặc biệt mấy ngày hôm trước, Giang Văn Thắng còn ở công ty mở cuộc họp.

Nhằm vào sự việc trước đây của Lục Lăng Tuyết cùng Giang Văn Thắng, hiện tại tiếng hô của quần chúng đều là hy vọng Lục Diệp mau chóng tái xuất. Sách lược ứng phó của công ty là —— lấy tin Lục Diệp tái xuất để vẫn hồi danh dự Thịnh Diệp.

Cứ như vậy, Giang Văn Thắng không thể không đem tất cả trọng tâm đặt hết trên người Lục Diệp. Hắn ngoài sáng muốn tìm được Lục Diệp kêu cô mau chóng vì công ty tái xuất, trong tối lại ngầm điều tra mối quan hệ của Lục Diệp cùng Chiến Văn Kỳ.

Mà lúc này, Lục Diệp đang ở trong nhà chính mình cắm hoa cát cánh cô mới mua, cả người thoạt nhìn nhàn nhã cực kỳ.

Cô không thể để Chiến Văn Kỳ ở lại nơi này, cho dù Chiến Văn Kỳ muốn ở lại, Chiến Đình Kiều cũng tuyệt đối là không cho phép.

Lục Diệp ở nhà “Cắm hoa”, Bánh bao nhỏ còn lại là an an tĩnh tĩnh mà ở cùng bên người cô. Một ngày nay Chiến Đình Kiều đều không có xuất hiện, Bánh bao nhỏ thật sự vẫn luôn đi theo Lục Diệp như thế.

Lục Diệp chính mình cũng có chút không rõ, Bánh bao nhỏ vì cái gì lại ý vào cô như vậy. Dựa theo giải thích của Chiến Văn Kỳ, anh ta chỉ là, từ lần hòa hoãn đó đến nay, Hựu Hựu sau này có thể vẫn luôn như vậy.

Cô nghe được bắt đầu dĩ, nhưng cũng không có cách nào. Cũng may Lục Diệp đối với Bánh bao nhỏ cũng có hảo cảm cực kỳ, nếu 5 năm trước không bị “sinh non”, hiện tại bảo bảo của cô cũng khoảng tám tuổi với Bánh bao nhỏ. Nguyên nhân chính là vì như vậy, cho nên Lục Diệp cơ hồ là đem Bánh bao nhỏ trở thành con trai.

Mấy ngày nay người Chiến gia cũng không ở đây, Lục Diệp càng buông lỏng một ít so với trước đây.

Nhưng vốn dĩ từ từ hưởng thụ ngày phép, Lục Diệp cũng muốn yên tĩnh một thời gian, Giang Văn Thắng lại luôn cố tình gọi điện thoại tới quấy rầy.

Cô đương nhiên biết Giang Văn Thắng muốn tìm mình làm cái gì —— căn cứ tin tức bên ngoài hiện nay, Giang Văn Thắng nhất định là tới cầu cô tái xuất.

Lục Diệp làm bộ thương tâm dường thương, không để ý ý tứ của Giang Văn Thắng.

Không, kỳ thật cũng không xem như hoàn toàn không để ý tới, cô rút cuộc vẫn là muốn ngắt điện thoại Giang Văn Thắng.

Nhưng mà Lục Diệp đang cắm hoa được một nửa, đột nhiên truyền đến một tiếng gọi cửa.

Cô vội vàng đứng dậy đi tới cửa, lộ ra mắt mèo, cô thấy được một màn bất luận như thế nào cô cũng không dám tin tưởng.

Giang Văn Thắng tự nhiên xuất hiện cùng Chiến Đình Kiều?

Lục Diệp đau đầu mà muốn mệnh, hai người kia, cô hiện tại đều không muốn thấy người nào hết!

Lúc cô đau đầu, Bánh bao nhỏ cũng đã thấy được ba ba chính mình, sau đó vội vàng giúp ba mở cửa.

Lúc này Lục Diệp, giống như bị sét đánh!

Cửa vừa mở ra, Giang Văn Thắng liền tự quyết định đi vào. Hắn chờ mong nhìn thấy Lục Diệp, giống như chưa từng xảy ra cơ sự gì, “Lục Diệp, em không biết đâu, anh tìm em lâu rồi!”

Hắn vừa mới nói xong, đã bị Chiến Đình Kiều chặn một bên. Chiến Đình Kiều ôm Hựu Hựu, làm như có ý dụng phải vai Giang Văn Thắng.

Lục Diệp không rõ nguyên do, chỉ cảm thấy thất xấu hổ trong trong khoảng thời gian ngắn.

Giống như áp suất thấp đi chuyển, lúc nào cũng đều có thể xảy ra đại chiến thế giới.

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21: Tiếp tục dây dưa

Trong trường hợp này Lục Diệp có chút khó ứng phó.....

Vốn dĩ Chiến Đình Kiều còn chưa nói xong, nhưng một người đàn ông ở bên cạnh, sẽ trực tiếp ảnh hưởng sự phát huy của cô!

Tuy rằng cô là phái diễn xuất kỹ năng, nhưng không biết vì cái gì, khi Chiến Đình Kiều bên cạnh, cô lại không phóng ra được cái diễn xuất đó. Trừ phi là vai diễn phối hợp cùng Chiến Đình Kiều.

Vì thế, Lục Diệp liền đẩy đẩy Chiến Đình Kiều, khách khí mà nói, “Chiến tiên sinh, nếu không ngại vào bên trong ngồi trước?”

Cũng may Chiến Đình Kiều không có nhiều chuyện, anh nhìn sâu vào Lục Diệp liếc mắt một cái, sau đó liền mang theo Hựu Hựu vào bên trong phòng. Giang Văn Thắng vẫn luôn không chuyển mắt mà nhìn thấy hết thấy, cảm thấy sự tình đã hoàn toàn vượt qua tưởng tượng của mình!

Lúc đứng trước cửa, trong lòng anh không phải không khiếp sợ.

Khi ở dưới lầu nhìn thấy Chiến Đình Kiều, liền tính cùng Chiến Đình Kiều chào hỏi. Nhưng lại không nghĩ tới, Chiến Đình Kiều căn bản đều không để ý tới anh, xem anh là không khí.

Duyên phận chân chính vẫn là lúc hai người vào cùng cửa căn hộ.

Giang Văn Thắng nhìn thấy Chiến Đình Kiều, trong lòng cũng có chút khẩn trương. Bên người đứng một người mẫu mực như thế, anh làm sao không có áp lực?

Hơn nữa Chiến Đình Kiều còn ôm đứa nhỏ đi vào.....

Giang Văn Thắng càng ngày càng cảm thấy, Lục Lăng Tuyết nói thực đúng. Khả năng Lục Diệp cùng Chiến Văn Kỳ thật sự có bí mật không thể cho ai biết được, cho nên thân là chú hai của Chiến Văn Kỳ, Chiến Đình Kiều mới có thể xuất hiện ở chỗ này. Còn Lục Diệp ôm đứa bé kia, cũng có lẽ là Chiến Đình Kiều ủy thác Chiến Văn Kỳ chiếu cố.

Như vậy mới trấn trọc rồi vào tay Lục Diệp.

Giang Văn Thắng trong đầu suy nghĩ một lúc sau, lập tức tiến lên một bước, anh như là vì nhìn thấy Lục Diệp mà vui mừng khôn xiết, “Diệp Từ, cuối cùng anh cũng gặp được em!”

Lục Diệp lại biểu hiện có chút thương tâm, cô cúi đầu nói, “Văn Thắng,..... Thực xin lỗi, em còn chưa điều chỉnh lại được cảm xúc. Nếu không, hay là anh mấy ngày nữa qua tìm em?”

Cô dùng sức lau lau nước mắt không có tồn tại hai bên khóe mắt mình, làm bộ liền đóng cửa lại. Kết quả cửa còn chưa đóng, Giang Văn Thắng một chân liền đuổi ra chặn.

Lục Diệp làm bộ không thấy được, trực tiếp mạnh mẽ đóng cửa lại. Cho đến khi Giang Văn Thắng kinh hô kêu đau, Lục Diệp như là vừa mới phản ứng lại, ngạc nhiên mà che miệng hỏi, “Văn Thắng, anh không sao chứ?”

“Chân anh bị em làm cho bị thương rồi, anh muốn biết, anh có thể vào ngồi một hồi hay không.....”

“Đương nhiên có thể, nhưng mà Văn Thắng, hiện giờ em nhìn thấy anh, thật sự sẽ cảm thấy rất khó sở thương tâm. Cho nên anh nếu là không có việc gì quan trọng, tốt nhất ngồi một chút rồi đi thôi.” Cô nhìn thấy Giang Văn Thắng thật sự hết muốn ăn, cũng làm khó cho cô vì ác mà chinh tra nam, thế nhưng còn muốn ủy khuất chính mình tiếp tục nhìn bộ mặt này chính mình dường như muốn nôn.

Giang Văn Thắng cực kỳ tự nhiên mà ngồi xuống, cũng là không khách khí mà đem nơi này cơ hồ trở thành nhà chính mình.

Anh nhìn trang hoàng chung quanh, chỉ cảm thấy Lục Diệp cách trang hoàng phòng này tươi mát lịch sự tao nhã. Anh trước kia cũng thích Lục Diệp, nhưng trước nay đều chưa từng cẩn thận xem xét sinh hoạt thái độ cùng tất cả hoàn cảnh thiết kế sáng tạo khác người của cô. Giang Văn Thắng cảm thấy, Lục Diệp chỉ là gương mặt kia cũng đủ để khiến mình mang đến kinh hi.

Nhưng là gương mặt kia 5 năm luôn luôn sẽ nhìn thấy phát chán.

Hiện tại tốt rồi, anh dần dần có chút phát hiện mặt khác loang loáng của Lục Diệp. Phối hợp với gương mặt kia của cô, anh càng nhìn càng cảm thấy vừa lòng.

Lục Diệp lại rất không thích đánh giá của Giang Văn Thắng.

Như thế nào qua đi lâu như vậy rồi, ánh mắt Giang Văn Thắng nhìn mình thế nhưng có chút đang xem xét vật phẩm? Nhưng hiện tại Lục Diệp đối với thái độ của anh đã không thực để ý, cô sau này chỉ để ý chính mình.

“Diệp Từ, anh..... Anh biết như vậy sẽ làm em khó xử.” Giang Văn Thắng ngữ khí cực lực vẫn duy trì thành khẩn động lòng người, “Anh nhớ rõ em trước kia rất thích làm mình tỉnh, cũng rất thích diễn kịch. Đầu là bởi vì anh, mới làm lỡ em. Sau anh cẩn thận ngắm lại, trong khoảng thời gian này là anh đối với em có chút thật quá đáng, cho nên anh suy nghĩ, em có muốn hay không tái xuất, anh đều sẽ giúp em?”

Lục Diệp trong lòng cười lạnh, nhưng trên mặt như cũ bất động thanh sắc.

“Chính là, anh hẳn là biết em..... Từ sau khi em và anh ở bên nhau, em cũng chỉ muốn cuộc sống bình dị. Giới giải trí nhiều loạn lắm, nếu em trở lại, anh còn có thể tin tưởng em sao?”

“Anh đương nhiên tin em! Diệp Từ, anh chỉ cảm thấy, là anh lúc trước làm chậm trễ mộng tưởng em. Hiện tại, anh đều nghĩ kỹ, cũng nghĩ thông suốt, chỉ cần là chuyện em muốn làm, anh nhất định sẽ giúp em vô điều kiện!”

Lục Diệp đã sớm chuẩn bị tốt con đường tái xuất cho chính mình.

Cô 5 năm trước chính là một tiểu ảnh hậu, nơi nào còn cần đến Giang Văn Thắng?

Hắn nói lời này, cũng không có cảm thấy chính mình cách ứng người sao?

“Văn Thắng, em biết anh tốt với em, nhưng là.....” Lục Diệp tiếp tục muốn nói lại thôi, “Em gần đây thật sự không có thời gian a.”

“Em yên tâm, chi cần là chuyện em muốn làm, anh nhất định sẽ an bài tốt. Diệp Từ, anh sẽ chờ em!”

Lục Diệp liền chờ những lời này của hắn!

Đương nhiên, cô chờ tuyệt đối không phải lời thề mở miệng này của Giang Văn Thắng, mà là chờ hắn nói cho hết lời, rồi mới có thể đuổi người.

Lục Diệp từ trên sofa đứng lên, cô đi tới cửa, “Được, vậy anh để em suy nghĩ. Đứng rồi, em muốn xuống dưới mua đồ ăn, đi cùng không?”

Giang Văn Thắng vui vẻ đáp ứng, hai người vừa mới đi đến cửa, trong phòng từ Chiến Đình Kiều liền đi ra.

Anh nhân lúc Lục Diệp cùng Giang Văn Thắng đi tới cửa, lập tức đem Lục Diệp kéo vào, rồi sau đó mặc kệ Giang Văn Thắng, trực tiếp đóng cửa lại ngay trước mặt hắn.

Phanh một tiếng, tấm cửa thiếu chút nữa đập vào mũi Giang Văn Thắng.

Lục Diệp trong lòng không khỏi mà tán thưởng cách làm của Chiến Đình Kiều, nếu không phải là anh, cô thật sự có thể phải tiếp tục phối hợp diễn với Giang Văn Thắng rồi. Cho nên, sau khi Chiến Đình Kiều đóng cửa phòng lại, Lục Diệp cũng thông thả ung dung ngồi trở lại phòng khách.

“Cô muốn tái xuất?” Chiến Đình Kiều thâm thúy con ngươi vẫn luôn dừng lại trên người Lục Diệp.

Nói thật, lúc này Lục Diệp nói chuyện cùng Giang Văn Thắng ở phòng khách, Chiến Đình Kiều đều nghe thấy được toàn bộ. Đương nhiên, với thân phận này câu anh tuyệt đối sẽ không làm ra chuyện cố tình nghe lén như vậy, anh chỉ là “không cẩn thận” nghe được mà thôi.

Chiến Đình Kiều đã sớm quyết định chủ ý, nếu Lục Diệp muốn tái xuất, anh hoàn toàn có thể giúp cô.

Nhưng là Giang Văn Thắng bên kia..... không cần chứ?

Lục Diệp nghe được Chiến Đình Kiều hỏi như thế, cũng không cảm thấy có gì kỳ quái. Cô tự nhiên nhún vai, lười nhác mà nói, “Đúng vậy, nhưng loại chuyện tái xuất, tôi muốn dựa vào chính mình.”

Nghĩa là, Giang Văn Thắng muốn giúp cô tái xuất, cũng đến cầu cô.

Trừ phi là chính cô tái xuất.

Hợp phóng viên lần trước, Lục Diệp cũng đã thành công tạo ra ưu thế cho chính mình, hiện tại cô muốn tái xuất, vốn dĩ chính là việc rất đơn giản.

Tùy tiện một cái tài nguyên, cô là được. Nơi nào còn cần đến Giang Văn Thắng làm đá kê chân?

Chiến Đình Kiều thừa cơ hội này, khí phách mà nói, “Nếu cô muốn tái xuất, tôi công ty tôi, tôi sẽ để cô trở thành siêu sao!”

Lục Diệp luôn cảm thấy, Chiến Đình Kiều trong khoảng thời gian này thường xuyên xuất hiện ở trước mặt mình, hiện tại lại nói muốn giúp đỡ mình tái xuất, thật sự quá mức ân cần. Chẳng lẽ..... Dù sao anh nhất định có âm mưu gì đây!

Vô sự hiền ân cần, phi gian tức đạo.

Cô nghĩ đều không có nghĩ, trực tiếp từ chối, “Không cần, tôi nói rất rõ ràng, tôi muốn tái xuất, nhưng là muốn dựa vào chính bản thân mình.”

Đại Boss thấy bản thân mình lần đầu tiên trong đời bị người cự tuyệt, tức khắc sắc mặt đen vài phần. Anh đột nhiên tới gần Lục Diệp, một bộ mặt soái nhân cộng với phần mặt ở cổ trước mặt dần dần lớn ra.

“Cô là không cần tôi hỗ trợ, hay là cái gì?”

Chiến Đình Kiều không thể không nghĩ như thế.

Lúc trước nghe Lục Diệp cùng Giang Văn Thắng nói chuyện, cô từ chối luôn là để lại một đường sống. Nhưng hiện tại đối với chính mình..... cô từ chối đến không khỏi cũng quá mức quyết đoán chứ?

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 22: Thỗ phỉ vào cửa

Lục Diệp sững sốt, tức khắc đổi thành một khuôn mặt tươi cười sáng lạn.

Chiến Đình Kiều dựa sát cô như vậy, cô vẫn là áp lực cực lớn à.

Lục Diệp nhin phun máu mũi xúc động, cười nói, “Nào dám a! Tôi chính là cảm thấy..... Ai nha, hôm nay thời tiết thực không tồi đâu. “

Cô cho dù muốn tái xuất, đâu ra nhiều cái gì như vậy? Ngang? Cô vì cái gì phải cùng Chiến Đình Kiều giải thích nhiều như vậy chứ?

Nhưng mà Đại Boss trước mắt bá đạo vô cùng căn bản không tính cho Lục Diệp một cơ hội nghĩ ra đề tài gì, anh lại nhẹ nhàng tới gần vài phần, bắt gặp Lục Diệp có vẻ né tránh.

Cô lùi về sau cứ thế dường như đụng vào mặt sau sofa, Chiến Đình Kiều ánh mắt dần dần trở nên sâu thẳm, “Cô là không muốn ở bên cùng với tôi, hay là cái gì?”

“Nào có nào có!”

Không biết vì cái gì, Chiến Đình Kiều dần dần đề thấp thanh âm, Lục Diệp trong lòng cũng không khỏi mà khản trương lên.

Cô nuốt nước miếng một cái, cả người cơ hồ đều dán ở trên sô pha. Cô cơ hồ sắp đến cực hạn, chỉ cần thả lỏng một chút, cả người cô đều sẽ ngã vào trên sô pha.

“Không có a, tôi chính là..... Tôi chính là muốn tốt cho anh thôi! Anh nếu là sùng tôi, sợ người ta nói ánh mắt anh có vấn đề thì làm sao bây giờ? Anh anh mình thần vô như vậy đúng hay không! Nếu đột nhiên sùng tôi..... Aiza, đến lúc đó người ta sẽ nghĩ như thế nào, có đúng hay không?!”

Lục Diệp mới không có ngốc như vậy đâu!

Cô nếu là thật sự bị Chiến Đình Kiều phùng hồng, sau này còn không phải là địch của toàn dân?

Đến lúc đó..... ảnh hậu cô nói không chừng còn bị người ta nói là dùng quy tắc ngầm à! Cô mới không cần!

Lúc này tái xuất, cô nhất định phải dựa vào chính mình, hơn nữa nhất định phải dương mi thổ khí một phen. Làm đám cận bã kia xem cho kỹ, ai là dựa vào thực lực, ai là dựa vào hai chân!

Ừm, chính là như vậy!

“Chiến, chiến tiên sinh, thân thể của ngài dịch về sau một chút được không?”

Chiến Đình Kiều cũng không biết có phải hay không hài lòng với câu trả lời của Lục Diệp, sau đó lùi ra. Hắn không nhanh không chậm mà sửa sang lại một chút quần áo của mình, sau đó thông thả ung dung nói, “Chỗ cô quá tệ.”

Lục Diệp sắc mặt cứng đờ, có chút không nghe rõ.

“Gì?”

“Chỗ cô quá tệ, tôi thực không thoải mái.”

Lục Diệp sắc mặt trầm xuống.

Đại Boss chẳng lẽ còn tính thường trú ở chỗ này?

Không phải chứ? Còn không chịu đi? Nói như vậy, cô sau này còn như thế nào đi ra ngoài?

Lục Diệp ho nhẹ một tiếng, xấu hổ mà nói, “Kia..... Kia xin hỏi chiến tiên sinh có dặn dò gì sao?”

Chiến Đình Kiều như đã sớm chờ đợi câu hỏi này của Lục Diệp, cô vừa mới hỏi xong, anh liền lập tức chém đinh chặt sắt nói, “Ồ nhà tôi!”

Nghe xong những lời này, Lục Diệp cả người đều không bình tĩnh.

Ở nhà anh?

Cô có phải hay không có tật xấu gì?

Hai người bọn họ rõ ràng mới quen biết nhau được mấy ngày!? Hai người bọn họ là cái quan hệ gì chứ, bảo cô dọn nhà.

Lục Diệp xoa xoa mồ hôi trên trán, cứng đờ mà cười nói, “Như vậy..... Không tốt lắm?”

“Hừu Hừu rất ý lại cô.”

Ý lại! Lời như thế, có phải hay không mục đích của Đại Boss rất thuần lương, là do Lục Diệp cô hiểu sai?

“Kia..... Kia nếu không anh trở về đi, tôi ở chỗ này thay anh chăm sóc Bánh bao nhỏ? Ách..... Khụ khụ, Hừu Hừu. Ân, hoặc là..... Anh có thể mang nhóc về, tập quen dần là tốt rồi, hơ hơ.....”

Lục Diệp nhìn Chiến Đình Kiều đột nhiên quay đầu lại, nghiêm nghị đến cơ hồ không từ chối, thanh âm càng ngày càng cứng đờ.

Được a, cô trời sinh chính là cái loại này..... Sẽ khuất phục với tiền tài bạc uy người..... Được thôi, cô vẫn là cái nhan cầu.

Nhưng là, nhan cầu cũng cần có tôn nghiêm được không!

“Chiến, chiến tiên sinh, chúng ta.....”

Ồ ô ô, bọn họ căn bản là không thân a.

Chiến Đình Kiều như vậy, rốt cuộc là muốn nháo loại nào!

“Ngày mai tôi sẽ phái người tới thu dọn đồ đạc.” Chiến Đình Kiều căn bản là không cho Lục Diệp lưu lại một chút đường sống để từ chối, nói xong câu đó, anh liền nhẹ nhàng rời đi.

Lục Diệp đang muốn đuổi theo từ chối, nhưng Chiến Đình Kiều thế nhưng trực tiếp đi ra cửa luôn!

Cô nhìn Chiến Đình Kiều cái dạng này, trong lòng không nhịn được một trận réo rất thảm thiết.

Không, cô mặc kệ! cô tuyệt đối không cần dọn! Ngày mai cô liền chơi trò mắt tích, nhìn xem ai rốt cuộc ương ngạnh hơn ai!

Đêm đó, Lục Diệp sớm dỗ Bánh bao nhỏ ngủ. Sáng sớm ngày hôm sau, cô thừa lúc Bánh bao nhỏ ngủ ngon lành, liền chuẩn bị lên giường đi.

Lục Diệp chuẩn bị xong hết thảy, cô tỉnh dậy rạng sáng! Sớm như vậy, hẳn là sẽ không có người tới?

Nhưng mà lúc cô khom lưng chuẩn bị lên rồi khỏi nhà mình, cửa lại đột nhiên truyền đến một trận xao động.

Lục Diệp trong lòng cả kinh, lập tức liền đến cửa xem. Mà lúc này, Chiến Vân Kỳ về mặt một mội đứng ở cửa, phía dưới mắt có quầng thâm lớn, hơn nữa phía sau anh còn đứng một hàng bảo tiêu áo đen nhìn không quá bình thường.

Đặc biệt, những bảo tiêu áo đen đó trong tay mỗi người một thùng dụng cụ!

Đây là muốn làm gì? Là muốn nhà cô hủy đi sao!?

Lục Diệp khóc không ra nước mắt, cô gầy giữa một hồi, cũng không có do dự lâu lắm, liền ra một quyết định cực kỳ vĩ đại.

Giữ được rừng xanh thì sợ gì không có củi đốt!

Cô chuẩn trước, sau này..... Chuyện khác sau này rồi hẵng nói!

Cô vừa mới trở về phòng mình lấy quần áo, cửa phòng liền truyền đến một âm thanh cạy khóa.

Lục Diệp nghe được cơ hồ muốn chết, trong lòng bắt đầu một trận rối rắm.

Thở phì a!

Nhưng cô quân không được nhiều như vậy, Lục Diệp nhanh chóng liền từ chính tủ đồ mình tìm được một đồng quần áo. Đồng thời lại tìm khăn lụa, kính râm, liền như thế che mặt lại.

Sau khi hóa trang xong, cô nhìn vào gương vừa lòng mà xoay người đi, sau đó nghênh ngang đi ra ngoài.

Cô vừa mới đi ra ngoài, Chiến Vân Kỳ đã mang theo đám bảo tiêu sau lưng giữ cửa khóa cạy ra tới. Anh nhìn quanh bốn phía, lúc sau tầm mắt rơi xuống trên người Lục Diệp.

“Lục Diệp, cô ở kia làm gì vậy?!”

Lục Diệp sững sốt, lúc sau bình tĩnh mà gân cổ lên nói, “Tiên sinh..... ngại quá, anh nhận nhầm người rồi. Tôi là, tôi là bảo mẫu nhà này.”

“Phốc!”

Chiến Vân Kỳ vừa thấy liền biết Lục Diệp đang giả trang, cô mặc dù ăn mặc thành một bộ dáng đại thẩm, vẫn là không che dấu được khí chất đặc biệt trên người cô.

Lấy cớ vụng về như thế, lừa người khác còn được, còn tưởng lừa được Chiến Vân Kỳ hửn ư?!

“Diệp Tử, cô như vậy không được đâu à.....” Chiến Vân Kỳ hít hít cái mũi, “Tôi nếu là không mang cô về, chú hai trở về sẽ dùng gia pháp với tôi à.”

“Anh thật sự nhận nhầm người rồi! Tôi thật sự chỉ là bảo mẫu nhà này!” Lục Diệp vẫn cứ ở tiếp tục hấp hối giữa giữa.

Chiến Vân Kỳ bị gia pháp hành hạ, liên quan gì cô chứ?

Dù sao cô tuyệt đối không thể đi theo Chiến Vân Kỳ về nhà.

Tuyệt đối không thể!

Lục Diệp bịt khăn che mặt, sau đó cực kỳ tự nhiên mà đi qua bên cạnh Chiến Vân Kỳ. Cô bình tĩnh mà dùng giọng nói mà mình cố tình thay đổi nói, “Đúng rồi, nếu anh nhìn thấy chủ nhân nhà này, nhớ bảo cô trả tiền lại cho tôi.”

Nói xong, cô liền lảng lảng mà rời đi.

Chiến Vân Kỳ cũng liền như thế để Lục Diệp chạy đi.

Anh đương nhiên biết cô là Lục Diệp, nhưng cô nếu nói thế, anh cũng lười vạch trần cô.

Dù sao..... cô rất nhanh sẽ trở lại!

Nghĩ đến đây, Chiến Vân Kỳ liền trầm giọng phân phó, “Đem đồ vật nơi này, dọn hết thầy cho tôi!”

Động tĩnh phòng khách nhanh chóng đánh thức Bánh bao nhỏ trong phòng.

Thời điểm Bánh bao nhỏ thức dậy, xoa xoa mắt. Nhóc nhìn quanh bốn phía, lại phát hiện Lục Diệp căn bản không ở bên người mình!

Mấy ngày nay lúc ngủ cùng Lục Diệp, Bánh bao nhỏ trong lòng có một loại cảm giác ấm áp của mẹ phảng phất. Nhưng là hiện tại, đột nhiên không thấy!

Nghĩ đến đây, Bánh bao nhỏ lập tức hoang mang rối loạn mà từ trên giường nhảy xuống, lúc sau chân trần trụ một đường chạy ra bên ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23: Không ngừng quấy rầy

Cùng lúc đó, Lục Diệp thành công xuống dưới lầu.

Cô vạch khăn che mặt ra, thờ phào nhẹ nhõm.

Còn Chiến Vân Kỳ không theo cùng xuống dưới.

Hừ, muốn đấu với cô à! Còn non lắm à!

Có thể bởi vì nãy hơi khấn trương, lúc này tới dưới lầu rồi, Lục Diệp cũng cảm giác có chút nóng.

Cô kéo khăn che mặt xuống, sau đó liền phe phẩy khăn che mặt quạt mát.

Không ngờ tới mới đi đến một nửa, liền nhìn thấy xe Giang Văn Thắng lái lại đây.

Lục Diệp cả người cứng đờ tại chỗ.

Đến lúc này, cô muốn tránh cũng không thể trốn rồi.

Giang Văn Thắng nhìn thấy Lục Diệp, vội vàng xuống xe. Hắn bước nhanh đi đến trước mặt Lục Diệp, vẻ mặt ân cần kéo tay Lục Diệp, “Diệp Tử, thật tốt quá! Anh hôm nay muốn hẹn em cùng ra ngoài ăn sáng, đang nghĩ em có thể chưa rời khỏi giường. Em nói xem, chúng ta có được coi là tâm linh tương thông không!”

“Văn Thắng, không ngờ chúng ta ở bên nhau nhiều năm như vậy, vẫn còn ăn ý như vậy.”

Lục Diệp giả cười, đôi tay lại từ trong tay Giang Văn Thắng rút ra.

“Đứng rồi Diệp Tử, sự tình hôm qua xem suy nghĩ thế nào rồi?”

Giang Văn Thắng cực kỳ tự nhiên mà bao lấy tay Lục Diệp, sau đó liền kéo cô lên xe hắn.

Lục Diệp xoa xoa đầu mình, nói, “Văn Thắng, em hình như thức dậy quá sớm. Hiện tại cảm giác đầu đau quá đi. Nếu không anh ăn một mình trước, tối nay chúng ta lại nói nói chuyện?”

Kêu cô đi theo Giang Văn Thắng, chỉ bằng đi với Chiến Đình Kiều cho rồi!

Tuy rằng Đại Boss kia áp lực rất lớn, nhưng còn tốt hơn bản mặt ghê tởm của tên Giang Văn Thắng kia!

“Em không thoải mái chỗ nào à! Nếu không thoải mái, anh làm sao có thể bỏ em một người mà đi ăn sáng chứ? Diệp Tử, anh lập tức đưa em đi bệnh viện!”

“Không cần.” Lục Diệp vội vàng giữ tay, chặn Giang Văn Thắng tới gần, “Văn Thắng anh vội như vậy, em như thế nào không biết xấu hổ để anh đưa em đi bệnh viện vậy chứ?”

“Vì em, anh một chút đều không vội!”

Nôn.

Lục Diệp nhìn kích động xuống mà không nôn ra, tiếp tục cùng Giang Văn Thắng đánh Thái Cực, “Văn Thắng anh yên tâm đi, em nói sự việc kia, em sẽ thận trọng suy xét. Nga, nếu không ngày mai đi? Ngày mai em sẽ tới công ty tìm anh, chúng ta sẽ nói kỹ chuyện này?”

Giang Văn Thắng tức khắc có chút cảm động, kinh hi hoi, “Thật sao? Em thật sự đồng ý với anh sao?”

“Đương nhiên!” Lục Diệp che lại ngực mình ngực mà nói “Chỉ là. Anh cũng biết, việc tái xuất phải chuẩn bị rất nhiều chuyện. Nếu không anh đi công ty giúp trước em chuẩn bị một chút?”

Giang Văn Thắng nghe được Lục Diệp đồng ý, rất cuộc vui vô cùng.

“Được, anh lập tức tới công ty chuẩn bị cho em!”

Nói xong, hắn lập tức hấp tấp mà lên xe, sau đó nghênh ngang mà đi.

Cư nhiên trực tiếp liền đem Lục Diệp vứt lại tại chỗ.

Chuyện tới hiện giờ, Lục Diệp trong lòng ngược lại có chút may mắn. Còn may là cô đã sớm thấy rõ bản mặt thật của Giang Văn Thắng, bằng không chính mình cũng không biết cô bị lừa gạt đến lúc nào.

Nhưng đang lúc cô chuẩn bị tìm một chỗ trốn đi, đám người Chiến Vân Kỳ đã tới dưới lầu.

Chiến Vân Kỳ liếc mắt một cái liền thấy được Lục Diệp ở cửa hoa viên dưới lầu, sau đó hướng về người phía sau lưng ra lệnh một tiếng, “Đi, đem cô bắt lại cho tôi!”

Lục Diệp vừa quay đầu lại, tức khắc liền nhìn thấy một đám hắc y nhân hướng phía chính mình vọt lại đây. Cô sợ hãi, liền tục lui về sau, sắc mặt tái nhợt, “Các người! Các người muốn làm gì?!”

Ban ngày ban mặt, chẳng lẽ còn muốn cường đoạt dân nữ sao?!

Kêu Lục Diệp cô chạy, là tuyệt đối không có khả năng chạy trốn. Cho nên cô đơn giản đứng tại chỗ chờ những hắc y nhân đó vọt lên, sau đó chờ Chiến Vân Kỳ không nhanh không chậm mà theo lại đây.

Chiến Vân Kỳ vừa mới đi đến, Lục Diệp liền cười mĩa nói, “Chiến thiếu gia, thật khéo nha, sớm như vậy a.”

“Không còn sớm a, nãy còn mới gặp cô.” Chiến Vân Kỳ khoanh tay trước ngực, “Tôi thật hối hận lúc nãy còn thả cô đi, cô không biết sau khi cô đi rồi, Hựu Hựu vội vã tìm cô!”

“Nó xảy ra chuyện gì?”

Tuy rằng Lục Diệp thật sự không muốn giao thiệp cùng Chiến gia này đó gọi là “Danh môn vọng tộc”, nhưng cô không thể không thừa nhận, cô vẫn là rất thích Bánh bao nhỏ.

Không biết vì cái gì, chỉ cần vừa thấy Bánh bao nhỏ, cô trong lòng liền không nhịn được dâng lên một trận mềm mại.

Chiến Vân Kỳ không có giải thích quá nhiều, Lục Diệp cũng đi theo anh.

Sau khi trở lại chính nhà mình, Lục Diệp cả người đều choáng váng.

Cô xuống lầu đến bây giờ, tuyệt đối là chỉ có một tí xíu, thời gian chưa đến nửa giờ.

Toàn bộ đồ đạc trong nhà tất cả đều bị dọn sạch!

Mà lúc này, Bánh bao nhỏ cả người ngồi xổm ngồi trong một góc, một người dựa vào chân tường, thoát nhìn cô độc lại đáng thương.

Lục Diệp lúc này cũng quên không được Bánh bao nhỏ, cô quay đầu lại, không thể tin được mà nhìn Chiến Vân Kỳ, trong lòng một cổ áp lực sắp bùng nổ lửa giận, cô khẩu khí đã tận từ hòa hoãn tới cực hạn, “Anh..... Các người đã làm gì nhà tôi!?”

Lục Diệp tuyệt đối dám tin rằng, nếu cô về muộn chút nữa, nói không chừng nơi này toàn bộ đều bị san thành bình địa!

“Hôm qua chú hai không nói với cô sao? Hừ Hừ không rời được cô, chú hai ở lại chỗ cô lại không thoải mái, cho nên..... Hắc hắc, ở tại đây, nếu không cô nói xem cô rút cuộc cùng chú hai giao kèo như thế nào.” Chiến Vân Kỳ nói đến một nửa, thần sắc toàn bộ đều mập mờ.

Chú hai anh là ai chứ!

Anh sống lớn đến như thế này, trước nay đều chưa gặp qua chú hai mình để bụng người con gái nào như vậy!

Hơn nữa..... Chú hai cư nhiên còn qua đêm ở chỗ Diệp Từ.....

Qua đêm!

Này thực truyền kỳ có hay không!

Người khác bát quái còn chưa tính, chú hai anh bát quái, anh nhất định phải biết rõ ràng!

“Tôi cùng Chiến tiên sinh, cái gì đều không có a!”

“Sao có thể! Chú hai chẳng lẽ không có cùng cô..... Cùng cô cái kia sao?”

Không có cái gì, Chiến Đình Kiều ở nơi này..... Chiến Vân Kỳ không tin!

Lục Diệp bắt đầu đi. Chiến Vân Kỳ tốt xấu cũng là trưởng tôn thiếu gia Chiến gia được không! Muốn hay không bát quái như vậy? Muốn hay không gà mẹ như vậy?

“Tôi và chú hai anh, thật sự cái gì cũng chưa làm!”

“Đừng như vậy mà thím hai, cô lộ ra khẩu khí như vậy, chúng ta sau này chính là người một nhà!” Chiến Vân Kỳ thật sự tò mò đến muốn mệnh, “Thím nếu cùng chú hai cái gì cũng chưa phát sinh, chú hai như thế nào sẽ đột nhiên kêu thím dọn đến Chiến gia!”

Anh đời này đều chưa gặp qua chú hai từng mang nữ nhân nào về nhà!

Lục Diệp tuyệt đối là người đầu tiên!

Nguyên nhân chính là vì như vậy, Chiến Vân Kỳ trong lòng mới tò mò muốn chết!

“Cái gì thím hai chứ, anh không được gọi bậy có được không!” Lục Diệp kè bên tức giận, đôi tay chống nạnh, chỉ vào trên mặt đất nói, “Được, nếu anh gọi tôi một tiếng thím hai, tôi đây giờ lấy thân phận thím hai mệnh lệnh anh, lập tức khôi phục lại nguyên dạng nhà tôi!”

Chiến Vân Kỳ cơ hồ té xỉu.

Lục Diệp vừa mới còn từ chối, giờ lại lập tức sử dụng đặc quyền!

“Không được, chú hai bảo tôi đem đồ đạc nhà mẹ toàn bộ thu dọn sạch sẽ đưa đến nhà chú hai. Hiện tại hẳn là đều đã tới rồi, thím hai, tôi thấy thím cũng đừng giãy giụa, nhanh mang theo Hừ Hừ cùng nhau đi thôi.”

“Tôi không cần.”

Lục Diệp cũng có chút tức giận.

Vài lần trước như vậy, còn chưa tính. Hiện tại Chiến Đình Kiều tâm huyết dâng trào, liền đem đồ vật cô toàn bộ dọn đi. Kia cô sau này làm sao bây giờ?

Lục Diệp đã sớm nghĩ kỹ rồi, sau này cô đều phải vì chính mình mà sống, tuyệt đối không thể để cho người khác khoa tay múa chân, quất mắng bản thân mình!

“Thím hai, đừng như vậy mà, nói như vậy, chú hai sẽ cho rằng thím từ chối chú chính là vũ nhục chú. Thím nghĩ đi, thím cùng chú đã như vậy rồi..... Kết quả thím còn không chịu cùng chú hai ở bên nhau, thím làm như vậy, không phải đang biến tướng mà ghét bỏ chú hai sống rất kém cỏi sao?!”

Phốc!

Lục Diệp thiếu chút nữa một bụng máu phun ra tới.

Cái gì kêu sống rất kém cỏi?

Cô cùng Chiến Đình Kiều, rõ ràng cái gì cũng không có được không hà!

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 24: Biết chân tướng

Hiện tại Chiến Đình Kiều chỉ là ở một đêm nhà Lục Diệp thôi, cái sự tình gì đều bị Chiến Vân Kỳ bôi móc ra nói. Cô nếu là thật sự dọn đi Chiến gia, sau này sẽ vẫn bị như vậy không phải sao?

“Ta không!” Lục Diệp cũng lười đến giải thích.

Dù sao cô tin, bất luận cô giải thích như thế nào, Chiến Vân Kỳ đều sẽ không tin.

Tể bào nào này của anh giống như là chuyên vòng vèo loại chuyện này.

“Thím hai, thím sẽ đi chứ!”

Chiến Vân Kỳ nói đến một nửa, Bánh bao nhỏ bỗng nhiên chạy tới. Nhóc ngẩng đầu chờ mong nhìn Lục Diệp, tay nhỏ vẫn luôn nắm lấy cổ tay áo Lục Diệp.

Như là sợ cô sẽ chạy trốn, nhóc ý lại đều có vẻ thật cẩn thận như vậy thật.

Lục Diệp trong lòng như là bị chọc tức một chút, sợ lại tức giận, lúc này lại bị Bánh bao nhỏ trộn đều như cục bột.

“Thím hai, thím cũng thấy rồi. Hừ Hừ thật sự thích thím” Chiến Vân Kỳ tiếp tục ở một bên xúi giục, “Thím hai, thím ngừng lại xem, nếu thím tiếp tục ở lại nơi này, cái gì cũng đều không có! Cái này cũng chưa tính là gì, thím còn muốn mỗi ngày bị cái người bạn trai cũ kia quấy rầy. Thiết nghĩ, vẫn là không khi Chiến gia tương đối trong lành đúng hay không!”

Lục Diệp không thể không thừa nhận, cô thật sự có chút dao động.

Bánh bao nhỏ là nguyên nhân chủ yếu, sau đó quả thật là bởi vì Giang Văn Thắng.

Cô cũng không biết, Giang Văn Thắng rốt cuộc từ cái đâu tìm được nơi này. Trước đây Lục Diệp đáp ứng hẳn, chủ yếu cũng là kế hoãn binh. Dù sao ngày mai ở chỗ Giang Văn Thắng, cô khẳng định cũng là muốn chơi trò biến mất.

Nhìn bộ dáng Lục Diệp cúi đầu trầm ngâm, Chiến Vân Kỳ trong lòng cũng cơ bản đoán được cô đã dao động, vì thế anh tiếp tục thêm mắm thêm muối, châm ngòi thổi gió, xúi giục đến cùng, “Thím hai, thím đi Chiến gia, chú hai cũng sẽ không làm gì thím hết! Thím ngừng lại đi à, có Hừ Hừ ở đó, chú hai có thể làm gì thím chứ? Thím ở chỗ này, ngược lại tương đối dễ dàng bị chú hai. Khụ khụ! Hơn nữa quan trọng nhất chính là, Chiến gia còn có cháu ở đây, nếu chú hai khi dễ thím, cháu nhất định sẽ giúp đỡ thím hai!”

Một câu cuối cùng hoàn toàn chính là lừa gạt.

Chiến Vân Kỳ không phải không có gặp qua bộ dáng tức giận của Chiến Đình Kiều, anh có thể cam đoan, nếu thật sự Chiến Đình Kiều muốn làm gì Lục Diệp, anh tuyệt đối đứng ở bên chiến tuyến chú hai nhà mình!

“Thím hai, thím đồng ý đi. Với điều kiện của chú hai, hẳn là sẽ không đối với thím như thế nào đâu!”

Lục Diệp cúi đầu, nhìn thấy Bánh bao nhỏ làm nũng dường như quơ quơ tay áo chính mình.

Cô xoa xoa đầu Bánh bao nhỏ, ôn nhu hỏi một câu, “Bánh bao nhỏ không có mẹ sao?”

Bằng không như thế nào sẽ ý lại cô như vậy?

Chiến Vân Kỳ bị Lục Diệp thỉnh linh hỏi đến vấn đề này liền ngăn ra, anh nghĩ nghĩ, sau đó nói, “Không có. Dù sao trước nay cháu chưa thấy qua, hơn nữa chú hai cũng không có nói qua.”

Cũng là, Chiến Đình Kiều nam nhân như vậy, bên người khẳng định không thiếu người phụ nữ ưu tú nữ thích chứ?

Nếu trong lòng anh có người, mà hiện giờ chỉ là Bánh bao nhỏ ý lại chính mình, còn có Giang Văn Thắng cái tên tra nam đó quấy rầy, đương nhiên, còn bao gồm ngôi nhà cùng trống trải trước kia của mình, Lục Diệp đành thỏa hiệp.

“Được rồi. Nhưng, tôi chỉ có thể đáp ứng với anh, ta thử xem xem trước. Nếu không đúng như lời nói, anh nhất định phải hộ tống tôi rồi đi!”

Chiến Vân Kỳ cười hắc hắc, lập tức dùng sức gạt đầu, “Đương nhiên đương nhiên! Thím hai phân phó, ta như thế nào dám không tận lực đâu?”

Tới nhà Chiến gia, Lục Diệp đã không thể chạy lạc được!

Cùng lúc đó, công ty giải trí Thịnh Diệp.

Mấy ngày nay, Lục Lăng Tuyết cả người đều tối tâm cực kỳ. Cô tưởng tượng đến Giang Văn Thắng mỗi ngày đều phải đi tra việc Lục Diệp, còn mỗi ngày đều đi cầu Lục Diệp tái xuất, trong lòng cô liền ghen ghét đến muốn mạng.

Rõ ràng cô mới là người càng có tư cách trở thành siêu sao hơn so với Lục Diệp, nhưng mỗi ngày cô đều phải chịu đựng Giang Văn Thắng bỏ qua mình mà đi tìm người phụ nữ cô khinh thường nhất, trong lòng cô sao lại có thể dễ chịu?

Mà mấy ngày nay, Lục Diệp còn thông đồng người Chiến gia!

Lục Lăng Tuyết thật sự ngồi không yên, cô do dự ở ghế trên nửa ngày, chính là đang đợi Giang Văn Thắng trở về.

Tối giữa trưa, Giang Văn Thắng mới trở về. Lục Lăng Tuyết lập tức tìm cớ, chạy tới phòng Giang Văn Thắng.

Lúc này Giang Văn Thắng nhìn thấy Lục Lăng Tuyết, trong lòng luôn có chút không kiên nhẫn, hần cau mày nói, “Lăng tuyết, anh trước đây không phải8a4 nói với em rồi sao? Khoảng thời gian này chúng ta phải tránh hiềm khích ở trong công ty hay sao?”

Lần trước đó, nhiều người công ty như vậy đều thấy được. Hiện tại bọn họ tự nhiên phải tận lực hết mức mà duy trì khoảng cách, đừng để người khác nhìn được mới tốt.

Lục Lăng Tuyết mặt mày lập tức chất đầy ủy khuất, cô hít hít cái mũi, thiếu chút nữa khóc, “Văn Thắng, anh căn bản không biết, mấy ngày nay em nhớ anh biết bao, thời điểm cổ tình kéo áo thấp xuống lộ ngực, giờ là một bên khóc tang, một bên dựa vào trước mặt Giang Văn Thắng.

“Em yên tâm, hiện tại cũng là kẻ sách tạm thời, anh sẽ không ủy khuất em lâu đâu.”

“Mấy ngày nay anh đều tìm Lục Diệp, căn bản là quên em rồi.”

“Sao có thể chứ? Anh đi tìm cô ấy tái xuất, em cũng biết, hiện tại chỉ có cô ấy tái xuất, mới có thể cứu lại danh dự công ty chúng ta.”

Nghe đến đó, Lục Lăng Tuyết trong lòng càng là không phục. Trong công ty, kỳ thật cô phản Lục Diệp căn bản là không có bao nhiêu, lại nói tiếp, trong giải trí Thịnh Diệp, cô đồng lớn nhất chính là Giang Văn Thắng và cô. Hiện tại Lục Lăng Tuyết không chỉ không quyết định được việc công ty, thế nhưng ngược lại còn muốn cầu Lục Diệp tái xuất, cô nơi nào nuốt trôi cục tức này?

“Văn Thắng, chẳng lẽ thật sự không có biện pháp khác sao?”

“Nào còn có biện pháp khác?”

Lục Lăng Tuyết vẫn là cảm thấy có điểm không quá thích hợp.

Cái video trước đây, bọn họ nhất trí đều nói với bên ngoài, người trong video là ghép. Nhưng Lục Lăng Tuyết cùng Giang Văn Thắng lại rõ ràng bắt quá, chuyện này là thật sự.

Nhưng rốt cuộc là ai có bản lĩnh lớn như vậy, lại có thể quay được video này?!

Lục Lăng Tuyết không ngừng nghi hoặc hỏi, “Văn Thắng, anh có nghĩ tới việc bắt cái người quay lên video kia??”

“Người quay lên video?”

“Văn Thắng, anh thật sự không cảm thấy chuyện này rất kỳ quái sao? Em sau này kiểm tra qua, chung cư kia của chúng ta không thể có camera vật như vậy. Rồi em lại thấy góc quay video kia.....”

Giang Văn Thắng nhanh chóng đã bị Lục Lăng Tuyết nói mà theo qua.

Lục Lăng Tuyết nói căn bản không sai, hơn nữa góc quay video bản thân không phải ở trong phòng chụp!

Một khi đã như vậy, kia xem ra.....

Chỉ có thể là có người cố tình quay ở cửa phòng bọn họ.

Nhưng rốt cuộc là ai? Ai có bản lĩnh như vậy, lại nhằm vào mục đích gì?

Lục Lăng Tuyết càng nói càng ngưng trọng, “Anh nói xem..... Chuyện này có thể là Diệp Từ làm hay không?”

“Sao có thể?” Giang Văn Thắng thật sự không tin Lục Diệp sẽ làm ra loại sự tình này, “Em trước đây không phải còn nói cô ấy ngốc sao? Cô ta nào có đầu óc có thể làm ra loại chuyện này!”

Lục Lăng Tuyết trong mắt hiện lên một tia ác độc, sau đó tiếp tục dẫn dắt ý nghĩ Giang Văn Thắng.

“Chung cư chúng ta, ai có thể vào? Văn Thắng, anh lúc trước không phải đi tra quan hệ của Lục Diệp với Chiến gia sao? Nói không chừng chính là Lục Diệp vượt quá giới hạn, cho nên mới hãm hại chúng ta!”

“Sẽ không, lúc trước Diệp Từ còn giúp chúng ta.”

“Như thế nào sẽ không?” Lục Lăng Tuyết sắc mặt trầm xuống.

Lục Diệp nơi nào giúp bọn hắn a? Cô nói với phóng viên mấy câu kia, nói rõ chính là muốn hãm hại cô.

Mấy ngày nay, Lục Lăng Tuyết đối với những việc này là càng nghĩ càng cảm thấy không thích hợp.

Cô quay đầu lại, liền nhìn thấy khuôn mặt Giang Văn Thắng có chút không kiên nhẫn, vì thế vội vàng ôn nhu sửa lời nói, “Văn Thắng, em cũng là muốn tốt cho anh, kỳ thật nói trắng ra, em chính là sợ anh bị người ta lừa!”

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 25: Dê vào miệng cọp

Giang Văn Thắng không nói gì nữa, trong lòng vẫn là tin tưởng Lục Diệp.

Về Hải Vân Lâm khu biệt thự.

Dưới sự chuẩn bị của Chiến Vân Kỳ, Lục Diệp đã hoàn toàn dọn vào trong nhà Chiến Đình Kiều.

Lục Diệp vốn đang tưởng rằng Chiến Đình Kiều không ở nhà, không nghĩ tới lúc theo Chiến Vân Kỳ trở về, Chiến Đình Kiều đã ngồi ở sofa phòng khách chờ. Cô vừa vào cửa, liền

nhìn thấy Chiến Đình Kiều ngồi ở kia chờ cô, giống như đã sớm đoán được cô nhất định sẽ đến.

Như vậy Chiến Đình Kiều tức khắc khiến cho Lục Diệp có chút khó chịu.

Nhưng cô cũng không có giải thích gì.

Chỉ là đi vào một vòng, vừa mới phát hiện đồ vật đã được dọn sạch trong nhà của căn bản không có đưa đến nhà của Chiến Đình Kiều.

Lục Diệp có chút ngạc nhiên, “Chiến tiên sinh, đồ vật tôi đâu?”

Chiến Đình Kiều còn chưa nói, Chiến Văn Kỳ đã tận dụng mọi thứ nói, “Diệp Tử, cô bình tĩnh trước một chút, nghe tôi giải thích nha.....”

Ai có rảnh nghe hán giải thích chứ? Lục Diệp một phen đẩy Chiến Văn Kỳ ra.

Cô dọn vào đây còn chưa tính, như thế nào..... Đồ vật tất cả đều không có?

Như vậy không khỏi cũng thật quá đáng đi?

“Vứt rồi.” Chiến Đình Kiều lạnh lùng mà nói, “Nếu cô muốn, có thể mua mới.”

Lục Diệp thiếu chút nữa té xỉu.

Chung cư cô nhiều đồ dùng như vậy không thấy còn chưa tính, hiện tại cư nhiên đều bị Chiến Đình Kiều vứt đi!

Anh nếu không thích đồ đạc của cô, hà cớ gì còn muốn cô dọn lại đây?

“Chiến tiên sinh..... Như vậy không tốt cho lắm.....”

Chiến Văn Kỳ sợ Lục Diệp tức giận trốn chạy, vội vàng đi lên chân chó mà giải thích, “Kỳ thật chú hai là cảm thấy..... Vài thứ kia của cô vốn dĩ cũng không có dùng đến, Chiến gia cái gì cũng đều có, cho nên liền.....”

“Kia cũng không thể như vậy được?”

Cô tốn nhiều tiền, đồ đạc nhiều như vậy đều là mới mua! Ngày nào đó cô nếu như bị người Chiến gia đuổi ra ngoài, cô không phải còn phải tốn tiền mua lại lần nữa sao?

Quả thực là phí phạm của trời!

“Đương nhiên có thể như vậy a, thậm chí, ý chú hai..... Cô tạm thời ở chỗ này chăm sóc Hựu Hựu, cô yên tâm, chú hai sẽ trả tiền lương cho cô!”

Nghe thấy “Tiền lương”, Lục Diệp mặt nháy mắt liền thay đổi.

Trách không được cô thấy tiền liền sáng mắt, hiện tại đối với cô mà nói, cảm tình cái gì hết thấy đều là chó má, vẫn là tiền mới là chân lý!

“Thật sự?”

Chiến Văn Kỳ thấy Lục Diệp biến sắc mặt nhanh như vậy, mi giác hơi nướng, “Đương nhiên là thật sự! Còn phải ký hợp đồng nữa!”

“Hợp đồng lấy ra cho tôi xem chút!”

“Đã chuẩn bị rồi!” Chiến Văn Kỳ cũng không biết từ nơi nào biến ra một phần văn kiện, lại trực tiếp đưa tới trước mặt Lục Diệp.

Này rõ ràng là đã sớm chuẩn bị hợp đồng bán thân!

Lục Diệp hồ nghi đánh giá liếc mắt Chiến Văn Kỳ một cái, lại nhìn thoáng qua Chiến Đình Kiều ngồi ở trên sofa như “Thế ngoại cao nhân”, mở hợp đồng ra.

Hợp đồng này đây trên cơ bản là tiêu chuẩn của bên giải trí Tinh Diệu, nội dung hợp đồng công việc thực bình thường, chỉ là công việc bảo mẫu chăm sinh hoạt hàng ngày của Bánh bao nhỏ, cao cấp hơn một chút với với bảo mẫu bình thường. Nhưng khi xem đến tiền lương phía dưới, Lục Diệp không nhịn được mắt choáng váng.

Không hổ là đại Thái Tử gia Hải Vân! Không hổ là Đại Boss giải trí Tinh Diệu.

Này vừa ra tay thật là rộng rãi hào phóng!

“Cái này..... Có thể hay không quá.....”

Lục Diệp có chút ngượng ngùng, cô rõ ràng chỉ cần phụ trách chăm sóc Hựu Hựu, với nhiều tiền như vậy có phải có chút đoàn a?

Cô vừa mở miệng, Chiến Đình Kiều tức khắc cho rằng cô ngại tiền không đủ. Âm thanh mát lạnh tức khắc truyền đến: “Nếu cô cảm thấy không đủ, tiền còn có thể tăng thêm”

“Đủ đủ đủ! Này tuyệt đối là đủ!” Lục Diệp không nhịn được hưng phấn cực kỳ, “Nhưng là..... Lỡ như tôi đột nhiên muốn từ chức, kia làm sao bây giờ a?”

Mấy thứ này, trên hợp đồng đều không có nói rõ.

Chiến Đình Kiều tầm mắt tức khắc dừng ở trên người Lục Diệp, ánh mắt lạnh lẽo như là một mũi tên theo đuổi đánh giá cô, tầm mắt bức người phảng phất muốn đem cô đâm thủng.

Chiến Đình Kiều không được ghé mắt, Lục Diệp vẫn là rất có đầu óc.

Người bình thường nhìn thấy hợp đồng như vậy, đã sớm cảm thấy không có vấn đề gì rồi mới ký. Cô lại còn có thể nghĩ đến vấn đề này, có thể thấy được ánh mắt vẫn là thập phần nhạy bén.

“Đến lúc hãy nói.”

Điều khoản vi phạm hợp đồng Chiến Đình Kiều bất luận như thế nào đều không thể nói, anh lưu lại cho Lục Diệp biện pháp tốt nhất.

Nếu từ lúc bắt đầu liền nói ra lựa chọn kia, Lục Diệp tuyệt đối không thể ký bản hợp đồng này.

“Này như thế nào có thể sau này hăng nói?” Lục Diệp đối với việc này là không thể nhượng bộ.

Hơn nữa cô nhìn kỹ, càng thêm cảm thấy hợp đồng này rất nhiều điều khoản không rõ ràng lắm. Lỡ như đến lúc đó Chiến Đình Kiều đổi ý, kia không phải ngày một ngày hai?

Nhưng,..... Giống như cho dù hợp đồng không viết rõ ràng, Đại Boss muốn đổi ý cũng là dễ như trở bàn tay?

“Ai nha, nếu đến lúc đó hăng nói, vậy đến lúc đó lại nói! Diệp Từ, cô ký đi, địa vị Chiến gia chúng tôi ở thành phố Hải Vân, còn có thể hờ cô sao?”

Hừ hừ, hờ chính là anh!

Chiến Vân Kỳ trong lòng chờ mong cực kỳ, hận không thể chính mình thay cô đem bản hợp đồng này ký.

Lục Diệp nói thầm, cũng là, Chiến Đình Kiều nào phải hăm hại cô? Cô cũng không có gì hay để hăm hại! Vì thế cô dao to búa lớn mà ký tên mình cực kỳ nghệ thuật, còn ở dưới chữ ký vẽ một cái cười. Sau khi ký xong, Lục Diệp liền đem hợp đồng đưa cho Chiến Vân Kỳ.

“Được.”

“Thật tốt quá, sau này cô chính là thím hai tôi!” Chiến Vân Kỳ mặt ngoài nhìn vui vẻ, kỳ thật đáy lòng lại là thờ phào nhẹ nhõm một hơi.

Hắn nhanh chóng mang Lục Diệp đi phòng mới, toàn bộ biệt thự, trang hoàng xa hoa không nói, lại còn cực kỳ to lớn. Bánh bao nhỏ một đường đi theo cô, tay nhỏ vẫn luôn chộp vào cô góc áo, một chút cũng không dám buông ra.

Nhìn thấy Chiến gia cái dạng gì, Lục Diệp cũng có chút hiểu Bánh bao nhỏ.

Bánh bao nhỏ không có mẹ, nhà lại to như vậy, lại không có nhiều người. Khó trách nhóc từ nhỏ đều không nói lời nào, có chút khép mình.

Nếu là cô từ nhỏ liền ở tại nơi này, cô cũng sẽ tự kỷ mất!

Lục Diệp dạo xong phòng, sau đó lại đi phòng Bánh bao nhỏ. Phòng Lục Diệp ở cách vách phòng Bánh bao nhỏ, có thể là để tiện cô chăm sóc Bánh bao nhỏ.

Sau khi xem xong phòng thì cũng tới giờ cơm, Lục Diệp vội vội vàng vàng, thật sự là mệt muốn mạng rồi.

Cô mang theo Bánh bao nhỏ tới phòng khách dưới lầu, thức ăn trên bàn đã chuẩn bị xong.

Đồ ăn phong phú hơn nhiều so với nồi lẩu trước đây cô làm, Lục Diệp nhìn rất muốn ăn, nhịn không được cầm đũa lên.

Cô cũng không quên Bánh bao nhỏ, gấp đồ ăn bỏ vào trong chén mình một ít, sau đó lại gấp cho Bánh bao nhỏ một ít.

Năm lần bảy lượt, đồ ăn trong chén Bánh bao nhỏ chất cao lên.

Lục Diệp nhìn, trong lòng liền rất thỏa mãn.

Lúc ăn cơm cũng không có gọn sóng gì, buổi chiều vừa lúc cũng không có việc gì, Lục Diệp tính tắm rửa rồi ngủ trưa. Nhưng lúc cô ngang qua thư phòng, lại nghe thấy bên trong truyền đến giọng nói Chiến Vân Kỳ cực kỳ kinh ngạc, “Cái gì?! Anh nói..... Thím hai lại là người năm đó từ chối hôn ước với chú hai? A? Cái gì?! Chú hai biết chuyện này?!”

Không trách Chiến Vân Kỳ lúc kinh lúc rờn, hẳn thật sự không nghĩ ra được chú hai tốt của hắn, như thế nào đột nhiên ân cần với Lục Diệp như thế?

Trước đây, nếu không có sự tồn tại của Hựu Hựu tồn tại, mọi người đều hoài nghi Chiến Đình Kiều là gay!

Hiện tại đột nhiên lại ân cần như thế, Chiến Vân Kỳ khẳng định cảm thấy có chút nghi hoặc! Vì thế hắn liền thập phần bát quái đi tra xét.

Nhưng là tra tới tra đi, chỉ có thể tra được một tầng này.

Hơn nữa Chiến Vân Kỳ từ trước đến nay làm việc đều không đủ kín đáo, còn cư nhiên không nghiêng không lệch mà bị Lục Diệp nghe được.

Lục Diệp đứng ở cửa, cả người đứng thẳng bất động tại chỗ.

Không thể nào? Có làm hay không a?

Chiến Đình Kiều biết là cô cự hôn?

Hơn nữa năm đó lúc ấy anh còn xảy ra tai nạn xe! Hiện tại đem cô giam ở nhà, chẳng lẽ.....

Lục Diệp thật bình tĩnh không được, cô hiện tại tức khắc cảm thấy, tình cảnh chính mình quả thực chính là dê vào miệng cọp!

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 26: Quá nhiều chuyện đại sự

Lục Diệp còn chưa kịp trốn, Chiến Đình Kiều đã đứng ở sau lưng Lục Diệp.

Âm thanh trầm thấp mà lại lạnh lẽo của anh vang lên phía sau Lục Diệp, “Cô đứng ở chỗ này làm gì?”

Lục Diệp nghe được âm thanh của Đại Boss, tức khắc thân thể cứng đờ.

Thật đúng là nghĩ Tào Tháo Tào Tháo liền đến!

Cô hiện tại làm sao bây giờ?

Lục Diệp hiện tại trong lòng rất hy vọng, dưới sàn nhà nếu có cái khe đất có thể cho cô chui vào thì tốt rồi.

Nhưng là không được!

Cô hít sâu một hơi, sau đó quay đầu lại, nổi lên gương mặt tươi cười sáng lạn, “Sao trùng hợp vậy..... Tôi vừa mới ăn cơm no, không có chuyện gì, ở chỗ này tản bộ, tản bộ.....”

Cô ngày thường diễn kịch nói dối rất tự tin, như thế nào ở trước mặt Chiến Đình Kiều, trong lòng cô lại chột dạ như vậy.....

Àn! Nhất định là Đại Boss lực uy hiếp quá cường đại, nhất định là như thế này!

“Đi xuống tản bộ đi.”

Chiến Đình Kiều cho một bậc thang lớn như thế, Lục Diệp có thể không tiếp sao?

Cô giờ nhìn thấy Chiến Đình Kiều, xem như sợ cực kỳ. Lỡ như hấn muốn trả thù mình, hiện tại là dễ như trở bàn tay.

Cô lập tức đáp ứng, như sợ Chiến Đình Kiều sẽ đổi ý, lập tức nói: “Được! Tôi đây đi xuống liền!”

Nhưng mà Đại Boss câu tiếp theo, tức khắc khiến cho Lục Diệp phảng phất như bị sét đánh.

“Tôi đi với cô.”

“.....”

Không được sao?

Đại Boss, anh cũng ăn cơm no không có chuyện gì sao?

Anh ăn cơm no không có chuyện gì có thể đừng tản bộ không?

Cho dù tản bộ, có thể đừng đi cùng tôi được không?

Lục Diệp cả người đều không tốt, cô hiện giờ chỉ có thể nghĩ đến, cách ổn thỏa duy nhất chính là giả bệnh!

“Ai da..... Tôi đau bụng quá.” Lục Diệp nhanh chóng hơi khom người, tức khắc ôm lấy bụng chính mình, “Tôi..... Tôi phải đi WC một chút.”

Cô vừa mới chuẩn bị quay đầu lại, cánh tay thuận thể bị Chiến Đình Kiều bắt lấy.

Lục Diệp kéo kéo tay mình, lại không có thể thu trở về.

Cô có chút da đầu tê dại, hiện tại hận không thể đây không phải là tay của mình. Cô quay đầu lại, tiếp tục ngây thơ vô tội mà nhìn Đại Boss, “Cái kia..... Chiến tiên sinh, anh còn có gì dặn dò sao?”

Không phải anh cũng muốn đi WC chứ?

Cùng đi?

Hay là vì trả thù nên cố ý giành bồn cầu với cô?

Lục Diệp trong lòng loạn muốn bệnh.

Nhưng Chiến Đình Kiều ánh mắt ngưng trọng mà lại thâm thúy: “Cô sợ tôi như thế sao?”

Anh liếc mắt một cái liền nhìn thấu việc cô trốn tránh.

Lục Diệp không rõ nguyên do, chẳng lẽ đây là kịch bản Đại Boss sao? Nếu đúng vậy, kia kịch bản cũng thật đủ thâm.....

Vấn đề này, Lục Diệp cũng không biết trả lời như thế nào. Nói như vậy, ông chủ đều hy vọng nhân viên mình sợ mình, nhưng cô xem Chiến Đình Kiều, giống như anh cũng không có ý tứ này, ngược lại là hy vọng không sợ anh?

Mặc kệ! Dù sao ngàn xuyên vạn xuyên mộng ngựa không mặc, Lục Diệp lập tức bung gương mặt tươi cười nói, “Anh hiện tại là ông chủ tôi, tôi luôn..... Luôn có chút sợ.....”

Nhìn cô vì phối hợp với lời nói của mình mà bày ra dáng vẻ nhút nhát, Chiến Đình Kiều buông lỏng tay ra.

“Được, vậy cô chút nữa tới chỗ tôi báo danh.”

Ách?

Lục Diệp mặt đầy vạch đen chấm hỏi nhưng Chiến Đình Kiều cũng đã tránh ra.

Cô trong lòng càng cảm thấy quý dị.

Chẳng lẽ.....

Anh kêu cô qua đó, chính là vì nói chuyện hôn ước 5 năm trước?

Nghĩ đến đây, Lục Diệp cũng không dám đi toilet. Việc hiện giờ cô muốn làm nhất —— chính là chạy nhanh thu dọn đồ đạc về nhà!

Không đúng, nhà cô hiện tại cũng không thể ở, nếu không hay là xuất ngoại?

Cô xuất ngoại, cô sao trả thù được đối tra nam tiện nữ kia?

Lục Diệp trong lòng lắc lư không chừng, cô luôn cảm thấy, chính mình chọn phải đại sự!

Nhưng mà lúc này, Bánh bao nhỏ lại chạy tới. Nhóc nhìn Lục Diệp ở hành lang, tung ta tung tã mà chạy tới bên người cô.

Rồi mới dang hai tay ra, cho Lục Diệp một cái ôm thật lớn.

Nhìn thấy Bánh bao nhỏ như vậy, tâm Lục Diệp đều thay đổi.

“Sao con ở đây?”

Bánh bao nhỏ không nói gì, đôi mắt to đen lúng liếng vẫn luôn nhìn Lục Diệp.

Nhìn thấy Bánh bao nhỏ, Lục Diệp là thật sự một chút cũng không muốn đi.

Cô không phải chưa gặp qua đáng vẻ nôm nớp lo sợ của Bánh bao nhỏ, huống chi, Bánh bao nhỏ còn không có mẹ.....

Nếu là trước kia, Lục Diệp nhất định là tiêu sái trốn đi.

Nhưng là hiện tại, sau khi tới Chiến gia, nhìn thấy hoàn cảnh trông không như vậy của Bánh bao nhỏ, ngôi nhà lạnh lẽo không ai chăm sóc, Lục Diệp lại thật sự không quá yên tâm.

Lục Diệp không có do dự lâu, bế Bánh bao nhỏ lên đi thư phòng Chiến Đình Kiều.

Có Bánh bao nhỏ ở đây, Chiến Đình Kiều sẽ không trả thù cô chứ?

Nhìn thấy Bánh bao nhỏ, Lục Diệp cũng yên tâm một ít. Cô đi vào thư phòng Chiến Đình Kiều, cung kính gật đầu, “Chiến tiên sinh!”

Lục Diệp không thể không câu nệ, quan hệ của Chiến Đình Kiều với cô, còn có bộ dáng của anh cùng thân phận địa vị, tất cả đều tạo nên áp lực cho Lục Diệp.

Cô giống như ở trước mặt anh, luôn có chút không cách nào ngẩng đầu lên được.

“Không cần kêu tôi Chiến tiên sinh.”

“Được Chiến tiên sinh! Chiến tiên sinh kêu tôi qua đây có việc gì sao?”

Bớt giọng đi, không gọi anh là Chiến tiên sinh, vậy gọi là gì?

Anh không trả lời, mà đi đến trước mặt Hựu Hựu, thấp giọng nói một câu, “Hựu Hựu, con đi ra ngoài trước đi.”

Bánh bao nhỏ tròn xoe mắt tức khắc nhìn Lục Diệp, trong mắt tràn ngập không tha.

Để đáp lại nhóc một cái hoàn mỹ, Lục Diệp trong mắt cũng tràn ngập vẻ không nở rời xa.

Cô diễn kịch thiên phú mười phần, cặp mắt nhu nị động lòng người kia chính xác tràn ngập ba cái chữ to: “Không được đi!”

Bắt đắc dĩ Bánh bao nhỏ căn bản nhìn không hiểu, không tha mà nhìn cô, sau đó chậm rãi lui về sau, cho đến khi rời khỏi cửa.

Lục Diệp không thể tin được! Chuyện tới hiện giờ, cô mới nhìn ra, hai tòa băng sơn một lớn một nhỏ này căn bản là là một đám!

Nếu không thì là kỹ thuật diễn của cô khiến cho tiểu thí hài căn bản nhìn không hiểu!

Sau khi Bánh bao nhỏ đi ra ngoài, Lục Diệp càng không biết phải làm sao bây giờ. Cô cảm giác được không khí thư phòng có chút xấu hổ cùng quý dị, vì thế chỉ có thể miễn cưỡng mà xả ra một cái tươi cười hỏi: “Chiến tiên sinh, có gì cần dặn dò sao?”

“Cái kia.....” Lục Diệp không đợi Chiến Đình Kiều nói chuyện, tức khắc lại bắt đầu da đầu tê dại, trong lòng bất an lên, “Cái kia..... Tôi hôm nay ký bán hợp đồng kia, có phải trở thành phế thải hay không?”

Chiến Đình Kiều thanh âm tức khắc trầm giọng rơi xuống, “Vì sao?”

Lục Diệp từ đặt câu, căng da đầu mở miệng: “Tôi có điểm hối hận..... Rốt cuộc tôi cùng tiểu..... Ách Hựu Hựu, không có quan hệ gì. Lỡ như sau này Hựu Hựu có mẹ kế, tôi còn như vậy, người khác không phải sẽ hiểu lầm sao?”

Lục Diệp cảm thấy, lời nói của mình cũng đủ uyển chuyển!

Cô hôm nay ký bán hợp đồng kia, căn bản là hợp đồng bán mình được không!

Cô sau này nếu như tái xuất, vạn nhất đến lúc đó không có thời gian, vạn nhất sau này Chiến Đình Kiều có thích người khác, tình cảnh kia của cô chẳng phải là rất rất xấu hổ?

“Chuyện này cô không cần lo lắng, căn bản sẽ không xảy ra.”

Chiến Đình Kiều đã sớm nhận định Lục Diệp, mà Hựu Hựu cũng là nhận định Lục Diệp. Một khi đã như vậy, sau này như thế nào còn có người phụ nữ khác?

Nhưng Lục Diệp lại không cảm thấy như thế.

Chiến Đình Kiều rõ ràng đã biết cô chính là người nắm đó từ chổi hôn ước.

Anh sao lại không có khúc mắc trong lòng?

Nói không chừng trong lòng đã sớm chuẩn bị kịch bản tổng tài bá đạo kinh điển, ví dụ như: “Nữ nhân, cô đã thành công chọc giận tôi!”

Ý nghĩ như vậy.

Không được không được, cô thật sự không thể tiếp tục ở lại chỗ này!

Cô lúc trước không cho anh mặt mũi như thế, hiện tại Chiến Đình Kiều cũng sẽ nhất định không cho cô sống yên ổn.

Nghĩ đến đây, Lục Diệp trong lòng sợ hãi.

“Việc sau này, Chiến tiên sinh làm sao có thể chắc chắn được chứ?”

Nhưng Lục Diệp vừa dứt lời, con ngươi bức người nguy hiểm kia của Đại Boss tức khắc nheo lại.

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27: Ôn nhu chút

Lục Diệp nhìn thấy ánh mắt Chiến Đình Kiều như vậy, tức khắc có chút không biết làm sao.

Không sai, cô đúng là chột dạ! Ai kêu cô nắm đó không có mặt như vậy, lại cự hôn.

Hiện tại làm sao, hay là nói thật?

Trầm ngâm một lát, Lục Diệp vừa mới chuẩn bị tốt lý do thoái thác, hít sâu một hơi, nói: “Chiến tiên sinh, tôi thừa nhận lúc trước tôi. Có chút gì đó, nhưng tôi cũng là bị bắt đắc dĩ!”

“Cô đang nói cái gì?”

Chiến Đình Kiều nghe được không hiểu ra sao, anh còn chưa nói rõ ràng với cô, cô lại đoán được chính mình muốn nói cái gì sao?

Tức khắc, khuôn mặt lạnh băng kia của Đại Boss đột nhiên trở nên nhu hòa. Không sai, tuyệt đối nhu hòa! Ngũ quan sắc bén liền giãn ra, thế nhưng lại mang một tia ôn nhu. Ôn nhu an ủi cô, cũng có thương tiếc đối với Lục Diệp.

Trên thực tế, Chiến Đình Kiều biết lịch sử tình cảm lên xuống của Lục Diệp, cũng chính bởi vì vậy, nghe được cô nói lúc trước là bị bắt đắc dĩ, anh mới có chút thất thố.

Cô giống như chịu khổ quá nhiều, hẳn là đối cô có chút ôn nhu.

Nghĩ đến đây, Chiến Đình Kiều càng đến gần Lục Diệp vài bước, ánh mắt thâm thúy nhu hòa mà nói: “Chỉ cần cô chăm sóc tốt Hựu Hựu, tôi sẽ không bạc đãi cô.”

Lục Diệp nghe được âm thanh Đại Boss đột nhiên ôn nhu xuống, tức khắc ngạc nhiên vô cùng!

Ày? Người vừa mới nói chuyện thật là Chiến Đình Kiều sao?!

Cô chuẩn bị muốn chạy trốn, tức khắc liền nuốt trở vào trong cổ họng mình. Thật sự không trách Lục Diệp nhất gan, Đại Boss lực uy hiếp căn bản là quá mạnh! Hơn nữa. Chiến Đình Kiều nếu là muốn cô chết, cô hẳn là sẽ bị chết rất khó xem.

“Được, không có việc gì nữa, cô ra ngoài trước đi.”

Gì?

Không có việc gì sao?

Không! Có có việc, hơn nữa còn rất quan trọng!

“Từ từ, tôi.” Lục Diệp vừa mới mở miệng, rồi lại nói không ra lời. Đại Boss hiện tại hẳn là tâm tình đang tốt? Lỡ như anh đột nhiên tâm tình không tốt, kia sau này cô còn không phải chịu khổ hay sao?

Hơn nữa những việc trước kia Lục Diệp làm như vậy đối với Đại Boss, bản lĩnh hẳn là không nhỏ chứ?

Càng như vậy, Lục Diệp trong lòng càng hốt hoảng.

Nhưng chờ cô quay đầu lại, khi nhìn đôi mày lạnh lùng của Chiến Đình Kiều, cô lại nói không ra lời.

Anh làm gì nhìn tôi như vậy!

“Có việc?” Chiến Đình Kiều mày kiếm đẹp mà khoi mào, như là cực có kiên nhẫn đang chờ đợi Lục Diệp đáp lời.

Lục Diệp không dám nói tiếp nữa, cô dám khẳng định, cô nếu là nói tiếp nữa. cô có thể bị Đại Boss ném ra ngoài cửa sổ hay không?

Cô đứng ở chỗ này đã thực khiến cho người ta ngột ngạt, hay là không cần không có việc gì lại tìm việc?

Chiến Đinh Kiều căn bản là không biết, đang lúc Lục Diệp cúi đầu muốn nói lại thôi trong khoảng thời gian này, cô trong lòng đã trình diễn một vở kịch cực kỳ hot của năm. Mà vở kịch lớn của năm này, lại có kết cục thể thảm.....

Lục Diệp lập tức lắc lắc đầu, nom nớp lo sợ mà nói: “Không có việc gì không có việc gì, Chiến tiên sinh anh tiếp tục làm việc đi, tiếp tục.....”

Lục Diệp vừa nói, một bên đã gấp không chờ nổi mà rời khỏi thư phòng. Khoảnh khắc đóng cửa lại kia, cô thật sự nhìn không được thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Thôi đi, việc rời khỏi hay là sau này lại nói.

Nghĩ như vậy, Lục Diệp liền trở lại phòng ngủ.

Nhưng mấy ngày kế tiếp, cô bắt đầu dần dần ý thức được không thích hợp.

Không sai, là thực không thích hợp!

Vốn dĩ phòng Chiến Đinh Kiều ở dưới lầu, nhưng có lẽ vì Lục Diệp tới, cũng có thể là bởi vì liên quan Hựu Hựu, anh bỗng nhiên dọn đến ở trên lầu.

Không chỉ như vậy, anh còn dùng phòng tắm trên lầu.

Mỗi ngày buổi tối, Lục Diệp đều là giống điên đi qua. Cô ở gần Chiến gia căn bản là ngủ không yên, mỗi tối, cô đều cảm giác giống như có một đôi mắt len lén nhìn chăm chú vào mình.

Tình huống hiện tại, Lục Diệp liền cảm thấy chính mình hình như bị người ném vào trong chảo dầu, mỗi ngày chờ đợi các loại dày vò.

Được lắm! Nếu Đại Boss thật sự muốn trả thù, tốt xấu gì cũng cho cô được thống khoái a!

Sáng sớm tỉnh mơ, Lục Diệp một đôi mắt cực kỳ dày đặc quầng thâm, mệt mỏi. Cô vừa mới tới cửa thang lầu, Bánh bao nhỏ liền tung ta tung tãng vọt lại bên cô.

“Bánh bao nhỏ, chào!”

Bánh bao nhỏ chỉ cần tiến đến trong lòng Lục Diệp, như thế nào cũng không chịu buông tay. Lục Diệp đơn giản cũng ôm nhóc vào lòng, tới bàn cơm.

Cô vừa mới ngồi xuống, liền cảm giác được một ánh mắt chú ý chính mình. Lục Diệp ngẩng ra, lúc ngẩng đầu liền đón nhận được cặp mắt thâm trầm của Đại Boss.

Cô sắc mặt một chút, rồi ho kịch liệt.

Loại trường hợp ngẩng đầu không thấy cúi đầu thấy này, thật là muốn mang cô đang sống sờ sờ mà hù chết! Cô một bên ho khan, một bên vuốt vuốt ngực mình. Nhưng lúc cô cả người sắc mặt đỏ lên, Đại Boss cũng đã đi tới cô, một chiếc khăn tay bằng tơ lụa đã để sát gò má cô.

Lục Diệp một bên ho khan, một bên nói tiếng “Cảm ơn”, nhưng quay đầu lại, lại thấy rõ bên người là khuôn mặt của Đại Boss.

Cô tức khắc ho khụ thêm hung mãnh.

Chiến Đinh Kiều nhìn thấy Lục Diệp như vậy, mày không tự giác mà nhíu lại. Nhưng tay anh lại cố chấp không chịu buông ra, tay anh vuốt vuốt lưng Lục Diệp, trầm giọng hỏi: “Có đỡ hơn chút nào không?”

Đừng mà, Đại Boss!

Lục Diệp cả người hoảng hốt cực kỳ. Nếu không phải bởi vì anh ta, cô sao có thể bị sặc bởi chính nước miếng mình? Hiện tại anh ở một bên “Ân cần” như vậy, cô phải có âm mưu gì hay không.....

“Khụ khụ, tôi tự mình làm được, tôi..... Khụ khụ.....”

Lục Diệp vội vàng đoạt lấy khăn trong tay Chiến Đinh Kiều, sau đó che lại mũi dùng sức mà ho.

Bánh bao nhỏ ngẩng đầu, lo lắng nhìn Lục Diệp.

Lúc này, hai ngọn núi bằng một lớn một nhỏ tất cả đều vây quanh Lục Diệp. Hai người giống như sốt ruột thực sự, lo lắng thực sự, lại cũng không biết nên làm sao bây giờ.

Vì thế bọn họ cũng chỉ có thể ở một bên nhìn.

Một hồi lâu, Lục Diệp mới ngừng lại được. Cô hít sâu một hơi, cuối cùng hòa hoãn một ít.

Được rồi, cô là thật sự cảm thấy..... Nơi này căn bản là không phải nơi người ở.

Ô ô ô, cô nhất định phải mau rời khỏi cái nơi thị phi này.

Nghĩ vậy, Lục Diệp liền ăn cơm sáng tâm tình đều không có. Cô nhìn một bàn đồ ăn phong phú, không nhìn được mà nói yếu ớt: “Tôi..... Tôi khả năng sắp không được. Tôi xin nghỉ một ngày, muốn đi bệnh viện!”

“Tôi giúp cô gọi bác sĩ.”

Chiến Đinh Kiều nói tức khắc đánh tan tất cả mộng tưởng của Lục Diệp.

“Không, không cần đâu..... Tôi tự muốn khám một chút yết hầu có bị gì không thôi.....” Trải qua cơn ho khan kịch liệt vừa mới đây, Lục Diệp giọng nói đã rõ ràng có chút khàn khàn. Cô vốn dĩ muốn nựng cái cô này chuẩn đi, bằng không chờ khi Chiến Đinh Kiều không ở đây lại tìm một cơ hội lên trở về.

Dù sao, cô cảm thấy mình tuyệt đối không thể xuất hiện trước mặt Đại Boss quá thường xuyên!

Chiến Đinh Kiều căn bản là không cho Lục Diệp cơ hội từ chối, lúc cô còn đang tìm lý do cường từ đoạt lý, Chiến Đinh Kiều đã gọi điện thoại đi ra ngoài.

Lục Diệp khỏe miệng run rẩy vài cái, không nhìn được liền hô vài câu, nói: “Không cần không cần! Anh xem, tôi hiện tại khỏe rồi!”

Nếu Đại Boss biết cô già bệnh, kia chẳng phải là dậu đồ bìm leo?

Lục Diệp trong lòng thật sự có chút khó chịu.

Sớm biết sẽ xấu hổ như thế xấu hổ, cô tuyệt đối không cần dọn đến Chiến gia! Hiện tại thoát nhìn, đối mặt với tên tra nam Giang Văn Thắng ghê tởm kia, cũng tốt hơn so với Đại Boss đáng sợ này!

“Tôi thật sự khỏe rồi!”

Chiến Đình Kiêu vừa mới buông xuống điện thoại, ôn thanh nói: “Vậy cô đi lên nghỉ ngơi đi.”

“Được, tuân mệnh!”

Sau khi Lục Diệp tuân lệnh, lập tức lên lầu. Cô vừa mới trở lại phòng, liền nhìn thấy trên màn hình di động mình đầy cuộc gọi nhỡ.

Lục Diệp nhìn lướt qua, đa số đều là Giang Văn Thắng gọi. Lục Diệp vốn dĩ không có muốn nghe, cô hiện tại chính là treo Giang Văn Thắng, rồi mới thả hân bỏ câu.

Nhưng trong các cuộc gọi nhỡ đó lại có một dãy số nước ngoài.

Nhìn thấy dãy số này, Lục Diệp không nhìn được trong lòng vui vẻ.

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 28: Theo dõi

Lục Diệp mau chóng điện thoại lại, điện thoại rất nhanh liền thông.

Nghe được âm thanh quen thuộc, Lục Diệp bất giác có chút kích động: “Tiểu bạch, anh tìm em?”

Âm thanh ôn nhuận của Bạch Dã Đồng từ đầu điện thoại kia không nhanh không chậm mà truyền đến, tuy rằng ngữ khí vẫn là trước sau như một mà gọi đùa: “Diệp Tử, em thật sự không chết, thật tốt quá.”

Lục Diệp đôi tay chống nạnh, nhưng là nghe được thanh âm quen thuộc kia, cô vẫn là không nhìn được vài phần cảm động.

Bạch Dã Đồng từ nhỏ cùng cô cùng nhau lớn lên, hai người vẫn luôn là thanh mai trúc mã. Có thể nói, trên thế giới này, người hiểu Lục Diệp nhất chính là Bạch Dã Đồng.

“Tiểu bạch, nói chuyện với anh sao vẫn khó khăn như vậy. Anh mất tích lâu như vậy, ở nước ngoài có khỏe không?”

Lục Diệp thanh âm dần dần có chút ủy khuất, cũng lộ ra vài phần làm nũng.

“Anh đã về nước, như thế nào, có muốn ra gặp mặt? Anh lúc này thật rảnh à.....”

“Muốn muốn, đương nhiên muốn!”

Lục Diệp cùng Bạch Dã Đồng hẹn xong thời gian, liền lập tức ngắt điện thoại. Bạch Dã Đồng ở trong nước, Lục Diệp hiện giờ muốn tìm anh cũng tiện. Hai người hẹn tới tiệm lẩu trước kia hay đi, sau khi điện thoại xong, Lục Diệp cũng đã chuẩn bị ra cửa.

Nghe đến Bánh bao nhỏ có khả năng không thấy được cô sẽ không yên tâm, cho nên Lục Diệp lén lút, tay chân nhẹ nhàng mà ra cửa.

Cô khom lưng, giống tên ăn trộm mà đi tới cửa, lại không biết hành động của cô đã sớm nằm trong tầm mắt của Chiến Đình Kiêu ở thư phòng.

Anh đứng ở cửa sổ, nhìn Lục Diệp ra cửa.

Bên cửa sổ, Bánh bao nhỏ đứng ở bên người anh. Nhóc ngẩng đầu nhìn về ba chính mình, một đôi mắt chờ mong vô cùng.

Là ba của Bánh bao nhỏ, Chiến Đình Kiêu làm sao mà không hiểu ánh mắt chờ mong của con trai chính mình? Huống chi, chính anh cũng có chút không yên tâm.

Anh ôm Bánh bao nhỏ, thanh âm lạnh lùng quanh quẩn ở thư phòng.

“Hữu Hữu, muốn biết cô ấy đi đâu sao?”

Bánh bao nhỏ tức khắc dùng sức gật đầu.

Mặt khác một bên, Lục Diệp mau chóng rời khỏi khu biệt thự. Không thể không nói, vùng phụ cận nơi này gọi xe thật sự là khó! Hơn nữa muốn đi ra nơi này, còn phải đi rất xa rất xa. Lục Diệp chậm trễ thật lâu thật lâu, cơ hồ đi hơn nửa giờ, vừa mới đi ra khỏi khu biệt thự cao cấp này.

Tới đường cái, cô đợi thật lâu mới gọi được xe.

Tới địa điểm hẹn, Bạch Dã Đồng đã chờ ở cửa.

Bạch Dã Đồng là ai? Anh chính là bạn trai quốc dân? Mặc dù mang kính râm, cũng khó nén lại hào quang bức người trên người anh.

Có chút trời sinh chính là minh tinh, bất luận đứng ở nơi nào đều là vật phát sáng thu hút ánh mắt mọi người.

Anh mới đứng chờ ở tiệm lẩu một chút, cũng đã có không ít ánh mắt nóng bỏng của nữ nhân nhìn anh. Mấy người mặt đỏ mà chạy đi, vài người còn lại là thật cẩn thận mà nhìn lên một bên.

Bạch Dã Đồng như là không thấy được phản ứng của người chung quanh, liền vẫn đứng chờ như thế ở cửa.

Anh xuất ngoại 5 năm, hiện tại danh khí cũng không bằng như trước. Những nữ nhân đỏ mặt nhìn thấy anh đó, hơn phân nửa cũng chỉ là bởi vì giá trị nhan sắc của anh mà ghé mắt nhìn.

Lục Diệp nhìn thấy anh cao ngạo như vậy, khóe miệng bất giác hiện ra một tia ý cười.

Đã nhiều năm không gặp như vậy, Tiểu Bạch vẫn đáng vẻ như này.

Cô vui mừng mà đến gần Bạch Dã Đồng, rồi mới nhiệt liệt đánh chào hỏi, “Tiểu Bạch, ngại qua để anh đợi lâu.”

Bạch Dã Đồng không tỏ ý kiến mà nhượng mảy, “Không có lâu.”

Anh vừa mới tới không bao lâu, bởi vì anh thật sự rất rõ thói quen của Lục Diệp. Cô hẹn thời gian, luôn vượt qua một giờ mới có thể đến. Bạch Dã Đồng cũng sớm đã quen với giờ dây thun này của Lục Diệp, cho nên hai người như là đạt thành nhận thức chung, anh luôn tới trễ hơn nửa tiếng thời gian mà cô đã hẹn là được.

Nhưng Lục Diệp chính mình đôi khi đều cảm thấy có chút kỳ quái.

Cô đôi khi cũng đến sớm, nhưng bất luận cô đến giờ nào, Bạch Dã Đồng đều luôn không sớm hơn cô bao nhiêu.

Anh mỗi lần đều như là tính toán được thời gian, luôn đến sớm hơn cô năm phút. Lần này cũng là vừa vặn năm phút.

Hai người vào tiệm lẩu.

Một đám con gái một bên tức khắc thất vọng rồi đi.

“Cô nhìn thấy không, nam sinh vừa nãy thật soái ca à!”

“Đúng vậy, đáng tiếc anh đã có bạn gái. Bạn gái anh ta cũng thật xinh đẹp a.”

“Ài, vô đi, những năm gần đây, soái ca như thế nào sao có thể là cầu độc thân chứ. Còn may bạn gái anh ta xinh đẹp như thế, chúng ta trong lòng cũng có chút cân bằng.”

Hai cô gái nói đến một nửa, bỗng nhiên cảm giác được không khí có chút không quá thích hợp.

Giống như. Giống như chính mình đang bị người nhìn chăm chăm, cổ cũng có chút lạnh lạnh.

“Cô có cảm thấy không đúng chỗ nào không?”

“Hình như là có chút. Kỳ quái, thời tiết có phải đang hạ nhiệt độ không, có phải sắp tuyết rơi, aiza nhanh về nhà thôi.”

Hai cô gái tức khắc nhanh rồi đi.

Chờ sau khi bọn họ đi, một bên ven đường Chiến Đình Kiều trong xe mới thu hồi tầm mắt.

Anh nghe được rành mạch, hai cô gái kia nói Lục Diệp là tới gặp bạn trai mình.

Bạn trai, anh như thế nào không biết Lục Diệp có bạn trai?

Nghe được hai cô gái nói chuyện, Chiến Đình Kiều ở trong xe càng ngồi không yên. Anh nhìn Bánh bao nhỏ ngồi ở ghế phó, lạnh lùng mà nói: “Hựu Hựu, con nghe được không? Có người muốn tới đoạt lấy mẹ con.”

Hựu Hựu đôi mắt to đen ngầy thơ vô tội đột nhiên trầm tĩnh xuống, tầm mắt đen nhánh mà lại thâm thúy.

“Con biết phải làm như thế nào rồi chứ?”

Bánh bao nhỏ ngẩn người, lúc sau dùng sức gật gật đầu.

“Ngoan, con đi trước, ba ba lúc sau liền tới.”

Chiến Đình Kiều nói, lập tức liền thay Hựu Hựu kéo cửa xe ra. Hựu Hựu lập tức nhảy xuống xe, một đường chạy vào tiệm lẩu.

Lúc này, Lục Diệp đang cùng Bạch Dã Đồng ngồi mặt đối mặt, hai người trò chuyện với nhau thật vui.

Lục Diệp không thể không thừa nhận, khi cô cùng Bạch Dã Đồng ở bên nhau luôn có loại cảm giác thực thoải mái. Tựa như hiện tại, anh rõ ràng biết việc mình cùng Giang Văn Thắng, nhưng anh vẫn hòa nhã, vẫn luôn không nhắc tới. Đối với sự việc của Giang Văn Thắng cùng Lục Lăng Tuyết, anh từ đầu tới cuối cũng không đề cập tới.

“Diệp Tử, em sau này dự tính làm gì?”

“Em muốn tái xuất lần nữa.” Đối với chuyện tái xuất này, về mặt cùng thái độ của Lục Diệp đều rất nghiêm trọng, “Hơn nữa em đã có kế hoạch.”

nhìn thấy Lục Diệp bộ dạng phấn chấn như vậy, Bạch Dã Đồng trong lòng cũng thoáng yên tâm

Nụ cười anh luôn ôn nhuận ấm áp, tuy rằng đôi khi nói chuyện rất ít, nhưng cho tới nay, Bạch Dã Đồng đều là một người cực kỳ ôn nhu.

Anh giống như là gió xuân, giống như chỉ cần nhìn thấy khuôn mặt ấm áp kia của anh, trong lòng có thể bất giác mà mềm mại.

Đối lập với giá trị nhan sắc, ngũ quan Bạch Dã Đồng kỳ thật không tính là đặc biệt, nhưng thắng ở khuôn mặt trắng nõn, thoát nhìn luôn có cảm giác vài phần “duang xuân bạch tuyết xuân phong tễ nguyệt”. Gương mặt này cũng như là nhìn không chán, giống như có thể làm người nhìn thoải mái, cũng có thể lại nhìn tiếp.

Nhưng Chiến Đình Kiều thì không giống, diện mạo Chiến Đình Kiều thuộc về hào quang bắn ra bốn phía.

Hào quang này cùng với Bạch Dã Đồng không giống nhau.

Hào quang Bạch Dã Đồng như là đèn huỳnh quang, tươi đẹp mà tinh thần phản chấn. Nhưng Chiến Đình Kiều..... hào quang lại mang theo nghiêm nghị cùng công kích, khiến người ở trước mặt anh ta không dám ngẩng đầu.

Lục Diệp nghĩ đến đây, bất giác thân mình cứng đờ.

Kỳ quái, cô như thế nào sẽ đem Đại Boss so sánh đối lập với Tiểu Bạch?

Cô hất hất đầu, tức khắc vứt bỏ ý tưởng kỳ quái của mình. Nhưng đột nhiên, cô cảm giác bàn tay phía dưới tựa hồ có một đôi tay bắt được chân mình.

Lục Diệp cúi đầu, lập tức liền nhìn thấy Bánh bao nhỏ cặp mắt đen lúng liếng, giống như sắp rơi nước mắt.

“Nhóc sao lại ở đây?” Lục Diệp có chút kinh ngạc.....

Bánh bao nhỏ, không phải đang ở nhà sao?

Sao lại ra đây?

Chẳng lẽ?

Lục Diệp trong lòng căng thẳng, tức khắc nhìn quanh bốn phía, khắp nơi tìm kiếm tung tích Đại Boss.

May mắn là Đại Boss căn bản không cùng tới đây.

Được à, cô còn xem như có chút tự mình đa tình.

Lục Diệp cũng nói không nên lời rốt cuộc là yên tâm hay là thất vọng, tóm lại không có đoán được. Cô ôm Bánh bao nhỏ lên, đặt ở trên đùi mình.

Tiểu Bạch thấy thế, bất giác nường mảy trêu chọc nói, “Không phải chứ Diệp Tử, ngay cả con, em cũng sinh rồi sao? Đây..... Đây muốn nhanh chóng có đời thứ ba?”

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vờ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 29: Khỏi thuốc súng tràn ngập

Bạch Dã Đồng vừa mới đối diện cặp mắt kia của Bánh bao nhỏ, liền cảm giác được một dịch ý ác liệt.

Anh không thực để ý, chỉ là nhún vai.

Lục Diệp xoa xoa sợi tóc mềm mại của Bánh bao nhỏ, thân thiết mà nói: “Nhóc có đói bụng không, có muốn ăn chút gì không?”

Bánh bao nhỏ lắc lắc đầu, tầm mắt vẫn cứ có chút dịch ý mà trừng mắt Bạch Dã Đồng.

Lục Diệp nhìn, như thế nào cảm thấy Bánh bao nhỏ có chút ghen? Cô bất giác trong đầu nhìn thấy được bộ dáng ghen tuông của Chiến Đình Kiều, thế nhưng cảm thấy không hề không hảo cảm.

“Nhóc này, vậy có muốn uống gì không?”

Bánh bao nhỏ vẫn cứ lắc lắc đầu, ánh mắt vẫn cứ dịch ý mà trừng mắt Bạch Dã Đồng.

“Diệp Tử, em không giới thiệu với anh một chút sao?” Bạch Dã Đồng cũng có chút không bình tĩnh. Anh từ nhỏ là thanh mai trúc mã với Diệp Tử, hiện tại cư nhiên hỏi han ân cần một đứa nhóc xấu xa này, lại như không nhìn thấy bị nó trêu chọc, thậm chí căn bản là không có ý muốn giải thích, “Nó..... không phải là của Giang.....”

“Hựu Hựu, thì ra con ở chỗ này.”

Bạch Dã Đồng nói đến một nửa, Chiến Đình Kiều liền như đang lên sân khấu. Anh không nhanh không chậm mà hướng nơi này đi tới, giống như quanh thân mang theo một con lốc.

Chiến Đình Kiều không chỉ có diện mạo nghịch thiên, ngay cả lúc điệu bộ đi đều giống như đang đi diễn tuồng, tùy ý một động tác là có thể trở thành phong cảnh.

Anh cực kỳ tự nhiên mà đi đến bên người Bánh bao nhỏ, anh xoa xoa đầu Bánh bao nhỏ, sau đó cực kỳ tự nhiên mà ngồi ở bên Lục Diệp. Không, hẳn là không phải ngồi, mà là chen vào!

Lục Diệp nhìn thấy Đại Boss lại đây, cũng chỉ có thể xê dịch vào trong. Nhưng Chiến Đình Kiều hình như là cố ý, cái tay kia tuy rằng như là cung chiêu khê vuốt an ủi Hựu Hựu, nhưng là lại cơ hồ chiếm phần lớn chỗ ngồi bên Lục Diệp.

Lục Diệp khóe miệng run rẩy.

Đại Boss, móng anh rất lớn sao?

“Cái kia.....” Lục Diệp đang muốn hướng Bạch Dã Đồng giải thích.

Lại nghe một bên Đại Boss lưu loát mở miệng, “Hựu Hựu nhìn thấy cô lên ra khỏi cửa, thật sự rất lo lắng cho cô.”

Bạch Dã Đồng nghe đến đó, sắc mặt cứng đờ.

Chiến Đình Kiều nói mập mờ đến cực điểm, Lục Diệp nghe xem ra có vẻ rất bình thường. Nhưng người khác nghe được lại đủ để khiến cho hiểu lầm.

Lén ra khỏi cửa..... Nghe thấy giống như bọn họ chính là người một nhà vậy!

Bạch Dã Đồng mau chóng phản ứng lại, cười cười nói, “Anh là Chiến tiên sinh? Diệp Từ cũng có nhắc qua với tôi.”

Lục Diệp kỳ thật căn bản là không có nói qua, hai người tuy rằng vừa mới ăn cơm trò chuyện với nhau thật vui, nhưng lại chỉ nói một vài sự tình sắp tới. Lục Diệp chưa quên Chiến Đình Kiều mang cho cô bóng ma tâm lý, cô như thế nào có thể nói ra chuyện khiếp sợ như vậy, việc mất mặt như vậy có thể nói ra hay sao!

“A? Em có nói qua sao?” Lục Diệp về mặt ngu ngơ.

Cô càng như vậy, càng có vẻ Chiến Đình Kiều không là thân phận gì. Bạch Dã Đồng thực vừa lòng biểu hiện của Lục Diệp, liền đối với Lục Diệp yêu chiều mà nói: “Phải, phải, phải, em không có nói qua. Em cũng nhắc tới một chút thôi, chỉ là anh ấn tượng tương đối sâu sắc mà thôi.”

Chiến Đình Kiều từ khi tới đây, cũng đã chuẩn bị tốt sẽ có một trận đánh ác liệt phải đánh. Chỉ là anh không nghĩ tới, Bạch Dã Đồng so trong tưởng tượng càng trầm ổn, càng có chút đầu óc hơn thôi.

“Nói tôi cái gì? Nói xấu tôi sao?” Chiến Đình Kiều nhún vai, không sợ chút nào.

Anh nói như là đang chất vấn, nhưng trong giọng nói lại luôn mang theo vài phần ái muội cùng cưng chiều.

“Cũng không có nói anh cái gì hết à, Chiến tiên sinh, quan hệ chúng ta cũng chính là quan hệ bầu trời cùng mặt đất. Người bên ngoài nói anh như thế nào, Diệp Từ đương nhiên nói anh như thế đó.”

Bằng không người còn tưởng như thế nào?

Chiến Đình Kiều cười khê, tươi cười lạnh băng, “Phải không? Tôi còn tưởng rằng, Diệp Từ sẽ đem chuyện tôi ở nhà cô ấy nói với anh. Như vậy xem ra, quan hệ của hai người cũng không có gì đặc biệt!”

Nụ cười Bạch Dã Đồng cứng đờ trên mặt.

Anh biết Diệp Từ có một căn hộ mang tên chính mình, căn hộ kia anh đều rất ít đi qua, Chiến Đình Kiều thế nhưng còn ở qua đêm?

Bạch Dã Đồng tầm mắt bắt giác dừng trên người Lục Diệp.

Chỉ cần Lục Diệp gật đầu, anh có thể tiếp tục ra nước ngoài, chúc phúc Diệp Từ hơn nữa sẽ không trở về nữa. Đương nhiên, anh chỉ cần Diệp Từ tỏ thái độ.

Nhưng Lục Diệp đến bây giờ cũng không biết đến tốt cùng đã xảy ra tình trạng gì, cô lo cúi đầu ăn lẩu, đôi khi lại đút cho Bánh bao nhỏ hai miếng.

Lời nói hai người đàn ông cạnh cô, cô căn bản một chữ cũng chưa nghe vào.

Lục Diệp trước nay đều không phải là một người ngu dốt gì, cô chỉ là đang giả ngu mà thôi.

Hiện tại người ngồi ở bàn này, ai không phải người lớn? Cô không muốn mất đi người bạn Tiểu Bạch này, đồng thời cũng không dám đắc tội Đại Boss. Cứ như vậy, cô cũng chỉ có thể ở một bên cúi đầu mà ăn.

Cảm giác được tầm mắt hai người đàn ông đồng thời dừng trên người mình, Lục Diệp ngẩng đầu, vẻ mặt mờ mịt hỏi: “Đồ ăn ngon như thế, hai người không ăn thì tôi sẽ ăn hết nha!”

Chiến Đình Kiều cùng Bạch Dã Đồng tức khắc liếc nhau, từng người cảm lấy đầu.

“Diệp Từ là nữ nhân của tôi, anh tốt nhất cách xa ra một chút!” Chiến Đình Kiều tầm mắt bá đạo vô cùng, mang theo cảnh cáo cực kỳ nghiêm trọng.

Bạch Dã Đồng cười khê, ánh mắt ôn nhuận ấm áp cũng bắt giác vài phần khiêu khích, “Tôi với Diệp Từ thanh mai trúc mã, anh có thể so sánh sao?”

“Nhưng hiện tại tôi với cô ấy đang sống chung.”

“Kia lại như thế nào?”

Tầm mắt hai người giao nhau, như là mang theo tia chớp.

Có lẽ cảm giác được không khí dần dần trở nên có chút quái dị, Lục Diệp liền đứng dậy, “Tôi cũng xong rồi, hai người muốn tiếp tục nói chuyện, thì cứ tiếp tục, tôi mang Bánh bao nhỏ đi trước.”

Cô phải nhanh chóng rời đi.

Tiếp tục ở lại nơi nà, cô nhất định sẽ trở thành vật hi sinh!

Cô vừa mới đứng dậy, hai người đàn ông bên cạnh như đã cùng thương lượng qua lập tức đứng dậy.

“Tôi đưa cô về!”

“Anh đưa em về!”

Hai người đồng thời mở miệng.

Lục Diệp ngượng ngừng cười nói: “Không..... Không cần đâu..... Tôi ăn no rồi, muốn tản bộ! Hai người tiếp tục, tiếp tục.....”

“Anh đi cùng em!”

“Tôi đi cùng cô!”

Lại là một lần trăm miệng một lời.

Lục Diệp nhìn hai người đàn ông này, đột nhiên cảm thấy..... Chiến Đình Kiều nếu ở cùng Bạch Dã Đồng, nói không chừng cũng khá tốt. Sau này Chiến Đình Kiều chính là quý đế vương công, Bạch Dã Đồng chính là ngao kiều thụ. Chắc, nghĩ đến hình ảnh đó, Lục Diệp liền nhin không được xúc động muốn phun máu mũi!

“Thật sự không cần, tôi muốn..... Tôi đau bụng!” Lục Diệp cảm thấy, hay là giả bệnh là hữu dụng nhất. Cô cũng không tin, hai người đàn ông trước mắt này lại có thể theo mình cùng vào WC nữ.

Nhưng mà, cô cuối cùng vẫn là xem nhẹ bản lĩnh hai người.

“Tôi chờ cô.”

“Anh chờ em.”

Lại một lần trăm miệng một lời.

Lục Diệp quả thực muốn điên rồi.

Hai người kia, là muốn bức tử mình sao? Hừm? Bạch Dã Đồng cũng thôi đi, anh khó lắm mới được về nước một chuyến, hai người lại là bạn bè lâu như vậy. Còn Đại Boss là gì chứ?

Chẳng lẽ..... Chẳng lẽ anh cho rằng mình cùng Bạch Dã Đồng là một đôi, cho nên muốn chia rẽ cô cùng Tiểu Bạch, để báo thù việc năm đó từ hôn sao?

Lục Diệp cơ hồ té xỉu.

Cô trầm ngâm một lát, vẫn là đi đến trước mặt Bạch Dã Đồng, có chút khẩn trương mà nói: “Tiểu Bạch, thực xin lỗi em không thể đi cùng anh. Anh yên tâm, mấy ngày nữa em nhất định sẽ tìm một cơ hội tạ lỗi với anh, nhưng bây giờ..... Nếu không anh về trước đi?”

Bạch Dã Đồng tự nhiên hiểu rõ ý của Lục Diệp, anh trước nay đối với ý kiến cùng quyết định của cô đều rất tôn trọng, bởi vậy anh gật gật đầu, lại khôi phục dáng vẻ ôn nhuận trước đây.

“Được, anh chờ điện thoại em.”

Sau khi Bạch Dã Đồng đi rồi, Lục Diệp mới lấy hết can đảm, đi đến trước mặt Đại Boss.

“Cái kia..... Chúng ta trở về thôi, tôi có lời muốn nói với anh.”

Lục Diệp cơ hồ đã đủ dũng khí, cô cảm thấy, có lẽ cũng đến lúc phải ngả bài với Chiến Đình Kiều rồi!

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 30: Ngả bài

Sau khi ba người trở về, Chiến Đình Kiều liền để Bánh bao nhỏ rời khỏi.

Anh dường như dự cảm được Lục Diệp sẽ nói cái gì, tức khắc có chút khẩn trương.

Tuy rằng anh ngoài mặt nhìn qua có vẻ như cái gì cũng chưa xảy ra, nhưng Chiến Đình Kiều chính mình biết, trong lòng bàn tay mình thế nhưng có chút mồ hôi.

“Chiến, Chiến tiên sinh..... Tôi, thật ra tôi nói thật với anh vậy, tôi thừa nhận! 5 năm trước tôi vốn dĩ phải kết hôn với anh, nhưng tôi lại từ hôn anh. Nhưng tôi thật sự có nỗi khổ, cho nên anh nếu trong lòng thật sự còn khúc mắc này, tôi có thể lập tức chạy lấy người.”

Lục Diệp nói xong, lén ngẩng đầu đánh giá Chiến Đình Kiều.

Cô vừa mới ngẩng đầu một chút, liền cảm giác được tầm mắt bức người kia đến từ Chiến Đình Kiều.

Má ơi, sợ tới mức Lục Diệp vội cúi đầu xuống.

Cô như đứng ở vách núi cheo leo không điểm tựa có được không!

Chính là không có cách nào, người đàn ông trước mắt cô lực uy hiếp thật lớn. Cho dù cô là siêu sao, ở trước mặt anh giống như cũng không dám ngẩng đầu.

Chiến Đình Kiều trời sinh liền có loại khí chất này, cũng có loại mị lực này.

Huống chi chuyện năm đó vốn dĩ Lục Diệp đuối lý a!

“Tôi thề, tôi năm đó từ hôn, căn bản là không biết anh! Nếu sớm biết là Chiến tiên sinh anh đây, cho tôi một trăm lá gan tôi cũng không dám a!”

Ô ô ô, cho nên Đại Boss, anh đừng lại trừng mắt nhìn được không!

Lục Diệp đứng nửa ngày, cũng không có chờ được hồi đáp của Chiến Đình Kiều.

Được thôi, anh không nói lời nào, cô coi như anh chấp nhận!

Àn, cứ như vậy!

“Kia..... Nếu Chiến tiên sinh anh đã chấp nhận, tôi giờ trở về thu dọn đồ đạc nha.”

Lục Diệp đang muốn rời đi, nhưng mà cánh tay của cô lại bỗng nhiên bị Chiến Đình Kiều nắm lấy. Lực tay anh không nhỏ, túm lấy cánh tay Lục Diệp có chút đau.

Lục Diệp bất giác có chút chột dạ, cô thật cẩn thận hỏi: “Anh, anh làm gì.....”

Chiến Đình Kiều tới gần Lục Diệp, trầm giọng hỏi: “Là bởi vì người đàn ông kia?”

Nói vấn đề không đầu đuôi như thế, liền mang Lục Diệp hỏi cho choáng váng.

Gi?

Người đàn ông nào?

Giang Văn Thắng?

Cô nắm đó từ hôn, thực sự có chút liên quan tới Giang Văn Thắng. Này hoá ra được a! Cô đơn giản thoải mái hào phóng mà thừa nhận sao! Rồi mới câu dẫn Đại Boss đi trả thù tra nam, đừng tới tìm mình.

Thật là chủ ý tốt à!

Vì thế, Lục Diệp lập tức kiên quyết gật đầu, “Đúng vậy, chính là bởi vì anh ta!”

Nghe được cô trả lời chắc chắn như thế, trên mặt Chiến Đình Kiều được một tầng lạnh lùng vây kín gần tái đi.

“Cô thích hắn?”

“Ách..... Trước kia thích, hiện tại.....”

Cô lời còn chưa nói xong, Chiến Đình Kiều đầu bỗng nhiên liền hạ xuống. Anh không muốn nghe thấy cô nói ra câu nói kia, mặc dù vấn đề này vốn chính là do mình hỏi.

Anh tức khắc bắt lấy môi Lục Diệp.

Lục Diệp nhìn khuôn mặt phong đại kia của Chiến Đình Kiều, mắt không khỏi trừng lớn giật mình đứng tại chỗ.

Cô cảm giác môi mỏng của anh bao lấy môi của mình, mang theo tính xâm lược mạnh mẽ.

Lục Diệp phản ứng lại, đôi tay dùng sức mà đẩy bờ vai anh ra.

Sức Chiến Đình Kiều thật sự quá lớn, cô đẩy như thế nào đều không đẩy ra được.

“Ấy.....”

Cô vừa mới há mồm, anh liền càng thêm không cố kỵ mà đòi lấy.

Lục Diệp thân mình dần dần xụi lơ, cả người cơ hồ ngã vào trong lòng Chiến Đình Kiều.

Thật lâu sau, Chiến Đình Kiều mới buông cô ra.

Lục Diệp vẫn còn có chút thờ dốt, cô ngẩng đầu lên thì thấy gương mặt kia của Chiến Đình Kiều, không tự chủ được mà đỏ mặt.

Cứ việc như thế, cô vẫn là quật cường mà nhìn Chiến Đình Kiều, “Anh! Anh làm gì!”

Không thể không nói, Chiến Đình Kiều hôn làm cô có chút cảm giác quen thuộc. Giống như chính mình đã từng trải qua trong mơ.

“Em là người của tôi.”

“Cho nên tôi nói, chúng ta cùng giải ước trong hoà bình đi.”

Không! Này nhất định là trả thù!

Lục Diệp càng cố gắng trong lòng thì càng không thể bình tĩnh. Chiến Đình Kiều bất thành linh hành động thật sự là dọa sợ hãi Lục Diệp, cô cơ hồ là không hề dự liệu được chuyện này.

Hừm, nhất định là trả thù.

Nếu không Đại Boss còn có thể coi trọng cô sao?

“Em là người phụ nữ của tôi, tôi không thể để em đi.”

Chiến Đình Kiều nói tức khắc làm Lục Diệp đứng bất động tại chỗ.

Cái gì, người phụ nữ của anh?!

Cô là người của chính mình được không!

“Cái kia..... Chiến Đình Kiều, anh có phải hiểu lầm cái gì hay không? Tôi chính là muốn nói rõ ràng với anh, tuy rằng việc từ hôn 5 năm trước là ngoài ý muốn, nhưng tôi hiện giờ cũng không có hối hận.”

Cho dù lại một lần nữa, cô cũng chưa chắc sẽ hối hận.

Cho dù Giang Văn Thắng là tên tra nam, cho dù từ hôn một lần, cô mất đi quá nhiều.

Nhưng thật sự trở về quá khứ, cô nói không chừng vẫn sẽ làm như vậy.

Huống chi, đời người nào có cơ hội trọng sinh?

“Tôi đây sẽ khiến cho em hối hận.” Chiến Đình Kiều tiếng nói mang theo một ý chí nghiêm nghị không từ chối, anh càng tới gần Lục Diệp, cơ hồ ép sát cô vào góc tường.

Lục Diệp lưng sát vào vách tường, tim đập nhanh.

“Anh..... Anh rốt cuộc muốn như thế nào.”

Lục Diệp trong lòng không khỏi cũng bắt đầu chột dạ, được thôi, dù sao việc đã đến nước này, không bằng cho cô một đao thống khoái. So với mỗi ngày kinh hồn táng đảm còn tốt hơn?

“Em là người phụ nữ của tôi, tôi không cho phép em rời đi.”

Cũng không cho em nghĩ tới người đàn ông khác.

Chiến Đình Kiều ánh mắt chột buột chặt.

Lúc anh nhìn thấy Lục Diệp ở cùng Bạch Dã Đồng, trong lòng ghen ghét. Cô cùng người khác ở bên nhau có thể trò chuyện vui vẻ với nhau, lại dè dặt cẩn thận trước mặt mình.

Chiến Đình Kiều thật sự nhìn không được, cũng chờ không nổi nữa.

“Được, được, được, tôi không rời đi.” Lục Diệp hoảng hốt cực kỳ.

Hai người hiện tại tư thế rất là ái muội, Chiến Đình Kiều vừa giận lên liền cưỡng hôn cô, nếu cô lại chọc giận anh nữa, nói không chừng anh có thể xử lý cô tại chỗ. “Cái kia, Chiến Đình Kiều, tôi giờ phải đến xem Bánh bao nhỏ.”

Ý là cô muốn mượn cớ đi qua.

Nếu không đồng ý, vậy lại nghĩ cách khác.

Ngay tình hình hiện tại, Lục Diệp vẫn là muốn rời đi.

Chiến Đình Kiều buông lỏng tay ra, cuối cùng là để lại cho Lục Diệp một không gian có thể trốn tránh. Lục Diệp nhanh chóng quyết định, lập tức xông ra ngoài.

Cô bước nhanh đi đến thư phòng bên ngoài, đóng cửa lại trong nháy mắt, cô dựa lưng vào cửa thờ phào nhẹ nhõm một hơi.

Cô cả người trọng lượng đều ở trên cửa, nào nghĩ đến Chiến Đình Kiều sẽ đột nhiên mở cửa?

Lục Diệp một trận lao đảo, cả người ngã xuống. Đúng lúc, ngã vào lòng Chiến Đình Kiều.

Cô sao lại xui xẻo như thế! Cách ngã này, tuyệt đối là nhào vào trong ngực có đúng hay không!

Lục Diệp nhanh chóng phản ứng lại, đứng thẳng lên, vội cúi đầu chạy.

Chỉ là chính cô đều có chút không nghĩ ra, vì sao tim cô lại đập nhanh như vậy?

Ừm, nhất định là Chiến Đình Kiều quá soái. Gương mặt kia, bất luận cái gì cũng sẽ không ai có sức chống cự?

Chạng vạng, công ty giải trí Thịnh Diệp.

Trôi qua ba ngày, tin tức Lục Diệp như đá chìm đáy biển. Giang Văn Thắng mấy ngày nay điện thoại đều không buông xuống, nhưng hần trước sau vẫn không liên hệ được Lục Diệp.

“Diệp Từ không phải đã xảy ra chuyện gì chứ?”

Giang Văn Thắng mấy ngày nay luôn gọi cho Lục Diệp, càng gọi càng cảm thấy lo lắng.

Hắn vẫn là thực thích Diệp Từ, đặc biệt mấy ngày nay Lục Diệp không ở đây, hắn càng cảm thấy trong lòng mình vắng vẻ.

Mặc dù, hắn vẫn không chống cự được mê hoặc của Lục Lăng Tuyết.

“Sao có thể xảy ra chuyện gì được chứ? Văn Thắng, Lục Diệp cô tacẩn bản là cố ý.” Lục Lăng Tuyết càng thêm kiên định ý nghĩ của chính mình, “Anh qua nhà cô đi? Em nói anh, cô ấy đã dọn ra ngoài rồi. Nói không chừng, cô ta quả thật đã bị người Chiến gia bao dưỡng rồi!”

“Sao có thể, em không cần ở nơi đó nói hươu nói vượn.”

“Em nào nói hươu nói vượn? Văn Thắng, anh hiện giờ đối em ngày càng không đề bụng.....” Lục Lăng Tuyết thanh âm có chút ỳ ỳ khua, “Anh căn bản là không biết, Lục Diệp cô ta ở sau lưng anh rốt cuộc lên làm những gì!”

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rời* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 31: Tin tức xấu

Lục Lăng Tuyết biết Giang Văn Thăng nếu là không “Mất thấy là thật”, khẳng định sẽ không tin lời mình nói.

Phải, cô vốn dĩ vẫn luôn cảm thấy Lục Diệp là kẻ ngốc, nhưng hiện tại xem ra, cô ta không chỉ không ngốc, lại còn có tâm cơ rất nặng!

Lục Lăng Tuyết thấy Giang Văn Thăng vẫn cứ chấp mê bất ngộ, lập tức ném xuống một phần báo chí.

“Đây là tin của phóng viên nhật báo Quất Từ em quen biết đưa cho em, ngày mai, tin tức này sẽ là độc nhất vô nhị.”

Giang Văn Thăng không khỏi ghé mắt, hần cúi đầu liếc nhìn thấy ảnh chụp trên báo với dòng chữ lớn.

Tiểu ảnh hậu 5 năm trước chuẩn bị tái xuất, hừ hừ thực thực bị phú hào bao dưỡng thuận lợi tiền đồ.

Dưới tiêu đề, chính là ảnh chụp của Lục Diệp. Trong tám ảnh, cô lên một chiếc siêu xe.

Ảnh chụp khác không phải không chụp được, mà là thật sự không dám đăng. Phóng viên nhật báo Quất Từ này, cũng chính là biên tập viên viết bài báo này, quen biết với Lục Lăng Tuyết. Loại hình ảnh này với phương hướng viết tin cũng coi như là Lục Lăng Tuyết có “Một chút bày mưu đặt kế”.

“Văn Thăng, anh đến bây giờ còn tin tưởng Lục Diệp đối với anh thủ thân như ngọc nữa không? Anh nghĩ lại xem, cô ta trước nay đều không cho anh chạm vào người, nếu không phải như vậy, anh cũng sẽ không ở bên em. Anh vẫn luôn cho rằng cô ta là vì anh, hiện tại xem ra, cô ta căn bản là vì tiền!”

Giang Văn Thăng không thể tin được.

Tin tức này, ảnh chụp này, cơ hồ quét sạch lòng tin trong lòng của Giang Văn Thăng.

“Diệp Từ cô ấy.....”

“Văn Thăng, anh bị vút bỏ. Lục Diệp căn bản là không muốn tới công ty anh tái xuất, em thấy a..... cô ta gần đây lui tới mật thiết với thiếu gia Chiến gia, sau này tái xuất khẳng định cũng là tới giải trí Tinh Diệu!”

Thanh âm Lục Lăng Tuyết như đâm vào tim, Giang Văn Thăng trong lòng đột nhiên dâng lên một khối âm giác thất bại.

Năm đó, kỳ thật Giang Văn Thăng thực thích Diệp Từ. Nếu không phải bởi vì thực sự thích, hần cũng không có cách nào làm ra nhiều việc cảm động Diệp Từ như vậy.

Nhưng 5 năm trước, Diệp Từ cũng đã là ảnh hậu, mà chính mình lúc ấy còn chỉ là một kẻ thất bại mà thôi.

Giang Văn Thăng biết, tất cả hiện tại của mình đang có được đều nhờ Diệp Từ. Nhưng hào quang Diệp Từ quá lớn, ép tới hần ngạt thở. Cho nên sau đó, hần mới phản bội Diệp Từ. Đường như chỉ có như vậy, trong lòng mới có chút điểm cân bằng, cảm thấy chính mình có thể áp đảo được Diệp Từ.

Hiện tại, cô thể nhưng muốn vứt bỏ mình đi dựa vào cây cỏ thụ lớn hơn nữa sao?

Giang Văn Thăng mặc dù không muốn tin, nhưng sự thật bày ra ở trước mắt như thế.

“Văn Thăng, anh đừng lại tin tưởng Lục Diệp. Chúng ta đều nhìn lầm cô ta!”

“Em đừng nói nữa.” Giang Văn Thăng trong lòng cực kỳ bức bối.

Hần như thế nào không biết, Lục Lăng Tuyết đang ép mình đưa ra lựa chọn. Lựa chọn giữa mình với Lục Diệp, nhưng hần sao có thể chọn được?

Bao nhiêu năm trôi qua, hần đã sớm thích “Bắt cá hai tay”, hiện tại bất luận là nữ nhân nào, hần đều luyện tiếu không nở vứt bỏ.

“Em chờ anh, anh gọi điện thoại hỏi cô ta một chút.”

“Còn gọi a? Văn Thăng, mấy ngày nay anh gọi điện thoại còn ít sao?” Lục Lăng Tuyết nói, không khỏi thờ dài một hơi, ngồi ở trên đùi Giang Văn Thăng, “Văn Thăng, so với cách công ty suy xét sự tái xuất của Diệp Từ, còn không bằng tìm mối quan hệ xã hội tẩy trắng chuyện của chúng ta. Đến lúc đó lại tìm mấy nhà đầu tư chúng ta đóng phim. Nga đúng rồi, danh nghĩa chúng ta không phải còn có Lạc An sao? Chúng ta còn có thể dựa vào hần.”

“Dựa vào hần?”

Giang Văn Thăng không khỏi càng thêm ngơ ngẩn.

Lục Lăng Tuyết khả năng không rõ lắm, nhưng Giang Văn Thăng đối với chuyện này hiểu rõ vô cùng.

Lạc An năm đó là được Lục Diệp làm cho hot, tuy rằng mặt ngoài hai người thoạt nhìn không có liên hệ gì. Nhưng nếu nói Lạc An không cảm kích Lục Diệp, tuyệt đối không có khả năng.

Mấy năm nay giải trí Thịnh Diệp, Lạc An cũng coi như là chủ lực. Nhưng sau khi hần nổi tiếng, Giang Văn Thăng làm ông chủ đều căn bản không mời được hần.

Đi một vòng lớn, cuối cùng còn không phải đến tìm Lục Diệp?

“Chuyện này từ từ nói sau, anh muốn nghĩ cách khác.”

Lục Lăng Tuyết nhìn bộ dáng ủ rũ Giang Văn Thăng, trong lòng cũng không khỏi có chút khổ sở.

Đồng thời, cô đối với Lục Diệp càng có nhiều phần ghen ghét cùng hận ý.

Hôm sau, nhật báo Quất Từ đăng tin tức kia. Không chỉ báo chí, còn có trên app cùng trang web, bốn phía bắt đầu tung ra tin hot bất lợi đối với Lục Diệp.

Vì thế, Lục Diệp cũng thừa dịp cơ hội này lên hot search một phen.

Tất cả trang web, báo chí, đều đăng tin cô bị người bao dưỡng. Vì thế trên diễn đàn, Weibo, web tất cả bạn bè mạng bắt đầu thảo luận kịch liệt.

Có nhiều lời mắng chửi, nhưng fans cứng trước đây của Lục Diệp đều không quên cô, trong khoảng thời gian này lại đứng ra bảo vệ thần tượng mình.

Mà lúc này, trong khu biệt thự Vân Lâm.

Lục Diệp một bên cắn hạt dưa, một bên ở trên giường lướt Weibo.

Cô nhanh chóng lướt thấy tin này.

Mới quét hai mắt 2 lần, Bạch Dã Đồng gọi điện thoại tới.

“Diệp Từ, em không sao chứ?” Bạch Dã Đồng cũng là mới thấy được tin tức, cho nên lập tức gọi điện thoại tới an ủi.

Trước kia Lục Diệp rất chú ý hình tượng cùng tin tức, lúc ấy cô chỉ đến hai mươi tuổi, còn có chút coi trọng đối với ánh mắt của người khác.

Lúc đó Lục Diệp, nhìn thấy trên mạng có người mắng cô, còn lên khóc nữa.

Nhưng hiện tại không giống nhau, sau khi trải qua sự việc của Giang Văn Thắng cùng Lục Lăng Tuyết, Lục Diệp không bao giờ lại để trong lòng sự việc này.

“Không có việc gì, anh có phải đang nói tới tin tức hot search?”

“Không sai, anh nhìn thấy một số lời nói trên mạng rất khó nghe, em có muốn ra mặt giải thích hay không? Anh có thể an bài người quen cho em.”

Lục Diệp tức khắc nói: “Không cần đâu, như vậy không phải rất tốt sao?”

“Sao?”

Lục Diệp bóc hạt dưa, không nhanh không chậm mà nói: “Lăng xê a, trước hết để cho mọi người ầm ĩ một chút, ồn ào càng nhiều càng tốt. Như vậy qua một thời gian, em tái xuất không phải là cơ hội tuyệt hảo hay sao?”

Cô đã sớm nghĩ kỹ, Lục Lăng Tuyết sẽ không dễ dàng buông tha cô như vậy.

Trước đây ở buổi họp báo, Lục Diệp làm trò khiến cho Lục Lăng Tuyết nổi bật như vậy, cô khẳng định sẽ không cam tâm lui về sau.

Lục Diệp vẫn luôn đang đợi, chính là đang đợi cơ hội Lục Lăng Tuyết bôi đen mình.

Cô có thể bị bôi đen như thế nào?

Tại lễ trao giải, Lục Lăng Tuyết bị gièm pha chính là thật sự, còn tin cô bị bao dưỡng lại là giả.

Cô cũng không tin, giả còn có thể đầu không lại thật.

“Em không sợ đến lúc đó dư luận không khống chế được?”

Bạch Dã Đồng xem như một lòng một dạ đang lo lắng cho Lục Diệp.

Tin Lục Lăng Tuyết là một ví dụ rất tốt, rất nhiều gièm pha, ngay từ đầu lăng xê cũng thôi đi, nếu vẫn luôn lăng xê như vậy, một ngày nào đó dư luận cũng sẽ mất đi phương hướng. Đến lúc đó lại muốn tẩy trắng đã có thể khó khăn.

“Không thể khống chế thì không thể khống chế vậy, em lại không phải thật sự bị bao dưỡng. Tiểu Bạch, anh cứ yên tâm đi!”

Lục Lăng Tuyết cô đã sớm muốn thu thập rồi.

Nếu cô ta không muốn mình sống tốt như thế, vậy cô sẽ đập Lục Lăng Tuyết xuống.

Đúng, chính là như vậy.

Lục Diệp tin tưởng tràn đầy, cô nghiêng đầu nói: “Được rồi, em không nói chuyện với anh nữa, em chút nữa còn có việc.”

Bạch Dã Đồng cũng coi như yên tâm, nhưng anh vẫn cứ muốn thay Lục Diệp xử lý chuyện này.

Mà lúc này, cửa phòng Lục Diệp liên mở ra.

Bánh bao nhỏ từ kệ cửa chui vào, một đường tung ta tung tãng mà chạy tới.

“Bé con, có muốn ăn hạt dưa hay không?”

Lục Diệp nhìn thấy Bánh bao nhỏ, càng nhìn càng thân thiết, càng xem càng thích.

Nếu mình không có “Sinh non”, hẳn là cũng lớn như Bánh bao nhỏ rồi.

Có thể là bởi vì chính mình đã từng mất đi, cho nên Lục Diệp cơ hồ đem tất cả nuối tiếc của mình đều đặt trên người Bánh bao nhỏ.

Cô cả người đều dựa vào giường, hoàn toàn không ý thức được, sau lưng Bánh bao nhỏ còn có một bóng dáng thon dài.

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 32: Con riêng

Chiến Đình Kiều vốn tưởng rằng Lục Diệp sẽ bơi vì những tin tức hắt nước bắn đó của dư luận mà ảo não, nhưng sự thật dường như là không phải.

Anh lo lắng cho cô ta, lúc này cả người lại nhàn nhã dựa trên giường. Không thể không nói, dáng người Lục Diệp cực đẹp, cô dựa vào giường bóc hạt dưa như thế, nhưng dáng người là lướt hấp dẫn, tư thái không chút để ý kia lại khiến cho Chiến Đình Kiều bị mê hoặc.

Chiến Đình Kiều vừa mới vào cửa, vội vàng quay đầu ra ngoài.

Loại chuyện nhìn thấy ăn không được này, anh sao phải chịu đựng?

Chiến Đình Kiều vừa mới có chút “Mặt xám mày tro” mà ra tới, lại vừa vịn bị Chiến Văn Kỳ đụng trúng.

Chiến Văn Kỳ lại không biết rốt cuộc đã xảy ra cái gì, chỉ là nhìn thấy chủ hai mình, liền cực kỳ hưng phấn mà tiến lên báo cáo, “Chú hai! Hiện tại tin tức ngắt trời, chú xem, bọn họ lại dám nói thím hai như vậy?!”

Anh chính là vì chuyện này mà chạy tới đây vượt mông ngựa, nào biết đâu rằng một tiếng tiếp đón này của mình lại hoàn toàn làm bại lộ hành tung của Chiến Đình Kiều.

Anh mang theo lời vô nghĩa tới rút dây động rừng, này không phải vỗ mông ngựa mà ở trên đùi sao?

Chiến Đình Kiều sắc mặt lập tức lạnh xuống, giật lấy tờ báo trong tay Chiến Văn Kỳ.

Nhìn thấy mặt Chiến Đình Kiều mây đen dày đặc, Chiến Văn Kỳ tức khắc có chút không rõ, “Chú hai, chú.....”

“Chuyện này chú sẽ xử lý.” Chiến Đình Kiều thanh âm lạnh tới cực điểm.

Lúc này, trong phòng Lục Diệp cũng nghe thấy động tĩnh ngoài cửa. Cô mang theo Bánh bao nhỏ đi ra, không rõ nguyên do mà nhìn hai người đứng ở cửa.

Nhưng khi vừa thấy Đại Boss, Lục Diệp không khỏi liền nghĩ tới cái hôn kia, cô liền đỏ mặt.

Tựa hồ cảm giác được không khí có chút xấu hổ, Lục Diệp cũng sợ Chiến Văn Kỳ sẽ nhìn ra manh mối, vì thế cô nhanh chóng điều chỉnh lại cảm xúc. Tay chống ở cửa, làm bộ không để ý hỏi: “Hai người làm gì ở đây vậy?”

Chiến Văn Kỳ vội vàng tận dụng mọi thứ nói: “Thím hai, thím có xem tin tức hôm nay chưa?”

“Có.” Đối với chuyện này, Lục Diệp ngược lại biểu hiện đến cực kỳ bình tĩnh.

Chiến Văn Kỳ không nghĩ tới, Lục Diệp thế nhưng một chút đều không tức giận. Kỳ thật trên báo chí, nội dung còn có thể xem được, nhưng trên diễn đàn có một vài bình luận..... Đã có không ít người bắt đầu chửi mắng Lục Diệp.

Nói cô là hồ ly tinh, còn nói cô năm đó chính là dùng quy tắc ngầm đi lên.

Đồng thời, còn liên lụy đến việc của Giang Văn Thắng cùng Lục Lăng Tuyết.

Danh tiếng của Lục Diệp hiện tại đã xem như rất xấu rồi.

Nhưng Lục Diệp căn bản lại không để ý một chút nào. Cô thuận tay lấy tờ báo trong tay Đại Boss, rồi mới không chút để ý mà xếp lại.

“Thím hai, thím một chút phản ứng cũng không có? Chẳng lẽ thím không phải nên tức giận, sau đó liền chuẩn bị một cuộc họp báo rồi đem đám người đánh bạch bạch thật mạnh sao?”

Lục Diệp căn bản không nghĩ tới điều đó.

Hiện tại mở họp báo lúc này, cô nếu như thật sự có người bạn trai như vậy ra mặt làm sáng tỏ, bằng không cô nói cái gì đều sẽ không có người tin tưởng.

Biết rõ điểm này, Lục Diệp mới không có động tác dư thừa.

Cô hiện giờ làm cái gì cũng đều không được.

Bất quá suy xét đến Đại Boss đang tại đây, Lục Diệp ngược lại chỉ có thể thực uy khuất mà nói: “Tôi uy khuất muốn chết..... Bọn họ, bọn họ cứ nhiên nói tôi như vậy! Được rồi, hai người không có việc gì thì đi nhanh đi, tôi muốn yên tĩnh một mình.”

Chiến Đình Kiều đứng ở bên người cô, cô luôn nhìn không được ánh mắt ngó về hướng Đại Boss.

“Thím hai, thím rõ ràng.....”

“Còn không đi, tôi liền khóc à!”

“Được, được, được, cháu đi cháu đi.” Chiến Văn Kỳ bất đắc dĩ, nhưng anh như thế nào cũng không dám quyết định thay Chiến Đình Kiều.

Chiến Văn Kỳ cho rằng Chiến Đình Kiều sẽ dây dưa tại chỗ một hồi, nào biết đâu rằng Chiến Đình Kiều ném xuống một câu “Cô nghỉ ngơi cho tốt đi”, rồi cũng đi theo anh xuống lầu.

Không cần đi? Hiện tại chú nhỏ thực khủng bố có hay không?

Chú sẽ không đem việc của người khác đối với thím hai mà trút giận lên chính mình chứ?

Không thể nào? Hẳn là không thể nào?

Lúc xuống lầu, Chiến Văn Kỳ đã nghĩ đủ loại tình huống trong lòng. Lúc xuống dưới lầu, Chiến Đình Kiều mới ngừng lại trước mặt anh, thanh âm lạnh lẽo bức người.

“Mang điện thoại của tất cả tòa soạn báo ở Hải Vân này đưa cho chú.”

“Chú không phải đích thân gọi điện thoại?” Chiến Văn Kỳ không khỏi có chút ngạc nhiên.

Anh đã sớm biết Chiến Đình Kiều đối với Lục Diệp không bình thường, nhưng anh không nghĩ tới, lại không bình thường như thế!

“Ừm.”

Chiến Đình Kiều gật gật đầu, sau đó cũng không hề nhiều lời gì.

Mấy ngày sau, phương hướng dư luận lập tức bắt đầu có chút không quá thích hợp —— Vốn dĩ tin tức chỉ là nói Lục Diệp là bị phú hào bao dưỡng, mấy ngày nay lại có người đưa ra ảnh chụp chung của cô cùng Hựu Hựu.

Trên tin tức nói, Lục Diệp có con riêng.

Nhưng lại đến mặt sau, thì lại đảo bối ra ba của đứa trẻ.

Lục Diệp làm tổ ở trong phòng xem tin tức, sau khi ăn cơm rồi thêm chút điểm tâm thì nhìn thấy tin tức vô nghĩa này. Nhưng lúc cô vui vẻ thoải mái kéo xuống lại nhìn thấy tin tức nhất phía dưới dán ảnh chụp của Chiến Đình Kiều.

Hơn nữa không thể không nói, bức ảnh này của Đại Boss rất soái à.

Mà Lục Diệp không nghĩ tới chính là, đám phóng viên đó lại đảo ra được ba của đứa nhỏ chính là Chiến Đình Kiều.

Phốc! Lục Diệp thiếu chút nữa không bị chính nước miếng mình làm sặc chết.

Tầm ảnh chụp gương mặt Đại Boss trên di động kia gọi cảm cực kỳ.

Lục Diệp không thể không cảm thấy,đám phóng viên đó là gan thật lớn a, cư nhiên dám giỡn với Đại Boss!

Mà lúc này, Chiến Đình Kiều đã bước tới cửa phòng Lục Diệp.

Tin tức hôm nay, cơ hồ tất cả đều là bút tích của anh. Anh một mặt là muốn thay Lục Diệp làm sáng tỏ, mặt khác lại là muốn tuyên bố quyền sở hữu chính mình.

Mục đích hiện tại của anh đã đạt được, anh tự nhiên nhịn không được nghĩ đến nhìn xem phản ứng của Lục Diệp rốt cuộc là như thế nào.

Khi tới cửa phòng cô, Chiến Đình Kiều thế nhưng cũng không khỏi mà có chút khẩn trương.

Anh đẩy cửa vào, đi tới sau lưng Lục Diệp. Lúc này Lục Diệp cơ hồ còn không biết, cả người đều đắm chìm trong tin tức không thể hiểu.

Không bao lâu, cô thấy được một bóng dáng thon dài, trong lòng mới cả kinh, lập tức đứng dậy.

“Chiến, Chiến tiên sinh.” Lục Diệp lúc kinh lúc rống mà chào hỏi, “Chiến tiên sinh đột nhiên lại đây, là có việc gì sao?”

Anh kỳ thật chính là muốn đến xem xem phản ứng của Lục Diệp mà thôi, không nghĩ tới lại cô hoảng sợ.

Anh mở miệng, “Không có việc gì thì không thể tới sao?”

“Có thể, đương nhiên có thể……” Lục Diệp ngượng ngùng cười nói. Có thể không thể sao? Anh là ông chủ đương nhiên do anh định đoạt.

Lục Diệp nghĩ đến việc mình xem tin tức, tức khắc dâng lên một dự cảm không tốt.

Đại Boss tự nhiên không có khả năng vô duyên vô cớ chạy tới đây, chẳng lẽ…… Chẳng lẽ anh thấy được tin tức? Cho nên thấy cô cực kỳ không vừa mắt sao?

Này tuyệt đối là tới tìm phiền toái a!

Cô từ hôn còn không có xong đâu, hiện tại người khác lại đem cô cùng Đại Boss đặt cạnh nhau.

Nói như vậy, Đại Boss nhất định sẽ không không vui chứ?

Lục Diệp hít sâu một hơi, mở miệng hỏi, “Cái kia…… Chiến tiên sinh, tin tức hôm nay anh có thấy chưa?”

“Rồi.”

Lục Diệp vừa nghe, trong lòng nhảy mất như bị sét đánh.

Cô quả nhiên đoán không sai! Chiến Đình Kiều chính là tới vì chuyện này!

“Kia…… Nếu không tôi sẽ mở họp báo, chúng ta sẽ làm sáng tỏ chuyện này. À không, tự tôi là được, không cần làm phiền Chiến tiên sinh người.”

Lục Diệp trong lòng khẩn trương mà bất ổn.

Đám phóng viên này cái gì không viết, một hai phải đi viết Đại Boss sao?

Cho cô một cái đề khó như vậy!

Cô nếu là biết ai viết, nhất định không tha cho bọn họ!

Hừ!

Lục Diệp trong lòng ngao kiêu, lại không biết Đại Boss trước mắt sắc mặt đột nhiên trầm xuống.

Anh bỗng nhiên lại gần cô, thanh âm lạnh ngắt chất vấn nói: “Cô vội vã muốn phôi sạch mối quan hệ của chúng ta như vậy sao?”

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vờ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 33: Đồng đội heo

Lục Diệp không khỏi ngạc nhiên.

Chẳng lẽ cô nghĩ sai rồi sao?

Đại Boss căn bản là không phải ý này?

“Không có a, Chiến tiên sinh, anh anh minh thần võ như vậy có phải không, còn tôi chỉ là một tiểu minh tinh còn chưa tái xuất, tôi cột cùng anh như vậy, không tốt lắm đâu?”

“Có cái gì không tốt?”

“Ha ha, anh nói gì đều đối.”

Lục Diệp chợt dạ cực kỳ.

Chiến Đình Kiều luôn cảm thấy chính mình ăn cái đỉnh mềm, trong lòng có chút bức bối.

“Việc về tin tức, tôi sẽ xử lý tốt.” Chiến Đình Kiều ném xuống những lời này liền bỏ đi.

Lục Diệp không khỏi hơi giật mình, trong lòng càng không hiểu rốt cuộc là cái quái quỷ gì!

Sau khi Chiến Đình Kiều rời đi liền lập tức gọi điện thoại kêu Chiến Văn Kỳ trở về.

Sau khi trải qua quan sát, anh cũng coi như là đã nhìn ra, Lục Diệp tựa hồ đối với “Kính hi” của anh rất không vừa lòng. Trước kia, Chiến Đình Kiều loại chuyện này đều rất có chủ kiến, nhưng lúc này đây, anh bỗng nhiên lại muốn nghe xem ý kiến của Chiến Văn Kỳ.

Chiến Đình Kiều tuy rằng năng lực rất mạnh, cho dù chính bản thân anh đều không thể không thừa nhận kinh nghiệm cảm tình của mình cơ hồ bằng không, EQ càng thấp.

Hoặc là nói, lúc anh đối người khác, EQ rất cao, nhưng tới trước mặt Lục Diệp, thì có chút không biết đến tột cùng nên làm như thế nào với cô.

“Chú hai, như thế nào rồi!” Chiến Văn Kỳ tựa hồ nhìn ra khốn cảnh của Chiến Đình Kiều, vẻ mặt không khỏi chờ mong mà đợi lệnh.

Chiến Văn Kỳ thường xuyên ra vào quán bar, đối với trường hợp này cũng coi như là một cao thủ tình trường. Đương nhiên, Đại Boss cao ngạo nếu không phải thật sự không biết phải đối với Lục Diệp làm sao bây giờ, cũng tuyệt đối không muốn gọi Chiến Văn Kỳ tới hỏi.

Anh nhìn thấy Chiến Văn Kỳ, có chút không biết mở miệng như thế nào.

Bố đáng muốn nói ro62ilai5 thôi kia của anh, cùng với bệnh tự kỷ của Hựu Hựu quả thực giống nhau như đúc!

Chiến Văn Kỳ lập tức liền hiểu, bưng tỉnh đại ngộ gật gật đầu, nói: “Chú hai, chú gọi con tới là muốn biết đối đãi như thế nào với thím hai à?” Nói tới đây, Chiến Văn Kỳ càng là có chút kiêu ngạo.

Hắc hắc, tuy rằng việc uân lý công ty anh không quá thành thạo, nhưng đối phó thím hai, anh có rất nhiều biện pháp!

Chiến Văn Kỳ bỗng nhiên vỗ vỗ bộ ngực, dương cảm đặc ý mà giải thích nói: “Chú hai, hiện tại thím hai bị người ta nói như vậy, thím nhất định rất thương tâm! Hiện tại thím hai yêu cầu chính là gì? Còn không phải cần an ủi? Chú hai, chuyện này chú nghe con nói chuẩn không sai đâu, chú trước tiên kêu tòa soạn báo tắt cả xin lỗi thím hai, sau đó lại thả lời nói ra ngoài, nói Thím hai là người chú coi trọng! Sau đó làm tốt hết thấy các việc phía sau, lại. Hắc hắc.”

Sự tình kế tiếp, hẳn là không cần con đây tới dạy nữa rồi chứ?

“Thật sự có thể?” Chiến Đình Kiều nường mầy, có chút không quá tin tưởng.

Chiến Văn Kỳ bỗng nhiên bảo đảm nói: “Đương nhiên! Chú không biết, con lúc trước trên ghẹo cô gái chính là dùng chiêu thức ấy. Chú hai người căn bản là không hiểu con gái. thẹn thùng, cho nên chú nhất định phải cường thể một chút, nếu không thím hai cây hoa mắc cỡ này cả đời cũng sẽ không nở hoa.”

Chiến Đình Kiều chợt vừa nghe, cũng cảm thấy rất là có đạo lý.

“Chú hai, chú liền tin tưởng con đi, chú nếu ngại ngần, con làm việc này cho chú!”

Chiến Đình Kiều toàn bộ quá trình đều không nói chuyện, còn Chiến Văn Kỳ cho là anh chấp nhận. Sau khi hạ quyết tâm, bèn đi làm việc.

Chưa đến Nửa giờ, điện thoại Lục Diệp đã bị các nhà truyền thông lớn gọi tới đột ngột. Không chỉ như vậy, mọi người đều hướng về cô nhận lỗi cũng thôi đi, nhưng cách xưng hô vô cùng khách khí còn cực kỳ tinh xảo, như là trải qua quá trình suy nghĩ hoàn mỹ mới đưa ra kết luận.

“Chiến phu nhân! Xin lỗi, trước đây là chúng tôi có mắt không thấy Thái Sơn.”

“Chiến phu nhân, thật ngại quá, nếu sớm biết rằng người là Chiến phu nhân, chúng tôi nào dám đối với người như vậy a.”

“Chiến phu nhân, xin giờ cao đánh khẽ, giờ cao đánh khẽ.”

Một hồi tiếp một hồi điện thoại tức khắc như sóng triều dồn dập mà gọi tới, cái câu “Chiến phu nhân” thật sự khiến Lục Diệp căn bản sờ không hiểu gì.

Bởi vì Chiến Đình Kiều là ba của đứa nhỏ, phi phi, bởi vì người khác bối mớ ra nói Chiến Đình Kiều là ba của đứa nhỏ, cô liền thành Chiến phu nhân sao?

Không thể nào, sự tình hẳn là không có đơn giản như vậy?

Lục Diệp nghĩ, tức khắc lưu lại chút suy tư. Cuối cùng nhấc báo Quất Tử gọi điện thoại tới, Lục Diệp rút cuộc chặn phủ đầu, trực tiếp nói: “Xin chào, tôi không phải Chiến phu nhân.”

Phóng viên Nhật báo Quất Tử là người nữ, khi nhắc tới cái gọi là “Chiến tiên sinh”, tức khắc như hoa si vậy.

“Sao lại như thế? Trước đây Chiến tiên sinh đều nói qua với chúng tôi, nói người là phụ nữ của anh ta. Hôn nữa Chiến tiên sinh còn rất khí phách mà nói cho chúng tôi biết, bảo chúng tôi sau này nhìn thấy người đều phải đi đường vòng…… Không, phi phi phi, Chiến tiên sinh ý là, sau này gặp phải tin tức Chiến phu nhân người, đều phải dùng đầu óc rồi mới viết.”

Chẳng sợ cách điện thoại, Lục Diệp cũng có thể nghe ra được tiểu phóng viên này đối với kính ngưỡng “Chiến tiên sinh” quả thực giống như nước sông cuộn cuộn, liên miên không dứt!

Lục Diệp ngạc nhiên, truy vấn nói: “Là Chiến tiên sinh nào?”

“Chính là Chiến gia soái nhất ấy!”

Lục Diệp sửng sốt, nghĩ nghĩ, hỏi: “Chiến Đình Kiều?”

“Đúng đúng đúng, chính là anh ta! Chiến phu nhân, người cũng thật hạnh phúc!”

Lục Diệp tức khắc cắt đứt điện thoại.

Cô vội vàng mở tin tức ra, lập tức liền nhìn thấy tất cả tòa soạn đều nhất trí thay đổi. Các loại văn chương bắt đầu thù dệt các kiểu ân ái của Lục Diệp cùng Chiến Đình Kiều, hai người là như thế nào quen biết nhau rồi hiểu nhau, cuối cùng tới giai đoạn chân ái.

Những bài viết đó, Lục Diệp xem đến muốn phun!

Đương nhiên, không chỉ một mình cô muốn phun, người trên diễn đàn cũng đã sớm bắt đầu “Phun” lên.

Một ít vốn là fans cứng của Lục Diệp, sau khi biết được việc này cũng không khỏi phản chiến tương hướng: “Tôi còn tưởng Diệp Tử là cô gái tốt, không ngờ cô ta bị phú hào bao dưỡng lại là sự thật!”

“Đúng đó, tuy rằng là Chiến Đình Kiều…… nhưng ánh mắt Diệp Tử thật đúng là không tệ.”

“Nhưng cô ta trước kia không phải có bạn trai rồi sao? Còn nói vì bạn trai mà lui về hậu kỳ, nguyên nhân thoát ái thật sự là bởi vì bị bao dưỡng……”

Diễn đàn không ít fans trước kia của Lục Diệp, nhưng sự tình tới tình trạng hiện nay này, bọn họ cũng có chút không cách nào nói chuyện thay cho Lục Diệp.

Hiện tại Chiến Đình Kiều tự mình thanh minh, ai còn dám nói chuyện này là giả?

Lục Diệp nhìn thấy mấy tin tức đó trên diễn đàn, tức khắc xù lông lên!

Như thế mà còn nhện nữa thì sao chịu được!

Cô cảm đi động, tức khắc xụ mặt sắc vọt vào thư phòng Chiến Đình Kiều.

Diệp Tử trước nay đều không phải loại người dễ dàng tức giận, cô đa số đều là hi hi ha ha cột nhà, nhưng chuyện tới hiện giờ, cô thật sự nhện không nổi nữa.

Bất kể Chiến Đình Kiều là ai?! Làm như thế, căn bản là muốn nhìn chính mình chết như thế nào!

Lục Diệp tức giận, nhưng cô tức giận trong khoảng thời gian này, thì người đã tới thư phòng Chiến Đình Kiều.

“Chiến Đình Kiều, anh ra đây cho tôi!”

Cô vừa mới tới cửa, nhện không được mà rống lên.

Thật sự không có cách nào, Diệp Tử vẫn cứ vẫn là lúng túng. Cô hiện tại tuy rằng có giận, cho dù nhìn thấy gương mặt kia của Chiến Đình Kiều, cô nói không chừng phát không ra cục giận này.

Mà lúc này trong thư phòng, Lục Diệp tới, Chiến Văn Kỳ so với Chiến Đình Kiều vui vẻ hơn nhiều. Anh không khỏi chờ mong mà lôi kéo Chiến Đình Kiều nói: “Chú hai chú xem xem, con nói hữu dụng chứ?”

Cảm giác được Chiến Đình Kiều trừng mắt liếc nhìn mình một cái, Chiến Văn Kỳ lập tức im tiếng. Anh nhỏ giọng chỉ chỉ bên ngoài, yếu ớt mà nói: “Kia Chú hai…… Con không làm bóng đến hai người nữa. Chú nhớ rõ lời nói của con nha, nhất định phải……”

Chiến Văn Kỳ ném xuống một cái ánh mắt “Chú hiểu mà” ánh mắt, lập tức rời đi.

Trước khi đi, còn hướng về phía Lục Diệp ném một ánh mắt mỉa người.

Lục Diệp đi vào thư phòng, hít sâu một hơi, thật sự nhện không được hỏi tội.

“Chiến Đình Kiều, anh rút cuộc muốn làm sao?!”

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 34: Công cụ làm ấm giường

Lục Diệp trong lòng đã cố lấy dũng khí.

Này nhất định là trả thù! Không sai, tuyệt đối chính là trả thù!

Chiến Đình Kiêu làm như thế, nói trắng ra chính là bôi đen mình!

Ừm, chính là như vậy.

Nếu cô lại không nói rõ ràng với Chiến Đình Kiêu, anh ta nhất định sẽ còn tiếp tục trả thù mình.

Để kết thúc chuyện “Trương ái trương sát” như vậy, Lục Diệp quyết định hôm nay nói rõ ràng toàn bộ mọi chuyện.

Ừm, cũng chính là tiếp tục lần ngà bài trước.

“Tôi chính là muốn cho người khác biết, cô là người của tôi.” Không cần hoài nghi, những lời này cũng là giáo huấn của Chiến Vân Kỳ đồng đội heo kia.

Lục Diệp vừa nghe, tức khắc mặt liền đỏ lên. Cô lắp bắp lại cực kỳ khiếp sợ mà nói: “Anh... anh... anh, anh nói hươu nói vượn cái gì vậy, tôi như thế nào lại là người phụ nữ của anh?!”

“Cô nếu đã ký hợp đồng, vậy cô chính là người phụ nữ của tôi.”

Nếu đã mờ ra đề tài, Chiến Đình Kiêu tự nhiên rút cuộc không cố kỵ chỗ nào.

Đúng vậy, trong tay anh còn có một phản hợp đồng.

Lục Diệp nghe xong, nhanh chóng quyết định: “Tôi muốn hủy hợp đồng với anh!”

Trên hợp đồng viết rõ ràng, cô chỉ cần chăm sóc tốt Bánh bao nhỏ là được. Trên đó lại không viết, cô cũng cần phải hầu hạ chung.

Hơn nữa, Lục Diệp cô cần bản không phải người hầu!

“Không được.” Chiến Đình Kiêu lạnh lùng mà nói: “Cô nên biết, trên hợp đồng không có ghi chú rõ điều khoản hủy hợp đồng.”

Lục Diệp kinh ngạc, trên khuôn mặt lạnh lùng nghịch thiên kia phải chăng có một tia cười xấu xa?

Nà nì, cô bị tính kế rồi.

“Vậy hơn nữa cái điều khoản kia.” Lục Diệp cơ hồ sắp điên rồi. Cô có thể cảm giác được, cô nếu tiếp tục ở lại nơi này, ngày tháng sau này quả thực như địa ngục.

Tuy rằng cô luyện tức Bánh bao nhỏ, nhưng..... nhưng..... cô có thể ở nơi khác lên nhìn Bánh bao nhỏ! Cùng nhau sống với Đại Boss xấu xa trước mắt này, đó là bất luận như thế nào đều không được!

“Thật cũng không phải không thể.” Chiến Đình Kiêu đột nhiên chuyển lời, anh nhìn thấy trên mặt Lục Diệp buông lỏng một chút mừng thầm, liền lập tức trầm giọng nói: “Vậy cô bồi thường tiền vi phạm hợp đồng đi.”

“Tiền vi phạm hợp đồng? Bao nhiêu?”

Lục Diệp đã bắt đầu tính số tiền của mình, cô tích góp mấy năm nay, hơn nữa còn lợi nhuận sau này tái xuất nữa.

Nhiều đó tiền hẳn là vẫn đủ chứ?

Chỉ là.....

Mất nhiều hơn được a!

Cô tới Chiến gia chưa tới một tháng, cái khoản tiền lương kếch xù kia còn chưa lãnh.

Nói cách khác, thịt tới tay thịt còn không ăn được, cô hiện tại phải nhỏ ra cùng với xương cốt.

Quả thực không có thiên lý à!

“Một trăm triệu.” Chiến Đình Kiêu đại não nhanh chóng tính qua con số chính xác.

Không sai, một trăm triệu con số này thực hợp lý. Số tiền này đã là con số mà Lục Diệp không có được, đồng thời lại là số tiền mà cô sau này có thể kiếm được.

Chỉ cần ——

Cô cùng Tinh Diệu ký hợp đồng, chỉ cần Tinh Diệu đem cô nâng lên thành siêu sao. Rồi làm việc không ngủ không nghỉ mấy tháng liền, hẳn là cũng có thể kiếm được?

Lục Diệp nghe thấy con số này, quả thực sắp điên rồi.

Cô 5 năm trước khi là ảnh hậu, thù lao đóng phim cũng mấy trăm ngàn mà thôi.

Chiến Đình Kiêu đưa ra con số này, tuyệt đối là cướp a!

“Tôi. Tôi.” Lục Diệp cắn chặt răng, cũng đã cơ hồ sắp nói không ra lời, “Kia, việc hủy hợp đồng, tôi đột nhiên cảm thấy như vậy hình như có chút không quá thỏa đáng à. Nếu không Đại Boss, anh để tôi từ từ suy nghĩ một chút?”

“Đương nhiên có thể, bất quá nếu muốn thêm điều khoản hủy hợp đồng, vậy cũng phải thêm điều khoản phục vụ.”

Phi phi phi! Còn hăng hái không?

Lục Diệp nhìn Chiến Đình Kiều, trên mặt giả cười đã cứng không được. Nếu không phải cô được trời ưu ái cho kỹ thuật diễn xuất, e là giá trị nhan sắc cô cũng không cứu được nụ cười xấu hổ hiện tại của cô.

“Anh nói.”

Lục Diệp thanh âm đều đã trở nên có chút hữu khí vô lực.

Cũng đúng, cô nào đâu lại Đại Boss chứ!

Sớm biết cô đừng nên tới! Hiện tại hay rồi, vừa mất phu nhân lại vừa thiệt quân!

Cô tốt xấu cũng là người có mỹ mạo cùng trí tuệ, như thế nào trước mặt Đại Boss bị hại đến xương cốt đều không còn?

Ừm, quả nhiên vô gian không thương.

“Làm ấm giường cho tôi.” Chiến Đình Kiều vẻ mặt không chút biểu tình mà nói.

Tiếng nói vừa dứt, bầu không khí tức khắc yên lặng ba giây.

Không sai, tuyệt đối là ba giây.

Giây đầu tiên, Lục Diệp tưởng mình nghe lầm. Giấy thứ hai, cô xác nhận chính mình không nghe lầm. Vì thế giây thứ ba, vừa vận chuyển cô dựng đứng lông.

“Cái gì?! Sao?!”

“Ngoại trừ phải chăm sóc Hựu Hựu ở ngoài, cô còn phải trở thành người phụ nữ của tôi. Nếu là người của tôi, vậy cô phải làm ấm giường cho tôi.” Chiến Đình Kiều ngữ khí cực kỳ kiên quyết mà lại không thể nghi ngờ, “Nói cách khác, cô bồi thường một trăm triệu tiền vi phạm hợp đồng.”

Lục Diệp cả người đứng bất động tại chỗ.

Cô đột nhiên không biết nên nói như thế nào.

Cô đòi này tất cả chỉ số thông minh đều không đủ dùng để đối phó được với phúc hắc Đại Boss.

Tạm dừng hồi lâu, Lục Diệp mới cương mặt hỏi, “Cái kia Đại Boss, có nên hữu nghị gì? Hoặc là thương lượng cho đường sống?”

“Không có.”

Này tuyệt đối là trả thù!

Từ khi cô lúc trước từ hôn anh, nói không chừng anh cũng đã lên kế hoạch trả thù này.

Ô ô ô, đáng thương Lục Diệp cô một đời anh danh, tới hôm nay thế nhưng cũng phải trở thành pháo hôi!

Trí thông minh của cô đâu?

Quả nhiên vô quyết đây có móng tay nhọn a.

Cô ngược người khác, tới trước mặt Chiến Đình Kiều lại bị anh ngược.

Tuyệt đối không có thiên lý!

“Kia.”

Lục Diệp còn muốn gãy gối, nhưng Chiến Đình Kiều, một cơ hội từ chối cũng đều không cho. Anh lập tức kéo cô qua, mang cô mang ra thư phòng.

Nà nì, này vẫn là ban ngày ban mặt a! Đại Boss rốt cuộc muốn làm gì?!

Lục Diệp thiếu chút nữa muốn kêu cứu mạng!

Nhưng Chiến Đình Kiều hoàn toàn hấp thu được tất cả chiến thuật cường thế do Chiến Vân Kỳ dạy, một đường đem Lục Diệp kéo cô vào trong phòng, sau đó đóng cửa lại.

Muốn làm gì đây? Ày? Đây là muốn làm gì?!

Chẳng lẽ cô hôm nay bị làm sao ở chỗ này!

Lục Diệp cả người đều cương đến không được, cô bỗng nhiên cảm giác được, sự giàu có hạn chế sức tưởng tượng phong phú của cô.

Ý nghĩ của Đại Boss, thật sự không phải loại bình dân như cô có thể nghĩ thông.

“Cái kia Đại Boss, hiện tại vẫn là.”

Hiện tại vẫn là ban ngày a! Bức màn đều mở ra a!

“Đừng nói chuyện.” Chiến Đình Kiều nói, tức khắc bá đạo mà đem Lục Diệp cả người đẩy ngã trên giường. Lục Diệp phản ứng nhanh chóng, lập tức liền dùng tay che ngực mình.

Chiến Đình Kiều không có động tác dư thừa, cũng không có giống ngày đó bị cưỡng hôn, mà nhanh chóng nằm ở bên người Lục Diệp.

Hai người chui vào trong chăn.

Chiến Đình Kiều đắp lại chăn cho Lục Diệp, nói: “Hiện giờ chính là thực tiễn một chút.”

Nà nì, loại chuyện này còn có cách nói thực tiễn hay sao?

Lục Diệp cả người nóng lên, cô rõ ràng chính là cá tính lãnh đạm, như thế nào hôm nay, bỗng nhiên toàn thân khô nóng lên?

Thực tiễn cái quỷ a!

Lục Diệp đang muốn đứng dậy, rồi lại bị Chiến Đình Kiều ấn xuống. Anh dựa vào bên người cô, chỉ là ôm, không dám có động tác nào khác.

Cô còn muốn giãy giụa, lập tức liền nghe được giọng nói khàn khàn của Chiến Đình Kiều: “Đừng nhúc nhích.”

Cô như thế nào có thể bất động chứ!

“Cái kia, tôi muốn đi WC.....”

Quả nhiên lúc này, đây vẫn là cách hữu dụng nhất.

“Nếu cô lại nói, tôi không đảm được sẽ làm ra việc gì đối với cô.”

Lục Diệp vừa nghe xong, lập tức ngoan ngoãn nằm yên, thật là một chút cũng không dám động.

Cô cũng là sợ hãi, nghĩ nhớ Chiến Đình Kiều thú tính quá độ, làm ra việc gì đối cô như lời nói, có thể không tốt lắm.....

Nghĩ đến đây, Lục Diệp cả người đều an phận cực kỳ.

Cô cứ như vậy không nhúc nhích mà nhìn trần nhà.

Qua thật lâu, lâu đến độ bà vai cô cơ hồ đều có chút tê rần, cô mới hơi chút giật giật.

Chiến Đình Kiều tay vẫn cứ ôm lấy eo cô, chỉ là anh đã ngủ bên cạnh rồi.

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vờ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 35: Đá xuống giường

Tầm mắt Lục Diệp không khỏi bị Chiến Đình Kiều hấp dẫn.

Không thể không nói, lúc ngủ Đại Boss thoát nhìn giống như là phiên bản phóng to của Bánh bao nhỏ. Lục Diệp sở dĩ nghĩ đến Bánh bao nhỏ, một mặt là bởi vì hai người là cha con, còn có một nguyên nhân nữa, chính là hiện tại Đại Boss thoát nhìn giống như là một đứa nhỏ vô hại.

Không biết có phải vì liên quan tới vụ tai nạn xe cộ, mà lúc ngủ anh luôn có vài phần bất an.

Mặt nghiêng của Đại Boss vẫn là rất cường hãn, lông mi dài khê giật, thoát nhìn có chút đáng yêu.

Đáng yêu?

Phi phi phi!

Lục Diệp cực kỳ trịnh trọng mà nói cho chính mình, cô tuyệt đối không thể bị gương mặt này của Chiến Đình Kiều làm cho mê hoặc!

Không sai, chính là mê hoặc.

Rõ ràng anh vừa mới còn phúc hắc như vậy mà dùng công phu sư tử ngoạn, muốn cô bồi thường tiền vi phạm hợp đồng với cái giá trên trời. Ừm, như vậy còn chưa tính đi, lại còn cố ý bôi đen cô, muốn trả thù việc cô từ hôn 5 năm trước.

Hộp tất cả những việc này lại, đều không thể đáng yêu.

Lục Diệp nghĩ, trong lòng liền không khỏi mà có chút tức giận. Cô giật giật mình, lại cảm giác Chiến Đình Kiều như ôm cô ngủ rất say.

Cô không khỏi có chút đen tối như vậy, muốn “Trả thù” nho nhỏ một chút.

Lục Diệp trong lòng cười xấu xa, sau đó nhắm lại mắt, hưng hăng một cước ——

đạp Đại Boss xuống.

Đại Boss nhanh chóng liền phản ứng lại tới bên cạnh giường liền tỉnh lại.

Anh đương nhiên biết Lục Diệp là cố ý, bất quá anh cũng không có ý truy cứu. Đối với Chiến Đình Kiêu mà nói, kỳ thật như vậy cũng đã rất thỏa mãn.

Dù sao trước đây, anh vẫn luôn cho rằng anh tìm không thấy cô.....

Anh sửa sang lại một chút quần áo của mình, trầm giọng nói: “Tôi đi trước, cô từ từ nghỉ ngơi đi.”

Lục Diệp giả bộ ngủ.

Một lát sau, cô nghe được tiếng đóng cửa, vì thế mới thình lình từ trên giường xoay người ngồi dậy.

Câu nói kia của Đại Boss, nghe rất đen tối.

Giống như bọn họ hai người vừa mới xảy ra cái gì không bằng.

Lục Diệp trong lòng hoang mang, cô còn chưa điều chỉnh lại cảm xúc, Chiến Vân Kỳ đã âm thầm vào phòng Lục Diệp. Anh xoay người, dựa vào trên cửa, nặng nề mà thở dài phào một hơi nhẹ nhõm.

Lục Diệp đang muốn mở miệng, Chiến Vân Kỳ lại lập tức làm động tác im lặng.

Qua năm giây, Chiến Vân Kỳ vừa mới hưng phấn mà mở miệng, “Thím hai, như thế nào? Chú hai công lực không tồi chứ? Kích thích không? Có cảm giác đại chiến ba trăm hiệp hay không?”

Chiến Vân Kỳ nấp ở đây rất lâu, nhưng vẫn không dám tiến vào.

Nhưng anh thật sự nhìn không được tính bất quá của mình, tưởng tượng đến chú hai mình dùng chính kinh nghiệm mình để thực chiến, Chiến Vân Kỳ tức khắc cảm thấy, chẳng sợ mạo hiểm tính mạng, anh cũng muốn biết cái bất quá này a.

“Cái gì đều không có.”

“Sao có thể chứ!” Chiến Vân Kỳ ngắt ngang, vẻ mặt không tin, “Thím hai, thím nếu theo chú hai, chúng ta sau này chính là người một nhà. Người một nhà, có cái gì hà tất phải giấu chứ? Chúng ta đều là người trưởng thành! Người trưởng thành à, tất cả mọi người đều hiểu!”

Lục Diệp nhìn mà đem gối đầu đập cậu ta, lạnh lùng mà nói: “chú hai anh nào xem tôi trở thành người một nhà? Anh ta căn bản là muốn trả thù tôi!”

Câu “chú hai anh” như thế nào nghe ra giống như là “ba đứa nhỏ” vậy?

Chiến Vân Kỳ không khỏi mắt tròn trắng.

Anh xem như đã nhìn ra, Lục Diệp rụt rè, đã làm mà như không làm rõ ràng là đang giả bộ mà.

“Thím hai, thím ở trước mặt chú hai thẹn thùng không quan trọng, không cần như vậy với cháu đâu. Thím yên tâm, cháu tuyệt đối sẽ không nói với chú hai! Thím nói mau đi, kỹ thuật chú hai như thế nào?”

Lục Diệp cơ hồ sắp ngắt đi rồi.

“Tôi không có nói giỡn với cậu, Chiến Đình Kiêu căn bản là trả thù tôi.” Lục Diệp không khỏi đem tất cả sự tình của mình ngày hôm nay, nghe điện thoại linh tinh ra nói “Cậu xem, anh ta bôi đen tôi như vậy, như thế nào còn không phải trả thù?”

Chiến Vân Kỳ nghe xong Lục Diệp nói, tức khắc lông mày nhíu lại.

Làm nửa ngày, anh lại đưa ra chủ ý bậy cho chú hai mình.

“Thím hai, thím nhầm rồi..... Kỳ thật chuyện này là cháu đề nghị chú hai làm.” Chiến Vân Kỳ có chút ngượng ngùng mà nói, “Cháu không nghĩ tới thím lại nghĩ tới phương diện, lúc chú hai tới hỏi cháu, thật sự chỉ muốn giúp thím! Thím hai, thím hiểu lầm chú hai rồi!”

Lục Diệp không khỏi ngăn người ra.

Cô thật sự hiểu lầm Chiến Đình Kiêu?

Chẳng lẽ lý do thoái thác này không phải Chiến Vân Kỳ giúp người thân mình nói chuyện sao?

“Cậu xác định?”

“Cháu đương nhiên xác định, thím ngừng lại xem đám phóng viên tòa soạn đó gọi điện cho thím, không phải cúi đầu cúi người thành khẩn xin lỗi. Còn bạn bè trên mạng thì nói những lời này lời nọ, cũng không phải chú hai có thể không chế được sao! Bất quá thím yên tâm, nếu thím hai đề ý, chú hai đến lúc đó nhất định sẽ mua thủy quân cho thím!”

“Không cần không cần.”

Nghe những lời này, Lục Diệp không khỏi có chút tự trách mình.

Cô thật sự là hiểu lầm Đại Boss.

“Tôi biết rồi, tôi sẽ tìm cơ hội xin lỗi anh ta.”

Tuy rằng Đại Boss thực sự rất xấu xa, nhưng việc nào ra việc đó, chuyện này cũng do Lục Diệp sai.

Cô sai, chính cô sẽ nhận.

“Vậy thím nói với cháu xem, hai người rốt cuộc chuyện như thế nào.”

“Tôi với anh ta thật sự cái gì cũng không có, cậu mau đi đi, nếu không tôi liền nói cho Chiến Đình Kiêu cậu có mưu đồ gây rối với tôi!”

Lục Diệp đã bắt đầu không kiên nhẫn mà đuổi người.

Vốn dĩ Chiến Vân Kỳ còn có chút không chịu đi, nghe được nửa câu sau của Lục Diệp, tức khắc đến bóng người cũng không còn.

Chờ anh ta đi rồi, Lục Diệp mới phục hồi tinh thần lại.

Đến tối, Lục Diệp vẫn không tìm được cơ hội xin lỗi Đại Boss. cô tới phòng Bánh bao nhỏ, sau khi dỗ nhóc ngủ thì trở về phòng nghỉ ngơi.

Cô nằm xuống mơ mơ màng màng mà ngủ, bỗng nhiên cảm giác được có người chui vào trong chăn mình.

Lục Diệp trong lòng kinh hãi, lại tức khắc đối diện một đôi mắt đen nhánh.

“Chiến Đình Kiêu?”

Chiến Đình Kiêu không nói gì, thừa lúc Lục Diệp thả lỏng, cả người chui vào trong chăn. Sau đó hay tay chặt chẽ giữ lấy eo cô, dùng sức vừa phải không làm Lục Diệp cảm thấy khó chịu, rồi lại đem cô cuốn lấy.

“Anh làm gì vậy?! Buông tay……”

Lục Diệp lăm bắm một tiếng, lại như thế nào cũng không gỡ tay Chiến Đình Kiêu ra được.

Anh từ khi tiến vào một câu cũng không nói, nhưng lại cực kỳ cố chấp mà ôm cô.

Lục Diệp một bên gãy giữa, một bên có chút ngượng ngùng mà xin lỗi: “Kỳ thật…… Tôi hôm nay hiểu lầm anh. Thực xin lỗi, tôi không biết anh là vì muốn tốt cho tôi, tôi còn tưởng rằng anh nói với truyền thông như vậy, là muốn cố ý bôi đen tôi. Cho nên…… Cho nên chúng ta có thể hay không đừng thêm điều khoản hủy hợp đồng, cũng đừng thêm cái khoản phục vụ kia?”

Cô đang dùng khẩu khí tốt nhất để cùng anh thương lượng, nhưng Chiến Đình Kiêu bên kia lại vẫn cứ không có chút phản ứng nào.

Cô liền cảm giác được có chút không thích hợp, quay người lại mới cảm giác được Đại Boss cả người nóng lên.

“Chiến Đình Kiêu, anh xảy ra chuyện gì vậy?” Lục Diệp không khỏi có chút hoảng hốt. Đại Boss nếu là xảy ra chuyện, cô có thể trở thành người hiếm khi lớn nhất không?

Này tuyệt đối sẽ là như vậy!

Nhưng hiện tại cô vẫn là lo lắng cho tình trạng của Chiến Đình Kiêu, vì thế, cô giờ tay sờ sờ trán anh.

Quả nhiên, Chiến Đình Kiêu phát sốt.

Lục Diệp không khỏi khẩn trương nói: “Chiến Đình Kiêu, anh sốt rồi, anh buông tay ra trước, tôi đi lấy khăn đắp cho anh……”

Cô vừa mới động, Chiến Đình Kiêu lại dùng sức hơn.

Anh trầm giọng nói: “Đừng nhúc nhích.”

“Là anh đang bệnh đó.”

“Không có gì, cô cho tôi ôm một chút là được rồi. Đừng quên, cô hiện giờ là người phụ nữ của tôi.”

Lục Diệp lông mày nheo lại, cười lạnh nói: “Là người phụ nữ làm ấm giường cho anh chứ……”

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 36: Làm trầm trọng thêm

Chiến Đình Kiêu hừ nhẹ một tiếng, không nói gì.

Cả người anh nóng muốn chết, Lục Diệp nào còn dám lộn xộn? Cho dù anh không hạ nhiệt, hẳn là cũng không tốt lắm đâu?

Lục Diệp trong lòng tức khắc có chút lo lắng.

“Chiến Đình Kiêu, hay là anh để tôi đứng lên, tôi đảm bảo không đi, sẽ lấy khăn cho anh.”

Chiến Đình Kiêu lạnh giọng nói: “Không cần.”

“Nhưng anh như vậy……”

“Cô thật sự muốn đi?”

Đôi mắt đen nhánh trong bóng đêm, Lục Diệp dùng sức gật gật đầu.

Này nếu là Đại Boss bệnh nặng ở bên người cô, đến lúc đó chuyện này khẳng định sẽ đẩy hết lên đầu cô. Sau khi đưa tin, không chừng lại nói cô hòng nham họa thủy!

Lục Diệp không ngừng mà tìm các cơ không hề có sức thuyết phục, có thể chính cô cũng không biết, thật ra chính mình là đang rất lo lắng cho tình trạng hiện tại của Chiến Đình Kiêu

mà thôi.

“Em hôn anh một cái, anh sẽ để em đi.”

“.....” Thanh âm Lục Diệp tức khắc lạnh xuống, “Nga, kia sốt chết anh đi.”

Sốt đến ngu người, tiền vi phạm hợp đồng cũng không cần trả, như vậy thật tốt?

“Em yên tâm, anh đã sớm mời luật sư. Anh và em ở bên nhau trong khoảng thời gian này, nếu anh xảy ra chuyện, em sẽ là Chiến phu nhân kế thừa Chiến gia.”

“!!!!”

Lục Diệp cả người khiếp sợ cực kỳ.

Này cái gì vậy? Hậu sự? Phi phi phi! Sao lại là hậu sự?

“Chiến Đình Kiều, anh sao lại làm như vậy.....”

“5 năm trước em nên gả cho anh.” Chiến Đình Kiều trầm giọng nói: “Cho nên hiện tại, cũng chỉ là thực hiện nghĩa vụ lúc trước mà thôi.”

Mặc dù trước khi gặp mặt Lục Diệp, anh căn bản không biết người con gái phải kết hôn với mình 5 năm trước chính là cô.

Cọc hôn ước kia đối với Chiến Đình Kiều mà nói kỳ thật không có ý nghĩa lớn gì, nhưng lần này gặp lại Lục Diệp, lại mặc định giao cho hết thảy.

“Cho dù 5 năm trước tôi đều đã.....” Lục Diệp nói tới đây, lập tức thông minh mà dừng lại. Không được không được, cô suýt chút nữa đã nhắc lại quá khứ! Cô nếu nói ra câu nói kia, đến lúc đó thật đúng là cái hay không nói, lại nói cái dở, “Ài, chuyện cũ không cần nhắc lại!”

Chiến Đình Kiều gật đầu, nói: “Được, chúng ta không đề cập tới.”

Một vòng này, đề tài lại quay trở lại.

“Vậy anh giờ còn muốn để tôi rời giường chăm sóc anh?”

Chiến Đình Kiều không muốn làm phiền Lục Diệp, anh thích Diệp Từ, cảm thấy Diệp Từ hẳn là bị chính mình chôn che trong lòng bàn tay. Một khi đã như vậy, kia lại như thế nào có thể để cô đi làm những chuyện lung tung rồi loạn chương khí mù mịt?

Thanh âm lạnh lùng của anh từ chối: “Không cần, em chỉ cần làm ấm giường cho anh là được, anh có hơi lạnh.”

Lục Diệp không khỏi bắt đầu hoài nghi, Chiến Đình Kiều là cố ý.....

Cô chỉ có thể nhẹ nhàng vỗ vỗ lưng anh, như là dỗ Bính bao nhỏ ngủ vậy.

Cũng không biết qua bao lâu, Lục Diệp cũng không khỏi buồn ngủ rồi.

Sáng sớm hôm sau, Chiến Đình Kiều đã không ở bên người.

Nhìn thấy dấu vết khăn trải giường bên cạnh mình, Lục Diệp cũng không khỏi thờ dài nhẹ nhõm một hơi.

Như vậy thoát nhìn, Chiến Đình Kiều hẳn là không có việc gì.

Cô tiếp tục mỗi ngày nên làm gì, vốn tưởng rằng việc Chiến Đình Kiều gọi là “Ấm giường” chỉ là nhất thời hứng thú mà thôi. Không nghĩ tới vào lúc ban đêm, lúc Lục Diệp cơ hồ mơ mơ màng màng ngủ, trong chăn lại không thể hiểu được ở đâu lại chui vào một thân ảnh thon dài.

“Chiến Đình Kiều..... Anh không có giường sao?!”

Lục Diệp quả thực cực kỳ không lời nào nói được!

“Anh chưa hết sốt, trong chăn lạnh.”

Lục Diệp lập tức duỗi tay ra sờ trán anh, sau đó lại sờ sờ trán mình.

Không có việc gì a, hạ sốt rồi a.

Nhưng cảm giác được lúc đôi tay đang qua lại tự do trên người mình, Lục Diệp cảm thấy được có chút không thích hợp.

Đại Boss hôm nay căn bản là đang giả bệnh!

Dựa vào đâu anh ta lại còn muốn ăn đậu hủ của mình!

Lục Diệp đập đập chân, ý đồ đá anh xuống giường. Nhưng sức cô sức làm sao là đối thủ của Chiến Đình Kiều? Vài lần, anh căn bản không chút sứt mẻ gì.

Như vậy còn không tính, mỗi anh lại như cảnh cáo mà dừng lại trên trán cô.

“Em nếu lại lộn xộn, anh sẽ cưỡng hôn em.”

Lục Diệp quả nhiên không dám lại lộn xộn.

Ô ô ô, cô muốn từ chức, cô muốn về nhà.

“Chiến Đình Kiều, tôi ngày mai có việc muốn đi ra ngoài.”

“Đi ra ngoài một giờ, tiền vi phạm hợp đồng thêm một trăm ngàn.”

Nima? Đây là hắc thương sao?

“Tôi thật sự có việc quan trọng! Tuyệt đối quan trọng!” Lục Diệp không khỏi nóng nảy.

Có lúc trước như thế nào mất bị mù cộng thêm tâm hồn tham tiền, mà lại ký khế ước bán mình như vậy. Hiện tại thì tốt rồi? Hoàn toàn cười lên lưng cọt khó leo xuống, cô muốn làm cái gì đều không thể, giống như duy nhất còn lại một con đường chính là làm ám giương cho Chiến Đình Kiều.

Không được, cô mới không cần, cô còn muốn tái xuất à.

“Em có việc chính đáng hay không, anh rất rõ ràng.”

Một câu Chiến Đình Kiều, tức khắc cơ hồ đem Lục Diệp nhốt đánh vào tử hình.

Này hán đều biết?! Không thể à? Không tồn tại?

“Kia ngộ nhờ anh làm thì sao?”

“Dù sao ngày mai em nhất định không có việc đứng đắn gì.” Cho dù có, phỏng chừng cũng là đi gặp Bạch Dã Đồng. Nhưng hán không được!

“.....”

Lục Diệp vô lời.

Tối buổi tối ngày thứ ba, Đại Boss lại trộm sờ soạng vào được. Lục Diệp đã sớm tập mãi thành thói quen, động cũng không muốn động, lời nói cũng không muốn nói. Cả người như là một bãi bùn lầy mà nằm, tùy ý Đại Boss muốn làm gì thì làm đi. Dù sao Đại Boss cũng không làm ra chuyện gì quá đáng, cho nên Lục Diệp cũng cơ bản từ bỏ trị liệu, à nhầm, từ bỏ giấy gựa.

Nhưng không được, cô không thể vẫn luôn mặc kệ chuyện này cứ tiếp tục như vậy!

Sau khi hạ quyết tâm, Lục Diệp cũng không khỏi suy nghĩ biện pháp.

Buổi chiều, cô đặc biệt đến thư phòng Đại Boss, nộp lên một phần đơn xin.

Đúng! Cô đến đây bồi dưỡng tâm phúc mình —— mà người được chọn tốt nhất chính là Chiến Vân Kỳ!

Tục ngữ nói không sai, biết người biết ta trăm trận trăm thắng. Cô nếu có thể tiếp xúc với Chiến Vân Kỳ, rồi mới hiểu rõ nhược điểm của Đại Boss, rồi mới..... cô nói không chừng có thể trở mình!

Nhưng cách liên hệ với Chiến Vân Kỳ cô không có, hơn nữa trường tôn thiếu gia Chiến gia này lại thường xuyên xuất quỷ nhập thần, bởi vậy Lục Diệp cũng có chút không rõ.

Cô đứng ở trước mặt Chiến Đình Kiều, đang chờ đợi anh hồi đáp.

Nhưng Đại Boss lại là hơi hơi gật đầu, nhú mồm hỏi: “Em muốn thăng nhóc đó làm gì?”

“Chân sai vật a, tôi muốn mua đồ trang điểm, muốn shopping! Chiến Đình Kiều, anh đã không thể trách tôi được à, tôi đã sớm nói với anh hôm nay tôi có việc đứng đắn muốn đi ra ngoài, anh lại cứ muốn trừ tiền tôi.”

Hừ, dù sao cô chính là lấy cớ!

“Anh sẽ bảo trợ lý đi mua cho em.”

“Trợ lý anh làm sao biết tôi dùng nhãn hiệu gì?”

“Vài mỗi loại mua một cái.”

Lục Diệp không khỏi chán kinh.

Cô chính là muốn tìm Chiến Vân Kỳ, có khó như vậy sao?

Tựa hồ nhìn ra suy nghĩ cô, Đại Boss bỗng nhiên ngẩng đầu, hướng về phía cô cười xấu xa, “Anh có kiến nghị không tề, trên hợp đồng hẳn là còn muốn lại thêm điều khoản —— không được gặp người đàn ông khác ngoài anh và Hựu Hựu, nếu không tiền vi phạm hợp đồng tiếp tục tăng lên.”

Lục Diệp khóe miệng run rẩy.

Có thể như vậy luôn sao?

Đến mức này sao? Hở? Được sao?

Như nhìn ra cô không biết nói gì, Chiến Đình Kiều lại bổ sung thêm một câu: “Hựu Hựu không thích gặp người lạ.”

Nhưng sự giàu có lại một lần hạn chế sức tương tượng của Lục Diệp, cô thật sự không nghĩ tới chính là, cô ngay cả mặt trợ lý cũng không thấy.

Cô muốn vài thứ kia, thật đúng là mỗi thứ một cái. Thậm chí ngay cả thứ này, đều là Chiến Đình Kiều buổi tối mang vào phòng.

Lục Diệp là thật sự cơ hồ té xỉu, dù sao bất luận như thế nào, cô hiện tại đã thấy nhưng không thể trách.

Chỉ là cô có một kế hoạch tốt, ngày tháng như thế này khi nào mới có thể kết thúc.....

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 37: Tra nam dây dưa

Mấy ngày sau, Chiến Đình Kiều là gan càng lúc càng lớn, cũng giống như anh đối với Lục Diệp cũng càng ngày càng tốt, càng ngày càng ôn nhu.

Lục Diệp dần dần cảm thấy..... Chính mình thiếu chút nữa ngã vào “hương vị ôn nhu” của Chiến Đình Kiều.

“Phu nhân, đây là buổi tối tiên sinh chuẩn bị cho người.”

“Phu nhân, tiên sinh nói người thích ăn điểm tâm ngọt nhà này, cho nên cố ý dọn dồ chuẩn bị.”

“Phu nhân, tiên sinh nói trước đây mang đồ đặc người toàn bộ bỏ đi, đây là tiên sinh bồi thường.”

“Phu nhân, đây là quần áo tiên sinh mua cho người.”

Lục Diệp nhìn hầu gái Chiến gia công việc lu bù lên, trong lòng không khỏi bắt đầu kích động lên.

Chiến Đình Kiều chuẩn bị cho cô đều là đồ vật tốt nhất, hơn nữa không thể không nói, mấy thứ này cơ bản tất cả đều là những thứ Lục Diệp rất thích.

Cô không khỏi nghĩ tới Đại Boss khuôn mặt ngàn năm băng sơn kia nhưng thật ra lại rất có tâm tư.

“Đồ vật dễ đổ, các người có thể đi ra ngoài.” Lục Diệp nghiêm mặt nói.

Mấy người hầu gái vừa mới đi ra ngoài, Lục Diệp tức khắc hưng phấn lên. Cô đảo một lượt từng bao lớn bao nhỏ đồ vật trong phòng, thiếu chút nữa hoan hô lên.

Bên này, chính là đồ ngọt Vinh Ký cô thích nhất, cô ngày thường rất ít ăn, bởi vì đồ ngọt tiệm này phải xếp hàng, Đại Boss lại đưa qua cho cô!

Còn có bên kia quần áo, tất cả đều là hiệu cô thích nhất!

Chiến Đình Kiều một hơi liền mua cho cô cả tủ quần áo, mà những cái đó tất cả đều là mẫu mới nhất năm nay và số lượng giới hạn!

Lục Diệp quả thực, cô cảm giác cả người đều như đang nằm mơ!

Những quần áo đó, trước kia cô đều luyến tiếc mua.....

Lục Diệp nhìn thấy một đồng lớn đồ vật trong phòng mình, trong lòng không khỏi bắt đầu do dự. Cô nhìn ra được, tuy rằng nhiều tiền này đối Chiến Đình Kiều không tính là gì, nhưng anh ta có thể biết được sở thích của mình, hẳn là cũng không tốn ít tâm tư.

Này nếu đổi lại là cô gái khác, hẳn đã sớm bị Chiến Đình Kiều “Bắt được” rồi?

Nhưng may mắn, hừ hừ! Cô đã sớm biết Chiến Đình Kiều biết việc mình từ chối.

Anh làm như thế, nhất định là muốn đá kích trả thù mình, sau đó lại đem mình hung hăng vứt đi!

Xi, Lục Diệp cô mới sẽ không bị mắc mưu đâu.

Cô sửa sang lại một chút đồ vật, điện thoại đột nhiên vang lên liên tục. Lục Diệp nhìn thoáng qua màn hình, nhanh chóng thấy được tên của Giang Văn Thắng.

Giang Văn Thắng?

Hắn còn gọi điện thoại cho mình làm gì?

Lục Diệp tiếp điện thoại, làm bộ dường như không có việc gì lười nhác mà mở miệng: “Alo? Văn Thắng, anh tìm em có việc gì à?”

Giang Văn Thắng đã thật lâu không có nhìn thấy Lục Diệp, hẳn vốn tưởng rằng, mình nhìn thấy những cái tin tức sẽ tức giận. Không ngờ được mới nghe thấy thanh âm Lục Diệp, hẳn liền phát giác mình đang nhớ cô!

“Diệp Tử, anh rốt cuộc gặp được em!” Giang Văn Thắng chính mình đều có chút cảm động, “Anh có rất nhiều chuyện muốn nói với em.”

“Văn Thắng, tuy em đồng ý với anh tái xuất, nhưng em.....”

“Không cần nói nhiều, em không cần phải nói gì, anh hiểu mà! Người khác đều nói em cùng Chiến Đình Kiều ở bên nhau, nhưng em không biết, anh căn bản là không tin lời bọn họ! Diệp Tử, có phải Chiến Đình Kiều ép em không? Em yên tâm, chỉ cần có anh đây, không ai có thể khi dễ em.”

Nghe xong Giang Văn Thắng nói, Lục Diệp thiếu chút nữa cười ra tiếng.

“Văn Thắng, kỳ thật em.....”

“Không có việc gì, anh hiểu em, em hiện tại ở đâu! Anh lập tức tới tìm em!” Giang Văn Thắng giọng nói bên trong vài phần cấp bách, “Diệp Tử, anh biết trong khoảng thời gian này chúng ta giống như cảm tình có chút lạnh nhạt, chúng ta ra gặp từ từ nói chuyện được không?”

Nói cái gì? Còn có cái gì để nói?

“Văn Thắng, anh đều cùng Lăng Tuyết như vậy..... Em cố gắng muốn mình không tin, nhưng em phát hiện, em căn bản là làm không được!”

Nếu diễn tình cảm với Giang Văn Thắng, như vậy Lục Diệp cũng chỉ còn cách phối hợp với hắn thôi!

Hắn đến bây giờ còn chưa từ bỏ ý định, còn muốn dây dưa mình, còn không phải là thích vượt giới hạn sao?

Cho nên Lục Diệp quyết định, cô nhất định phải thành toàn hắn!

Nghĩ vậy, Lục Diệp thuận tiện tức đáp ứng nói: “Được, em tới gặp anh liền. Văn Thắng anh không biết đâu, trong khoảng thời gian này anh không ở đây, em cũng có chút nhớ anh.”

“Được, chúng ta gặp nhau ở đâu?”

“Ồ..... Nơi chúng ta trước kia hay hẹn đi.”

Sau khi hẹn xong, Lục Diệp liền ngắt điện thoại. Cô vừa mới ngắt điện thoại, Bánh bao nhỏ liền vọt vào. Nhóc tựa hồ có dự cảm Lục Diệp muốn đi ra ngoài, lập tức gắt gao mà ôm Lục Diệp.

Không thể không nói, từ khi cô vào ở Chiến gia, Bánh bao nhỏ tựa hồ đối cô càng ngày càng y lại.....

Loại này y lại, tựa như tới rồi khó mà tách ra.

“Bánh bao nhỏ con hãy nghe cho kỹ, chút nữa cô muốn đi xử lý việc hai con cún cô nuôi. Nếu con hy vọng cô trở về, nhất định phải yểm trợ cho cô, đừng để cho ba ba con biết chuyện này!”

Lục Diệp trong lòng có chút chột dạ.

Mấy ngày liền, Chiến Đình Kiêu đột nhiên quật khởi bá đạo tới xem, nếu cô đi ra ngoài gặp Giang Văn Thắng, cũng không biết Đại Boss sẽ làm ra việc gì.

Cho nên, cô cần phải bảo mật tốt bí mật.

Hừ, Giang Văn Thắng hiện tại còn lì lợm la liếm, cô nhất định phải giáo huấn hắn một trận!

Nghĩ vượt giới hạn là không sai, cô khiến cho hắn sáng mắt ra!

Bánh bao nhỏ tuy rằng có chút không hiểu Lục Diệp đang nói gì, nhưng vẫn là nghe lời nói gật gật đầu.

Mấy ngày nay Bánh bao nhỏ cũng có chút ghen với Chiến Đình Kiêu, từ sau khi Chiến Đình Kiêu cường thế, buổi tối mỗi ngày đều cùng Lục Diệp ở bên nhau. Thời gian dành cho nhóc không còn toàn bộ nữa!

Không thể không nói, Bánh bao nhỏ cũng rất có tính chiếm hữu!

Ở điểm này, nhóc cơ hồ được di truyền từ tính sở hữu tình cảm bá đạo của Chiến Đình Kiêu.

Nhưng so với ở cùng người đàn ông khác, Bánh bao nhỏ đương nhiên vẫn là càng hy vọng Diệp Tử ở cùng ba ba.

Nhóc gật gật đầu, rồi lại nhìn Diệp Tử, đôi mắt to đen lúng liếng không ngừng chuyển động.

Như là đang hỏi: “Hừu Hừu có thể đi cùng hay không?”

Lục Diệp nhìn nửa ngày, cũng không thể nhìn hiểu Bánh bao nhỏ đang nói gì. Cô không khỏi nghi hoặc hỏi: “Con nói gì?”

Bánh bao nhỏ bắt lấy Lục Diệp, chỉ chỉ ngoài cửa sổ.

“Con muốn đi xem Teddy cô nuôi đúng không? Không được, trẻ con không thể đi!”

Hừu Hừu cúi đầu, trên mặt tức khắc dâng lên một trận tràn đầy mắt mát.

Không được, nhóc phải nói với ba ba, nhóc cũng muốn nuôi Teddy!

Lục Diệp đương nhiên không biết thế giới nội tâm Bánh bao nhỏ, cô không nhanh không chậm mà bắt đầu sửa sang lại chính mình —— Thời gian cô hẹn với Giang Văn Thắng, nhưng cô cần bản là không chuẩn bị đến sớm, tuy rằng cô vốn dĩ cũng sẽ không đến sớm như vậy.

Cô chính là muốn Giang Văn Thắng chờ cô!

Hơn nữa nếu cùng Giang Văn Thắng đi ra ngoài, Lục Diệp cũng không tính mặc quần áo mới mua đó, thậm chí trang điểm cô cũng lười trang điểm.

Lục Lăng Tuyết không ở đó, cô “câu dẫn” Giang Văn Thắng cũng không có ý nghĩa gì.

Vì thế Lục Diệp buông trong tay sự tình, cùng Bánh bao nhỏ đi chơi.

Dù sao Bánh bao nhỏ thực sự mắt mát, cô cũng xác thực hẳn là tận lực thỏa mãn nhóc.

Lục Diệp cơ hồ cùng Bánh bao nhỏ chơi cả buổi chiều, chờ đến Giang Văn Thắng thật sự không kiên nhẫn, gọi điện thoại thúc giục, cô vừa mới không nhanh không chậm mà ra cửa.

Cô đã lên kế hoạch hết thảy, tối nay, cô rút cuộc lại có thể ngược tra nam!

Sau khi tới tiệm đã hẹn với Giang Văn Thắng, Lục Diệp vừa mới từ tốc độ tàn bộ chuyển sang bước nhanh hơn. Cô bước vào tiệm, vừa vào trong, liền về mặt xin lỗi mà nói: “Văn Thắng, thật là xin lỗi a, em không nghĩ tới bị tắc đường như vậy!”

Giang Văn Thắng xấu hổ mà cười cười, nói: “Không có việc gì.”

Kẹt xe có thể cả một buổi chiều sao?!

Cho dù nhìn Lục Diệp về mặt vô hại lại mà nôn nóng kia, Giang Văn Thắng tức giận tức khắc lại đè ép trở xuống.

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 38: Yêu cầu

Sau khi Lục Diệp ngồi xuống, Giang Văn Thắng liền hiện lên khuôn mặt thâm tình.

“Diệp Tử, anh biết trước đây là anh xem nhẹ em, thực xin lỗi, chúng ta..... Chúng ta còn có thể tiếp tục ở bên nhau không?”

Giang Văn Thắng không khỏi cúi đầu.

Dáng vẻ này của hắn, không khỏi làm cho Lục Diệp nhớ tới lúc trước.

Năm đó, hắn chính là bộ dáng tự ti, không tự tin như vậy, mới khiến cho Diệp Tử đối với hắn nảy sinh đồng cảm cùng một số mặt tình cảm khác. Cô biết Giang Văn Thắng kỳ thật vẫn luôn không có tự tin gì, nhưng ngay lúc đó hắn lại rất có tài hoa. Hơn nữa hắn rõ ràng không tin chính mình như vậy, lại có thể dũng cảm mà theo đuổi Diệp Tử.

Chính là bởi vì vậy mới đã động đến cô.

Hiện tại nhìn thấy bộ dáng của hắn, Lục Diệp cũng không khỏi nhớ lại sự tình trước kia. Chính là càng nghĩ cô càng cảm thấy tức giận.

Năm đó cô vì cô vũ Giang Văn Thắng, vì làm hắn càng có tự tin, cô vẫn luôn nỗ lực làm rất nhiều việc. Cô cùng hắn mở công ty, lại còn cho hắn rất nhiều thứ khiến hắn có thể tự tin.

Kết quả.....

Hắn năm đó lại chuốc say mình, đưa cho một người đàn ông xa lạ ngủ cùng?!

Như thế mà còn nhận được thì còn có gì không nhận được nữa!

Chuyện này Lục Diệp vẫn chưa có trả thù đâu, không nghĩ tới Giang Văn Thắng hiện tại lại tự dẫn xác tới cửa!

“Văn Thắng, chúng ta không phải còn chưa chia tay sao? Chẳng lẽ, anh?”

“Không có không có, như thế nào sẽ chứ! Anh do nhìn thấy tin tức gần đây, cho rằng em đã thay lòng.”

“Văn Thắng, anh biết, em yêu anh nhiều năm như vậy, vì anh trả giá nhiều năm như vậy. Em sao có thể nói thay lòng đổi dạ liền thay lòng đổi dạ, đúng không?”

Nôn.....

Vừa nói đến đây..... Chính cô đều bội phục kỹ năng diễn xuất tinh vi chính mình!

“Diệp Tử, em còn yêu anh, vậy thật tốt quá! Em yên tâm, sau này anh nhất định sẽ đối đãi tốt với em, tuyệt đối sẽ không lãnh đạm chút nào với em nữa!”

“Ha ha..... Văn Thắng, anh vẫn đối xử với em tốt như vậy.....” Lục Diệp nói tới đây, bỗng nhiên đề nghị nói: “Nếu hôm nay vui như thế, chi bằng chúng ta uống rượu chúc mừng một chút đi?”

“Được a!”

Giang Văn Thắng nhìn qua tựa hồ thật cao hứng.

Lục Diệp thấy hắn vui hồng rồi, trong lòng mừng thầm.

Chờ xem, trò hay còn ở phía sau.

Lục Diệp liền gọi hai ly Trường Đào Băng Sơn, thừa lúc người phục vụ còn chưa tới, Lục Diệp liền đứng dậy nói: “Anh chờ em một chút, em đi toilet.”

“Được, anh chờ em.”

Lục Diệp đương nhiên không có đi toilet, mà là vòng tới sau quán cà phê. Cô đi đến phòng pha chế rượu, sau đó khom lưng lén đi vào.

Bên trong người pha chế nhanh chóng thấy được Lục Diệp, bartender là nam sinh viên bình thường, nhìn thấy Lục Diệp theo bản năng hỏi: “Cô là ai? Chạy đến nơi đây làm gì?”

Lục Diệp đứng dậy, vuốt vuốt tóc, tươi cười sáng lạn mà nói: “Xin chào, tôi là Lục Diệp, nhận ra tôi không?”

“Nga..... Hình như có chút ấn tượng, có phải là cái người.....”

“Anh hắn là biết tôi chứ? Tôi vừa hay làm một tiết mục nơi này, bên tiết mục yêu cầu pha chế rượu một chút.”

Nam sinh viên cực kỳ thông minh đạt lý, lập tức thông suốt: “Nga! Biết biết, có phải là người tổng nghệ lĩnh tình gì đó?”

“Đúng đúng đúng, chính là cái kia.”

“Oa, tôi nhớ ra rồi! Cô là Diệp Tử, mỹ nữ đại minh tinh, ký tên cho tôi với.”

“Đương nhiên có thể.”

Lục Diệp trên quần áo phục vụ của nam sinh viên rỗng bay phượng múa mà ký tên rồi đi. Sau khi rời đi, cô còn quăng lại cái hôn gió, nói: “Ngàn vạn chớ quên việc của tôi nga.”

Nam sinh viên thiếu chút nữa đã bị Lục Diệp bóng quang điện giật ngất đi, hần nhanh chóng thu lại tinh thần, làm tư thế ok.

Làm sao bây giờ làm sao bây giờ! Hần giống như muốn lên tiết mục!

Nghĩ đến đây, nam sinh viên kia liền kích động lên, nhịn không được liền hưởng rượu Cocktail thêm rất nhiều thành phần.

Mà lúc này, Lục Diệp cũng trở về chỗ ngồi.

Giang Văn Thắng nghi hoặc mà nhìn Lục Diệp, “Diệp Tử, em có phải đi nhầm hay không? Toilet hình như không phải hướng đó?”

“Đúng vậy, lúc em vừa mới đi qua toilet, người phục vụ bên trong phục vụ kêu em ký tên cho hần, nên em liền ký.”

Những lời này, Lục Diệp chính là trả lời “đúng sự thật”.

Chỉ chốc lát, nam sinh viên quầy bar đó liền tự mình đưa tới Trường Đào Băng Sơn.

Nói giỡn sao, việc tốt như thế hần như thế nào có thể chấp tay nhường cho người khác?

“Trường Đào Băng Sơn của hai người.”

“Cảm ơn.” Lục Diệp cười với hần.

Nụ cười này..... Nam sinh viên quả thực thiếu chút nữa liền hôn mê bất tỉnh.

Tựa hồ cảm giác được loại này bầu không khí không giống bình thường cùng với sự thân thiện, chung quanh rất nhiều người phục vụ đều chú ý tới nơi này. Trước kia Lục Diệp cũng thường xuyên tới, chỉ là bọn họ lúc ấy căn bản là không nhận ra. Hiện tại nhìn thấy Lục Diệp, mấy người hưng phấn cực kỳ.

“Mau xem, cô có phải hay không chính là tiểu ảnh hậu năm đó?”

“Thật xinh đẹp a, đẹp hơn nhiều trên TV!”

“Người đàn ông bên cạnh là ai?”

“Không biết, nhìn như rất bình thường, căn bản không xứng với tiểu ảnh hậu!”

“Đúng đó!”

“Các người đừng nói bậy, người kia cùng với Diệp Tử một chút quan hệ đều không có, vốn dĩ chính là vai diễn quần chúng của Diệp Tử.”

“Vốn dĩ là như thế này!”

Mấy người phục vụ vẫn luôn ở bên cạnh lên nhìn, Lục Diệp đã sớm chú ý tới ánh mắt bọn họ, nụ cười trên mặt ưu nhã mà lại đoan trang.

Cô cảm giác được Giang Văn Thắng tựa hồ có chút co quắp cùng xấu hổ, liền đem Trường Đào Băng Sơn đẩy tới trước nói: “Văn Thắng, vì ngày mai tươi đẹp chúng ta, cạn ly!”

Giang Văn Thắng xem nhẹ những lời chung quanh này đó, liền cùng Lục Diệp chạm ly.

Lục Diệp nhấp một ngụm, mà Giang Văn Thắng vừa mới uống một ngụm, sắc mặt tức khắc có chút không quá thích hợp.

“Văn Thắng, mọi người đều đang nhìn kia, anh nhất định phải uống đó.”

Giang Văn Thắng chịu đựng chính mình không dễ chịu gì, đem rượu nuốt vào. Vừa mới nuốt xuống, hần liền hít sâu một hơi, nói: “Cái gì mà Trường Đào Băng Sơn chứ, bên trong sao lại có mùi vị cồn?”

Lục Diệp trong lòng cười trộm, xem ra cái người sinh viên kia làm không tồi, nhất định cho hần không ít thành phần!

Như vậy tốt nhất.

Còn muốn uống rượu Cocktail à? Giang Văn Thắng loại tra nam này chỉ xứng cho hần uống cồn!

Hần lúc trước chuốc say mình, cho tới bây giờ không nghĩ tới Lục Diệp cũng là rót cồn a.

“Văn Thắng, tiếp nào.” Lục Diệp giờ lên ly mình, “Ly này, chúc mừng chúng ta ở bên nhau.”

Giang Văn Thắng đã không ngờ được.

Hần tuy rằng bình thường cũng không phải không uống rượu loại này, nhưng trước mặt ly rượu Cocktail, còn nồng vị cồn hơn so với rượu trắng.

Hần thậm chí đều hoài nghi, có phải hay không có người đem cồn bỏ vào hết.

“Còn a? Nếu không em bảo phục vụ đổi hai ly, rượu này cũng quá khó uống. Chúng ta đổi hai ly Bloody Mary như thế nào?”

Lục Diệp nhìn lướt qua sau lưng mình, tay chống cằm miễn cưỡng mà nói: “Được..... Nhưng mà, người ta có thể sẽ nói chúng ta lãng phí a? Anh xem, rượu này mới uống được nhiều đâu.”

Giang Văn Thắng nhìn người phục vụ chung quanh phí sau sô pha nhìn lên, trầm ngâm một lát, không khỏi cũng chỉ có thể đáp ứng.

“Được..... Được.”

Hắn nhìn ly trước mắt, hiện tại màu sắc thoạt nhìn có chút kỳ quái, không khỏi có chút chột dạ.

Nhưng thanh âm Lục Diệp lại tràn ngập cực kỳ dày đặc mê hoặc, “Uống đi.”

Giang Văn Thắng nuốt nước miếng một cái, căng da đầu lại uống một ngụm.

Lúc này đây, hẳn thật sự uống đến cả người thất điên bát đảo.

Hắn vội vội vàng vàng mà buông cái ly, vì không cần mất mặt, hẳn cực kỳ khó xử mà nói: “Diệp Tử..... Anh, anh thật sự uống không nổi, chúng ta đi thôi.”

Lục Diệp đang chờ những lời này của Giang Văn Thắng!

“Được, Văn Thắng.” Lục Diệp cười hi hi đỡ Giang Văn Thắng, lúc sau rời đi quán cà phê.

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vờ Ngài Lại Chạy Rời* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 39: Tính kế

Lục Diệp đặt khách sạn, sau đó liền một đường đem Giang Văn Thắng khiêng tới khách sạn.

Cô không thể không nói, lần này Bánh bao nhỏ hành động cực kỳ đáng tin cậy. Cho dù tới hiện tại, cô cũng không có nhận được một chút tin nhắn nào của Đại Boss.

Ài? Không đúng rồi! Cô bắt kẻ Đại Boss nghĩ như thế nào?

Cô chẳng lẽ không có tự do thân thể sao?! Huống chi, cô cùng Chiến Đình Kiều một chút quan hệ cũng không có được không!

Mặc kệ, hiện tại quan trọng nhất chính là phải thu thập một chút Giang Văn Thắng mới đúng!

Lục Diệp một bên đỡ Giang Văn Thắng uống say, một bên thay hắn thuê phòng khách sạn. Vừa đến khách sạn, cô liền đem Giang Văn Thắng ném vào trong phòng khách sạn.

Đối với Giang Văn Thắng, cô đều lười đem hắn đỡ đến trên giường.

Sau khi xử lý thích đáng Giang Văn Thắng, cô liền rời khỏi khách sạn.

Sau đó, ở hành lang khách sạn, cô nhặt lên một tấm danh thiếp trên mặt đất, lúc sau gọi điện thoại qua.

Đầu dây điện thoại kia thanh âm quả thực là của con gái, Lục Diệp nghe được toàn thân tê rần, rồi mới báo số phòng. Cô trực tiếp nói cho tiểu thư Lily trên tấm danh thiếp, Giang Văn Thắng yêu cầu phục vụ.

Cái Lily tiểu thư kia tiếp điện thoại, lập tức liền tới đây.

Lục Diệp chờ ở cửa.

Sau khi chờ Lily tiểu thư tới rồi, Lục Diệp mới ngăn cô lại.

Cảm giác được Lục Diệp khác thường, Lily không khỏi đánh giá một vòng Lục Diệp, rồi mới khó hiểu hỏi: “Lúc này gọi điện thoại cho tôi là cô? Cô yêu cầu phục vụ?”

Cô lúc nhận điện thoại tuy cảm thấy có chút kỳ quái, nhưng cũng không có nghĩ quá nhiều.

Các cô làm ngành này, vốn cái dạng khách gì đều đến phục vụ.

“Là tôi gọi, nhưng tôi không cần phục vụ.” Lục Diệp từ trong bao lấy ra một số tiền: “Phí phục vụ tôi cho cô gấp ba, nhưng yêu cầu cô làm cho tôi một chuyện.”

Lily kỳ thật vẫn là sợ chọc phải phiền toái, cô từ chối nói: “Hay là từ bỏ đi.”

Lục Diệp cười cười, đem tiền ngân hàng nhét vào tay cô, khách khí mà nói: “Cô yên tâm, kêu cô tới phục vụ là tôi, chỉ có tôi biết số điện thoại cô mà thôi. Cô hoàn thành việc, tôi sẽ đưa cô một số tiền nữa”. Lily nhận tiền rồi gật đầu, sau đó vào khách sạn.

Không thể không nói, cô tiếp khách đến bây giờ, rất ít nhìn thấy người khách như vậy.

Diện mạo Giang Văn Thắng thuộc về trung đẳng, lúc này hẳn tuy rằng uống say mềm, nhưng vẫn cứ một bộ tây trang hàng hiệu, thoạt nhìn thật sự áo mũ chỉnh tề.

Lily lại gần, nói: “Tiên sinh, tôi đỡ ngài đứng lên.”

“Được..... Lãng tuyết, em không phải nói muốn đòi tư thế sao? Tư thế mới em nghĩ ra rồi sao?” Giang Văn Thắng say muốn mạng, hiện tại đã hoàn toàn không có lý trí. Hắn cảm giác được có một đôi tay non mịn đang cởi quần áo mình ra, không khỏi liền nghĩ tới Lục Lăng Tuyết.

Cũng cũng chỉ có Lục Lăng Tuyết mới có thể nhiệt tình như vậy.

Lily nhìn cặp mắt mê ly kia của Giang Văn Thắng, không khỏi tim đập thành thịch.

Cái người khách này diện mạo không tồi còn chưa nói, hiện tại thoạt nhìn, phương diện khác hình như cũng rất không tệ!

Nếu cô nhìn thích, tự nhiên phải hầu hạ tốt một chút.....

Lily rút cuộc là nữ tử phong trần, làm bộ tự nhiên là thuận buồm xuôi gió. Không bao lâu, liền khiến cho Giang Văn Thắng bộc phát dục vọng. Hắn cả người khó chịu, đơn giản đẩy một phen, trực tiếp đem Lily đè dưới người mình.

“Vật nhỏ, em càng ngày càng lợi hại, xem anh đêm nay thu thập em như thế nào!”

Lúc này, Lục Diệp vẫn luôn đứng nghe ở cửa khách sạn.

Không thể không nói, Giang Văn Thắng người này thật đúng là mặt người dạ thú. Ngày thường thoạt nhìn như là bộ dáng người thành thật, không ngờ tới vừa đến loại tình huống này, lập tức hóa thân vì hiệp khách bóng đêm.

Cô ở cửa đều nghe được Giang Văn Thắng không bị cản trở, trong lòng ngược lại thờ dài nhẹ nhõm một hơi.

May mà lúc trước cô không có cho hắn, bằng không nhìn thấy loại chuyện này của hắn, liền “Biến thân” thành bộ dáng vậy, cô thật là xấu hổ khi chứng kiến phải.

Lục Diệp rung mình, lập tức rời đi.

Cô sợ Bánh bao nhỏ sẽ không chống đỡ được, rút cuộc mình ở bên ngoài cũng lâu rồi.

Sau khi trở về, Đại Boss quả nhiên không có phát hiện. Lục Diệp thuận lợi mà đến phòng của Bánh bao nhỏ, không khỏi vui sướng mà nheo nheo mắt Bánh bao nhỏ.

“Bánh bao nhỏ, con giỏi quá a!” Lục Diệp hưng phấn cực kỳ, “Nói cho cô nghe, con làm như thế lửa được ba ba mặt đen của con vậy?”

Cô cũng có chút hiếu kỳ a!

Bánh bao nhỏ không thích nói chuyện, nhưng lại nghiêm túc cực kỳ thành khẩn mà trả lời Lục Diệp.

Nhóc chỉ có thể dùng bút vẽ.

Nhưng vẽ nửa ngày, Lục Diệp một chút cũng không xem hiểu.

Lục Diệp không khỏi giật mình hỏi: “Bánh bao nhỏ, con vì sao không thích nói chuyện? Có phải con ở với ba con lâu ngày, cho nên bị dạy hư?”

Lục Diệp căn bản liền không nghĩ tới, nhắc Tào Tháo Tào Tháo liền đến, hơn nữa lại là trong tình huống cô đang đang nói xấu Đại Boss.

“Hừ Hừ không thích nói chuyện, là bởi vì.....”

Chiến Đình Kiều mới nói một nửa, Lục Diệp lập tức cả kinh suýt chút nhảy dựng lên!

Phi, Đại Boss đi đều không có tiếng động sao? Không tồn tại! Rõ ràng cô lúc này còn nhìn thấy anh đi đường nhanh như gió mà!

“Anh anh anh! Anh tới lúc nào?”

Cô mới chuẩn ra, cũng không biết Đại Boss có phát hiện không.

Này không khỏi cũng quá dọa người rồi?!

“Vừa mới.” Chiến Đình Kiều cực kỳ thân mật tự nhiên mà ngồi ở bên cạnh Lục Diệp. Lục Diệp có chút không biết làm gì, liền muốn dịch sang bên cạnh một cái. Nhưng Đại Boss dường như đã sớm nhìn thấu ý nghĩ cô ý, cô còn chưa động, anh liền mạnh mẽ đè cô lại.

Lục Diệp gật đầu, Chiến Đình Kiều cũng đã trầm giọng mở miệng: “Em không muốn biết Hừ Hừ vì sao lại như vậy sao?”

Lục Diệp cứng đờ động tác, tầm mắt dừng lại trên người Bánh bao nhỏ.

Bánh bao nhỏ nhìn cô, một đôi mắt trong sáng như sao đang chờ mong.

Nhóc dường như cũng không thích chính mình như vậy, như là đang chờ Lục Diệp cứu giúp. Lục Diệp trong lòng mềm nhũn, nói: “Anh nói đi, rốt cuộc chuyện như thế nào?”

Chiến Đình Kiều đang muốn mở miệng, nhưng Lily lại gọi tới.

Lục Diệp sắc mặt biến đổi, vội vàng đi ra ngoài nhận điện thoại.

Lily bên đầu kia thanh âm rất có vài phần hưng phấn, nghe ra là có loại tình cảm mãnh liệt còn chưa mất đi cảm giác.

“Lục tiểu thư, cảm ơn cô đã giới thiệu cho tôi vụ lẩu ăn này, sau này nếu lại có khách như vậy, nhớ liên hệ tôi nha.”

Lục Diệp nghe được thanh âm cô, trong lòng cũng có thể tưởng tượng được, cô hẳn là rất sáng khoái.

Không không không, quan trọng nhất chính là, Giang Văn Thắng sáng khoái được là tốt rồi.

Nhưng Lục Diệp căn bản là không có ý thức được, cô Lily này sao biết mình họ Lục. Lúc đó tới giờ cô vẫn chưa có giới thiệu qua chính mình.

Lục Diệp gật đầu lên tiếng, sau đó liền ngắt điện thoại trở về phòng.

Khi trở về, Bánh bao nhỏ cũng đã ngủ rồi.

Lúc Lục Diệp đi vào, Chiến Đình Kiều ra dấu im lặng với cô.

Cô đến gần, đắp chăn cho Bánh bao nhỏ. Nhưng vừa mới đắp một nửa, cô liền ý thức được có chút không quá thích hợp.

Lúc này, Lục Diệp vừa mới quay đầu lại, liền thấy ánh mắt thâm thúy của Đại Boss nhìn chăm chú mình. Cô không dám ra tiếng, có chút sợ ớn đến Bánh bao nhỏ.

Nhưng Đại Boss tựa hồ bất đúng điểm này, đột nhiên một cái xoay người liền đem Lục Diệp đè ở trên người.

Hắn thật sự nhìn không được, nhìn thấy gương mặt tuyệt sắc kia của Lục Diệp, còn có khi cô ôn nhu chăm sóc Hựu Hựu. Anh liền rất muốn tới gần cô, rất muốn chiếm hữu cô.

Lục Diệp nhìn nhìn Bánh bao nhỏ một bên ngủ yên, trừng mắt liếc mắt nhìn Chiến Đình Kiêu một cái.

Anh ta muốn làm sao?!

Sẽ không. Không phải là muốn nhân lúc mình không thể làm ồn đến Bánh bao nhỏ, cho nên muốn ăn đậu hũ cô ngay lúc này chứ?

Nima, kịch bản Đại Boss càng ngày càng thâm sâu phải không?

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 40: Lời ngon tiếng ngọt

Lục Diệp đoán quả nhiên không sai chút nào, cô vừa mới trừng mắt liếc một cái, nụ hôn Chiến Đình Kiêu liền giáng xuống.

Thời điểm này, cô cũng không dám giãy giụa, chỉ có thể khóc không ra nước mắt mà mặc người xấu xé.

Nhưng nhưng! Có thể là bởi vì Bánh bao nhỏ ở bên cạnh ngủ, hai người hành động ngược lại vài phần kích thích.

Loại tối lửa tắt đèn này, một bên còn có tiếng hít thở đều đều, cô tìm thế nhưng lại đập loạn lên.

Không phải chứ?

Cô sao lại khẩn trương như vậy? Vì sao không đáng tin cậy như vậy a?

May mà, Đại Boss căn bản không có chú ý tới tìm cô đập thịnh thịnh, chỉ là đang còn nhắm nháp vị tốt đẹp của cô. Nhưng lần này, anh có chút không muốn dừng lại.

Nhân lúc Lục Diệp không dám ra tiếng, cũng không dám giãy giụa, tay Đại Boss cũng không an phận theo.

Lục Diệp tìm càng thêm đập nhanh, toàn bộ trên lưng đều là từng lớp mồ hôi lạnh.

Không được không được! Cô tuyệt đối không thể như vậy!

Lục Diệp nhắm hai mắt lại, bỗng nhiên cắn chặt răng, liền đem Chiến Đình Kiêu đẩy ra.

Chiến Đình Kiêu tựa hồ không nghĩ tới, cô sẽ có động tác mạnh như vậy, vì thế không khỏi có chút ngạc nhiên.

Lúc vừa mới hôn môi, anh rõ ràng cảm giác được ý ngênh đón của cô, nhưng như thế nào đột nhiên, cô liền thay đổi thành một bộ dáng cực kỳ kháng cự?

Chiến Đình Kiêu thoáng chút như tỉnh mộng, có chút khó hiểu mà nhìn Lục Diệp.

Ánh mắt anh hiện tại giống y như Bánh bao nhỏ có được không! Nhìn ánh mắt này, Lục Diệp không biết nên nói như thế nào.

Cô lập tức đứng dậy, sửa sang lại một chút chính mình, sau đó liền nhẹ nhàng mà ra cửa phòng.

Chiến Đình Kiêu không có cùng ra.

Lục Diệp thở dài nhẹ nhõm một hơi, chạy nhanh trở về phòng mình. Nhưng khi tới nửa đêm, Đại Boss lại vào được.

Cô trong lúc ngủ mơ mơ màng màng, đối với động tác của anh cũng thành thói quen, cho nên hai người cái gì cũng không có phát ra tiếng, lại ôm ngủ một đêm như thế.

Đối với chuyện này, Lục Diệp đã hoàn toàn toàn mà từ bỏ giãy giụa. Cô chỉ cần quán tốt tim mình, không làm cho Đại Boss thực hiện được là được.

Còn không phải là muốn trả thù cô sao? Còn không phải là muốn đuổi theo cô, sau đó lại hung hăng vứt bỏ cô sao!

Cô không trúng chiêu đâu?!

Tối ngày hôm sau, Lục Diệp nhanh chóng nhận được điện thoại của Giang Văn Thắng.

Cuộc điện thoại, cô đã sớm muốn nghe.

Đêm qua. Đối với Giang Văn Thắng mà nói, nhất định thực kinh hi, nhất định thực kích thích!

Lục Diệp không nhanh không chậm mà nghe điện thoại, thần nhiên nói: “Văn Thắng, anh sao lại nghĩ đến gọi điện thoại cho em a.”

Thanh âm của Giang Văn Thắng nghe ra có chút kích động, không đợi Lục Diệp nói hết lời, hắn cũng đã dẫn đầu: “Diệp Từ, anh không nghĩ tới. Anh thật sự không nghĩ tới em lại yêu anh như vậy! Trải qua việc tối qua, em sau này chính là người của anh. Em yên tâm, anh sau này nhất định sẽ đối xử tốt với em, tuyệt đối sẽ không để em chịu một chút ủy khuất nào!”

“Tối hôm qua? Tối hôm qua đã xảy ra chuyện gì?”

Lục Diệp cảm thấy, cô thế nào giống như có chút nghe không hiểu.....

Giang Văn Thắng không khỏi có chút thẹn thùng, nuốt một ngụm nước miếng, mới nói: “Em còn hỏi..... Diệp Từ, anh không nghĩ tới, em ngày thường nhìn qua còn rất ngây thơ, không ngờ tới lại lợi hại như thế!”

Lục Diệp tức khắc hiểu rõ.

Giang Văn Thắng là xem Lily tới qua Lily nghĩ là cô?

Này cũng khó trách Lily biết tên cô.

Nghĩ đến chính mình bị Giang Văn Thắng tên tra nam như vậy xem thành đối tượng YY, Lục Diệp trong lòng rét lạnh buồn nôn.

Cô hỏi theo Giang Văn Thắng: “Phải không? Em đây so với Lăng Tuyết, ai lợi hại hơn?”

“Đương nhiên là em.....” Giang Văn Thắng phản ứng cực nhanh, nhanh chóng liền ý thức được không thích hợp: “Phi phi phi! Diệp Từ, em không phải nói em tin tưởng anh sao? Cái video kia..... Anh với Lăng Tuyết thật sự cái gì cũng không có!”

Lục Diệp phối hợp với Giang Văn Thắng cần quấy, “Hừ, anh vừa mới rõ ràng lỗ miệng nói ra, lại còn muốn gạt tôi? Giang Văn Thắng anh là người phụ tình, tôi không bao giờ tin tưởng anh nữa!”

Giang Văn Thắng vừa nghe, tức khắc nóng nảy: “Diệp Từ, anh thật sự không có gì với Lăng Tuyết! Anh tin anh đi..... Anh lại không phải không có mắt, Lăng Tuyết sao có thể so sánh với em được?”

Lục Diệp nghe, trong lòng chửi thầm Không sai, anh là mất bị mù rồi.

“Đàn ông các anh chính là biết nói lời ngon tiếng ngọt, tôi mới không tin.”

Giang Văn Thắng càng nóng nảy, “Vậy em muốn như thế nào mới có thể tin tưởng đây! Diệp Từ, anh đối với em là thật tình, cho dù..... Cho dù anh với Lăng Tuyết đôi khi khá thân cận, kia cũng chỉ là yêu cầu công việc, nếu không chính là gặp dịp thì chơi! Những việc này em hẳn là minh bạch mà..... Em vì anh trả giá nhiều như vậy, anh sao có thể thích Lăng Tuyết mà không thích em?”

“Phải không?”

“Đương nhiên là như thế vậy rồi! Diệp Từ, em tin anh được không, anh nhất định sẽ yêu em đến thiên hoang địa lão, tuyệt đối sẽ không cô phụ em!” Giang Văn Thắng dừng một chút, lại nói: “Huống hồ đêm qua chúng ta đều như vậy.....”

Nhắc tới việc đêm qua, Lục Diệp liền có chút ghê tởm.

“Mặc kệ như thế nào, nếu anh nói anh yêu ới, nói tôi tốt hơn Lăng Tuyết hảo, vậy anh liền chứng minh cho tôi xem đi!”

“Như thế nào, chứng minh như thế nào?”

“Xem kia, anh đang chột dạ sao?” Lục Diệp nói chắc như đinh, “Tôi mặc kệ, tin video ngày đó tôi đã xem qua. Anh với Lục Lăng Tuyết căn bản là đã sớm ở bên nhau sau lưng tôi rồi, anh nếu là không đuổi cô ta đi, tôi tuyệt đối tuyệt đối sẽ không tiếp nhận anh!”

Hiện tại nhắc lại sự tình của hắn cùng với Lục Lăng Tuyết, vừa lúc chính là thời cơ tốt nhất!

Giang Văn Thắng lại còn muốn giáo huấn: “Diệp Từ, cái video kia căn bản là giả, là người ta ghép, em lúc trước không phải còn nói tin tưởng anh sao?”

“Tôi nói tin anh khi nào? Văn Thắng, anh thật sự làm tôi thực thất vọng! Người khác không biết, tôi chẳng lẽ còn không biết sao? Cái video kia căn bản là thật!” Lục Diệp nói cực kỳ khẳng định: “Video tôi đã sớm tìm người đi đối chứng, căn bản là không có bất dấu vết gì là ghép. Văn Thắng, nếu không phải bởi vì tôi còn có chút tình cảm với anh, vẫn còn có chút tình chị em với Lăng Tuyết, tôi đã sớm tìm người tuồn ra chuyện này rồi. Nhưng tôi không phải gốc từ, đến bây giờ anh còn muốn tiếp tục gạt tôi sao?”

Giang Văn Thắng lâm vào trầm mặc thật lâu.

Kỳ thật hắn đã sớm đoán được giấy không gói được lửa, nhưng hắn không nghĩ tới, Lục Diệp lại biết được nhanh như vậy.

“Diệp Từ, anh.....”

“Không cần nói thêm nữa, nếu anh không đuổi Lục Lăng Tuyết đi, giữa chúng ta không có khả năng!”

Giang Văn Thắng thấy Lục Diệp tựa hồ có ý muốn cắt đứt điện thoại, tức khắc vội vàng vàng mà nói: “Diệp Từ em nghe anh nói! Phải, anh thừa nhận, anh với Lăng Tuyết thực sự từng có cái gì kia, nhưng cũng chỉ có 1 lần trong trong video kia mà thôi! Hơn nữa, anh đối với cô ta chỉ là nhu cầu sinh lý, 5 năm anh không có cái gì kia, là một người đàn ông, anh sao chịu được? Em yên tâm, anh đối với cô ta tuyệt đối chỉ là nhu cầu thân thể, đối với em mới là tình yêu chân chính.”

Chân chính?

Giang Văn Thắng cũng không biết xấu hổ mà xuất khẩu như vậy!

Lục Diệp trước kia chính là bị lời nói ngọt ngào này lừa!

“Được thôi, nếu anh đối cô ta chỉ là nhu cầu sinh lý, vậy anh nhanh làm cô ta dứt đi!”

Giang Văn Thắng không khỏi lâm vào do dự, nhưng hắn không có nói rõ, mà là đem đề tài vòng vo: “Diệp Từ, anh nếu là thật sự làm như vậy, Lăng Tuyết chẳng phải là rất khó chịu sao?”

“Anh không muốn? Không muốn cũng không sao, hy vọng anh sau này đừng đến tìm tôi nữa!”

Lục Diệp nói kiên quyết mà lại rõ ràng, chính là đang ép Giang Văn Thắng làm ra lựa chọn.

Cho dù cô biết, Giang Văn Thắng căn bản là sẽ không làm ra lựa chọn.

Hắn nếu có thể đoạn tuyệt được với Lục Lăng Tuyết, kia cũng sớm nên chặt đứt!

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rời* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 41: Chết vẫn

Nhưng Lục Diệp tin, Giang Văn Thắng nhất định sẽ chọn giả dối ở trước mặt mình. Nghĩ đến đây, cô nhanh chóng quyết định ấn nút ghi âm.

Giang Văn Thắng quả nhiên ngay lúc này khẳng định mà trả lời, nói: “Diệp Tử, anh thật sự yêu em, em yên tâm, ngày mai anh cùng Lăng Tuyết nói rõ ràng! Người anh yêu chỉ có một mình em, em nhất định phải tin tưởng anh.”

Lục Diệp hôn vào điện thoại một cái, “Đó là đương nhiên, Văn Thắng, em cũng yêu anh! Em không nghĩ tới, anh lại thật sự sẽ vì em mà vứt bỏ Lăng Tuyết, được, chúng ta rảnh thì hẹn hò đi?”

“Được!”

Giang Văn Thắng nghe thấy trong lòng kích động cực kỳ, vừa nhớ tới tối hôm qua triển miên, hắn không khỏi lại dâng lên một trận khó nóng.

Không thể không nói, đêm qua thật sự quá kịch liệt.

Nhưng tưởng tượng đến Lục Diệp nói hẹn hò, hắn liền không khỏi muốn đi bồi bổ thân thể.

Vì thế sau khi ngắt điện thoại, Lục Lăng Tuyết tới văn phòng, hắn cũng có vẻ cực kỳ bình thường.

Lục Lăng Tuyết căn bản không biết sự việc giữ Giang Văn Thắng cùng Lục Diệp, cô chỉ cảm thấy kỳ quái, cho nên liền hỏi: “Văn Thắng, anh đêm qua đi đâu? Em ở nhà đợi anh cả đêm!”

“Bảo bối, anh công việc rất bận, em lại không phải không biết.” Giang Văn Thắng cực kỳ nhiệt tình mà nói cho có lệ.

Hắn thông đồng với Lục Lăng Tuyết ở bên nhau cũng không phải một ngày hai ngày, dù sao ở cùng Lục Lăng Tuyết, hắn cũng đại đa số đều cùng cô làm loại chuyện này.

Nhưng hiện tại không giống nhau, hiện tại Lục Diệp đã biết video là thật, kia hắn cũng đích xác hẳn là có chút hơi né tránh cùng Lục Lăng Tuyết. Nhưng nếu bảo hắn từ chối Lục Lăng Tuyết, Giang Văn Thắng có đánh chết đều sẽ không làm như thế!

Lục Lăng Tuyết đối với hắn mà nói, chính là một lớp xe dự phòng được trời ưu ái.

“Xảy ra chuyện gì, anh có việc gì sao?”

Lục Lăng Tuyết lập tức dựa cả người vào Giang Văn Thắng, bên tai thổi khí, “Không có gì, người ta chính là đang nhớ em đó mà…….”

Một hơi thổi này, như là tiên khí, Giang Văn Thắng tức khắc cả người phấn chấn lên.

Nhưng nghĩ đến tối hôm qua…… Giang Văn Thắng vẫn là đem cảm xúc đè nén lại, “Ngaoan, buổi tối anh còn có chút việc, mấy ngày nữa anh lại đến tìm em? Được không?”

Nghe được Giang Văn Thắng sùng nịch cùng trấn an, Lục Lăng Tuyết tự nhiên cũng sẽ không tiếp tục truy cứu. Cô gật gật đầu, liền ra văn phòng.

Nhưng mà tới cửa văn phòng, Lục Diệp liền gọi điện thoại đến.

Nhìn trên màn hình di động nhảy lên hai chữ “Lục Diệp”, Lục Lăng Tuyết thật sự khịt mũi coi thường.

Lục Diệp? Cô ta gọi điện thoại tới làm gì?

Hừ, cô thật ra muốn cho Lục Diệp xem cho kỹ, bạn trai cô hiện tại đối với chính mình quan tâm chăm sóc bao nhiêu.

Lục Lăng Tuyết lập tức nghe điện thoại, hư tình giả ý mà cười nói: “Là Diệp Tử a, cô tìm tôi có việc gì sao? Ài, tôi đang vội, Văn Thắng ném rất nhiều công việc giao cho tôi làm à.”

“Phải không?” Lục Diệp khoe miệng cong lên một mặt tà cười, “Anh ta đang vội gọi điện thoại cho tôi đó?”

“Lục Diệp, cô không thật sự cảm thấy mình có vài phần tự sắc, đàn ông khắp thiên hạ đều muốn vây quanh cô sao? Thật là buồn cười, bản thân mình bị bao đường gièm pha…… Tôi nói cho cô biết, Văn Thắng đã sớm nhìn thấy tin đó, nếu cô đội nón xanh cho anh ta, anh ta khẳng định sẽ chia tay với cô, hơn nữa sau này sẽ không đến tìm cô nữa!”

Lục Diệp không khỏi tấm tắc bảo lạ.

Cô cũng không nghĩ tới, Lục Lăng Tuyết lại thiếu kiên nhẫn như vậy.

“Phải không? Chính là hắn vừa mới còn gọi điện thoại cho tôi, cô không biết à, Văn Thắng hẳn liều mạng muốn cùng tôi hợp lại, tôi muốn từ chối đều từ chối không được. Cô nói, hắn đối với tôi đề bụng như thế, tôi sao lại không biết xấu hổ từ chối chứ!”

Lục Diệp khẩu khí liền thay đổi.

Không sai, cô chính là cố ý dùng loại đặc biệt này khiêu khích.

Cô hôm nay chính là đến trước mặt Lục Lăng Tuyết thù dật trò ân ái.

“Cô đừng nói vậy, Văn Thắng không thể nào làm ra loại sự tình này!”

“Ài, tôi cùng Văn Thắng đã họp lại, hôm nay gọi điện thoại cho cô, chính là muốn chào hỏi cô một cái. Sau này cô nếu là có việc gì, ngàn vạn ngàn vạn không cần làm phiền Văn Thắng. Anh ta muốn ở cùng tôi, còn phải làm việc nữa, cũng sẽ rất mệt ả.”

Lục Lăng Tuyết đầu dây điện thoại bên kia thanh âm đã bắt đầu có chút nghiêng răng nghiêng lợi.

“Lục Diệp, cô không biết sao? Cái video kia toàn bộ đều là thật sự! Văn Thắng người anh ta yêu là tôi, anh ta sớm đã ở bên tôi sua lưng cô rồi!”

Hiện tại cái videonày đã có nhiều người biết đến, Lục Lăng Tuyết tức khắc cảm thấy, chính mình cũng không có cái gì mà đầu điểm.

Dù sao Lục Diệp cũng đội nón xanh cho Giang Văn Thắng.

Chỉ là cô không nghĩ tới, Giang Văn Thắng lại đối tốt với Lục Diệp như thế. Cô vài lần đề cập với Giang Văn Thắng, hẳn thế nhưng còn muốn cùng Lục Diệp họp lại!

nhưng loại lời nói này, Lục Lăng Tuyết tuyệt đối không nói cho Lục Diệp nghe.

Âm thanh lộ ra trong điện thoại, cô đều hận không thể lập tức theo đường dây điện thoại đi qua đem Lục Diệp xé thành mảnh nhỏ!

“Phải không? Chuyện này Văn Thắng cũng có nói cho tôi rồi. Nhưng anh ta nói, anh ta đối với cô chỉ là nhu cầu sinh lý, đối với tôi mới là tình yêu chân chính.” Lục Diệp biết, Lục Lăng Tuyết hiện tại vẫn cứ duy trì trạng thái bán tín bán nghi. Bất quá không quan trọng, cô còn có ghi âm. Vì thế cô bỗng nhiên cắt điện thoại, đem đoạn ghi âm lựa chọn của Giang Văn Thắng là Lục Diệp mà tính vứt bỏ Lục Lăng Tuyết tất cả đều phát ra.

Lúc sau, Lục Diệp cắt đứt điện thoại.

Cô trong lòng sáng khoái.

Được, hiện tại ngược tra đều không cần tự mình tới, còn lại, khiến cho hai người bọn họ tự cào xé lẫn nhau đi!

Mặt khác, Lục Lăng Tuyết nghe được đoạnghi âm, thực sự không thể tin được.

Cô nghe xong vài lần, vừa mới xác nhận được giọng nói kia đích đích xác chính là Giang Văn Thắng.

Cô tức khắc bắt an lên.

Làm sao bây giờ, chẳng lẽ Văn Thắng thật sự muốn vứt bỏ chính mình?!

Nói đến cùng, đều trách ả tiện nhân Lục Diệp kia!

Lục Lăng Tuyết thật sự trong lòng bất an, vì thế lại ngược trở lại văn phòng. Giang Văn Thắng thấy cô quay lại, vẫn cứ dường như không có việc gì hỏi: “Xảy ra chuyện gì?”

Lục Lăng Tuyết không khỏi hiểu rõ một chút, khó trách lúc này Giang Văn Thắng đối xử lãnh đạm với mình như vậy, thì ra là hắn muốn cùng Lục Diệp họp lại!

Nghĩ vậy, Lục Lăng Tuyết tức khắc thay bằng một khuôn mặt cực kỳ ủy khuất.

Cô khóc lóc hỏi: “Văn Thắng, anh có phải muốn họp lại cùng Diệp Từ không?”

Giang Văn Thắng sùng sốt, hỏi: “Em nghe được tin từ đâu vậy?”

Hắn vừa nảy biết Lục Lăng Tuyết thực sẽ đến thăm, nhưng hắn không nghĩ tới, cô thế nhưng lại sẽ đến thăm như vậy! Tin vừa mới chưa được bao lâu, cô đều đã biết?

“Văn Thắng, anh vì cái gì muốn ở cùng Lục Diệp! Anh trước đây không thấy tin tức sao? Rõ ràng Lục Diệp đã bị phú hào bao dưỡng, hơn nữa việc cô ta 5 năm trước cùng với người đàn ông khác, chẳng lẽ anh đều đã quên sao!?”

Cô thật sự không hiểu, Giang Văn Thắng rốt cuộc làm như thế nào được mà trong lòng không có khúc mắc lại muốn tiếp tục cùng Lục Diệp ở bên nhau.

Chẳng lẽ chính mình cho tới nay, đều chỉ là công cụ hắn dùng để phát tiết mà trong lòng không có khúc mắc gì hay sao?

Sự việc này, Lục Lăng Tuyết thật sự chịu không nổi. Cô không thể chịu đựng được Giang Văn Thắng năm lần bảy lượt mà sùng Lục Diệp, đối với cô lại chỉ xem cô là bạn trên giường.

Giang Văn Thắng vội vàng ôn nhu nói: “Em nói vậy cái gì vậy, anh cùng Lục Diệp ở bên nhau lâu như vậy rồi, em không phải vẫn luôn không sao cả sao? Em hiện tại lại không cho ta cùng cô ấy họp lại, rốt cuộc là muốn làm sao?”

Lục Lăng Tuyết thương tâm cực kỳ, “Phải, trước kia em thông tình đạt lý, đó là bởi vì em tin tưởng anh sớm muộn gì có một ngày sẽ rời khỏi Lục Diệp cùng em ở bên nhau! Nhưng Văn Thắng, em không nghĩ tới anh thế nhưng sẽ vì muốn cùng cô ấy họp lại mà vứt bỏ em!”

Càng tức hơn chính là chuyện này vẫn là làm trò cười cho Lục Diệp.

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rời* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 42: Không biết tốt xấu

“Lăng Tuyết, anh không có muốn chia tay với em. Nhưng việc anh với Diệp Từ, em trước kia đều có thể nhìn, hiện tại vì cái gì không được?”

Giang Văn Thắng thật sự không rõ, trước kia Lục Lăng Tuyết còn rất thông tình đạt lý hiểu ý người, như thế nào hôm nay không hiểu sao lại bắt đầu dây dưa lên.

“Không được, em không tiếp thu được!” Lục Lăng Tuyết nói, lập tức vọt tới trước mặt Giang Văn Thắng. Cô ngồi xổm bên người anh, ngẩng đầu nhìn anh, “Văn Thắng, anh cùng Diệp Từ nhất đạo lưỡng đoạn được không?”

Bằng không Lục Diệp tới cô trước mặt “khoe ra”, cô đã có thể thật sự không dám ngẩng đầu.

“Rồi sau đó?”

“Rồi chúng ta trực tiếp nói cho truyền thông, video là thật, chúng ta ở bên nhau. Còn về Lục Diệp, anh nói là cô ta bị phú hào bao dưỡng trước, đem nước bẩn toàn bộ hất ở trên người cô ta không phải tốt sao?”

Nếu là trước đây, Giang Văn Thắng nói không chừng vẫn là nguyên ý. Nhưng gần đây Lục Diệp rời khỏi mình một đoạn thời gian, anh thật sự không cách nào không nhớ Diệp Từ. Hơn nữa các loại tin tức trước đây, trong lòng anh càng ngày càng cảm thấy, thật ra anh vẫn rất coi trọng Lục Diệp.

Trong lần bộc lộ quan điểm cuộc họp báo trước đây cũng khiến Giang Văn Thắng cảm giác mới mẻ.

Thật sự phải so sánh giữa Lục Lăng Tuyết với Lục Diệp, kia cũng đích xác chính là cấp bậc nhu cầu sinh lý.

Hiện tại Lục Lăng Tuyết, thật sự còn không xứng đứng ở bên người anh.

Vì thế Giang Văn Thắng chỉ có thể kéo tay Lục Lăng Tuyết ra, nghiêm mặt nói: “Lăng Tuyết, em phải nhìn rõ tình hình hiện tại. Không phải anh không muốn cùng em ở bên nhau, nếu anh giờ ở cùng em, đối với em và anh ảnh hưởng cũng không tốt.”

“Không, em mặc kệ, em chính là muốn ở cùng bên anh!”

Lục Lăng Tuyết cố chấp làm Giang Văn Thắng đau đầu cực kỳ, anh trước kia như thế nào không phát hiện, Lục Lăng Tuyết là một người không biết tốt xấu như vậy?

Cho dù sớm biết, anh cũng sẽ làm như vậy.

“Lăng Tuyết, em đừng tùy hứng như vậy! Hiện giờ đang ở công ty, em nếu để người khác nghe được em nói như vậy, đến lúc đó người ta sẽ nghĩ như thế nào? Được rồi, không có gì em nhanh ra ngoài đi!”

Lục Lăng Tuyết không thể tin được, cô ngạc nhiên mà nhìn Giang Văn Thắng, quả thực không thể tin được đó là lời từ trong miệng Giang Văn Thắng nói ra!

Cô thật sự không ngờ được, Giang Văn Thắng thế nhưng có thể xấu xa đến trình độ này. Lúc hần muốn ngủ với mình thì ra những lời ngon tiếng ngọt, hiện tại không cần cô, liền đem cô một chân đá văng ra?!

Lục Lăng Tuyết nản lòng thoái chí mà đi ra văn phòng, tức khắc trong lòng một trận chua xót.

Nhưng rất mau, cô tỉnh lại lần nữa!

Nếu Giang Văn Thắng đối cô vô tình, kia cô cũng có thể vô nghĩa đối với hắn!

Cô lập tức gọi cho phóng viên báo Quát Từ, điện thoại chuyển trong nháy mắt, Lục Lăng Tuyết tức khắc lạnh lùng nói: “Alo? Tôi muốn tin hot!”

Biệt thự Văn Lâm.

Chiến Văn Kỳ có được tư liệu trực tiếp, lập tức hưng phấn mà hướng nơi này chạy như điên. Nhưng mà sắp đến trước phòng Lục Diệp, Chiến Đình Kiêu đã chặn lại.

Chiến Văn Kỳ còn chưa nhìn ra có cái gì không thích hợp, còn cao hứng mà nói: “Chú hai, chú đừng ngăn cháu, cháu có tin tức tốt muốn nói cho thím hai!”

Trong tay của anh cầm một quyển báo chí, Chiến Đình Kiêu vừa thấy, liền biết có tin tức.

Nhưng loại chuyện này, vẫn là nói trước với anh tốt hơn.

Vì thế, Chiến Đình Kiêu từ trong tay Chiến Văn Kỳ rút lấy tờ báo.

Chiến Văn Kỳ thấy chú hai xem, không khỏi trong lòng cũng có chút xấu hổ: “Chú hai, loại chuyện này chú hẳn là không thích xem, chỉ là một số bát quái rất bình thường mà thôi.”

Anh đích xác ham thích với bát quái, cái loại tin tức rối loạn lung tung này, anh luôn có thể lấy được tư liệu trực tiếp. Đặc biệt sau khi quen biết Lục Diệp, anh đối với sở thích bát quái càng thêm cuồng nhiệt.

Ai bảo thím hai anh mê hoặc như vậy, giống như cái gì cũng chưa làm thì đã thu phục được chú hai mình!

Anh đặc biệt tò mò, Lục Diệp rốt cuộc là dùng cách gì hàng phục Chiến Đình Kiêu!

Tầm mắt Chiến Đình Kiêu quét một vòng trên tờ báo, rất mau, sự chú ý liền rơi xuống tin giải trí Thịnh Diệp.

Anh ngẩng đầu, nhướng mày, làm như có chút khó hiểu.

Loại công ty này, Chiến Đình Kiêu trước nay đều không để vào trong mắt, tự nhiên cũng chưa từng nghe qua.

Vì thế đang nhìn thấy về mặt khó hiểu của Chiến Đình Kiêu, Chiến Văn Kỳ cả người khoa trương cực kỳ: “Không phải chứ chú hai?! Chú không phải không biết, thím hai chính là người trong công ty này chứ? Nhưng mà, cổ phần của thím hai tại công ty này không phải rất nhiều, cho nên hiện tại hơi có chút ảnh hưởng, hẳn là cũng không là gì.”

Sau khi nghe được Chiến Văn Kỳ giải thích, Chiến Đình Kiêu lại chú ý lần nữa tin trên tờ báo.

Kỳ thật anh biết trước đây Lục Diệp là cổ đông của một công ty giải trí, chỉ là không biết tên mà thôi.

Hơn nữa anh còn biết, ở công ty đó còn có bạn trai cũ của cô.

Những việc này, Chiến Vân Kỳ đã sớm làm thành quyển sách nhỏ hết thầy nói cho anh biết. Sự việc này, Chiến Vân Kỳ bát quái cùng tin tức tiểu đạo vẫn là rất hữu dụng.

“Có người bạo hắc liễu a chú hai!” Chiến Vân Kỳ hưng phấn mà nói, “Chú không biết chứ, nhật báo Quát Tử viết thực khoa trương, bọn họ nói tổng tài tập đoàn Thịnh Diệp Giang Văn Thăng lỗi sống kém! Kinh hi không? Như vậy thoát nhìn, thím hai hẳn là cũng không có gì với hẳn.”

Chiến Vân Kỳ nói đến một nửa, liền thấy Chiến Đình Kiều đem báo chí nhét trở lại trong tay của anh.

Chiến Vân Kỳ lập tức liền hiểu.

Chiến Đình Kiều chính là muốn nhìn một chút phản ứng của Lục Diệp, nhưng chính hẳn lại hơi xấu hổ, muốn tự cao tự đại, cho nên mới để mình đi.

Chiến Vân Kỳ lập tức nói: “Tuân mệnh!”

Lúc sau liền cầm báo chí đi hướng phòng Lục Diệp.

Lúc này Lục Diệp đang đàn dương cầm cho Bánh bao nhỏ nghe, cô lúc trước vô tình phát hiện bên trong, Bánh bao nhỏ còn rất có dự cảm. Vừa lúc Chiến gia có đàn dương cầm, cô hôm nay nhàn rồi tới không có việc gì liền đàn.

Rồi mới nhìn thấy ba ba Bánh bao nhỏ nhìn cô, cho nên cô liền đàn một lần, dạy một hồi.

Cô cảm thấy, âm nhạc thực là vật không tệ, nói không chừng đến lúc đó có thể cởi bỏ khúc mắc của Bánh bao nhỏ, để nhóc có thể không cần lại khép kín như bây giờ.

Chiến Vân Kỳ cũng không nghĩ nhiều như vậy, lập tức xông lên trước, hưng phấn mà hô: “Thím hai, cháu tới rồi!”

Lục Diệp một chút cũng không chào đón Chiến Vân Kỳ, “Anh tới làm cái gì?”

“Thím hai, cháu mang cho thím tin tức tốt, à không, là tin tức xấu.” Chiến Vân Kỳ chính mình cũng phân chia không được rốt cuộc việc Giang Văn Thăng đối với Lục Diệp mà nói là tốt hay là xấu. Chỉ là anh thật sự quá bát quái, quá muốn nhìn một chút phản ứng của Lục Diệp, bởi vậy anh mang theo tờ báo tới.

Chiến Vân Kỳ cơ bản đều ở tại chung cư bên ngoài, trên danh nghĩa anh cũng có không ít bất động sản, cho nên không thường xuyên trở về.

Huống chi, anh là người linh động như thế, tổng không thể phá hư Lục Diệp cùng Chiến Đình Kiều không phải?

“Anh đến chính là tin tức xấu.”

Cư nhiên dám quấy rầy cô đánh đàn!

“Thím hai, thím đừng nói như thế nói mà! Cháu cho thím xem xem báo chí, thím xem thấy tin tức nhất định sẽ cảm thấy thực kích thích!”

Lục Diệp chán đến chết mà nhìn lướt qua tờ báo, đang xem đến ba chữ to dùng “Giang Văn Thăng”, cô tức khắc trong lòng cả kinh, không khỏi quét qua nhiều lần.

Có thể thấy không rõ lắm, bởi vậy cô cuối cùng đơn giản vẫn là đoạt lấy báo chí.

Chiến Vân Kỳ nhìn thấy phản ứng của Lục Diệp, không khỏi trong lòng càng là mong đợi. Anh nóng lòng muốn thử hỏi: “Thím hai, người trên báo này hẳn là bạn trai cũ của thím?”

Anh thấy hai trông mắt Lục Diệp không hề chớp mắt mà nhìn chăm chăm nội dung trên tờ báo, biểu tình ngưng trọng mà lại cẩn thận, không khỏi trong lòng chột dạ.

Lục Diệp sẽ không còn nhớ tới người đàn ông kia chứ?

Không phải chứ?

Chú hai còn đứng ở cửa mà!

Hơn nữa giống như không thích hợp. Anh như thế nào lại cảm thấy thần sắc chú hai giống như càng ngày càng đáng sợ?

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 43: Làm đẹp

Chiến Đình Kiều đi lên trước, một phen rút tờ báo trong tay Lục Diệp ra.

“Đừng xem” giọng nói anh trầm thấp.

Lục Diệp khó có được can đảm dám chống cự, giật lại tờ báo từ trong Chiến Đình Kiều. Hai mắt cô bên trong tràn ngập một tia cuồng nhiệt hưng phấn, “Anh đừng đoạt đi, tôi còn chưa có xem xong đâu!”

Chiến Vân Kỳ cả người hóa đá tại chỗ, đã không dám nói tiếp nữa.

Nhưng mà sau khi Lục Diệp xem xong hàng cuối cùng trên báo, tức khắc lộ ra vẻ mặt mừng rỡ như điên: “Tôi thật là quá thiên tài! Không, là Lục Lăng Tuyết, thật sự thật tài tình, ha ha ha ha!”

Tiếng cười cô sang sảng quanh quẩn ở trong phòng.

Đừng nói Chiến Vân Kỳ hoang mang không thôi, ngay cả Chiến Đình Kiều cũng đều trong trạng thái có chút không rõ ràng lắm.

Lục Diệp năm đó không phải còn vì người đàn ông này lui về hậu đài sao? Như thế nào hiện tại.

Trong báo nói, chính là Giang Văn Thắng cách sống kém a!

Đây đối với một người đàn ông mà nói, là sự vũ nhục rất nghiêm trọng!

Lục Diệp lại cao hứng cực kỳ.

Cô vừa thấy liền biết, tin tức này tuyệt đối là xuất từ bút tích của Lục Lăng Tuyết! Cô vốn dĩ chỉ là muốn khiêu khích một chút Lục Lăng Tuyết, không ngờ tới cư nhiên có hiệu quả lớn như vậy.

Nghĩ đến những việc này, Lục Diệp trong lòng quả thực thống khoái cực kỳ.

“Hai người buổi tối ăn gì? Nếu không tôi nấu một nồi lẩu, chúng ta chúc mừng một chút?”

“Không đúng không đúng, không chỉ ăn lẩu, mà hẳn là đốt pháo nữa.”

Lục Diệp nói, lập tức hấp tấp đi chuẩn bị.

Đại Boss cùng Chiến Vân Kỳ hai người đứng sờ tại chỗ, trong khoảng thời gian ngắn hai mặt nhìn nhau.

Chiến Vân Kỳ dẫn đầu phản ứng lại, hướng về phía Đại Boss hỏi: “Chú hai, đây là chuyện như thế nào a?” Anh còn tưởng rằng, Lục Diệp trong lòng sẽ có chút khổ sở, như thế nào..... Không chỉ không khổ sở, giống như còn rất vui vẻ?

Hay là..... Chẳng lẽ, là bị kích thích?!

Chiến Đình Kiều lạnh lùng trở về một câu, “Không biết.”

Rồi sau đó liền thông thả ung dung đi qua trước mặt Chiến Vân Kỳ.

Nhưng Chiến Vân Kỳ rõ ràng cảm giác được có chút không thích hợp.

Kỳ quái, anh như thế nào cảm thấy chú nhỏ núi băng lạnh lùng kia của anh có chút mừng thầm và đặc ý vậy chứ?

Cùng lúc đó, giải trí Thịnh Diệp.

Giang Văn Thắng nhìn thấy tin tức đăng trên báo như vậy, tức khắc tức giận đến mặt đều tái rồi. Văn phòng anh bên cạnh còn có một thư ký, mấy ngày nay thư ký anh lúc đưa cà phê tới thường thường lên nhìn anh.

Cái ánh mắt kia, Giang Văn Thắng căn bản là không thể nhìn không hiểu.

Rõ ràng chính là ánh mắt hoài nghi!

Lại còn có như có như không mà ngó chỗ anh một chút.

Này còn chưa tính, lúc tan tầm trở về, nhân viên trong công ty tuy rằng vẫn giống như ngày thường chào hỏi anh, nhưng chỉ cần anh quay người đi, lập tức có thể nghe được sau lưng bị cười trộm cùng khinh miệt.

Không thể không nói, Giang Văn Thắng lần này xem như hoàn toàn phát hỏa.

Lại là dùng phương thức này bốc lửa.

Anh ném tờ báo trên bàn làm việc, trên mặt tức khắc bịt kín một tầng giận tái đi.

Nhật báo Quát Từ! Anh vừa thấy đến tên tòa soạn này, lập tức liền nghĩ tới Lục Lăng Tuyết.

Anh nhớ rõ, lúc trước Lục Lăng Tuyết đã từng nói, cô có người bạn làm phóng viên ở nhật báo Quát Từ này. Nếu anh đoán không sai, tin này nhất định chính là Lục Lăng Tuyết thích mà không được, ghi hận trong lòng, cho nên cố ý đưa tin nóng!

Mấy ngày nay Giang Văn Thắng vốn dĩ đối với Lục Lăng Tuyết nhiều phần chán ghét, hiện tại nhìn thấy tin tức này, cả người đều không khỏe.

Nếu cô bất nhân, kia anh cũng không thể dễ dàng buông tha cô như vậy!

Giang Văn Thắng cũng xem như quản lý trong giới giải trí này rất lâu, trong đó tự nhiên cũng quen không ít phóng viên.

Di động anh không nghiêng không lệch, vừa hay còn có mấy tấm hình riêng tư của Lục Lăng Tuyết. Vì thế anh liền gọi điện thoại cho phóng viên mình quen biết, bảo người đem mấy tấm ảnh đó của Lục Lăng Tuyết phát ra.

Tin tức phát ra, ngày hôm sau, Lục Lăng Tuyết cũng phát hỏa.

Lục Lăng Tuyết tự nhiên không ngờ tới, Giang Văn Thắng cư nhiên có thể tuyệt tình như vậy!

Hai người rớt cuộc cũng coi như là người của công chúng, đấu với nhau như vậy, thanh danh hai người đã rất xấu đi.

Quả nhiên, cái tra nam này hiện tại không cần chính mình, thì cái gì cũng làm được, một lòng liền muốn đem mình đá văng!

Lục Lăng Tuyết tức giận đến sắc mặt xanh mét, vì thế lập tức lại hẹn phóng viên Quát Từ ra uống cà phê.

Mấy ngày nay tin tức cơ hồ đều là Lục Lăng Tuyết cùng Giang Văn Thắng gây thương tổn cho nhau, Lục Diệp ở Chiến gia xem đến vui vẻ vô cùng.

Mấy ngày nay cô không chỉ ở nhà xem những tin tức cầu xé nhau giữa Giang Văn Thắng cùng Lục Lăng Tuyết, mà cũng đang tính toán thời gian chính mình tái xuất.

Từ khi bắt đầu cô thông báo tin hot Lily, cô cũng đã chuẩn bị tốt con đường tiếp theo của mình.

Cô đã sớm hạ quyết tâm, muốn cho Lục Lăng Tuyết cùng Giang Văn Thắng trở thành đá kê chân trên con đường thành công của mình. Hôm nay, cô rốt cuộc đã làm được!

Cô mở hợp báo, chính là để tuyên bố —— chính mình sắp tái xuất.

Đối mặt với tất cả nhiệt tình của phóng viên, Lục Diệp dưới ánh đèn flash cười ưu nhã mà ôn nhu: “Chào mọi người?”

“Lục Diệp tiểu thư, cô đối với tin tức gần đây về Giang Văn Thắng thấy như thế nào!”

“Lục Diệp tiểu thư, tin tức gần đây liên tiếp xuất hiện Lục Lăng Tuyết, là em gái của Lục Lăng Tuyết, cô có cảm nghĩ ra sao!”

“Lục Diệp tiểu thư, về tin lúc trước cô……”

“Lục Diệp tiểu thư, vị tiểu thư phát sinh quan hệ trước đây cùng Giang Văn Thắng tiên sinh……”

Từ khi Lục Diệp lên sân khấu, tất cả phóng viên liền như sóng triều hướng tới cô thổi quét mà đến. mấy ngày nay tin tức soi trào, nhưng mà đương sự lại chậm chạp không ra mặt giải thích. Lục Diệp xuất hiện không chỉ làm cho bọn họ một phen kinh diễm, đồng thời cũng giải quyết được cơn khát việc bát quái còn có chân tướng ham học hỏi của quần chúng.

Lục Diệp tuy rằng không phải đương sự, nhưng lại là người gần đương sự nhất.

Phóng viên nhìn thấy cảnh Lục Diệp lên sân khấu, tự nhiên sẽ không dễ dàng buông tha lần cơ hội này.

Còn Lục Diệp đứng ở trên đài, chỉ là hơi hơi nâng cánh tay, phóng viên dưới đài liền im tiếng.

“Chào mọi người, tôi là Lục Diệp. 5 năm trước, tôi cũng đã là tiểu ảnh hậu…… Ngày đó tôi còn rất trẻ, một lòng khát khao tình yêu. Cho nên tôi đã khiến mọi người thất vọng mà lui về sau, dự tính giúp chồng dạy con.”

Toàn bộ hợp báo tổ chức ở một hội sở xa hoa, Lục Diệp thanh âm tuy rằng không lớn, lại nói năng có khí phách như trong nhà.

Phảng phất như đài phối hợp với thanh âm cô, ngay cả tiếng chụp ảnh “Sát” đều trở nên cực kỳ rất nhỏ.

Cô giống như là thiên chi kiêu nữ, chỉ cần vừa đứng ra, là có thể hấp dẫn tất cả ánh đèn cùng ánh mắt!

Tuyệt sắc như vậy còn không ra nữa, tất cả mọi người đều sẽ cảm thấy tiếc hận à?

Đặc biệt đang nói đến dĩ vãng mình trải qua, Lục Diệp ánh mắt tức khắc trở nên nhu hòa mà lại sâu xa.

Cô thành khẩn mà hồi tưởng lại, ngưng trọng kể ra chuyện xưa thuộc về chính mình.

“Mọi người cũng đều biết quan hệ giữa tôi với Văn Thắng, mấy năm nay, bởi vì nguyên nhân bản thân mình, tôi với Văn Thắng không có xảy ra cái gì…… Cho nên nếu mọi người muốn hỏi, báo nói có phải sự thật hay không, tôi thật không thể nói cho mọi người được!”

Cô cực kỳ tự nhiên khoi mào gièm pha Giang Văn Thắng, nhưng mà lại uyển chuyển.

Phóng viên tức khắc có vài phần háo cảm đối với Lục Diệp.

Đại đa số mình tình nghe được sự tình như vậy, cơ hồ trước nay đều lười giải thích với phóng viên. Nhưng Lục Diệp vừa lên liền trịnh trọng mà trả lời vấn đề, phóng viên như thế nào có thể không có hào cảm với cô chứ!

“Lục Diệp tiểu thư, vậy cô……”

“Video trước đây mọi người đã thấy…… Tôi vốn tưởng rằng Văn Thắng là bởi vì yêu tôi, cho nên trong suốt 5 năm thủ thân như ngọc cùng với tôi, nhưng tôi thật sự không ngờ tới, anh ta thế nhưng lại cùng chị tôi……” Nói tới đây, khuôn mặt tinh xảo của Lục Diệp liền bị một tầng thương tâm phủ kín, “Văn Thắng kỳ thật cũng đối với tôi rất áy náy, lúc trước anh ta cũng vẫn luôn cầu tôi tha thứ. Mặc kệ nội dung video có phải thật sự hay không, anh ta đều biết sẽ gây ra ảnh hưởng đến tôi, cho nên vẫn luôn tận lực bù đắp sai lầm chính mình.”

Lục Diệp đương nhiên không phải không muốn hắt nước bẩn vào Giang Văn Thắng, chỉ là loại sự việc bôi đen này đối với Giang Văn Thắng, Lục Lăng Tuyết đã làm không ít. Cô thật sự không cần phải làm điều thừa, huống chi, hiện tại đối với cô mà nói, giúp đỡ Giang Văn Thắng nói chuyện ngược lại có thể làm cô nhìn qua càng tạo sự đồng tình, càng dễ dàng hơn.

Điểm này, Lục Diệp đã sớm tính toán qua.

Dù sao Giang Văn Thắng cùng Lục Lăng Tuyết hai người họ, hiện giờ hoàn toàn tẩy không trắng!

“Văn Thắng kỳ thật đối với tôi rất tốt, tuy anh ta có chút thói quen không tốt lắm…… Tôi vốn dĩ cũng rất muốn nỗ lực tha thứ cho anh ta. Nhưng tôi bỗng nhiên nghĩ thông suốt, tôi cảm thấy nếu còn tiếp tục như vậy nữa vì tình yêu mà từ bỏ mộng tưởng mình, thật sự quá cô phụ chính mình, cũng cô phụ người thích tôi. Cho nên hôm nay, tôi mới mở cuộc họp báo, chính là muốn thanh minh, tôi tính tái xuất. Còn về Văn Thắng cùng Lăng Tuyết…… Tôi không có nói nhiều gì, tôi dù sao cũng thật tình từng yêu Văn Thắng, cho nên tôi hy vọng anh ta có thể hạnh phúc, cũng hy vọng anh ta có thể cùng chị tôi ở bên nhau hạnh phúc mãi mãi.”

Nhưng mà Lục Diệp một phen nói ra, dưới đài người người đều sôi nổi cảm động.

Đây mới là tình yêu to lớn có phải không!?

Rõ ràng chính mình bị phản bội, lại nhẫn nhục phụ trọng, cơ hồ đem tất cả sai lầm đều ôm hết vào người mình!

Không dễ bụng cách nhìn của người khác, vì tình yêu lui về sau, hiện giờ lại vì fans một lần nữa tái xuất, đây mới là siêu sao có được không?!

Tất cả những việc này hợp lại với nhau, hình tượng Lục Diệp nháy mắt liền cao lớn vô cùng.

Lại phối hợp với kỹ năng diễn xuất tinh vi của cô, loại đau xót này sau khi niết trọng sinh kiên cường cùng quật cường, cơ hồ đều được cô thể hiện hoàn mỹ.

Hơn nữa cảm xúc nhuộm đậm, tất cả mọi người lập tức saury ra những ủy khuất sau lưng tiểu ảnh hậu này.

Tức khắc, tất cả mọi người đều không hề ra tiếng.

Bọn họ ngẩng đầu nhìn Lục Diệp trên đài, thậm chí cũng không dám nhìn thẳng cô!

Xinh đẹp ưu nhã, hào phóng mà lại ôn nhu lưu luyến.

Tất cả tốt đẹp đều cơ hồ ở trên người cô một lần nữa hợp lại, hình thành một người con gái giống Lục Diệp như vậy!

Trong hội trường tức khắc an lặng vài giây, ngay cả tiếng chụp ảnh đều yên tĩnh.

Vừa hay lúc này, sau lưng tất cả phóng viên đột nhiên xuất hiện âm thanh vang dội.

“Diệp Từ tôi yêu cô!”

“Diệp Từ, làm tốt lắm!”

“Diệp Từ, Giang Văn Thắng không cần cô, chúng tôi cần cô!”

“A a a a a! Nữ thần, cái tra nam kia vốn là không xứng với cô! Nữ thần nên cùng nam thần ở bên nhau!”

Sau an tĩnh lại là một trận bão táp.

Sau lưng phóng viên tất cả đều là fans, những fans đó đột nhiên như điên mà lao tới Lục Diệp.

Lục Diệp thoải mái hào phóng mà đi xuống đài, dịu dàng cười nói: “Cảm ơn mọi người nhiều năm như vậy vẫn còn nhớ đến tôi, ủng hộ tôi, có muốn ký tên cùng tôi thì nói nha, tôi sẽ lần lượt ký tên cho các người!”

“Diệp Từ, làm tốt lắm!”

Tất cả fans bỗng nhiên cũng không điên cuồng nữa, một hàng hai hàng mà chờ Lục Diệp ký tên cho.

Lục Diệp cũng cực kỳ có kiên nhẫn, ngồi cạnh mà lần lượt ký tên trên ảnh.

Phóng viên đem toàn bộ sự việc ở hội trường mà chụp lại hết, bọn họ là người ngoài cuộc cũng không thể không cảm thấy tán thưởng đối với Diệp Từ tự đáy lòng.

Thật là một người con gái tốt a, Giang Văn Thắng có phải mắt bị mù chăng?

Cùng với tin tức của Giang Văn Thắng, hợp báo phóng viên của Lục Diệp sẽ thực mau liền lên hot search.

Hơn nữa tên cô, như một phen mãnh liệt đứng đầu bảng.

Mà xếp hạng dưới cô tự nhiên chính là Giang Văn Thắng cùng Lục Lăng Tuyết.

Không thể không nói, hợp báo Lục Diệp tái xuất sẽ cực kỳ thành công. Cô đã hoàn toàn đem Giang Văn Thắng cùng Lục Lăng Tuyết lấn áp xuống, hơn nữa còn dẫm bỏ lên trên bọn họ.

Chuyện tới hiện giờ, Lục Diệp cũng coi như là một cọc tâm sự.

Cô hiện tại nếu đã thành công tái xuất, như vậy bước tiếp theo, cô cũng nên mau chóng lấy về thứ thuộc về chính mình! Tất cả những thứ cô đã từng giao cho Giang Văn Thắng, còn có vốn nên thuộc về cô, lại vài ba thứ ở trong tay Lục Lăng Tuyết, cô hết thảy đều phải thu hồi về!

Cứ chờ xem, cô tái xuất chỉ là mới bắt đầu mà thôi.

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 45: Nhược điểm

Lục Diệp kỳ thật đối Giang Văn Thắng đã thực khách khí, người khác nói như thế nào, cùng cô rốt cuộc không có quan hệ gì.

Sau cuộc hợp báo, cô tự nhiên cũng không nói được quá nhiều, rốt cuộc, Giang Văn Thắng trong tay còn nắm nhược điểm cô.

Chạng vạng 6 giờ, công ty giải trí Thịnh Diệp.

Toàn bộ công ty như bị hợp báo Lục Diệp spam, Giang Văn Thắng tự nhiên không thể không nhận được tin tức. Mà lúc này, anh còn ở trong văn phòng Lục Lăng Tuyết.

Anh vốn muốn đến tìm Lục Lăng Tuyết nói chuyện, nhưng Lục Lăng Tuyết một đôi mắt gắt gao mà trừng mắt nhìn hợp báo làm nổi bật Lục Diệp, hận không thể đem cô ta xé nát tại chỗ!

Này đã không phải lần đầu tiên!

Mỗi lần, Lục Diệp đều dẫm mà leo lên mình, Lục Lăng Tuyết trong lòng tự nhiên hận cực kỳ.

Mà hiện tại, Giang Văn Thắng đứng ở bên người cô, cô không khỏi mà con tức giận trong lòng tất cả phát tiết lên người Giang Văn Thắng.

“Anh tới làm cái gì? Không phải nói, không có chuyện gì muốn nói cùng tôi sao?”

Hai người bọn họ cầu xé nhau, kết quả lại làm Lục Diệp nổi bật.

Lục Lăng Tuyết trong lòng thật sự không cam lòng, từ khi lễ trao giải bắt đầu, danh tiếng cô bèn xuống dốc không phanh. Nhưng mà lúc trước, cô vốn nên ở lễ trao giải mà bình bộ thanh vân!

Sự tình sao lại biến thành tình trạng hôm nay?

Nhưng mà chuyện tới hiện giờ, Lục Lăng Tuyết trước nay đều không ngờ đến mình cùng Giang Văn Thắng sẽ đi đến bước ngày hôm nay này.

Giang Văn Thắng vừa mới phản ứng, “Nếu cô không muốn nói, vậy quên đi!”

Anh vừa nói, người sắp đi rồi.

Nhưng đang nhìn thấy anh sắp rời đi, Lục Lăng Tuyết liền gọi lại.

“Văn Thắng, anh chẳng lẽ không cảm thấy, chúng ta bị Lục Diệp tính kế sao?”

Giang Văn Thắng quay đầu lại, trên mặt tức khắc dâng lên một trận hoang mang.

Trước nay, anh đều không có hoài nghi, nhưng mà chuyện tới hiện giờ, anh không tin cũng không được.

Vốn dĩ buổi tối ngày đó, anh cho rằng chính mình cùng Lục Diệp..... Kết quả thế nhưng lại là một người khác! Giang Văn Thắng cả khuôn mặt ghê tởm đến xanh lè, nghĩ đến sự tình tối ngày đó, anh liền có chút ghê tởm.

Anh tuy rằng ham thích loại chuyện này, nhưng thật sự không đến mức phải đi tìm một kiểu gái phong trần như vậy để mà phục vụ. Đặc biệt tối ngày đó, anh vốn dĩ hẳn là cùng Lục Diệp ở bên nhau.

Giang Văn Thắng trong lòng cực kỳ phức tạp.

Nhưng anh luôn cảm thấy, Lục Diệp sẽ không làm ra loại sự tình này.

“Vì sao nói như thế?”

“Lúc trước em tới tìm anh, chính là bởi vì Lục Diệp gọi điện thoại cho em, nói anh hợp lại với cô ta! Văn Thắng, em biết mấy ngày nay em có chỗ làm không đúng, quá kích động. Nhưng anh phải tin, nếu không phải Lục Diệp ở bên kia xúi giục, nói cho em biết việc anh muốn vứt bỏ em, em tuyệt đối không có khả năng làm ra như thế!”

Lục Lăng Tuyết vừa nói, một bên khiến cho chính mình bình tĩnh lại.

Đúng vậy, cô cần phải bình tĩnh.

Hiện tại Lục Diệp dấn đạp mà bò lên mình, còn bò cao như vậy. Cô nếu thật sự lại cùng Giang Văn Thắng đấu đá nhau, cô sau này nhất định sẽ cứ bị dấn đạp không đứng dậy được.

Hơn nữa cô cùng Giang Văn Thắng đều lệ thuộc công ty giải trí Thịnh Diệp, cô sau này nếu còn muốn tiếp tục ở lại giới giải trí, cũng phải dùng đến rất nhiều nhân mạch cùng tài nguyên và Giang Văn Thắng.

Nghĩ như vậy, Lục Lăng Tuyết nháy mắt thanh tỉnh rất nhiều.

Không sai, cô đều bị Lục Diệp xúi giục, nếu không cô như thế nào lập tức choáng váng đầu óc, làm ra nhiều sự việc đáng sợ như vậy?

“Văn Thắng, anh phải tin em. Hai người chúng ta như bây giờ, cơ hồ tương đương lưỡng bại cầu thương, anh nghĩ kỹ lại cho rõ ràng, nếu là tiếp tục đấu đá lẫn nhau, hai người chúng ta đều tiêu hết!” Lục Lăng Tuyết nói tới đây, không khỏi lại nhả ra nói: “Em nhưng thật ra không sao cả, cảm trong nhà kia một số tiền, sau này lui vẫn còn có thể sống tốt. nhưng Văn Thắng anh.....”

Giang Văn Thắng nghe được có liên quan tới tiền đồ mình, cũng lập tức bình tĩnh lại.

“Cô nói rất đúng, chúng ta vốn dĩ chính là người cùng công ty, tuyệt đối không thể đấu tranh nội bộ.”

“Văn Thắng, như vậy mới đúng chứ.....” Lục Lăng Tuyết trong lòng cuối cùng bình tĩnh một chút.

Sự tình xem như qua đi như thế, chỉ là có chút quá dễ dàng cho Lục Diệp.

Lục Lăng Tuyết nghĩ tới hợp báo làm cho Lục Diệp nổi bật hôm nay, không khỏi mà cắn răng nói: “Văn Thắng, vậy trong khoảng thời gian này anh làm ra nhiều việc quá đáng đối với em như vậy, có phải nên đền bù cho em một chút?”

Cô hiện tại nhu cầu cấp bách muốn có một tài nguyên tốt tới tẩy trắng giúp mình.

Không thể không nói, Giang Văn Thắng trong tay thật đúng là có.

“Anh biết Trần đạo diễn kia không? Ông ta gần đây muốn quay một bộ phim, vừa lúc thiếu một nữ chính.”

“Em đây có thể không?”

“Lăng Tuyết..... Cô cũng đừng quên, mấy ngày nay chuyện xấu của cô cũng không thiếu, bằng cái gì kêu một mình tôi thường cho cô?”

Lục Lăng Tuyết lập tức ôm vòng lấy vai Giang Văn Thắng, rồi sau đó nhu mì mà hướng bên tai anh thổi một hơi, “Được, đêm nay em sẽ bồi thường anh. Nhưng anh hứa với người ta nha, chúng ta sau này không thể đấu đá nhau.”

“Em yên tâm, anh nào nữ lại thương tổn em!”

Lúc này, trong biệt thự Vân Lâm.

Lục Diệp bận cả một ngày, lúc trở về, xe Chiến Vân Kỳ xe đã đang chờ cô.

Hơn nữa, Lục Diệp cũng cảm thấy đặc biệt ngại ngùng!

Chiến Vân Kỳ tốt xấu cũng là thiếu gia trưởng tôn Chiến gia, như thế nào có thể ủy khuất như thế để anh làm tài xế cho mình chứ!

“Thím hai, thím hôm nay biểu hiện không tồi nha! Cháu xem cuộc họp báo, thiếu chút nữa đều bị làm cho xúc động hẳn lên.” Chiến Vân Kỳ tự đáy lòng mà tán thưởng.

Không thể không nói, Lục Diệp thật là diễn viên xuất sắc.

Nếu không phải lúc trước ở Chiến gia nhìn thấy bộ dạng vui sướng kia của Lục Diệp khi người gặp họa, anh nói không chừng thật cho rằng Lục Diệp bị ủy khuất vô cùng, vì tình yêu nhẫn nhục à!

Đương nhiên, anh đã gặp qua nên mới biết được. Nếu chưa thấy qua đáng vẻ kia của Lục Diệp khi ở nhà, anh đã có thể thật sự tin, nói không chừng cũng muốn bị Lục Diệp cảm động, trở thành fan nào tàn của cô.

Lục Diệp đắc ý mà lắc lắc đầu tóc mình, “Kia đương nhiên, tôi trời sinh chính là vì diễn kịch mà!”

“Nhưng thím hai, khi thím trở về phải cẩn thận chút.”

Lục Diệp khó hiểu, “Vì sao?”

“Chú hai cũng nhìn thấy cuộc họp báo, giống như có chút..... Không mấy vui vẻ.”

Nghĩ lúc anh ra tới, Chiến Đình Kiều sắc mặt mây đen dày đặc, Chiến Vân Kỳ trong lòng vẫn là có chút sợ.

Nhưng nếu để Đại Boss biết anh đang ở chỗ này nói cho Lục Diệp biết, có thể kết quả còn càng đáng sợ?

Lục Diệp giờ giờ lên cằm, “Kỳ quái, anh ta vì cái gì không vui a.....”

Nga!

Cô thiếu chút nữa đã quên!

Chiến Đình Kiều còn nhớ vụ cô từ hôn kia á!

Hừ, anh ta nhất định không thể dễ mình tốt, căn bản là không muốn nhìn thấy cô giống như bây giờ.

Xong rồi xong rồi, cô hẳn là khiêm tốn một chút!

Chính là Lục Diệp trời sinh không phải là người khiêm tốn a.....

Cô nghĩ nghĩ, trong lòng thế nhưng cũng có chút co rúm hẳn đi.

Tương tượng đến phải đi về đối mặt với Đại Boss kia, Lục Diệp muốn chết tâm đều có.

“Chiến Vân Kỳ, nếu không..... Nếu không chúng ta không cần trở về đi?”

Chiến Vân Kỳ cả kinh, kinh ngạc nói: “Thím hai, thím có phải muốn nhìn cháu chết hay không a! Muốn nhìn cháu chết, cứ nói thẳng!”

“Không có không có, tôi chính là..... Ai, được được đi về!”

Trên đường trở về, Lục Diệp vẫn luôn sửa sang lại tìm tòi. Cô không ngừng suy nghĩ, rốt cuộc phải như thế nào nói mới có thể làm cho trong lòng Đại Boss cân bằng chút.

Nhưng bất luận cô nghĩ như thế nào, trước sau đều nghĩ không ra được một kết quả vừa lòng.

Thôi đi, chỉ có thể căng da đầu mà về trước vậy.

Chiến Vân Kỳ sau khi mang Lục Diệp đưa về, lại giao cho trước mặt Chiến Đình Kiều, rồi mới chuồn nhanh.

Trường hợp này, anh cho dù đợi một chút cũng không được!

Lục Diệp đứng ở trước mặt Chiến Đình Kiều, ủy khuất mà lại cẩn thận cúi đầu, như là một đứa con đang chờ đợi nhận phạt vậy.

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rời* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 46: Cơ hội

Dáng điệu này của Lục Diệp, Chiến Đình Kiều ngược lại cũng không dám phát hỏa.

Anh xem cuộc họp báo, đương nhiên biết, biểu hiện của Lục Diệp tốt bao nhiêu. Đồng thời, là một người làm ăn, anh cũng thật sự rất rõ ràng, Lục Diệp đích xác chính là người bẩm sinh xuất hiện ở màn ảnh.

Cô sở hữu hết thảy đều là được trời ưu ái.

Lục Diệp nếu không làm minh tinh, thật là có chút lãng phí.

Nhưng lúc anh nhìn thấy họp báo kia, Lục Diệp có nhiều fans nam như vậy, Đại Boss sắc mặt cũng thật sự trầm đến vô cùng.

Nếu sau này Lục Diệp nổi danh, mỗi ngày đều phải giao tiếp cùng những fans nam đó, Chiến Đình Kiều anh thật sự nhìn không được.

“Đã trở lại?” Chiến Đình Kiều thấy Lục Diệp không nói lời nào, liền trầm giọng mở đầu.

Ba chữ, một câu hỏi, đã mang ra vô hạn áp lực.

Lục Diệp cả người da đầu tê dại, một chút cũng không dám ngẩng đầu. Cô thật cẩn thận mà nói: “Chiến Đình Kiều..... Tôi, tôi.....”

Không phải, phi phi phi! Cô chột dạ cái gì chứ!

Cô đi ra ngoài đứng đắn làm việc kiếm tiền, vì cái gì phải sợ hãi anh ta như vậy chứ!

Nghĩ vậy, Lục Diệp tựa hồ nhiều phần dũng khí, cô lập tức ngẩng đầu nói: “Không sai, tôi muốn tái xuất!”

Chiến Đình Kiều nhướn mày, căng chặt khuôn mặt tức khắc có rõ ràng không vui.

“Nhiều việc anh đừng động tới, dù sao trong họp đồng anh cũng chưa nói tôi không được làm hai công việc! Chiến Đình Kiều, anh nếu thật sự xem tôi không vừa mắt, dứt khoát giết tôi đi! Nhưng làm minh tinh là mơ ước xưa nay của tôi, bất luận kẻ nào bất luận cái gì sự đều không thể ngăn cản, không thể phá hư!”

Lục Diệp nói được cực kỳ cao lớn, giống như cô sắp vì mơ ước chính mình vượt lửa qua sông, đều không chối từ.

Kỳ thật làm minh tinh cũng không xem như là mơ ước của Lục Diệp, cô chủ yếu vẫn là muốn diễn kịch.

Bắt đầu từ lúc nhỏ, cô rất thích diễn kịch. Hơn nữa cô diễn kịch cũng không phải bắt buộc là nữ chính, cho dù kểu cô diễn một người xấu tội ác tày trời, kỳ thật cô cũng là nguyện ý.

Nếu không cô như thế nào 5 năm trước đã là ảnh hậu chứ?

Cô thật sự thích diễn kịch, mặc kệ Chiến Đình Kiều có phải tính trả thù cô hay không, đây là việc cô tuyệt đối không thể lùi bước.

“Chiến Đình Kiều, anh nếu không muốn ta tốt, anh dứt khoát để tôi diễn nữ phụ xấu xa này đi. Như vậy cũng có thể vừa ý của anh, nhưng tôi mặc kệ, tôi nhất định phải diễn kịch, nếu không thể diễn kịch, chỉ bằng để tôi chết đi!”

Chiến Đình Kiều nghe được Lục Diệp nói như thế, tự nhiên vài phần bất đắc dĩ thỏa hiệp.

Anh xoa xoa ấn đường, nói: “Anh đã biết.”

Cái gọi là “Đã biết”, là muốn nói anh sẽ an bài.

Giới giải trí đó là cái nơi nào, kia chẳng phải là một cái chảo nhuộm lớn hay sao? Ngoại trừ fans nam ở ngoài, Chiến Đình Kiều cũng lo lắng Lục Diệp sẽ cùng đạo diễn có chút xã giao gì, sợ cô bị hại.

Hiện tại thấy cô căn bản không muốn nhượng bộ, vì thế anh cũng chỉ có thể thỏa hiệp.

Còn Lục Diệp lại xem như Đại Boss buông tha chính mình, vì thế cô thở dài nhẹ nhõm một hơi, lập tức rời khỏi thư phòng.

Sau khi Lục Diệp đi rồi, Chiến Đình Kiều vừa mới nhất điện thoại gọi, anh cần thiết muốn nói cho mọi người, Lục Diệp là người phụ nữ của anh. Nếu không những đạo diễn đó lỡ như nổi lên tâm tư gì, anh sợ chính mình đến lúc đó sẽ đem người bẩm thấy vạn đoạn!

Làm không tốt thật là muốn lấy mạng người!

Đương nhiên, công việc nặng nề như thế, Chiến Đình Kiều đương nhiên mà ném toàn bộ lên trên đầu Chiến Văn Kỳ.

Chiến Đình Kiều cũng không phải không muốn tự mình đi đánh, chỉ là anh mỗi lần gọi điện thoại đi, những đạo diễn đó luôn muốn cùng anh xả một đồng lớn. Anh nếu từ chối, còn lo có vài người sẽ ghi hận trong lòng, sau lại lên trả thù trên người Lục Diệp.

Bởi vậy con đường tái xuất này của Lục Diệp, Chiến Đình Kiều thật sự xem như tổn không ít tâm tư.

Sau gọi tắt cả, Chiến Đình Kiều cũng hơi chút thả lỏng. Sự tình xong xuôi, Chiến Văn Kỳ lập tức liền tới báo cáo chiến quả.

“Chú hai, việc chú bảo cháu làm đều OK cả rồi!”

Chiến Văn Kỳ cũng không dám cầu khen thưởng gì, tuy rằng Chiến Đình Kiều đối rất nghiêm khắc với chính mình, nhưng đáy lòng anh vẫn luôn rất thiết tình mà kính sợ chú nhỏ mình.

“Ừm.”

Chiến Văn Kỳ như là đột nhiên nhớ ra, lập tức chắn trước mặt Chiến Đình Kiều: “Chú hai, đúng rồi, cháu nhớ tới một việc! Thím hai muốn tái xuất sao? Gần đây vừa lúc Trần đạo có phim mới, lúc trước khi cháu gọi điện thoại đến đã hỏi qua Trần đạo, Trần đạo xác thật là có nói, ông ta hiện tại còn thiếu một nữ chính. Cái phim truyền hình kia cháu có nhìn một chút, kịch bản là gì kia Nga! Nghĩ tới, cái gì mà Tuyệt Lạc Khuynh Thành.”

“Trần đạo nói như thế nào?”

“Hắn nói..... hay là chú hai tự mình qua đi. Chú cũng biết, Trần đạo cái lão cổ hủ loại này, căn bản sẽ không nể mặt cháu đâu!”

Trừ phi Chiến Đình Kiều tự thân xuất mã, nếu không cái vụ thử kính này toàn bộ phải dựa theo quy tắc mà nói!

Chiến Vân Kỳ lên quan sát biểu tình Chiến Đình Kiều, kỳ thật chính anh cũng có chút không chắc, Chiến Đình Kiều rốt cuộc có đi hay không. Trong ấn tượng anh, Chiến Đình Kiều từ trước đến nay thực chán ghét loại chuyện này.

Giải trí Tinh Diệu hiện giờ cũng như cũ là long đầu lão đại quản lý công ty giải trí, trước nay đều là đạo diễn tới cửa chủ động tìm anh ta, nào có để Chiến Đình Kiều chạy tới?

Nhưng lần này Trần đạo chính là không hiểu sao lại đưa ra cái yêu cầu cực kỳ vô lý này.

Chiến Đình Kiều cũng không vội vã đi, chỉ là đơn giản dọn dò một tiếng. “Đi đem các tác phẩm trước đây của ông ta sắp xếp lại cho chú xem.”

Chiến Đình Kiều đã quyết định, nếu muốn giúp Lục Diệp tái xuất, như vậy tất nhiên là cho cô ta sự lựa chọn cùng hoàn cảnh và điều kiện tốt nhất!

Cho nên anh rốt cuộc muốn hay không tự mình đi gặp một lần Trần đạo, còn phải nhìn xem cái đạo diễn công lực rốt cuộc như thế nào.

Chiến Vân Kỳ thực mau liền chuẩn bị tốt, anh lật lại mấy tác phẩm phim truyền hình 11uc đầu của Trần đạo —— đều là một ít dvd, còn có một ít là video, cũng là một ít phim điện ảnh của Trần đạo.

Không thể không nói, cái Trần đạo này đóng phim điện ảnh cùng phim truyền hình đều là một bộ.

Kịch bản hẳn chọn công lực không thể khinh thường, hơn nữa tác phẩm của ông ta, nữ chính trước nay đều quay đẹp nhất.

Lục Diệp nếu có thể đi theo hần.....

Chiến Đình Kiều lập tức đứng lên, nói: “Lập tức sắp xếp cho chú đi gặp hần.”

Chiến Vân Kỳ cả người kinh ngạc mà muốn mệnh!

Không phải chứ?

Chiến Đình Kiều thật sự vì Lục Diệp, tự mình đi gặp Trần đạo kia?

Chiến Đình Kiều lần này tự mình đi, kỳ thật không chỉ là vì con đường minh tinh của Lục Diệp, còn có một nguyên nhân chính là anh cần thiết đi thăm dò Trần đạo này rốt cuộc nhân phẩm như thế nào.

Anh không hy vọng Lục Diệp đi theo hần sẽ xảy ra chuyện.

Chiến Đình Kiều làm việc từ trước đến nay cương quyết, thực mau cũng đã xong xuôi xong việc.

Mà buổi tối, Lục Diệp cũng thuận lý thành chương mà nhận được điện thoại của Trần đạo.

Trong giới này, Trần đạo vẫn luôn là rất có danh. Lục Diệp nhìn hồi lâu dãy số, thiếu chút nữa không nhận ra. Cho đến khi nghe điện thoại, cô mới cảm động mà suyết chút nữa kêu ra tiếng heo.

“Ông..... Ông? Ông là Trần đạo?!”

Lục Diệp lời nói đều nói không rõ.

“Không sai.”

Trần đạo vừa mới nói xong, Lục Diệp suyết chút kích động mà thét chói tai ra tiếng, cô trong tay gất gạo mà bắt lấy di động, rồi mới cực kỳ nhiệt thành mà nói: “Trần đạo xin chào! Tác phẩm của ông tôi vẫn xem, quay thật sự tốt!”

Trần đạo thực mau liền theo Lục Diệp mà hỏi: “Nếu như vậy, vậy cô có muốn làm nữ chính kịch mới của tôi không?”

Lục Diệp tức khắc trầm mặc.

Cô không phải không muốn, mà là cô thật sự rất rất rất rất rất rất muốn đó!

Cô siêu cấp kích động cùng hưng phấn, hận không thể lập tức đem nóc nhà xóc lên để chúc mừng!

Trần đạo nghe thấy đầu kia điện thoại trầm mặc thật lâu, không khỏi nhíu mày hỏi: “Như thế nào? Không muốn?”

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 47: Thử kính

“Không! Tôi muốn!” Lục Diệp tức khắc như trống bỏi liễu mạng gất đầu, “Tôi muốn, siêu siêu muốn, nằm mơ cũng đều muốn!”

Lục Diệp thật đúng là rất thích Trần đạo, tác phẩm ông giống nhau đều có chút chiều sâu, không phải cái loại đặc biệt nào tàn.

“Được, vậy ngày mai cô tới đoàn phim thử kính!”

Trần đạo sau khi nói xong, lập tức gác điện thoại.

Lục Diệp thiếu chút nữa không từ trên giường nhảy lên, cuộc gọi bất thành linh thật là làm cô hưng phấn không thôi.

Nhưng rất mau, cô liền bình tĩnh lại.

Kỳ thật cô cũng có chút không rõ, Trần đạo như thế nào đột nhiên gọi điện thoại cho mình?

Nhưng Lục Diệp cũng nghĩ nhiều, mấy ngày nay cô bởi vì sự việc hợp báo vẫn luôn bá chiếm bảng đệ nhất hot search, nói không chừng Trần đạo phải chăng vì hợp báo trước đây mà chú ý tới mình?

Lục Diệp đêm đó đi ngủ sớm, sáng sớm ngày hôm sau liền chuẩn bị đi thử kính.

Lần này giúp Lục Diệp bắt lấy tài nguyên này, Chiến Đình Kiều không có nhắc đến một chút nào.

Nhưng mặt khác Giang Văn Thắng lại không phải.

Lục Lăng Tuyết cũng phải đi tham gia thử kính, trước khi đi, Giang Văn Thắng thật sự có chút không quá yên tâm. Anh nghiêm túc ngưng trọng luôn mãi dặn dò nói: “Lăng Tuyết, lần tài nguyên này anh xem như giúp em bắt lấy, em qua đó thì biểu hiện tốt một chút, đừng làm mất mặt công ty.”

Lục Lăng Tuyết trước kia cùng Giang Văn Thắng náo một trận, hiện giờ nếu không phải vì tiền đồ, cô cũng lười ở bên cùng Giang Văn Thắng.

Thật giống như hiện tại, cô nghe được lời anh nói liền tức giận.

Cái gì gọi là mất mặt? Cô sao có thể làm mất mặt công ty chứ?

Bất quá chuyện này cũng không trách được Giang Văn Thắng —— Anh cảm thấy như thế, là bởi vì trước đây vì việc ngoài ý muốn của Lục Lăng Tuyết hạt sự là quá quá nhiều.

Từ lễ trao giải bắt đầu, cô chưa làm qua một việc thuận lợi nào. Như thế, Giang Văn Thắng hoài nghi cô cũng là điều đương nhiên.

Giang Văn Thắng không đưa Lục Lăng Tuyết đi.

Loại thử kính này, trong lòng mọi người đều rõ. Chỉ là đi ngang qua sân khấu mà thôi, kỳ thật nhân vật đã sớm được chọn nội bộ.

Bởi vậy Lục Lăng Tuyết cũng không có chuẩn bị gì nhiều, chỉ là xem lại một chút mình không sai biệt lắm, rồi mới đi.

Lúc này, tại đoàn phim Lạc Tuyết Khuynh Thành.

Trần đạo đã phụ trách bắt đầu dựng lều, tất cả diễn viên cũng đến đông đủ, đang chờ nữ chính. Ông trước đó vốn dĩ cùng Giang Văn Thanh đạt thành thỏa thuận, ban đầu tính dùng Lục Lăng Tuyết —— không phải Trần đạo xem trọng Lục Lăng Tuyết, thật sự là bởi vì Lục Lăng Tuyết có khí chất tương đương với nữ chính mà thôi.

Ông ta cũng không có quá xem trọng Lục Diệp, tuy rằng Lục Diệp rất xinh đẹp, nhưng Lục Diệp khí chất lại có chút chênh lệch với nữ chính phim truyền hình.

nhưng suy xét đến quan hệ của Chiến Đình Kiều, cho nên ông ta mới an bài thử kính —— cho dù biết, mặc kệ Lục Diệp thử kính thành công hay thất bại, cuối cùng vẫn sẽ chọn Lục Diệp.

Lục Diệp đến rất sớm, cô đến gần trước mặt Trần đạo cung kính chào hỏi: “Trần đạo xin chào!”

Trần đạo thấy Lục Diệp không kiêu ngạo làm giả lại bình dị gần gũi như thế, nháy mắt cũng có vài phần hảo cảm. Vì thế gật đầu lên tiếng, lại khách khí mà nói, “Ngồi đi.”

Lục Diệp ngồi cạnh Trần đạo, giữa hai người cách một cái ghế.

Cô có chút không hiểu biết tình hình, không phải nói muốn thử kính sao?

Một lát sau, vấn đề của Lục Diệp liền có đáp án.

Lục Lăng Tuyết mới bắt được nhân vật mà thôi, cả người ông ọ tạo dáng mà hướng đoàn phim đi tới —— Cô giống như căn bản là không có ý thức được mình đã đến muộn.

Lục Diệp nhìn thấy Lục Lăng Tuyết, không khỏi có chút ngờ ngẩn. Còn Lục Lăng Tuyết như nghênh ngang ngạo nghễ đi vào, thời điểm nhìn thấy Lục Diệp kia trong nháy mắt sắc mặt liền biến đổi.

Không thể nào? Lục Diệp ở chỗ này làm gì?

Nghĩ đến đây, Lục Lăng Tuyết vẫn là thoải mái hào phóng đi qua. Cô biểu hiện ôn nhu rộng lượng, nhưng trong giọng nói lại như mang theo vài phần bén nhọn khác nghiệt: “Diệp Tử, thật khéo nha, sao cô lại ở đây…… Không phải cô làm vai phụ cho tôi đó chứ? Ai nha kia sao lại có thể chứ!”

Lục Lăng Tuyết nói cực kỳ khoa trương, lại còn có cố tình tăng thêm hai chữ “vai phụ”.

Cô một lòng cho rằng, mình rốt cuộc cũng có thể xả giận.

Lục Diệp nghe xong Lục Lăng Tuyết nói, tức khắc khịt mũi coi thường: “Không thể? Lăng Tuyết, cô đừng làm, ngộ nhờ đến lúc đó cô lại là nữ phụ cho tôi, vậy thì thật khó coi à.”

“Sao có thể!”

Lục Lăng Tuyết trước đó cũng đã luôn xác nhận qua với Giang Văn Thắng, bộ Lạc Tuyết Khuynh Thành này đến bây giờ mới xong, tất cả diễn viên cơ bản đã tìm đủ, chỉ còn nữ chính là chưa định. Hơn nữa Giang Văn Thắng cũng đã sớm cùng Trần đạo đánh tiếng, nữ chính này chính là để cho Lục Lăng Tuyết cô diễn.

“Diệp Tử a, tuy rằng tôi thật sự rất muốn đem vai nữ chính này nhường cho cô, nhưng mà Văn Thắng nói với tôi…… Đây là anh ta thật vất vả tranh thủ cho tôi, cho nên thật ngại quá.”

Lục Diệp căn bản không để vào mắt lời nói của Lục Lăng Tuyết, cô xoa xoa lỗ tai phát ngứa chính mình, hỏi: “Nga, cô vừa mới nói cái gì, có thể lặp lại lần nữa không?”

Lục Lăng Tuyết đại khái là đặc ý cực kỳ, thế nhưng thật sự là đem lời nói lặp lại một lần.

Nói xong, cô thấy Lục Diệp sắp đi, vừa mới ý thức được chính mình bị Lục Diệp chơi một trận.

Cô nhìn Lục Diệp, trong lòng hung tợn mà so đo nói: “Chúng ta chờ xem!”

Dù sao đến lúc đó vào đoàn phim, cô lại là nữ chính, cô khẳng định có cách có thể trị Lục Diệp.

Lục Diệp thực mau liền đến bên Trần đạo, Trần đạo đã dọn xong màn ảnh, thì chờ hai người thử kính. Kỳ thật lần thử kính này vốn dĩ không nên có, chỉ là Chiến Đình Kiều thực sự tới tìm mình, trước đó lại cũng đã đáp ứng qua với Giang Văn Thắng, nên không tiện từ chối, chỉ có thể diễn một hồi “thử kính”, rồi đến lúc đó thuận tiện mà từ chối Giang Văn Thắng thôi.

Trần đạo sau khi cùng Chiến Đình Kiều gặp mặt, sao còn có thể để Lục Lăng Tuyết làm nữ chính?

Nhưng Lục Diệp căn bản là không biết chuyện này, cô rất nỗ lực mà thử kính. Vừa đến trước màn ảnh, cô thực mau liền tiến vào nhân vật.

Đầy trời bay tán loạn tuyết, cô một mình lẳng lẳng mà đau thương.

Trần đạo nhìn màn ảnh Lục Diệp, cũng không khỏi xuất thần.

Cảm xúc Lục Diệp so với trong tưởng tượng ông còn tuyệt hơn nhiều, hơn nữa gương mặt tuyệt sắc kia của cô cũng thực sự khuynh quốc khuynh thành!

Trần đạo nhìn chăm chăm vào màn ảnh, thế nhưng đều đã quên kêu “Cắt”.

Cho đến khi Lục Lăng Tuyết đã đi tới, nhìn thấy Trần đạo đang quay Lục Diệp, hơn nữa cặp mắt kia của Trần đạo còn giống như đang bị mê hoặc!

Lục Lăng Tuyết tức giận lập tức, cô cắn chặt răng, đi đến bên cạnh Trần đạo, mỉm cười mà lại khách khí hỏi: “Trần đạo…… Cái kia, tôi khi nào mới có thể bắt đầu?”

Trần đạo cực kỳ không kiên nhẫn mà quay đầu lại, ngữ khí thập phần bất mãn: “Giang Văn Thắng không nói với cô sao? Hôm nay cô là tới thử kính.”

“Không phải trước đó đã xác định rồi sao?”

Trần đạo nhìn thoáng qua màn ảnh Lục Diệp, trong mắt hiện lên một tia kinh diễm.

Ông ta lúc trước vẫn luôn cảm thấy, kỳ thật Lục Diệp khí chất không quá phù hợp nữ chính, không ngờ tới hiện tại thoát nhìn, thế nhưng hiệu quả giống như tốt hơn nhiều so với Lục Lăng Tuyết.

Vì thế Trần đạo liền nói: “Hiện tại tôi thấy được có người càng có khả năng tốt hơn, cho nên tôi để cho các người công bằng thử kính.”

Lục Lăng Tuyết không thể tin được.

Cô vẫn luôn muốn vượt qua Lục Diệp, nhưng chính cô cũng biết, bộ dáng cùng kỹ thuật diễn của cô đều có chút khoảng cách so với Lục Diệp. Cô lấy cái gì so cùng cô ta?!

Hơn nữa, đều tại Giang Văn Thắng.

Anh ta không phải xác định nhân vật này là cô sao? Như thế nào hiện tại lại có thể bị Lục Diệp có cơ hội chen vào ranh đoạt với cô?!

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 48: Không tôn trọng công việc

Lúc này, bên ngoài đoàn phim, một chiếc xe màu đen Minibus.

Bánh bao nhỏ vài lần muốn từ trên xe đi xuống, nhưng đều bị Chiến Đình Kiều tóm lại. Bánh bao nhỏ thở phì phì mà trừng mắt liếc mắt một cái ba ba mình, rồi sau đó chỉ có thể ghé vào cửa sổ xe nhìn.

Nhóc nhìn thấy Lục Diệp nơi xa xa, trong lòng có chút khổ sở.

Lục Diệp thật giống như mẹ nhóc, hiện tại nhìn thấy mẹ mình bị khi dễ, Bánh bao nhỏ tự nhiên liền muốn vì cô xả giận!

Chiến Văn Kỳ nhìn thấy hai cha con này không khỏi cực kỳ bất đắc dĩ.

Trong ấn tượng anh, chú nhỏ vẫn luôn là rất bận có được không! Nhưng hiện tại thì sao, tự nhiên lại mang theo Hựu Hựu hai người lên ở cửa đoàn phim Lục Tuyết Khuynh Thành. Đây cũng quá dọa người đi?

“Chú hai, việc trong công ty……”

“Trở về rồi xử lý.”

Lúc này, Chiến Văn Kỳ cũng nhìn thấy màn thử kính kia. Đồng thời, anh cũng nhìn thấy giữa Lục Lăng Tuyết cùng Lục Diệp tựa hồ đã xảy ra tranh chấp gì đó.

Anh thế nhưng cũng không khỏi bắt đầu lo lắng thím hai mình, “Chú nhỏ, có muốn qua hỗ trợ không?”

“Tạm thời không cần.”

Chiến Đình Kiều cũng coi như là thực hiểu Diệp Từ, anh biết, nếu mình lúc này đi ra ngoài, Diệp Từ nhất định sẽ không vui. Nữ chính bộ phim truyền hình này, Chiến Đình Kiều chỉ hy vọng cô cho rằng chính mình dựa vào thực lực mà có được, chứ không phải dựa vào anh. Càng quan trọng hơn là, anh tin tưởng Diệp Từ có thể đối phó được Lục Lăng Tuyết.

Sự tình cũng chính như anh dự liệu.

Lục Diệp khoanh tay trước ngực, khiêu khích mà nhìn Lục Lăng Tuyết, “Lăng Tuyết, hôm nay thử kính này, cô phải cố lên nga.”

Đừng, không sai! Chính là giả vờ như thế, chính là đối trá như thế!

Không giả vờ đối trá như thế sao có thể làm tức chết Lục Lăng Tuyết chứ?

Lục Diệp nói không thể nghĩ ngợi gì, trong lòng Lục Lăng Tuyết lại một phen bốc hỏa, cô cực tức, nhưng lại thực bất đắc dĩ. Hôm nay cô một chút đều không có chuẩn bị. Lục Lăng Tuyết vẫn luôn cho rằng, Giang Văn Thăng nói tốt cho cô. Nói là thử kính, cô cũng xem như chỉ là đi ngang qua sân khấu mà thôi.

Nhưng cô cũng thật sự ngờ được, Lục Diệp rốt cuộc sao lại xen vào như thế?

Nhất định là có liên quan?

Lục Lăng Tuyết căng da đầu thử kính, tuy rằng cô không hề chuẩn bị, nhưng không thể không nói, cô trường thi phát huy năng lực cũng coi như không tồi.

Ở trước mặt Trần đạo, Lục Lăng Tuyết cũng coi như là lọt qua cửa.

Nhưng bộ phim truyền hình này, nữ chính chỉ có thể có một! Trần đạo rất ngại ngùng mà gọi Lục Lăng Tuyết tới, đặc biệt áy náy nói: “Lăng Tuyết a, chuyện này là tôi đuối lý. Tôi tuy rằng đã đáp ứng qua Giang tiên sinh, tôi không nghĩ tới. Ai, trong vòng quy củ nói vậy cô cũng hiểu rõ mà, chắc không cần tôi nói thêm câu nào nữa đâu ha?”

“Trần đạo, tôi hiểu ông có nỗi niềm khó nói, nhưng ông đã đáp ứng rồi, như thế nào có thể đột nhiên thay đổi như vậy?”

Lục Lăng Tuyết nghĩ đến là Lục Diệp dẫm lên chính mình, trong lòng cô càng thêm không cam lòng.

Người khác còn không nói, nhưng người này như thế nào có thể là Lục Diệp?

Cô hận nhất chính là Lục Diệp ở trên đầu cô, vốn dĩ lúc nhỏ, Lục Diệp vẫn luôn đè ép cô đủ thứ. Như thế nào đến hôm nay, ngay cả vận khí đều tốt hơn cô?

Không đúng, cô ta nhất định là dựa vào đàn ông!

Lục Lăng Tuyết chỉ vào Trần đạo, có chút không thể tin tưởng hỏi: “Trần đạo. Ông không phải? Không phải có cái gì đó với Lục Diệp chứ?”

Bằng không nào có thể cho vai nữ chính một cách thoái mái như thế, còn đập lên mình!?

Nói tới đây, Lục Lăng Tuyết lập tức khoanh tay trước ngực. Hừ, nhất định là cái dạng này.

Cô sẽ không dễ dàng bỏ qua chuyện này như vậy, chẳng sợ Trần đạo thật sự không có cái gì với Lục Diệp, đến lúc đó cô sẽ đem sự tình nói cho người khác.

Trần đạo nghe Lục Lăng Tuyết nói xong, liền kinh ngạc một trận. Khuôn mặt ông ta cực kỳ khoa trương mà nhú lại, lạnh lùng nói: “Cô nói hươu nói vượn cái gì vậy!”

“Trần đạo, nếu không đúng sự thật ông làm gì khản trương như thế?” Lục Lăng Tuyết cũng cảm thấy chính mình nói có chút quá đáng, vì thế cô chỉ có thể thay đổi một loại ngữ khí tương đối hiền lành, rồi mới ôn nhu nói, “Trần đạo, tôi không nói ông có cái ý gì nga. Chỉ là tôi rất cuộc vì cái gì bị rút, ông phải cho tôi một nguyên nhân? Tôi dù sao cũng phải biết chính mình đến tột cùng là không làm chỗ nào chứ?”

Trần đạo vô ngữ đến muốn mạng, “Tôi vừa mới không phải nói với cô rồi sao? Đây là quy tắc, tôi cũng không có biện pháp!”

“Tôi đây cũng muốn biết, rốt cuộc là cái quy tắc gì. Nếu là Trần đạo ngại thật sự cùng Lục Diệp có cái gì kia, như vậy còn chưa tính.”

Trần đạo bị Lục Lăng Tuyết cuốn lấy thật sự không được, chỉ có thể bất đắc dĩ nói: “Được rồi được rồi, tôi cùng Lục Diệp thật sự một chút cái gì đều không có, cô đừng đến bên ngoài nói bậy. Cô ta hiện tại chính là được người Chiến gia chống lưng, cô nói chuyện cũng chú ý chút. Được rồi, trước đó cho Giang tiên sinh nhân vật này xem như cũng là thiếu anh ta một ân tình, cô nếu đồng ý tham diễn nữ số 2, tôi sẽ đưa cho nữ số 2 này.”

Lục Lăng Tuyết sững sốt, lập tức gật đầu đáp ứng.

Cô trước đây quả nhiên đoán không sai, Lục Diệp tuyệt đối là cùng tiểu thiếu gia Chiến gia kia có một chân quan hệ!

Lục Lăng Tuyết âm thầm căm giận.

Nhưng cô cũng biết, Chiến Văn Kỳ thường xuyên ra vào quán bar nơi này, cô tin rằng, Chiến Văn Kỳ sớm hay muộn cũng sẽ vứt bỏ đôi giày rách Lục Diệp này đi!

Vì thế Lục Lăng Tuyết cũng không có nghĩ nhiều, chuẩn bị một chút rồi vào đoàn phim.

Lúc Lục Diệp đang hoá trang, thấy được Lục Lăng Tuyết đi tới từ phía sau lưng mình.

Cô không khỏi nhiệt tình mà hướng về phía Lục Lăng Tuyết chào hỏi: “Lăng Tuyết a, ai da thật ngại quá, cô xem, cô ngay từ đầu còn tưởng rằng tôi phải làm nữ phụ cho cô. Hiện tại không nghĩ tới, phong thủy xoay chuyển, thật là thực xin lỗi nha.”

Lục Lăng Tuyết nghe được Lục Diệp nói, thiếu chút nữa không bị cô ta làm cho tức chết.

Đúng vậy, khi cô vừa mới tiến đoàn phim, thật sự cho rằng Lục Diệp phải làm nữ phụ cho chính mình. Không nghĩ tới, hiện tại tình thế lại đảo ngược.

Lục Lăng Tuyết cắn chặt răng, sắc mặt khó coi cực kỳ, “Lục Diệp, cô tốt nhất đừng đắc ý quá sớm!”

“Tôi không có đắc ý nga, người ta là thật tình muốn xin lỗi cô à! Rốt cuộc chúng ta cũng là chị em, đúng không?”

Lục Diệp thanh âm càng ngọt phát ngán, Lục Lăng Tuyết sắc mặt càng thêm âm trầm.

Không thể không nói, cô thật là tức chết!

Cho dù hiện tại nếu để cô từ bỏ nhân vật nữ số 2 này, cô lại thật sự không muốn.

Từ tài nguyên sắp tới, cách có thể tẩy trắng mình tốt nhất chính là bộ phim truyền hình này.....

Chỉ là cái nữ số 2 này, tần suất ra kính rất cao, nhưng nhân vật thật sự không quá tốt.

Lục Lăng Tuyết tới giờ đều chưa xem qua kịch bản kịch như thế nào, cho nên lúc Trần đạo nói là nữ số 2, cô liền trực tiếp đồng ý. Không nghĩ tới khi khởi động máy, cô nhìn thấy kịch bản, tức khắc cả người liền không khỏe.....

Nhưng mà cảnh quay đầu sau khi khởi động máy chính là cảnh Lục Lăng Tuyết cùng Lục Diệp quyết đấu.

Lục Tuyết Khuynh Thành là một bộ phim trọng sinh.

“Action!” (Diễn)

Theo âm thanh trợ lý vang lên, cùng với màn ảnh theo dõi mờ ra, Lục Lăng Tuyết thế nhưng trực tiếp ném một bạt tai vào trên mặt Lục Diệp!

Cô vừa lên tới chính là cái động tác này, tức khắc toàn bộ người trong đoàn phim đều ngây ngẩn cả người.

Lục Diệp cũng không ngờ tới, Lục Lăng Tuyết lại không tôn trọng công tác như thế!

“Lục Lăng Tuyết, cô làm cái gì vậy?!” Trần đạo cũng không khỏi có chút tức giận. Khi khởi động máy, mọi người vừa mới thấp nhang, hiện tại lại bị một cái bạt tia này của Lục Lăng Tuyết ập xuống đến ông ta cũng không thể hiểu được.

Còn có thể làm cái gì? Còn không phải là có ý trả thù riêng sao?

“Đạo diễn tôi nhớ nhầm lời kịch, ông yên tâm, chúng ta một lần nữa!”

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rời* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 49: Không phải kẻ ngốc

Lục Lăng Tuyết căn bản là có ý.

Cảnh quay đầu khi khởi động máy là nữ số 2 giết chết nữ chính, vì thế nữ chính Lục Khuynh Thành có thể trọng sinh.

Nơi này đối với Lục Lăng Tuyết mà nói, thật sự là cơ hội được trời ưu ái. Theo một tiếng bắt đầu, cô lại động oai cân não —— Cô hướng bụng Lục Diệp đập một cái.

Nhưng Lục Diệp sớm đoán được cô sẽ thay đổi đa dạng để chinh cô, cho nên Lục Diệp đã sớm hạ quyết tâm chờ ở kia.

Cô nhìn thấy Lục Lăng Tuyết một chân đạp lại đây, vì thế cô lập tức né thân. Chờ đến lúc Lục Lăng Tuyết một chân dẫm hụt, cô lại lên đá một đạp.

Ai cũng không có nhìn thấy động tác của Lục Diệp động tác, chỉ có Lục Lăng Tuyết biết.

Nhưng lúc cô phản ứng lại, cả người đã ngã ở trên mặt đất.

Lục Lăng Tuyết một tiếng hét chói tai vang lên.

Chuyện tới hiện giờ, Trần đạo cũng có chút không kiên nhẫn. Lúc này mới cảnh quay đầu thôi, Lục Lăng Tuyết liền tiếp làm lỗi.

Này không phải làm chậm trễ người khác sao?

“Lục Lăng Tuyết, cô rốt cuộc muốn làm sao?” Chẳng sợ lại như thế nào thiếu nhân tình, Trần đạo cũng thật sự không nghĩ cho Lục Lăng Tuyết một chút mặt mũi nào.

Lục Lăng Tuyết ủy khuất cực kỳ, lập tức chỉ vào Lục Diệp nói: “Đạo diễn, ông không phát hiện, căn bản là Lục Diệp đá tôi một cái!”

Lục Diệp kinh ngạc mà che miệng, “Thật vậy sao? Tôi cũng không biết a..... Nếu phải, Lăng Tuyết, tôi thật sự xin lỗi nếu đã đá được cô, kia đã có thể thật sự quá ngượng ngùng nga!”

Hừ, Lục Lăng Tuyết đánh cô một cái tát, cô lại chỉ làm cô té ngã một cái, không khỏi cũng quá dễ dàng cho cô ta!

Trước đó Lục Lăng Tuyết xuống tay thật sự không nhẹ, hiện tại đều qua đi có một chút, Lục Diệp trên vẫn có một chút đau.

Nhưng mà đối với Lục Diệp mà nói, không có gì quan trọng hơn so với đóng phim. Nếu không phải quan trọng, cô cũng không muốn báo thù với Lục Lăng Tuyết lúc đóng phim.

Nhưng Lục Diệp cũng không muốn lại cùng Lục Lăng Tuyết có phân tranh gì, đơn giản liền đề nghị nói: “Trần đạo, hiện tại Lăng Tuyết hình như cũng bị thương, chỉ bằng cảnh quay của cô ta lùi về sau, để cho người khác diễn trước.”

Lục Diệp nói cũng có lý, Trần đạo liền gật đầu đồng ý.

Nhưng Lục Lăng Tuyết chính là một chút cũng không muốn nghe Lục Diệp sắp xếp, vì thế cô khắp khiễng mà chạy đến trước mặt Trần đạo cáo trạng các loại.

“Đạo diễn, ông căn bản là không biết, vừa nãy rõ ràng chính là Lục Diệp cố ý đá tôi!” Lục Lăng Tuyết ủy khuất mà lại nhu nhược mà nói, “Tôi vốn dĩ cũng không muốn như vậy, đạo diễn, ông nhất định phải tin tôi!”

Trần đạo nâng nâng mí mắt xem cô, nói: “Đã biết.”

Hắn còn có rất nhiều việc cần hoàn thành, thật sự không muốn lãng phí quá nhiều thời gian trên người Lục Lăng Tuyết.

Nhưng Lục Lăng Tuyết vẫn không cam lòng, đặc biệt hiện tại cô ở một bên thổi gió lạnh, mà Lục Diệp cũng đã bắt đầu cùng người khác diễn. Vừa nhìn thấy hình ảnh Lục Diệp đang diễn, Lục Lăng Tuyết liền hận không thể xé nát cô ta!

Lục Lăng Tuyết ngồi một hồi, Trần Y Y bỗng nhiên lại đây cầm một chiếc áo khoác.

Trần Y Y này là nữ số 3, lệ thuộc công ty giải trí Tinh Diệu. Cô hiện giờ danh khí đã rất lớn, hơn nữa nhập vòng hai năm, sức ảnh hưởng vẫn luôn rất ổn.

Dù sao cũng là ở Tinh Diệu, tài nguyên cùng hướng phát triển cũng cơ hồ đều là đứng đầu.

Trần Y Y thuộc kiểu người thanh thuần hình, thoát nhìn giống như rất đơn thuần. Vì thế Lục Lăng Tuyết đi qua cô ta, nhiệt tình đánh tiếng tiếp đón.

“Xin chào, là Trần Y Y sao?”

Trần Y Y ngẩng đầu, khó hiểu mà nhìn Lục Lăng Tuyết.

Cô không phải không quen biết Lục Lăng Tuyết, hơn nữa cô cũng biết, chính là Lục Lăng Tuyết giành vị trí nữ số 2 của mình, cho nên Trần Y Y xem cô thật sự có chút không quá thuận mắt.

“Cô ngoài đời thật xinh đẹp, so với trong TV xinh đẹp hơn nhiều, lần này hẳn là lần đầu tiên chúng ta hợp tác?”

Trần Y Y đã thực không kiên nhẫn.

Cô thật sự lười nói chuyện nhiều với Lục Lăng Tuyết loại vết nhơ nghệ sĩ này.

Cô đi đến ngày hôm nay, tất cả đều là dựa tác phẩm mà nói chuyện. Nhưng Lục Lăng Tuyết loại này, muốn tác phẩm không có tác phẩm, gây chú ý tất cả đều là dựa vào quy tắc ngầm lãng xê nữ nghệ sĩ, Trần Y Y thật sự khinh thường mà muốn chết.

“Cô có gì cứ nói thẳng, tôi không rảnh nói chuyện phiếm với cô!”

Hơn nữa cô ta thậm chí còn cảm thấy, Lục Lăng Tuyết da mặt dày như thế, sợ không phải là kẻ ngốc chứ?

Lục Lăng Tuyết ngược lại cũng không tức giận, rất vững vàng mở miệng: “Tôi biết trong lòng cô nhất định có chút bất mãn với tôi, kỳ thật Trần tiểu thư, tôi cũng thực sự cảm thấy có lỗi với cô. Vấn đề cô là nữ số 2, nhưng lại bởi vì tôi em gái kia của tôi là Lục Diệp chen vào, mà đẩy cô xuống nữ số 3.”

“Nghe, như vậy a.” thái độ Trần Y Y đối với Lục Lăng Tuyết xem như tốt hơn một chút.

“Loại lời nói này của cô tốt nhất nói với người khác, tôi nói thật, tôi vốn dĩ không thích đóng nữ số 2.” Trần Y Y lại nhìn Lục Lăng Tuyết liếc mắt một cái, sau đó liền đi.

Cô đối với Lục Lăng Tuyết thật sự không có hảo cảm gì.

Nhưng mà Trần Y Y lãnh đạm, thật là vút mặt mũi Lục Lăng Tuyết.

Vì thế Lục Lăng Tuyết rất tức giận, lập tức đi tìm nữ số 4 nữ số 5 của đoàn phim, điên cuồng mà bắt đầu nói xấu Lục Diệp cùng với Trần Y Y.

Người trong đoàn phim cũng không ít có rất nhiều ba phải bất chính, hơn nữa Lục Lăng Tuyết lại nhiệt tình hiền lành như thế, tự nhiên cũng tin cô lời nói.

Thời gian bất tri bất giác liền đến giữa trưa, Lục Diệp đóng phim cả một buổi sáng, thật sự mệt chết đi được. Cô tùy tiện tìm cái ghế nằm nghỉ ngơi, vừa mới nằm xuống tới, liền cảm giác được có thứ gì ở dưới ghế cô nằm mấp máy, Lục Diệp trong lòng cả kinh, lập tức cúi đầu nhìn thoáng qua, thực mau liền thấy được Bánh bao nhỏ.

“Ày? Sao con lại ở đây?”

Lục Diệp trực tiếp đem Bánh bao nhỏ từ dưới ghế nằm xách lên, đồng thời, cô cũng theo bản năng mà nhìn chung quanh.

Bánh bao nhỏ tự nhiên là không thể tự mình tới.

Quả nhiên, phía sau nhóc, Chiến Vân Kỳ cũng không nhanh không chậm mà đi tới.

Chính là không có nhìn thấy Chiến Đình Kiêu.

Lục Diệp trong lòng thế nhưng giống như dâng lên một tí xú thất vọng, cô lại dường như không có việc gì mà nói: “Hai người sao lại tới đây?”

Chiến Vân Kỳ hưng phấn cực kỳ, “Tôi thăm a! Thím hai thím thực ngài ài!”

Mấy việc vừa nãy, Chiến Vân Kỳ tất cả đều xem ở trong mắt. Không thể không nói, lúc Lục Diệp biểu diễn thật sự xinh đẹp, đầy sức sống như là một cái đèn tự quang.

“Còn phải nói sao?”

Nhưng cô đang đắc ý hết sức, Bánh bao nhỏ tay lại xoa gương mặt cô.

Lúc sau, cái miệng nhỏ dùng sức thổi thổi gương mặt cô.

Lục Diệp sững sốt, không khỏi hướng Chiến Vân Kỳ hỏi: “Vừa nãy? Hai người tới lúc nào?”

Cô vốn là muốn hỏi, bọn họ có phải đều nhìn thấy sự việc vừa nãy hay không? Nhưng như vậy lại có chút không đánh đã khai, cho nên Lục Diệp chỉ có thể hỏi.

Chiến Vân Kỳ đương nhiên mà nói: “Thím hai, thím thực ngài thơ à, thím tới giờ nào, chúng tôi tới giờ đó!”

Anh đã thấy hết, không trách được, rốt cuộc Lục Diệp vừa mới từ khi thử kính đến đóng phim kia, toàn bộ buổi sáng này, Chiến Đình Kiều cùng Hựu Hựu hai cha con này, luôn là nhìn về hướng Lục Diệp.

Thật là một chút cũng chưa thả lỏng.

Lục Diệp nuốt một ngụm nước miếng, cũng khó trách Bánh bao nhỏ sẽ như vậy.

Lục Diệp ôm Bánh bao nhỏ, nói: “Bánh bao nhỏ con yên tâm, cô một chút đều không đau nga.”

Bánh bao nhỏ chu mỏ lên, lúc sau chậm rãi đến gần Lục Diệp.

Nhóc vừa mới thôi “phù phù” cho cô hiện tại nhìn thấy gương mặt Lục Diệp, liền muốn hôn một cái.

Đối với Bánh bao nhỏ mà nói, Lục Diệp giống như là mẹ.

Nghĩ đến đây, cái miệng nhỏ của như thế đã rơi xuống trên má Lục Diệp “chụt” một cái hôn.

Lục Diệp tức khắc kinh ngạc, “Oa, nhiều nước miếng như thế, trang điểm của cô đều bị nhóc hôn trôi mất rồi! Mặc kệ mặc kệ, cô phải đánh vào mông nhóc!”

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 50: Không phải dựa vào thực lực sao

Lục Diệp làm bộ vỗ mấy cái vào mông Bánh bao nhỏ, cô thật sự không dám dùng sức, rốt cuộc chính cô cũng có chút luyến tiếc.

Bánh bao nhỏ lại rất hạnh phúc, lập tức tới gần Lục Diệp, và gần hơn nữa khuôn mặt Lục Diệp.

Cảm giác cái hôn vừa rồi như thực không tời. Hắc hắc.

Nhưng lúc miệng đang sắp tới gần má Lục Diệp, nhóc lại bỗng nhiên bị Chiến Vân Kỳ xách lên.

Chiến Vân Kỳ nói: “Hựu Hựu, lão ba nhóc sắp tới.”

Ý là không cần tiếp tục ở lại nơi này làm bóng đèn nữa!

Nhưng Bánh bao nhỏ vừa mới hôn Lục Diệp, nào muốn rời đi? Nhóc mặc kệ! Nhóc phải ở lại chỗ này, cho dù gây trở ngại ba ba mình cũng không quan trọng.

Bánh bao nhỏ dùng hết sức giãy giụa, nhưng trước sau không thoát ra được Chiến Vân Kỳ.

May mà Lục Diệp đoạt trở lại Bánh bao nhỏ, để nhóc ngồi lên trên đùi mình.

“Thím hai, Hựu Hựu còn chưa ăn cơm đâu!”

Chiến Vân Kỳ làm bộ lại muốn bế Bánh bao nhỏ lên.

Lục Diệp dằng nhóc lại nói: “Anh đi lấy cơm, tôi dứt Bánh bao nhỏ ăn là được.” Tuy rằng cô rất ghét nước miếng Bánh bao nhỏ, nhưng lúc Bánh bao nhỏ vừa mới chạm đến mặt mình. Cái cảm giác đau lòng và thương tiếc này,..... Cảm giác được trên người từ một đứa nhỏ này, đối với Lục Diệp mà nói, thật sự là một cảm giác rất đặc biệt.

Có một khác như vậy, cô có thể cảm giác được Bánh bao nhỏ tựa hồ tựa như là con của chính mình.

Loại cảm giác thân tình cùng tình thương của mẹ này này sinh tận đáy lòng Lục Diệp làm cô vô cùng ấm áp.

Cô bỗng nhiên có chút luyến tiếc Bánh bao nhỏ rời đi.

Rất nhanh, Chiến Đình Kiều tới. Sau khi anh tới, cũng không có ý đuổi Bánh bao nhỏ đi, ngược lại Chiến Vân Kỳ trước mặt mới giống như người dư thừa.

“Chú hai, cháu.”

“Không có việc gì nữa, cháu có thể đi trước.”

“Chú hai, cháu ở lại đây còn có thể hỗ trợ.”

“Không có gì cần cháu hỗ trợ.”

Chiến Vân Kỳ có chút hóa đá.

Phi, hiện giờ lại xem anh là bóng đèn, người dư thừa sao!

Chiến Vân Kỳ đi vài bước lại quay đầu, quả nhiên, anh đi rồi, ba người kia giống như là người một nhà hoà thuận vui vẻ. Nhìn thấy cảnh ấm áp như vậy, Chiến Vân Kỳ không khỏi càng bị thương.

Ô ô ô, anh tự nhiên là người dư thừa.

Nhưng mà lúc này, Chiến Đình Kiều cầm một ít đồ ăn tới, tự mình đặt ở trước mặt Lục Diệp.

Lục Diệp tự nhiên cũng không khách khí, cúi đầu đang chuẩn bị ăn, bỗng nhiên ngẩng đầu, liền thấy ánh mắt Chiến Đình Kiều vẫn dừng ở trên má.

Bị anh nhìn như thế, Lục Diệp tức khắc có chút ngượng ngùng.

“Anh nhìn tôi..... làm gì?”

Tầm mắt anh cùng với bánh bao nhỏ vừa nảy chạm vào mắt loại cảm giác này giống nhau, thế nhưng trong lòng cô nháy mắt hóa thành mềm mại.

Chiến Đình Kiều Đại Boss như vậy, cũng biết quan tâm vết thương nhỏ nhoi trên mặt mình hay sao?

Lúc này, Chiến Đình Kiều thanh âm đều cực kỳ mềm mại, anh nhìn vết thương trên mặt Lục Diệp, không khỏi hỏi: “Đau không?”

Lục Diệp lắc đầu, “Đã không còn đau, hơn nữa..... Người kia nhất định sẽ đau hơn so với tôi!”

Hừ, cô mới không có dễ dàng buông tha Lục Lăng Tuyết như vậy!

Đồng thời, cô cũng không hy vọng chuyện này Chiến Đình Kiều sẽ tham gia.

Lục Diệp cơ hồ quên đi mục đích tiếp cận mình của Chiến Đình Kiều, rượu đủ com no, cô liền tiếp tục công việc.

Vừa mới trở lại đoàn phim, Lục Diệp liền phát hiện có chút không thích hợp.

Một ít trang phục cùng đạo cụ trước đó cô dùng không hiểu sao bị người cắt nát, hơn nữa cũng không có chuyên viên trang điểm muốn trang điểm cho cô lúc này.

Những màn diễn tiếp theo, Lục Diệp như vậy có vẻ càng thêm đơn bạc.

“Diệp Tử a, cô không phải không có quần áo mặc chứ?” Lục Lăng Tuyết thông thả ung dung đi qua trước mặt cô, sau đó đắc ý nói, “Không sao, có muốn hay không tôi cho cô mượn? Nhưng mà, đây toàn là quần áo nữ phụ a, quần áo cô phải mặc lại là của nữ chính, cô hẳn là còn chướng mắt tôi chứ?”

Lục Diệp cười lạnh, nói: “Cô yên tâm đi, tôi căn bản là không cần hỏi mượn cô!”

Trang phục đoàn phim từ lúc bắt đầu cơ bản đều đã an bài tốt, quần áo Lục Diệp bị cắt hỏng rồi, tự nhiên cũng không có để thay.

Hơn nữa cái cảnh này, phải mặc loại quần áo này.

Lục Diệp căng da đầu mặc vào quần áo, vừa mới đứng ở trước màn ảnh, Trần đạo liền không khỏi hỏi: “Sao lại thế này?”

Lúc này mới có một thời gian buổi sáng, quần áo sao lại hỏng rồi?

Trần đạo thật sự không nghĩ ra.

“Đạo diễn, quần áo tôi hỏng rồi..... Không biết là do ai làm” Lục Diệp như suy tư gì mà nhìn Lục Lăng Tuyết, rồi sau đó cúi đầu nói: “Đạo diễn, trong phòng này, hẳn là có camera, chỉ bằng chúng ta kiểm tra xem. Nếu không đến lúc đó đoàn phim có chuột, làm hư hỏng quần áo người khác cũng không chừng.....”

Trần đạo đang muốn đáp ứng, Lục Lăng Tuyết lập tức đứng dậy.

“Không được Trần đạo, rõ ràng chính là do Lục Diệp không cẩn thận, cũng không tôn trọng đồ đạc đoàn phim, giờ sao có thể lao sư động chúng mà trách người khác như vậy?”

Hành động của Lục Lăng Tuyết, Trần đạo cũng đã nhìn ra một chút manh mối.

Hơn nữa nhiều sự tình trước đó, ông ta hiện tại đại khái cũng đã hiểu.

Trần đạo gặp qua không ít diễn viên nữ loại này, tự nhiên cũng biết Lục Lăng Tuyết rất cuộc vì cái gì làm như thế.

Nói trắng ra, còn không phải là bởi vì ghen ghét hay sao?

Ông thờ dài một hơi, đem Lục Lăng Tuyết đi, thờ dài một hơi mà nói: “Lăng Tuyết, cô hẳn là biết, tôi này nếu không phải thiếu Giang tiên sinh một ân tình, tôi sẽ không hợp tác với giải trí Thịnh Diệp, cô có biết không? Tuy rằng tôi nợ nhân tình, nhưng không đại biểu cho là cô có thể vô pháp vô thiên, cô nếu tiếp tục gây loạn nơi đây, thì nhanh chóng chạy lấy người đi, còn về nợ tình Giang tiên sinh kia, tôi đến lúc đó trả bằng cách khác.”

“Đừng a đạo diễn, như thế nào có thể như vậy được chứ?”

Trần đạo sắc mặt tức khắc khó coi cực kỳ.

Rất cuộc là ai như vậy a?

ông ta có thể dung túng Lục Lăng Tuyết đến bây giờ, đã cơ hồ sắp đến cực hạn! Nếu sớm biết Lục Lăng Tuyết là loại người phiến toái, ông ta căn bản sẽ không để cô ở lại đoàn phim!

Hiện tại cô tự nhiên còn không biết xấu hổ quay đầu hỏi chính mình “Như thế nào có thể như vậy?”

Trần đạo đều sắp tức chết rồi.

Nhưng Lục Lăng Tuyết giống như không hiểu đáng về Trần đạo, lập tức nói: “Trần đạo, ông có thực sự không ngủ cùng Lục Diệp chứ? Nói cách khác, ông làm gì tin tưởng lời cô ta nói như vậy và từng hỏi cô ta như thế? Ông đừng nói tôi nhắm vào cô ta, cô ta cũng là nhắm vào tôi vậy.”

“Kia còn không phải do cô trước à!” Trần đạo sắc mặt đỏ bừng cực kỳ, “Chính cô phải nhìn rõ, Lục Diệp rất cuộc là người của ai, tôi tuổi này rồi còn ngủ với tiểu cô nương sao! Lục Lăng Tuyết tôi nói cho cô hay, tôi hiện không nói cô rồi, tôi hiện giờ không muốn cho cô diễn nữa số 2 nữa.”

Danh khí cả đời này của Trần đạo, Lục Lăng Tuyết liền ý thức được không thích hợp, cô lập tức kéo Trần đạo lại, bịt miệng xin lỗi.

Mà cuộc nói chuyện giữa hai người đều bị Lục Diệp nghe được rõ ràng.

Cô không thể không cảm thấy, Lục Lăng Tuyết thật sự ngu xuẩn!

Chỉ là.....

Cô trước đó nghe được Trần đạo nói, luôn cảm thấy giống như đối với nhân vật mình có chút không tình nguyện.

Chẳng lẽ cô không phải dựa vào biểu hiện chính mình mới có được vị trí hiện tại này sao?

Lục Diệp không khỏi có chút ngơ ngẩn.

Cô lẽ là bởi vì giáo huấn qua Lục Lăng Tuyết, vì thế sau đó quay cực kỳ thuận lợi. Trần đạo không có tính toán truy cứu vụ việc quần áo kia của Lục Diệp, rốt cuộc chuyện này chỉ cần ông hướng đến phản ứng của Chiến Đình Kiều, Chiến Đình Kiều sẽ lập tức đưa tới một xe tài trợ trang phục.

Tuy rằng vài lần quay Lục Diệp đều qua cái một, nhưng càng về sau, cô càng có chút bất an.

Đặc biệt nam chính Lạc Tuyết Khuynh Thành cũng sắp đến rồi!

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 51: Sửa kịch bản đi

Kỳ thật công tác bảo mật của bộ phim truyền hình Lạc Tuyết Khuynh Thành vẫn luôn trong trạng thái hoàn hảo, bên trong bảng diễn viên đến bây giờ cũng chưa có công bố ra bên ngoài.

Cho nên ngoại trừ một ít người ở đoàn phim có thể xem thấy, còn có một ít đối diễn trước đó, Lục Diệp cũng không biết còn ai vào đây.

Hơn nữa nam chính bộ phim truyền hình này, nghe nói rất thần bí —— thần bí đến độ ngay cả Chiến Đình Kiều cũng không biết.

Không, Đại Boss mới không phải không biết, anh trước nay đều không có quan tâm phương diện này.

Nhưng nếu anh sớm biết, anh nhất định sẽ rất quan tâm chuyện này.

Buổi chiều, Bạch Dã Đồng tới đoàn phim. Vừa mới đi vào đoàn phim, anh vừa đi, một bên hướng về phía Lục Diệp dang hai tay ra: “Diệp Từ, surprise!”

Oách!

Diệp Từ kinh ngạc nói không ra lời, cô ngẩng người hai giây, sau đó mới phản ứng lại, liền xông lên ôm nhiệt tình Bạch Dã Đồng một cái.

Trước đó lúc về nước, cô đều không có cơ hội nào chiêu đãi anh. Hiện tại hai người cùng nhau vào đoàn phim, cô mới cảm giác được —— loại cảm giác năm đó giống như đã trở lại.

Lục Diệp cực kỳ hưng phấn, nhìn Bạch Dã Đồng hai tròng mắt rục rờ lấp lánh, “Tiểu Bạch, chúng ta rốt cuộc lại có thể kề vai chiến đấu rồi!”

Bạch Dã Đồng nắm chặt tay Lục Diệp, cười nói: “Đó là đương nhiên!”

Trước kia, Lục Diệp muốn ở bên Giang Văn Thắng, Bạch Dã Đồng thực sự có thể yên lặng rời khỏi, chúc phúc Diệp Từ cuộc sống mà cô mong muốn. Nhưng hiện giờ thì khác, cô trước đó đã tuyên bố rõ ràng với mọi người trong cuộc họp báo, hiện giờ cô cùng Giang Văn Thắng chia tay trong hoà bình.

Đến nỗi Chiến Đình Kiều, anh cảm giác được, Lục Diệp cũng không phải thực sự thích anh ta.

Bạch Dã Đồng thật sự không muốn bỏ qua cơ hội lần này.

“Nhưng mà Tiểu Bạch, anh sao lại ở đây?”

“Buổi sáng anh còn có mấy cái quảng cáo, tóm lại việc rất nhiều.”

“Anh cũng muốn tái xuất sao?” Lục Diệp không khỏi có chút kinh ngạc, nhưng nghe được Bạch Dã Đồng nói như thế, trong lòng cô tự nhiên cảm thấy được Tiểu Bạch vui như thế từ từ đáy lòng, “Nhưng cũng tốt, anh nếu quay lại, sau này nhất định lại là đệ nhất nam thần.”

Trước kia Tiểu Bạch rất được hoan nghênh.

Giống cái gì mà bảng nam thần muốn gả nhất: đứng nhất Tiểu Bạch, bảng nan thần ám áp: đứng nhất Tiểu Bạch; nam minh tinh nhất ôn nhu, nam minh tinh ngón tay xinh đẹp nhất, mấy bảng đơn này Tiểu Bạch luôn đứng nhất bảng.

Nhưng anh cũng thực không có quá nhiều fans nam.

Bộ phim truyền hình lần này, Lục Diệp nhìn 1 lượt qua toàn bộ kịch bản. cô tin rằng, nếu Tiểu Bạch diễn nam chính, cũng sẽ có chút fans nam.

Bởi vì phim truyền hình này, nam chính thật sự là quá cool! Quà thực là nam tính mẫu mực!

Lục Diệp không đầu không đuôi mà cùng Bạch Dã Đồng nói chuyện tào lao, lại không ý thức được một chút nào, đã bị bánh bao nhỏ ở bên mình theo dõi.

Bánh bao nhỏ vẫn luôn thật cẩn thận chờ ở bên ngoài, nhưng khi thấy Lục Diệp cùng Bạch Dã Đồng ôm nhau, nhóc lại thật sự không bình tĩnh được.

Diệp Tử của nhóc sắp bị người khác cướp mất rồi sao!?

Bánh bao nhỏ lập tức mở cửa Minibus, vọt xuống.

Lục Diệp cùng Bạch Dã Đồng trò chuyện với nhau vui vẻ, thỉnh thoảng lại bị Bánh bao nhỏ chui vào. Cô liền ngừng đề tài, sau đó ôm Bánh bao nhỏ lên.

Trước đó ăn com còn được, nhưng hiện giờ xem như đang lúc quay phim, việc Lục Diệp ôm một đứa nhóc mọi người cũng đều thấy được.

Bạch Dã Đồng biết tình hình, anh nhìn Bánh bao nhỏ, không khỏi hỏi: “Diệp Tử, em vẫn luôn chăm sóc nhóc này sao?”

“Đúng vậy, nhóc này thực đáng yêu!” Lục Diệp vừa thấy đến Bánh bao nhỏ, tâm đầu có chút hòa tan. Tuy đôi khi Bánh bao nhỏ thực chán ghét, nhưng không thể không nói, cô thật sự thích Bánh bao nhỏ!

Đương nhiên, phiên bản lớn Chiến Đỉnh Kiêu kia, cô hẳn là không thích như vậy.

“Diệp Tử, em giờ vừa mới tái xuất, không sợ.....”

“Không sợ không sợ, trước đây không phải đã có tin tức nói qua nói nhóc này là con riêng của em hay sao? Nên người khác đã nói rồi, hơn nữa còn là bản vô nghĩa nhất, em tin phóng viên hẳn là cũng không thông minh như vậy, có thể đem nhóc này cùng chuyện của em một ngày thêu dệt ra chuyện xưa?”

Ví dụ như nói, nhóc này là cô nhặt được.

Hay tỷ như, Bánh bao nhỏ là con ruột của cô thất lạc nhiều năm.

Rõ ràng phóng viên còn chưa có viết, Lục Diệp ngược lại đã bắt đầu nghĩ đến suy nghĩ này của đám phóng viên trước.

Bạch Dã Đồng xem đến có chút xấu hổ, nhưng ánh mắt Bánh bao nhỏ nhìn anh càng là địch ý. Đôi tay nhóc vòng lấy cổ Lục Diệp, chết cũng không chịu buông ra, giống như ở tuyên cáo chủ quyền của mình.

Điều bộ bá đạo này, thật là giống y chang lão ba của nhóc!

“Cậu nhóc, cô sắp quay rồi, nhóc buông tay ra được không?”

Bánh bao nhỏ đương nhiên không chịu!

Lục Diệp muốn đi quay, còn không phải quay cùng Bạch Dã Đồng?

Đừng nói là Bánh bao nhỏ, ngay cả Chiến Đỉnh Kiêu cũng rất mâu thuẫn.

Anh sở dĩ không xuất hiện ở đây, là bởi vì anh đã sớm đã tìm được một góc không ai chú ý, hơn nữa đã bắt đầu liên hệ Trần đạo đang nói về việc sửa kịch bản.

Trần đạo đau đầu muốn bệnh: “Chiến tiên sinh, này không thể như vậy..... Anh không thể để cho một bộ phim truyền hình, 5-60 tập này mà nam nữ chính lại không thấy mặt được?”

“Vậy để bọn họ ghép qua máy tính.”

“.....” Trần đạo thanh âm có chút run rẩy, “Chính là, đây là phim cổ trang.”

“Tóm lại ông tự nghĩ cách.”

Trần đạo quả thực tức giận đến tái mặt, thiếu chút nữa liền muốn đuổi Lục Diệp đi. Nhưng ông thật sự không dám, Chiến Đỉnh Kiêu năng lực cùng thủ đoạn, toàn bộ thành phố Hải Vân này không ai không sợ. Nhưng giờ lại đem phim truyền hình của ông làm thành như thế này, ông cũng thật sự có chút không thoải mái trong lòng.

“Tôi biết, nhưng Chiến tiên sinh, anh xem, Lục Diệp cùng Bạch Dã Đồng quan hệ rất tốt, kịch bản này nam nữ chính một chút quan hệ đều không có được không!”

Chiến Đỉnh Kiêu đột nhiên trầm mặc trong điện thoại.

Nhưng anh trầm mặc, liền khiến Trần đạo cảm giác được một loại sợ hãi cực kỳ vô hạn.

Ông chỉ có thể ngưng ngưng dứt khoát lại đặc biệt xấu hổ mà nói: “Được được được, tôi biết rồi..... Tôi sửa lại liền đây!”

Chiến Đỉnh Kiêu vừa mới “Ừm” một tiếng, cực kỳ cao lãnh lại ngạo kiều ngắt điện thoại.

Sau đó anh liền đến đoàn phim.

Chiến Đỉnh Kiêu đó là cái diện mạo gì?! Anh đến đoàn phim, tức khắc cơ hồ nổ tung!

Đoàn phim này diễn viên cũng không thiếu có chút đại bài, nhưng ngày thường Đại Boss làm người khiêm tốn, cho nên bọn họ giờ phút này cũng không nhận ra được.

Đặc biệt là Lục Lăng Tuyết, cô không nghĩ tới, Lục Diệp thế nhưng lại quen được một soái ca như vậy!

Đã vậy, bên người cô còn có Bạch Dã Đồng.

Lúc này Lục Diệp căn bản là không chú ý tới ánh mắt khác thường chung quanh, cô thậm chí còn không chú ý tới Chiến Đỉnh Kiêu đang đi về phía mình.

“Tiểu Bạch, nếu không anh thay em chăm sóc Bánh bao nhỏ? Em quay một chút liền trở lại.”

Bạch Dã Đồng kỳ thật không muốn chăm sóc Bánh bao nhỏ, nhưng ngại với Lục Diệp, anh bèn gật gật đầu.

Lục Diệp lúc sắp đi quay, Chiến Đỉnh Kiêu lại bỗng nhiên đi tới. Anh cố ý thoải mái hào phóng, cực kỳ rêu rao mà đi đến bên người Hựu Hựu, chính là muốn tuyên cáo chủ quyền chính mình.

Sau khi tới cạnh Bánh bao nhỏ, Chiến Đình Kiều không khỏi ôn nhu trấn an, “Chờ Diệp Từ trở lại, chúng ta về nhà ăn lẩu.”

Bánh bao nhỏ nghe đến đó, tức khắc về mặt kính hi.

Khi người khác nghe được, những lời này lại mập mờ kỳ cục —— giống như Lục Diệp cùng Bánh bao nhỏ còn có Chiến Đình Kiều, đều là người một nhà.

Lục Diệp bước chân dừng lại, biểu tình trở nên vạn phần xấu hổ.

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 52: Nghĩ không ra

Lục Diệp chỉ có thể nhú mày, cô đi quay mấy cảnh, quay lại lại nhìn thấy Đại Boss cùng Bánh bao nhỏ còn ở kia. Hai tòa băng sơn liền như thể ăn vạ không đi, ở đằng kia chờ Lục Diệp trở lại.

Cứ như vậy, Lục Diệp thật sự trong lòng có áp lực.

Hơn nữa cô có thể cảm giác được, hai tòa băng sơn lớn nhỏ này đối với Bạch Dã Đồng cực kỳ có địch ý.

“Hai người có thể chờ ở bên ngoài không. Bằng không, không cần chờ cũng được, kết thúc công việc tôi sẽ tự về.”

Nàychi mới bắt đầu mà thôi! Hậu kỳ đoàn phim đến lúc đó nhất định còn phải chuyển nơi khác lấy cảnh quay, cô đến lúc đó không thể chạy qua lại giữ đoàn phim cùng Chiến gia chứ?

“Chúng tôi sẽ đi với em.” Chiến Đình Kiều đã sớm an bài, “Nếu thật sự không được, em đổi phim truyền hình cũng được.

Chiến Đình Kiều đã lên kế hoạch, nếu Lục Diệp thật sự đổi phim, kia anh nhất định sẽ nghĩ cách chen ép Lục Tuyệt Khuynh Thành, dù sao tuyệt đối không thể để phim khác chen ép phim Lục Diệp đóng.

Mặc dù Chiến Đình Kiều thật sự không hy vọng Lục Diệp lẫn lộn trong giới giải trí, nhưng từ thời khắc quyết định giúp cô kia, anh cực kỳ nghiêm túc mà mỗi một bước đều tính toán cho Lục Diệp.

Chiến Đình Kiều nói tới đây, Lục Diệp không khỏi nhớ tới trước đó mình nghe được cuộc nói chuyện của Trần đạo cùng Lục Lăng Tuyệt.

Cô bỗng nhiên bắt đầu nghi hoặc tới cơ hội lần này của mình.

“Chiến Đình Kiều, có phải anh bảo Trần đạo tới mời tôi diễn nữ chính?” Lục Diệp càng nghĩ càng cảm thấy không thích hợp.

Chiến Đình Kiều cùng Bánh bao nhỏ không khỏi cũng quá tự nhiên đó chứ? Trần đạo người này, tính tình không tính là tốt. Ít nhất thời điểm quay, trong mắt căn bản không chấp nhận được một chút hạt cát.

Ông ta nếu nhìn thấy hai tòa băng sơn lớn nhỏ này “Người không liên quan” ở cửa đoàn phim lúc ản lúc hiện, thật sự không có đạo lý không đuổi người a.

“Không phải.” Chiến Đình Kiều rất rõ ràng so với bất cứ kẻ nào, Lục Diệp muốn dựa vào thực lực chính mình, “Anh căn bản không quen biết Trần đạo gì cả.”

Nghe được anh nói như thế, Lục Diệp cuối cùng thoáng yên tâm một chút.

Nhưng cô vẫn cảm thấy kỳ quái. Nhớ tới, có thể là bởi vì chính mình trước đó nói qua chí khí ngút trời, cho nên Chiến Đình Kiều mới không dám phá hư chứ!

Anh như vậy cũng tốt.

Lục Diệp bất giác nhớ tới lúc trước ở bệnh viện tinh lại, Chiến Đình Kiều đã từng nói qua muốn nâng mình thành siêu sao.

Nghĩ vậy, Lục Diệp nhanh chóng thu hồi suy nghĩ chính mình.

Phi phi phi phi! Đại Boss căn bản là trà thù cô, cho nên mới đối tốt với cô như thế!

“Com chiều của em, anh cũng chuẩn bị rồi, com hộp của đoàn phim em cũng đừng ăn.”

“Được.” Lục Diệp không khỏi nghĩ, Chiến Đình Kiều sẽ không hạ độc vào com chiều chứ?

“Nếu em tối nay muốn ở đây, anh đây cũng sẽ ở lại cùng em.” Chiến Đình Kiều cũng không biết từ đâu dọn ra một cái ghế nằm, liền nằm cạnh Lục Diệp bắt đầu nghỉ ngơi. Còn Bánh bao nhỏ lại ngồi ở ghế nhỏ đối diện, cẩn thận đề phòng khác thường trừng mắt Bạch Dã Đồng đã đến đóng phim.

“Cái gì? Ai nói tôi muốn ở đây!” Lục Diệp khó hiểu, “Hơn nữa, Đại Boss! Anh sẽ không ngại hoàn cảnh ác liệt nơi này sao?”

Rõ ràng lúc trước lúc ở nhà cô, anh chê nhỏ, lại chật chội, cuối cùng còn dọn sạch chung cư cô.

“Có em ở đâu, nơi đó như thế nào sẽ ác liệt?”

Lục Diệp nghe anh nói vậy lại nghe ra một loại nghĩa khác, vì thế híp mắt cười lạnh nói: “Hừ, anh đừng tưởng rằng ở bên ngoài tôi còn có thể hầu hạ anh! Anh cũng đừng quên, trong hộp đồng có nói, tất cả điều khoản phục vụ đều chỉ có hiệu lực khi ở Chiến gia thôi!”

Lúc ấy Lục Diệp nhớ kỹ những lời này.

Chiến Đình Kiều không ngờ tới Lục Diệp lại hiểu lầm anh như vậy, đang muốn mở miệng giải thích, Bạch Dã Đồng đã đi tới.

“Diệp Từ, chúng ta nên tập lời thoại chút.”

“Được!” Lục Diệp lập tức đứng dậy, “nhưng không phải còn chưa tới lượt chúng ta diễn sao?”

“Đúng vậy, nhưng nghe đạo diễn nói, hình như kịch bản ngày mai có sửa lại. Chúng ta mấy cảnh quay này yêu cầu đối thoại, mặt khác…….” Bạch Dã Đồng tầm mắt lơ đãng dừng trên người Chiến Đình Kiều.

Lục Diệp không rõ ràng lắm, nhưng anh lại biết, này nhất định chính là “chiến tích” của Chiến Đình Kiều.

Mà lúc này, Đại Boss cũng không cam lòng yếu thế trừng mắt nhìn trở về.

Cặp mắt lạnh như sương băng của anh mang theo tà nịnh mà khiêu khích.

“Không phải chứ, em nhớ rõ kịch bản không phải như vậy a.”

“Bởi vì sau lại đã sửa qua.” Bạch Dã Đồng nói, “Diệp Từ, chúng ta đối diễn đi thôi.”

Lục Diệp gật gật đầu, liền đi theo Bạch Dã Đồng.

Tất cả tình huống trước đó, Lục Lăng Tuyết đều xem ở trong mắt. Hiện tại nhìn thấy Diệp Từ tựa hồ rất thân thiện đối với Bạch Dã Đồng, còn đối với Chiến Đình Kiều không quá để bụng, Lục Lăng Tuyết trong lòng liền không khỏi bắt đầu hoài nghi. Lục Diệp muốn câu dẫn Chiến Văn Kỳ, sau lại lên bao đường bên ngoài một tên tiểu bạch kiểm.

Nghĩ như vậy, cô liền muốn nói chuyện này cho Chiến Văn Kỳ biết.

Nếu không nói sao có thể vạch trần Lục Diệp được?!

Đáng tiếc Lục Lăng Tuyết thật sự không có số điện thoại của Chiến Văn Kỳ.

Mà lúc này, Trần đạo cũng bởi vì kịch bản bị sửa khá nhiều, trong lòng tóm lại là có chút oán giận. Ông ta cũng lười đến ra ngoài lấy cảnh, để tránh Chiến Đình Kiều lại có cái gì nữa, dù sao Chiến Đình Kiều cũng ra tiền ở đoàn phim, cho nên tất cả cảnh quay trong nhà đều là dựng, tiền đầu tư đều là của Chiến Đình Kiều.

Vốn dĩ yêu cầu quay khoảng bốn tháng, thì chưa đến một tháng đã quay xong.

Mà một tháng này, Chiến Đình Kiều mỗi ngày mang theo con trai tới đây thăm hỏi. Bạch Dã Đồng thật ra cùng Lục Diệp thoát nhìn không có gì, còn Lục Diệp đối với con trai của Chiến Đình Kiều thì đặc biệt tốt, cũng chỉ có lúc có Hựu Hựu ở đây, ba người họ mới có cảm giác cực kỳ ảm áp, như là một gia đình hoà thuận vui vẻ.

Lục Diệp cũng không nghĩ tới, nhanh như vậy đã quay chụp xong rồi.

Kỳ thật mấy ngày trước khi đóng máy, Chiến Đình Kiều đã bắt đầu tìm “nhà dưới” cho Lục Diệp. Nhà tiếp theo anh tìm là Phong đạo diễn.

Suy xét đến sau này phải thường xuyên chuẩn bị tài nguyên cho Lục Diệp, vì vậy Chiến Đình Kiều chuyên môn thay Lục Diệp như làm một cái “Sơ yếu lý lịch”. Vì thế anh một mặt tự mình gọi điện thoại cho Phùng đạo, một mặt kiểm tra “Sơ yếu lý lịch” Lục Diệp làm được như thế nào.

Này vừa thấy, thật đúng là thứ thấy được chứ không biết được.

Chiến Đình Kiều lúc nhìn thấy họ tên kia, vừa mới nhìn thấy được họ tên thật của Lục Diệp —— Lục Tư Tiêu.

Đây là tên thật cô ấy sao?

Sao lại quen mắt như vậy?

Vì thế, Chiến Đình Kiều trong lòng mình cân nhắc chuyện này cả ngày, chờ đến khi đóng máy trở về, anh mới nhớ tới tên thật Lục Diệp, do đó thử tính kêu một tiếng, “Lục Tư Tiêu?”

Nghe thấy cái tên xa xưa này, Lục Diệp cả người đều ngơ ngẩn.

Quả nhiên!

Anh nhất định mang theo thâm trầm oán niệm nhớ kỹ tên này!

Lục Diệp chợt dạ, không khỏi hỏi, “A..... A xảy ra chuyện gì sao?”

Cô hiện giờ có thể giả vờ mắt trí nhớ không a?

Cô có thể hay chui xuống lỗ được không!

Cô cư nhiên lơi lỏng, cô tự nhiên quay một tháng ở đây, thiếu chút nữa đã quên chuyện này!

Quả nhiên, một tháng này, Chiến Đình Kiều đối với cô rất tốt, cẩn thận tỉ mỉ chiếu cố tất cả đều là giả!

Hiện tại, anh trả thù rốt cuộc sắp bắt đầu rồi sao?!

Lục Diệp trong lòng liềnc dâng lên một trận sóng to gió lớn.

“Sao em lại có cái tên này?”

“Tôi làm sao biết được, tên này lại không phải do tự tôi đặt!”

Vấn danh tự, chỉ là mới bắt đầu thôi.....

Lục Diệp trong lòng đã bắt đầu có chút phát run.

“Lục Tư Tiêu, anh luôn cảm thấy tên này rất quen thuộc.....” Chiến Đình Kiều có chút mê hoặc mà nói, “Nhưng hiện giờ có chút không nhớ ra.”

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rời* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 53: Thì ra là em

Lục Diệp nhìn bộ dáng cau mày kia Đại Boss, trong lòng liền dần dần chột dạ.

Anh ta hẳn là có ý như vậy?

Có ý tra tấn mình như vậy?

Cô hung hăng cắn răng, đơn giản nhắm hai mắt nói, “Chiến Đình Kiều, anh nếu thật sự chấp nhất đối với việc quá khứ, liền nhân lúc còn sớm xử lý tôi đi! Phải, tôi chính là Lục Tư Tiêu, chính là người từ hôn anh 5 năm trước. Tôi cũng biết, 5 năm trước, anh còn xảy ra tai nạn xe cộ, rất tệ thảm tệ thảm, tôi từ hôn giống như là thêm một nhát dao cho anh. Nhưng tôi thật sự không biết, nếu biết, tôi nào dám a!”

Những lời này Lục Diệp nói đều là sự thật.

Nếu cô sớm biết đối tượng kết hôn mà ông nội an bài cho cô là Chiến Đình Kiều nói, cô hẳn là sẽ thận trọng suy xét, sau đó tìm một cách thức từ chối nhẹ nhàng.

Từ chối trực tiếp như thế, 5 năm sau, Đại Boss thế nhưng còn có thể tìm được cô, lại còn dùng chuyện này để trả thù cô!

Lục Diệp không khỏi cảm thấy, chuyện này đối Chiến Đình Kiều ảnh hưởng nhất định rất sâu.

Dù sao anh đã biết Lục Tư Tiêu, hôm nay chuyện này dứt khoát nói thẳng ra!

Nói cách khác, cô thật sự không biết phải bị tra tấn đến khi nào.

Lục Diệp lời nói vừa dứt, Chiến Đình Kiều mới phản ứng lại. Anh nhướn mày, hỏi: “Từ hôn?”

Lục Diệp nhìn thấy Chiến Đình Kiều như vậy, cũng không khỏi có chút tức giận, “Đúng vậy, anh làm nhiều như vậy, còn không phải là vì trả thù tôi năm đó từ hôn anh sao? Anh cũng đừng giả ngốc nữa, tôi trước đó đều nghe được. Tất cả mọi người đều biết, anh đã sớm biết tôi chính là cái người 5 năm trước từ hôn anh!”

“Thì ra là em sao?” Chiến Đình Kiều có chút hoang mang, “Chúng ta đây thật đúng là có duyên, đã từ hôn rồi còn có thể một lần nữa ngồi cùng nhau.”

Trong tay anh vừa lúc cầm một phần tư liệu của Lục Diệp, rồi sau đó lại mở ra nhìn một vòng. Quả nhiên, trên phần tư liệu kia, đích xác có chút như là ảnh chụp năm đó từng đưa cho anh xem, người phụ nữ mà anh vốn phải kết hôn.

Ảnh chụp trong tư liệu Lục Diệp so với bộ dáng ngày thường không giống nhau.

Chiến Đình Kiều vẫn là thích dáng vẻ chân thật của Diệp Tử, ảnh chụp ngược lại chụp không quá đẹp.

“Đúng vậy, là tôi a!” Lục Diệp nói, tức khắc cau mày lại.

Kỳ quái, cô mới là người từ hôn ai kia mà! Cô không phải thực chột dạ quá sao? Vì sao cô muốn thừa nhận đến hăng say như vậy.....

Nói đến đều do Chiến Đình Kiều!

Anh ta đây là đang diễn kịch với mình sao?

Có ý làm bộ không biết chuyện này à?

“Chiến Đình Kiều, anh không cần như vậy nữa! Tôi nói cho anh biết, anh cần bản là không gạt được tôi đâu. Anh đã sớm biết chuyện này, cho nên vẫn luôn lên trả thù sau lưng tôi! Hừ, hôm nay chúng ta nói rõ ràng ra đi!”

Cô tùy hứng mà khoanh tay trước ngực.

Dù sao phim truyền hình của cô cũng quay xong rồi, sau này cô hoàn toàn có thể tự mình đứng vững trong giới giải trí!

Chiến Đình Kiều như nhìn thấu suy nghĩ của Lục Diệp, không khỏi cười nói, “Thật đúng là người phụ nữ bạc tình..... Nhanh như thế bèn qua cầu rút ván.”

“Cái gì qua cầu rút ván chứ?”

Lục Diệp nhíu mày, không khỏi nghĩ đến cuộc nói chuyện trước đó của Trần đạo cùng Lục Lăng Tuyết. Cô dùng một chút, lại ngẩng đầu nói, “Anh vừa mới còn nói với tôi, Trần đạo không phải do anh giới thiệu.”

Nhưng Lục Diệp vẫn cứ có chút không tin chuyện này, nếu thật sự Trần đạo không quen biết Chiến Đình Kiều, sao lại để anh vào đoàn phim.....

Nga đứng rồi!

Việc sửa lại kịch bản nào tàn như vậy, Lục Diệp thật sự không thể tin được đây là ý của Trần đạo.

Có lẽ không.....

“Chiến Đình Kiều, kịch bản cũng là do anh ép sửa lại?”

Chiến Đình Kiều không tỏ ý kiến mà nhường mảy, anh không tính thừa nhận, lại cũng không có ý phủ nhận.

“Em nếu thích diễn kịch, anh đây liền tiến cử em một chút.”

“Tiến cử, anh xác định không phải trả thù?” Lục Diệp hoài nghi mà nhìn chăm chăm Chiến Đình Kiều.

Chuyện tới bây giờ, cô cũng bắt đầu dần dần hoài nghi, Chiến Đình Kiều có phải thật sự không biết việc kia hay không?

Cô có thể cảm giác được, Chiến Đình Kiều kỳ thật thật sự đối tốt với mình. Chỉ cần là cô muốn, giống như cơ bản đều có thể đạt được trong khoảng thời gian ngắn. Lục Diệp cảm thấy, chuyện này hẳn là có chút liên quan với Chiến Đình Kiều.

“Anh trả thù em làm gì? Thương em còn không kịp.....”

Nửa câu sau, Chiến Đình Kiều thật sự không còn mặt mũi mà nói ra.

Thanh âm ngữ khí lạnh lạnh càng ngày càng nhỏ, nghe tới như là trẻ con lảm bảm.

Lục Diệp vừa nghe, máu mũi thiếu chút nữa chảy xuống.

Đại Boss đây là đang..... làm nũng sao?!

Hả? Hình ảnh khủng bố như thế lại bị cô thấy được!

Cô thật sự không thể tin được!

“Anh..... anh anh anh! Anh hay là cách tôi xa xa một chút!” Lục Diệp chỉ có thể duy trì khoảng cách cùng Chiến Đình Kiều. Nà nỉ, này quá dọa người rồi, cô có thể bị diệt khẩu hay không a?

“Diệp Từ, em trước đây có nói với anh muốn rời đi, cũng là vì cho rằng anh muốn trả thù em sao?”

Chiến Đình Kiều biểu tình đột nhiên ngưng trọng xuống.

Lục Diệp trong lòng căng thẳng, nói: “Kỳ thật..... Xem như là vậy đi.”

Cô hiểu lắm Đại Boss như vậy, giống như không được lắm..... Cho tới nay, Lục Diệp đều cực kỳ đề phòng anh, nhưng vốn dĩ Chiến Đình Kiều căn bản không có ý trả thù cô.....

Kia Lục Diệp chính mình cũng không thể không thừa nhận, mình đúng là có tâm tiểu nhân.

Cô vốn tưởng rằng Đại Boss nghe thấy được mình hiểu lắm như vậy, có thể sẽ tức giận. Không nghĩ tới Chiến Đình Kiều không chỉ không tức giận, ngược lại còn có chút cao hứng.

“Vậy là tốt rồi.”

Trước đây anh vẫn luôn cho rằng Diệp Từ chán ghét mình.

Thì ra chỉ là có chút sợ hãi chính mình mà thôi.

“Tốt cái gì a.....”

“Diệp Từ em yên tâm, sau này anh sẽ đối xử ôn nhu với em.”

Lục Diệp nhú mày.

Này vẫn là chiêu bài của Đại Boss?

Như thế nào mới mấy ngày công phu như thế, anh liền lão luyện như vậy!

Nhưng Lục Diệp cũng không thể không thừa nhận, cô thật đúng là có chút bị khiêu khích.

Nếu không phải bởi vì trả thù, như vậy Đại Boss trong khoảng thời gian này đối tốt với mình như thế, chỉ có thể là đang theo đuổi mình?

Chắc không phải đâu?

Anh ta chính là Chiến Đình Kiều!

Anh ta thật sự có thể coi trọng mình?

Lục Diệp trong lòng tức khắc trình diễn một hồi giao tranh. Cô một mặt không tin Chiến Đình Kiều là thật sự theo đuổi mình, mặt khác lại cảm thấy, Chiến Đình Kiều căn bản là không phải một cái đèn cạn dầu, hiện giờ anh có thể ôn nhu như vậy mà đối đãi mình..... Không không không, nhất định còn có âm mưu khác cô không biết.

Sau khi ba người về đến nhà, Lục Diệp vẫn luôn trong bộ dáng tâm sự trùng trùng. Chiến Đình Kiều tựa hồ nhìn ra manh mối, tầm mắt trước sau đều đi theo người Diệp Từ.

Chẳng lẽ biểu hiện của anh còn chưa đủ rõ ràng sao?

Anh còn tưởng rằng, anh đã nói rất rõ ràng với cô rồi.

Rất nhanh, Chiến Đình Kiều liền kêu Chiến Văn Kỳ qua đây. Chiến Văn Kỳ ba ba chạy tới, lập tức liền hiểu.

“Chú hai, có phải thám hai lại có chuyện gì không?”

Chiến Đình Kiều gật gật đầu.

“Thím hai xảy ra chuyện gì? Lúc ở đoàn phim, cháu như nghe nói Bạch Dã Đồng.....” Với tin tức của Chiến Văn Kỳ, anh tự nhiên đã sớm rõ ràng lột trần tất cả quá khứ của Bạch Dã Đồng.

Hơn nữa còn đào đến sạch sẽ, tuyệt đối không có khả năng để sót lại chút gì.

Cũng đúng bởi vì mọi mớ sạch sẽ như vậy, Chiến Văn Kỳ mới không thể không có chút tán thưởng.

“Chú hai, Bạch Dã Đồng này thật đúng là lợi hại..... 5 năm trước cùng thím hai xuất đạo, sau đó cơ hồ không chút tai tiếng nào! Hơn nữa cháu còn điều tra được tình sử của hắn, chắc chắn, ngoại trừ cùng thím hai có kết giao ở ngoài, bên người ngay cả một người bạn nam khác cũng không có!”

Lúc Chiến Văn Kỳ vừa mới tra được, cũng có chút kinh ngạc.

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 54: Thổ lộ

Cuộc sống Bạch Dã Đồng như là địa cầu, mà Lục Diệp chính là mặt trời.

Anh có thể nói, từ khi sinh ra, liền không ngừng vẫy xoay quanh Diệp Từ.

Đúng là bởi vì như vậy, Chiến Văn Kỳ mới cảm thấy thực khủng bố.

“Anh ta không phải xuất ngoại sao?” Chiến Đình Kiều tuy rằng không có bất quá như Chiến Văn Kỳ, nhưng một phần tư liệu kia của Bạch Dã Đồng anh vẫn phải có.

“Đúng vậy, thím hai lúc ấy công khai muốn ở bên cùng Giang Văn Thắng, Bạch Dã Đồng liền mất tích. Sau lại nghe nói anh đã xuất ngoại, rồi ở nước ngoài 5 năm. Cháu đã tự đi đào bới, chú hai, không phải năng lực cháu có vấn đề, thật sự là một chút cũng đào không ra.”

Đây cũng là chỗ khiến Chiến Văn Kỳ kinh ngạc.

Bạch Dã Đồng từ sau khi ra nước ngoài, cả người tin tức thật giống như là đã chìm đáy biển.

Anh ta cũng không bạn bè nào, người thích cũng chỉ có mỗi mình Lục Diệp.

Chỉ sợ dùng hết thấy biện pháp, cũng không biết Bạch Dã Đồng 5 năm ra nước ngoài kia rốt cuộc đi đâu, làm cái gì. Chỉ là biết, tự khi lễ trao giải bắt đầu, Bạch Dã Đồng liền lập tức về nước.

“Chú hai, tình địch này của chú, giống như thực khó giải quyết.....”

Cũng không phải nói là Bạch Dã Đồng rất mạnh đi, chỉ là người này toàn thân bí mật thật sự quá nhiều, có chút không dễ dàng xuống tay.

Chiến Đình Kiều lại cười lạnh.

Dù sao anh cũng sẽ không đem Diệp Từ nhường cho bất cứ kẻ nào.

Anh nghĩ, rồi đem phần tư liệu kia của Lục Diệp giao cho Chiến Văn Kỳ. Chiến Văn Kỳ ngờ ngác tiếp nhận, không khỏi có chút nghi hoặc.

“Chú không phải muốn cháu đem tư liệu thím hai tư liệu như truyền đơn rải cho các đạo diễn lớn chứ?” Chiến Văn Kỳ hoàn toàn có thể tin rằng, hiện giờ chú nhỏ anh tuyệt đối có thể làm ra loại sự tình này.

“Không phải.” Chiến Đình Kiều thanh âm lộ ra lạnh lẽo, “Cháu xem tên trên đó đi.”

“Lục Tư Tiêu..... Nga, chính là người năm đó từ hôn chú mà!” Chiến Văn Kỳ đương nhiên nói, nhưng rất mau, liền ý thức được không đúng, vội vàng bịt miệng mình lại.

Phì, anh cư nhiên lại bán đứng chính mình!

Quả nhiên, Chiến Đình Kiều sau khi nghe câu nói đó, thanh sắc dần dần lại lạnh vài phần, “Cháu đã sớm biết chuyện này?”

“Cháu..... cháu mới biết chưa được bao lâu đâu, đang chuẩn bị nói với chú hai á!” Chiến Văn Kỳ ngượng ngùng nở nụ cười.

Lục Diệp vừa vặn ngang qua, đem cái cười Chiến Văn Kỳ tất cả xem ở trong mắt.

Cô không khỏi tầm tắc than hai tiếng, đi đến bên người anh thông thả ung dung mà nói: “Cười quá giả, kỹ thuật diễn quá kém, thật sự quá kém”

Lục Diệp nói tuy như hắt chậu nước lạnh vào Chiến Văn Kỳ, nhưng cô xuất hiện lại là cứu tinh lớn nhất đối với Chiến Văn Kỳ. Anh lập tức chạy đến sau lưng Lục Diệp, cầu cứu mà nói: “Thím hai, thím đến giúp cháu với!”

“Giúp anh cái gì?”

“Giúp cháu thu thập chú hai!”

Phốc ——

Cô? Thu thập Chiến Đình Kiều?

Đừng nói đến lúc đó người bị thu thập chính là mình thì có!

“Thím hai, thím nếu giúp cháu thu thập chú hai, sau này cháu cả đời này đều là người của thím, thím phải suy nghĩ kỹ càng à!”

Chiến Vân Kỳ lần này đã hạ quyết tâm.

Anh là người Chiến gia, trong khoảng thời gian này lại thường xuyên bị vứt bỏ! Được à, hiện tại là lúc có thể trả thù!

Chiến Vân Kỳ nói quả nhiên khiến Chiến Đình Kiều càng thêm không vui, anh đi đến trước mặt Lục Diệp, trong lòng lập tức dâng lên một trận kích động muốn xách Chiến Vân Kỳ lên ném văng ra xa.

Nhưng Lục Diệp thể nhưng thật đúng là đang che chở anh ta.

“Chiến Đình Kiều, anh đừng qua đây nha!” Lục Diệp thanh sắc nặng nề mà nói: “Nếu anh dám lại đây, tôi liền..... Tôi liền.....”

“Em liền như thế nào?”

Lục Diệp thật sự không nghĩ ra được mình có cái gì có thể uy hiếp Chiến Đình Kiều, cô ấp úng nửa ngày không nói lời nào, Chiến Vân Kỳ lại nóng nảy, liền giúp Lục Diệp trách móc nói: “Nếu chú dám lại đây, thím hai sẽ không bao giờ để ý chú nữa! Hắc hắc, như thế nào? Chú hai, yêu Diệp Từ như chú có sợ không!”

Lục Diệp không khỏi có chút ngơ ngẩn.

Anh ta nếu dám lại đây, cô liền không để ý tới hần. Lời nói này như thế nào lại nghe như là kiểu giận dỗi của đứa trẻ thế?

Này nếu hữu dụng đối với Chiến Đình Kiều, có quý mới tin!

Nhưng Lục Diệp như thế nào cũng không nghĩ tới, Chiến Vân Kỳ vừa dứt lời, Chiến Đình Kiều thể nhưng đứng đứng bất động tại chỗ.

Lục Diệp hơi nhướn mày.

Chiến Đình Kiều là đang diễn kịch sao? Anh có phải đang tiến vào nhân vật kỳ quái nào đó đến mức nhập tâm?

Lục Diệp lúc trong lòng vô cùng phức tạp, Chiến Vân Kỳ đã lên chuồn đin. Anh vừa nói như vậy, chính là cố ý!

Tư liệu Bạch Dã Đồng khoa trương như vậy, anh nhìn không được liền muốn ép chú nhỏ mình. Nếu chú nhỏ lại không mở miệng nói, thím hai sẽ có thể sắp bay đi mất!

Cho nên Chiến Đình Kiều nhìn Chiến Vân Kỳ rồi đi, Chiến Vân Kỳ trước khi rời đi, anh cũng xem hiểu ánh mắt của anh ta.

Lục Diệp đang hoang mang hao tổn tâm trí, Chiến Đình Kiều lại bỗng nhiên tiến lên một bước.

Anh vừa động, vừa đến trước Lục Diệp. Hai người dựa vào rất gần rất gần, Lục Diệp chỉ cần vừa nhấc đầu, là có thể đụng vào ngực Chiến Đình Kiều.

Mà lúc này, Lục Diệp cũng vừa lúc ngừng đầu.

Cô bất ngờ với vị trí Chiến Đình Kiều, tức khắc cả người lao đảo về phía sau. Không ngờ tới Chiến Đình Kiều bỗng nhiên giữ lấy cô, tay anh bắt lấy eo cô, đem cả người cô ôm vào trong ngực.

Hai người tuy rằng trước đây từng có ôm ấp hôn hít, nhưng Lục Diệp chưa từng có gần như thế mà chậm chạp nhìn đến mặt của Chiến Đình Kiều!

Hơn nữa còn có thể nhìn rõ ràng từng lỗ chân lông trên mặt.

Lục Diệp nhìn, không khỏi trong lòng nhiều phần co quắp.

Khuôn mặt chết người kia của Chiến Đình Kiều, thật đúng là nhìn không ra một chút lỗ chân lông nào. Nhưng Lục Diệp cô không giống vậy a, làn da cô tuy rằng rất đẹp, nhưng vẫn là có chút tí vết.

Nghĩ đến đây, Lục Diệp mặt tức khắc đỏ, cô thấy Chiến Đình Kiều chậm chạp không có động tác gì, vì thế chỉ có thể do dự mà mở miệng, “Cái kia..... Anh có thể hay không..... xê ra chút?”

Đặc biệt là móng vuốt!

Không đúng, đầu cũng nên đừng trở về!

Dù sao bất luận như thế nào, buông ra cô là được!

Lục Diệp vốn dĩ có thể như không có việc gì mà đem tất cả yêu cầu của mình như trong sách vở mà nói ra một lần, nhưng hiện tại nhìn chăm chăm khuôn mặt phóng to kia của Chiến Đình Kiều, cô không khỏi mà khản trương lên.

Cô thậm chí đều cảm thấy hô hấp mình không thông.....

Không, hần là không phải hô hấp không thông. Mà là trên người Chiến Đình Kiều có một mùi nước hoa nam nhân nhạt, nhất định là loại cực kỳ quý báu, cho nên cô cảm thấy rất dễ chịu.

Chỉ là, nghe nhiều có chút hơi say.

Cô không dám hít sâu, cũng không đẩy ra được, chỉ có thể tùy ý Chiến Đình Kiều ôm lấy cô với tư thế mập mờ này.

Sau đó, cô lại theo bản năng mà đẩy đẩy Chiến Đình Kiều cho có lệ.

Dù sao Chiến Đình Kiều không buông tay, cô cũng không đẩy ra được.

“Không buông.” Chiến Đình Kiều khẩu khí có chút kiên quyết.

Nếu đã tới hôm nay rồi, như vậy anh chỉ bằng dứt khoát nói rõ ràng ra hết?

Dù sao Lục Diệp sớm hay muộn thân thể và con tim đều là của anh!

“Chiến Đình Kiều, anh.....”

“Lục Tư Tiêu, Lục Diệp, Diệp Tử. Anh mặc kệ tất cả, anh chỉ muốn để em trở thành người phụ nữ của anh, hơn nữa sau này em cũng chỉ có thể là của anh. Anh tin, Hựu Hựu hẳn là cũng không có ý kiến, hơn nữa em cũng có thể chăm sóc Hựu Hựu.....”

“Dừng dừng dừng lại!” Lục Diệp mặt càng ngày càng đỏ.

Cô đương nhiên nghe ra được, Chiến Đình Kiều đây là đang tỏ lộ.

Cô thiếu chút nữa chóng cự không được, suýt chút nữa liền buột miệng thốt ra “Em nguyện ý”!

Nhưng tuyệt đối không được a!

Lục Diệp không thể không thừa nhận, mọi mặt điều kiện hoàn cảnh của Chiến Đình Kiều dường như đều hoàn mỹ, cô thật sự không có lý do gì từ chối.....

Nhưng khoảng thời gian trước đó cô mới vừa thoát ra khỏi vụ việc của Giang Văn Thắng, một khi đã như vậy, hiện tại sao lại có thể ngã vào một hố sâu khác được chứ?!

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rời* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 55: Chuyên viên trang điểm

Đồng thời, Lục Diệp trong lòng còn có một hố sâu không vượt qua được.

Cô ngày đó nghe được rất rõ ràng, 5 năm trước Giang Văn Thắng đã từng đưa cô lên giường của một người đàn ông xa lạ, hơn nữa sau đó, cô còn từng có một lần sinh non.

Đối với sự tình này, Lục Diệp thật sự cảm thấy mình không xứng với Chiến Đình Kiều.

Anh lại còn chính là người đàn ông độc thân đứng đầu bảng ở thành phần Hải Vân này à!

Cô nào dám treo cao như vậy?

Hơn nữa Lục Diệp lại chịu khổ không ít khi còn bên cạnh Giang Văn Thắng, hiện giờ, cô thật sự không muốn nghĩ đến tình yêu gì cả.

“Chiến Đình Kiều, anh buông tôi ra trước được không?” Lục Diệp thanh âm bỗng nhiên trầm xuống. Cô quay mặt đi, cũng không dám nhìn tới Chiến Đình Kiều một cái.

Cái nhan sắc giá trị vô địch kia, cô tuyệt đối không thể tiếp tục nhìn!

Tiếp tục nhìn nói không chừng lại từ chối không được.....

“Không được, trừ phi em đồng ý với anh, nếu không anh sẽ không buông tay.”

Lục Diệp thiếu chút nữa không bị Chiến Đình Kiều làm cho tức chết.

Như vậy cũng được sao?

Nhưng Lục Diệp nhanh chóng phản ứng lại, hướng về phía Chiến Đình Kiều giả ngu, “Đồng ý anh cái gì vậy? Anh nếu nói là mượn tiền Bánh bao nhỏ, ha ha, được a.....”

Sắp chết đến nơi, cô đều xa đi nơi nào.....

Chiến Đình Kiều cường ngạnh ngăn mặt của Lục Diệp trở lại.

Thanh âm anh kiên định mát lạnh, “Em biết, anh không nói tới cái này kia mà.”

Lục Diệp đương nhiên biết, nhưng cô cũng đích xác chỉ có thể thành không biết thôi à! Cô vội vàng nói theo Chiến Đình Kiều thiếu chút nữa sử dụng tay chân: “Tôi biết tôi biết! Anh nói không phải tiền sao, vậy.....”

Thực mau, Lục Diệp liền nghĩ ra cách.

Tốt nhất vẫn là khổ nhục kế đi.

Vì thế vừa mới còn gầy gầy hai tay hai chân, Lục Diệp tức khắc sắc mặt biến đổi, cả khuôn mặt thống khổ mà vận vẹo lên.

Kỹ thuật diễn của cô, cấp bậc ảnh hậu được không?

Phối hợp âm thanh suy yếu kia rồi nói “Ai da.....”, Chiến Đình Kiều lập tức bại trận. Anh vội vàng thả lỏng Lục Diệp, lại không dám buông tay cô ra, chỉ quan tâm hỏi: “Em sao vậy?”

Giọng nói lạnh băng, mang theo vẻ nôn nóng cực kỳ.

Lục Diệp mặc kệ, tiếp tục giả đau. Cô cảm thấy tay cách eo mình tương đối gần, vì thế cô liền thống khổ mà xoa eo mình.

“Tôi..... Tôi có thể vừa mới chạm đến eo.....”

Tiếng nói Lục Diệp vừa dứt, Chiến Đình Kiều lập tức bế ngang cô lên.

Cô tức khắc kinh ngạc, trong nháy mắt, cô thiếu chút nữa có hơi lo lắng. Vì thế cô nhìn Chiến Đình Kiều, không thể tin hỏi: “Anh anh anh, anh muốn làm gì!”

“Em đau eo, anh bế em trở về phòng.”

“.....”

Được, được..... Như vậy cũng được, ít nhất không cần tiếp tục giằng co với cái đề tài kia nữa.

Sau khi trở về phòng, Lục Diệp liền giả đau các kiểu, còn Đại Boss lại tự mình mà dốc lòng giúp Lục Diệp xoa eo.

Chỉ cần cô có một chút không thoải mái, Chiến Đình Kiều liền rất mềm nhẹ mà xoa xoa cho cô.

Nghĩ đến đến trước đó mình bị áp bức sức lao động còn có sửa kịch bản, Lục Diệp hiện giờ cũng nổi lên một chút ý xấu. Đơn giản mình cứ luôn giả vờ đau như vậy, rồi mới sai phái một chút Đại Boss.

Nhưng lúc cô quay đầu lại, nhìn Đại Boss quan tâm mà ánh mắt lại ngưng trọng, Lục Diệp vẫn là mềm lòng.

“Chiến Đình Kiều, tôi..... Tôi không có việc gì, muốn nghỉ ngơi, anh cũng nên trở về đi.”

Lục Diệp hiện giờ đã nắm giữ kịch bản.

Có thể nói chuyện cùng Đại Boss, thật sự không thể quanh co lòng vòng. Liên tính muốn đuổi anh đi, vậy cũng trực tiếp đuổi! Nếu đuổi không đi, cô liền giả bệnh!

Dù sao như cẩn thận nhớ tới, cũng đừng khổ nhục kể đối với Đại Boss là hưởng thụ nhất.

Chiến Đình Kiều đêm nay quả nhiên không có ý tiếp tục quấy rầy Lục Diệp, anh thật sự cho rằng, Lục Diệp bị thương. Hơn nữa Chiến Đình Kiều còn có chút băn khoăn, lúc này rất có thể chính là bởi vì tư thế mình..... Cho nên cô mới?

“Anh biết rồi, em yên tâm đi, sau này anh sẽ điều chỉnh tư thế lại.”

Chiến Đình Kiều thật sự không nghĩ tới, eo Lục Diệp lại yếu ớt như vậy.

Nhưng mà Lục Diệp nghe Chiến Đình Kiều nói xong, sắc mặt càng thêm đỏ.

Cái gì mà..... Cái gì gọi là đối tư thế vậy trời? Bọn họ rõ ràng cái gì cũng chưa làm, sau này cũng sẽ không làm được không hả!

Chuyện tới bây giờ, Lục Diệp rốt cuộc bắt đầu có chút thống hận sức tưởng tượng phong phú của mình. Chiến Đình Kiều còn chưa có phản ứng gì, Lục Diệp lại ở chỗ này mà đào ra các kiểu tư thế.

Không được, dừng dừng!

“Được, tôi thật sự buồn ngủ!”

Nếu không ngủ, cô thật sự sắp điên mất rồi!

Chiến Đình Kiều cũng không có miễn cưỡng cô, gật gật đầu liền rời khỏi phòng.

Lục Diệp cho rằng, Chiến Đình Kiều đi rồi, cô hẳn là có thể ngủ rất say rất ngon. Nhưng cô không ngờ được, Chiến Đình Kiều đi rồi, cô lại lăn qua lộn ngù không được.

Cô chỉ cần nhắm mắt lại, đầu óc đều ngập tràn về ôn nhu đặc biệt kia của Đại Boss đối với cô. Còn có lúc trước sự ủng hộ cùng yêu chiều, còn mua cho cô nhiều thứ cô thích như vậy nữa.....

Hơn nữa còn có việc từ hôn 5 năm trước.

Lục Diệp con người mấp máy, nếu cô không có vụ sinh non, cô nói không chừng có lẽ sẽ cùng Chiến Đình Kiều ở bên nhau.....

Hôm sau, Lục Diệp dậy rất sớm. Tuy rằng đoàn phim đóng máy, nhưng rất mau, cô liền nghênh đón cuộc họp báo tuyên truyền Lạc Tuyết Khuyết Thành. Đây xem như Lục Diệp lần đầu tiên xuất cảnh tuyên truyền, cho nên cô phải chuẩn bị kỹ càng ở nhà.

Nhưng cô mới chuẩn bị một nửa, Tiểu Bạch liền gọi điện thoại tới.

Bạch Dã Đồng thực hiểu tình cảnh Lục Diệp, vì thế cũng không vòng vo gì nhiều, trực tiếp đi thẳng vào vấn đề, “Diệp Tử, anh từ nước Pháp mang về chuyên viên trang điểm cùng nhà tạo hình, cho em mượn dùng có cần hay không?”

“Đương nhiên cần!”

Lục Diệp kích động cực kỳ, Tiểu Bạch quả nhiên là người hiểu cô nhất!

Nhưng nhanh chóng, Lục Diệp không khỏi nghĩ tới việc tạo hình cho bản thân mình.

5 năm trước, cô cũng có nhân viên chuyên môn tạo hình chỉ là anh ta.....

Cũng không biết anh ta hiện giờ như thế nào.

Nếu anh ta biết mình tái xuất, cũng không biết còn muốn trở lại hay không.

Lục Diệp thu dọn đơn giản một chút, sau đó liền ra cửa.

Cô ở Chiến gia ở cũng có một đoạn thời gian, hiện giờ tình hình của cô đối với Chiến gia, còn có quy luật làm việc của Chiến Đình Kiều cũng đã rất quen thuộc. Lục Diệp tin rằng, cô ra cửa, ít nhất trong vòng hai tiếng đồng hồ, Chiến Đình Kiều mới phát hiện việc cô không ở nhà.

Một giờ sau, Lục Diệp đã vội vàng chạy tới căn hộ Bạch Dã Đồng.

Cô ấn một hồi chuông cửa, mở cửa lại là một cô gái giống như búp bê Tây Dương.

Lục Diệp còn tưởng rằng mình đi nhầm, ngờ ngẩn một lúc sau, lại đối diện tên cửa hiệu, “Nơi này là.....”

“Là Diệp Tử sao? Cô không có đi nhầm, vào đi!”

Cô gái mở cửa vừa thấy chính là con lai, tóc cô ấy màu vàng tự nhiên, ngũ quan lập thể, mặt mày thâm thúy.

Cô gái này..... Không phải là Tiểu Bạch từ nước ngoài mang về bạn gái chứ?

Lục Diệp đang định hỏi, Bạch Dã Đồng cũng đã cực kỳ tự giác mà nói đúng sự thật, “Em cũng không nên hiểu lầm cái gì..... Catherine thật sự chỉ đơn thuần là chuyên viên trang điểm”

“Em nào có hiểu lầm gì đâu, hơn nữa cho dù em hiểu lầm lại như thế nào. Tiểu Bạch, anh nếu có thể mang chính mình gả đi, em thật sự rất vui mừng!”

Có thể bởi vì cô là thật sự từ nhỏ cùng Bạch Dã Đồng cùng nhau lớn lên, cho nên cô thật sự xem Tiểu Bạch như người thân. Cứ như vậy, cũng ít có chút cảm giác giữa nam nữ.

Bạch Dã Đồng nụ cười trên mặt cứng đờ, nhưng thực mau liền giãn lại.

“Anh đây cũng muốn gả.”

“Vậy sao anh không gả đi!”

Bạch Dã Đồng bắt đầu đi mà lắc lắc đầu.

Lục Diệp trước mặt người khác điểm này vẫn luôn rất thông minh, nhưng tới mình, lại có chút không tiếp thu được.

Anh nghĩ, có chút lời nói hẫng là phải nói rõ ràng với Diệp Tử.

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 56: Vì sao phải chịu khổ

Lục Diệp thấy Bạch Dã Đồng trịnh trọng đứng lên, không khỏi cũng có chút ngơ ngẩn.

Anh ta muốn làm gì vậy?

Không phải muốn đi một chuyến nước ngoài, dẫn về một bé gái năm tuổi, rồi mới nhận thân kết hôn, giờ tính trịnh trọng tuyên bố chứ?

Lúc này, trong đầu Lục Diệp đã nổi lên một màn kịch như phim truyền hình ngôn tình 11uc 8 giờ.

Cô tin rằng, bất luận Bạch Dã Đồng cuối cùng nói ra lời gì, cô đều tuyệt đối không thể khiếp sợ tạo nên như vậy!

“Diệp Tử, những lời anh nói hôm nay, là thực sự nghiêm túc.” Bạch Dã Đồng trên mặt mỉm cười dần dần tắt đi, lại thay bằng khuôn mặt trịnh trọng, “Thật ra anh sớm biết chuyện trước kia của em với Giang Văn Thắng, nếu như đổi lại là 5 năm trước, anh có thể sẽ nghiêm túc suy xét yêu đương gì đó. Nhưng hiện tại..... Em khiến anh không tin tình yêu, ăn nhậu chơi bời không tốt sao? Việc gì phải chịu khổ vì tình yêu?”

Lục Diệp nghe Bạch Dã Đồng nói xong, tức khắc có chút ngơ ngẩn.

Nói thật, việc Giang Văn Thắng, loại bóng ma này ở trong lòng cô còn chưa hoàn toàn xóa nhòa đi.

Cô cũng không phải không muốn nghe lời Tiểu Bạch nhắc, cũng không phải không nghe người khác nhắc tới. Chỉ là nghĩ đến chính mình còn chưa chinh được Giang Văn Thắng, Lục Diệp trong lòng luôn có chút tiếc nuối.

Chỉ là, cô cũng xác thật không thể lại tiếp tục đi sâu vào.....

“5 năm trước anh thấy em lui về hậu kỳ, một lòng muốn giúp chồng dạy con, anh thật sự cảm động. Hiện tại nhìn thấy sự tình biến thành cục diện như ngày nay, anh cảm thấy..... Chuyện tình cảm này thật sự rất khó nói. Đôi khi, đích xác cũng không phải nỗ lực của một phía là có thể đạt được.”

Tựa như hiện giờ của anh.

Bạch Dã Đồng chưa từng có ý định nói tâm ý của mình cho Diệp Tử.

Trong lòng anh, chỉ cần Diệp Tử hạnh phúc là được rồi. Cô nếu nguyện ý lựa chọn chính mình, lúc đó bản thân mình đều sẽ đồng ý với cô. Nhưng nếu cô chọn người khác, như vậy Bạch Dã Đồng cũng sẽ mỉm cười thành toàn.

Anh biết, hiện tại trong lòng Diệp Tử không có anh. Cho nên anh cũng chỉ có thể nói như thế.....

Lục Diệp cũng hiểu được lời anh, đồng thời cũng ghi tạc sâu trong lòng câu nói kia của Tiểu Bạch.

Ăn nhậu chơi bời không tốt sao? Việc gì phải chịu khổ chứ?

Tựa như cô hiện giờ, vất vả lắm mới chui ra khỏi cái hố Giang Văn Thắng, giờ lại thiếu chút nữa ngã vào hố Đại Boss!

May mà —— hôm nay cũng coi như là được Tiểu Bạch kéo trở về.

Lục Diệp gật gật đầu, biểu đạt đã hiểu, “Tiểu Bạch, lời anh nói, em thật rất tán thành! Được rồi, em nên trang điểm rồi! Nhớ giúp em trang điểm đẹp đẹp, vừa lúc em muốn làm tức chết Lục Lăng Tuyệt!”

Trường hợp hôm nay, Lục Lăng Tuyệt tự nhiên cũng sẽ đến.

Cho nên Lục Diệp nếu không trang điểm đẹp, làm nổi bật tất cả, cô nhất định sẽ cảm thấy thật đáng tiếc.

Bạch Dã Đồng đoán chừng cũng biết được điểm này, mới đặc biệt gọi điện thoại cho Diệp Từ, đồng thời cũng mời Catharine đến.

Ngày thường, anh không cần nhà tạo hình với chuyên viên trang điểm làm gì.

Hai người sau khi chuẩn bị mấy tiếng đồng hồ, thời gian cuộc họp báo cũng không sai biệt lắm. Bạch Dã Đồng gọi một cuộc điện thoại, kêu người đại diện mình chuẩn bị xe, sau đó cùng Lục Diệp đến cuộc họp báo.

Lục Diệp không nghĩ tới, cô mới tái xuất mà hiệu quả ảnh hưởng vẫn là rất lớn. Cô vừa mới xuống xe, liền nhìn thấy cửa hội trường đang chờ một tổ ong fans.

Hơn nữa những fans có nam có nữ, tất cả mọi người đều đang cuồng nhiệt kêu gào: “Diệp Từ! Diệp Từ!”

Lục Diệp thoải mái hào phóng mà vẫy tay hướng về phía fans.

Không bao lâu, Lục Lăng Tuyệt liền đến. Cô một bộ lễ phục dạ hội cực kỳ khoa trương, lại còn có chút hở hang, như là đang tham gia thảm đỏ.

Nhưng Lục Diệp cũng không thể không nói, Lục Lăng Tuyệt thật thông minh.

Cô tựa hồ đã sớm ý thức được diện mạo mình không bằng Lục Diệp, cho nên mặt khác của cô phải khoa trương nổi bật hơn.

Lấy kiểu tạo hình khoa trương này thu hút tầm mắt người khác, chính là muốn để ánh mắt mọi người đều ở trên người cô.

Lục Lăng Tuyệt giống như tự cho rằng như vậy là được, liền đắc ý mà hướng Lục Diệp chào hỏi, “Diệp Từ à, cô mặc như vậy không phải rất đơn thuần mỏng manh hay sao?”

“Cô hở như vậy không lạnh hay sao à?” Lục Diệp không cam lòng yếu thế mà hỏi lại, “Nga, tôi mới nhớ ra, lúc trước Văn Thắng hình như có nói cô hai cái. Một lớn một nhỏ, giờ xem ra, đúng là như vậy thì phải!”

Lục Lăng Tuyệt sắc mặt biến đổi, theo bản năng mà nhìn lại ngực mình.

“Mày nói hươu nói vượn gì vậy? Cái loại tin tức này mà mày cũng xem, cũng tin được?”

“Tôi đương nhiên tin à, Văn Thắng thuận tay trái, bên nhỏ này hẳn chính là cái bên trái kia rồi!”

Lục Lăng Tuyệt nghe được tức khắc sắc mặt thẹn thùng, nhưng thực mau, cô phản ứng lại, “Cô thật ra đổi chuyện này của tôi với Văn Thắng rất quan tâm à!”

“Kia thật không có, là tin tức mà, chỉ là xem nào nhiệt thôi. Tôi luôn xem, vì cái gì fans đột nhiên phi nhỏ gièm pha, để tránh bản thân mình phạm phải như vậy, đúng không?”

Lục Lăng Tuyệt nói không lại Lục Diệp, vì thế tầm mắt cô nhanh chóng dừng lại trên người Bạch Dã Đồng cạnh bên.

Cô có biết Bạch Dã Đồng.

5 năm trước Bạch Dã Đồng nổi trội không nói, hơn nữa lại là thanh mai trúc mã của Lục Diệp. Lục Lăng Tuyệt đối với Bạch Dã Đồng cũng là có hảo cảm, Bạch Dã Đồng rất tuấn tú, đồng thời cũng bởi vì như vậy, cô liền thêm ghen ghét Lục Diệp.

Trong mắt Lục Lăng Tuyệt, Lục Diệp một bên qua lại với Chiến Văn Kỳ, đồng thời còn kèm luôn Chiến Đình Kiều, giờ lại lên một chân lên thuyền của Bạch Dã Đồng.

“Tận ba người đàn ông, cô không mệt sao?”

“Cái gì ba người đàn ông?” Lục Diệp cơ hồ cũng ý thức được Lục Lăng Tuyệt bên trong miệng chó hắt là phun không ra ngà voi, nhưng cô vẫn cứ vẫn là có chút nghi hoặc.

Cho dù Lục Lăng Tuyệt nói việc bất quá nào, kia cũng chỉ có hai cái thôi á.

Hơn nữa chuyện này, lại khiến cho Diệp Từ theo bản năng mà nghĩ tới Chiến Đình Kiều. Đồng thời, cũng nghĩ đến sự việc khoảng thời ở đoàn phim kia của Chiến Đình Kiều.

Cũng chính vì vậy mà nghĩ đến người này, Lục Diệp bất giác mà chột dạ lên.

Cô bỗng nhiên cảm thấy, mình không nói tiếng nào với anh ta lại ra khỏi nhà như vậy, có phải hay không?

Nhưng lúc cô đang chuẩn bị gọi điện, Chiến Đình Kiều lại tới.

Anh một đường cơ hồ là đưa xe tới!

Anh căn bản không nghĩ tới, hôm nay là buổi họp báo tuyên truyền bộ phim mới. Anh vốn dĩ muốn chờ Diệp Từ tỉnh lại, rồi mới cho cô chuyên viên trang điểm. Không nghĩ tới chờ lúc anh vào phòng, Lục Diệp cũng đã không thấy đâu. Anh tìm một vòng lớn, cuối cùng tới nơi này.

Hiện tại, anh cũng đích xác thấy được Diệp Từ.

Chi là sau khi nhìn thấy Diệp Từ, Chiến Đình Kiều vẫn cứ có chút tức giận.

Lục Diệp cũng nhìn ra được biểu tình không thích hợp của Chiến Đình Kiều, cô đến gần phía Đại Boss, cúi đầu vội vàng ngoan ngoãn mà nhận sai, “Tôi tôi tôi. Tôi sai rồi.”

Chiến Đình Kiều sắc mặt càng thêm đen, anh vừa nhấc đầu, cũng đã biết Lục Diệp là cùng Bạch Dã Đồng tới. Mà đối với Chiến Đình Kiều hiện giờ mà nói, người anh kiêng kị nhất chính là Bạch Dã Đồng.

“Vậy em cùng về với anh.”

Cuộc họp báo, Lục Diệp vốn dĩ đã tới nhưng lại không tới.

Sau khi nhìn thấy Bạch Dã Đồng, Chiến Đình Kiều thật sự không có chút tâm tình nào để Diệp Từ tiếp tục tham gia.

“Chúng ta trở về?” Chiến Đình Kiều lại “rất có kiên nhẫn” hỏi một lần.

Lục Diệp lắc lắc đầu, nói: “Không được, tôi muốn giúp Trần đạo tuyên truyền phim mới!”

Chiến Đình Kiều tiến lên một bước, cổ chấp mà nói: “Anh đi cùng với em.”

Anh chính là muốn cùng Diệp Từ ở bên nhau!

Lúc anh mới đến hội trường, ở cửa nghe được người khác nói chuyện.

Chiến Đình Kiều mới biết được, Diệp Từ là cùng đến với Bạch Dã Đồng.

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 57: Hủ giấm chua

Đồng thời đám fans không có mất lại bắt đầu loạn lên.

Hơn nữa bộ phim này Diệp Từ cùng với Tiểu Bạch lại là nam chính nữ chính, hiện giờ phim truyền hình còn chưa phát ra, quần chúng tự nhiên cũng không biết cốt truyện.

Vì thế, đã bắt đầu có người tự cho là thông minh thậm chí cơ hồ đem chính mình trở thành nhà biên kịch mà bắt đầu đả đảo bới ra các loại cốt truyện.

Chiến Đình Kiều thật sự là nhìn không được, cũng nghe không nổi nữa.

Nếu Diệp Từ nhất định muốn tới buổi họp báo, như vậy sẽ tới cùng với hắn ta!

Lục Diệp nhìn bộ dáng cố chấp của Chiến Đình Kiều, cũng không khỏi quá quyết nói: “Không cần!”

“Vì sao?”

Chẳng lẽ cô thích Bạch Dã Đồng sao?

“Bởi vì anh không phải diễn viên chính a, tôi sao lại tới đứng cùng khung hình với anh được?” Lục Diệp đương nhiên hỏi, “Anh nếu muốn lên đài, thì tự mình nghĩ cách xem.”

Chiến Đình Kiều nghe xong, khuôn mặt cuối cùng hòa hoãn một tí xíu.

Thực mau là đến phiên Lục Diệp Bạch Dã Đồng lên đài, Lục Lăng Tuyết đã sớm lên đài, còn diễn viên chính cùng đạo diễn còn lại là trực phóng cuối cùng.

Lục Diệp cùng Bạch Dã Đồng đi đến một nửa, Chiến Đình Kiều cũng đi lên.

Anh vừa mới đi lên, tức khắc giới nhân sĩ dưới đài liền dâng lên một trận oanh động nhỏ.

Tất cả người ở đây tự như đều biết thân phận Chiến Đình Kiều, ngoại trừ số ít diễn viên nhỏ, tự nhiên cũng bao gồm Lục Lăng Tuyết cùng Trần Y Y.

Trần Y Y tuy rằng thuộc giải trí Tinh Diệu, nhưng cô ký trung gian, trước nay chưa hề gặp qua ông chủ.

Lục Lăng Tuyết vẫn luôn cho rằng Chiến Đình Kiều chỉ soái, hắn là không có thân phận gì, cho nên nhìn thấy dáng vẻ này của Chiến Đình Kiều, cô bèn cười nhạo một trận.

Cô cho rằng, Chiến Đình Kiều đi lên thật mất mặt.

Như vậy xem ra, đẹp trai làm gì cơ chứ!

Chiến Đình Kiều đi đến bên cạnh Trần đạo, trực tiếp giành lấy micro của Trần đạo. Trần đạo về mặt không lời, nhưng lại không dám đắc tội, vì thế chỉ có thể đưa micro ra.

Được, ông chủ ngài muốn làm gì thì cứ làm đi!

Trần đạo sau khi đưa micro ra, người liền đứng ở phía sau.

Trong túi ông ta còn cầm theo một bản thảo đầy diễn thuyết, phóng chừng hôm nay hắn sẽ không sử dụng đến.

Chiến Đình Kiều lấy micro, mở đầu tự giới thiệu, “Tôi là nhà tài trợ chủ yếu bộ phim truyền hình lần này, nếu các người không có ý kiến gì, tôi hôm nay muốn như thế nào thì như thế đó,

được không?”

Đại Boss nói rất khì phách, mà cũng rất tùy ý.

Trên đài cũng chưa có người nào dám phản bác, dưới đài còn có ai dám đây?

Chiến Đình Kiều cảm thấy mình đoạt micro của Trần đạo, cũng thấy hơi quá đáng, nên thuận miệng nói một câu, “Kế tiếp mời Trần đạo nói.”

Anh nhanh chóng đưa trả lại micro cho Trần đạo.

Chiến Đình Kiều tuy rằng không tiếp xúc nhiều với Trần đạo, nhưng kỳ thật anh cũng hiểu đạo diễn này. Nếu không đoán sai, lúc này trong túi Trần đạo hẳn là có mang theo một túi đầy bản diễn thuyết. Hơn nữa nếu anh không nghĩ sai, Trần đạo thậm chí sẽ không đem bản thảo này ra mà đọc.

Anh nhất định sẽ mình đối với microphone ngậm nga, nếu không không đủ già vờ.

Chiến Đình Kiều lẩn lộn lăm ăn lâu như vậy, ánh mắt tinh chuẩn, tự nhiên không có sai.

Mà lúc này, Lục Lăng Tuyết hoàn toàn chấn kinh! Cô vẫn luôn cho rằng, Chiến Đình Kiều chỉ là rất soái mà thôi. Soái như vậy, còn có tiền có năng lực, rồi còn toàn tâm toàn ý kháng kháng đối tốt một mực với Diệp Tử, trên thế giới này nào có người như vậy chứ!

Lục Lăng Tuyết một chút cũng không dám tin tưởng.

Cô một mặt ghen ghét Lục Diệp, một mặt trong lòng càng hận không thể chính mình một chân đạp Lục Diệp, rồi chính mình trèo lên đầu à ta.

Nếu ngày nào đó Lục Diệp không có, vậy Lục Lăng Tuyết có sẽ là nữ chính, đồng thời cũng tiêu không hết tiền, thậm chí, bên người Lục Diệp có nhiều tiểu ca ca soái ca như vậy sau này tất cả đều sẽ là của cô!

Nghĩ vậy, Lục Lăng Tuyết trong lòng rất thống khoái.

Nhưng sự việc khiến cô thống khoái thế nhưng chỉ có thể là chuyện của cô, cô thật sự hy vọng khác thường, việc suy nghĩ chính mình có thể trở thành sự thật!

Mà Lục Diệp căn bản không chú ý tới Lục Lăng Tuyết.

Cô cơ hồ một lòng một dạ đều ở trên người Chiến Đình Kiều.

Ai bảo Đại Boss trực tiếp lấy danh nghĩa nhà tài trợ lên đài, rồi còn không thể hiểu được người vẫn luôn đứng ở cạnh cô, lại còn lén nắm lấy tay cô?

Anh ta có ý thừa lúc Lục Diệp không dám vọng động mà độc chiếm tay cô, còn len lén nắm chặt mười ngón tay.

Lục Diệp đầy đầu hắc tuyến, hạ giọng nói bên tai Chiến Đình Kiều, “Anh rốt cuộc muốn làm gì?”

“Làm tốt cuộc họp báo của em.”

Trần đạo sau khi nói xong, người chủ trì liền bắt đầu giới thiệu một số nhân viên công tác khác. Đạo diễn, biên kịch, nhiếp ảnh.... Sau đó lại là diễn viên chính từng nhóm mà chính thức giới thiệu, còn Chiến Đình Kiều đôi lời giới thiệu tại đây, giống như là một người không thích hợp.

Nhưng rõ ràng diện mạo khiến anh thoát nhìn rất giống như là một nhân vật không thể thiếu trong bộ phim truyền hình này.

Sau khi giới thiệu qua Lục Diệp cùng Bạch Dã Đồng, rồi đến phiên Lục Lăng Tuyết.

Lục Lăng Tuyết tự nhiên sẽ không bỏ qua cơ hội tốt của mình mà cố gắng biểu hiện thật tốt, cô vừa cầm lấy microphone, liền tự cho là đúng mà chớp chớp mắt, vô nghĩa cực kỳ giới thiệu nói: “Chào mọi người, tôi là Lục Lăng Tuyết. Trong bộ phim truyền hình lần này, tôi đóng vai nhân vật nữ số 2. Chủ yếu vẫn muốn cảm ơn Trần đạo cho tôi cơ hội này, cảm ơn Trần đạo, cũng hy vọng mọi người tiếp tục ủng hộ tôi nhiều hơn.”

Lục Lăng Tuyết nói được quá nhiều, Trần Y Y tự nhiên có chút bất mãn.

“Hy vọng mọi người ủng hộ tôi nhiều hơn.” Trần Y Y thuận miệng ứng một câu, microphone liền một đường truyền xuống.

Sau một vòng trở về, liền đến thời gian phỏng vấn.

Thời điểm phỏng vấn, tự nhiên là đã sớm an bài tốt các câu hỏi. TBuổi họp báo này xem như phát sóng trực tiếp, đồng thời lại không có diễn tập trước, những người hỏi chuyện dưới đài vốn dĩ chính là người của đoàn phim đã chuẩn bị.

Nhưng lúc này vẫn là xuất hiện ngoài ý muốn.

“Lục Lăng Tuyết tiểu thư, xin hỏi cô đối với nhân vật mình đóng có cảm nhận như thế nào?”

Câu hỏi đầu tiên không phải là câu đã sắp xếp, ngay cả Lục Diệp cũng có chút bất ngờ. Nhưng cô lại giấu cảm giác được, Chiến Đình Kiều tựa hồ cố ý vô tình siết chặt tay mình.

Chẳng lẽ, đây là do anh sắp xếp?

Ngoại trừ anh, còn ai có thể tác động đến toàn bộ đoàn phim?

Lục Lăng Tuyết còn chưa biết vấn đề này chỉ là cái bẫy thả con tép, bắt con tôm. cô vuốt vuốt tóc bên má mình, đặc ý dào dạt mà nói: “Thật ra nhân vật này..... Tôi cảm thấy cũng khá tốt, cho dù không có không gian phát huy gì nhiều. Đây cũng không có cách nào, vốn dĩ tôi không phải diễn nhân vật này, nhưng đột nhiên có thay đổi bất ngờ mà thôi.”

Lục Lăng Tuyết cố ý nói như thế, chính là đang nhắc nhở người dưới đài —— nhanh nhạy nắm bắt tin tức.

Cô đi một vòng lớn như vậy thông gió, không phải cho đám phóng viên dưới đài này phát ngốc.

Lục Lăng Tuyết một lòng cho rằng, mình nói như thế, người dưới đài sẽ nắm lấy lỗ hổng trong lời nói của cô, truy hỏi sự sắp xếp cùng điều động thay đổi như thế nào.

Nhưng mà.....

Bớt giỡn đi! Người của Chiến Đình Kiêu! Nào có dễ dàng buông tha cho Lục Lăng Tuyết như vậy?

“Lục tiểu thư, lúc trước hình như có nghe nói, cô đã ở đoàn phim cảnh quay đầu tiên khi dễ đánh người, chuyện này có phải có liên quan tới chuyện điều động thay đổi người hay không?”

Lục Lăng Tuyết ngẩn ra, vội vàng phủ quyết, “Đương nhiên là không có!”

Nhưng từ khi cô bắt đầu những lời này, tình hình của cô cũng đã bắt đầu trở nên vô cùng bị động.

“Vốn dĩ buổi tuyên truyền trước đó cũng có nói, đoàn phim Lạc Tuyết Khuynh Thành, tất cả mọi người đều rất hoà thuận. nhưng Lục tiểu thư hôm nay thoạt nhìn giống như không rất hòa hợp à, có phải ngày thường cũng hay.....”

Mấy vấn đề này càng hỏi càng bén nhọn khác nghiệt, loại phát sóng trực tiếp này, Lục Lăng Tuyết trả lời cũng không được, không trả lời cũng không được. Cô không có chuẩn bị trước, lúc này cũng chỉ có thể chờ xấu mặt mà thôi.

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rời* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 58: Nam khuê mật

Lục Lăng Tuyết dừng một chút, nói: “Không có a, tôi vẫn luôn ở cùng với người trong đoàn phim rất tốt à.”

Người hỏi chuyện dưới đài ngược lại cong lên khóe môi, khuôn mặt có vẻ thông suốt trong nháy mắt.

“Đúng vậy, tôi nói Lục tiểu thư không hợp chính là nhắc tới vai chính Lục tiểu thư. Nhưng mà hiện giờ nghe thấy Lăng Tuyết tiểu thư cô nói như thế, xem ra hẳn là Lục tiểu thư ở đoàn phim thực sự không hòa hợp a.”

Lục Lăng Tuyết cười lạnh, “Đúng vậy, em gái này của tôi thật sự vẫn là có chút.....”

“Lăng Tuyết tiểu thư cô vẫn luôn biểu hiện bên ngoài thật sự hào phóng, giống như là chị của Diệp Tử rất chiều chuộng cô ta vậy. Hiện giờ các người ở trong một đoàn phim, em gái bị cô lập, chị ruột lại không giúp một chút nào sao?”

Lục Lăng Tuyết cả người cơ hồ ngất xỉu.

Người này rõ ràng cố tình nhắm vào cô mà!

Loại cổ tình này, bất luận Lục Lăng Tuyết nói như thế nào, cuối cùng đề tài vẫn sẽ vòng trở lại bất lợi đối với cô.

Đặc biệt lúc này, mọi người thấy Lục Lăng Tuyết không nói lời nào, tức khắc liền cảm thấy, cô hẳn là nói không ra lời.

Lục Lăng Tuyết như thể nào có thể nói được nữa, một tháng nay ở đoàn phim cô không ít chăm ngời li gián quan hệ người khác với Diệp Tử. Cô nếu không thừa nhận, đến lúc đó khẳng định sẽ không kết thúc dễ dàng như thế.

Những người dưới đài đó nhìn thấy biểu hiện của Lục Lăng Tuyết, tức khắc trong lòng đều hiểu rõ ràng.

Bọn họ vốn dĩ vì tin tức bên lề của Lục Lăng Tuyết mà rất phân tâm với cô, hiện tại còn nhìn thấy cô bá chiếm màn hình, còn ăn mặc khoa trương giống như bước trên thảm đỏ như vậy, lập tức liền muốn nôn ra.

“Được rồi, được rồi, mau tránh ra.”

Dưới đài đã bắt đầu có người ghét bỏ la hét ầm ĩ.

Lục Lăng Tuyết sắc mặt vô cùng khó coi, lại rất xấu hổ, nhưng cô cũng không có cách nào, chỉ có thể lui sau một bước.

Cô lên nhìn về phía Lục Diệp, trong lòng âm thầm cắn răng.

Cô tuyệt đối sẽ không để Lục Diệp sống yên ổn!

Sau khi Lục Lăng Tuyết giới thiệu qua, cuộc họp báo bắt đầu câu hỏi.

Mà câu hỏi phỏng vấn này đương nhiên là sự an bài sắp xếp của tổ tiết mục, Chiến Đình Kiêu căn bản không tấu cùng được nữa.

Sự chú ý của Lục Diệp vẫn luôn đều ở trên người Đại Boss, tới phân đoạn bắt đầu phỏng vấn, cô liền nhìn không được có chút đặc ý.

Ai kêu anh một hai phải đi theo, hiện tại ngờ người chưa!?

Lục Diệp có chút vui sướng khi người gặp họa mà cười, cô vừa mới cong cong khóe môi, liền cảm giác được tầm mắt Đại Boss cũng đột nhiên xoay lại, thẳng tắp mà bắn về phía chính mình. Lục Diệp bỗng nhiên ngẩn ra, vội vàng thu lại tầm mắt mình.

Mà lúc này, Bạch Dã Đồng thì ở bên người cô.

Lục Diệp có chút xấu hổ cùng cực xúc, liền nắm tay ho nhẹ một tiếng, lúc sau bắt đầu bài phỏng vấn cùng Tiểu Bạch.

Chiến Đình Kiêu vốn dĩ có chút cảm giác được Lục Diệp tựa hồ đang nhìn mình, không ngờ quay đầu lại thì bắt gặp hình ảnh như vậy. Sắc mặt anh tối sầm lại, tầm mắt lại dừng ở người

Trần đạo.

Trần đạo về mặt khó xử, vốn dĩ muốn giả vờ như không phát hiện, nhưng nào biết đâu rằng Chiến Đình Kiều đã đi về hướng mình.

“Trần đạo, ông trước đó không nói với tôi, kết thúc phim truyền hình còn có loại an bài này.”

Chiến Đình Kiều thanh âm lãnh khốc cực kỳ, anh hiện giờ tâm tình thật không tốt, vô cùng không tốt.

“Này..... Tôi làm sao biết sẽ có loại chuyện này. Chiến tổng, tôi là đạo diễn, anh có vấn đề gì, tìm bên chủ sự mà nói!”

Chủ sự là ai?

Bên chủ sự còn không phải là Chiến Đình Kiều anh sao!

Nhưng anh căn bản không hề biết đến chuyện hôm nay!

Chiến Đình Kiều sắc mặt tối sầm, lập tức gọi điện cho Chiến Văn Kỳ, rồi sau đó lạnh giọng dặn dò: “Kế hoạch của công ty, cháu kêu hần ngày mai không cần tới làm việc nữa!”

Chiến Văn Kỳ một câu “Được!”, bèn ngắt điện thoại.

Đối với quyết định mang tính đột xuất như vậy của Chiến Đình Kiều, Chiến Văn Kỳ sớm đã thấy nhiều cũng không còn lạ gì.

Chú hai đột nhiên như vậy còn có thể có nguyên nhân nào khác ngoài liên quan đến thím hai sao?

Còn buổi họp báo, Chiến Đình Kiều cũng thật sự xấu hổ cực kỳ bên cạnh. Tất cả tiết mục, đồ vật linh tinh, cơ hồ đều đã lên kế hoạch tốt ngay từ đầu, rất nhiều phân đoạn kỳ thật cũng là dựa theo kịch bản. Cho nên Chiến Đình Kiều giờ muốn xen vào cũng không thể.....

Vì thế, anh chỉ đơn giản ở trên đài một cách “tùy tiện”, sau đó vẫn luôn đen mặt nhìn dưới đài.

Qua một lúc thật lâu sau đó, cuộc họp báo mới kết thúc.

Bạch Dã Đồng dẫn theo Lục Diệp tới sau hậu đài tháo bỏ trang sức, nghĩ đến Chiến Đình Kiều, liền không khỏi hỏi: “Diệp Từ, giờ em ở đâu?”

“Ở nhà Chiến Đình Kiều.” Lục Diệp căn bản không tính dấu điểm Bạch Dã Đồng, dù sao hai người là thanh mai trúc mã, vẫn vô tư như lúc nhỏ.

Bạch Dã Đồng hơi hơi sùng sốt, “Vậy em có hay suy xét muốn đổi chỗ ở khác hay không?”

Theo anh được biết, Chiến Đình Kiều cùng Lục Diệp hiện tại hẳn là vẫn chưa ở bên nhau?

Lục Diệp không khỏi hoảng hốt nói: “Đổi là có thể đổi, nhưng em phải đổi đi đâu a?”

Xem ra Lục Diệp hiện giờ ngoại trừ Chiến gia ra, cô thật đúng là không có nơi khác để đi.

“Về chỗ ở anh có thể sắp xếp giúp em.” Bạch Dã Đồng không khỏi nhíu mày, “Diệp Từ, em nếu vẫn còn ở lại nơi đó, sẽ có chút không có tiện.....”

Lục Diệp tiếp theo lời Bạch Dã Đồng trực tiếp trả lời: “Sẽ không như thế đâu, sao có thể chứ? Em ở nơi đó, Giang Văn Thắng sẽ không dám tới quấy rầy em. Hơn nữa còn tiện chăm sóc Bánh bao nhỏ!”

“Bánh bao nhỏ?”

“Ừm, chính là đứa bé trước đây anh từng gặp qua đó.”

Bạch Dã Đồng tức khắc liền biết, cái gọi là Bánh bao nhỏ hẳn chính là con trai của Chiến Đình Kiều? Nhưng con trai của Chiến Đình Kiều thì có liên quan gì tới Lục Diệp chứ?

“Cho nên..... Bánh bao nhỏ không có mama sao? Chiến Đình Kiều là đang muốn tìm vợ?”

“Em không biết.”

Lục Diệp thanh âm nghe ra có chút rầu rĩ.

Cũng không biết vì cái gì, khi cô nghe được Tiểu Bạch nói Chiến Đình Kiều là đang tìm vợ, trong lòng cô lại cảm thấy có chút mất mát trong nháy mắt như vậy.

Rốt cuộc là do đâu?

Ừm, nhất định là bởi vì Bánh bao nhỏ mà thôi!

Bạch Dã Đồng tựa hồ cảm giác được Diệp Từ có chút mất mát, anh nhanh chóng liền hiểu tâm tư cô, không khỏi cười khổ nói: “Cũng được, em ở đó quả thật cũng rất tiện. Nhưng mà Diệp Từ này, nếu ngày nào đó em muốn dọn đi, nhất định phải liên hệ với anh trước đó!”

Anh tuy rằng lời nói có vẻ như gió xuân tràn trề, nhưng chỉ có Bạch Dã Đồng biết chính mình trong mắt có rất nhiều rất nhiều cô đơn.

Nếu..... Nếu thật sự Diệp Từ muốn ở cùng với Chiến Đình Kiều, vậy anh nhất định sẽ thành toàn cho cô. Anh sẽ đích thân giao Diệp Từ đến tay Chiến Đình Kiều, như thế, mới có thể yên tâm rồi đi.

Nhưng trước khi giao Diệp Từ ra, anh nhất định phải xem xem Chiến Đình Kiều có phải thật sự là chỗ dựa vững chắc hay không.

Lục Diệp nghe Bạch Dã Đồng nói xong, tự nhiên cũng không có nghĩ nhiều.

Cô biết, Tiểu Bạch vẫn luôn là như vậy.

Làngười gọi là “Nam khuê mật”, anh thật sự tôn trọng suy nghĩ của mình, đồng thời cũng có thể trở thành hậu thuẫn kiên cố nhất của chính cô.

Lục Diệp cảm thấy, cho dù cô ngày nào đó thọc thùng trời cao, hoặc thật sự không gả đi. Bạch Dã Đồng cũng sẽ luôn đứng phía sau lưng cô?

Giống như chỉ cần cô quay đầu lại, lúc nào cũng đều có thể từ nơi anh lấy được thứ cô cần.

Diệp Tử trong lòng ấm áp, thanh âm đều ề ề, cô dang hai tay ra, liền hướng về người Tiểu Bạch mà ôm qua.

“Ồ ô ô, Tiểu Bạch, anh thật tốt.”

Diệp Tử thật sự bị làm cho cảm động chết mất.

Nhưng mà cô vừa mới tới gần Bạch Dã Đồng, bỗng nhiên liền cảm giác được một trận bão táp mạnh mẽ thổi quét đến. Cô còn chưa ôm lấy Tiểu Bạch, cũng đã bị Đại Boss túm lấy trở lại.

Diệp Tử ngẩng mặt ôm lấy người Đại Boss.

“Chiến Đình Kiều?!”

Lục Diệp ôm Chiến Đình Kiều một cái đầy cõi lòng, lúc này cũng không khỏi tim đập nhanh lên.

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 59: Chạy show

Chiến Đình Kiều đương nhiên không nghĩ nhiều như vậy.

Lúc anh vừa đứng ở cửa, thì thấy Diệp Tử thiếu chút nữa chạy đến ôm Bạch Dã Đồng, anh cả người cơ hồ xù lông lên.

Mà hiện tại, Lục Diệp cực kỳ nhanh chóng chui từ trong lòng ngực anh ra, không nhanh không chậm mà bắt đầu sửa sang lại đầu tóc mình.

Lục Diệp không thể không thừa nhận, cô bình tĩnh như thế tuyệt đối là giả!

Thời điểm đối mặt với Đại Boss, Lục Diệp thật sự có chút sắp không thờ nổi.

“Phải về rồi.” Chiến Đình Kiều thanh âm trầm xuống, “Hựu Hựu không thấy em, sẽ khóc nháo lên.”

Trợn mắt nói dối ư?

Khóc là có thể, nháo là tuyệt đối sẽ không!

Bánh bao nhỏ nhà cô rất ngoan ngoãn à, hử!

Đương nhiên, Lục Diệp cũng không có cùng Chiến Đình Kiều tranh cãi. Cô nhanh chóng trở về nhà, hơn nữa khi trở về, Bánh bao nhỏ đã ngủ rồi.

Nhóc ngủ ở phòng khách, lúc ngủ khોક môi treo lên nụ cười ngây ngô, còn chảy nước miếng nữa chứ.

Lục Diệp thuận tay mở TV, vừa mới nhìn thấy trong TV đang phát phim trước đây mình đóng.

Kia vẫn là phim của cô 5 năm trước.

Thì ra Bánh bao nhỏ vẫn luôn ở nhà xem cái này. Đây cũng khó trách, nhóc hiện tại thỏa mãn lại ngủ ngon giấc rồi.

Lục Diệp cẩn thận bế Bánh bao nhỏ bế lên, sau đó đưa về trong phòng.

Vừa mới đắp chăn cho Bánh bao nhỏ quay đầu lại thì Chiến Đình Kiều tức khắc xuất hiện sau lưng Lục Diệp.

Cô theo bản năng mà lùi về sau, lại bị Chiến Đình Kiều lần nữa ôm lấy eo.

Như thế nào mỗi lần đều là như vậy!

Lục Diệp sắc mặt đỏ lên, vội vàng đẩy Chiến Đình Kiều ra.

Nhưng Chiến Đình Kiều hôm nay cũng không có ý tiếp tục ép Lục Diệp, hơi hơi buông lỏng tay ra. Lục Diệp bước đi đến ngoài cửa, Chiến Đình Kiều cũng theo ra tới.

Lục Diệp cũng không khỏi có chút buồn bực, “Chiến Đình Kiều, anh đi theo tôi làm cái gì?”

“Mặt em đỏ.” Chiến Đình Kiều nhìn đột nhiên quay đầu lại Lục Diệp, nhìn thấy cô trắng nõn thế nhưng bên má bên má lại đỏ ửng, anh không khỏi có chút vi diệu mà nhắc tới.

Lục Diệp bị anh nói như thế, mặt càng đỏ hơn.

Cô ho nhẹ hai tiếng, lúc sau trịnh trọng mà nói: “Tôi trước đó đã nói với anh, anh ngàn vạn lần đừng hiểu nhầm à! Tôi chính là. Chính là có chút nóng mà thôi!”

Lục Diệp không thể không thừa nhận, là gương mặt này của Chiến Đình Kiều quá đẹp.

Từ lần đầu tiên nhìn thấy đến bây giờ, gương mặt này cô cũng xem như là nhìn thật lâu? Chính là một khuôn mặt đẹp như vậy, mỗi lần nhìn đều càng thêm kinh diễm!

Này không phải là giận hay sao?!

Đúng! Cô chính là bởi vì tức giận nên mặt mới đỏ!

Nhưng nếu Lục Diệp mà giải thích nghiêm túc như thế, ngược lại càng lộ ra một chút ý vị giấu đầu lòi đuôi.

Lục Diệp bỗng nhiên có chút sợ hãi nhìn Chiến Đình Kiều.

Cô đi đến cửa phòng mình, rồi sau đó thực mau liền đóng cửa phòng lại. Chiến Đình Kiều còn chưa kịp phản ứng, đã bị Lục Diệp ngăn cản ở ngoài phòng. Anh đẩy đẩy cửa, bỗng nhiên nghe được một trận âm thanh chia khóa.

Chiến Đình Kiều không khỏi có chút hoang mang.

Nhưng mà nơi này là Chiến gia, chìa khóa mỗi phòng Chiến Đình Kiều đều có một cái!

Lúc anh đang chuẩn bị rời đi, Lục Diệp trong phòng bỗng nhiên mở miệng, “Chiến Đình Kiều. Anh tối nay đừng tới quấy rầy tôi nữa!”

Quấy rầy?

Chiến Đình Kiều ở ngoài cửa, lạnh lùng mà đáp lại một câu: “Đã biết”.

Lục Diệp nghe thấy Chiến Đình Kiều rời đi xa, mới thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Cô giống như có chút. sắp giữ không được.

Điều kiện Chiến Đình Kiều thật sự quá tốt, lại còn rất soái, đối xử với cô lại tốt như vậy. Lục Diệp cũng chỉ là người thường, cô thật sự không biết, chính mình đến tốt cùng còn chống cự đến khi nào!

Những việc trước kia của cô, đều chủ định cô cùng Chiến Đình Kiều không thể ở bên nhau.

Lục Diệp âm thầm mà nghĩ, sau đó chui vào chăn.

Lúc này, trong lòng cô lại không khỏi nghĩ tới Chiến Đình Kiều.

Trước đây anh cứ như vậy mà lên chui vào chăn cô, bá đạo mà ra lệnh kêu mình làm ấm giường cho anh.

Lục Diệp càng nghĩ càng sợ hãi.

Không đúng! Cô luôn nghĩ tới Chiến Đình Kiều làm gì chứ? Không được nghĩ tới không được nghĩ, cô phải nhanh ngủ chút.

Đúng rồi, cô tái xuất rồi, ngày mai lại đến tiếp nhận một chút công việc linh tinh.

Trải qua quãng thời gian dài tự mình thôi miên, Lục Diệp mới ngủ được. Không sai biệt lắm sang ngày hôm sau, Lục Diệp rất sớm đã tỉnh dậy.

Cô giờ tuy đã tái xuất, nhưng cô chỉ là một mình cô tái xuất, người đại diện hay cái gì cũng đều không có.

Hơn nữa cô hiện giờ tốt nhất là còn muốn một kế hoạch phát triển hoàn chỉnh, tỷ như con đường cô đi như thế nào, trước mặt quần chúng nên như thế nào, còn có phong cách riêng sau này nữa.

Mấy thứ này vốn là người trong công ty làm, chính là.

Cô vốn dĩ thuộc về thịnh diệp là địa bàn của Giang Văn Thắng, cô tuy rằng có cổ phần trong đó, cũng có chức vụ trên danh nghĩa, nhưng hiện tại đối với Diệp Tử mà nói, trở về tất nhiên không phải là quyết định tốt lành gì.

Cô còn phải tiếp tục ở bên ngoài hợp nhất một khoảng thời gian mới được.

Nghĩ đến đây, Lục Diệp liền chui đầu vào công việc. Nhưng sự việc rối loạn lung tung này đó tất cả đều quá phức tạp, cô thật sự làm không được.

Sửa sang đến một nửa, cô liền nhớ tới Tiểu Bạch.

Vì thế Lục Diệp lập tức gọi điện thoại cho Bạch Dã Đồng, vừa lúc Bạch Dã Đồng cũng nhanh chóng nghe điện thoại.

Bạch Dã Đồng trong tay có một case, vừa vận tốt vả rất thích hợp với Lục Diệp.

“Diệp Tử, anh đang muốn gọi điện thoại cho em đây.” Bạch Dã Đồng không khỏi có chút hưng phấn, anh nhìn phần thông báo kia trong tay mình. Cái thông cáo này thật giống như là thiết lập chuyên cho Diệp Tử vậy!

“A? Xảy ra chuyện gì?”

“Trong tay anh có cái thông cáo, em muốn nhận hay không?”

“Cái loại hình tính chất gì á?”

“Chân nhân tú, Diệp Tử, hiện tại chân nhân tú đang rất hot. Nếu em lên chân nhân tú chính là tạo sự gắn gũi của mình, hơn nữa sau khi phát ra phim truyền hình, nhất định sẽ làm fans em tăng lên không ít.”

Trên thực tế, Lục Diệp gây thương tích cân não những việc này, Bạch Dã Đồng kỳ thật đã sớm đều giúp cô nghĩ kỹ rồi.

Vì thế Lục Diệp nghe xong, tức khắc đặc biệt cảm động, “Tiểu Bạch. Anh thật là con giun trong bụng em! Anh cũng biết, em hiện giờ trong tay ngay cả người đại diện cũng không có, rất nhiều chuyện làm không xuê. Thông báo này mấy giờ bắt đầu?”

“6 giờ tối nay, hơn nữa là phát sóng trực tiếp. Nếu em muốn đi, anh chút nữa đem tài liệu gửi qua hòm thư em.”

“Đương nhiên muốn đi!”

Lục Diệp như chém đinh chặt sắt.

Đùa chứ, cô đem qua đã lập độc thề, sau này cô phải một lòng một dạ đặt trên công việc của mình. Những chuyện lung tung lộn xộn khác, cô sẽ không nghĩ nhiều!

Đương nhiên, đặc biệt là Chiến Đình Kiêu!

“Được, anh tối nay qua đón em.”

Lục Diệp “Ừm” một tiếng, sau đó ngắt điện thoại.

Có Tiểu Bạch ở đây, cô liền thanh tĩnh hẳn! Đây quả thực thật tốt!

Lục Diệp nhanh chóng nhận được thông báo tiết mục kia, trên còn có một ít tư liệu khác. Lục Diệp nhìn thoáng qua, không khỏi có chút lùi bước.

Tiểu Bạch tìm cái chân nhân tú này, là một tiết mục chân nhân tú tình yêu. Với phương thức tiếp cận mặt đối mặt để tiến hành các loại ăn nhậu chơi bời.

Được rồi, nếu bảo cô chọn cộng sự, cô khẳng định sẽ chỉ biết chọn Tiểu Bạch.

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 60: Chân nhân tú tình yêu

Lục Diệp nhanh chóng đem tiết mục tìm hiểu không sai biệt lắm, chờ cô chuẩn bị xong tất cả, xe Tiểu Bạch xe đã chờ ở dưới.

Lục Diệp vội vàng xuống lầu, lại thấy Bạch Dã Đồng đã đi tới.

Sau lưng anh còn dẫn theo Catherine.

“Diệp Tử, em muốn trang điểm trên xe hay là ở đâu?”

Lục Diệp có chút chột dạ, lên quay đầu lại nhìn thoáng qua nhà to Chiến gia, nuốt một ngụm nước miếng nói: “Hay là ở trên xe đi.”

Cô trước đó gửi định vị sai cho Tiểu Bạch, vốn dĩ cô muốn gửi định vị phía sau nhà, rồi lên đi qua đó. Không ngờ được do bất cẩn mà gửi định vị công lớn.

Kỳ quái chính là, ngoài cửa biệt thự Chiến Đình Kiêu có bảo vệ nhưng lại để cho Bạch Dã Đồng lái xe vào.

Lục Diệp thật sự có chút nghi hoặc khó hiểu.

Lúc cô vừa mới tiến vào trong xe, bỗng nhiên bị người khác túm chặt cánh tay.

Giống như có người đang kéo cô, không cho cô lên xe.

Lục Diệp quay đầu lại, vừa lúc đối mắt với đôi mắt thâm thúy của Đại Boss.

Oa! Đại Boss xuất hiện sau lưng cô khi nào vậy? Cô như thế nào đều không cảm giác được trước đó một chút tạo teo nào?!

Lục Diệp chột dạ, vội vàng giải thích: “Chiến Đình Kiêu, tôi vào trang điểm cái nha.”

Là trang điểm, không phải xe, không cái gì hết nga.

Nhưng Lục Diệp vẫn là rất kỳ quái, cô cho muốn làm gì, kia cũng mặc kệ Chiến Đình Kiêu, cô vội vã giải thích như thế để làm gì cơ chứ? Cô lại không phải là gì của Chiến Đình Kiêu!

“Nếu đã tới, thì vào ngồi chút đi.”

Chiến Đình Kiêu lướt qua Lục Diệp, nhìn Bạch Dã Đồng cùng Catherine mà nói.

Lục Diệp tức khắc không bình tĩnh.

Cô biết, Đại Boss hẳn là chính là loại người rất khiêm tốn. Giống như uy danh của anh ở thành phố Hải Vân này vậy, không ai không biết tên anh, nhưng người thực sự quen biết anh lại rất ít. Bất luận là Chiến gia hay là Chiến Đình Kiêu người này, công phu bảo mật của anh luôn là tích nước không lọt, không chệch vào đâu được.

Cho nên hôm nay để Chiến Đình Kiêu anh xem Bạch Dã Đồng kẻ vẫn luôn đối lập với mình cùng với Catherine căn bản liếc mắt một cái đều chưa gặp qua mà mời vào.

Này tuyệt đối là tiệc Hồng Môn à?!

Có phải sau khi đi vào lập tức đóng cửa thả chó?

Không chỉ có Lục Diệp ngơ ngẩn, Bạch Dã Đồng tự nhiên cũng không ngờ được.

Chiến Đình Kiêu thấy người trong xe chậm chạp không có động tác, âm thanh lạnh lùng hỏi: “Như thế nào? Không dám?”

Có gan đến nhà anh nơi này đón Lục Diệp, giờ lại không có can đảm tới cửa làm khách sao?

Bạch Dã Đồng nhìn nhìn thời gian, cũng biết thời gian trang điểm của Lục Diệp không quá nhiều, anh nếu tiếp tục ở chỗ này do dự sẽ chỉ thêm lãng phí thời gian. Vì thế anh gật đầu, nói: “Chúng tôi đây liên không khách khí nhưng Chiến tiên sinh, chút nữa tôi cùng Diệp Từ còn có buổi thông báo muốn đi, cho nên không thể ở nhà anh quá nhiều thời gian.”

Chiến Đình Kiều lạnh lùng mà nói: “Đã biết.”

Anh bảo người hầu chuẩn bị một chút, lúc sau Lục Diệp chỉ có thể căng da đầu trang điểm ở phòng khách.

Toàn bộ quá trình trang điểm, cô cơ hồ như đứng trên đồng lửa, như ngồi trong đồng than. Rất nhiều lần, cô đều có thể cảm giác được ánh mắt sắc bén kia của Đại Boss —— Được lắm, nếu lại có lần sau. Không, sẽ không lại có lần sau!

Cô sau này nếu trang điểm, cũng nhất định phải len lén.

Trên thực tế, Chiến Đình Kiều cũng không có ý trách cứ, thậm chí ngược lại anh còn cảm thấy là do sai sót của mình.

Lúc trước anh luôn tiến cử Diệp Từ cho đạo diễn, lại chưa hề nghĩ tới, một vài tiết mục tuyên truyền cùng với vài thứ linh tinh tổng các mặt khá này, đồng thời cũng không nghĩ tới, Diệp Từ cần một chuyên viên trang điểm, người đại diện....

Tất cả này anh đều không suy nghĩ tường tận, làm hại Diệp Từ.

Chiến Đình Kiều thật sự rất bất khoan.

Anh nhìn Diệp Từ trong phòng khách co quắp trang điểm, trong lòng đã âm thầm hạ quyết tâm, sau này nhất định phải nghĩ lập một đoàn đội chuyên môn tốt tốt cho Diệp Từ.

Còn Lục Diệp bị Chiến Đình Kiều nhìn chăm chăm đến da đầu tê dại.

Chờ Diệp Từ trang điểm xong, Hựu Hựu lại vọt vào lúc này.

Nhóc bắt lấy Diệp Từ, gất gao không chịu buông tay.

Lục Diệp bắt đắc dĩ, chỉ có thể dẫn Bánh bao nhỏ đi cùng. Nhưng nếu Bánh bao nhỏ đi cùng, Chiến Đình Kiều tự nhiên không có khả năng không đi.

Vì thế.

Bạch Dã Đồng xem như uống công đến một chuyến.

Lục Diệp ôm Bánh bao nhỏ ngồi trên xe Chiến Đình Kiều, trong lòng lại càng ngày càng chột dạ. Cái thông báo kia cô đã xem kỹ càng, đến lúc đó cô phải cùng nam khách quý sắm vai tình lữ. Đây nếu là Chiến Đình Kiều ở hiện trường.

Không phải Lục Diệp hoài nghi Chiến Đình Kiều cái gì, thật sự là bởi vì anh từng có rất nhiều “án” khoa trương trước đây rồi.

Vì thế Lục Diệp trong lòng cũng là một trận dự cảm, Chiến Đình Kiều hẳn là không dễ dàng cho qua chuyện này như vậy đâu?

Lục Diệp nhanh chóng đến hiện trường, đạo diễn tổ tiết mục bên kia Bạch Dã Đồng qua chào hỏi trước, cho nên Lục Diệp cơ hồ vừa xuống xe, ba chân bốn cẳng vào đoàn phim.

Tiết mục chân nhân tú tình yêu này gọi là Cùng yêu đương đi, Chiến Đình Kiều đi theo cùng Lục Diệp vào đoàn phim, khi nhìn thấy tên tiết mục treo trên cửa, Chiến Đình Kiều sắc mặt đã bắt đầu có chút đen.

Lục Diệp căng da đầu đi vào, may mà đạo diễn là nữ. Sau khi cô nhìn thấy Lục Diệp, tức khắc hết sức nhiệt tình mà chào hỏi nói: “Diệp Từ, là cô à! Tiểu Bạch nói với tôi cô muốn tới, tôi vốn đang có chút không tin nữa à!”

Nữ đạo diễn xác thật có chút quá nhiệt tình, nhưng cô rất đáng yêu, Lục Diệp cũng không phải thực chán ghét cô.

Vì thế cô rất tôn kính mà khom người nói: “Không dám, không dám, nên là tôi cảm ơn đạo diễn cô đây cho tôi cơ hội này!”

“Cái gì đạo diễn chứ, quay tổng nghệ có thể kêu đạo diễn sao? Xem ra rất thú vị, có thể xem là tốt rồi. Cô hẳn là cũng xem qua tài liệu tiết mục chúng tôi rồi đúng không? Lần này cô có thể tới cùng với Tiểu Bạch, tôi thật sự rất vui!”

“Ha ha, đúng vậy.”

“Đến lúc bắt đầu, cô cùng với Tiểu Bạch hỗ trợ là được rồi. Tôi nghe nói quan hệ hai người rất tốt, trước đó lại quay diễn nam nữ chính cùng một bộ phim, hai người đến lúc đó thân mật một chút, khiến người xem xào xáp, hiệu quả và lợi ích nhất định sẽ rất tốt!”

Lục Diệp gật gật đầu.

Đạo diễn cũng không nhiều lời gì nữa, cơ hồ từ sau khi Lục Diệp tới, cô cũng đã bắt đầu chuẩn bị các thứ linh tinh.

Lục Diệp có thể cảm giác được, cô ta như có một xu thế muốn làm lớn một trận.

Sau đó tiết mục bắt đầu, Chiến Đình Kiều cùng Bánh bao nhỏ an vị ở dưới đài. Lục Diệp đầu tiên là cùng Tiểu Bạch trải qua một đoạn dài dòng thăm hỏi, trong tiết mục, hai người họ rất nhẹ nhàng mà nói về quan hệ hai người —— Tiểu Bạch vẫn luôn là bạn nam khuê mật của Lục Diệp.

Mà nam khuê mật cũng được đạo diễn lấy làm mách lới, chủ đề tiết mục kỳ này chính là nam khuê mật cũng có thể yêu đương sao?

Vì thế sau màn “thăm hỏi”, liền liên tục chiến đấu ở các chiến trường bên ngoài. Khi ở bên ngoài, Diệp Từ phải cùng Tiểu Bạch hoàn thành các loại sự tình của hai người yêu nhau, mới có thể xem như hoàn thành nhiệm vụ. Sau khi kết thúc tất cả nhiệm vụ, lại xem bọn họ có cảm giác yêu đương thật sự hay không.

Lục Diệp rốt cuộc là thờ dài nhẹ nhõm một hơi.

Vẫn may mà cô cp cùng Tiểu Bạch, này nếu đổi lại là người khác, nói không chừng cũng thật sự không cách nào thích ứng được.

Hai người đi theo đoàn phim cùng ra ngoài, Chiến Đình Kiều cũng mang theo Bánh bao nhỏ bám theo sau.

Lục Diệp cùng tiểu bạch phải hoàn thành nhiệm vụ thứ nhất là nấu nướng cho nhau, nơi chốn đoàn phim cũng đã chọn xong, là xưởng tự chế của một nhà chuyên môn. Nguyên liệu đều chuẩn bị đầy đủ, muốn làm bánh kem hay cái gì cũng đều có thể.

Lục Diệp nấu ăn cũng coi như là có chút tay nghề, cho nên loại hỗ trợ này cô căn bản là không lo lắng. Hơn nữa trù nghệ của Bạch Dã Đồng cũng rất tinh tế!

Không nghĩ tới tiết mục vừa mới bắt đầu, Lục Diệp liền chiếm ưu thế, cô tức khắc tâm tình thoáng khoái không ít!

Dù sao Tiểu Bạch sẽ làm nhiều đồ ăn như vậy, Lục Diệp cũng không tính giành lấy sự nổi bật của anh. Mà cái xưởng này cũng vừa hay có đủ nguyên liệu, cô liền muốn làm bánh kem đơn giản.

Lục Diệp thất tập dề, cùng Bạch Dã Đồng quay lưng về phía sau của nhau.

Hình ảnh tự nhiên như vậy cực kỳ ái muội, đoàn phim một chút đều không có buông tha cơ hội này.

Mà ngồi Chiến Đình Kiều cùng Hựu Hựu ngồi một bên, nhai tòa băng sơn một lớn một nhỏ này thật sự xem ra không được vui cho lắm.

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rời* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 61: Ràng buộc lẫn xê

Lục Diệp vừa mới cời tập dề ra, đột nhiên cảm giác được có chút không thích hợp.

Cô đang chuẩn bị mang bánh kem sang thì mới phát hiện Bánh bao nhỏ không biết vì sao lại chui vào lúc này, hơn nữa còn vươn tay ra quẹt một vệt lớn bánh kem rồi lại đưa vào miệng nếm nếm

Động tác Bánh bao nhỏ như vậy, thật sự rất đáng yêu.

Lục Diệp vốn đang có chút tức giận, nhưng nhìn thấy dáng vẻ vui vẻ ăn bánh kem của Bánh bao nhỏ, như thế nào cũng không giận được.

Cũng không biết vì sao, chỉ cần nhìn thấy Bánh bao nhỏ, tâm cô liền trở nên mềm yếu đến chết được.

“Sao nhóc lại chạy đến đây.....” Lục Diệp có chút bất đắc dĩ mà bẽ lên Bánh bao nhỏ lên, nói: “Nhóc muốn ăn, cô về làm cho nhóc ăn! Nhưng hiện giờ cô đang làm việc, nhóc cũng đừng quấy rầy nha.....”

Bánh bao nhỏ hít hít cái mũi, tỏ vẻ bản thân bị hắt hủi mà ủy khuất một chút.

Nhóc tuyệt đối cảm thấy rất ủy khuất có được không!

“Diệp Từ, cô không cần con sao.....”

Bánh bao nhỏ khóc thút thút mà nói.

Lục Diệp tức khắc hoảng sợ.

Phi phi!

Bánh bao nhỏ lại nói được!

Hơn nữa thanh âm nhóc rất mềm mại, rất êm tai!

“Bánh bao, con vừa mới nói gì?” Lục Diệp kích động muốn khóc, cơ hồ đều đã quên mình đang ở hiện trường quay tiết mục.

“Diệp Từ..... Hơ hơ, hức hức hức..... Mama.....”

Bánh bao nhỏ nói được cực kỳ đứt quãng, Lục Diệp căn bản là nghe không rõ.

Nhưng mà cô không có lại tiếp tục hỏi, Bánh bao nhỏ cũng liền không có nói nữa. Nhóc một mình lẳng lặng ở một bên ăn bánh kem, thoạt nhìn giống như là một Chiến Đình Kiều phiên bản thu nhỏ vậy.

Lục Diệp có chút ngượng ngùng, bánh kem kia vốn là đạo cụ, nhưng lại bị Bánh bao nhỏ mang đi.

Còn đạo diễn cũng không có để bụng chuyện này, cô thậm chí cảm thấy, vừa nãy có một đoạn Bánh bao nhỏ ra trước ống kính cũng rất không tệ.

Lục Diệp đã không còn có bánh kem, vì thế cô cũng chỉ có thể đi nhăm nháp đồ ăn của Tiểu Bạch làm.

Trong tiết mục, đạo diễn đề ra một yêu cầu, chính là muốn để Tiểu Bạch tự mình dứt Diệp Từ ăn.

Hơn nữa càng khủng bố chính là —— phải dùng miệng mà dứt.

Lục Diệp cứng đờ trên đài, không khỏi có chút hơi sợ mà nói: “Đạo diễn, như vậy không tốt lắm đâu.....”

“Tôi cũng biết là không tốt, ừy khuất cho hai người! Nhưng không quay các thứ này mà nói, tiết mục nào có người xem à, cô yên tâm, hai người chỉ cần có thể quay tốt màn này, đến lúc đó tôi sẽ lắng xê giúp hai người!”

Lục Diệp đương nhiên biết quy tắc này, trước kia thì cô không sao cả, nhưng mà hiện tại.....

Lục Diệp còn chưa có ra tiếng, dưới đài Chiến Đình Kiều đã nhận không được. Anh kịch liệt ho khan, “Khụ khụ khụ khụ khụ khụ.....”

Ý đồ khiến cho người khác chú ý.

Nhưng mà đạo diễn căn bản không chú ý tới anh!

Rốt cuộc lần chân nhân tú này cũng không xem như là tiết mục lớn gì, đạo diễn cũng không phải người có thâm niên trong nghề.

Cô nếu là đạo diễn lâu năm, nào còn dùng đến quay chân nhân tú? Nào còn dùng đến lắng xê cùng đầu cơ trục lợi?

“Vị tiên sinh này, yết hầu anh không khỏe sao?”

Chiến Đình Kiều tuy rằng không có khiến đạo diễn chú ý, lại khiến cho một nhân viên công tác khác chú ý đến.

Chiến Đình Kiều đen mặt trả lời, “Không có.”

Lục Diệp vẫn luôn đều chú ý Chiến Đình Kiều bên này, cô nhìn thấy Chiến Đình Kiều như vậy, chính mình cũng có chút ngượng ngùng. Cô nghĩ, cô có thể chưa nói rõ ràng với Đại Boss, cho nên nếu cô thật sự cùng Tiểu Bạch như vậy..... cô luôn có loại cảm giác kỳ quái giống như mình đang ngoại tình.

Vì thế Lục Diệp chỉ có thể khó xử mà nhìn đạo diễn, nói: “Đạo diễn..... quy tắc này có thể sửa lại hay không.....”

“Như thế nào, cô có kiến nghị tốt hơn sao?”

“Ha ha đạo diễn, tôi cảm thấy, chỉ bằng đứng đắn mà ném thử hương vị, cũng không cần lắng xê làm gì! Chẳng lẽ đạo diễn cô không cảm thấy kiểu mập mờ che đậy càng cao sao!?”

Đạo diễn nghe Lục Diệp vừa nói như thế, lại thật sự bị cô làm cho hồ đồ.

“Đúng đúng đúng, cô nói rất đúng!”

Quan hệ của Lục Diệp cùng Bạch Dã Đồng vốn dĩ cũng không cần cố tình biểu hiện gì quá mức, dù sao càng trực tiếp, ngược lại càng làm cho người ta cảm thấy cổ tình.

Vì thế đạo diễn lập tức sửa lại.

Chiến Đình Kiều sắc mặt cũng hòa hoãn một chút.

Hơn nữa còn có Bánh bao nhỏ ở đằng kia thường thường mà quấy rối, toàn bộ quay đều rất “thuận lợi”.

Lúc Lục Diệp trở về, cơ hồ cả người mệt mỏi.

Cả người cô như tuyết sắp ngã nhào vào trên xe Chiến Đình Kiều, mí mắt trầm trọng giống như vừa ngã xuống liền ngủ.

Lục Diệp không nghĩ tới, chân nhân tú thế nhưng lại quay mệt người như thế.

“Nếu không ngày mai anh giúp em nói một tiếng với đoàn phim là em rời khỏi?” Chiến Đình Kiều nhìn thấy Lục Diệp như vậy, thật sự đau lòng.

“Tôi không cần!” Lục Diệp quả quyết cự tuyệt, “Chiến Đình Kiều, anh cũng không thể ngăn cản con đường tái xuất báo thù của tôi! Tôi mới chính là người muốn tiến vào giới giải trí!”

Chiến Đình Kiều bất đắc dĩ lắc đầu, nhưng đôi mắt hơi đỏ, bỗng nhiên nghĩ tới những hình ảnh trên đài của Lục Diệp cùng Bạch Dã Đồng, Chiến Đình Kiều lại càng có chút khó chịu.

“Anh đây vẫn muốn liên hệ cùng tổ tiết mục một chút.”

Chiến Đình Kiều híp híp mắt —— cái tổ tiết mục này, thật sự quá đáng! Không, thực rất xấu!

“Vì sao?” Lục Diệp khó hiểu.

Chiến Đình Kiều thanh âm tựa hồ rất êm dịu, “Anh không muốn nhìn thấy em cùng Bạch Dã Đồng ở bên nhau.”

Lục Diệp sắc mặt trầm xuống, nhàu mày, “Tiểu Bạch là bạn câu tôi! Hơn nữa..... Tôi lại không phải là gì của anh, anh không có quyền quản tôi a.”

Tiếng nói vừa dứt, Lục Diệp lập tức liền hối hận.

Cô không phải đào cái hố cho mình nhảy vào sao?

Quả nhiên, Chiến Đình Kiều nhanh chóng tiếp lời Lục Diệp nói: “Em lúc nào cũng đều có thể trở thành ai kia của anh, hơn nữa trước đó anh cũng đã nói với em rồi, sau này em cũng sẽ là người phụ nữ của anh.”

Lục Diệp cũng lười cùng anh tranh cãi tiếp, chỉ là thanh âm ngạnh vài phần, “Tôi mặc kệ anh nghĩ như thế nào, dù sao tôi với Tiểu Bạch cũng là bạn bè, anh không được làm gì quá đáng!”

Chiến Đình Kiều cũng không khỏi có chút ừy khuất.

Tiết mục hôm nay tiết mục buồn lóng cả ngày, anh cũng nhận một ngày. Nếu không phải vì Diệp Tử, anh đã sớm đem Bạch Dã Đồng hoặc nữ đạo diễn kia ném ra xa!

Sau đó Lục Diệp trở về thì nghỉ ngơi.

Cô mệt mỏi một ngày, thật sự vậy được không được.

Nhưng sau khi cô ngủ, Chiến Đình Kiều vẫn lên vào phòng cô.

Anh biết hôm nay Diệp Từ rất mệt, cho nên thừa lúc Diệp Từ ngủ rồi, hai tay của anh liền đặt ở bả vai và trên chân Diệp Từ nhẹ nhàng mát xa cho cô.

Diệp Từ tuy rằng ngủ nhanh, nhưng mơ mơ màng màng cũng có chút ý thức.

Cô cảm giác được một đôi tay mềm mại và rất ấm áp mát xa bả vai cùng chân mình.

Cô hơi mở mắt ra, liền nhìn thấy vẻ mặt nghiêm túc của Chiến Đình Kiều.

Lục Diệp có thể cảm giác được, Chiến Đình Kiều hẳn là chuyên luyện một chút thủ pháp mới đến. Nếu không đôi tay cứng đờ kia của anh nào có thể xoa ản tốt như thế được.

Lục Diệp trong lòng có chút cảm động.

Bất luận như thế nào, Chiến Đình Kiều có thể vì cô làm được cái này, đồng thời cô cũng hơi chút có thể cảm giác được, chính mình chỉ sợ là thoát không khỏi Chiến Đình Kiều.

Chính là.....

5 năm trước, cô bị Giang Văn Thăng lập kế hãm hại cô ngủ cùng với một người đàn ông khác, còn mang thai con của người đó, cuối cùng lại sinh non.....

Cô như vậy, thật sự có thể cùng ở bên Chiến Đình Kiều được nữa sao?

Không, hẳn là không thể được?

Có thể là do thủ pháp Đại Boss thật sự quá thoải mái, Lục Diệp trở mình liền ngủ.

Tiết mục ngày hôm đó cô thu sang ngày hôm sau đã cắt xong, tới ngày thứ ba thì cũng đã bắt đầu phát sóng.

Trưa hôm đó, Lục Diệp với Bánh bao nhỏ cùng nhau xem TV ở phòng khách, thiết đãi thời điểm, rất nhanh liền thấy được tiết mục chân nhân tú kia của Lục Diệp cùng Bạch Dã Đồng.

Nhưng cô không ngờ được, tiết mục này thế nhưng.....

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 62: Quá khoa trương đi

Lục Diệp lúc quay tiết mục kỳ thật không có cảm giác quá mức, nhưng giờ ngồi trước TV, cô thật sự xem đến ngây người.

Trong TV, cô cùng Bạch Dã Đồng hai người ái muội cực kỳ!

Tiết mục ban đầu là phần thăm hỏi, Lục Diệp đã làm sáng tỏ qua quan hệ của hai người chính là bạn bè thân thiết, còn nói Tiểu Bạch là nam khuê mật là chị em tốt của mình. Sau đó Tiểu Bạch cũng phối hợp lại Diệp Từ là anh em của anh, lúc sau trong tiết mục cũng thể hiện hai người trong thực tế cũng là bạn bè thân thiết vô cùng, tuyệt đối không có khả năng ở bên nhau.

Nhưng Lục Diệp không nghĩ tới chính là tổ tiết mục tổ lại lưu trữ đoạn trước, những cái đó chứng minh hai người chỉ là quan hệ bạn bè, hơn nữa bất luận như thế nào cũng không có việc có thể ở bên nhau, tổ tiết mục cắt hết hết thảy. Vì thế từ lúc bắt đầu, tiết mục này liền có vẻ cực kỳ ái muội.

Có thể bởi vì “Thăm hỏi” sẽ cho người khác ý niệm chủ quan, lúc sau hai người lại tương tác lẫn nhau càng là giấu đầu lòi đuôi, xem như thế nào mơ hồ như thế đó.

Ngay cả khi Lục Diệp tự mình xem, đều cảm thấy khoảng cách không quá lớn vậy.

Toàn bộ tiết mục cô rõ ràng cũng không có tới quá gần Tiểu Bạch mà.

Tổ tiết mục lúc quay bèn chọn các góc quay, hơn nữa tổ biên tập cắt nối cũng dùng một ít “mơ ám”.

Vì thế hiệu quả chính là như vậy.

Lục Diệp xem một nửa, TV cũng đã bị người khác tắt đi.

Lục Diệp ngẩng đầu, mới phát hiện Chiến Đình Kiều không biết xuất hiện ở phòng khách lúc nào.

Hình ảnh trong TV, anh xem đến cực kỳ giận, nhưng Diệp Từ ở bên cạnh, anh liền không muốn phát hỏa, thật sự không muốn để Diệp Từ nhìn thấy bộ dạng tức giận của mình.

Lục Diệp xấu hổ nhìn Đại Boss, chỉ có thể ngượng ngùng mà lại cứng đờ đi giải thích: “Cái kia..... Cái này không có liên quan tới tôi à.”

Lúc ở hiện trường, Chiến Đình Kiều cũng đã nhìn thấy tất cả quá trình quay, Lục Diệp rốt cuộc có cùng Tiểu Bạch mơ ám như thế hay không, Chiến Đình Kiều hẳn là đã biết rõ.

Chiến Đình Kiều đương nhiên biết, nhưng anh vẫn là tức giận.

Sau khi tiết mục phát ra, hưởng ứng tức khắc cũng coi như có chút nhiệt liệt. Vì thế thiên vương bát quái Chiến Vân Kỳ lại chạy tới.

Chiến Vân Kỳ thật sự càng ngày càng bội phục Lục Diệp.

“Thím hai, thím nhanh nói cho cháu nghe, thím rốt cuộc làm được như thế nào vậy!?” Chiến Vân Kỳ chớp chớp mắt, vẻ mặt như cúng bái.

Không thể không nói, lá gan Lục Diệp thật sự quá lớn.

“Cái gì như thế nào làm được?” Lục Diệp khó hiểu.

Chiến Vân Kỳ lấy di động mình ra, di động còn treo bức ảnh của Diệp Từ cùng Tiểu Bạch. Trên ảnh bị người photoshop ra một trái tim to đùng, hơn nữa phía dưới còn một đoạn văn tự, ghi là vợ chồng Bạch Diệp.

Lục Diệp vừa thấy, tức khắc khóe miệng đều run rẩy lên.

Cái gì mà vợ chồng Bạch Diệp!?

Thứ này cũng không thể để Đại Boss nhìn thấy được!

Lục Diệp đang muốn giựt lấy di động Chiến Vân Kỳ, nhưng Chiến Vân Kỳ rất mau liền thu lại di động mình. Phản ứng của anh rất mau lẹ, căn bản không cho Lục Diệp một chút cơ hội nào.

Chiến Vân Kỳ có chút đắc ý, nhướn mày liền hỏi: “Thím hai, thím nói cho cháu biết, thím rút cuộc là làm như thế nào mà dưới mí mắt chú hai lại thông đồng được đàn ông còn không bị chú hai thu thập!”

Thật là kỳ!

Không đúng, phải là thần mới đúng!

Lục Diệp tức khắc chống nạnh hai tay, giả vờ cá giận nói: “Xi xi xì, cái gì thông đồng đàn ông chứ.”

“Cái này cũng chưa tính là thông đồng à, à không, là tôi sai rồi! Có lẽ là mị lực của thím hai cũng đủ lớn, bị chọc ghẹo!”

Lục Diệp bất đắc dĩ lắc đầu: “Bị tổ tiết mục treu ghẹo cho choáng váng, tôi cùng Tiểu Bạch cái gì cũng đều không có hết, tổ tiết mục cắt thành như vậy đó chứ.”

“Không phải chứ?” Chiến Vân Kỳ thế nhưng không thể hiểu được có chút thất vọng. “Lá gan của tổ tiết mục kia cũng quá lớn à nha?!”

Anh đương nhiên có chút thất vọng, tuy anh nhất định sẽ giúp chú nhỏ nhà mình. Nhưng Chiến Vân Kỳ cũng không thể không thừa nhận, sua khi xem qua chương trình, anh cũng sắp trở thành fans của vợ chồng Bạch Diệp.

Trong chương trình hai người thật sự quá đẹp đôi có được hay không nà!

Vốn dĩ hai người chính là từ nhỏ cùng nhau lớn lên, bởi vậy cho người ta cảm giác phối hợp rất ăn ý. Hơn nữa trai tài gái sắc, lại tôn trọng nhau như khách ôn tồn lễ độ, còn có tổ tiết mục “suy nghĩ lí thú”, như vậy sao có thể cho ra được hình ảnh không làm cho người ta miên man bất định!

Quả nhiên là kịch bản, thiếu chút nữa làm hại Chiến Vân Kỳ tạo phản!

Lục Diệp xoa xoa đầu có chút đau mà nói: “Tôi cũng không biết a…….”

“Thím hai, chuyện này nhanh giải quyết đi, trên diễn đàn nhiều fans muốn thím cùng Tiểu Bạch ở bên nhau. Thím hai, nếu chú hai nhìn thấy được mà nói…….”

Lục Diệp cùng Chiến Vân Kỳ hai mặt nhìn nhau, hai người tức khắc lộ ra một biểu tình cực kỳ hoảng sợ.

Nói thật, đối với phản ứng của Chiến Đình Kiêu, hai người đều thật sự rất sợ hãi.

Lục Diệp lập tức phản ứng lại.

Đúng rồi, giải quyết! Cô phải mau chóng giải quyết mới phải! Nghĩ vậy, Lục Diệp tức khắc móc ra di động mình. Nhưng cô vừa mới chuẩn bị gọi cho Tiểu Bạch thì Bạch Dã Đồng cũng điện thoại tới.

“Tiểu Bạch, tiết mục đó anh xem chưa?”

Lục Diệp biết, Tiểu Bạch gọi tới, ít nhiều cũng có liên quan tới tiết mục vừa phát ra.

“Anh xem qua rồi, Diệp Từ, anh gọi tới chính là vì chuyện này.” Bạch Dã Đồng sắc mặt có chút tái nhợt, “Diệp Từ, đến lúc đó anh sẽ phát thanh mình nói cho người khác biết anh và em chỉ là quan hệ bạn bè bình thường.”

Bạch Dã Đồng trong lòng rốt cuộc là có chút vui mừng.

Đợi lâu như thế, anh rút cuộc cũng có được tin tức của mình cùng với Diệp Từ.

Hơn nữa mấy hình ảnh trong tiết mục cũng khá đẹp, đặc biệt là đã qua “điều chỉnh” những cái đó, sau khi nhìn thấy Bạch Dã Đồng liền nhịn không được mà tự mình lén lưu lại mấy tấm.

“Em cũng muốn……” Lục Diệp không khỏi nhíu nhíu mày, “Nhưng em vừa mới xem qua hợp đồng của em và tổ tiết mục, phía trên điều khoản đầu tiên là dùng để nhằm vào chúng ta…….”

Nói cách khác, trước khi tiết mục hoàn toàn thu xong, Lục Diệp cùng Bạch Dã Đồng đều không phải tự do. Hai người một khi có bất cứ hành động hoặc là kế hoạch khác, đều phải gửi công văn trước cho tổ tiết mục tổ.

Bạch Dã Đồng trước đó cũng không có xem kỹ hợp đồng, lúc này tự nhiên có chút áy náy: “Thực xin lỗi Diệp Từ, lỗi em xuống nước.”

“Sao có thể vậy chứ? Lại như thế nào, tiết mục này một khi tham gia, em cũng thật sự hưng phấn.” Lục Diệp trong lòng vẫn có chút cao hứng.

Đối với tất cả tiết mục này, Lục Diệp kỳ thật đều không sao cả. Cô đề ý vẫn là thái độ của Chiến Đình Kiêu.

Có lẽ…… Nếu Chiến Đình Kiêu nguyện ý mở một mắt nhắm một mắt thì chuyện này cũng dễ dàng cho qua?

“VẬY là tốt rồi.”

“Tiểu Bạch, em còn có việc, gác máy trước đây.”

“Được.”

Sau khi ngắt điện thoại, Lục Diệp liền bắt đầu các loại hao tổn tâm trí về chuyện này.

Thanh minh cũng không thể, mà tiết mục sau khi phát ra hồi lâu, khiến cho tiếng hô hào của hai người ở bên nhau càng ngày càng cao.

Lục Diệp thực sự đột nhiên bởi vì chuyện này mà tăng lên không ít fans, nhưng cô phát hiện, những fans đó cơ bản đều là fans cp.

Nói cách khác, một khi cô cùng Bạch Dã Đồng có quan hệ xa cách gì, những fans này lúc nào cũng đều sẽ vứt bỏ Diệp Từ.

Hiện giờ không chỉ những việc này, còn có Chiến Đình Kiều, Chiến Vân Kỳ đều giống như đang chờ cô công đạo, trong khoảng thời gian ngắn, áp lực Lục Diệp vô cùng to lớn.

“Thím..... Thím hai, cháu chuẩn trước đây! Nếu có việc gì, thím phải nói rõ với chú hai đó!”

“Weil!”

Lục Diệp căn bản kêu không được Chiến Vân Kỳ, mới một hồi, Chiến Vân Kỳ liền không thấy người đâu.

Lục Diệp quay đầu lại, vừa lúc đụng phải ngực của Chiến Đình Kiều.

Lại tới?!

Mỗi lần cô có chút không biết xử lý như thế nào lúc muốn quay đầu lại, Chiến Đình Kiều luôn là xuất quỷ nhập thần mà đứng ở sau lưng cô.

Lục Diệp ngẩng đầu, xoa xoa trán, “Chiến Đình Kiều..... Tôi.....”

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 63: Không cam lòng

“Humm?”

Thanh âm Chiến Đình Kiều đột nhiên liền ôn nhu lại.

Ánh mắt anh thâm thúy nhìn chăm chú Lục Diệp, trong mắt nhiều phần ôn nhu.

“Tôi..... Thật ra cái tiết mục kia, anh cũng thấy rồi đó..... Không có liên can gì tới tôi.”

Chiến Đình Kiều ánh mắt càng nhu.

Anh tuy rằng trong lòng khó chịu, nhưng anh cũng biết, chuyện này thật ra không có quan hệ quá lớn cùng với Lục Diệp.

Vì thế anh đỡ Lục Diệp lên, trầm giọng hỏi: “VẬY còn tiết mục sau này thì sao?”

“Tôi cùng Tiểu Bạch đều đã nói rõ ràng, nhưng có chút sợ sẽ làm trái với hợp đồng tổ tiết mục.” Lục Diệp nói đến cũng có chút buồn rầu.

Cô cũng không nghĩ tới, sau khi mình tái xuất lại gặp được nhiều vấn đề nan giải như vậy.

Chiến Đình Kiều ôm vòng qua bả vai Lục Diệp, đột nhiên nghiêm túc nói: “Em yên tâm, chuyện này cứ giao cho anh.”

Anh vốn dĩ không quen nhìn thấy tổ tiết mục tung tin đồn Diệp Từ cùng Tiểu Bạch, trong mắt Chiến Đình Kiều cho dù muốn cũng phải tung tin đồn anh à!

Nhưng vẫn không ai dám tung tin Đại Boss!

Vì thế, anh cũng chỉ có thể phong tỏa cùng phong sát các loại tin tức này mà thôi.

Tới rồi ngày hôm sau, Lục Diệp cơ hồ đã không cảm giác được bất cứ tin tức bất quá nào giữa mình và Tiểu Bạch. Không thể không nói, Chiến Đình Kiều rất có thủ đoạn.

Không chỉ có tổ tiết mục cùng các nhà truyền thông lớn đã thu hồi tất cả nội dung ái muội đó, ngay cả hướng gió quần chúng cũng bị Chiến Đình Kiều khống chế. Chỉ cần anh thông báo xuống, tự nhiên sẽ có danh sách truyền thông mua những tin tức cực kỳ quan trọng đó.

Vì sự tình của Lục Diệp, Chiến Đình Kiều cũng coi như hy sinh không ít.

Hơn nữa anh giống như không chế ở một góc độ thực tốt, để đề tài về Lục Diệp cũng không hạ xuống nhanh như vậy.

Hot search đứng đầu tuy là CP khác của Chiến Đình Kiều tung tin, nhưng xếp thứ hai tìm kiếm là mẫu quảng cáo của Lục Diệp.

Lục Diệp nhìn thấy hot search, trong lòng không khỏi có rất nhiều nghi hoặc.

Cô nhanh chóng tìm tới Chiến Đình Kiều, tính tìm anh hỏi rõ chuyện này một chút.

“Cái quảng cáo này không phải anh nhận cho tôi chứ?”

Chiến Đình Kiều cực kỳ tự nhiên gật đầu: “Em trước đó nhận chân nhân tú kia, anh để bọn họ kỳ sau đối khách quý. Hiện giờ em rất có thời gian để nhận mẫu quảng cáo này.”

Lục Diệp bắt lực.

Không phải cô không muốn nhận quảng cáo nước hoa này, mà quảng cáo này giống như cũng là sản nghiệp Chiến gia. Chiến gia có một nhãn hiệu chuyên về chế tác nước hoa, mấy ngày nay vừa lúc đẩy ra thị trường một series. Còn Lục Diệp là người đại diện, chính là series loạt nước hoa mới này.

Nước hoa dưới trướng của công ty Chiến Đình Kiều cũng coi như là lớn!

Vì thế, người đại diện nước hoa vốn dĩ của công ty họ thường là do ngôi sao nước ngoài đại diện. Còn hiện giờ..... Lục Diệp lại đi cửa sau suýt chút nữa là bay lên?!

Cái quái gì vậy trời?!

Cái quảng cáo này không nhận nổi rồi!

“Tôi có thời gian..... Nhưng là, tôi chỉ nghĩ làm tiểu ảnh hậu thôi, quay phim điện ảnh truyền hình càng tốt, không muốn nhận miếng phở mai vàng như thế a.”

Lục Diệp cả người không lời.

Cô nói không muốn, kỳ thật cũng là trái lương tâm.

Đối với một minh tinh mà nói, nhận được mớ đại diện như vậy là mơ ước thiết tha của mỗi nữ minh tinh! Cho dù không nổi, nhưng ít ra sau này con đường minh tinh khẳng định là thuận lợi, hơn nữa như vậy sau này lại dễ dàng đi lên con đường quốc tế hóa.

Lục Diệp trong lòng rất áp lực, cho nên cô không dám nhận.

“Em sợ làm hư?” Chiến Đình Kiều nhướn mày, ánh mắt lạnh lẽo thế nhưng có vài phần ngả ngón trêu ghẹo.

Lục Diệp thật là sợ cái này, nhưng cô như thế nào dám thừa nhận chứ!

“Làm hư không đến mức đó, tôi chính là sợ ngộ nhờ người chán ghét tôi rất nhiều, nhìn thấy tôi liền không muốn mua nước hoa nữa, rồi còn chửi bới thường kia cho anh nữa làm sao bây giờ!”

“Bồi thường được.”

“Phí đại diện của tôi không ít đâu nha.”

“Đủ trả.”

Chiến Đình Kiều nếu đã hạ quyết tâm, Lục Diệp tự nhiên cũng không có cách gì từ chối.

Cùng lúc đó, công ty giải trí Thịnh Diệp. Lục Lăng Tuyết nhìn tin tức trên mạng, cả người cả kinh tròng mắt đều sắp rơi xuống!

Trên đó nói, Lục Diệp sắp làm đại diện phát ngôn cho loạt nước hoa “Sơ Dao” mới ra gần đây của công ty Tinh Diệu!

Lục Lăng Tuyết nhìn thấy ảnh trên mạng, tức khắc tức giận đến cả người đều không nhận nổi.

Không đúng, cô không phải tức, mà là không cam lòng!

Vốn dĩ thủ mới hạn cũ toàn bộ chất đồng thêm, Lục Lăng Tuyết vẫn luôn muốn tìm cơ hội khiến cho Lục Diệp không thoải mái.

Không ngờ được cô còn chưa chờ được cơ hội, Lục Diệp kẻ mà cô ghen ghét lại ngày càng đỏ.

Dựa vào đâu chứ?!

Rốt cuộc là do kỹ thuật giường chiếu của Lục Diệp tốt, chinh phục được Chiến Đình Kiều hay là như thế nào?!

Lục Lăng Tuyết như thế nào cũng ngồi không yên, nhìn thấy tin hiện tại của Lục Diệp, cô liền tức giận hận không thể lập tức đập nát hết thảy máy tính.

Cô lập tức xông ra ngoài, vội vã chạy tới chỗ Giang Văn Thắng.

Giang Văn Thắng nhìn thấy Lục Lăng Tuyết tới đây, cả người có chút vô lực.

“Lăng Tuyết, em sao lại tới đây?” Giang Văn Thắng nhìn thấy sắc mặt Lục Lăng Tuyết không tốt, bởi vậy có chút mệt mỏi mà ứng phó.

Lục Lăng Tuyết trực tiếp trưng lên sắc mặt, “Văn Thắng, anh như thế nào còn mặc kệ việc của Lục Diệp?”

“Diệp Từ, cô ta xảy ra chuyện gì?” Giang Văn Thắng nghe được Diệp Từ, không khỏi có chút nhạy cảm.

Tuy trước đó Diệp Từ thiết kế hãm hại anh, nhưng chuyện tới hiện giờ, nếu Diệp Từ nguyện ý quay đầu lại, Giang Văn Thắng anh có lẽ vẫn sẽ tiếp nhận.

Cho nên lúc nghe được Lục Diệp, Giang Văn Thắng trong lòng vẫn là có chút hơi nổi lên ngọn sóng.

Lục Lăng Tuyết cực kỳ tự nhiên mà ngồi bên người Giang Văn Thắng, cô tóm lấy cánh tay Giang Văn Thắng, ý muốn cùng anh càng thân mật một ít, “Văn Thắng, lúc công ty vừa mới mở, xem như anh cùng Diệp Từ đứng tên trên danh nghĩa? Hiện tại cô ta mặc kệ công ty, anh không nghĩ tới, phải giáo huấn cô ta một chút sao? Huống hồ, cô ta trước đây còn khiến chúng ta xoay vòng vòng, anh hiện tại một chút ý gì cũng không có hay sao?”

Giang Văn Thắng đương nhiên không có ý tưởng.

Không, nên nói, anh vốn là có ý tưởng. Nhưng việc đều đã qua đi nhiều ngày như thế, so với mặt xấu của Diệp Từ, anh ngược lại giống như càng nhớ rõ cái tốt của Diệp Từ.

“Lăng Tuyết à, Diệp Từ hiện giờ lại tái xuất, đối công ty cũng có chỗ lợi a, em chẳng lẽ không có phát hiện, mấy ngày nay giá cổ phiếu công ty bắt đầu tăng lên hay sao?”

Lục Lăng Tuyết đương nhiên sẽ không chú ý tới cổ phiếu.

Công ty giải trí sau khi lên sàn, cổ phiếu cùng thị trường cơ hồ đều là do Giang Văn Thắng tới trấn cửa. Còn Lục Diệp ại là phụ trách bồi dưỡng các minh tinh, Lục Lăng Tuyết lại là.....

Trong công ty các loại lén lút tiêu tiền thu mua cổ phần.

Hiện tại lại nói tiếp, cô ở trong công ty đã xem như là đại cổ đông.

Nếu không phải còn kém hơn một chút so với Giang Văn Thắng, Lục Lăng Tuyết thậm chí đều muốn trực tiếp đá Giang Văn Thắng đi rồi.

Bây giờ còn chưa được, cô vẫn là cần ổn định.

Lục Lăng Tuyết hít sâu một hơi, tận lực về mặt ôn hoà mà nói: “Văn Thắng, Diệp Từ cô ta đối với anh như vậy, anh còn giúp cô ta như thế sao? Cô một bên chơi anh không tính, một bên đã cùng đàn ông khác ở bên nhau. Tiết mục khoảng thời gian trước anh không thấy sao? Cái gì Bạch Dã Đồng, còn có Chiến Đình Kiều. Diệp Từ hiện giờ bên người toàn đàn ông ưu tú à, anh cũng đừng hy vọng cô ta còn có thể quay lại nhìn anh!”

“Kia..... Kia lại như thế nào?”

Giang Văn Thắng sắc mặt đã có chút không quá thích hợp.

Không thể không nói, Lục Lăng Tuyết nói cơ hồ toàn bộ chọc tới rồi chỗ đau anh, anh thật sự nghe không nổi nữa.

“Còn như thế nào nữa? Nếu anh không làm gì, nói không chừng công ty cũng sắp bị Diệp Từ đoạt mất rồi. Như vậy còn không tính, cô ta còn muốn vùi vào trong ngực người đàn ông khác nữa. Văn Thắng, anh thực sự tiếp tục nhìn thấy như vậy sao?”

Giang Văn Thắng trong đầu đã hiện ra hình ảnh thê thảm sau này của mình.

Không thể không nói, Lục Lăng Tuyết nói mang theo sự mê hoặc cực kỳ, thật sự khiến cho trong lòng Giang Văn Thắng khó chịu khác thường.

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 64: Thăm dò

Lục Lăng Tuyết tiếp tục kích động cảm xúc Giang Văn Thắng, “Văn Thắng, anh nhanh chóng ra quyết định đi!”

Giang Văn Thắng trầm ngâm một chút, rồi dần dần thỏa hiệp dưới sự bức bách của Lục Lăng Tuyết. Có lẽ, Diệp Từ thật sự sẽ không quay lại.

Hơn nữa cô ta cũng thật sự lừa gạt mình.

Phàm là cô còn chút tình cảm nào đối với mình thì sẽ không bao giờ để mình ngủ cùng với gái phong trần.

“Được, cô tính làm như thế nào?”

Lục Lăng Tuyết rộng mở thông suốt, trong mắt dần dần dâng lên một tia giao hoạt, “Việc cấp bách hiện giờ là phải thăm dò rõ ràng thái độ của Lục Diệp đối với Thịnh Diệp.....”

Ngày hôm sau.

Lục Diệp sáng sớm tinh mơ liền nhận được tin tức, Lạc An của công ty giải trí Thịnh Diệp sắp diễn phim mới.

Lúc trước Lạc An chính là do Lục Diệp nhìn trúng tiến cử vào công ty, mấy năm nay Lạc An phát triển vẫn rất ổn định, chính là..... hôm nay câu ta lại nhận quay một bộ phim truyền hình cực kỳ cầu huyết!

Hơn nữa đạo diễn phim đó, Lục Diệp cũng cũng biết đến. Hoàn toàn chính là đạo diễn hạng ba, không bản lĩnh cũng thôi đi, còn rất háo sắc. Lục Diệp thậm chí còn nghe nói, đạo diễn kia thậm chí còn có dấu hiệu “ăn” luôn cả nam lẫn nữ.....

Trước đây Lục Diệp không có quan qua sự việc công ty, nhưng sau lưng mình vẫn ấp ủ kế hoạch.

Cô hiện giờ cần chính là nhân mạch cùng tiền tài, mà hết thảy này đều phải đợi đến khi cô tái xuất ổn định hẳn rồi mới có thể làm được.

Nhưng hiện tại thấy tình hình phát triển của Lạc An, Lục Diệp cũng thật sự nhìn không được.

Cô lập tức gọi điện thoại cho Giang Văn Thắng.

Giang Văn Thắng nhanh chóng tiếp điện thoại, đầu bên kia, thanh âm anh nghe ra cực kỳ lạnh nhạt, “Diệp Từ, em sao lại còn nhớ tới anh vậy?”

Lục Diệp cười gượng hai tiếng, nói: “Hơ hơ, em như thế nào quên anh chứ? Văn Thắng, anh gần đây hẳn là sống không tệ chứ?”

Ít nhất hẳn là rất dễ chịu đi, nói cách khác, như thế nào lại nghĩ đến việc để cho Lạc An nhận vai diễn như vậy!

“Tạm tạm, có lẽ em biết, không có em, cuộc sống anh rất là khổ sở.”

Lục Diệp nghe được Giang Văn Thắng nói lời ái muội như vậy, trong lòng sắp phát nôn. Cô cũng lười tiếp tục cùng Giang Văn Thắng đánh thái cực, đơn giản trực tiếp đi thẳng vào vấn đề, “Anh vì sao sắp xếp cho Lạc An nhận bộ phim truyền hình kia?”

Giang Văn Thắng lại tiếp tục cùng Lục Diệp đánh đố, “Diệp Từ, tốt xấu gì chúng ta cũng là quan hệ bạn bè nam nữ, em mới cùng anh chia tay không bao lâu, liền ở trước mặt anh hỏi thăm sự tình của người đàn ông khác, như vậy thật sự tốt sao?”

Lục Diệp trong lòng cảm thấy không có gì là không tốt cả.

Cô thật sự không muốn cùng Giang Văn Thắng tiếp tục nói lời vô nghĩa nào nữa.

“Giang Văn Thắng, tôi hy vọng anh có thể trả Lạc An lại cho tôi. Cậu ta lúc trước là ký với tôi, trên hợp đồng cũng có tên của tôi, tôi hoàn toàn có nghĩa vụ tới sự phát triển sau này của cậu ta.”

Đương nhiên, Lục Diệp trong lòng muốn nhất chính là có thể cùng trả lại công ty cho cô, đừng lại tiếp tục đập hư nữa!

Năm năm nay, việc của tập đoàn Thịnh Diệp, Lục Diệp vẫn luôn không ít quản, kỳ thật sự việc ở công ty, Lục Diệp ngược lại là cổ đông bỏ ra nhiều tâm tư nhất.

“Được thôi, Lạc An có thể về bên cô, nhưng cổ phần công ty của cô toàn bộ lấy ra hết.”

“Làm sao có thể!”

“Cô yên tâm, chỉ cần cô giao tất cả cổ phần tập đoàn Thịnh Diệp ra đây, tôi còn có thể cho cô một số tiền, bao gồm cả Lạc An cô muốn.”

Lục Diệp thật sự nhin không được trọn trắng mắt.

Nghề sĩ lúc trước cô ký lại không chỉ là một mình Lạc An, chỉ là bởi vì sự việc hiện tại của Lạc An đã bại lộ, bị ảnh hưởng, Lục Diệp mới có thể như vậy.

Cô trước nay đều không phải loại loại người có ánh mắt thiên cận, chỉ biết thấy lợi ích trước mắt.

Nhưng Giang Văn Thắng khẩu khí rất lớn, Lục Diệp không khỏi thử hỏi: “Ha, anh có thể cho tôi bao nhiêu tiền?”

“Cô ra giá đi.”

Lục Diệp trong lòng hồ nghi, nghĩ đến bản hợp đồng giữa mình và Chiến Đình Kiều kia, cô theo bản năng mà buột miệng thốt ra: “Một trăm triệu, anh có không?”

Giang Văn Thắng thanh âm nghe tới đắc ý cực kỳ, giống như anh ta thật sự có được nhiều đó tiền.

Lục Diệp trong lòng không khỏi càng thêm nghi hoặc.

“Như thế nào không có chứ? Lục Diệp, chỉ cần em muốn, lấy ra toàn bộ cổ phần trong tay cô thì một trăm triệu có là bao?”

“Được, chúng ta giao dịch như thế nào?”

Một lúc sau Lục Diệp cùng Giang Văn Thắng hẹn thời gian và địa điểm.

Món nợ trước đây với Giang Văn Thắng, Lục Diệp trong lòng có một tính toán chút. Nếu nói tiền tiết kiệm trong tay Giang Văn Thắng, Lục Diệp có thể biết được chắc chắn, có thể có mấy triệu cũng không chừng. Nhưng với hiện tại, anh lại có thể bỏ ra một trăm triệu để mua số lượng cổ phiếu không được xem là quá nhiều kia trong tay Lục Diệp.

Đây là cái bẫy sao?

Lục Diệp sửa sang lại một chút chính mình, rồi sau đó dẫn theo Bánh bao nhỏ cùng ra ngoài.

Sau khi tới nơi đã hẹn với Giang Văn Thắng, Giang Văn Thắng đã gấp gáp mà chờ ở bên trong.

Lục Diệp ôm Bánh bao nhỏ vừa đến, Giang Văn Thắng liền đứng dậy đón chào.

nhìn thấy Lục Diệp hiện tại, Giang Văn Thắng cũng có vài phần như ảo giác.

“Khụ khụ, Diệp Từ.....” Giang Văn Thắng lên tiếng chào đón.

Lục Diệp ôm Bánh bao nhỏ, căn bản liền không có ý nói chuyện tào lao với Giang Văn Thắng.

“Hợp đồng đâu?”

Lục Diệp buông Bánh bao nhỏ xuống, lại tháo kính râm xuống.

Giang Văn Thắng lập tức lấy ra hợp đồng đưa qua, Lục Diệp cúi đầu vừa nhìn, hợp đồng đúng là không có vấn đề gì. Không chỉ như thế, hơn nữa ngay cả tờ chi phiếu một trăm triệu kia, Giang Văn Thắng cũng đã sớm chuẩn bị đặt ở bên cạnh.

Lục Diệp cầm hợp đồng, lười nhác mà nói: “Vậy anh đưa tiền trước cho tôi đi?”

Giang Văn Thắng có chút chần chờ.

“Anh mang đến dù sao cũng là chi phiếu, tôi còn có thể đoạt lấy chi phiếu mà không ký hợp đồng hay sao?”

Cô chính là muốn xem xem tờ chi phiếu này rốt cuộc tên gì.

Giang Văn Thắng cảm giác được trong lời nói của Lục Diệp giọng điệu khinh bạc mang tính công kích, không khỏi sắc mặt ửng đỏ. Dĩ vãng lúc anh còn tự ti, Diệp Từ trước nay đều không đối xử với anh như thế.

Hiện tại Giang Văn Thắng cũng âm thầm cảm giác được, năm đó Diệp Tử rất kiêu ngạo, nhưng lại vì anh mà trở nên khiêm nhường.

Một tia tiếc hận lướt qua, Giang Văn Thắng chung quy không có nghĩ nhiều.

Nếu hiện tại anh đã quyết định cùng Lục Lăng Tuyết huỷ hoại Lục Diệp, anh tự nhiên cũng không thể quay đầu lại.

Lục Diệp tiếp nhận chi phiếu, cầm trong tay làm bộ không chút để ý mà nhìn thoáng qua, rồi sau đó liền đặt ở một bên.

Giang Văn Thắng thoạt nhìn tựa hồ có chút khản trương, “Diệp Tử, mau chóng ký hợp đồng đi.”

“Gấp gáp cái gì? Ăn trước chút gì đi.”

Lục Diệp quả thực cầm lấy đôi đũa, rồi bắt đầu ăn. Hợp đồng cô vứt ở một bên, chi phiếu cũng đặt ở một bên trên ghế.

Giang Văn Thắng nhìn thấy Lục Diệp như vậy, không khỏi trong lòng lại loạn cả lên.

Nhưng rất nhanh anh lấy lại tinh táo “Cô mau ký hợp đồng đi, tôi phải về còn bận công việc.”

“Vội cái gì? Vội vàng cây cầy cùng Lăng Tuyết à?” Lục Diệp dù bận vẫn ung dung múc một muỗng canh cho mình, cô không cẩn thận, tay không cầm chắc, thìa dừng ở trên bàn.

Nước canh uốn lượn mà rơi trên hợp đồng, hợp đồng tức khắc nhăn dúm dó.

Lục Diệp giả vờ ngạc nhiên, không khỏi nói: “Ai nha, hợp đồng không ký được rồi!..... Văn Thắng, thật xin lỗi a! Nhưng không sao, chúng ta lần sau lại ký, anh yên tâm, chỗ tiền kia tôi sẽ trả cho anh.”

Cô nói, lập tức bắt đầu sờ soạn tờ chi phiếu mà mình vừa mới để xuống lúc nãy.

Cô trước đó cố ý đem tờ chi phiếu lên đặt ở phía dưới móng của Bánh bao nhỏ, vì chính là.....

“Bé con này, lại ngồi lên tờ chi phiếu.....”

Không thể không nói, tờ chi phiếu kia vẫn là mới mẻ, nóng hổi.

Lục Diệp xấu hổ mà hướng Giang Văn Thắng cười cười, lúc sau lại vội vàng bế Bánh bao nhỏ lên, nói: “Thật ngại quá, nhóc này không hiểu chuyện, làm bẩn chi phiếu anh rồi. Giờ tôi muốn dẫn nhóc về nhà sửa sang một chút, anh tự nhiên nha.”

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 65: Vui vẻ trong người

Lục Diệp bế Bánh bao nhỏ lên liền nhanh chóng chuẩn.

Nhưng sau khi đi ra ngoài, cô cũng không vội vã trở về.

Lục Diệp ôm Bánh bao nhỏ, tìm vị trí lên nhìn.

Không sai, cô chính là cố ý! Tất cả vừa nãy đều là cô diễn, cô một mặt muốn thăm dò Giang Văn Thắng, mặt khác cũng muốn cho anh bài học.

Ai kêu tên tra nam xấu xa như vậy, lại còn trút lên đầu Lạc An!

Hừ, cô chính là muốn cho Giang Văn Thắng một chút màu sắc xem xem!

Mà lúc này, trong tiệm ăn, Giang Văn Thắng vốn dĩ một chút cảm giác cũng không có. Nhưng lúc anh nhìn thấy bàn hợp đồng trên bàn đã bị canh làm cho nát nhừ, còn có tờ tiền trên ghế kia dính chất lỏng không rõ, Giang Văn Thắng sắc mặt tức khắc phảng phất như ăn một mồm to thứ đồ ghê tởm vậy.

Anh cảm giác như mình đang nuốt một con ruồi bọ sống sờ sờ.

Tờ chi phiếu trên ghế kia, anh lấy cũng không được, không lấy cũng không được.

Lục Diệp nhìn, buồn cười cực kỳ. Cô vỗ vỗ đầu Bánh bao nhỏ, không khỏi tán thưởng nói: “Nhóc con à, con cũng rất được a!”

Bánh bao nhỏ cao hứng cực kỳ, cả người liền cạ vào lồng ngực Lục Diệp.

Cô tiếp tục nhìn, thực mau liền thấy Giang Văn Thắng dùng hai ngón tay cầm lên tờ chi phiếu kia. Không chỉ có như thế, lại còn có vẻ mặt vô cùng ghét bỏ.

Lục Diệp thiếu chút nữa cười ra tiếng.

Sau khi xem đã đời, cô liền dẫn Bánh bao nhỏ về nhà.

Sau khi trở về, Lục Diệp tuy rằng cảm giác rất vui vẻ, nhưng sự nghi ngờ của cô không có rõ ràng toàn bộ. Cô nghĩ như thế nào cũng không nghĩ thông suốt lắm, số tiền này của Giang Văn Thắng đến tột cùng là từ đâu.

Suy nghĩ một lát không có kết quả, Lục Diệp bỗng nhiên nhận được tin của Lạc An.

Trên WeChat, Lạc An gửi một bức ảnh, ảnh chụp cậu ta ở ktv cùng vài người uống rượu.

Lục Diệp trả lời bằng một dấu chấm hỏi.

Lạc An thấy Lục Diệp có phản ứng, lập tức cũng hồi đáp tin nhắn. Vì thế Lục Diệp liền nhìn thấy di động bên kia vẫn luôn hiện đối phương đang gõ..... Nhưng chậm chạp mà không thấy hồi đáp.

Đại khái qua thật lâu, Lạc An mới gửi một cái icon khóc to.

Diệp Từ có chút bất đắc dĩ.

Cô vẫn luôn xem Lạc An là em trai mình, mà trên thực tế, Lạc An cũng xác thật rất giống em trai mình. Rõ ràng lúc ở bên ngoài đều thể hiện là một soái ca Hàn Quốc lạnh lùng kiêu ngạo, nhưng ở trước mặt mình liền biến thành cún con ngoan ngoãn, thường xuyên làm nũng ỷ khuất chuyện thả thính!

Nhưng ở giữa ấn tượng của công chúng, Lạc An lại là một nam sinh vô cùng cao ngạo!

Diệp Từ chỉ có thể tiếp tục đặt dấu chấm hỏi.

Lạc An đã gửi một vị trí.

Lục Diệp nhìn thấy này, tức khắc trong lòng rộng mở thông suốt. Lạc An hẳn là đang hy vọng mình đi tìm cậu ta.

Nhưng cô khẳng định là không đi được.

Hơn nữa, cô hiện giờ cũng không còn mặt mũi nào nhìn Lạc An nữa..... Lúc trước rõ ràng là cô ký với Lạc An, giờ lại hại chún con người ta thiếu chút nữa lâm vào cuộc phân tranh bán mình cùng với xã giao, Lục Diệp nào không biết xấu hổ mà còn nhìn cậu ta nữa!

Vì thế cô chỉ có thể gửi giọng nói qua.

Lạc An cơ hồ tiếp liền!

Trên thực tế, từ lúc Diệp Từ bắt đầu trả lời câu đầu tiên cho cậu ta, tầm mắt cậu ta liền nhìn chăm chăm vào di động không rời đi.

Lạc An cơ hồ là đang trông chờ tin nhắn của Diệp Từ.

Lục Diệp nghe được thanh âm Lạc An, không khỏi có chút xấu hổ mà an ủi: “Tiểu An..... Cậu có khỏe không?”

“Không khỏe..... Diệp Từ chỉ mau trở lại đi!” Lạc An thanh âm càng thêm ủy khuất, “Không có chị ở đó, Thịnh Diệp tôi thật sự ở không nổi nữa.....”

Lục Diệp tin tưởng Lạc An, nhưng để tránh một số việc ngoài ý muốn và phiền phức, cô vẫn nên thay đổi cách khác thử hỏi: “Hiện tại công ty không phải khá tốt sao? Hôm nay Giang Văn Thăng trả cho tôi tiền lương nữa chứ, anh ta hiện tại thoát nhìn như là tay nhà giàu mới nổi!”

Lạc An kỳ thật là biết chuyện này.

Tất cả sự việc Thịnh Diệp, cậu ta đều rất cho rõ ràng.

Mà cậu ta sở dĩ biết nhiều như vậy, đơn thuần chính là vì Diệp Từ.

“Số tiền kia của anh ta, có được là từ chỗ Lục Lăng Tuyết.” Lạc An thanh âm bỗng nhiên trầm thấp xuống.

“Lục Lăng Tuyết? Cô ta đào đâu ra nhiều tiền như vậy?”

“Nghe nói là lấy từ trong nhà, những việc này tôi đều đã điều tra quá, chị yên tâm, sẽ không có giả đâu.”

Lục Diệp cũng không có truy hỏi Lạc An vì cái gì muốn đi tra những việc này, chỉ là nghĩ đến Lục Lăng Tuyết lấy tiền từ trong nhà! Cũng chính là từ Lục gia.....

Lục gia cũng không có nhiều tiền như vậy mà! Trừ phi.....

Chẳng lẽ.....

Lục Diệp liền tưởng đến sự kiện kia, trong lòng tức khắc có chút không ngăn nổi phẫn nộ.

Nếu Lục Lăng Tuyết thật sự động tới số tiền kia, cô có chết cũng sẽ không bỏ qua cho Lục Lăng Tuyết!

“Tiểu An, cảm ơn cậu, chuyện của cậu, tôi sẽ tận lực nghĩ cách giúp cậu.”

“Úm không có việc gì, Diệp Từ, chị cũng nghỉ ngơi sớm đi.”

Lục Diệp vừa dứt lời, trong lòng trước sau không cách nào bình tĩnh trở lại được. Cô giờ danh bạ di động ra, không khỏi nhìn thấy một cái tên “người dưng đã từng quen thuộc nhất” Lục Kiến Nghiệp.

Người này là cha của cô mười mấy năm không có liên hệ.

Lục Diệp đầu ngón tay liền dừng ở tên Lục Kiến Nghiệp, nhưng cô nhìn nửa ngày, trước sau cũng không có dũng khí ấn xuống.....

Chiến Đình Kiều ngay lúc này đột nhiên vào cửa phòng Diệp Từ.

Anh vốn muốn lên la lên lút mà vào, không nghĩ tới Diệp Từ vẫn chưa ngủ.

Hơn nữa lúc này Diệp Từ, biểu tình rõ ràng có chút cô đơn cùng ưu buồn. Chiến Đình Kiều mới ngồi bên cạnh Diệp Từ, không ngờ tới Diệp Từ lại bỗng nhiên ôm lấy anh.

Chiến Đình Kiều có chút giật mình ngáy người.

Nhưng mà Diệp Từ giọng nói trong trẻo lại mang theo vài phần u oán, “Chiến Đình Kiều..... Cho tôi mượn, cho tôi mượn một chút.”

Cô hiện giờ trong lòng thật sự khó mà tiếp thu được.

Đối với Diệp Từ mà nói, cô vẫn luôn rất coi trọng tình cảm người nhà mình. Cho nên vừa thấy đến tên Lục Kiến Nghiệp, Lục Diệp tâm tình liền không thể hiểu được mà không tốt.

Dù sao cũng là ba ba, cô phải như thế nào mới có thể không để bụng được?

Chiến Đình Kiều cảm giác được ghé sát gần vào người Lục Diệp, trong lòng tức khắc mềm mại xuống. Bàn tay anh nhẹ nhàng vỗ lưng Lục Diệp, ôn nhu hỏi nói: “Đã xảy ra chuyện gì?”

“Tôi có chút khổ sở..... Chiến Đình Kiều, anh đừng hiểu lầm nha, tôi chỉ tùy tiện bắt lấy một người thôi.” Lúc này Lục Diệp đã khôi phục lại, cô từ trong người Chiến Đình Kiều rút ra, một đôi mắt có chút đỏ, “Tôi ngày mai phải về nhà mình một chuyến.”

Lục Diệp vừa nói như thế, Chiến Đình Kiều liền lập tức hiểu Lục Diệp rốt cuộc vì cái gì mà lại như vậy.

Đối với việc nhà Lục gia, Chiến Đình Kiều vẫn là biết một chút.

“Anh đi cùng em.”

Chiến Đình Kiều nói không phải câu hỏi, mà là câu khẳng định. Trong lòng anh tự đáy lòng cảm thấy, Lục Diệp trở về sẽ bị khi dễ. Cho dù như thế nào, anh cũng phải bảo vệ Diệp Từ.

Ít nhất lúc cô yếu thế, còn có anh ở cạnh.

Lục Diệp giả vờ không nghe thấy ý tứ khẳng định trong giọng nói của Chiến Đình Kiều, chỉ có thể cười gượng từ chối: “Tôi về nhà tôi, anh trở về cùng tôi làm gì.”

“Gặp cha vợ.” Chiến Đình Kiều thanh âm trầm thấp lại, “Nếu cần thiết, anh nhất định sẽ thay em “chiều đãi” ti mi cha vợ.”

Lục Diệp cảm thấy, Chiến Đình Kiều thanh âm mờ ám, giống như có âm mưu to lớn gì ở bên trong vậy.

“Chiến Đình Kiều, anh có phải biết cái gì hay không?”

Chiến Đình Kiều nhướng mày, biểu tình không được xía vào, “Chuyện của em, anh sẽ tận lực.”

Lục Diệp vừa nhướng mày lên, không khỏi nghĩ: từ “tận lực” kia của Chiến Đình Kiều hẳn là sắp nghịch thiên quá rồi?

Tuy rằng cô rất chán ghét Lục Kiến Nghiệp, rồi lại đối với việc Lục Kiến Nghiệp là cha mình mà cảm thấy khổ sở..... Nhưng nếu thật sự khiến cho Lục Kiến Nghiệp gặp phải chuyện gì, Diệp Từ cũng vẫn rất đau khổ thôi.

Cô nhìn Chiến Đình Kiều, lại thấy vẻ mặt Chiến Đình Kiều trầm ổn nắm chắc thắng lợi.

Không biết vì cái gì, nhìn thấy Chiến Đình Kiều như vậy, tâm tư Lục Diệp dần dần yên ổn lại.

Cô đối với Chiến Đình Kiều có một loại cảm giác tin tưởng khó hiểu, cô tin rằng anh là có chừng mực.

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 66: Về nhà

Sáng sớm ngày hôm sau, Lục Diệp liền thu dọn đồ đạc, còn Chiến Đình Kiều cũng khẳng khái muốn cùng Diệp Từ trở về nhà.

Không phải là anh xen vào việc người khác, mà là Lục Kiến Nghiệp có một số việc, có thể Diệp Từ cũng không biết, mà Chiến Đình Kiều anh tiện tay là có thể tra rõ đến rành mạch.

Lục Diệp cũng không có ngăn cản, một mình cô trở về, có chút tứ cổ vô thân, giống như cũng không thực sự tốt lắm.

Nhưng để tránh cho những thứ phiền phức không cần thiết, hai người không thể dẫn theo Bánh bao nhỏ.

Bánh bao nhỏ thoạt nhìn có chút khổ sở mà thút thút, vẻ mặt ghét bỏ đầy đầy Chiến Vân Kỳ sau lưng nhóc.

Chiến Vân Kỳ không ngờ tới Bánh bao nhỏ lại đối xử với mình như vậy, tức khắc khóe miệng run rẩy, khô cần mà nói: “Way..... Anh tốt xấu gì cũng là anh của nhóc, sao ghét bỏ anh như thế, thật sự tốt sao?!”

Bánh bao nhỏ căn bản không để ý tới Chiến Vân Kỳ.

Nó nước mắt lưng tròng đưa tiễn Lục Diệp cùng Chiến Đình Kiều, một mình mình liền buồn rầu lẩn vào trong phòng.

Chiến Vân Kỳ quyết đoán bị ghét bỏ.....

Nhưng vì công đạo của chú nhỏ với mình, Chiến Vân Kỳ lại không dám vứt bỏ Bánh bao nhỏ.

Thôi đành vậy, anh chỉ có thể trấn thủ ở cửa.

Chỉ là hy vọng, Chiến Đình Kiều cùng Lục Diệp nhanh nhanh trở về a.....

Phố Cao Nhị, Lục gia.

Lục Diệp cùng Chiến Đình Kiều rất mau liền đến nơi.

Kỳ thật 5 năm trước, Lục gia ở thành phố Hải Vân này thực lực cùng thế lực vẫn là không thể khinh thường.

Khác với Chiến gia chính là Chiến gia ở thành phố Hải Vân sớm đã vượt khỏi. Từ thái gia gia Chiến Đình Kiều bắt đầu đã rất là khá giả, từng thế hệ lần lượt truyền đi, mỗi một đời người thừa kế đều có đủ năng lực cùng thủ đoạn mạnh mẽ, cứng rắn. Vì thế Chiến gia ở thành phố Hải Vân dần dần sát phong vân, rồi tới đời Chiến Đình Kiều này sản nghiệp dần dần bắt đầu mở rộng, có sản phẩm đã được tiêu thụ ra thị trường nước ngoài.....

Thời điểm khởi đầu, tình trạng của Lục gia và Chiến gia cũng không sai biệt lớn lắm.

Không ngờ tới đến đời Lục Kiến Nghiệp này mới qua mấy năm thời gian..... công ty liền dần dần xuống dốc.

Lục Kiến Nghiệp người này rất có vài phần đua đòi, bên người còn có mẹ của Lục Lăng Tuyết Trần Thục Diệp thường thường rớt những lời thổi gió bên gối. Trước đây mấy đề án mới của công ty cuối cùng đều bởi vì rất nhiều vấn đề mà làm một nửa rồi vẫn không có thực hiện được hết.

Mấy năm nay Lục Lăng Tuyết tiêu tiền ăn xài phung phí.

Mấy ngày hôm qua, cô ta lại cầm một trăm triệu đưa cho Giang Văn Thắng, muốn mua cổ phần của cô ở tập đoàn Thịnh Diệp!?

Lục Diệp trong lòng cười lạnh, bắt gác nắm lấy tay Chiến Đình Kiều.

Kế tiếp, cô còn có một trận ác liệt phải đánh.

“Anh chút nữa rồi vào.” Lục Diệp nói với Chiến Đình Kiều.

Chiến Đình Kiều cũng không hỏi vì sao, liền theo ý Lục Diệp mà nói “Được”.

Lục Diệp xách túi vào Lục gia trước, cô nhấn chuông cửa, mở cửa lại là Trần Thục Diệp.

Trần Thục Diệp một thân hàng hiệu, lười nhác ra mở cửa. Nhưng nhìn thấy người đứng trước cửa là Lục Diệp thì nụ cười trên mặt bà ta chợt cứng đờ.

“Lục Tư Tiêu, mày còn về làm cái gì?”

Trần Thục Diệp chưa bao giờ gọi cô là Lục Diệp, bà ta còn không muốn gặp Lục Diệp còn hơn so với Lục Lăng Tuyết, tự nhiên sẽ không muốn gọi cô bằng cái nghệ danh còn nổi tiếng hơn cả Lục Lăng Tuyết.

“Dì à, tôi có chút đồ để quên ở nhà, nên về tìm.”

“Mày muốn tìm cái gì, đến lúc đó a dì tôi đây mang qua cho.” Trần Thục Diệp vẻ mặt không kiên nhẫn, thậm chí từ khi mở cửa đến bây giờ, bà ta đều chỉ mở cửa hé hé, như là sợ Lục Diệp nhìn thấy được tình hình bên trong.

Cứ như vậy, Lục Diệp càng không thể đi.

Cô khoanh tay trước ngực, lười nhác mà nói: “Tôi tìm thứ mà ông nội để lại cho tôi.”

“Tao tìm cho mày.”

“Dì à, như vậy không tốt lắm? Đồ ông nội tặng tôi rất quý giá, dĩ nếu thật sự chạm vào, làm rơi, làm hỏng rồi thì làm sao bây giờ a?”

“Mày cho rằng tao để ý chút đồ vật này của mày à?” Trần Thục Diệp sắc mặt tức khắc liền khó coi, “Dù sao mày cũng không được vào.”

“Đây là nhà tôi, tại sao không được vào!”

Lục Diệp tay nắm chặt thành nắm đấm, móng tay thật sâu mà cắm chặt vào lòng bàn tay.

Phải, cô đã mấy năm không trở lại, nhưng cô vẫn cứ là người Lục gia! Đặc biệt, trong người Lục Diệp cô còn chảy dòng máu của Lục Kiến Nghiệp, mà mẹ đàn bà trước mắt Trần Thục Diệp là tha gì kia chứ?

Nếu so đo tiếp thì Trần Thục Diệp bà mới là người ngoài đúng không?

Đảo lộn trắng đen đầu đuôi như vậy, Lục Diệp thật sự có chút chịu không nổi.

Mới có mấy năm công phu, Trần Thục Diệp cũng đã giọng khách lần át giọng chủ rồi. Nếu lại thêm vài năm nữa, Lục Diệp cô có thể không lưu lại cái họ luôn chứ?

“Lục Tư Tiêu, này đúng thật là nhà mày. Nhưng mày cũng nên rõ ràng, lúc trước người nói không bao giờ trở về cũng là mày à.” Trần Thục Diệp căn bản là không rơi vào bẫy Lục Diệp, “Nếu chính mày đã nói ra, vậy mày cũng nên thực hiện được, mày có người đàn ông rồi thì không xem cái nhà này là nhà nữa, bị đàn ông vứt bỏ thì lại xem nhà là khách sạn mà quay về ư?”

Lục Diệp cười lạnh.

Cô quả thật có nói qua những lời như vậy.

Năm đó Lục Kiến Nghiệp khiến cho ông nội từ nhỏ yêu thương cô tức đến nằm trên giường bệnh, sau đó Lục Diệp liền cùng Lục Kiến Nghiệp nhất đao lưỡng đoạn.

Chỉ là những lời này là Lục Diệp chỉ nói với Lục Kiến Nghiệp, trước nay chưa hề nói qua với Trần Thục Diệp.

Bà ta làm sao biết được?

Nghe lên? Hay là nói..... Là Lục Kiến Nghiệp nói cho bà ta biết?!

Lục Diệp cũng mặc kệ, đối phó với Trần Thục Diệp loại người này, cô căn bản không thể bảo thủ không thay đổi. Nghĩ vậy, cô trực tiếp đẩy Trần Thục Diệp qua mà xông vào.

Vừa vào trong, cô cũng rút cuộc xem như sáng tỏ —— Trần Thục Diệp vì sao lại không muốn cho cô vào.

Trong phòng khách đặt một bàn mặt chược hỗn độn, mấy cái lão bà cùng bàn Trần Thục Diệp vây quanh ở kia chơi mặt chược. Còn mấy cái lão bà còn lại khác đang trên ghế sofa phòng khách lựa chọn đủ loại quần áo cùng túi xách hàng hiệu.

Trong nhà loạn như cào cào không nói, hơn nữa phẩm vị của những lão bà đó cũng rất có vấn đề, liếc mắt một cái nhìn qua là biết chướng khí mù mịt.

Quan trọng nhất chính là, những túi xách mấy bà bạn đó chọn…… là đồ của Lục Diệp cô đã dùng vào 5 năm trước kia mà?

Trần Thục Diệp lại không biết xấu hổ lấy đồ của Lục Diệp cô không cần tới nữa mà tặng cho người khác!

Dù sao đã bị Lục Diệp bắt gặp được, Trần Thục Diệp cũng không hề che dấu nữa làm gì. Bà ta trừng mắt Lục Diệp, vài phần tức giận.

“Được, mày đã là tới tìm đồ, vậy nhanh tìm đi!”

Trần Thục Diệp càng muốn giấu giếm Lục Diệp gì, Lục Diệp liền càng muốn biết đến tột cùng là chuyện như thế nào.

Lục Diệp mới đứng một hồi, các phụ nữ trong phòng khách đều lo say sưa việc của bản thân mình căn bản không ai rảnh mà chú ý tới Lục Diệp.

Đặc biệt là trên bàn mặt chược, mấy bà già đó chơi mặt chược đến khí thế ngất trời.

“Con gái của Trần Thục Diệp cũng coi như là có bản lĩnh, người ta hiện tại tốt xấu cũng dựa vào bản lĩnh chính mình làm mình tính, đầu gối nhà các người kia chứ, suốt ngày tiêu tiền phá sản!”

“Vào giới giải trí có gì tốt đâu? Cuối cùng còn không phải dùng tới quy tắc ngầm à? Lục Diệp cái cô chị kia còn không phải là…… Hiện giờ còn được làm đại diện phát ngôn nước hoa kia. Hừ, nếu là con gái của tôi như vậy, tôi tình nguyện để nó tiêu tiền phá sản còn được ấy chứ!”

Lục Diệp nghe thấy lời bàn của mấy bà đó, ánh mắt sắc bén tức khắc quét về phía Trần Thục Diệp.

Trần Thục Diệp tuy rằng đối với Lục Diệp có thái độ không tốt, nhưng trong lòng bà ta không thể không thừa nhận, Lục Diệp hiện tại một bước lên mây. Cho nên mấy lời chửi bới đắc tội nghe ra quá mức khoa trương này, Trần Thục Diệp vẫn có chút không muốn để Lục Diệp biết được.

Trần Thục Diệp cũng coi như là làm ra được chút ngô khoai, một bên cầm đồ của Lục Diệp “hiếu kính” người khác, một bên lại nói xấu mình, dẫm lên mình để cao Lăng Tuyết.

Thật là kỳ lạ à!

Nhưng chuyện này Lục Diệp tuyệt đối không được nén giận, không có thù tất báo căn bản không phải là tính cách cô!

Vì thế, Lục Diệp làm rối chút đầu tóc mình, đi về phía bàn mặt chược bàn của mấy người phụ nữ đó.

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rời* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 67: Chua xót

“Chào mấy dì!” Lục Diệp hướng về phía mấy người phụ nữ chơi mặt chược kia, lộ ra vẻ cực kỳ nhiệt tình lại ảm áp tươi cười, “Các dì đều là bạn bè của dì Trần ạ, chơi ở nhà của chúng tôi đừng có khách sáo làm gì ạ.”

Mấy lão bà nhìn thấy Lục Diệp, tức khắc sắc mặt đều thay đổi.

Các bà vừa mới còn đang nói xấu Lục Diệp, không ngờ tới lúc này Lục Diệp giờ liền xuất hiện trước mặt.

Chuyện này thật là xấu hổ nói không nên lời mà.

Thế là mấy quần bài đều bị làm loạn hết.

Bài có thể ăn, mấy người kia cũng thả ra ngoài hết.

Trần Thục Diệp thấy thế, lập tức hiểu Lục Diệp là muốn nói rõ chính mình xấu hổ, vì thế bà ta lập tức tiến lên một bước, giả mù sa mưa mà nói: “Lục Diệp, con không phải về tìm đồ sao? Một khi đã như vậy, vậy mau lên lầu tìm đi, đừng làm lỡ chuyện khách của dì nữa.”

Làm khách?

Đây là thái độ mà khách nên có hay sao?

Lục Diệp không nắc bầy Trần Thục Diệp, cô khoanh tay trước ngực, thanh sắc cực kỳ bình thản mà nói: “Dì à, dĩ nhiên thật là, nếu kêu bạn bè tới nhà của tôi chơi, vậy dĩ nhiên nên chuẩn bị chút đồ ăn chiêu đãi chứ. Làm khách mà khô khan như thế, sao được chứ?”

Cô vừa nói như thế, ngược lại nghe ra là do Trần Thục Diệp không đúng.

Tuy rằng không rõ ràng lắm Lục Diệp đến tột cùng muốn gì trò gì nhưng Trần Thục Diệp lại cũng chỉ có thể làm theo. Bà ta lập tức tới nhà bếp chuẩn bị trà bánh, lúc đi còn ba bước hai lần quay đầu lại, như là sợ Lục Diệp lại sẽ dùng cái cách nào mà ngăn cản mình vậy.

Mà lúc Trần Thục Diệp không ở đó, Lục Diệp cũng thật sự ngoan ngoãn đi thường, cơ hồ không có bất cứ hành động nào.

Trần Thục Diệp bùng trà nóng ra tới, Lục Diệp liền bước lên, “Di à, di lớn tuổi rồi, việc tiếp đãi khách này sao có thể để di làm được? Hay là để cho con đi.” Nói xong, liền giành lấy trà bánh trong tay Trần Thục Diệp.

Trong khay của Trần Thục Diệp là bốn ly hồng trà trên quý mới pha, còn làm một đĩa trái cây nhỏ.

Lục Diệp đoán chừng Trần Thục Diệp nhất định sẽ chuẩn bị mấy thứ này đó, khóe miệng không khỏi lên gợi lên một tia mỉm cười.

“Không sao đâu, để di làm là được rồi.”

Lục Diệp như vậy, Trần Thục Diệp trong lòng liền rất mơ hồ.

Bà ta thật sự không nghĩ ra Lục Diệp rốt cuộc muốn làm cái gì! Nhưng trực giác Trần Thục Diệp cho thấy Lục Diệp nhất định là sắp làm gì đó khiến mình không thoải mái à!

Trần Thục Diệp giành lấy khay, thu về tay mình. Lục Diệp chính là cố ý giành lấy, một bên giành một bên đi hướng bàn mặt chược.

Chờ tới gần bàn mặt chược, Lục Diệp nhẹ buông tay, liền lùi một bước.

Trần Thục Diệp theo quán tính, không khỏi đem khay hồng trà cùng với trái cây rơi xuống hết. May mắn là trà không có văng trúng người khác, nhưng đĩa trái cây trái cây lại bay vào mặt một vị thái thái.

Bà ta tuy rằng ăn mặc có chút quê mùa, nhưng trên mặt hẳn là mấy thứ đồ trang điểm xa xỉ. Mà giờ phút này, trên mặt trắng bệch kia dính một mảnh dưa hấu màu đỏ tươi rói, bộ dáng thoát nhìn buồn cười biết bao.

Tình hình xảy ra thành linh như vậy, những lão bà đó cũng không ngồi chung quanh bàn mặt chược nữa, Một vài người đứng ở một bên, không thể tin mà nhìn Lục Diệp.

Lục Diệp thuận thế kinh ngạc nói: “Di à, di sao có thể như vậy được..... Di cho dù ghen ghét các di khác, cũng không nên độc ác như thế.....”

Trần Thục Diệp quả thực không thể tin được.

Này nhất định là vừa ăn cướp vừa la làng đây mà?

Trần Thục Diệp chỉ vào Lục Diệp, lạnh lùng nói: “Lục Tư Tiêu, rõ ràng chuyện này chính là do mày cố ý! Mày giờ lại còn không biết xấu hổ mà quay lại trách tao?”

Lục Diệp cúi đầu, vâng vâng dạ dạ mà nói: “Phải..... Di à, con biết con không phải con ruột di, cho nên từ nhỏ di đã thiên vị với Lăng Tuyết..... Nhưng con tuy rằng không gọi di là mẹ, nhưng con vẫn luôn rất tôn trọng di mà. Di xem, di có khách đến, con rất nỗ lực mà chiêu đãi đó. Nhưng con thật sự không nghĩ tới, di sẽ như vậy..... Di à, nếu di thật sự muốn trách con, vậy di cứ trách đi. Con không có sao đâu.”

Lục Diệp rất nhanh liền tiến vào nhân vật.

Khụ khụ, nhưng cô vẫn có chút quá mức “liếc mắt đưa tình”.

Mấy người ngoài cuộc ở một bên không rõ ràng lắm tình huống, nhưng nghe Lục Diệp nói như thế, trong lòng đã có chút bất giác mà thiên về Lục Diệp.

Vì thế, những phụ nữ đó đem tâm mắt dừng lại trên người Trần Thục Diệp còn mang theo lời chất vấn.

Hơn nữa các bà cũng bắt đầu hoài nghi những lời nói trước đây của Trần Thục Diệp.

Không thể không nói, kỹ thuật diễn của Lục Diệp quá xuất sắc. Chỉ cần cô muốn, lúc nào cũng đều có thể tích tụ nước mắt.

Hiện tại thoát nhìn Lục Diệp trông thật đáng thương cực độ.

Trần Thục Diệp nhìn bộ dáng này của Lục Diệp như muốn nổi điên lên. Đặc biệt bà ta vừa xoay đầu, chung quanh chính là ánh mắt chất vấn của các bà bạn mình.

“Lục Tư Tiêu, mày không được nói hươu nói vượn nơi đây!”

Lục Diệp chính là muốn diễn đến cùng “Di à, con thật sự không có, di phải tin con.”

Kỹ thuật diễn siêu cấp của Lục Diệp đại bùng nổ, Trần Thục Diệp bất luận giải thích như thế nào cũng đều có vẻ như cực kỳ vô lực tái nhợt. Bà ta đột nhiên tức giận vô cùng, liền cho Lục Diệp một bạt tai.

Lục Diệp cũng đã sớm biết bà ta sẽ như vậy, cho nên hơi hơi nghiêng người.

nhưng vẫn để sát tới một chút.

“Di à, sao di lại.....”

“Được lắm Lục Tư Tiêu, nếu mày nói mày tôn trọng tao. Vậy tao đây sẽ dạy bảo mày thay cho mẹ mày!”

Bàn tay Trần Thục Diệp đang sắp rơi xuống lần nữa, Lục Diệp đột nhiên bắt được cô tay bà tay. Thực mau, đôi tay tay bắt lấy tay Trần Thục Diệp, về mặt thấy chết không sờn mà nói “Di à, di đánh con đi!”

Cô tuy rằng ngoài miệng nói như thế, nhưng sức tay vẫn ngăn cản tay của Trần Thục Diệp tay.

Cô với Trần Thục Diệp biết, nhưng người ngoài lại không biết.

Mà đang ở lúc này, cửa liền truyền đến một trận quát chói tai, “Các người đang làm gì vậy?!”

Ngay cổng lớn Lục gia, Lục Kiến Nghiệp đứng ở phía sau Chiến Đình Kiều. Ông ta nhìn thấy mấy người phụ nữ trong phòng, còn có gì mà bàn mặt chược, trên mặt đất lung tung chướng khí mù mịt, Lục Diệp cùng Trần Thục Diệp lại cơ hồ đang đánh nhau. Lục Kiến Nghiệp vốn dĩ rất bất mãn, nhưng để khiến ông ta bộc lộ mạnh, tuyệt đối là do Chiến Đình Kiều

đang ở một bên.

Chiến Đình Kiêu là ai?!

Anh ta chính là đối tượng mà ai ai cũng đều muốn nịnh bợ trên toàn bộ thành phố Hải Vân!

Mà hiện tại, Chiến Đình Kiêu thế nhưng lại xuất hiện ở trước cửa nhà Lục gia ông ta?

Lục Kiến Nghiệp tâm tình liền tốt hẳn, ông ta một lòng cho rằng, người này là đối tượng người người đều muốn nịnh nọt nhất định là tới tìm mình.

Ừm, không sai, nhất định là vậy!

Lục Kiến Nghiệp gần đây vừa hay có một dự án mà ông ta cho là khá tốt trong kế hoạch công ty, một khắc ông ta vừa nhìn thấy Chiến Đình Kiêu kia, tức khắc liền xem Chiến Đình Kiêu là tri kỷ mình.

Ông ta cảm thấy Chiến Đình Kiêu nhất định là không biết từ nơi nào nghe ông ta có dự án trừ bị, cho nên đặc biệt tới tìm mình.

Vì thế lúc ở cửa, Lục Kiến Nghiệp cực kỳ nhiệt tình mà tự mình tiếp đón Chiến Đình Kiêu vào.

Nhưng ông ta như thế nào cũng không nghĩ tới, sau khi vào nhà hình ảnh khó coi như vậy lại khiến cho Chiến Đình Kiêu bất gặp được.

“Cái kia..... Chiến tiên sinh, thật ngại qua khiến anh chê cười, anh ngồi xuống đây trước, tôi xử lý việc nhà một chút.”

Ánh mắt Chiến Đình Kiêu cao thâm khó đoán, anh thoáng nhìn về phía Lục Diệp, lúc sau không nhanh không chậm mà ngồi trên sô pha.

Lục Kiến Nghiệp tuy rằng có chút tức giận, nhưng thái độ đối với Trần Thực Diệp vẫn rất tốt. Ông ta đi đến trước mặt Trần Thực Diệp nói: “Bà nhanh thu dọn trước một chút đi.”

Trần Thực Diệp gật đầu, lập tức liền rời đi.

Lục Kiến Nghiệp tầm mắt tức khắc dừng lại ở Lục Diệp, vừa nhìn đến Lục Diệp, ông ta bèn chau mày lại gắt gao “Lại là chuyện tốt mấy làm! Lục Tư Tiêu, mày còn về làm gì nữa?!”

Lục Diệp cười lạnh.

Cho dù cô đã sớm tưởng tượng ra các cảnh tượng khi mình trở về, nhưng thời điểm thật sự gặp được, trong lòng cô vẫn không khỏi chua xót nhói đau.

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rời* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 68: Anh đều hiểu

Đây là cha của Lục Diệp.

Sau khi về nhà ông ta cái gì cũng đều không hỏi, vừa trở về liền đổ ập xuống đầu Lục Diệp mà chỉ trích.

Sự tình còn chưa làm rõ ràng gì, Lục Kiến Nghiệp cũng đã đem tất cả sai lầm quy lên đầu Lục Diệp.

“Ba không hỏi xem rốt cuộc chuyện như thế nào, liền nói tôi gây phiền toái?”

“Loại chuyện này còn cần phải hỏi sao? Thực Trân luôn trọng hình thức thể diện, nơi nào giống mày?”

Lục Diệp cười lạnh, “Tôi? Tôi làm sao?”

“Mày nhìn xem mày bị những lời gièm pha ở cái giới giải trí đó, mặt mũi tao đều bị mày làm cho mất hết!”

Lục Diệp cười càng sâu.

Gièm pha cô?

Mấy năm nay cô có cái gì gièm pha? Nếu thật sự muốn nói gièm pha, nhiều nhất cũng chính là vụ chia tay của cô cùng với Giang Văn Thắng, còn có tin đồn trước đó về việc bị bao dưỡng.

Nhưng cái gọi là gièm pha, trên thực tế đều là người chung quanh bắt gió bắt bóng, còn lời gièm pha của Lục Lăng Tuyết, lại là đoạn video tình cảm mãnh liệt kia trước mặt mọi người!

Vậy mà Lục Kiến Nghiệp lại không biết xấu hổ nói mặt mũi ông ta bị cô ném hết?

Ông ta có mặt mũi sao?

“Ông tốt nhất nên làm rõ ràng, là tôi bị các người làm cho mất hết mặt mũi mới đúng chứ? Đoạn video trước kia của Lăng Tuyết ở lễ trao giải, tôi không tin ông chưa xem qua, rồi còn có vụ việc bôi đen lẫn nhau lúc sau của cô ta cùng Giang Văn Thắng nữa, tôi cũng không tin, ông một chút nào cũng chưa từng thấy quá!”

“Những cái đó đều là giả, đều là người khác vu hãm Lăng Tuyết!” Lục Kiến Nghiệp sắc mặt tức khắc trầm xuống, sắc mặt càng khó coi, “Nhưng thật ra mày, mày biết được rõ ràng như vậy, sẽ không phải do mày làm những việc này đó chứ? Lục Tư Tiêu, nhà Lục gia chúng tao không chào đón mày, nếu mày thức thời thì liền nhanh cút ra ngoài cho tao!”

Lục Diệp mặt có chút đỏ.

Từ nhỏ đến lớn, Lục Kiến Nghiệp trước nay đều đối xử với cô không như là con gái mình vậy. Người mẹ quá cố lúc còn sống thì tốt một chút, nhưng sau đó, Trần Thực Trân tới, mẹ

Lục Diệp mặc bệnh trầm cảm. Sau lại do gánh nặng thân thể bất kham mà ngã xuống.

Mẹ Lục Diệp họ Diệp, đây cũng là nguyên nhân cô đổi nghề danh thành Lục Diệp.

Lúc còn rất nhỏ, Lục Diệp cũng đã nhìn ra, Lục Kiến Nghiệp căn bản không thích mẹ cô, cho nên mới lãnh đạm đối với mẹ như vậy. Hơn nữa Lục Kiến Nghiệp kết hôn cùng mẹ cô cũng là do một tay Lục lão gia thúc đẩy.

Đúng là bởi vì như vậy, Lục Diệp năm đó mới có thể không chút do dự mà từ hôn vì Giang Văn Thắng.

Nhưng cho dù Lục Kiến Nghiệp không thích mình thì cũng không thể tuyệt tình với cô như vậy?

Đến nỗi như cô không giống như con ruot.

“Được, chỉ cần ông đem trả lại tôi số tiền ông nội để lại cho tôi, tôi lập tức rút!”

Lục Diệp vừa dứt lời, Lục Kiến Nghiệp cả người đều ngưng ngẩn.

Sắc mặt ông ta trắng bệch, một lát sau, mới hòa hoãn lại được cảm xúc, nói: “Tiền gì? Máy không cần nói hươu nói vượn nơi đây!”

“Ông gạt được người khác, nhưng không gạt được tôi đâu? Mấy ngày trước Lăng Tuyết tặng cho đàn ông một số tiền, tiền bao dưỡng. Tôi buồn bực cô ta nơi nào có được số tiền này, sau nghĩ lại, mới nhớ tới ông nội đã từng để lại cho tôi một số tiền di chúc!”

Tuy rằng việc đã là 5 năm trước, nhưng trong ấn tượng Lục Diệp lại rất khắc sâu.

5 năm trước, ông nội cô nằm trên giường bệnh, cả người hơi thờ thoi thóp.

Lục Diệp ngồi bên người ông, không khỏi khóc lên.

Từ nhỏ đến lớn, toàn bộ Lục gia, đối xử tốt với cô chỉ có mẹ và ông nội. Mà 5 năm trước, mẹ đã chết.....

Nhưng người đã từng nắm giữ toàn bộ Lục gia là Lục lão gia, mỗi lần bảo vệ Lục Diệp đều khiến Lục Kiến Nghiệp không thể nào xen vào lúc ấy suy yếu lại mệt mỏi nằm trên giường.

Trên giường bệnh ông một chút cũng chưa từng buông tay Lục Diệp.

Nghĩ đến tình huống lúc đó, mắt Lục Diệp càng đỏ. Lục lão gia thậm chí trước khi rời khỏi nhân thế, còn lo lắng Lục Diệp sau này không biết nên làm thế nào.

Cho nên vì cô có thể bình an hạnh phúc, Lục lão gia liền tìm tới Chiến Đình Kiều, đồng thời còn để lại một số tiền cho Lục Diệp.

Lục lão gia làm như thế, đơn giản chính là muốn cho Lục Diệp có thể sống tốt hơn.

Ông sao lại nghĩ đến Lục Diệp thế nhưng lại từ hôn!

Lục Diệp nói đến cái này, Lục Kiến Nghiệp thế nhưng còn muốn gạt qua. Ông ta quay mặt đi, đổi đề tài: “Hiện tại trong nhà có khách, mấy mau rời khỏi đây đi, hoặc nhanh lên lầu phòng máy, không được làm mất thể diện trước mặt người khác nữa!”

Lục Diệp khẽ cười một tiếng, liền tính lên lầu.

Lục Kiến Nghiệp đi đến trước mặt Chiến Đình Kiều, vừa này còn mang một khuôn mặt cực kỳ uy nghiêm tức khắc trở nên nịnh nọt vô cùng. Ông ta hướng về mặt già dối về Chiến Đình Kiều cười, “Chiến tiên sinh, thật ngại quá..... Đứa con gái này của tôi có chút không được. Anh hôm nay tới là vì việc gì, là vì công việc sao?”

Ánh mắt thâm thúy Chiến Đình Kiều dừng ở trên người Lục Diệp.

Anh ta nhìn ra được, Diệp Tử của anh thực sự không vui.

Trước đó Chiến Đình Kiều vẫn luôn không nói chuyện, cũng không đứng ra giúp Diệp Tử, đúng là bởi vì anh vốn muốn xem cho tường tận cái Lục Kiến Nghiệp làm cho Diệp Tử thương tâm khổ sở này, cha cô, đến tận cùng có thể làm ra nông nổi như thế nào.

Vì thế vừa này toàn bộ anh đã nhìn thấy được, liền cảm giác được sự ủy khuất cùng quật cường của Diệp Tử.

Diệp Tử của anh, lớn lên trong hoàn cảnh như vậy, cũng thật sự khiến người ta đau lòng mà.

Đối mặt với niềm ân cần của Lục Kiến Nghiệp, Chiến Đình Kiều có vẻ lạnh nhạt lại bất cần nhân tình. Nhưng vì lễ phép, anh vẫn đánh tiếng chào hỏi, “Cha vợ.”

Lục Kiến Nghiệp lập tức không nghe rõ, khuôn mặt cứng tại chỗ.

Đại Boss lại phúc hắc cực kỳ, nhìn thấy Lục Kiến Nghiệp như vậy, trong lòng anh thầm vui, không khỏi nhìn thoáng qua hướng Lục Diệp, thanh âm càng vang lên “Ba, tôi tới cầu hôn.”

“Cầu..... hôn? Cùng à?” Lục Kiến Nghiệp sắc mặt có chút xấu hổ, nhưng rất mau, ông ta liền truy hỏi: “Là Lăng Tuyết sao?”

“Không, là Diệp Tử.” Chiến Đình Kiều lúc này đột nhiên đứng dậy, đi tới cạnh Lục Diệp, “Chính là cô ấy, hy vọng cha vợ có thể đồng ý.”

Lục Kiến Nghiệp tức khắc sắc mặt xanh mét vô cùng.

Chiến Đình Kiều cũng là thật đủ phúc hắc, muốn giúp đỡ Lục Diệp không nói sớm một chút. Vừa mới ở bên kia trầm mặc xem diễn lâu như vậy, giờ lại nói như vậy khác nào vả vào mặt Lục Kiến Nghiệp ông ta chứ?

Cái tát thật đúng là đủ vang.

“Chiến tiên sinh, anh có phải nhầm lẫn gì hay không?”

Lục Kiến Nghiệp trong lòng rõ ràng, Chiến Đình Kiều là không thể đắc tội được. Nếu không khách sáo một chút, chỉ sợ sau này sẽ càng ngày càng có nhiều phiền toái.

“Không có, tôi chính là muốn cùng Diệp Từ ở bên nhau.” Chiến Đình Kiêu đến trước Diệp Từ, nhu mì muốn vịn mà nói: “Vì sao không nói cho cha vợ biết việc của hai chúng ta?”

Lục Diệp ngơ ngẩn.

Từ khi cái câu Chiến Đình Kiêu nói “cha vợ” bắt đầu vang lên, về mặt cô bị bức tới giờ.

Anh làm như thế, chỉ là muốn xả giận cho mình ư?

Lục Diệp nhìn thấy con người thâm thúy lại thâm tình kia của Chiến Đình Kiêu, phảng phất thấy được hang động đen thăm thẳm và vực sâu, giống như lúc nào cũng đều có thể hút người vào đó vậy.

Không thể không nói, kỹ thuật diễn của Chiến Đình Kiêu cũng thực không tệ..... Hơn nữa kỹ thuật diễn của anh, mang theo sức hấp dẫn khiến người trầm luân.

Lục Diệp đang lúc hoang mang, gật gật đầu.

Nhưng rất mau, cô liền phản ứng lại, không hiểu sao lại nói: “Vì sao lại không nói ư? Chiến Đình Kiêu, em.....”

“Cái gì cũng đều đừng nói, anh đều đã hiểu.” Đầu ngón tay Chiến Đình Kiêu chạm trên môi Lục Diệp, dùng lời cô sắp nói.

Wa khao! Đây tuyệt đối là ảnh đế a!

Lục Diệp cũng là lần đầu tiên nhìn thấy dáng vẻ này của Chiến Đình Kiêu, không khỏi có vài phần tò mò.

Trong lòng cô đột nhiên thay đổi chủ ý, vì muốn nhìn nhiều hơn điệu bộ khác với bình thường này của Chiến Đình Kiêu, cũng vì để làm tức chết Lục Kiến Nghiệp, cô quyết định cùng Đại Boss tiếp tục diễn tuồng kịch này!

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 69: Di sản của ông nội

Lục Diệp rất tự nhiên mà nắm lấy cánh tay Đại Boss, giống như chim nhỏ nép vào người mà rúc vào trong lòng anh.

Thanh âm cô ôn nhu, nghe lên cũng rất ấm áp, “Đình kiêu, thật ra..... Em sợ anh có gánh nặng.....”

Chiến Đình Kiêu thuận thế ôm chặt lấy Lục Diệp, ánh mắt như cố ý như vô tình mà liếc mắt về hướng Lục Kiến Nghiệp nói: “Diệp Từ, anh chỉ quan tâm cảm nhậ của em thôi. Nếu ai làm em không thoải mái, anh cũng nhất định sẽ làm hắn không sống yên ổn!”

Chiến Đình Kiêu nửa câu sau nói cực kỳ lãnh lẹ.

Tuy thanh âm không lớn, nhưng lại mang theo cảm giác áp bức trầm trọng lạnh thấu người.

Lục Kiến Nghiệp đứng phía sau, bất giác cũng không dám nói chuyện.

Chiến Đình Kiêu kéo Lục Diệp trở về, đi đến trước mặt Lục Kiến Nghiệp, “Cha vợ, hôm nay tôi đến cùng với Diệp Từ. Diệp Từ lúc ở cạnh tôi, luôn nhắc tới ông nội cô ấy. Ông cũng nên biết, tôi với Lục lão gia cũng có một đoạn tình sâu xa.”

Chiến Đình Kiêu nói rất rõ ràng.

Lục Kiến Nghiệp không xem lời nói Lục Diệp ra gì, nhưng đối với Chiến Đình Kiêu lại không thể!

Lục Kiến Nghiệp cũng biết thủ đoạn của Chiến Đình Kiêu, ông ta tin rằng, hôm nay cho dù mình làm qua loa cho qua như thế nào, sau này Chiến Đình Kiêu cũng sẽ không buông tha Lục gia.

Như vậy thật sự mất nhiều hơn được.

Chiến Đình Kiêu tham gia, không khỏi khiến Lục Kiến Nghiệp khó xử. Ông ta nhú nhú mày, nói: “Diệp Từ nói không sai, năm đó cha tôi thực sự có để lại cho Diệp Từ một số tiền.”

Lục Diệp mắt hơi hơi nheo lại.

Quả nhiên như thế!

Nhưng mà Lục Kiến Nghiệp —— lại dám đem đồ ông nội để lại cho cô mà đưa cho Lục Lăng Tuyết!!!

Vài thứ kia, là di vật của ông nội!

Cho dù là tới tay mình, Lục Diệp cũng sẽ không dám dùng dù là một ít. Còn Lục Lăng Tuyết, thế nhưng lại cầm số tiền ra ngoài tiêu xài? Cự nhiên..... Cự nhiên còn lấy số tiền vốn nên thuộc về mình dùng để thu mua lại cổ phần của chính mình?!

Như thế mà còn nhịn nữa sao được!

Hiện giờ Diệp Từ, ngay cả tâm giết người cũng đều có!

“Lục Kiến Nghiệp! Ông vì cái gì đem đồ ông nội để lại cho tôi mà cho Lục Lăng Tuyết?!”

Ông ta yêu thương mẹ con kia như thế sao? Nếu thích, thì ngay cả cha ruột ông ta cũng đều thờ ơ ư?!

“Lục Tư Tiêu, số di sản kia là do mày không cần. Nếu không cần, tao vì sao không thể làm chủ thay mà đưa cho Lăng Tuyết?” Lục Kiến Nghiệp thanh âm nhiều phần bất mãn, “Hon nữa mày cũng đừng nói quá khó nghe, số di sản kia ông nội để lại cho mày, vốn dĩ chính là toàn bộ tiền của ông ấy. Ông ta một xu cũng không để lại cho tao đứa con trai này, tao cho dù rút bớt một chút cũng không gọi là không sao à?”

Lục Diệp tâm càng thêm lạnh xuống.

Cô thật sự không ngờ được, Lục Kiến Nghiệp thế nhưng có thể nói ra được những lời này.

Ông ta lại không biết xấu hổ như thế!

“Tôi không cần? Tôi nói từ bỏ không cần khi nào?”

Nói đến chuyện này, Lục Kiến Nghiệp không khỏi đem tầm mắt đặt ở trên người Chiến Đình Kiều. Cẩn thận lại nói tiếp, chuyện này còn có chút quan hệ với Chiến Đình Kiều nữa à.

Năm đó khi phần di chúc của lão gia tới tay Lục Kiến Nghiệp, ông ta liền tìm hon mười lượt sư tới tìm lỗ hổng.

Rốt cuộc cũng bị ông ta tìm được.

“Năm đó trong di chúc viết rành mạch, chỉ có khi mày kết hôn thì số tiền này mới có thể trả cho mày. Nga đúng rồi, hon nữa bắt buộc phải kết hôn với Chiến tiên sinh. Nhưng Lục Tư Tiêu, năm đó chính mày từ hôn. Sau khi từ hôn, hợp đồng mất đi hiệu lực, tao với con gái có quyền chi phối số tài sản này nhất!”

Lục Kiến Nghiệp trong lòng thở dài nhẹ nhõm một hơi.

May mắn lúc ấy di chúc thực sự có lỗ hổng này, nói cách khác, ông ta hiện tại xác thật có chút không biết nên đối mặt như thế nào với Chiến Đình Kiều.

Chiến Đình Kiều lập trường quá rõ ràng, anh ta chính là đứng ở phía Lục Diệp.

“Nhưng..... Nhưng.....” Lục Diệp áp ứng nửa ngày, thật sự “cái nhưng này” không ra.

Lục Kiến Nghiệp thái độ thực kiên quyết, ông ta đã tìm được lời đột phá, tự nhiên cũng có vài phần tự tin, “Lục Tư Tiêu, không phải di sản của cha, ba không muốn cho con, nhưng di chúc viết như vậy. Nếu con thật sự muốn lấy, vậy chờ con kết hôn với Chiến tiên sinh trước rồi chúng ta lại đến nói chuyện này.”

Hon nữa cho dù bọn họ kết hôn, số tiền này cũng chưa chắc lấy lại được.

Lục Diệp cùng Chiến Đình Kiều chỉ có thể không công mà về.

Lục Kiến Nghiệp liền lấy hôn sự này làm cớ, Lục Diệp ngược lại không biết nên làm sao bây giờ.....

Cô là muốn lấy về di sản, chính là nếu cô muốn lấy về gia sản số tiền, việc đầu tiên chính là phải cùng Chiến Đình Kiều kết hôn.

Kỳ thật cùng Chiến Đình Kiều kết hôn, Lục Diệp quả thực có thể nói là món hời được không!

Nhưng trong lòng cô cảm thấy như vậy thì quá ỳ ạch Chiến Đình Kiều, cô không thể làm như thế.

Lúc Lục Diệp cùng Chiến Đình Kiều tới cũng coi như là hơi có chút ý chí chiến đấu sục sôi, sau đó, cô lại một đường đều buồn không nói nên lời nào.

Sau khi trở về, vừa mới mở cửa phòng, Bánh bao nhỏ liền vọt ra, tung ta tung tãng mà chui vào trong lòng Lục Diệp.

Nhìn thấy Bánh bao nhỏ, Lục Diệp tâm tình mới xem như khá hơn một chút.

Cô bế Bánh bao nhỏ lên, rồi mới trở về phòng.

Chiến Vân Kỳ cũng thuận lý thành chương mà đi ra, nhìn thấy bộ dáng Lục Diệp, lại nhìn thấy phản ứng của Chiến Đình Kiều, tâm tư bất quá của Chiến Vân Kỳ lại nổi lên.

“Chú nhỏ, rốt cuộc chuyện như thế nào a!?”

Xùy xùy, chẳng lẽ chú hai anh còn chưa thu phục được baba Diệp Từ sao?

Hay là..... Môn đăng hộ đối, rồi sau này mới có các loại phản đối?

Nếu không phải như thế, kia Lục Diệp cùng Chiến Đình Kiều trở về sao lại có phản ứng này?

Hắn là không phải như vậy chứ.....

Chẳng lẽ năm đó thím hai từ hôn, chính là bởi vì người trong nhà không đồng ý?

Các loại dấu chấm hỏi tức khắc lần lượt trong lòng Chiến Vân Kỳ, vì thế, lòng hiếu kỳ của anh càng lúc càng lớn.

Hon nữa trước đó Chiến Đình Kiều trả lời, Chiến Vân Kỳ trong lòng đã trình diễn một chiến tuồng tranh đấu thương nghiệp vừa ra cực kỳ xuất sắc!

Không sai, chính là phân tranh thương nghiệp, rồi mới hình thành môn đăng hộ đối, làm cho ba Lục Diệp không thích Chiến Đình Kiều, cuối cùng cản trở ở giữa.....

Chiến Đình Kiều căn bản không quan ba cái ý nghĩ điên rồ đó của Chiến Vân Kỳ, nhưng anh cũng xác thật vui đem chuyện này nói cho Chiến Vân Kỳ.

Hiện giờ Chiến Đình Kiều, thực sự yêu cầu một cái “tham mưu”.

“Cho nên nói..... Nhất định phải kết hôn cùng thím hai, thím hai mới có thể lấy về số di sản vốn dĩ nên thuộc về chính mình sao?!” Chiến Vân Kỳ không thể tin được, anh căn bản chưa nghĩ tới, hiện thực còn xuất sắc hơn vỡ tuồng trong lòng anh nhiều!

“Ừm.” Chiến Đình Kiều gật đầu.

Đúng là bởi vì như thế, Chiến Đình Kiều mới có chút buồn rầu.

“Wow, việc này thím hai tính như thế nào là kinh doanh không lỗ nha, thím chưa nhắc qua việc kết hôn với chú sao? Đừng nói kết hôn, giả kết hôn đều được! Đây không phải nắm chắc tiền trước hay sao? Chẳng lẽ thím hai cam tâm nhìn số tiền vốn thuộc về mình, toàn bộ để rơi vào trong tay người xấu chắc?”

“Chú không biết.”

Đây đúng là chỗ hoang mang của Chiến Đình Kiều.

Về tình về lý, nếu không từ góc độ làm ăn, nhìn như thế nào Lục Diệp cũng đều lợi.

Chiến Đình Kiều cảm thấy, Lục Diệp hẳn là suy xét đều không cần phải suy xét mà có thể đáp ứng ngay mới đúng!

Chính là cô lại cố tình.....

Dù sao một đường trở về này, Chiến Đình Kiều thật sự vẫn luôn đang chờ Diệp Từ mở miệng. Nhưng cô cái gì cũng chưa nói, Chiến Đình Kiều tự nhiên liền không hiểu.

“Cho nên, chú hai chú cảm thấy, thím hai vẫn luôn chưa mở miệng với chú, là bởi vì ghét bỏ chú?” Chiến Văn Kỳ khuôn mặt tức khắc trở nên có chút vụn vặt, anh phát phát tay, nói: “Sao có thể chứ! Trên thế giới này nào có người ghét bỏ chú hai được, đó là không muốn sống nữa à! Thím hai hiện tại nhất định là chưa nghĩ ra nên mở miệng như thế nào, chú chờ một chút.”

Chiến Đình Kiều cũng không hề mở miệng.

Rốt cuộc chuyện này quyền lựa chọn là ở Diệp Từ, chỉ cần cô nhắc tới, anh nhất định sẽ đáp ứng.

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rời* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 70: Hợp đồng hôn nhân

Lục Diệp yên lặng suốt một ngày, đều ở trong phòng không đi ra ngoài.

Lục lão gia trước kia đối đãi Diệp Từ cô tốt như vậy, cô thật sự không buông bỏ được di sản của ông nội bị Lục Lăng Tuyết đập hư như vậy.

Lục Diệp hoàn toàn tin rằng, số tiền đó vào tay Lục Lăng Tuyết nhất định sẽ bị cô ta tùy tiện tiêu xài.

Cho nên..... Hiện tại cách tốt nhất là chỉ có thể cùng Chiến Đình Kiều lập hợp đồng hôn nhân sao?

Cứ vậy cả ngày, Lục Diệp suy nghĩ cách duy nhất tốt nhất cũng chỉ có thể cùng Chiến Đình Kiều kết hôn. Kỳ thật căn cứ vào món di sản kia của ông nội, Lục Diệp hẳn là không chút nghĩ ngợi liền đáp ứng mới phải.

Nhưng xem như là di vật của ông nội để lại cho Lục Diệp, như thế nào có thể dâng cho người khác được?

Chính là.....

Nếu cô cùng Chiến Đình Kiều kết hôn, sau lại ly hôn..... Nói như vậy, đối Chiến Đình Kiều cũng quá không có trách nhiệm. Hơn nữa, người kiều ngạo như Chiến Đình Kiều nhất định sẽ không đồng ý. Nếu buộc anh đồng ý, kia thật sự quá đáng.

Cho nên rối rắm cả ngày, Lục Diệp vẫn không thể dứt khoát ra được quyết định.

Còn Chiến Đình Kiều cũng đoán chừng đợi Lục Diệp cả ngày.

Lúc này, Lục Lăng Tuyết cũng biết việc Lục Diệp trở về. Vốn dĩ cô cũng không thường xuyên về, nhưng sau khi biết được chuyện này, cô thật sự có chút lo lắng, liền lập tức trở về Lục gia.

Trần Thực Trân sớm biết Lục Lăng Tuyết sắp về tới, lập tức làm một bàn đồ ăn chờ đợi.

Sau khi Lục Lăng Tuyết về đến, Trần Thực Trân thân thiết tiến lên: “Lăng Tuyết con về rồi à? Ở bên ngoài làm việc có mệt không?”

“Mẹ, hôm qua Lục Diệp có về nhà à?”

“Phải.....” Nhắc tới Lục Diệp, Trần Thực Trân sắc mặt liền có chút khó coi.

Bà ta một chút cũng chưa quên, bản thân mình hôm qua rốt cuộc là bị Lục Diệp chinh đến như thế nào, “Con đã về nhà ăn một bữa cơm đằng hoàng, nhắc tới nó làm gì?”

Lục Lăng Tuyết hít sâu một hơi, thay một đôi giày vào cửa. Cô ta một đường đi theo sau Trần Thực Trân, hỏi dò: “Kia à ta đột nhiên trở về làm gì?”

“Tìm đồ vật lão gia cho nó.” Trần Thực Trân nói, sắc mặt càng có chút không kiên nhẫn.

Đó là đồ vật của ông nội Lục Diệp, lại không phải của ông ngoại à ta..... Đồ của ông nội vốn dĩ nên phân cho Lục Lăng Tuyết!

Lục Lăng Tuyết xoa xoa đầu mình có chút say xe nói: “Ba đâu?”

“Ở trên lầu.”

Lục Lăng Tuyết nói một tiếng “Con lên tìm ba”, rồi sau đó liền lên lầu.

Lục Kiến Nghiệp vẫn luôn ngồi ở thư phòng, xem hợp đồng, cũng không biết suy nghĩ gì.

Cốc cốc cốc.

Lục Lăng Tuyết gõ cửa, sau đó liền đẩy cửa vào.

“Lăng Tuyết, con về rồi à.” vẻ mặt ôn hòa của Lục Kiến Nghiệp đối Lục Lăng Tuyết nói không nên lời, một bộ dáng sùng nịch của cha đối với con gái.

Lục Lăng Tuyết ngồi đối diện Lục Kiến Nghiệp, không khỏi bĩu môi, “Ba, hôm qua Lục Diệp có về nhà sao? Cô ta có nói gì với ba không?”

Nói đến chuyện này, Lục Kiến Nghiệp cũng đại khái trong lòng hiểu rõ. Ngày hôm qua Lục Diệp nói, Lục Lăng Tuyết lấy món di sản kia cho đàn ông ở bên ngoài. Lời nói của Lục Diệp, Lục Kiến Nghiệp một chữ cũng đều không tin. Hiện tại Lục Lăng Tuyết lại hỏi như vậy, Lục Kiến Nghiệp càng cảm thấy nhất định là Lục Diệp lại khi dễ Lục Lăng Tuyết.

“Cô ta có phải muốn hỏi ba lấy lại số tiền kia?”

Lục Lăng Tuyết nhú nhú mày, hỏi: “Cô ta đã biết?”

Cô vốn chỉ muốn cầm số tiền này đi thử thăm dò Lục Diệp, không nghĩ tới việc để cho cô ta biết được chuyện này. Hiện tại.....

Chính là Giang Văn Thắng có tiền, Lục Diệp sao lại nghĩ đến tiền từ mình?

“Phải, nhưng ba đuổi cô nó đi rồi.”

“Ba tổng cô đi như thế nào?”

“Ba kêu nó trước hết phải kết hôn cùng Chiến Đình Kiều.” Lục Kiến Nghiệp có vẻ rất vô vị, “Yên tâm đi, Chiến Đình Kiều chưa chắc sẽ cưới Lục Tư Tiêu.”

“Sao ba biết sẽ không cưới?”

Tình hình hợp báo ngày đó, Lục Lăng Tuyết thấy rất rõ ràng. Chiến Đình Kiều hận không thể cả người đều vây quanh người Lục Diệp, bộ dáng sùng nịch kia, bất luận nữ nhân nào nhìn thấy cũng sẽ đều ghen ghét! Suy nghĩ của Lục Kiến Nghiệp khá cũ kỹ, luôn một lòng cho rằng đàn ông sẽ không làm ra loại chuyện này vì đàn bà. Nhưng Lục Lăng Tuyết nhìn thấy bộ dáng ngày đó, trong lòng cô liền có trực giác, Chiến Đình Kiều nhất định sẽ đồng ý Lục Diệp.

Cho dù giả kết hôn, cũng sẽ giúp Lục Diệp lấy lại tiền.

“Ba, sao ba lại như vậy được chứ! Số tiền kia con không thể trả lại Lục Diệp, hơn nữa vốn là tiền ông nội để lại, dựa vào đâu mà để cô ta độc chiếm?” Lục Lăng Tuyết không cam lòng cực kỳ.

“Chiến Đình Kiều cùng nó tìm tới cửa, ba còn có cách nào khác?”

“Ba, ba có chết cũng không thừa nhận! Chờ kéo dài thời gian đợi con xài hết tiền, cô ta muốn cũng lấy không được.” Lục Lăng Tuyết nghĩ nghĩ, tức khắc lại cảm thấy trong lòng cực kỳ không thoải mái.

Cho dù Lục Diệp lấy không được tiền..... cô ta cùng Chiến Đình Kiều kết hôn, kia không phải lại muốn bò lên đầu mình?

Sao được như thế?!

Dựa vào đâu Lục Lăng Tuyết cô lại phải ở bên tên đàn ông căn bản Giang Văn Thắng này, còn Lục Diệp sắp bay lên đầu làm phượng hoàng?

Lục Lăng Tuyết thật sự ngồi không yên, cơm cũng không ăn, cũng lười nhiều lời cùng Lục Kiến Nghiệp nên liền rời khỏi Lục gia.

Vừa mới ra khỏi Lục gia, Lục Lăng Tuyết lập tức gọi cho Lục Diệp.

Cô ta hiện tại quan tâm nhất chính là phải thám thính kỹ Lục Diệp rốt cuộc là cái tình huống gì.

Cô ta tuyệt đối không thể giả cho Chiến Đình Kiều!

Điện thoại reng một lúc sau, Lục Lăng Tuyết trước sau đều dùng miệng lưỡi bức người loại này: “Lục Diệp, tao có lời muốn nói với mày, có rảnh ra gặp mặt đi?”

Lục Diệp cười lạnh, “Tôi không có gì phải nói cùng cô!”

Cô ta từ chối dứt khoát như vậy, một chút mặt mũi đều không cho Lục Lăng Tuyết cô.

“Vậy chúng ta nói qua điện thoại đi, hôm qua mày không phải trở về tìm di sản của ông nội sao?” Lục Lăng Tuyết xoay chuyển tròn mắt, di động lại nhắm chặt vại phần, “Sau đó lại nghe ba nói chuyện này, Diệp Tử, mấy ngàn vạn lần không cần nghĩ nhiều. Số tiền kia ba vẫn luôn tự cất giữ cho mày, chưa từng có động qua.”

Lục Diệp đã biết ý đồ của Lục Lăng Tuyết.

“À? Chính là ba nói với tôi rằng tôi chỉ cần cùng Chiến Đình Kiều kết hôn là có thể lấy lại tiền.” Lục Diệp thanh âm cố ý nói vừa bén nhọn lại vừa khiêu khích, “Dù sao cũng không có phần của cô, tôi đến lúc đó trực tiếp tìm ba lấy lại tiền là được rồi, đúng không?”

Không sai, Lục Diệp chính là cố ý!

Rõ ràng cô cần bản chưa quyết định là có cùng Chiến Đình Kiều kết hôn hay không, nhưng vừa nghe đến giọng nói của Lục Lăng Tuyết, Lục Diệp cũng bèn bắt kể mọi thứ.

Nếu không thể để Lục Lăng Tuyết ngọt ngào, trong lòng cô thật sự rất khó chịu.

May thay, mục đích Lục Diệp đã đạt được.

Lục Lăng Tuyết ở đầu kia điện thoại thanh âm tức khắc cũng cứng đờ không ít, cô nói: “Lục Diệp, mày cố ý phải không?!”

“Tôi như thế nào lại cố ý? Số tiền kia nếu không ở trong tay cô, tôi đây đến lúc đó hoàn thành ước định thì tôi đòi ba, mày có cái gì sai sao?”

Lục Lăng Tuyết sắp bị Lục Diệp làm cho tức chết, nhưng cô lại không thể nói rõ, tiền cô không muốn cho, cũng không muốn nhìn thấy cô ta cùng Chiến Đình Kiều kết hôn.

Loại thuận tiện to lớn như thế nào luôn rơi vào người Lục Diệp chứ!?

“Được, kia chúng ta chờ xem! Tao thật ra muốn nhìn một chút, Chiến Đình Kiều có cưới mày hay không!”

“Ừm, chúng ta đây cứ chờ xem”

Sau khi gác điện thoại, Lục Diệp trong lòng một trận thâm vui.

Bất luận kết quả như thế nào, nhưng cuộc điện thoại, cô tin rằng mình nhất định đã khiến cho Lục Lăng Tuyết tức ói máu.

Nhưng trên thực tế, Lục Lăng Tuyết ngắt điện thoại xong cũng thật sự không cam lòng.

Chỉ là, cô sẽ không để Lục Diệp dễ dàng như vậy!

Lục Diệp còn có một đoạn lịch sử đen tối ở trong tay cô, nếu Chiến Đình Kiều thật sự muốn cùng cô ta kết hôn, cô sẽ không dễ dàng để Lục Diệp sống yên ổn được!

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rời* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 71: Chần chừ hồi hận

Lục Diệp ngắt điện thoại, vừa mới bắt đầu vui vẻ thực sự.

Một lát sau, chờ sự hưng phấn kia của cô qua đi một lúc, trong lòng cô lại có chút không quá thoải mái.....

Hiện tại là vui vẻ, nhưng sau này nếu cô không cùng Chiến Đình Kiều kết hôn, kia không phải..... Không phải.....

Xấu hổ chết mất!

Đến lúc đó nói không chừng Lục Lăng Tuyết sẽ cười đến rụng răng, hơn nữa tiền của ông nội.....

Dù sao Lục Diệp càng nghĩ càng không thoải mái.

Tiếp cuộc điện thoại này của Lục Lăng Tuyết, bất quá cũng là giả vờ thôi, giờ cô hẳn là cùng Chiến Đình Kiều nói chuyện đàng hoàng.

Đúng! Chính là như vậy!

Lục Diệp tay nắm chặt thành quyền, lúc sau quyết tâm, đi thư phòng Chiến Đình Kiều.

Chiến Đình Kiều tuy rằng ở thư phòng, nhưng tâm tư lại không ở tận đầu tận đuôi. Anh ngồi ở thư phòng, sự chú ý thì lại ở bên ngoài hành lang.

Anh đang chờ Lục Diệp đến đây.

Chỉ cần cô mở miệng, anh lập tức sẽ nói “Anh nguyện ý!”

Không, anh nói không chừng còn sẽ quỳ một gối xuống đất.

Dù sao đối với Chiến Đình Kiều mà nói, người con gái duy nhất đời này anh nhận định chính là Diệp Từ.

Thậm chí Chiến Đình Kiều còn đang suy nghĩ, nếu Diệp Từ không tới tìm anh mở miệng, chính anh sẽ mở miệng thay Diệp Từ.

Đang nghĩ đến đây, tiếng bước chân liên vang tới.

Chiến Đình Kiều cẩn thận nghe, đang luôn xác nhận tiếng bước chân tuyệt đối không phải là Hựu Hựu, đồng thời cũng không phải người hầu, anh mới lập tức chính sắc, giả vờ nghiêm túc nhìn vào máy tính mình.

Ừm, anh giống như còn có rất nhiều việc chưa làm.

Theo bản năng Chiến Đình Kiều thế nhưng lại có chút khản trương lên.

Lục Diệp đi tới cửa, rồi lại chần chờ. Làm sao bây giờ? Cô thật sự phải mở miệng sao? Hửm? Lỡ như cô bị từ chối? Ngộ nhờ Chiến Đình Kiều tức giận? Lỡ như.....

Trong đầu Lục Diệp điên cuồng suy diễn ra các vở tuồng “lỡ như”, tất cả kết quả sau này của việc cô mở miệng đều hiển hiện lên trong đầu cô một lượt.

Thậm chí ngay cả khi cô bị Chiến Đình Kiều ném ra cửa sổ, các hình ảnh này Lục Diệp cũng đều nghĩ đến.

Như vậy ý vào việc Chiến Đình Kiều thích mình liền muốn làm gì thì làm, thật sự tốt sao?

Cô hay là thôi vậy?!

Nhưng lời nói Lục Lăng Tuyết lại quanh quẩn trong đầu.

Chỗ cửa thư phòng Lục Diệp gãy giữa hồi lâu cũng chưa có quyết định được. Chiến Đình Kiều nghe ra cũng biết không thích hợp.

Lục Diệp khản trương, anh cũng khản trương.

Nhưng Diệp Từ có thể sẽ trốn tránh, anh lại không.

Chiến Đình Kiều nhanh nhẹn mà đứng dậy, mở cửa thư phòng. Nhìn thấy Diệp Từ, anh ho nhẹ một tiếng, có chút rụt rè mà nói: “Anh đói bụng, muốn ăn khuya.”

Loại giấu đầu lòi đuôi này nói ra có kẻ ngốc mới có thể tin à!

Nhưng Lục Diệp tâm trạng nặng nề, cô thật sự không có cách nào chú ý nghe thấy việc của Chiến Đình Kiều.

Cho nên đối với Chiến Đình Kiều, cô cũng không có cẩn thận cân nhắc.

Lục Diệp ngẩng đầu, do dự mà mở miệng nói: “Chiến Đình Kiều, tôi..... Tôi có lời muốn nói với anh.....”

“Được.”

Chiến Đình Kiều tim đập cũng bắt đầu nhanh.

Anh tốt xấu gì cũng là thái tử gia phong vân thành phố Hải Vân a, như thế nào hôm nay đột nhiên liền biến thành tiểu phần hồng.....

“Tôi.....”

Lục Diệp mở miệng nửa ngày, nhưng vẫn cứ nói không ra lời. Không, không phải nói không ra lời, mà là cô thật sự không hạ được quyết tâm!

Cô nói mà đầu lưỡi cứ lưu lại, cũng không nói được rõ ràng. Vì thế, cô bỗng nhiên nhớ tới Chiến Đình Kiều trước đó nói “anh muốn đi ăn khuya”, liền đề nghị: “Nga đúng rồi! Anh vừa mới nói không phải đói bụng sao? Tôi cùng anh đi ăn khuya trước, chúng ta vừa ăn vừa nói chuyện nha.”

“Được.”

Chiến Đình Kiều cũng xem như thờ dài nhẹ nhõm một hơi.

Hai người tới phòng khách dưới lầu, Chiến Đình Kiều liền kêu a đi làm chút đồ ăn.

Tới phòng khách trống trải, hai người tâm trạng đều nặng nề, ít nhất không có khản trương như lúc này.

Khi a đi ở trong phòng bếp làm ăn, Lục Diệp vẫn là nói không ra lời.

Khoảng thời gian này, trong lòng cô vô cùng dầy vò.

Thật vất vả chờ đợi đến khi a đi làm cơm xong, lại đến khi a đi tránh đi, Lục Diệp rốt cuộc cắn răng một cái, đành nói: “Chiến Đình Kiều, chúng ta kết hôn đi!”

Chiến Đình Kiều sững sốt, tay cầm đôi đũa tức khắc cứng đờ.

Kỳ thật anh đã sớm đoán được Lục Diệp là đến cầu hôn, cho dù thời điểm xảy ra thật sự, anh cũng thật sự là..... Quá ngạc nhiên!

“Được.....”

Anh đang muốn đáp ứng, Lục Diệp lại bỗng nhiên đánh gãy lời anh nói, “Ừừừ! Anh trước hết đừng nói chuyện!”

Khản trương như thế làm cái gì, anh nguyện ý mà!

Lúc trước khi Lục Diệp cứu Hựu Hựu, anh không phải nói muốn Lục Diệp gả cho anh sao?

Chiến Đình Kiều tuần tú sắc mặt có hơi hồng nhợt, giọng nói trong trẻo: “Anh.....”

Nhưng mà lời anh nói lại lần nữa bị Lục Diệp đánh gãy, “Đừng đừng đừng, anh trước đừng nói chuyện!”

Hai lần đánh gãy lời Chiến Đình Kiều này, Lục Diệp trong lòng đều thật sự loạn cực kỳ.

Vì Lục Lăng Tuyết, cô làm ra loại chuyện này, thật sự tốt sao?! Hừm? Lục Diệp cô, từ lúc nào lại biến thành người không có nguyên tắc như thế!?

Không được không được, cô không thể làm như thế!

Nói ra như bát nước đổ đi, Lục Diệp tự nhiên không thể thu lại. nhưng cô có thể cho qua a..... Chỉ cần Chiến Đình Kiều không có ra quyết định, cô cầu hôn cũng xem như không tính!

Sau khi hạ quyết tâm, Lục Diệp găt đầu, cười gượng nói: “Tôi vừa nãy nói giỡn, chọc cười anh trước khi ăn cơm thôi..... Ha ha, nghe tôi nói như vậy hẳn là sẽ ăn rất ngon à?”

Ha ha, thật là gượng ép.....

Bất quá Đại Boss hẳn là đã get tới rồi đi?

Lục Diệp trộm quan sát thần sắc Chiến Đình Kiều, chỉ cảm thấy anh vừa mới còn bộ mặt soái ca trắng hồng, lúc này ngày càng có chút thành màu tím đen.

Giống như trúng độc vậy.

“Chiến, Chiến Đình Kiều, anh không sao chứ?”

Lục Diệp trước sau nói vậy giống như là đang trêu chọc cảm xúc Chiến Đình Kiều anh, anh vừa mới căng chặt tâm tình, thật vất vả và chờ đợi cô đưa ra lời cầu hôn kia. Được lắm, giờ lại bị một câu nói giỡn của cô mà chặt đứt toàn bộ. Chiến Đình Kiều vừa mới ngạc nhiên, giờ trở thành thất vọng.

Thậm chí, anh còn có chút tức giận.

Anh thật không rõ, Lục Diệp nếu đã nói ra rồi, vì cái gì đột nhiên chuyển lại vô duyên vô cớ mà đổi ý?

Chiến Đình Kiều thật sự khó hiểu.

Còn Lục Diệp lại càng cúi đầu.

Aiza, cô vẫn là làm hồng việc rồi. Chuyện này có lẽ không nên đề cập đến ngay từ đầu, giờ nhắc đến rồi lại thu hồi, thật sự xấu hổ quá đi.

Cũng trách cô nhất thời bị Lục Lăng Tuyết làm đầu óc lú lẫn.

Cô sao có thể cùng Chiến Đình Kiều ở bên nhau được!

5 năm trước, cô đã xảy ra sự tình như vậy, còn từng có con với một người đàn ông xa lạ.

Không thể không nói, Giang Văn Thắng đã làm cho Lục Diệp có vết nhor. Từ lần 5 năm trước đó, Lục Diệp trong lòng liền có chút tự ti.

Bất luận ngoài mặt cô có bao nhiêu chinh tề cao ngạo, nhưng chỉ có Lục Diệp mới biết, cô trước sau không vượt qua được việc thăm đó.

Sự tình 5 năm trước, đối cô mà nói chính là.

Chiến Đình Kiều lại không thể hiểu, trong lòng anh cảm thấy, Lục Diệp đột nhiên đổi ý nói không chừng là bởi vì người đàn ông khác.

Nếu không phải bởi vì thích người khác, cô vì cái gì phải hy sinh nhiều như vậy?!

Hiện tại cùng Chiến Đình Kiều kết hôn, ý nghĩa thân phận của cô có thể có một bước lớn vượt qua, đồng thời còn có thể lấy lại di sản của chính mình.

Không chỉ không có hại, hơn nữa tất cả đều là tốt.

Hiện tại lại.

Chiến Đình Kiều nhìn bữa khuya trước mắt cũng ăn không vô.

Cô đều đã nói đùa, anh còn có thể nói như thế nào được nữa?

Chiến Đình Kiều thật sự cũng có chút sinh giận, đôi đùa ném trên bàn, người liền đứng dậy.

Lục Diệp cảm giác được anh không xong, đang muốn gọi anh lại, chính là hơi hơi hé miệng, vẫn là không thể phát ra âm thanh.

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 72: Tranh giành cổ phần

Lục Diệp bả vai sụp xuống.

Thời gian mấy ngày, cô cùng Chiến Đình Kiều lâm vào “cuộc chiến tranh lạnh” kỳ dị. Mà series nước hoa tập đoàn Tinh Diệu đã đưa ra thị trường, Lục Diệp thì cũng chuyên quay quay quảng cáo.

Lúc trước, cô chỉ cần như có thông báo, Chiến Đình Kiều vẫn luôn sẽ ở hiện trường.

Cho dù người không xuất hiện, cũng sẽ mang theo Bánh bao nhỏ lên tới.

Nhưng mấy ngày nay, lại không thấy bóng dáng anh đâu.

Lục Diệp cũng không biết vì cái gì, trong lòng luôn cảm thấy trống trải.

Hơ hơ. Mây có tư cách gì mà mơ tưởng đến anh ta chứ.

Lục Diệp bất đắc dĩ cười khổ.

Cô cố gắng không để cảm xúc mình lẫn lộn vào trong công việc, nhưng hiện giờ Lục Diệp thật sự không quay ra được cái khí thế tự tin nào hết.

Nghĩ đến quyết định Đại Boss chọn là Lục Diệp, nhiếp ảnh gia cũng chỉ có thể “uy khuất” mình, tận lực khiến Lục Diệp biểu hiện ra càng nhiều khí chất “u buồn”.

Không thể không nói, sau khi thay đổi bộ dáng “u buồn”, đoạn quảng cáo liền rất thành công.

Lục Diệp dung mạo khí chất vốn chính là bộ dáng gì đều có thể tạo được tiếng vang lớn.

Quay quảng cáo xong, Lục Diệp cũng liền trở về. Lúc cô về cũng không ngẫu nhiên gặp được Chiến Đình Kiều, cô biết anh ở thư phòng, nhưng lại rất hiếm thấy anh ra.

Năm lần bảy lượt, Lục Diệp cũng không khỏi có chút tinh thần và thể xác đều mệt mỏi. CÔNG việc quảng cáo bận tới mỳ tới mỳ rồi sau đó cô cũng không có thời gian cùng tinh thần mà nhận thông báo khác.

Kỳ thật trong khoảng thời gian này, trạng thái Lục Diệp vẫn luôn đều rất rất rất là không tốt.

Cô muốn đi sân ông nội, nhưng nếu muốn có được, kia cô nhất định phải cùng Chiến Đình Kiều kết hôn.

Đồng thời, cô cũng muốn lấy về giải trí Thịnh Diệp của mình, còn có các nghệ sĩ dưới trướng mình nữa. Cho dù Giang Văn Thắng nhưng vẫn chặn ở kia, căn bản là không có ý trả lại cô.

Hiện giờ Lục Diệp cho dù là muốn cùng Chiến Đình Kiều xin lỗi gì chẳng nữa, cũng không gặp được người.

Lục Diệp trong lòng rất khổ sở.

Cô ngu dần mà chui vào trong chăn, Bánh bao nhỏ bỗng nhiên chạy tới, một đầu chui vào lòng cô.

Lục Diệp ngẩn ra, trong lòng không khỏi có chút chua xót.

Mấy ngày tới tăm nay tuy tâm tình của cô tồi tệ tới cực điểm, nhưng Lục Diệp cơ hồ vẫn luôn cố gắng chịu đựng. Cô không đi tìm Chiến Đình Kiều, cũng không đi tìm Giang Văn Thắng. Nhưng loại cuộc sống suốt ngày hoảng hốt này, quả thật đã tạo cho cô áp lực gánh nặng cơ hồ bất kham.

Cô nếu không phải quá hoảng hốt, có thể đã sớm đã bị sự rối loạn lung tung này ép tới ngạt thở chết mất?

Giờ Bánh bao nhỏ đột nhiên chui vào lòng cô, loại cảm giác mềm mại này liền khiến Lục Diệp nhận không được nữa. Nước mắt như vỡ òa mà tuôn rơi xuống, giờ khắc này, Lục Diệp ở trước mặt Bánh bao nhỏ tận tình phát tiết sự yếu đuối của chính mình.

Bánh bao nhỏ không nghĩ tới Lục Diệp sẽ đột nhiên khóc, tay nhỏ của nó liền lau lau trên mặt Lục Diệp, muốn lau nước mắt thay cô.

Nhưng tay nó vừa mới chạm vào Lục Diệp, Lục Diệp càng khóc dữ dội hơn.

Bánh bao nhỏ hoảng loạn cực kỳ, giọng nói non nớt: “Đừng khóc…… Diệp Từ, đừng khóc……”

Tuy trước đó Bánh bao nhỏ đã nói chuyện qua một lần, nhưng lần này nó mở miệng, vẫn là khiến Lục Diệp có chút kinh ngạc. Cô tức khắc ngừng khóc, ngơ ngác nhìn Bánh bao nhỏ, “Bánh bao nhỏ, con……”

“Đừng khóc……”

Bánh bao nhỏ vẫn không nói được rành mạch, hai chữ “Đừng khóc” nói ra cực kỳ trúc trắc.

Lục Diệp liền kéo Bánh bao nhỏ vào lòng.

Nếu việc 5 năm trước không xảy ra, bảo bảo của cô, hẳn là cũng lớn xém xém Bánh bao nhỏ không chừng?

Một khắc này, trong lòng Lục Diệp đột nhiên có một loại cảm giác giống như Bánh bao nhỏ chính là bảo bảo cô……

Đêm đó, Lục Diệp ôm Bánh bao nhỏ ngủ. Buổi tối nằm mơ, cô thật sự mơ thấy mình mang thai mười tháng, kết quả lại sinh ra Bánh bao nhỏ.

Rõ ràng là một con ác mộng, nhưng Lục Diệp lại cảm thấy rất ngọt ngào.

Sáng ngày hôm sau, Lục Diệp thức dậy sớm. Có thể là liên quan tới giấc mơ, cũng có thể là bởi vì sáng sớm nhìn thấy đáng yêu khi ngủ chảy nước miếng của Bánh bao nhỏ, cô liền cảm thấy kỳ thật những sự tình đó cũng không có gì cùng lắm là……

Dù sao cô sẽ phải đối mặt, phải nghĩ cách giải quyết.

Nếu đi sân không lấy lại được, vậy đi tìm Giang Văn Thắng giành công ty lại trước!

Một khi đã giành lại được công ty, Giang Văn Thắng sẽ phải cần tiền, tốt nhất Giang Văn Thắng đến lúc đó lại tìm Lục Lăng Tuyết lấy tiền, rồi cô lại nghĩ cách lấy lại số đi sân kia!

Hiện giờ đối với Lục Diệp mà nói, biện pháp tốt nhất chính là như vậy.

Cô không có kiên nhẫn cùng Giang Văn Thắng đánh Thái Cực, vì thế cô thu dọn một chút rồi lập tức đi công ty.

Công ty giải trí Thịnh Diệp.

Lúc Lục Diệp đi, vừa lúc đụng phải Lạc An đang sắp chạy show.

Hôm nay Lạc An một thân đứng đắn tây trang, khác một trời một vực với bộ dáng tiêu thụ tươi mọi ngày, bởi vậy Lục Diệp thiếu chút nữa không nhận ra.

Cô vừa mới đến gần công ty, đã bị Lạc An túm lấy.

Hai người dừng bước lại, Lục Diệp mới nhận ra cậu ta.

“Tiểu An?”

Lạc An có chút ngơ ngẩn, nhủu nhủu mỳ, nói: “Chị Diệp Từ, gần đây chị vẫn là đừng tới công ty.”

“Vì sao?”

Lục Diệp tuy rằng hoang mang, nhưng trong lòng vẫn thật cao hứng. Không hổ là em trai tốt của cô, Lạc An hiện tại hoàn toàn có thể giúp cô thu thập các loại tư liệu trong công ty!

Đến lúc đó Giang Văn Thắng có nhược điểm gì, Lục Diệp cũng có thể nhanh chóng biết được.

“Giang Văn Thắng sẽ không buông tha chị dễ dàng như vậy đâu.” Giương mặt trắng nõn sạch sẽ kia của Lạc An tức khắc có vài phần ưu sầu, “Chị Diệp Từ, chị vẫn là đừng tới đi?”

“Cậu có phải đã làm gì ở công ty?”

Lạc An có chút khó xử, do dự một lát vẫn là nhìn không được nói ra tình hình thực tế.

“Anh ta mang tất cả đồ đạc của chị dọn tới kế bên văn phòng anh ta, hơn nữa chỉ cần là nghệ sĩ ký với chị, anh ta đều sẽ chen ép đến cùng.”

Nhưng Lạc An chưa nói, người bị chen ép nghiêm trọng nhất chính là bản thân cậu ta.

Mấy năm nay Lạc An vẫn luôn rất mạnh mẽ, danh tiếng cũng coi như là khá tốt so với đám nghệ sĩ cùng tuổi đồng kỳ. Nhưng trong khoảng thời gian gần đây này, Giang Văn Thắng không phải để Lạc An đi diễn vai bảo vệ, thì lại kêu anh diễn vai rác rưởi cò động, không nói khoa trương chút nào, nếu không phải bởi vì điều khoản đầu tiên trong hợp đồng thì có lẽ hiện tại Lạc An đã bị Giang Văn Thắng cắt cử đi diễn những phim “hành động tình yêu” rồi.

Bất quá qua một thời gian, chờ đến khi danh tiếng Lạc An đi xuống, Giang Văn Thắng có lẽ sẽ suy xét mà “đóng băng” Lạc An.

“Có phải cũng bao gồm cả cậu?”

“Phải.”

Lạc An vốn không nghĩ nói, nhưng anh biết, Diệp Từ rất thông minh. Anh nếu đơn thuần chỉ là không muốn để Diệp Từ không cần lo lắng mà lờ gạt cô thì cũng thật sự không gì quá quan trọng.

“Giang Văn Thắng thật là quá đáng!” Lục Diệp lòng đầy căm phẫn, “Không được, chị phải đi tìm anh ta tính sổ!”

Lục Diệp đang muốn đi về phía trước lại bị Lạc An túm trở về.

Lạc An có chút vội vàng, lại có chút lo lắng: “Chị Diệp Từ, chị thật sự không thể đi! Chị hiện tại càng lộ ra chị rất muốn công ty, Giang Văn Thắng sẽ càng trên người chị. Chị bằng chị ổn định vững vàng trước, lại chờ một quãng thời gian nữa đi?”

Không thể không nói, kỳ thật Lục Diệp đã đợi rất lâu.

Từ khi biết Giang Văn Thắng bắt cả hai tay, Lục Diệp cũng đã chờ tới bây giờ. Chính là cô đợi lâu như vậy, chờ Giang Văn Thắng cầm tiền mình qua thu mua lại cổ phần mình!

Lục Diệp hiện tại không có phương hướng, nếu không tìm Giang Văn Thắng, cô thật sự không biết nên làm sao bây giờ.

“Chính là chị.....”

“Chị Diệp Từ, chị nhận nhiều thông báo trước, công việc trước mắt lại lu bù lên. Tình hình Thịnh Diệp nơi này, em sẽ xem tình hình giúp chị, chờ Giang Văn Thắng nơi này hơi ổn định, em đến lúc đó lại thông báo cho chị!”

Lục Diệp chán chờ một lát, lại cũng chỉ có thể gật gật đầu.

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rời* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 73: Uy hiếp không biết xấu hổ

Lục Diệp trở về được một lúc vẫn luôn trong trạng thái rầu rĩ. Đặc biệt mỗi lần cô trở về sẽ luôn lơ đãng mà đi ngang qua cửa phòng Chiến Đình Kiều.

Vì thế, trong lòng Diệp Từ liền rối rắm lạ thường.

Kỳ thật mấy ngày nay, Chiến Đình Kiều cũng rất không thoải mái quá. Quả thật buổi tối ngày đó con tức giận cậu anh đã sớm sớm ngủ.

Chỉ là anh nghĩ đến trong lòng Diệp Từ còn có người đàn ông khác, anh bèn thật sự không biết nên đối mặt như thế nào với cô.

Chiến Đình Kiều từ khi sinh ra đã người giống như là đứa con kiều ngạo của ông trời, thứ anh muốn trước nay đều lấy dễ như trở bàn tay. Tình huống Lục Diệp như vậy, anh thật sự có chút không biết làm sao bây giờ với cô.

Đêm qua, anh lại từ chỗ Hựu Hựu biết được việc Lục Diệp đã khóc.

Cứ như vậy, Chiến Đình Kiều trong lòng càng thêm đau.

Anh tuy rằng không biết đối mặt như thế nào với Diệp Từ, nhưng Chiến Đình Kiều lại cũng không muốn để Diệp Từ vất vả và mệt mỏi như vậy.

Nửa tiếng sau, Chiến Văn Kỳ tới Chiến gia.

Mấy ngày nay Chiến Văn Kỳ cũng cảm giác được như có một thứ không khí rất kỳ quái bao phủ chỗ này. Nhưng nếu chú hai mình kêu mình tới, Chiến Văn Kỳ nào dám ngỗ nghịch?

Này không, anh thật xa chạy như bay lại đây, cũng mới dùng có thời gian nửa tiếng.

“Chú hai, tìm con có việc sao?!”

“Việc gần đây của công ty.....”

Vừa nhắc đến việc công ty, Chiến Vân Kỳ tức khắc chốt dạ đến muộn bệnh! Mấy ngày nay anh đều ở quán bar chơi, nào có rảnh rỗi tới quán việc công ty?

Chiến Vân Kỳ gãi gãi đầu mình, cười gượng nói: “Hơ hơ, chú hai, công ty có chú không phải đủ rồi sao? Cháu đi này không phải thêm phiền sao?”

“Hiện tại có chuyện muốn cháu đi làm”

“Việc gì?! Cháu bảo đảm nhất định cúc cung tận tụy, có chết cũng được!”

Chiến Vân Kỳ lập lòi thề quá nghiêm trọng, Chiến Đình Kiều sắc mặt trầm xuống, rõ ràng bất mãn.

Ai muốn nó chết chứ?

“Phi phi phi, việc chú hai giao cho, cháu nhất định sẽ cố gắng làm tốt! Nhưng chú hai nè, rốt cuộc muốn làm gì vậy a? Có phải có liên quan đến thím hai không?”

“Ừm”

Chiến Vân Kỳ liền biết.

Cái câu hỏi ngây ngô vừa nãy kia kỳ thật không nên hỏi chút nào.

Việc của Tinh Diệu, Chiến Đình Kiều hoàn toàn có năng lực một mình đảm đương. Những công việc đó, Chiến Đình Kiều xử lý trước nay đều thuận buồm xuôi gió, hoàn toàn không cần đến người khác. Hiện tại vị lão đại thương nghiệp này lại tìm tới mình, còn hỏi sự tình công ty.....

Trực giác trong lòng Chiến Vân Kỳ mách bảo tuyệt đối không có quan hệ với việc công ty.

“Kia rốt cuộc là việc gì?”

“Chú muốn cháu cùng bạn trai cũ Diệp Tử thương lượng.” Chiến Đình Kiều thần sắc dần dần trở nên ngưng trọng, “Trong tay cháu có người trợ lý, xem xem có thể để hấn trà trộn vào Thịnh Diệp.”

Chiến Vân Kỳ lập tức liền hiểu!

Anh lập tức làm ra một cái biểu tình như bưng bình ngô, ái muội mà chỉ chỉ Chiến Đình Kiều, tự đáy lòng tán thưởng nói: “Chú hai cũng thật gian trá nha!”

“Đương nhiên, vô gian không thương. Nhưng cháu phải biết rằng, chú chỉ muốn thăm dò cửa miệng hấn.”

“Wow, chẳng lẽ hấn với thím hai dẫu lia ngó ý còn vượn to lòng?”

Chiến Đình Kiều trừng mắt nhìn anh một cái, nói: “Không có, muốn kêu cháu thăm dò xem hấn có ý nhường tập đoàn Thịnh Diệp hay không.”

Với năng lực của Tinh Diệu, muốn thu mua Thịnh Diệp kỳ thật cũng không xem là quá khó. Khó ở chỗ Giang Văn Thăng có chịu chuyển nhượng hay không —— rốt cuộc hấn là cổ đông lớn nhất của Thịnh Diệp, đồng thời cũng là người có quyền quyết định nhất ở Thịnh Diệp.

Chiến Đình Kiều nếu muốn giúp Lục Diệp, liền phải qua được ải Giang Văn Thăng này trước.

Cũng đúng là bởi vì không muốn rút dây động rừng, cho nên Chiến Đình Kiều mới kêu Chiến Vân Kỳ đi.

“Đã hiểu! Cháu lập tức đi!”

Sau khi Chiến Vân Kỳ ra ngoài, sắc mặt hơi hơi thu lại vài phần.

Chiến Đình Kiều có thể bảo anh đi làm, thông thường đều là dùng một số thủ đoạn..... Nếu không nói, năng lực anh cũng đủ dùng. Loại sự tình này, Chiến Vân Kỳ đúng mực cũng có thể dẫn dắt rất khá.

Tuy rằng anh không phải là một “thanh niên chuyên nghiệp” nghiêm túc làm việc, nhưng chỉ cần có thể nghiêm túc tĩnh tâm làm, Chiến Vân Kỳ cũng có thể hoàn thành công việc rất tốt.

Anh lập tức gọi điện thoại cho trợ lý mình Trình Phong, rồi bảo Trình Phong đi tập đoàn Thịnh Diệp.

Vì để có thể sự tình làm được càng hoàn mỹ hơn, Chiến Vân Kỳ đã lên kế hoạch một kịch bản hoàn mỹ hay ho.

Trình Phong cảm sơ yếu lý lịch tới Thịnh Diệp, đồng thời là đi phỏng vấn.

Khoảng thời gian trước tin tức đen tối của Thịnh Diệp thật sự quá nhiều, bởi vậy trong đó cũng rời đi không ít nhân viên.

Trình Phong chủ động tới cửa tìm việc, tiếp tân tự nhiên liền đồng ý, đồng thời cũng sắp xếp cuộc phỏng vấn cho Trình Phong.

Anh mới đợi ở cửa một chút, Chiến Vân Kỳ cũng đã hấp tấp tiến vào.

Anh không thể tin được mà chỉ vào Trình Phong, lập tức quát lên: “Trình Phong?! Hay a, anh cũng dám lén ở sau lưng bốn thiếu gia đi ăn mánh khác?!”

“Tôi.....”

“Không cần giải thích, anh nói cái gì tôi đều sẽ không tin! Được lắm! Anh có bản lĩnh, người nơi nào không nhảy, một hai phải tới giải trí Thịnh Diệp công ty nhà này, anh có phải muốn đối nghịch với tôi?!”

“Không.....”

Trình Phong bình thường là người thành thật, tự nhiên đỡ không nổi kỹ thuật diễn phụ họa của Chiến Vân Kỳ như thế.

Nhưng phụ họa của Chiến Vân Kỳ lại là có đạo lý, anh nào loạn không bao lâu, chính chủ liền tự mình xuống.

Giang Văn Thắng nhìn thấy tình huống ở cửa, không khỏi phiền chán hỏi: “Xảy ra chuyện gì?”

Chiến Văn Kỳ khoanh tay trước ngực, trung cái bản mặt lạnh lùng mà nói: “Ông chủ Giang, đã lâu không gặp a.”

Lần trước lúc hai người gặp nhau đã là trước khi Diệp Từ tới. Nếu anh nhớ không lầm, lúc ấy thím hai còn chưa ở Chiến gia đâu.

Không nghĩ tới nháo cái thế nhưng đã qua hơn hai tháng.

“Chiến thiếu gia, đã lâu không gặp.” Giang Văn Thắng khoe miệng lộ ra một tia cười đa mưu túc trí.

Chiến Văn Kỳ có thể chạy đến nơi đây, nhất định là vì việc của Lục Diệp. Mà chuyện này, cũng đúng là kết quả bấy lâu nay Giang Văn Thắng chờ đợi.

“Trợ lý tôi lại muốn đi ăn mắng khác ở công ty các người. Tôi nhưng cảnh cáo anh a, nếu anh dám thu nhận hắn, tôi sẽ không dễ yên cho anh đâu!”

Đối mặt với Chiến Văn Kỳ cố ý gây chuyện, Giang Văn Thắng cũng coi như ứng phó thành thạo.

“Chiến thiếu gia, loại chuyện này ta tự nhiên là làm không được. Dù sao Chiến thiếu gia đã tới đây, chỉ bằng lên lầu uống trà nói chuyện?”

Chiến Văn Kỳ chờ đợi chính là lời này của anh ta.

Vì thế anh gật đầu, sau đó cùng Giang Văn Thắng đi lên.

Cùng lúc đó, Lạc An đã thấy hết thảy màn này. Cậu ta tựa hồ nhìn ra Chiến Văn Kỳ đứng ở phía Lục Diệp, vì thế cũng coi như là thoáng thờ dài nhẹ nhõm một hơi.

Mấy ngày nay Lạc An vẫn duy trì liên lạc với Lục Diệp.

Hiện giờ việc Chiến Văn Kỳ tới, Lạc An cảm thấy..... hay là vẫn nên nói một tiếng với Diệp Từ.

Cậu ta gửi WeChat cho Diệp Từ, nội dung WeChat là một tấm ảnh chụp.

Trong ảnh chụp, Chiến Văn Kỳ đứng ở sảnh lớn công ty, một bộ dáng vênh vào hất hàm sai khiến.

Nhìn đến đây, Lục Diệp không khỏi trong lòng có chút buồn cười.

Cô rất hiếm khi thấy Chiến Văn Kỳ có lúc lại nghiêm túc như thế, trừ lúc bắt quái.

Cho nên ảnh chụp Chiến Văn Kỳ liền có một loại phản ứng đặc biệt mạnh.

Lục Diệp không có thời gian thưởng thức, vì thế Lạc An hỏi: “Vậy em có biết cậu ta tới làm gì không?”

“Chị Diệp Từ, này không phải bạn chị sao.....” Lạc An trả lời tin nhắn với tốc độ cực kỳ nhanh.

Lục Diệp nghĩ nghĩ quan hệ giữa mình và Chiến Văn Kỳ, bạn bè ư? Hơ hơ..... Cô thật ra muốn xem Chiến Văn Kỳ là bạn bè, nhưng Chiến Văn Kỳ người ta lại một lòng chỉ coi mình là thím hai thôi!

Cho nên có phải bạn bè hay không, Lục Diệp thật đúng là có chút không rõ ràng lắm.

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 74: Thăm dò thực hư

Lục Diệp cảm thấy hay là bảo Lạc An tới đó xem xem mới biết được.

Lạc An gật đầu, liền lên quan sát động tĩnh nơi Giang Văn Thắng.

Trong văn phòng.

Chiến Văn Kỳ đi vào liền không có sắc mặt tốt gì, anh lúc trước còn có thể khách sáo, dù gì cũng nể mặt chút cho Giang Văn Thắng. Nhưng trên thực tế, Chiến Văn Kỳ trong lòng rất khinh bỉ loại đàn ông cận bã Giang Văn Thắng! Hừ, hơn nữa hắn còn khi dễ thím hai, Chiến Văn Kỳ tự nhiên càng không có nhìn tới mặt Giang Văn Thắng.

Không sai, anh hôm nay tới, chính là muốn quậy!

“Giang Văn Thắng, tôi thật sự không nghĩ tới, Thịnh Diệp các người cũng dám đào nhân viên Tinh Diệu chúng tôi?”

“Chiến thiếu gia, anh có thể hiểu lầm rồi.” Giang Văn Thắng cười mĩa, bình đạm mà giải thích, “Rõ ràng chính là nhân viên Tinh Diệu các anh tự mình tới đây phỏng vấn, giờ sao lại nói ngược lại đổ hết lên đầu chúng tôi?”

“Anh ít giả ngu đi! Người vừa nãy tới phỏng vấn chính là trợ lý tôi, nếu không phải anh cho anh ta ích lợi gì, sao anh ta có thể tới như vậy?”

“Này tôi cũng không biết nên nói sao nữa.”

Giang Văn Thắng nhún vai, vẻ mặt không liên quan mình.

Chiến Văn Kỳ cười lạnh, lập tức giả vờ tức giận, một tay nắm lấy cổ áo Giang Văn Thắng, “Giang Văn Thắng, anh có phải có gan lắm mà không có gan nhận hay không?!”

Lúc này, Giang Văn Thắng cũng coi như là đã nhìn ra được. Cái việc gọi là tới nói chuyện cơ bản không phải mà là Chiến gia thiếu đặc biệt tới gây chuyện. Nghĩ đến mối quan hệ của Lục Diệp với mấy người Chiến gia, khóe miệng Giang Văn Thắng bất giác hiện ra một tia cười lạnh, lại còn mang theo loại trào phúng cực kỳ dày đặc, “Tôi đã nhìn ra, anh là tới vì Diệp Tử.”

Chiến Văn Kỳ cũng không phải loại người thích giả ngu, anh vẫn nắm cổ áo Giang Văn Thắng nói: “Đúng vậy, tôi chính là tới vì Diệp Tử, sao, sợ rồi à?”

“Tôi sợ cái gì?” Giang Văn Thắng cười nhạo càng sâu, “Như thế nào, Tinh Diệu các người có phải còn muốn thu mua Thịnh Diệp? Tôi nói cho anh biết, không có khả năng đâu! Công ty này cũng có tâm huyết Lục Diệp ở bên trong, ai dám ngạnh đoạt, tôi liền hủy hoại công ty! Cho dù các người muốn thu mua, tôi cũng tuyệt đối không sang tay đâu!”

“Ai cần cái công ty rách nát của mày chứ?!”

Lời nói vừa dứt, Chiến Văn Kỳ liền đấm một phát.

Không sai, anh đấm chính là mặt của Giang Văn Thắng.

Hơn nữa, anh chính là cố ý tới tìm Giang Văn Thắng đánh nhau! Chỉ là không ngờ tới, Giang Văn Thắng tự cho là thông minh mà tới dẫm vào hòng sủng.

Anh nếu lại nghênh mặt, kia Chiến Văn Kỳ liền càng thêm không thể không đánh.

Đặc biệt anh ta ra tay không nhẹ, Giang Văn Thắng cả người ngã trên mặt đất. Sườn mặt anh tức khắc sưng vù lên, ánh mắt có chút lạnh lẽo.

Giang Văn Thắng nào nghĩ đến Chiến Văn Kỳ sẽ động thù! Anh như vậy lại bị ăn một đấm, giống như còn chưa đánh trả.....

Chiến Văn Kỳ đôi tay chống nạnh, nhìn Giang Văn Thắng giờ nắm tay lên, “Tao nói cho mày biết, một quyền này là dạy bảo mày dẫm đạp người công ty chúng tao! Còn về mày nói cái gì công ty chúng mày, thực xin lỗi, chúng tao một chút hứng thú cũng không có! Nhưng vừa này mày dám nói chuyện như vậy với đối bốn thiếu gia, bốn thiếu gia hôm nay đây nhất định sẽ không tha cho mày!”

Anh nói đơn giản dễ hiểu xong liền đuổi đánh Giang Văn Thắng trong phòng.

Thân phận Chiến Văn Kỳ, Giang Văn Thắng nhận định không thể đánh trả.....

Mà Giang Văn Thắng mặc dù muốn chạy trốn ra văn phòng, cửa cũng có Lạc An đóng kín.

Vì thế, hôm sau, Giang Văn Thắng với hình tượng “đầu heo” được lên báo. Các tòa soạn lớn bắt đầu sôi nổi tung tin, nói có người báo thù cho Lục Diệp.

Danh tiếng Giang Văn Thắng đã rất xấu, mỗi lần có loại tin tức này, tự nhiên người chà đạp nhiều gấp mấy lần so với người sùng.

Tin này thật là tốt, ít nhất Lục Diệp lúc nhìn thấy cũng rất vui khi người gặp họa.

Nhưng thực mau, Giang Văn Thắng bắt đầu phản kích.

Anh mở hộp báo, ra về trước mắt có người mơ tưởng đến tập đoàn Thịnh Diệp, còn muốn dùng thủ đoạn không hợp pháp tới thu mua. Nguyên nhân chính là vì thời điểm này Giang Văn Thắng nói bất cứ cái gì cũng không ai tin, cho nên khiến cho giá cổ phiếu tập đoàn Thịnh Diệp đột nhiên rớt giá.....

Lục Diệp khổ sở trong lòng cực kỳ.

Giải trí Thịnh Diệp, cô thật sự tổn không ít tâm huyết. Nhưng cô cơ hồ có thể nhìn ra được, hiện giờ Giang Văn Thắng còn tiếp tục làm như vậy nữa, Thịnh Diệp nhất định sẽ trở thành kẻ hề nhảy nhót ở toàn bộ giới giải trí ngành sản xuất quản lý, còn nghệ sĩ dưới trướng Thịnh Diệp đến lúc đó cũng sẽ có tiếng xấu cùng với Giang Văn Thắng.

Lục Diệp thật sự không muốn.

Cho dù Lạc An trước đó còn kêu cô chờ đợi.....

Hơ hơ, như vậy cô còn nhịn nữa, mẹ nó cô còn là Lục Diệp sao?!

Nghĩ vậy, Lục Diệp đứng lên, lập tức gọi điện thoại cho Giang Văn Thắng.

Giang Văn Thắng sớm đoán được Lục Diệp sẽ gọi điện tới, anh vẫn luôn chờ đợi như thế à.

“Diệp Tử, em rốt cuộc cũng nhớ tới anh rồi sao?”

Vừa nhận điện thoại, Giang Văn Thắng gấp không chờ nổi mà mở miệng.

Lục Diệp hùng hổ, “Giang Văn Thắng, anh rốt cuộc muốn như thế nào?!”

Cô thật sự không có tâm tình dây dưa cùng Giang Văn Thắng, anh ta đối xử với mình như thế nào, kia cũng thôi đi. Nhưng hiện giờ Giang Văn Thắng lại mang toàn bộ công ty ra nói giỡn, anh đánh cờ với Lục Diệp còn liên lụy đến Lạc An.

Dựa vào đâu chứ?

Đây là việc giữa cô với Giang Văn Thắng, còn quản người khác việc gì? Vì cái gì Giang Văn Thắng muốn liên lụy tới toàn bộ người vô tội?

Không làm không được sao?!

“Anh muốn như thế nào..... Diệp Tử, em hẳn là rất rõ ràng à. Chúng ta ở bên nhau 5 năm, anh cho rằng em có lẽ hiểu anh nhất.”

Lục Diệp cười lạnh, “Tôi trước kia cũng luôn cho rằng, ở bên anh 5 năm, hiểu anh nhất chính là tôi. Nhưng sau lại mới biết được, thì ra Lăng Tuyết càng hiểu anh hơn tôi. Giang Văn Thắng, tôi đều đã thành toàn cho các người, anh còn muốn như thế nào nữa?!”

“Diệp Tử, người anh yêu chính là em! Anh đã sớm nói với em rồi, anh với Lăng Tuyết chỉ là gặp dịp thì chơi, em vì sao vẫn không tin?”

Tin?

Giang Văn Thắng loại đàn ông cận bã này trên dưới toàn thân có điểm nào làm người ta tin?

“Hiện tại tôi không muốn nhắc tới chuyện này nữa, anh nói cho tôi biết, rốt cuộc muốn như thế nào mới có thể thu tay lại? Rốt cuộc như thế nào, anh mới có thể trả công ty lại cho tôi cùng với đám nghệ sĩ kia?”

Lục Diệp thật sự chịu không nổi.

Mấy ngày nay xem tin tức, thật sự xem đến lo lắng.

Phải, Giang Văn Thắng xấu mặt cô rất thống khoái. Nhưng nếu muốn so với người khác, Lục Diệp thà rằng Giang Văn Thắng sung sướng một chút.

“Muốn như thế nào à? Điều kiện tương đối phức tạp, trong điện thoại nói không rõ……. Nếu không, chúng ta hay là ra gặp nói đi?”

Lục Diệp cắn chặt răng, lập tức trả lời: “Được!”

Sau khi cô ngắt điện thoại liền ra cửa.

Thời điểm Lục Diệp rời đi, ngang qua thư phòng.

Chiến Đình Kiều trong thư phòng, anh cũng nghe thấy tiếng bước chân vội vàng của Lục Diệp.

Khoảng thời gian này, Chiến Đình Kiều vẫn luôn chú ý đến sự tình của Lục Diệp, cho nên hôm nay nghe thấy cô đi ra ngoài, Chiến Đình Kiều trong lòng cảm thấy Lục Diệp nhất định là có việc.

Mấy ngày nay anh không nói chuyện cùng Lục Diệp, nhưng trong lòng anh vẫn quan tâm Diệp Từ.

Bởi vậy Diệp Từ đi ra không bao lâu, Chiến Đình Kiều cũng theo đi ra ngoài…….

Lúc này, Giang Văn Thắng đã sớm tới địa điểm đã hẹn cùng Diệp Từ. Giang Văn Thắng trong lòng không khỏi có chút chờ mong —— anh đã sớm chuẩn bị tốt hết thảy, liền tính toán chờ Lục Diệp nhảy vào bẫy mình!

Hôm nay, anh bất luận như thế nào cũng phải bắt lấy Lục Diệp!

Giang Văn Thắng tin tưởng tràn trề chờ đợi, còn Lục Diệp cũng nhanh đến nơi.

Mấy ngày nay, Diệp Từ sắc mặt thật sự khó coi, mặc dù có trang điểm, nhưng cũng có chút khó che giấu được thần sắc tiêu tụy mệt mỏi của cô.

Giang Văn Thắng nhìn thấy Lục Diệp ngồi xuống, không khỏi đau lòng mà nói: “Diệp Từ, em nhìn em xem……. Sau khi rời khỏi anh thì em gầy như vậy rồi.”

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 75: Muốn em đẹp

Lục Diệp nhìn Giang Văn Thắng ngồi đối diện, ghé tòm suýt chút nôn ra cơm tối qua.

Có thể là bởi vì trước đó bị Chiến Văn Kỳ chinh một trận, hôm nay Giang Văn Thắng thoát nhìn giống như một cái đầu heo —— trước kia mặt anh còn có chút thanh tú, hiện tại gương mặt sưng vù, hốc mắt hăm sâu, thoát nhìn giống như một bộ đáng phù phẩm tưng dục quá độ.

Giang Văn Thắng như vậy, lại phối hợp thành ra vậy, cũng khó trách Lục Diệp sẽ nôn ra đồ ăn uống.

Một đường tới đây, Lục Diệp cũng bình tĩnh không ít. Ít nhất lúc nói chuyện vừa nãy trong điện thoại, cô vốn đang có chút kích động. Nhưng tới trước mặt Giang Văn Thắng, cô hoang mang cùng kinh ngạc đã hồi phục hẳn.

Cô đã có thể cùng Giang Văn Thắng “tâm bình khí hòa” mà nói chuyện.

“Văn Thắng, anh cũng biết……. Chúng ta ở bên nhau 5 năm. Anh nói, cho dù là tôi nuôi một con chó, nuôi 5 năm kia cũng có cảm tình. Cho nên Văn Thắng……. Sau khi rời khỏi anh, tôi là có chút khổ sở.” Lục Diệp vút ánh mắt mị lực về hướng Giang Văn Thắng, tính cùng anh “tâm bình khí hòa” mà diễn một vở kịch.

“Kia cũng không phải!”

Giang Văn Thắng hoàn toàn không có nghe thấy lời nói Lục Diệp ẩn ý bên trong xem anh là chó.

Anh vui mừng khôn xiết, cơ bản không biết đã xảy ra cái gì.

“Anh hiểu như vậy là tôi yên tâm rồi, như vậy Văn Thắng……. Lúc trước chúng ta cùng nhau mở công ty?”

“Em yên tâm, công ty anh sẽ giữ lại cho em, chờ em trở về bên anh, anh sẽ trả cho em.”

Lục Diệp nhìn bộ đáng mặt dày kia của Giang Văn Thắng, trong lòng lạnh lẽo.

Hơ hơ, anh dựa vào đâu mà còn cảm thấy Lục Diệp cô sẽ quay lại?

Cô là phạm tội sao? Muốn cùng loại đàn ông cận bã này ở bên nhau?

“Văn Thắng, tôi là muốn ở bên anh à.” Lục Diệp chớp chớp mắt, tiếp tục nói dối, “Nhưng anh cũng biết, hiện tại Chiến Đình Kiều đang theo đuổi tôi. Tôi nếu quăng anh ta ở bên anh tôi sợ anh ta sẽ gây bất lợi đối với anh!”

Lục Diệp trong lòng một trận áy náy.

Tuy rằng lời này chỉ nói cho Giang Văn Thắng nghe, nhưng cô có thể thề với trời đất, những lời này tuyệt đối là trái lương tâm!

Giang Văn Thắng khầu khí lại cực kỳ coi là đương nhiên, “Sợ cái gì? Em vừa ở bên anh ta, vừa ở bên anh không phải là được rồi sao?”

“Văn Thắng, anh đây là đang dạy tôi cách bắt cá hai tay sao?”

“Như thế nào? Đây có gì không được?” Giang Văn Thắng nâng cằm lên, càng bày ra bộ dáng tự cho là đúng rồi, “Diệp Từ, anh như vậy là muốn tốt cho em. Em xem, anh vì em, tự nguyện ủy khuất bản thân mình mà để em ngồi hưởng phúc Tề nhân, em hẳn là còn muốn cảm ơn anh nữa ấy chứ?”

“.....”

Hơ hơ, cảm ơn.

Lục Diệp sắc mặt tươi cười có chút cứng đờ, cô căn bản không thể lại làm ra sự tình này.

Nhưng không thể không nói, tư tưởng Giang Văn Thắng cũng thật đủ kỳ lạ bát quái à, anh ta lại tự nguyện đội nón xanh.

“Văn Thắng, nhưng như vậy đối với em không tốt à.”

“Như thế nào không tốt? Diệp Từ em yên tâm, em cùng Chiến Đình Kiều cũng không được bao lâu đâu. Người có thân phận giống anh ta cũng chỉ là chơi qua đường với em. Không quá mấy tháng, anh ta cũng sẽ quăng em cho người khác. Em giờ ổn định anh ta trước, chờ anh ta không cần em nữa, em lúc nào cũng đều có thể trở lại bên anh, như vậy không tốt sao?”

Chiến Đình Kiều? Chơi qua đường với cô?

Quả nhiên là cái dạng người gì bên sẽ cho rằng người toàn thế giới đều giống anh ta.

Tuy Diệp Từ ngay từ đầu không tin Chiến Đình Kiều, luôn cảm thấy anh tiếp cận mình là có âm mưu gì đó. Nhưng tới hiện giờ, Lục Diệp đã dần dần bắt đầu tin tưởng Chiến Đình Kiều.

Ít nhất khi Giang Văn Thắng nói ra những lời như vậy, cô theo bản năng liền muốn tẩy trắng thay Đại Boss.

“Văn Thắng, nếu tôi và anh ở bên nhau lần nữa, anh mới tình nguyện trả lại công ty cho em sao?”

Lục Diệp thanh âm đã có vài phần ủy khuất.

“Đương nhiên!”

“Vậy được rồi, tôi đây liền.....”

“Diệp Từ, anh nói một lần nữa ở bên nhau, không phải ý tứ mà em đang nghĩ kia đâu. Anh chính là bị em lừa một lần rồi, giờ không muốn lại bị lừa lần thứ hai.” Giang Văn Thắng trong mắt hiện lên một tia khôn khéo, “Em đừng tưởng rằng dùng chút kỹ thuật diễn xuất này của em ở bên nhau anh, việc này như thế là xong rồi.”

“Vậy anh muốn như thế nào?”

“Anh nghĩ..... Diệp Từ, chẳng phải trước đây em từng nói với anh muốn có con hay sao?”

Lục Diệp tức khắc hiểu rõ ý của Giang Văn Thắng!

Anh ta chính là muốn mình ngủ cùng anh ta!

Quả thực đề tiện vô sỉ, dơ bẩn hạ lưu!

Lục Diệp trên mặt giả cười tức khắc không cười được nữa, đang nghe những lời sau đó của Giang Văn Thắng, cô ngay cả giả cười cũng cảm thấy mệt mỏi lại ghê tởm.

“Anh!”

“Diệp Từ, em không đáp ứng cũng có thể. Dù sao nếu không đáp ứng, công ty cũng cứ như vậy. Em cũng biết, em ở Thịnh Diệp là cổ đông nhỏ, rất nhiều chuyện em không có quyền quyết định. Còn những nghệ sĩ ký với em đó, sau này hết thấy đều phải nghe anh phân phó!”

“Giang Văn Thắng, anh không thể có điều kiện khác được ư?”

“Đương nhiên không được, Diệp Từ, em cũng biết, anh yêu em như vậy, như thế nào vứt bỏ được để em trốn thoát ngay từ bên cạnh anh?” Giang Văn Thắng đã sớm chuẩn bị một chén rượu trước đó, trước khi Diệp Từ tới, anh đã bỏ thuốc vào rượu, “Uống ly rượu này, chúng ta sẽ bắt đầu lại!”

Giang Văn Thắng không khỏi có chút đắc chí.

Anh biết Diệp Từ bôi vì sự tình 5 năm trước mà để lại bóng ma tâm lý, cho nên anh đặc biệt dùng thuốc.

Thứ nhất Diệp Từ bất luận như thế nào cũng kháng cự không được. Thứ hai, như vậy lại có thể gia tăng tình thú.

Vì thế, bụng ly rượu lên Giang Văn Thắng cười càng thêm quý dị.

Lục Diệp nhìn anh chuyển ly rượu kia, cũng cảm giác được rượu có vấn đề.

Cô xách túi đứng lên, hốt hoảng mà muốn trốn, “Văn Thắng, tôi đột nhiên nhớ tới nhà còn có việc! Đúng rồi, gas nhà tôi quên tắt, tôi phải nhanh trở về!”

Lục Diệp đang muốn rời đi, lại bị Giang Văn Thăng chặn lại.

“Diệp Tử, anh đã lãng phí rất nhiều thời gian với em rồi. Nếu em không chịu ngoan ngoãn nghe lời, vậy anh sẽ quyết định thay em!”

Anh nói xong, đôi tay bắt lấy vai Lục Diệp, mạnh mẽ ấn trở lại.

Sức Lục Diệp nào so được với Giang Văn Thăng?

Mặc dù cô muốn giãy giụa, Giang Văn Thăng cũng căn bản sẽ không cho cô cơ hội này.

“Muốn chạy? Uống ly rượu này rồi em mới có thể đi!”

Chuyện tới hiện giờ, Lục Diệp cũng không khỏi có chút bức, “Giang Văn Thăng, anh không cần khinh người quá đáng! Rõ ràng là anh phản bội trước, anh còn 5 năm trước……! Hiện giờ anh như thế nào không biết xấu hổ lại tìm tôi? Như thế nào không biết xấu hổ còn lấy công ty ra áp chế tôi và quay về bên anh? Anh có biết xấu hổ hay không?”

Cô thật sự tức giận.

Mục đích của Giang Văn Thăng, Lục Diệp đã nhìn thấy rõ ràng.

Cô thực tin tưởng, cho dù đầu óc cô thực sự hỏng mà ngủ cùng Giang Văn Thăng, công ty cũng tất nhiên sẽ không trở lại trong tay mình.

Giang Văn Thăng chính là biết cô muốn công ty, cho nên anh tuyệt đối không thể đem trả công ty lại cho Diệp Tử, lại còn sẽ vẫn luôn lấy công ty ra mà dẫn dụ cô!

Không sai, Giang Văn Thăng chính là một người dễ tiện vô sỉ như thế!

“Anh nói với em rồi, anh cùng Lăng Tuyết một chút cảm tình đều không có. Diệp Tử, 5 năm em không cho anh chạm vào người, anh là đàn ông chịu được sao?! Anh đợi em 5 năm, hiện giờ em lại muốn cùng người khác ở bên nhau! Anh nói em biết, không có cửa đâu!” Giang Văn Thăng thanh âm trầm xuống, lộ ra vẻ âm ngoan cùng uy hiếp.

Anh bùng ly rượu trên bàn lên, trực tiếp đổ vào miệng Lục Diệp.

Động tác của anh vừa mới tới một nửa, đột nhiên trước mặt lao ra một thân ảnh thon dài, một đám đánh trượt qua Giang Văn Thăng.

Lục Diệp ngẩng đầu, đối diện với hai tròng mắt thâm thúy của Chiến Đình Kiều.

Anh ta lại tới đây?!

Anh ta tới lúc nào?

“Chiến…… Chiến Đình Kiều……” Giang Văn Thăng nhìn thấy Chiến Đình Kiều, lập tức có chút chột dạ.

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 76: Hoàn toàn chọc giận

Giang Văn Thăng nhìn thấy Chiến Đình Kiều vẫn là có chút sợ sệt.

Không chỉ sợ thân phận Chiến Đình Kiều mà còn sợ thù đoạn của anh.

Giang Văn Thăng trong lòng hoảng sợ, anh biết, anh không thể đắc tội được với Chiến Đình Kiều. Cho dù hiện tại Lục Diệp còn ở cạnh, Giang Văn Thăng cũng không muốn để mình quá mất mặt.

“Còn không mau cút đi?!”

Chiến Đình Kiều trong mắt tựa hồ có một ngọn lửa cực hạn.

Giang Văn Thăng cảm giác được, nếu anh tiếp tục xuất hiện ở trước mặt Chiến Đình Kiều, Chiến Đình Kiều muốn giết mình còn được.

Anh không cam lòng mà nhìn thoáng qua Lục Diệp, lập tức rời đi.

Giang Văn Thăng vừa đi, tất cả sức lực trên người Lục Diệp phảng phất đều bị rút cạn, cả người đều xụi lơ.

“Không có việc gì chứ?” đôi mắt Chiến Đình Kiều, thanh âm, lập tức liền nhu xuống. Nhìn đến Diệp Tử như vậy, anh thật sự đau lòng lại tự trách, “Anh tới có phải quá muộn hay không?”

“Không muộn! Chiến Đình Kiều, cảm ơn anh……”

Lục Diệp tự đáy lòng mà cảm kích.

Cô tin rằng, nếu vừa nãy không phải Chiến Đình Kiều đột nhiên xuất hiện, nói không chừng hôm nay cô sẽ bị Giang Văn Thăng đập cho hư.

Cho nên Chiến Đình Kiều, xuất hiện đến vừa vặn tốt.

“Đi về trước đi.”

Chiến Đình Kiều biết Diệp Tử đã không có sức đứng lên, đơn giản bé cô lên.

Sau khi trở về, Bánh bao nhỏ liền vẫn luôn túc trực bên người Diệp Tử. Lục Diệp dựa vào trên giường, hữu khí vô lực mà nói: “Bánh bao nhỏ, có phải con nhìn ra cô rất vô dụng?”

Cô vốn vẫn luôn cảm thấy mình có thể dạy dỗ cận bã làm người.

Giờ ngược lại còn bị cận bã giáo huấn.

Bánh bao nhỏ nhìn khuôn mặt phiền muộn Lục Diệp, lập tức như trống bỏi mà lác đầu.

Không phải đâu, mama gọi nhát!

“Diệp Tử..... Rất tuyệt.....”

Bánh bao nhỏ mở to đôi mắt lấp lánh nhìn Lục Diệp, đôi con ngươi đen nhánh như lộ ra một khối kiên định rực rỡ lấp lánh.

Lục Diệp bất đắc dĩ cười cười, đổi nói: “Hừ, con còn biết dỗ cô nữa!”

Hơ hơ, cô lại bị đứa nhỏ dỗ dành!

Còn Bánh bao nhỏ lại đẩy đẩy Lục Diệp, lác đầu, vô tội nói: “Hừ Hừ không có.”

Lục Diệp không nói lời nào, Bánh bao nhỏ cũng cho rằng Lục Diệp không tin, khuôn mặt nhỏ tức khắc nhú lại, ủy khuất, “Diệp Tử, không tin con.....”

Nhìn thấy Bánh bao nhỏ bị tổn thương, Lục Diệp trong lòng liền mềm dịu lại. Cô ôm Bánh bao nhỏ vào lòng, ôn nhu an ủi, “Không có không có, Bánh bao nhỏ, cô không có không tin con!”

“Thật sự?”

Lục Diệp dùng sức gật gật đầu.

Không thể không nói, Bánh bao nhỏ luôn xuất hiện vào những lúc tâm tình cô không tốt, đồng thời lại có thể làm cô nhanh chóng hồi phục lại cái cảm xúc tồi tệ của mình.

Chính là trong trận hỏa hoạn trước đây và còn có mấy lần những ngày gần đây.

Lục Diệp không thể không cảm thấy, Bánh bao nhỏ giống như món quà tốt nhất mà ông trời tặng cho cô.

“Bánh bao nhỏ, con buồn ngủ sao?”

Bánh bao nhỏ gật gật đầu, lại ngủ rồi.

Cùng lúc đó, trong thư phòng.

Mặc dù sự tình đã qua đi một đoạn thời gian, nhưng Chiến Đình Kiều vẫn không thể nén lửa giận trong lòng mình.

Kỳ thật lúc Lục Diệp đi tìm Giang Văn Thắng, anh cũng đã bắt đầu có hành động. Mấy ngày nay anh cũng đã nắm bắt được Giang Văn Thắng ở tập đoàn Thịnh Diệp trước đây cùng Lục Lăng Tuyết vài lần thu mua cổ phần với giá cao không hợp pháp, chuyện này một khi bị tố giác ra, Giang Văn Thắng cùng Lục Lăng Tuyết hai người đều sẽ xong đời.

Chỉ là Chiến Đình Kiều vốn chỉ tra được tin tức, lại không tra được chứng cứ.

Nhưng hiện tại mặc kệ có hay không chứng cứ, Chiến Đình Kiều đều quyết không dễ dàng buông tha Giang Văn Thắng!

May mà anh hôm nay cùng đi qua, nếu không thì..... hậu quả anh cũng không biết tương tượng ra như thế nào!

Mà hiện tại, Chiến Đình Kiều thật sự ngồi không yên.

Anh lập tức gọi điện thoại cho Chiến Văn Kỳ, kỳ hạn Chiến Văn Kỳ trong vòng mười phút phải tới liền.

Chiến Văn Kỳ nghe điện thoại, vội vội vàng vàng tới biệt thự Văn Lâm.

Tới trước mặt Chiến Đình Kiều rồi, Chiến Văn Kỳ vẫn còn có chút chưa hòa hoãn lại. Anh mới từ trong chốn chui ra, trên người còn mặc áo ngủ kia kia, còn bộ mặt lười biếng vẫn đang trong tư thế sẵn sàng đón quân địch.

“Tim cháu có việc gì?”

“Ngày mai cháu đi một chuyến tới tập đoàn Thịnh Diệp.”

“Ngày mai?” Chiến Văn Kỳ kinh ngạc.....

SỰ tình ngày mai, chú hai anh sao lại lo lắng vô cùng, giống như muốn lập tức xử lý xong liền vậy?

Sự tình ngày mai kia, ngày mai hoàn toàn có thể giải quyết xong sao!

“Như thế nào, có ý kiến gì sao?”

“Không có không có.....” Chiến Văn Kỳ sờ sờ cái mũi, anh nào dám à.....

Xong rồi xong rồi, anh hiện giờ đứng ở trước mặt chú nhỏ nhà mình có chút cong cmn cái khí chất men-li của đàn ông. Loại bộ dáng vằng vặc dạ dạ đứng ở một bên này giống như là công công trong phim truyền hình vậy.

Chiến Văn Kỳ tức khắc bị sức tương tượng chính mình thuyết phục, hơn nữa đồng thời, Chiến Đình Kiều cũng đã ném xuống một phần văn kiện.

Chiến Vân Kỳ tự nhiên nhặt lên, mở ra xem.

Vừa nhìn đến, biểu tình trên mặt anh liền thay đổi thất thường.

“Cháu hân là biết nên làm như thế nào chứ?”

Chiến Vân Kỳ âm hiểm mà cười: “Hắc hắc, này không phải bản cũ Chiến gia chúng ta sao.”

Không, anh còn phải thêm chút kịch bản mới của chính mình!

Bất quá nhìn thấy phần văn kiện này, lại nghĩ đến Chiến Đình Kiều đột nhiên muộn như thế còn kêu mình đến, Chiến Vân Kỳ không khỏi hoang mang.

Đồng thời, cũng bát quái.

“Chú hai, có phải tên Giang Văn Thắng lại chọc tới chú không?”

Chiến Đình Kiều nhẹ nhàng “Ừm” một tiếng.

Trước đó vài lần, anh cũng đã rất muốn tìm cơ hội giáo huấn Giang Văn Thắng. Chỉ bởi vì Giang Văn Thắng cùng Diệp Tử quan hệ hai người. anh sợ ngộ nhờ anh động thủ, Diệp Tử sẽ không vui.

Nhưng chuyện tới hiện giờ, Chiến Đình Kiều đã không thể nhịn được nữa!

“Rốt cuộc là chọc như thế nào?” Chiến Vân Kỳ thật sự tò mò, “Chú hai, chú nói một chút xem xem!”

“Mau về đi.”

Chiến Vân Kỳ nhìn không được bắt đầu làm nũng lên, “Chú hai, chú nói ra xem sao, nói ra để cháu cũng tức giận theo, như vậy ngày mai mới có thể càng ra sức mà làm việc giúp chú nữa a!”

Chiến Đình Kiều rốt cuộc không kiên nhẫn mà trách mắng: “Cút!”

Chiến Vân Kỳ vừa mới xám xịt mà “cút” ra ngoài.

Được à! Chú nhỏ không chịu nói, kia anh liền đi hỏi Lục Diệp là được.

Chỉ là, hiện tại quá muộn, sau này có cơ hội lại hỏi sau vậy!

Hôm sau, Chiến Vân Kỳ sáng sớm liền đến Thịnh Diệp. Trước đó anh đánh Giang Văn Thắng một trận, hiện giờ vết thương trên mặt Giang Văn Thắng hẳn là đã tốt hơn rất nhiều à.

Chiến Vân Kỳ vừa mới đi tới cửa, đã bị lễ tân không thức thời ngăn lại, “Tiên sinh, anh không được vào!”

Từ sau vụ lần trước Chiến Vân Kỳ tới đây gây sự, anh đã bị Thịnh Diệp cho vào danh sách đen.

Lễ tân nhận ra anh, cũng đã được Giang Văn Thắng dặn dò qua —— Nếu Chiến Vân Kỳ tới, tuyệt đối tuyệt đối không cho anh ta vào!

Có thể tưởng tượng được rằng Giang Văn Thắng rất sợ Chiến Vân Kỳ.

Chiến Vân Kỳ người này vốn không làm theo kịch bản, ở trước mặt Giang Văn Thắng, anh cái hạng lưu manh đường phố nào đánh nhau đều cũng làm được. Đặc biệt thân phận của anh lại là tiêu thái tử trưởng tôn Tinh Diệu Chiến gia, Giang Văn Thắng nào dám động đến anh dù chỉ một chút?

Cho nên Chiến Vân Kỳ người này tới, Giang Văn Thắng liền chú định có hại.

Vì thế loại từ chối người từ ngoài ngàn dặm này liền rơi xuống quỳ lễ tân.

Nhưng lễ tân sao có thể ngăn được Chiến Vân Kỳ chứ!

Chiến Vân Kỳ căn bản không để mắt người lễ tân kia, câu “Anh không được vào” với anh mà nói, vào tai trái ra tai phải như nước đổ lá môn vậy.

Còn nói cái rắm á?!

Nhưng Chiến Vân Kỳ không nghĩ tới chính là lễ tân lại đuổi theo.

“Tiên sinh, ngài nếu đi vào, chúng tôi đành gọi báo vệ!”

Lễ tân bắt đầu dĩ chi có thể căng da đầu làm bộ bản thân mình không nhận ra Chiến Vân Kỳ.

Chiến Vân Kỳ cười cười, nói: “Cô có bản lĩnh thì đi kêu đi, hay kêu cảnh sát cũng được. Tin tôi đi, kêu cảnh sát rồi sau này các người sẽ rất cảm kích tôi à.”

Nói xong còn vút lại ánh nhìn mỉa mai.

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vạ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 77: Quen thu thập

Chiến Văn Kỳ tuy chỉ là tiểu thiếu gia, nhưng vẫn có chút quyết đoán.

Anh nói vừa dứt, liền cũng không ai dám ngăn trở.

Lễ tân tuy rằng nghe không hiểu lời Chiến Văn Kỳ, nhưng trực giác mách bảo tổng tài nhà mình gặp xui xẻo rồi.....

Cô chỉ có thể nhìn Chiến Văn Kỳ lên lầu.

Nhưng hôm nay thật là ngày lành à nha, không nghiêng không lệch Lục Lăng Tuyết cũng ở đây.

Hơn nữa Lục Lăng Tuyết lại ở trong văn phòng Giang Văn Thắng.

Thân thể hai người thiếu điều dán chặt nhau thì Chiến Văn Kỳ trực tiếp đẩy cửa vào.

Nhìn thấy Chiến Văn Kỳ, Giang Văn Thắng suy tít nửa cả người bắn lên. Không thể không nói, Giang Văn Thắng suy cho cùng cũng có chút sợ Chiến Văn Kỳ.

“Chiến, Chiến thiếu gia, anh tới làm cái gì?”

“Tôi mang tới tin tốt cho anh, tin tôi đi, sau khi nhìn thấy, anh sẽ cảm kích tôi.” Chiến Văn Kỳ cầm trong tay văn kiện quơ quơ, “Có điều á, không thể cho không anh được.”

Giang Văn Thắng trong lòng luôn cảm thấy Chiến Văn Kỳ là cái bao cò, từ lần trước lại đây gây sự đánh nhau, anh cũng cảm thấy Chiến Văn Kỳ hẳn là không có bản lĩnh gì. Chẳng qua sinh tốt, nên có thể làm đệ tử hoàn hảo. Vì vậy thứ trong tay anh ta cầm áp chế Giang Văn Thắng anh, anh một chút tạo nào cũng đều không tin.

Hừ người chắc?

“Thứ đồ khó lường gì? Chiến thiếu gia anh nếu muốn đến làm khách cứ nói thẳng, thật sự không cần viện nhiều cớ như vậy.”

Lục Lăng Tuyết tận dụng mọi thứ, xoa xoa sợi tóc mình, thanh âm mềm mại nói: “Đừng vậy..... Chiến thiếu gia anh muốn đến thì thông báo một tiếng lúc nào cũng được, tôi nhất định sẽ tiếp đãi tốt anh.”

Tiếp đãi tốt?

Chiến Văn Kỳ anh cùng Lục Lăng Tuyết căn bản không có quen biết nhau đó nha! Vì sao người phụ nữ này lại có thể không hiểu mà giả vờ đáng hai người rất thân quen được chứ?

“Làm khách?” Chiến Văn Kỳ cười nhạo ném văn kiện ném qua, “Tự xem đi, xem rồi sẽ biết.”

Giang Văn Thắng nhận lấy văn kiện, nhìn đến nội dung, sắc mặt liền đại biến.

Văn kiện chỉ là một vài số liệu cô phiếu, còn có một số ghi chép xuất nhập quỹ của bản thân Giang Văn Thắng. Chiến gia sao có thể làm ra được này, Giang Văn Thắng căn bản một chút cũng không rõ ràng lắm, này cũng đúng là chỗ đáng sợ của Chiến gia.

“Anh thay chú anh tới?” Giang Văn Thắng cực lực giả bộ một dáng vẻ như không có việc gì, “Nếu là ý của chú anh, vì sao chú anh không tự mình tới?”

Lời này lại làm Chiến Văn Kỳ không thoải mái.

Anh móc lỗ tai, không kiên nhẫn mà nói: “Anh cũng biết, này chỉ là số liệu, trở về còn có thể tiếp tục sao chép.”

Giang Văn Thắng có chút nóng nảy, “Tôi căn bản chưa làm qua loại chuyện này, hơn nữa các người không có chứng cứ!”

Chiến Văn Kỳ khoanh tay trước ngực, “Với bản lĩnh Chiến gia nhà ta, muốn chứng cứ kia còn không phải một việc rất đơn giản hay sao? Giang Văn Thắng, hiện giờ trước mắt anh chỉ có hai lựa chọn.”

Cho dù anh không giao ra cổ phần trong tay mình, qua một thời gian nữa đến khi sự tình bị tổ giác, anh vẫn sẽ phải nhả ra.

Cho nên cổ phần trong tay Giang Văn Thắng buộc phải giao ra..... Mặc dù anh không cam lòng!

Chiến Văn Kỳ cười lạnh, “Anh yên tâm, chú nhỏ tôi vẫn thực khách sáo, chú chỉ muốn để thím hai nắm được quyền quyết định mà thôi, nên chỉ cần cao hơn các người năm phần trăm, kia cũng đủ rồi.”

Giang Văn Thắng sắc mặt càng ngày càng khó coi.

Anh còn chưa nói lời nào, Lục Lăng Tuyết đã nóng nảy. Cô túm lấy cánh tay Giang Văn Thắng, nhưng ngại Chiến Văn Kỳ vẫn ở đó, cô không dám sát quá gần. Vì thế Lục Lăng Tuyết chỉ có thể túm lấy cánh tay Giang Văn Thắng, ý muốn để anh càng thanh tĩnh một chút, “Văn Thắng, anh không được đồng ý! Nếu quyền quyết định công ty trong tay Lục Diệp.....”

Bọn họ sau này sẽ không sống được yên ổn!

Tuyệt đối, hơn nữa rất có thể không còn có năng lực trở mình!

Nhưng bất luận Lục Lăng Tuyết nói như thế nào, Giang Văn Thắng thật sự không còn lựa chọn nào.

Thứ Chiến Đình Kiều tìm được, trước nay đều thứ không cho người con đường sống mà lui.

Nhưng anh ta đối với Giang Văn Thắng cũng thật khách sáo cực kỳ, anh ta cố ý giữ Giang Văn Thắng lại không đuổi đi, cũng không có chiếm đoạt tất cả cổ phần của anh, hoàn toàn là bởi vì —— anh hy vọng Diệp Từ có thể sai khiến những người khiến cô không thoải mái. Trong đó không chỉ bao gồm Giang Văn Thắng mà còn có Lục Lăng Tuyết.

Anh không dễ dàng buông tha hai người kia như vậy!

Còn Chiến Văn Kỳ cùng Chiến Đình Kiều tuy rằng là quan hệ chú cháu, nhưng có nhiều khi lại như là quan hệ anh em.

Ý nghĩ của Chiến Đình Kiều, Chiến Văn Kỳ ít nhiều vẫn có thể nắm bắt được.

Vì thế, Chiến Vân Kỳ vừa lúc gặp thời mà lập tức bỏ dao: “Cho nên Lục Lăng Tuyết tiểu thư, cô cũng phải nhường ra chút cổ phần à.”

Từ khi Chiến Vân Kỳ tới công ty Thịnh Diệp, Lục Lăng Tuyết vẫn luôn khách sáo với anh, không ngờ được Chiến Vân Kỳ hiện tại giống như cũng muốn đối phó luôn cả với cô?

Lục Lăng Tuyết như vừa mất đi cái cảm giác “thất tình” này vậy, nhưng cô vẫn không cam lòng, vì thế cô không cam lòng yếu thế mà trả lời: “Dựa vào đâu?” Lời vừa dứt, cô tức khắc có chút hối hận. Vì thế cô lập tức sửa lời: “Không phải, tôi không phải ý này..... Chiến thiếu gia, tôi chính là cảm thấy, hiện tại Diệp Từ còn nhỏ, không thể một mình đảm đương một phía. Cho nên mới cảm thấy, chỉ bằng vẫn là đừng nhắc tới việc cổ phần?”

Chiến Vân Kỳ đối Lục Lăng Tuyết mà quý một chữ cũng không tin.

Sau khi gặp qua kỹ thuật diễn của Lục Diệp, Lục Lăng Tuyết về mặt biến sắc có thể xem như có chút tài mọn.

Hơn nữa vờ liếc mắt một cái là có thể nhìn thấu.

“Được rồi Lục tiểu thư, hôm nay tôi tới chính là vì chuyện này. À, cô nhắc tôi mới nhớ tới mình còn có chuyện chưa làm. Nếu không cô ra ngoài trước, chờ tôi xong xuôi chuyện thứ hai rồi nói.”

Chiến Vân Kỳ muốn chuẩn bị bắt đầu đánh người!

Không thể không nói, xem Giang Văn Thắng như một bao cát mà đánh, thật là một việc rất sáng khoái!

Mỗi lần tới Thịnh Diệp, Chiến Vân Kỳ liền thật sự cảm thấy như mình sau này không cần đi tập thể hình cũng được.

Anh còn có chỗ nào tốt hơn nơi này để rèn luyện thân thể?

“Chiến thiếu gia, là việc gì vậy? Lăng Tuyết có thể giúp không?”

Ấy dzô?!

Này Lục Lăng Tuyết là đang câu dẫn mình ư?

Chiến Vân Kỳ lạnh lùng nói: “Không cần, đây là chuyện của đàn ông, cô ra ngoài trước đi.”

Giang Văn Thắng đang muốn gọi Lục Lăng Tuyết lại, nhưng Lục Lăng Tuyết lại ngoan ngoãn nghe lời Chiến Vân Kỳ đi ra ngoài.

“Giang Văn Thắng, anh rốt cuộc đã làm gì thím hai tôi!” Chiến Vân Kỳ không nhanh không chậm mà xoắn tay áo lên, “Hôm nay nếu anh không nói, thì tôi đánh tới khi nói mới thôi!”

Bất quá đương nhiên không thể chỉ nghe một lần, anh muốn nghe xem xem, Giang Văn Thắng nói dối như thế nào, như vậy trở về mới hỏi Lục Diệp.

Giang Văn Thắng đương nhiên không thể nói được.

Loại hành vi dễ tiện vô sỉ này anh biết, chính mình dùng là được, dựa vào đâu mà nói cho một người ngoài cuộc biết?

Anh không nói, Chiến Vân Kỳ tự nhiên bắt đầu động thủ.

Cùng lúc đó, tại biệt thự Văn Lâm.

Trải qua sự việc nháo của Giang Văn Thắng, Lục Diệp hôm sau liền sốt cao.

Khoảng thời gian này cô cũng thật sự mệt mỏi.

Lục Diệp sinh bệnh, Bánh bao nhỏ là người đầu tiên phát hiện. Nhóc nhìn thấy Lục Diệp nằm ở trên giường, toàn thân nóng rang, liền biết Lục Diệp bị bệnh.

Bánh bao nhỏ lại không có cách nào, vì thế nhóc chỉ có thể vội vã chạy đến thư phòng, túm lấy cổ áo Đại Boss.

“Hự Hự, xảy ra chuyện gì?”

Ngón tay Bánh bao nhỏ chỉ chỉ bên ngoài.

“Con muốn ra đó chơi sao? Baba không rảnh.”

Bánh bao nhỏ lập tức lắc đầu, tức khắc túm lấy quần áo Chiến Đình Kiêu. Sức nhóc thật sự quá nhỏ, làm nhăn nếp gấp không buông ra.

Nhưng nhìn thấy bộ dáng này của con, Chiến Đình Kiêu cũng đi theo.

Không nghĩ tới lại đi tới phòng Lục Diệp.

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 78: Muu đồ

Lục Lăng Tuyết lúc trở lại văn phòng, thì thấy toàn bộ văn phòng thăm không nỡ nhìn với một mớ hỗn độn.

Còn có Giang Văn Thắng lại bị đánh thành đầu heo lần nữa.

Lục Lăng Tuyết không tin được nhìn về phía Chiến Vân Kỳ, cô như thế nào nghĩ đến, Chiến Vân Kỳ này trong mắt cô một bộ dáng “tiểu bạch kiểm”, thế nhưng lại hung tàn như thế.

Nhưng hiện tại quan trọng hơn Giang Văn Thắng là cô cũng quên không được Chiến Vân Kỳ a.....

Chiến Vân Kỳ cảm phần chuyển nhượng cổ phần, còn đặc ý mà rêu rao các loại trước mặt Giang Văn Thắng.

“Kia Giang tiên sinh, cảm ơn số cổ phần của anh nha.” Chiến Vân Kỳ “cảm kích” một phen, rồi mới tiêu sái mà rời đi.

Anh cố ý nói như thế, chính là muốn làm tức chết Giang Văn Thắng.

Giang Văn Thắng cũng xác thật tức giận vô cùng!

Anh vốn nghĩ lấy cổ phần treo Lục Diệp, anh cảm thấy, Diệp Tử nhất định sẽ vì số cổ phần này ngủ cùng anh. Không nghĩ tới sự tình đột nhiên biến thành cái dạng này, không chỉ mờ đến miệng mèo còn bay đi không nói, lại còn phải giao ra cổ phần, còn phải bị đập bẹp một trận.

Giang Văn Thắng thật là càng nghĩ càng giận tím mặt.

Lục Lăng Tuyết nhìn thấy bộ dạng này của Giang Văn Thắng, liền ngồi quỳ cạnh bên anh, quan tâm hỏi: “Văn Thắng, anh không sao chứ?”

Không sao ư?

Vừa nãy Lục Lăng Tuyết kia một bộ dáng muốn nịnh bợ cùng câu dẫn Chiến Vân Kỳ, Giang Văn Thắng đều thấy được trong tầm mắt.

Anh giờ nhìn đến Lục Lăng Tuyết bên nịnh không được một trận phiền lòng, “Cô quản tôi làm cái gì?”

“Em mặc kệ anh rồi còn có thể quản ai đây? Văn Thắng, chúng ta ở bên nhau lâu như vậy rồi, chuyện của anh chính là chuyện của em!”

Lục Lăng Tuyết trong lòng suy cho cùng cũng không có dễ nghe như ngoài miệng.

Cô kỳ thật cảm thấy nhất định phải làm rõ ràng Giang Văn Thắng rốt cuộc vì sao giao cổ phần ra!

Hơn nữa vì sao chuyện này còn có quan hệ với Lục Lăng Tuyết cô?

“Hơ hơ, chuyện của tôi chính là chuyện của cô à?” Giang Văn Thắng khoe môi cong lên một tia trào phúng, “Cô vừa nãy nếu không ra ngoài thì đã không có việc gì rồi!”

“Tôi cũng không muốn đi ra ngoài, hơn nữa..... Hơn nữa tôi bảo anh đừng giao ra cổ phần rồi còn gì, anh làm gì không nghe?”

“Cô cho rằng tôi muốn giao ra làm hay sao?”

Anh nếu không giao có thể vẫn sẽ cùng Diệp Tử tiếp tục dây dưa không dứt. Nhưng hiện giờ..... Liền hôm nay thì hết rồi, cái gì cũng chưa. Lúc ở văn phòng trước đây, anh cũng đã bị bắt ký tên, chuyển nhượng 30% cổ phần, trong đó 20% là Giang Văn Thắng, mà 10% là Lục Lăng Tuyết.

“Rốt cuộc chuyện như thế nào!?”

Giang Văn Thắng hít sâu một hơi, vẫn là đem toàn bộ nói ra.

Anh không có nhắc tới việc bản thân mình dùng cổ phần ép Diệp Tử ngủ cùng anh.

Còn Lục Lăng Tuyết càng nghe càng ghen ghét!

Cô đương nhiên biết loại thủ đoạn này khẳng định không phải Lục Diệp nghĩ ra! Mà Chiến Vân Kỳ vừa mới lại đây..... Cẩn thận nghĩ tới, Chiến gia Chiến Đình Kiêu đã là thiên chi kiêu tử! Bộ dáng Chiến Đình Kiêu có thể không nói khoa trương chút nào, là loại soái ca mà đàn bà con gái nào cũng không khép chân lại được. Lại nói tiểu thiếu gia Chiến gia kia, diện mạo cũng thuộc loại nhất đẳng thành phố Hải Vân này.

Lục Lăng Tuyết trong lúc lơ đãng nhìn đến Chiến Vân Kỳ, luôn có chút bất giác mà mặt đỏ lên.

Nhưng hiện tại Chiến Đình Kiêu, Chiến Vân Kỳ, hết thấy đều vây quanh Lục Diệp làm những việc còn con con nhỏ lông gà lông vịt này!

Lục Lăng Tuyết nghĩ, liền hận không thể đem Lục Diệp xé nát ra.

Lục Diệp không tồn tại thì tốt rồi, nếu à ta không có trên đời này, nói không chừng Chiến Đình Kiêu cùng Chiến Vân Kỳ có thể coi trọng mình cũng không chừng?

Lục Lăng Tuyết đã nghĩ kỹ rồi, đến lúc đó chính mình sẽ cùng Chiến Đình Kiêu ở bên nhau, lại lên lên vụng trộm sau lưng với Chiến Vân Kỳ.

Ày, nói không chừng Lục Diệp hiện tại chính là như vậy!

“Văn Thắng, hiện tại cổ phần đã giao, chúng ta không có cách nào! Nhưng bước tiếp theo thì sao? Chúng ta ở công ty tuy rằng còn có cổ phần, nhưng đã không còn là người quyết định..... Cứ tiếp tục như vậy nữa.....”

Lục Lăng Tuyết trong lòng dâng lên dự cảm không tốt, đồng thời, cô trong lòng càng căm giận, nghĩ tới một chuyện càng quan trọng hơn.

Di sản!

Hiện tại Lục Diệp đã lấy về quyền công ty, như vậy tiếp theo đây có lẽ là gia sản của ông nội?!

“Cứ tiếp tục như vậy nữa thì.....” Giang Văn Thắng cũng nói không nên lời nguyên do, chỉ là chính anh cũng có dự cảm, sau này mình cùng Lục Lăng Tuyết càng ngày càng thâm

Giống như từ khi anh cùng Lục Lăng Tuyết bên nhau, các loại xui xẻo nổi gót tới.

Giang Văn Thắng trong lòng đã tính kế xong xuôi, chờ anh sau khi có biện pháp truy hỏi Diệp Tử, anh sớm muộn gì cũng sẽ đá văng Lục Lăng Tuyết!

Chủ yếu là anh đến truy hỏi Diệp Tử.

“Văn Thắng, tôi phải về nhà một chuyến.” Lục Lăng Tuyết nghĩ đến “đi sản”, liền không chịu nổi giây phút nào tiếp tục ở lại trong công ty, “Việc công ty anh sửa sang lại trước một chút, anh yên tâm, tôi sẽ không để Diệp Tử thuận lợi như vậy!”

Giang Văn Thắng lập tức nói: “Tôi trở về cùng cô!”

Anh muốn biết, còn có cách nào có thể kiềm chế được Diệp Tử.

Nhưng sự việc này, Lục Lăng Tuyết lại cũng không muốn chia sẻ chút nào với Giang Văn Thắng. Dù vậy, ngoài mặt vẫn muốn trấn an, “Văn Thắng, anh xử lý trước việc công ty đi. Đó là việc trong nhà, chờ tôi trở về giải quyết ổn thỏa, sau rảnh lại đến giải thích với anh.”

Lục Lăng Tuyết trong lòng kinh hoàng vô cùng.

Cô trước đó từng gọi điện thoại thăm dò thử Diệp Tử —— Lục Diệp nói với cô, Chiến Đình Kiều đồng ý kết hôn với cô ta. Không chỉ có như thế, hôm nay lại xảy ra chuyện như vậy, cũng là Chiến Đình Kiều gây nên.

Bây giờ mà vào, số đi sản kia không còn cách Lục Diệp bao xa nữa.

Nhưng dựa vào đâu mà cho Lục Diệp chứ!?

Lục Lăng Tuyết nhanh chóng trở về nhà, bước vào cửa, cô gấp không chờ nổi mà hướng trên lầu gọi: “Ba!”

Cô vừa gọi ba, vừa lên lầu.

Mà lúc này, Lục Kiến Nghiệp đang ở lầu hai xem TV trong phòng. Lục Lăng Tuyết không gõ cửa mà đi đi vào, lập tức đi đến tủ đầu giường, cầm remote TV tắt đi.

Cô thành lĩnh hành động như vậy khiến Lục Kiến Nghiệp có chút không vui, nhưng vừa nhìn thấy Lục Lăng Tuyết đang đứng cạnh, cảm xúc bất mãn tức khắc tan thành mây khói.

“Lăng Tuyết, con về rồi à?”

Lục Lăng Tuyết gạt đầu, ngồi ở mép giường, “Ba ba, con có chuyện rất quan trọng muốn hỏi ba.”

“Con hỏi đi.”

“Ba yêu con, hay là yêu Lục Diệp?”

“Đương nhiên là con rồi, trong mắt ba, chỉ có một đứa con gái, đó chính là con.” Còn về Lục Diệp, trong mắt Lục Kiến Nghiệp vĩnh viễn đều chỉ có phiền chán.

“Ba, ba có từng nghĩ tới, nếu qua mấy ngày Lục Diệp dẫn theo Chiến Đình Kiều trở lại, rồi nói bọn họ kết hôn, kêu chúng ta giao ra đi sản thì làm sao bây giờ a?”

Lục Lăng Tuyết vội vã trở về, chính là vì chuyện này.

Nếu Lục Diệp có thể lấy lại tiền, còn không bằng cô hủy hoại món tiền đó.

Hiện giờ cô phải lấy số tiền kia ra, mặc kệ đốt hay là như thế nào đều được, dù sao cô chính là không thể để Lục Diệp lấy được số tiền này!

Cô chính là muốn cho Lục Diệp không được thoải mái!!!

“Vấn đề này ba chưa nghĩ tới, nhưng nếu bọn họ kết hôn, số tiền kia cũng chỉ có thể đưa cho Lục Tư Tiêu.” Nhắc tới “Lục Tư Tiêu” ba chữ này, Lục Kiến Nghiệp khẩu khí đột nhiên lạnh nhạt, “Có Chiến Đình Kiều che chở nó, không lấy ra thì còn có thể như thế nào được nữa?”

“Ba, nếu không chúng ta đem số tiền kia tiêu hủy đi? Dù sao cũng không thể đưa cho Lục Diệp.”

Lục Kiến Nghiệp không thể tin được “Con điên rồi sao?”

Cái đó chính là tiền! Tiền! Tiền!

Lục Kiến Nghiệp rốt cuộc vẫn nhìn trúng tiền, loại đồ vật tiền này như thế nào có thể tiêu hủy? Đương nhiên là giữ lại tự mình dùng à!

“Ba, con không điên, con nói nghiêm túc đó! Chẳng lẽ ba không nghĩ tới, số tiền kia nếu tới tay Lục Diệp, đến lúc đó cầm số tiền này tới chèn ép chúng ta..... Ba nói, có phải hay không?”

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 79: Tiêu hủy

Lục Kiến Nghiệp cũng coi như là đa mưu túc trí.

Kỳ thật ông cũng không muốn đem số tiền này trả cho Lục Diệp, nói cách khác nếu ông sớm đưa cho, hà tất gì phải kéo dài tới hôm nay?

Lục Kiến Nghiệp bất đắc dĩ thờ dài một hơi, nói: “Con nghĩ ba muốn đem số tiền kia trả cho nó làm hay sao? Lăng Tuyết, chuyện này có Chiến Đình Kiều tham gia, mặt mũi Chiến Đình Kiều, ba không thể không nể a.....”

Lục Lăng Tuyết vẫn quyết giữ ý mình, “Mặc kệ như thế nào, chúng ta có thể tìm lý do lừa gạt cho qua đi.”

Lục Kiến Nghiệp không khỏi cười khê, Lục Lăng Tuyết nghĩ thật sự là quá ngây thơ rồi.

“Lăng Tuyết, con lừa ai không được, lại cứ lừa Chiến Đình Kiêu? Con xem anh ta thật sự dễ bị gạt như vậy sao? Ngày đó con không có ở nhà, nên không nhìn được, cái kia Chiến Đình Kiêu là chắc chắn bên Lục Tư Tiêu!” Nghĩ đến chuyện này, Lục Kiến Nghiệp liền nhin không được cau chặt mày, “Ba là người từng trải, nhìn là hiểu ngay.”

Lục Lăng Tuyết lại căn bản không nghe vô lời Lục Kiến Nghiệp.

“Số tiền này vốn không có liên quan với Chiến Đình Kiêu, anh ta dù giúp Lục Diệp, có thể quản được số tiền này sao?”

“Lăng Tuyết, cô đừng nghĩ ngây thơ như thế. Con coi Chiến Đình Kiêu là kẻ ăn chay sao?”

Thương trường như chiến trường, Lục Lăng Tuyết căn bản không hiểu thủ đoạn cùng thực lực Chiến Đình Kiêu. Có thể nói, Lục Lăng Tuyết chút nhỏ nhoi cũng không biết Chiến Đình Kiêu.

Ngoại trừ biết anh ta rất soái, có thân phận, cô vì không tin Lục Diệp có thể có loại này “điểm ngộ”, mặc định tự động đem Chiến Đình Kiêu xếp vào loại bao cò không đầu óc.

Nếu anh ta ưu tú, mới sẽ không nhìn trúng Lục Diệp, nhất định sẽ nhìn trúng mình mới đúng!

“Ba, ba như vậy lại sợ Chiến Đình Kiêu làm gì!”

“Ba không phải sợ anh ta, con nói với ba cả nửa ngày, ba hỏi con, con có nghĩ ra được cách nào tốt hay không? Không nghĩ ra thì con bảo ba xử lý như thế nào đây?”

Cách?

Lục Lăng Tuyết thật đúng là chưa suy nghĩ cẩn thận nghĩ tới.

Nhưng chỉ cần có thể làm Lục Diệp không vui, cách nào đều có thể.

Nếu món di sản kia cuối cùng trở về trong tay Lục Diệp, cô chỉ bằng tiêu hủy nó trước!

“Ba, con có cách, chúng ta có thể đem số tiền kia quỳen ra ngoài!”

Lục Kiến Nghiệp sắc mặt cứng đờ, có chút không tin được, “Quyên góp?”

Ông không nghĩ tới, con gái mình lại đành lòng bỏ đi như thế! Món di sản kia số lượng không ít, đủ để Lục Kiến Nghiệp ông cùng Lục Lăng Tuyết ít nhất có thể tiêu xài nửa đời người. Hiện giờ chỉ là vì không đưa cho Lục Diệp, còn muốn quỳen góp ra ngoài?!

Không được.

Tuy rằng đưa cho Lục Diệp cũng không có khả năng lấy về, nhưng còn tốt hơn so với quỳen góp cho một người không quen biết!

“Đúng vậy, quỳen ra ngoài! Ba, hẳn là ba biết, mẹ trước kia có người bạn ở quê, trong nhà rất nghèo. Chúng ta quỳen cho người đóan quê kia, đến lúc đó chờ sự tình kết thúc lại lấy tiền về!”

Lục Lăng Tuyết vốn có chút nịnh nọt, nghe thấy Lục Kiến Nghiệp hơi hơi dao động.

Không thể không nói, Lục Lăng Tuyết chủ ý đích xác có chút tốt, hơn nữa Lục Kiến Nghiệp thật sự không thể không động lòng.

Số tiền lớn như vậy, ông đã sớm muốn nuốt trọn cùng với Lục Lăng Tuyết. Hiện giờ nuốt đến một nửa lại bị phát hiện, còn phải chấp tay nhường cho người khác, Lục Kiến Nghiệp cũng thật sự có chút không cam tâm.

Nhưng cách của Lục Lăng Tuyết.....

“Quyên ra ngoài?”

Lục Kiến Nghiệp hỏi lại một lần nữa.

Lục Lăng Tuyết gật gật đầu, càng thêm kiên định ý nghĩ của chính mình.

“Đúng vậy ba, trước đây không phải ba lo lắng mình không có cách nào lừa gạt Chiến Đình Kiêu sao? Kia chúng ta quỳen đi! Lại còn đem chuyện này công bố trên truyền thông bên kia. Nói như vậy, chỉ cần Lục Diệp cùng Chiến Đình Kiêu hỏi chúng ta đòi tiền lại, chúng ta liền đem chuyện này nói cho truyền thông, nói bọn họ ngăn cản chúng ta quỳen tiền giúp người!”

Lục Kiến Nghiệp nghĩ nghĩ, cũng cảm thấy Lục Lăng Tuyết nói hợp lý.

Rất cuộc, ông gật đầu đồng ý nói: “Được, ba lập tức để con đi sắp xếp.”

Lục Lăng Tuyết rộng mở thông suốt, nói: “Được, cảm ơn ba!”

Vào ban đêm, Lục Kiến Nghiệp lập tức bắt đầu tru bị chuyện này. Tối ngày hôm sau, Lục Kiến Nghiệp liền mở một cuộc họp báo từ thiện.

Họp báo từ thiện ông mời một đồng lớn phóng viên truyền thông, giống như sợ người khác không biết vậy.

Đồng thời tham gia cuộc họp báo này còn có Lục Lăng Tuyết.

Lục Kiến Nghiệp đã sớm lên kế hoạch hết thảy, cuộc họp báo này, vừa hay cũng có thể lấy danh tiếng thay cho Lục Lăng Tuyết.

Mà lúc này, từ lúc đầu họp báo từ thiện, Chiến Vân Kỳ cũng đã nhận được tin tức —— anh lập tức báo cáo chuyện này cho Chiến Đình Kiêu.

“Chú nhỏ, chú mau xem!”

Chiến Vân Kỳ trong tay cầm máy tính bảng, trên đó vừa vặn đặc tả khuôn mặt đa mưu túc trí kia của Lục Kiến Nghiệp. Ông ta cười đối trả trước mặt phóng viên, rêu rao mà nói: “Đối với lần quyên tiền này, thật ra là do con gái tôi Lăng Tuyết nghĩ ra. Ngay từ nhỏ, Lăng Tuyết tâm địa thiện lương, thích bảo vệ kẻ yếu. Mấy năm nay tất cả từ thiện Lục gia, cơ bản đều do Lăng Tuyết phụ trách, hôm nay hợp báo từ thiện này cũng là Lăng Tuyết chuẩn bị vì chiều cổ một số đứa trẻ đáng thương.”

Lục Kiến Nghiệp trưng ra một lí do từ chối, cả người thoát nhìn rất ra vẻ đạo mạo.

Chiến Đình Kiều nhìn đến đây, không khỏi nhàu mày.

“Đây là chuyện như thế nào?”

Chiến Vân Kỳ lắc lắc đầu, “Cháu cũng không biết a..... chú hai, cháu chính là thấy bọn họ không giống loại người thích làm từ thiện, giờ thấy được, cho nên lập tức tới nói với chú!”

Nguyên nhân trong đó, Chiến Vân Kỳ nghĩ không ra.

Nhưng Chiến Đình Kiều thì khác, với chỉ số thông minh của anh, liếc mắt một cái liền nhìn ra.

Từ thiện..... Cũng chính là đưa tiền.

Chiến Đình Kiều ánh mắt chợt co chặt lại, bất giác mà đem tầm mắt dừng trên người Lục Kiến Nghiệp trên người.

Nếu anh đoán không sai, Lục Kiến Nghiệp hẳn là muốn lấy số tiền kia của ông nội Lục Diệp tới “làm từ thiện”?!

Nghĩ đến đây, Chiến Đình Kiều tức khắc không yên được. Anh lập tức đứng dậy rời đi.

Chiến Vân Kỳ đối với động tác của Chiến Đình Kiều thật không rõ nguyên do, vội vàng đuổi theo, “Chú hai, chú muốn đi đâu.....”

Chiến Đình Kiều trực tiếp đi tới ngoài cửa phòng Lục Diệp, trong tay vẫn cầm máy tính bảng có bộ mặt đối trả kia của Lục Kiến Nghiệp, còn có vẻ đắc ý của Lục Lăng Tuyết.

Còn hiện tại, Chiến Đình Kiều không hy vọng Lục Diệp sẽ nhìn thấy hết thấy này.

Khi tới cửa phòng Lục Diệp, Chiến Đình Kiều nhẹ nhàng mở cửa, qua khe hở cửa lộ ra tình huống bên trong.

Anh không nghĩ tới, Lục Diệp không ở trong phòng.

Chiến Đình Kiều tay nắm chặt đến bóp máy tính bảng có vết nứt.

“Chú hai, chú.....”

“Mau đi tìm Diệp Từ!”

Chiến Đình Kiều không khỏi có chút nóng nảy.

Mấy ngày nay Lục Diệp liên tiếp gặp phải nhiều chuyện như vậy, anh thật sự lo lắng cô không trụ được.

Mà hiện tại..... cô lại gặp phải chuyện Lục Kiến Nghiệp quyên tiền đi săn của ông nội..... Chiến Đình Kiều lo lắng, Lục Diệp sẽ nghĩ không thông.

Nhưng Lục Diệp sao có thể nghĩ không thông chứ?

Lúc này Lục Diệp cười lạnh đứng ở cửa hội trường, video trong di động nhảy lên.

Quyên tiền?

Hay là lấy cô tiền?

Bọn họ cũng dám làm như thế!

Lục Diệp cơ hồ vừa nhận được tin liền chạy tới, cô căn bản không thể để đám người bên trong người tiêu dao như vậy!

Nếu là lấy tiền ông nội ra quyên góp, kia cũng phải thông qua sự đồng ý của cô mới phải!

Nghĩ vậy, Lục Diệp tức khắc đi nhanh vào phía trước.

Cô vừa mới đi vài bước, liền bị bảo vệ cửa ngăn lại, “Thực xin lỗi tiểu thư, cô không thể đi vào.”

“Vì sao?”

“Tối nay là tiệc từ thiện, yêu cầu có thiệp mời.”

Lục Diệp tươi cười tức khắc cứng đờ trên mặt, “Xin lỗi, anh xem tôi..... Có thể châm chước một chút hay không?”

Cô sao có thể không được vào chứ!

Nếu nhất định phải có thiệp mời, kia cô cũng chỉ có thể dùng thủ đoạn phi pháp thôi!

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rời* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 80: Múa rìu qua mắt thợ

Nhưng Lục Diệp không có bối rối lâu thì Lạc An đã xuất hiện ở bên người cô.

Trong lúc cục diện giằng co, Lạc An đưa ngang thiệp mời nhanh nhẹn nói với bảo vệ: “Thiệp mời ở đây, hiện giờ có thể để cô ấy đi vào được rồi chứ?”

Lục Diệp ngạc nhiên, quay đầu lại liền nhìn thấy gương mặt sạch sẽ tuấn tú kia của Lạc An.

Cái em trai này quá tuyệt vời a!

Lục Diệp cực lực nhìn xuống ngụm xúc động mình muốn đề bẹp Lạc An, tự đáy lòng mà nói: “Cảm ơn!”

“Chị Diệp Từ, chị mau vào đi!”

Có thể giúp được Diệp Từ, Lạc An rất vui.

Chuyện này lại nói cũng là sơ sót của Lục Lăng Tuyết, tiệc từ thiện —— cô cơ hồ đều phát cho từng người trong tập đoàn Thịnh Diệp, ngoại trừ Lục Diệp. Không ngờ tới, lại phát tới chỗ Lạc An.

Vốn dĩ thứ mà Lục Lăng Tuyết cùng Giang Văn Thăng phát đến, Lạc An cũng lười xem một cái.

Nhưng lúc anh nhìn thấy tiệc từ thiện này, trong lòng anh lập tức có trực giác chuyện này có liên quan đến Diệp Từ.

Vì thế anh liền mang theo thiệp mời đến đây.

Không ngờ được lại có thể giúp được Diệp Từ!

“Được…….”

Lục Diệp lại hướng Lạc An cảm kích mà nhìn thoáng qua, sau đó bèn kiên quyết quay đầu đi vào. Hội trường bên trong, Lục Kiến Nghiệp vẫn đứng trong đám người, trong tay ông cầm một tờ chi phiếu giả thật lớn, ý đồ đem tất cả chi phiếu nhét vào rương quyền tiền.

Lục Diệp thấy một màn như vậy liền trầm giọng nói: “Dừng tay!”

Tay Lục Kiến Nghiệp dừng lại, tầm mắt xoay lại. Mà lúc này, Lục Lăng Tuyết tự nhiên cũng chú ý tới Lục Diệp tiến vào hội trường bên trong, đối mặt với việc “xông vào” của Lục Diệp, khoe miệng cô gọi lên nụ cười vui sướng khi người gặp họa.

“Lục Diệp?!”

“Là Diệp Từ?!”

“Nga chuyện như thế nào vậy?!”

Lục Diệp trước đây vẫn luôn trong trạng thái danh tiếng không tẻ, phim truyền hình cô sắp phát ra, quảng cáo cũng sắp kê giá. Tuy không nói quá hot, nhưng mức độ nổi tiếng vẫn là không nhỏ. Hơn nữa lần từ thiện này, Lục Lăng Tuyết mời không ít “người một nhà” tới tung hứng cho bản thân mình.

Vì thế Lục Diệp vừa đến, đám người không khỏi liền bắt đầu có chút xôn xao.

“Lục Diệp, cô tới làm cái gì?” Lục Kiến Nghiệp sắc mặt trầm xuống, ngữ khí theo thói quen có tính chỉ trích. Thực mau, ông liền phản ứng lại, đây là trước mặt công chúng, mình làm như thế có lẽ không đúng, vì thế ông ta lập tức sửa lời nói: “Diệp Từ, ba biết con trách ba tự chủ trương quyền tiền, nhưng con cũng không thể nháo như vậy!”

Lục Diệp cười nhạo.

Cô nháo?

Cô đến bây giờ còn chưa làm cái gì nữa là, tự nhiên lại nói cô nháo?!

“Ba…… Con không phải tới gây sự, con chính là cảm thấy, các người làm từ thiện, loại chuyện tốt và lương thiện như thế, như thế nào có thể thiếu con được?” Lục Diệp chậm chậm lên đài, tựa như người mẫu, mỗi một bước đều bước đi cực kỳ cao ngạo, cực kỳ thu hút ánh mắt chú ý của mọi người.

“Con!”

Lục Kiến Nghiệp vốn tưởng rằng Lục Diệp sẽ bối vì việc này mà nổi trận lôi đình, ông nào có thể nghĩ đến Lục Diệp sẽ không theo như kịch bản ông?

Đối phó Lục Diệp, trường hợp ứng phó với công chúng này, vĩnh viễn là Lục Lăng Tuyết làm được tốt nhất. Cô tiến lên một bước, che trước mặt Lục Kiến Nghiệp, “Diệp Từ, ba không gọi em tới cũng là có nguyên nhân, em bình thường không phải ghét nhất là tiếp xúc với những người nghèo xấu xí đó sao? Ba cũng là vì tốt cho em thôi……”

Lục Lăng Tuyết đối chọi gay gắt.

Nghe như là đang khuyên vì Lục Kiến Nghiệp, đồng thời cũng là đang trấn an Lục Diệp. Nhưng trường hợp này nói ra như vậy, chẳng phải là làm bại hoại thanh danh Lục Diệp?

Chậu nước bẩn này thỉnh linh xảy ra, nhưng Lục Diệp lại có thể thành thạo mà tiếp được.

“A? Không phải đâu, ba quyền tiền chính là dùng tiền của em mà, nếu không có sự đồng ý của em, ba như thế nào quyền tiền được?”

Lục Diệp tiếng nói vừa dứt, dưới hội trường tức khắc ồ lên.

“Chuyện như thế nào vậy? Như thế nào nghe giống như…… Giống như Lục Diệp có chút mất chó xem thường người à?”

“Anh nghe lầm ư? Vừa nãy Diệp Từ còn nói, quyền tiền là dùng tiền của cô! Căn bản là Lục Lăng Tuyết đang nói dối sao, trước đó mấy trước đây anh không thấy hay sao? Cô ta

gành lấy người đàn ông của em gái mình, còn sự tình nào mà không làm được?”

“Phi phi, vòng quý tộc thật loạn, thật loạn a.....”

Lục Diệp không để ý lời nói dưới đài, cô cũng biết, tình huống như vậy của hôm nay, Lục Lăng Tuyết hẳn là mời không ít “người một nhà”. Nhưng cũng may danh tiếng Lục Diệp trong giới giải trí vẫn luôn đều tốt hơn nhiều so với Lục Lăng Tuyết, bởi vậy sau khi phát sinh chuyện như vậy, vẫn là có không ít người giúp Lục Diệp nói chuyện.

Lục Diệp khoanh tay trước ngực, nâng cằm lên nói: “Lục Lăng Tuyết, ba trăm tiền của em quyền góp, hiện giờ còn không cho em tham dự họp báo, có phải có chút quá đáng hay không?”

Lục Diệp thật sự không nghĩ tới, Lục Kiến Nghiệp cùng Lục Lăng Tuyết lại có thể không biết xấu hổ đến mức này.

Bọn họ vì không cho Lục Diệp lấy được di sản ông nội, lại..... Tình nguyện quyền từ thiện?

Không, hẳn là sẽ không, phía sau hẳn là còn có âm mưu khác.

“Tiền gì của cô!” Lục Lăng Tuyết có chút chột dạ chất vấn: “Tiền còn không phải của cô, cô không cần nói hươu nói vượn!”

“Còn không phải của tôi? Nói cách khác, sau này chính là của tôi.” Lục Diệp cực kỳ nhạy bén mà bắt được lỗi trong lời nói Lục Lăng Tuyết, nhân lúc này nói thêm phần kiên quyết, “Lăng Tuyết, chị lên lút cùng Văn Thăng sau lưng tôi, tôi thật sự không trách chị..... nhưng số tiền này, là ông nội cho tôi, ông nội đi nhiều năm rồi, cho dù muốn quyền, kia cũng phải là danh nghĩa ông nội à.”

Lục Diệp không nghĩ tới hôm nay có thể lấy lại được di sản đó.

Cô chỉ kỳ vọng, có thể kéo dài hành vi “phát rồ” của hai cha con này.

“Cô ít nói hươu nói vượn ở đây đi!” Lục Lăng Tuyết theo bản năng lùi về sau, “Ba căn bản là không biết.....”

“Đủ rồi!” Lục Kiến Nghiệp đánh gãy lời nói Lục Lăng Tuyết.

Ông thừa nhận, Lục Lăng Tuyết thật sự càng biết cách ứng phó với công chúng hơn ông. Nhưng cũng đúng là bởi vì như thế, Lục Lăng Tuyết luôn muốn ở trước mặt đại chúng duy trì hình tượng tốt đẹp, ngược lại bị Lục Diệp dắt mũi.

Lục Lăng Tuyết nói, cũng thiếu chút nữa kéo ông cùng xuống nước.

Lục Kiến Nghiệp thật sự không nghe tiếp được nữa, chỉ có thể chặt ngang. Ông đi đến trước mặt Lục Diệp, lời nói thấm thía: “Diệp Tử, con hiểu làm ba rồi.....”

Ông cố gắng tâm bình khí hòa, tận lực có vẻ hiền lành, thoát nhìn giống như người cha rất là bất đắc dĩ.

Lục Diệp lại rất rõ ràng, một chút cũng không bị biểu hiện giả dối của ông ta làm cho mê hoặc. Từ nhỏ đến lớn ông ta chưa từng đối đãi với cô như con gái ruột, kỹ thuật diễn vụng về như bây giờ, lại cũng đám mưa riu qua mắt thợ ở trước mặt cô?

“Ba, con không hiểu làm ba ư? Con chính là cảm thấy, nếu làm việc tốt, con đây cũng nên cùng làm chứ.” Lục Diệp chớp chớp mắt, từ trong túi lấy ra một bao văn kiện, “Con cảm thấy, nếu chị Lăng Tuyết tâm địa thiện lương, lại một lòng một dạ làm từ thiện, vậy con đây cũng nên giúp chị ấy hoàn thành mới phải. Cho nên hôm nay, con mang xấp giấy tờ cổ phần công ty giải trí Thịnh Diệp đến đây, con nghĩ..... chị Lăng Tuyết thích làm việc thiện như thế, nhất định sẽ đồng ý lấy một ít mỗi tháng tiền lời của bản thân mình ra giúp đỡ những người khó khăn, có đúng hay không?”

Lục Lăng Tuyết nhìn thấy xấp văn kiện trong tay kia của Lục Diệp, nụ cười tức khắc cứng đờ trên mặt.

Lục Diệp cô..... cô ta sao lại có thể làm ra loại chuyện này được cơ chứ!?

Lục Kiến Nghiệp cảm giác được Lục Lăng Tuyết co quắp, liền cùng Lục Diệp đầu võ mồm

“Diệp Tử, số tiền cũng là của hồi môn ông nội cho con, hiện giờ con không lấy chồng, ba sao có thể đem giao cho con được? Một khi đã như vậy, kia chi bằng theo ý Lăng Tuyết giúp đỡ những người khó khăn.”

Lục Diệp trong lòng cười lạnh.

Như thế nào lại nói ra hôn sự của cô?

Nghĩ vậy, hai tay cô nắm chặt thành nắm, không khỏi khí phách mà hỏi lại: “Ai nói tôi không lấy chồng?”

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 81: Công bố hôn sự

Lục Diệp thanh âm cực kỳ gần mạnh.

Cô vừa mới mở miệng, lời nói vừa dứt, toàn hội trường tức khắc một mảnh tĩnh mịch.

Ài?

Giống như không đúng a..... Vừa nãy không phải còn đang nói chuyện quyền tiền sao? Không phải vẫn đang còn trong tình hình chị em cầu xé nhau sao?

Như thế nào lại thành Lục! Diệp! Muốn! Kết! Hôn!!

Này tuyệt đối là tin quan trọng à!

Không đúng, là tin bom bùng nổ à!

Trọng điểm là, cô muốn cùng ai kết hôn?!

Lục Kiến Nghiệp dẫn đầu phản ứng lại, ông thừa dịp đám người thăm thì nói nhỏ bàn tán xôn xao, hạ giọng cảnh cáo: “Lục Tư Tiêu, mày khẳng định Chiến Đình Kiều muốn cưới mày ư?!”

Lục Diệp đối với Lục Kiến Nghiệp căn bản không hề có kỵ, cô vòng qua Lục Kiến Nghiệp, đoạt lấy micro trên đài.

Ho nhẹ một tiếng, điều chỉnh lại cảm xúc mình.

Lục Diệp quyết đoán mà mở miệng, “Nhân dịp hôm nay xin nói cho mọi người một tin tốt! Lục Diệp tôi sẽ kết hôn trong 3 ngày tới!”

Nói xong, cô quay đầu lại nhìn Lục Kiến Nghiệp liếc mắt một cái, rồi sau đó cao giọng cảnh cáo, “Hôm nay tiệc từ thiện này, tạm thời lấy với danh nghĩa công ty giải trí Thịnh Diệp để quyền tiền. Tuy rằng số lượng không lớn, nhưng từ thiện rồi cuộc chỉ ở giúp đỡ người khác. Nếu quyền số tài sản ketch xù, cuối cùng tiền lại không đến được tay những người gặp khó khăn đó, kia lại đi ngược với ý nghĩa từ thiện!”

Lục Diệp nói xong, truyền lên một tờ chi phiếu.

Cô hôm nay vừa mới tiếp nhận công ty giải trí Thịnh Diệp, đồng thời cô trong tay chi phiếu trong tay cô số hoa hồng cô được chia trước đây.

Công ty giải trí Thịnh Diệp ba năm trước đã đi vào quỹ đạo, do đó bắt đầu có lợi nhuận. Nhưng lợi nhuận sau đó đều bị đôi cậu nam nữ Lục Lăng Tuyết và Giang Văn Thắng này trừ đi mất, bọn họ làm giả nợ.

Hôm nay Lục Diệp tiếp nhận, liền phát hiện chuyện này.

Số tiền này quyền ra, cũng là để cảnh cáo Lục Lăng Tuyết.

Đương nhiên, Lục Diệp tự nhiên là không thể xuất tiền túi chính mình. Hiện giờ số cổ phần đủ để cô đứng vững ở Thịnh Diệp, Lục Lăng Tuyết hiện giờ tuy rằng cũng là cổ đông, nhưng nếu nói ra ngược lại như là nhân viên của Lục Diệp. Một khi đã như vậy, kia cô sau này tự nhiên có rất nhiều cơ hội từ từ áp bức cô ta!

Dù sao cô Lục Diệp cũng sẽ đem món tổn thất này vớt vát trở về.

Hừ!

Cứ chờ xem!

Nói xong, Lục Diệp liền tiêu sái xoay người rời hội trường.

Cô như là tùy thân mang theo tin tức, vừa mới rời đi chưa đến năm phút, Lục Diệp lại lần nữa lên hot search.

Bảng đệ nhất hot search là tin Lục Diệp sắp kết hôn.

Mà lúc này Chiến gia, Chiến Vân Kỳ nhìn thấy tin tức, thoáng chốc kinh ngạc không thể tin vào mắt mình.

“Chú hai! Chú xem nè..... Hiện tại đầu đề, hot search, nói người mà thím hai sắp lấy!” Chiến Vân Kỳ không khỏi trong lòng có chút chột dạ.

Lục Diệp đây là gả cho ai đây?

Tuyệt đối là Chiến Đình Kiều á!

Ngoại trừ Chiến Đình Kiều còn có thể là ai được kia chứ?

Nhưng nếu là Chiến Đình Kiều, anh sao chưa nhận được một tẹo phong phanh nào?

Chẳng lẽ.....

“Chú hai, có phải chú đã sớm cùng thím hai yêu thầm?”

“Không có.”

Chiến Đình Kiều ánh mắt tức khắc lạnh xuống, hơn nữa vô cùng nghiêm túc.

Lục Diệp muốn kết hôn! Cùng ai?!

Trong lòng anh không khỏi dâng lên một cỗ tức giận, nghĩ đến trước đó Lục Diệp cầu hôn anh, cầu hôn được một nửa liền đột nhiên im bất, Chiến Đình Kiều trong lòng liền không kìm nén được cơn tức giận.

Có phải hay không, cô muốn kết hôn với người đàn ông khác?

Chiến Đình Kiều ngồi ngay ngắn trong thư phòng, không nói một lời.

Mà thực mau, Lục Diệp cũng trở về Chiến gia. Khi cô về đến, Chiến Vân Kỳ đã rời đi “thức thối”.

Anh thức thối không phải vì thành toàn Lục Diệp cùng Chiến Đình Kiều, mà là..... Chiến Đình Kiều cái ánh mắt kia cùng cảm xúc kia, Chiến Vân Kỳ cảm thấy, nếu anh tiếp tục ở lại “nơi thị phi” này, khẳng định là cách cái chết cũng không còn xa lắm à.

Lục Diệp đương nhiên không biết lúc cô không ở đây, Chiến gia hai lần kinh tâm động phách.

Một lần là đổi với việc cô mất tích, hai là tin cô kết hôn.

Nhưng nửa tiếng thời gian, cũng đủ để một ngọn núi băng lớn cơ hồ phun trào dung nham.

Lục Diệp đi đến nửa hành lang, ngẩng mặt liền đụng phải Chiến Đình Kiêu.

Cô cảm giác được Chiến Đình Kiêu cứng đờ cùng lạnh nhạt, vì thế Lục Diệp cũng không khỏi chột dạ, “Chiến. Chiến Đình Kiêu.”

Cô trước nay đều gọi thẳng tên anh, nhưng hiện giờ cô gọi tên anh, thanh sắc lại run rẩy.

Chiến Đình Kiêu sắc mặt âm trầm mà đáng sợ, Lục Diệp rất ít nhìn thấy Chiến Đình Kiêu như vậy.

Cô không khỏi nghĩ ngợi, anh có phải đã biết những lời cô nói ở cuộc họp báo? Bởi vì cô không nói trước với Chiến Đình Kiêu, cho nên Chiến Đình Kiêu tức giận?

Nhưng Chiến Đình Kiêu cũng nên hiểu cô chứ?

Kia không phải đi sân ông nội sao?! Dưới tình huống như vậy, cô ngoại trừ chọn kết hôn cùng Chiến Đình Kiêu, còn cách nào nữa hay sao!

“Chiến Đình Kiêu. Chúng ta, chúng ta có chuyện gì từ từ nói nha.”

Lục Diệp lời còn chưa nói xong, nụ hôn Chiến Đình Kiêu liền hạ xuống. Hơi thở anh cường thế mà lại bá đạo, mang theo quyền uy thê cực hạn.

Lục Diệp muốn tránh ra, nhưng động tác cô lại càng chọc giận Chiến Đình Kiêu.

Anh càng thêm giam cầm cô, cơ hồ đẩy cô vào cạnh tường.

Bất tri bất giác, Lục Diệp thế nhưng cũng đắm chìm theo.

Không thể không nói, đôi môi mỏng kia của Chiến Đình Kiêu, hương vị thật sự cũng không tệ lắm.

Lục Diệp càng thêm đắm chìm, hai chân liền càng thêm xuy lơ. Cả người cô cơ hồ tê liệt ngã xuống đất, Chiến Đình Kiêu lại nhanh tay lẹ mắt đỡ cô.

“Chiến Đình Kiêu.”

Đôi môi hai người rời ra, Lục Diệp vừa mới yếu ớt gọi tên anh một tiếng.

Chiến Đình Kiêu ánh mắt càng thêm lạnh lùng nghiêm túc, nghĩ đến Lục Diệp có thể sẽ cùng người đàn ông khác kết hôn, anh liền không tự chủ được tức giận.

Anh nắm chặt cánh tay Lục Diệp, con ngươi đen nhánh phảng phất có ngọn lửa.

“Chiến Đình Kiêu, tôi có lời muốn nói với anh.” Lục Diệp tay bỗng nhiên chặn động tác Chiến Đình Kiêu, ánh mắt kiên định, có chút khó xử. Thực mau, cô làm ra quyết định, cắn răng nói: “Chiến Đình Kiêu, lấy tôi!”

Lục Diệp bất đắc dĩ cười khổ.

Cô thật sự không nghĩ tới, sẽ có ngày cô phải cầu hôn Chiến Đình Kiêu.

Sớm biết rằng đi một vòng lớn vẫn phải về lại đây, cô nên.

“Em không phải đang nói đùa chứ?”

Sắc mặt âm trầm Chiến Đình Kiêu dần dần tan đi, phảng phất giống như qua cơn mưa trời lại sáng vậy. Anh rốt cuộc không có giận ra quá lâu, anh nhìn ra Lục Diệp khó xử cùng miễn cưỡng.

Chiến Đình Kiêu rõ ràng hơn bất cứ người nào, Lục Diệp là bởi vì món đi săn kia mới cùng cầu hôn mình.

“Anh yên tâm, lần này tuyệt đối không phải!” Lục Diệp rũ mắt, “Tôi chính là cảm thấy. Như vậy có thể không công bằng với anh. Nhưng chuyện tới bây giờ, tôi đã không còn cách nào. Chiến Đình Kiêu, ba ngày sau anh có muốn cưới tôi không?”

Đương nhiên muốn!

Chiến Đình Kiêu hẳn là kiên định thốt ra miệng.

Anh nhìn bộ dáng kia của Lục Diệp có chút miễn cưỡng, anh làm sao cũng nói không nên lời tận đáy lòng kia của chính mình.

Hơn nữa môi anh, lại còn muốn đối nghịch với anh.

“Anh không muốn.”

Anh từ chối quyết đoán lại lạnh nhạt, đồng thời buông lỏng tay anh đặt trên người Lục Diệp.

Chiến Đình Kiêu lòng lạnh rồi, loại lạnh từ trong lòng này, anh thật sự không biết nên như thế nào đồng ý với Lục Diệp.

Còn Lục Diệp, lại giống như đã sớm đoán được đáp án. Cô lao đảo lùi sau một bước, ánh mắt có chút tan rã.

Xong rồi, hết thấy đều xong rồi.

Cô không trách Chiến Đình Kiêu.

Trước đó vài lần không thể mở miệng, chính là bởi vì thật sự quá bất công đối với Chiến Đình Kiêu?

“Được..... Kia, vậy quên đi.” Lục Diệp có chút thê lương xoay người quay đầu lại, cô rõ ràng sắc mặt tái nhợt, lại còn quật cường hướng anh mỉm cười, “Chiến Đình Kiều, ngủ ngon.”

Nhìn thấy Diệp Từ như vậy, Chiến Đình Kiều không khỏi nhủ mảy, ngực anh bỗng nhiên vô cùng đau đớn, như bị trọng thương.

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rời* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 82: Khởi tố

Chiến Đình Kiều đau lòng, nhưng anh lại chỉ có thể nhìn Lục Diệp đi xa.

Nếu anh đồng ý, vậy anh sẽ trở thành công cụ để Lục Diệp tranh đoạt di sản. Mặc dù trước đó anh chờ mong sẽ có hôm nay, nhưng Chiến Đình Kiều không thể không thừa nhận, “hôm nay” này lại khiến trong lòng anh cực kỳ không tốt.

Đương nhiên, Lục Diệp lại khiến anh càng thêm đau lòng.

Anh một mình trở về phòng, video trong máy tính dần dần lại phát nhưng hình ảnh trong tiệt từ thiện.....

Cùng lúc đó, Lục Diệp tâm cùng phảng phất bị đòn nghiêm trọng. Rõ ràng cô đã sớm dự đoán được kết quả sẽ như vậy, nhưng thật sự khi nghe được câu “không muốn” của Chiến Đình Kiều, cô vẫn như bị đá kích.

“Diệp Từ, mày nhất định phải tỉnh lại!” Lục Diệp không khỏi điên cuồng tẩy não mình.

Cô còn có một trận chiến ác liệt phải đánh, giờ sao có thể ngã xuống như thế?

Lục Kiến Nghiệp cùng Lục Lăng Tuyết nhất định đối chuyện quyền tiền sẽ không từ bỏ, tiệt từ thiện tiệt cô chẳng qua là kéo dài thời gian mà thôi..... cô tin rằng, trong vòng 3 ngày nếu Chiến Đình Kiều không muốn cưới cô, ba ngày sau số di sản kia vẫn là rơi vào tay Lục Kiến Nghiệp cùng Lục Lăng Tuyết.

Kia làm sao có thể được?

Nghĩ đến sắc mặt tối nay của Lục Kiến Nghiệp, Lục Diệp liền nhanh liên hệ tất cả luật sư cô quen biết.

Kỳ thật Lục Diệp thật sự không có người quen nào, cho nên người đầu tiên cô nghĩ đến chính là Bạch Dã Đồng.

Đêm khuya, Lục Diệp gọi video cho Bạch Dã Đồng. Hơn nữa, video call nhanh chóng được kết nối.

Lục Diệp một bộ mặt tang thương, có chút ai oán mà nói: “Tiểu Bạch, em thất tình.....”

Bạch Dã Đồng “chắc chắn” hai tiếng, ra vẻ thoải mái mà trêu chọc, “Diệp Từ, tin tức mấy ngày nay của em thật là quá bom à! Như thế nào, những ân oán gia tộc đó của em, Chiến Đình Kiều chưa dẹp loạn cho em sao?”

“Liên quan gì anh ta? Em với anh ta không thân.....”

Nếu nói là thân thiết, hẳn là sẽ đồng ý kết hôn với cô rồi, còn thành ra như thế này nữa ư?

Đúng, bọn họ căn bản không thân!

“Không thân? Không thân mà hai người còn ở cùng một chỗ?”

Bạch Dã Đồng nói mập mờ cực điểm, nghe ra như là Diệp Từ cùng Chiến Đình Kiều sống chung vậy. Cô tức khắc phản bác: “Cái gì ở cùng một chỗ a! Tiểu Bạch, anh không được nói bậy! Em cảnh cáo anh, em cùng Chiến Đình Kiều cái cũng đều không có, hơn nữa Diệp Từ tỷ tỷ anh, em đây hiện tại căn bản không có rảnh rồi yêu đương, em còn có một đồng chướng khí mù mịt sốt ruột không dứt à!”

Bạch Dã Đồng đương nhiên biết Lục Diệp mấy ngày nay vẫn luôn “hậm hực” trong lòng.

Vì vậy anh mới chờ điện thoại cô, cho nên mới cố ý tổn thương cô.

Chỉ có như vậy mới có thể kích thích Lục Diệp, làm cô càng có ý chí chiến đấu.

Nghe được thanh âm Lục Diệp có tính thần như thế, Bạch Dã Đồng trong video biến thành một gương mặt vui mừng.

“Em muốn như thế nào?”

“Tiệt từ thiện tối nay anh có xem qua chưa?”

“Có!” Bạch Dã Đồng không khỏi tán thưởng nói, “Diệp Từ, em hôm nay biểu hiện thực không tồi nga!”

Lục Diệp cười khổ, này tính là biểu hiện tốt gì chứ.

“Nếu ba ngày sau em không kết hôn, anh cảm thấy, chuyện này nên xử lý như thế nào?”

Sự tình Lục Diệp, Bạch Dã Đồng vẫn luôn chú ý. Hơn nữa hai người khi còn nhỏ là hàng xóm, lại là thanh mai trúc mã. Cũng đúng là bởi vì thanh mai trúc mã, cho nên Bạch Dã Đồng đối với Lục Kiến Nghiệp có hiểu biết nhất định, đồng thời cũng biết đại khái đối với toàn bộ sự việc.

Bạch Dã Đồng đương nhiên vì vậy mà trở thành “tham mưu” tốt nhất.

“Anh kiến nghị em, cách tốt nhất là cùng Chiến Đình Kiều kết hôn.” Mặc dù Bạch Dã Đồng thật sự không muốn nhìn thấy việc như vậy, nhưng anh không có lựa chọn nào khác. Trong lòng anh rất rõ ràng, Diệp Tử chỉ là xem mình là bạn bè. Nếu mình vĩnh viễn không thể đứng ở vị trí kia bên cạnh Lục Diệp, như vậy Bạch Dã Đồng cũng nguyện ý để người khác tới.....

Chỉ là người này, anh hy vọng nhất vẫn là Chiến Đình Kiều.

Chiến Đình Kiều có thể cho đi sản Diệp Tử muốn, đồng thời, năng lực của anh ta cùng thân phận cũng có thể bảo vệ tốt Diệp Tử.

“Đương nhiên, nếu không được, em còn có thể chọn cách khôi tổ Lục Kiến Nghiệp. Trong tay anh có quen mấy luật sư, chút nữa anh sẽ gửi danh thiếp cho em”

Lục Diệp không khỏi có chút cảm động, “Tiểu Bạch..... Cảm ơn anh.....”

Nhiều năm như thế, mỗi lần cô có việc yêu cầu hỗ trợ, Bạch Dã Đồng đều là người đầu tiên đứng ra giúp.

“Ai bảo anh là người bạn chị em phụ nữ của em chứ? Được rồi Diệp Tử, em mau đi tư vấn đi, có vấn đề gì nhớ tìm anh!”

“Được!”

Video call sau khi ngắt, Lục Diệp trong lòng càng phiền muộn.

Chỉ chốc lát, Bạch Dã Đồng đã gửi danh thiếp mấy luật sư lại. Lục Diệp nhìn thoáng qua, liền biết bọn họ đều là luật sư nổi tiếng ở thành phố Hải Vân.

Lục Diệp nhận danh thiếp, kiên định thêm bạn tốt, rồi sau đó bắt đầu hỏi tư vấn.

Việc khôi tổ Lục Kiến Nghiệp, kỳ thật Lục Diệp vốn dĩ nắm chắc thắng lợi. Nhưng mấu chốt ở chỗ, trong tay cô không có bản di chúc của Lục lão gia, này cũng là nguyên nhân mà Lục Kiến Nghiệp cùng Lục Lăng Tuyết không có sợ hãi như thế.

Hiện giờ trong tay Lục Diệp có chứng cứ, bất quá chỉ là một đoạn ghi âm về di chúc năm đó mà thôi.

Mà đoạn ghi âm này chỉ có thể bảo đảm Lục Diệp là người thừa kế hàng thứ nhất, đồng thời cũng là người thừa kế tất yếu.

Ghi âm có thể chứng minh, nhưng vẫn kiện chỗ Lục Kiến Nghiệp lại có thể chứng minh Lục Diệp phải cùng Chiến Đình Kiều kết hôn, mới có thể có được số tiền này.

Vì thế.....

Lục Diệp bận cả một buổi tối, cuối cùng cũng ra một cách —— đó là tìm được luật sư đã lập bản di chúc cho Lục lão gia năm đó.

Nhưng ngày di chúc là bảy tám năm trước, Lục Diệp thật sự không thể nào tìm được.

Mấy ngày sau, Lục Diệp cũng bởi vì tìm người mà vô cùng bận rộn.

Chiến Đình Kiều có thể cảm giác được động tĩnh của Lục Diệp, bốn ba, còn có rất nhiều sự tình. Anh cũng biết, nếu mình đồng ý kết hôn, vậy Diệp Tử cũng không cần mệt mỏi như vậy.....

Nhưng.....

Chiến Đình Kiều suy sụp ngồi trở lại tại chỗ.

Lúc này, Chiến Văn Kỳ lại tới cửa. Anh hấp tấp vào văn phòng Chiến Đình Kiều, vừa vào đến liền nhìn không được trêu chọc, “Chú hai, chú có phải sắp kết hôn trong hai ngày tới? Chúc mừng chúc mừng a, sớm cùng thím hai sinh.....”

Ách, nói đến cái này có chút xấu hổ.

Ngộ nhớ lại sinh một đứa nhóc, có phải sau này sẽ bắt công mắc kệ Hựu Hựu đó chứ?

Kia cũng không được, Hựu Hựu chính là em trai ruột thịt bé nhỏ của Chiến Văn Kỳ anh!

Chiến Văn Kỳ cũng coi như là cái hay không nói, lại nói cái dờ.

Anh vừa dứt lời, Chiến Đình Kiều liền ngẩng đầu trừng anh.

“Đã xảy ra chuyện gì? Cháu nói sai gì sao?” Chiến Văn Kỳ sờ miệng, thật sự khó hiểu, “Chú hai, trước đó không phải chú vẫn luôn muốn cùng thím hai kết hôn sao? Như thế nào hiện tại thím hai muốn cùng chú kết hôn, chú lại không vui! Nga..... Cháu hiểu được, có phải hay không kết hôn quá áp lực? Không có việc gì, thoải mái đi, không có gì đáng ngại!”

Chiến Văn Kỳ hoàn toàn không cảm giác được, toàn bộ không khí trong phòng trở nên lạnh lẽo theo thanh âm anh.

Trong khoảng thời gian ngắn như là mở điều hòa.

Chờ anh lải nhải lại suy đoán một hồi, Chiến Văn Kỳ mới chú ý tới có chút không đúng.

Tê..... Lạnh quá a.....

“Chú hai, rốt cuộc chuyện như thế nào vậy!”

Không cần nhìn, anh cũng biết nhiệt độ phòng chợt lạnh là như thế nào.

Còn không phải bởi vì ngọn núi băng ngồi ở án thư kia hay sao?

Phì, thả luồng khí lạnh như thế nào lại thuần thực như vậy?

“Cháu cảm thấy chú không nên?” Sau một lúc lâu, Chiến Đình Kiều mới ra một câu như vậy.

Chiến Văn Kỳ đương nhiên mà nói: “Vốn dĩ không nên a. Chú rõ ràng rất muốn cùng Diệp Tử kết hôn, một khi đã như vậy, chú vì sao không thừa dịp này cùng ở bên thím?!”

Chiến Đình Kiều rũ xuống mắt, “Chính là người cô ắt thích không phải chú.”

“Không tồn tại, nếu thím muốn cùng chú kết hôn, ít nhất là không chán ghét không phải sao? Thích mà. Sau kết hôn cũng có thể bồi dưỡng tình cảm. Chú hai, bình thường chú không phải rất bá đạo sao?!”

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rời* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 83: Cầu hôn

Chiến Văn Kỳ đều không để ý những cái đó mà nói, một chữ bưng bít người trong mộng này của Chiến Đình Kiều.

Anh không muốn trở thành công cụ, nhưng mấy ngày nay thấy Lục Diệp bốn ba như vậy, thấy khoảng cách hai người họ dần xa cách tựa như người lạ.

Chiến Đình Kiều khẳng định đây không phải kết quả mình muốn.

Nguyên nhân chính là như thế, cho nên trong lúc Chiến Văn Kỳ nói đã khiến anh có quyết định.

“Chú biết rồi.” Chiến Đình Kiều đứng dậy.

Hiện tại anh chỉ muốn đi tìm Lục Diệp. Anh nên nói rõ ràng với cô, anh thích cô, muốn cưới cô. Mặc dù cô có người yêu thích, mặc dù anh cưới cô chỉ vì giúp cô.

Dù sao cưới trước hẵng nói!

Nghĩ vậy, Chiến Đình Kiều liền ngồi không yên.

Anh liền đứng dậy, một đường liền đi ra ngoài cửa.

Chiến Văn Kỳ lập tức gọi lại “Chú hai, chú nên mang theo ít đồ!”

Chiến Đình Kiều quay đầu lại, nhìn thoáng qua Chiến Văn Kỳ, rồi sau đó liền ra cửa.

Đối với Chiến Đình Kiều mà nói, nếu muốn tìm được Lục Diệp cũng không coi là một việc khó. Anh mua một ít “nhu yếu phẩm” ở cửa hàng gần đó, sau đó liền lái xe đi tìm Lục Diệp.

Lúc này, Lục Diệp đang ở dưới lầu nhà một cư dân. Cô có được địa chỉ của người luật sư kia, chính là tiểu khu như cô đang ở hiện giờ, nhưng tiểu khu này đã từng tới một số hộ đi đòi, cho nên Lục Diệp cũng không biết người cô muốn tìm cụ thể là ở đâu. Vì thế, cô cũng chỉ có thể hỏi từng nhà.

Đề nghị vụn vặt, cũng suy xét đến mình là người của công chúng nên cô cũng đeo khẩu trang.

Lục Diệp chăm chỉ chạy một ngày, nhưng hỏi toàn bộ tiểu khu này, cũng không có người cô muốn tìm.

Vì thế cô cũng cũng chỉ có thể ngồi ở cửa tiểu khu.

Thứ nhất là muốn nghỉ ngơi, thứ hai là thất vọng, là sự mệt mỏi đối với sự lựa chọn sau.

Cô không biết mình nên làm sao bây giờ.

Lục Diệp thật sự không được nề hà.

Cô nghỉ ngơi một hồi, rồi sau đó bắt một chiếc tắc xi, đi về hướng mộ viên Lục gia. Cô đột nhiên thấy rất mệt mỏi, muốn đến thăm ông nội mình.

Lục Diệp rất nhanh đến nơi, cô cẩn thận đi đến trước mộ Lục lão gia, trong lòng ngũ vị tạp trần.

“Nội, con thực có lỗi với ông.” Lục Diệp cảm giác sâu sắc xin lỗi, “Con không bảo vệ tốt vật ông để lại cho con, đều là con không tốt, là con lỗ mãng. Lúc trước nếu con nghe lời ông ngoại nói, nếu không cãi nhau cùng ông ngoại, giờ ông ngoại có lẽ cũng có thể giúp được con.”

Nhớ tới năm đó, Lục Diệp không khỏi có chút hối hận.

Năm đó ông ngoại cô muốn cô gả cho Chiến Đình Kiều, còn Lục Diệp lại tự chủ trương từ hôn vì Giang Văn Thắng. Sau lại nổi lên tranh chấp giữa cô với ông ngoại về hôn sự, tức giận đến nỗi ông ngoại phải ra nước ngoài.

Nhiều năm như thế, không có chút tin tức nào.

“Nội à, là con quá tùy hứng hay sao?”

“Không có.”

Lục Diệp tự hỏi, đột nhiên nghe được tiếng trả lời trầm giọng.

Cô không khỏi trong lòng cả kinh, lập tức quay đầu lại.

Chiến Đình Kiều không biết xuất hiện lúc nào ở sau lưng mình, trong tay anh cầm một chiếc dù. Lục Diệp nhìn ra anh, vừa mới kinh ngạc, vốn dĩ chung quanh không biết khi nào mưa đã

roi nhỏ hạt.

Chỉ là trong khoảng thời gian này cô dần tới cực điểm, thật sự một chút cảm giác cô đều không có.

Lục Diệp ngo ngắ, hỏi: “Chiến Đình Kiều. Anh... anh... anh..., anh sao lại ở đây?”

Chuyện tới hiện giờ, cô cũng không hề có ý trách anh.

Chiến Đình Kiều nghiêm túc nhìn chăm chú Lục Diệp, dù bạn vẫn ung dung nói: “Anh tới tìm em, Diệp Từ, anh có lời muốn nói cùng em.”

Anh nói xong, thân mật kéo qua cánh tay Lục Diệp.

Nghĩ đến đang ở trước mộ ông nội, Lục Diệp tức khắc có chút xấu hổ, “Anh buông tay. Đây là trước mộ ông nội, anh tôn trọng một chút được không?”

“Ông nội em lập ra di chúc như vậy, giờ nhìn thấy chúng ta như vậy, trên trời có linh thiêng cũng sẽ vui thôi?”

Lục Diệp cơ hồ không thể tin được đây là lời từ miệng Đại Boss thốt ra!

Vô lại như thế sao?!

Nhưng thực mau, Lục Diệp đột nhiên có chút phản ứng lại, “Hừm? Cái gì mà chúng ta như vậy, chúng ta như thế nào?”

Bọn họ không thân lắm được không!

Đúng, bọn họ căn bản là không thân, không thân thì nói như thế nào?!

“Diệp Từ, cầu hôn hẳn là việc của đàn ông.” Dứt lời, Chiến Đình Kiều liền lấy ra chiếc nhẫn mà anh đã chuẩn bị sẵn, đặt trước mặt Lục Diệp, “Gả cho anh.”

Lục Diệp cơ hồ chưa hồi phục lại tinh thần.

Hai người trở lại trong xe, trên đường trở về, Lục Diệp mới nghĩ hoặc hỏi: “Chiến Đình Kiều, anh không phải không đồng ý hay sao? Vì cái gì, vì cái gì đột nhiên lại đổi ý?”

Chuyện này Lục Diệp nhớ tới vẫn là cảm thấy có chút cứng đờ.

Cô đột nhiên như thế nào. Liền phải kết hôn?

“Em trước đó kêu anh cưới em, là có tính toán như thế nào?”

“Tôi muốn cùng anh ký hợp đồng hôn nhân, nếu ngày nào đó anh không vừa mắt tôi, lúc nào cũng có thể ly hôn với anh. Chỉ cần qua ải lần phân tranh di sản, tôi tôn trọng tất cả quyết định của anh.”

Chiến Đình Kiều hồ hững hỏi lại: “Ý em là xem anh trở thành công cụ?”

“Không có! Nào có!?” Lục Diệp chột dạ cúi đầu.

Tuy rằng, giống như. Là có ý một tí xấu như vậy! Nhưng Lục Diệp có thể bảo đảm, lúc cô dụng tới, tuyệt đối sẽ không xem Chiến Đình Kiều là công cụ linh tinh gì đó, cô nhất định sẽ xem anh trở thành một con người, hơn nữa xem là một người đàn ông!

“Anh lần này cầu hôn em, là không muốn thấy em quá vất vả. Diệp Từ, nếu có thể, anh không muốn ly hôn em.” Chiến Đình Kiều thanh âm dần dần nhu lại.

Bộ mặt anh như lự kính bỏ thêm ánh sáng nhu hòa, ánh mắt cũng kiên định nghiêm túc, khiến người ta không thể kháng cự.

Nhìn thấy Chiến Đình Kiều như vậy, gương mặt Lục Diệp không khỏi bất giác bắt đầu nóng lên.

“Kia.”

“Diệp Từ, em đồng ý gả cho anh không?”

Chiến Đình Kiều như vậy, Lục Diệp ngược lại càng ngượng ngùng.

Kỳ thật cô không thể không thừa nhận, cô rất thích Chiến Đình Kiều.

Anh tru tú như vậy, cô sao lại không thích chứ?! Nhưng cũng đúng là bởi vì tru tú, Lục Diệp mới có cảm giác tự ti cực kỳ.

Trong lòng cô luống cảm thấy, chính mình căn bản không xứng với Chiến Đình Kiều. Cho nên từ khi cầu hôn, cô cũng đã nghĩ kỹ rồi ly hôn.

Nhưng cô không nghĩ tới, Chiến Đình Kiều biết ý đồ mình, trái lại còn cầu hôn cô.

Lúc này đây, tòa núi băng lớn Đại Boss thật sự cảm động đến Lục Diệp.

“Tôi. Tôi đồng ý.” Lục Diệp thành khẩn gật đầu, “Hon nữa Chiến Đình Kiều! Tôi bảo đảm với anh! Chúng ta kết hôn rồi, sau này chỉ cần không phải anh tìm được tình yêu chân chính, tôi tuyệt đối sẽ không ly hôn anh!”

Chiến Đình Kiều nghe được Lục Diệp nói, không khỏi gọi lên cười nhạt.

Anh nào còn có thể tìm được tình yêu chân chính khác nữa?

“Vậy cả đời này em chạy không thoát được!”

Chiến Đình Kiều nói chắc như đinh đóng cột.

Lục Diệp cũng không khỏi hiện ra một nụ cười thỏa mãn, trong lòng cô có chút ấm áp. So với những ngày tối tăm trước đó, cô hiện giờ cả người cơ hồ đều rộng mở thông suốt!

Nhưng mà hiện tại đối với Lục Diệp mà nói, không sai biệt lắm còn khoảng thời gian một ngày.

Chiến Đình Kiều nếu đã đồng ý, kia Lục Diệp tự nhiên cảm thấy mình cũng không cần phải gấp gáp chi nữa.

Không chỉ không cần vội, hơn nữa cô có thể nghĩ cách kéo dài Lục Kiến Nghiệp cùng Lục Lăng Tuyết, rồi mới khiến họ nôn nóng một chút.

“Chiến Đình Kiều, chúng ta giờ đi nhận giấy chứng nhận sao?”

Chiến Đình Kiều lắc đầu, “Anh sẽ dẫn em đến nơi khác đăng ký, như vậy sẽ chính thức một chút.”

“Nga, nhưng việc chúng ta kết hôn, tôi hiện giờ còn chưa muốn lên tiếng.”

“Vậy đừng lên tiếng.”

“Nhưng tôi nói với bọn họ là thời gian ba ngày.....”

Lục Diệp hiện giờ muốn kéo dài bọn họ, kéo dài thêm một tuần. Khiến Lục Kiến Nghiệp cùng Lục Lăng Tuyết thời gian một tuần này sút đầu mẻ trán đến chết, cuối cùng vẫn chưa nghĩ ra được một biện pháp nào, chỉ có thể tuyệt vọng mà nhìn đi sản trở về tay Lục Diệp.

Ngược như vậy, mới là vui nhất.

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 84: Lễ vật tân hôn

Lục Diệp trong mắt hiện lên một tia bồn chồn, lại vừa lúc bị Chiến Đình Kiều thấy.

Như vậy Diệp Từ cũng rất đẹp, anh cũng rất thích.

Như thế, Chiến Đình Kiều tự nhiên cũng biết được Lục Diệp đến tốt cùng là muốn làm sao. Vì thế anh gật đầu nói: “Yên tâm, anh có thể giúp em làm thỏa đáng.”

“Vậy là tốt rồi!”

Vào ban đêm, Chiến Đình Kiều chuẩn bị tốt hết thảy liền mang theo Lục Diệp xuất ngoại.

Hai người tính toán đi Las Vegas nhận giấy chứng nhận kết hôn.

Còn Chiến Đình Kiều đối với việc của Lục Diệp, cách làm lại cực kỳ ưu nhã. Anh trực tiếp tuyên bố tin tức, nói cho mọi người biết tin anh sắp kết hôn cùng Lục Diệp, đồng thời cũng kêu Chiến Văn Kỳ tìm người mang tin tức Lục Diệp sắp thừa kế di sản thừa ra ngoài. Hơn nữa, sau đó tuyên bố tin tức, hai người xuất ngoại.

Còn về xuất ngoại bao lâu, Lục Diệp chưa nói, Chiến Đình Kiều cũng chưa nói.

Mà Lục Lăng Tuyết cùng Lục Kiến Nghiệp chỉ có thể cứ chờ Lục Diệp như vậy.

Không chờ cũng không có cách nào a.....

Chiến Đình Kiều tuy rằng người đi rồi, nhưng Chiến Văn Kỳ lại chặt chẽ chú ý nhất cử nhất động của Lục gia. Bọn họ nếu dám đem di sản như thế nào, Chiến Văn Kỳ lúc nào cũng đều có thể hành động.

Trừ phi.....

Lục Lăng Tuyết vây ở trong phòng, sắc mặt tức giận đến xanh mét.

“Ba! Ba thật sự nhìn Lục Diệp cùng Chiến Đình Kiều kết hôn ư?” Lục Lăng Tuyết thật sự gấp đến sắp chết, “Lục Diệp nếu thật sự cùng Chiến Đình Kiều kết hôn, ba cảm thấy sau này con còn có ngày sống yên ổn được sao!”

Lục Kiến Nghiệp cũng đổ dành cô: “Hiện giờ ba cũng không có cách nào a, Lục Tư Tiêu cái dạng này, ba cũng không có cách.”

Ông bắt đầu dĩ cực kỳ.

Nếu ông có cách nào thì đã sớm nghĩ ra rồi.

Vốn dĩ món di sản này ông cũng đã kéo dài 5 năm, đến bây giờ mới thôi, ông thật sự cảm thấy không thể kéo dài được nữa.....

“Như thế nào không có cách? Lục Diệp thật sự quá đáng ghê, cô cùng Chiến Đình Kiều kết hôn chính là vì số tiền kia! Hiện tại cô vì tiền mới cùng Chiến Đình Kiều kết hôn, còn muốn kéo dài chúng ta? Để chúng ta chuẩn bị sẵn món di sản kia, chờ cô trở về! Ba, ba nói con sao có thể nhẫn nhịn được đến thế này chứ?”

Lục Lăng Tuyết thật sự không nén được giận.

Nghĩ đến Lục Diệp sau khi trở về là lấy được, lại còn cảnh tượng cưới hỏi rền rang, Lục Lăng Tuyết trong lòng liền ghen ghét đến cực độ!

“Kia.....” Lục Kiến Nghiệp vẫn cứ là một bộ mặt uể oải không phản chấn.

Lục Lăng Tuyết ngược lại đột nhiên có chủ ý, “Ba, nếu không chúng ta đem đốt số tiền kia đi? Đến lúc đó chúng ta liền nói, chúng ta lấy tiền là vì chuẩn bị sẵn cho Lục Diệp. Lúc lấy về, nguy trạng thành sự có ngoài ý muốn đem số tiền kia hết thảy đốt sạch! Dù sao cuối cùng tất cả mọi người đều đừng hòng có được!”

“Không được!” Lục Kiến Nghiệp quả quyết cự tuyệt.

Ông tuyệt đối không dễ dàng để Lục Lăng Tuyết lấy tiền ra nói giỡn.

“Ba, món di sản kia nếu tới tay Lục Diệp, cô ta sẽ dùng nó để đối phó chúng ta!” Lục Lăng Tuyết tiếp tục khuyên giải.

“Kia cũng không được!”

Lục Lăng Tuyết biết, Lục Kiến Nghiệp tuyệt đối sẽ không đồng ý làm như thế, vì thế sau đề nghị vài câu đó cũng không còn mở miệng tiếp.

Dù sao còn có mấy ngày thời gian, hẳn là cũng đủ cô nghĩ cách.

Cùng lúc đó, tại Las Vegas.

Lục Diệp cùng Chiến Đình Kiều đã thuận lợi đến nơi, Chiến Đình Kiều tiếp nhận túi xách trong tay Lục Diệp, lại chỉnh trang một chút cổ áo cô, ngay sau đó ôn nhu hỏi: “Khăn trương sao?”

Hai người hiện tại đang trên đường đi nhận giấy chứng nhận.

Lục Diệp lắc lắc đầu.

Nói đến cũng kỳ quái, cô thật ra một chút đều không khăn trương. Ngược lại lại thấy Chiến Đình Kiều. anh thật ra có chút khăn trương.

Lục Diệp cười hỏi lại, “Người khăn trương hình như là anh thì phải?”

Cô vừa mới hỏi xong, Bánh bao nhỏ thò đầu ra từ giữa hai người. Nhóc quay trái nhìn Lục Diệp, quay phải nhìn Chiến Đình Kiều, trong mắt lóe lên sự hưng phấn.

Lục Diệp nhìn thấy Bánh bao nhỏ, lập tức ôm Bánh bao nhỏ ôm lên.

“Bánh bao nhỏ, con khăn trương sao?”

Bánh bao nhỏ lắc lắc đầu, có chút không rõ nguyên do mà nhìn Lục Diệp.

“Ngoan, không khăn trương là tốt!”

Nhưng nói đến Bánh bao nhỏ, Lục Diệp vẫn là có một chút nghi hoặc. Cô cứ như vậy cùng Chiến Đình Kiều kết hôn, vạn nhất có một ngày, mẹ Bánh bao nhỏ trở lại thì làm sao đây?

“Chiến Đình Kiều, anh hiện tại đối ý còn kịp.”

Lục Diệp đột nhiên dừng bước chân.

Chiến Đình Kiều không thể không đi theo dừng lại, “Đôi ý?”

“Đúng vậy, anh cũng biết, chúng ta kết hôn. Nếu anh không muốn, thì không cần miễn cưỡng bản thân anh đâu.”

Chiến Đình Kiều không nói một lời, trực tiếp kéo tay Lục Diệp, ba người đi vào Cục dân chính Las Vegas.

Lục Diệp tuy rằng trước đó còn có vài phần do dự, nhưng khi thật sự nhận giấy chứng nhận, cô lại quyết đoán vô cùng.

Động tác cô như vậy, ngược lại khiến Chiến Đình Kiều có cảm giác cô đang tức chiến tức thắng, sợ chính mình sẽ hối hận.

Sau khi nhận xong, Chiến Đình Kiều lấy ra văn kiện anh đã chuẩn bị sẵn trước đó, đặt trước mặt Lục Diệp.

Lục Diệp nghi hoặc tiếp nhận, hỏi: “Đây là cái gì?”

“Lễ vật tân hôn.”

Phản lễ vật này là Chiến Đình Kiều đã sớm chuẩn bị sẵn, chỉ là anh cũng không nghĩ tới, phản lễ vật quà khi đưa đến tay Lục Diệp lại trở thành “lễ vật tân hôn”.

Lục Diệp do dự mà nhìn Chiến Đình Kiều, cuối cùng vẫn mở văn kiện ra.

Văn kiện là một phần chuyển nhượng cổ phần, mặt trên có chữ ký hai người Giang Văn Thăng cùng Lục Lăng Tuyết. Bọn họ mỗi người chuyển nhượng 10% cổ phần trên danh nghĩa Lục Diệp, mà hiện giờ, Lục Diệp chính là người quyết định cao nhất toàn bộ giải trí Thịnh Diệp.

Cô nhìn đến có chút ngơ ngẩn.

Trước đó cô nghĩ hết mọi cách cũng không khiến Giang Văn Thăng buông lỏng khẩu khí, nhưng Lục Diệp thật sự không nghĩ tới, hôm nay lại nhận được phần văn kiện này.

Hiện giờ, công ty cũng đã trở lại, di sản cũng sắp tới tay. Hai việc rối rắm này trước đây là vấn đề nan giải của Lục Diệp, giờ cô lại giải quyết dễ dàng tất cả đều bởi vì Chiến Đình Kiều.

Lục Diệp cầm trong tay văn kiện, trong lòng không có một chút vui sướng nào.

Chiến Đình Kiều cho cô cái này làm cái gì?

Thấy cô đáng thương, nên bỏ thì sao?

Lục Diệp không chỉ không cao hứng, thậm chí còn có chút sinh giận.

“Chiến Đình Kiều, sao anh lại tự chủ trương quản chuyện của tôi?” Buồng văn kiện ra, Lục Diệp cả người như thay đổi một khuôn mặt.

Khẩu khí chất vấn của cô, hùng hổ dọa người.

Nhưng Lục Diệp lại cảm thấy, cô là cố ý như vậy.....

Nhìn đến phần văn kiện này, trong lòng cô không phải không cảm động. Mấy ngày trước, cô rõ ràng cảm giác được Chiến Đình Kiều tức giận vì việc của mình, trong khoảng thời gian này tới nay, Chiến Đình Kiều thật sự đối xử với mình rất tốt, nhưng trong tình huống anh tức giận, anh lại còn có thể nghĩ đến chuyện của cô.

Này đều thật sự quá mức đáng quý.

Lục Diệp không thể không thừa nhận, phần văn kiện này xác thật là thứ cô muốn.

Nhưng cô thực không thích!

Chiến Đình Kiều làm hết thấy như vậy, sẽ để lại gánh nặng trong lòng cô.

Anh thật quá tốt, nhưng chính mình lại có “tì vết”, cô sao có thể xứng với anh?

Chiến Đình Kiều nhìn khuôn mặt đóng băng của Lục Diệp, mày kiếm khẽ nhíu, “Bởi vì em là người phụ nữ của anh.”

Lục Diệp tay đặt trên bàn văn kiện, hung hăng xé nát trước mặt Chiến Đình Kiều.

Cô đem mảnh nhỏ ném vào thùng rác, thông thả ung dung nói: “Đồ vật anh đưa tôi, tôi rất cảm kích. Nhưng tôi không cần bố thí, tôi vẫn muốn tự mình giành lại công ty.”

Chiến Đình Kiều sớm dự đoán được Lục Diệp sẽ làm như thế.

Anh khoanh tay trước ngực, nhún vai nói: “Phần văn kiện em vừa mới xé là bản anh tìm người sao chép, Diệp Từ, em cho rằng anh đang bố thí em sao? Thực xin lỗi, anh không có hảo phóng như vậy, phần văn kiện này cho em là dùng để họp tác.”

Lục Diệp khước miệng cong lên.

Cô vừa mới ngẫu như vậy, lại không cố kỵ mà xé nát, còn chỉ một bản hợp đồng giả?!

“Hợp tác?” Cô khó hiểu hỏi.

Chiến Đình Kiều gật đầu, “Em cầm cổ phần của em, anh cũng có phần của anh, chỉ là số cổ phần này tạm thời xem như giao cho em quản lý mà thôi.”

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 85: Chờ

Quản lý?

Lục Diệp vừa nãy tỉ mỉ xem qua hợp đồng.

Nội dung hợp đồng viết rất rõ ràng, bọn họ mỗi người 10%. Giao cho Lục Diệp, cũng là 20% cổ phần.

Hai mươi?

Chiến Đình Kiều anh có thể nhìn trúng 20% cổ phần của loại công ty nhỏ như giải trí Thịnh Diệp này hay sao?

Số lẻ sản nghiệp khác của anh là đã đạt đến một năm tiền lời của giải trí Thịnh Diệp?

Lục Diệp thực mau liền nghĩ thông suốt, Chiến Đình Kiều nói như thế, đơn thuần chính là vì lo nghĩ đến cảm thụ mình.

Cô vẫn luôn cho rằng Chiến Đình Kiều là loại người cực kỳ bá đạo mặc kệ người khác, nhưng hôm nay không nghĩ tới.....

Lẽ vật tan hôn lại là “hợp tác”.

Anh nói như thế, chẳng lẽ còn không phải là vì bảo vệ sự tôn nghiêm của Diệp Từ?

Trên thực tế, công ty cô, còn có di sản, cũng tất cả đều là Chiến Đình Kiều giúp cô lấy về. Diệp Từ lần đầu tiên phát hiện, nếu như không có Chiến Đình Kiều, cô cũng làm không thành việc gì.

Cô nhìn Chiến Đình Kiều gương mặt tỉnh xảo kia, theo bản năng mà hôn lên môi mỏng anh.

Cô thật sự quản không được nhiều như vậy.

Mặt Chiến Đình Kiều vốn dĩ rất giống Bánh bao nhỏ, cô xem “bánh bao lớn” đáng yêu, thương một cái hôn hẳn là cũng không có vấn đề gì chứ?

Nhưng mà Chiến Đình Kiều dù sao cũng là Đại Boss, Lục Diệp tính xong liền chạy. Không nghĩ tới cô sắp rời khỏi môi Chiến Đình Kiều, đã bị anh trở tay kéo lại.

Chiến Đình Kiều đột nhiên phản thủ vì công.

Lục Diệp về mặt thẹn thùng, nhưng cô chưa quên, Bánh bao nhỏ còn ở bên cạnh hai người. Hôn nữa..... Hôn nữa đây là nơi công chúng.....

Nhưng may mà ở nước ngoài.

Bằng không với người của công chúng như Lục Diệp, nếu ở trước công chúng làm ra sự tình này, đến lúc đó chỉ sợ có chết như thế nào cũng không biết.

Chiến Đình Kiều tựa hồ cảm giác được phân tâm của Lục Diệp, tay bá đạo phòng thủ sẵn, thế công cũng càng ngày càng mãnh liệt.

Một phen triển miên, Lục Diệp cả người cơ hồ vỡ vụn.....

Khụ khụ, vẫn còn may, may mà ở nơi công cộng, bằng không với cái tư thế này, nói không chừng cô liền trực tiếp ngã Chiến Đình Kiều.

Mấy ngày sau đó, Chiến Đình Kiều vẫn luôn mang theo Lục Diệp du ngoạn khắp Las Vegas. Nơi này vốn chính là sông bạc trừ danh, vì thế Chiến Đình Kiều dẫn theo Lục Diệp đi sông bạc lớn nhất chơi mấy cái.

Hai người đều không phải người thích đánh bạc, đến những chỗ này, cũng coi như là xem náo nhiệt mà thôi.

Từ sau khi hai người đăng ký kết hôn, Lục Diệp không khỏi dần dần phát giác. Chiến Đình Kiều không chỉ không có bởi vì có được mình rồi trở nên vô cùng lãnh đạm, ngược lại đối cô càng ngày càng tốt.

Ngày đó, hai người ở sông bạc xem náo nhiệt. Lục Diệp đi toilet, lúc trở lại suýt chút lạc đường, vì thế chỉ có thể đi dạo ở sông bạc.

Cô mới đi vài bước, Chiến Đình Kiều thế nhưng lại tìm được cô.

Anh nhẹ nhàng đuổi kịp bước chân cô, nói nhỏ giọng bên tai cô: “Bà xã.”

Hai chữ này khiến Lục Diệp hơi bị sốc!

Cô thỉnh thoảng quay lại, lại nhìn thấy ánh mắt nghiêm túc nhưng trọng của Chiến Đình Kiều.

Lục Diệp không khỏi có chút cười gượng.....

Cô thừa nhận, Chiến Đình Kiều có sức hấp dẫn rất lớn, nhưng nếu muốn hiện giờ thân mật quá mức cùng Chiến Đình Kiều, Lục Diệp lại thật sự cảm thấy rất khó làm được.

“Chiến..... Chiến tiên sinh.”

Cô xấu hổ trả lời một tiếng.

Nhưng mà cái “xưng hô” này lại khiến Chiến Đình Kiều xem như hài lòng, anh gật gù đầu, đến sát lại gần trả lời: “Chiến thái thái.”

Phốc ——

Lục Diệp thiếu chút nữa không ngã trên đất.

Cô như thế nào trước kia không nhìn ra được, Chiến Đình Kiều người này còn rất hài hước?

Chính là..... anh nói đùa giống như có chút mập mờ?

Nhưng Lục Diệp như thế nào cũng không nghĩ tới, con đường sùng vờ của Chiến Đình Kiều chính là bắt đầu từ hôm nay!

Hai người lại ở nước ngoài chơi một vòng, sau lại dắt Bánh bao nhỏ về nước.

Sau khi trở về, Lục Diệp cả người đều mệt mỏi. Trong tay cô đã chuẩn bị sẵn giấy hôn thú, lúc nào cũng đều có thể đi Lục gia lấy về thứ thuộc về mình.

Nhưng Lục Diệp chính là muốn kéo dài Lục Lăng Tuyết cùng Lục Kiến Nghiệp, vì thế sau khi trở về, cô cũng từ từ nghỉ ngơi một phen.

Nửa đêm, Lục Diệp mơ mơ màng màng mà ngủ, Chiến Đình Kiều lại lén vào.

Anh chui vào trong chăn Lục Diệp, sau đó đôi tay chặt chẽ mà bắt lấy cô.

Lục Diệp tránh tránh, hỏi: “Chiến Đình Kiều, anh định làm gì?”

“Hiện giờ em đã là người phụ nữ của anh.....” Chiến Đình Kiều trầm thấp giọng nói hàm chứa một tia nhảy nhót.

“Chiến Đình Kiều, tuy rằng tôi muốn cùng anh kết hôn..... nhưng, nhưng anh không thể miễn cưỡng tôi?” Lục Diệp trong lòng có hơi sợ, cũng có chút khản trương.

Cô tuy nói..... Minh có thể gục ngã trước Chiến Đình Kiều lúc nào, nhưng cô thật sự chưa chuẩn bị tốt.

Cô có cái “tì vết” kia, cô thật sự không biết, nếu có một ngày Chiến Đình Kiều biết được “tì vết” đó thì sẽ đối xử với cô như thế nào.

Kỳ thật cô cũng không phải lo lắng Chiến Đình Kiều sẽ “đối xử với cô như thế nào”, cô chỉ là có chút sợ hãi chính mình sẽ nhìn thấy được đáng về thất vọng của Chiến Đình Kiều đối với mình.

“Anh không có ý miễn cưỡng em.” Chiến Đình Kiều thanh âm có chút ủy khuất, “Anh chỉ muốn ôm em ngủ.”

Được à.....

Dù sao cũng đã ôm nhiều lần như vậy, Lục Diệp cũng không vấn đề gì.

Ôm thì ôm đi, dù sao cô.....

Ài?

Như thế nào giống như không đúng?

Lục Diệp mơ mơ màng màng ngủ đến một nửa, liền cảm giác được tay Chiến Đình Kiều bắt đầu không an phận.

Trước kia như vậy còn chưa tính, cô biết Chiến Đình Kiều sẽ không làm ra việc gì quá đáng đối với cô! Nhưng hôm nay..... Có thể bởi vì cô đã cùng Chiến Đình Kiều kết hôn, cho nên Lục Diệp không khỏi cảm thấy, cô cùng Chiến Đình Kiều tựa hồ nhất định phải làm loại chuyện này.

“Chiến Đình Kiều, anh đừng nhúc nhích.....”

Lục Diệp khó chịu cực kỳ.

Cô có lẽ còn không thể cho anh ta chứ?

Lục Diệp mặc dù là muốn làm Chiến Đình Kiều phác gục, cô cũng thật sự làm không được a!

Bóng ma tâm lý 5 năm trước tựa như mới hôm qua, Lục Diệp như thế nào cũng không thể quên được đoạn âm u quá khứ kia.....

Nhưng mà, Chiến Đình Kiều lại là một người đàn ông. Lục Diệp giãy giụa ngược lại càng thêm cường thế trận lửa trên người Chiến Đình Kiều, cả người anh không khỏi khô nóng lên, tay cũng dần dần không thếp không chế.....

“Chiến Đình Kiều, anh đừng.....”

Nhưng Chiến Đình Kiều như mất đi lý trí, dần dần mà ý loạn tình mê.

Lục Diệp sợ anh không thanh tỉnh, trực tiếp một cước đạp anh xuống.

Một đạp này, Chiến Đình Kiều cũng xác thật thanh tỉnh không ít. Không đúng, kỳ thật anh vẫn luôn là thanh tỉnh. Chỉ là..... Sức mê hoặc của Diệp Tử thật sự quá lớn!

Loại cảm giác nhìn được ăn không được này, anh đã nhìn rất lâu.

“Diệp Tử, em muốn anh chờ đến khi nào?”

Việc trịnh trọng lúc Chiến Đình Kiều hỏi, giống như Lục Diệp cho dù nói “cà đờ”, anh cũng sẽ lập tức gật đầu nói “được”.

Lục Diệp cũng không biết mình vì sao đối với Chiến Đình Kiều có loại hiểu lầm không thể hiểu được này, nhưng cô vẫn là châm chọc một lát, rồi mới nói: “Có lẽ..... là mấy tháng? Mấy năm? Chiến Đình Kiều, chúng ta hiện tại là quan hệ hợp tác, nếu anh thật sự muốn làm loại chuyện này, cũng chờ đến khi tôi thích anh mới được?”

“Được, anh chờ em!”

Chiến Đình Kiều đồng ý rất quyết đoán.

Sau khi anh đồng ý, liền ấn Lục Diệp về lại giường.

Lục Diệp vốn đang có chút lo lắng, nhưng một buổi tối qua đi, Chiến Đình Kiều quả nhiên không có làm ra việc gì khác với cô nữa.

Hôm sau, trời sáng.

Lúc Lục Diệp dậy, Chiến Đình Kiều đã không ở trong phòng. Cô theo bản năng mà đi thư phòng nhìn thoáng qua, lại phát hiện Chiến Đình Kiều cũng không ở thư phòng.

Lục Diệp cũng không tiếp tục đi tìm, cô đơn giản sửa sang lại một chút mình, sau đó liền bắt xe tới Lục gia.

Hôm nay, cô nhất định phải lấy về thứ thuộc về mình!

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 86: Chiêu bài vàng

Lục Diệp khi tới Lục gia, Lục Kiến Nghiệp, Trần Thực Trân còn có Lục Lăng Tuyết, ba người họ đã ngồi ở phòng khách.

Mấy ngày nay, bọn họ cơ hồ mỗi ngày tụ tập ngồi cùng nhau như vậy.

Dựa theo Lục Diệp thoát nhìn, dạng này của bọn họ như là đang họp vậy, giống như mỗi ngày đều thương nghị việc lớn gì.

Mà lúc Lục Diệp tới cửa, bọn họ ở bên trong cũng nhanh chóng nghe được thanh âm.

Lục Diệp tuy là mình tới, nhưng tới cửa nhà Lục, cô mới phát hiện Chiến Vân Kỳ đã sớm chờ ở chỗ đó.

Chiến Vân Kỳ vừa thấy Lục Diệp, liền thân thiết mà nghênh đón, “thím hai, tân hôn vui vẻ ư!”

Lục Diệp mặt đỏ lên, hỏi: “Cậu sao lại ở chỗ này?”

“Chú hai nói, chú cảm thấy hôm nay có lẽ thím sẽ đến, chú sợ thím ứng phó không nổi, nên kêu cháu chờ sẵn ở đây.” Chiến Vân Kỳ nói có vài phần rất đắc ý, “Cho nên cháu sáng sớm đã chờ ở đây rồi, thím hai, nếu chút nữa thím thật sự ngăn không được, thì nháy mắt cháu, cháu tới chống lưng cho!”

Lục Diệp sắc mặt trầm xuống, hỏi: “Là thêm phiền phức thì có?”

“Sao sẽ như thế chứ! Hợp đồng chú hai đưa thím chưa? Cháu nói nè, hợp đồng kia chính là dựa tài trí thông minh cháu còn có năng lực nữa mà lấy về cho thím á! Chú hai cũng chỉ nhặt sót mà thôi, nhưng mà thím hai nè, cháu còn tiện tay thay thím đánh Giang Văn Thắng đánh một trận nữa.”

Lục Diệp không khỏi có chút buồn cười.

“Ngoại trừ việc đánh Giang Văn Thắng ra, cái khác tôi đều không tin.”

“Chắc chắn, quả nhiên qua ai rồi thì có khác. Thím hai, thím mau soi gương nhìn xem bộ dáng thím giữ gìn cho chú hai kia, thật là.....”

Lục Diệp tuy rằng không tin Chiến Văn Kỳ, nhưng cũng không cảm thấy anh sẽ thêm phiền. Thậm chí chính cô cũng có chút cảm thấy, nếu Chiến Văn Kỳ có thể ở một bên “thêm phiền”, kỳ thật chưa chắc không phải là một chuyện tốt.

Lục Lăng Tuyết vừa thấy Lục Diệp đến, liền không có sắc mặt tốt gì. Đặc biệt cô nhìn thấy không phải Chiến Đình Kiều cùng lại đây, mà là Chiến Văn Kỳ, Lục Lăng Tuyết liền quá quyết dứt khoát mà mượn đề tài nói: “Nha, Diệp Từ cô về rồi à? Chúng ta vẫn luôn đang chờ cô, bất quá cô cần phải rõ ràng, trên di chúc nói cô phải kết hôn cùng Chiến Đình Kiều, không phải cùng Chiến Văn Kỳ. Hôm nay cô trở lại, nhưng đừng nghĩ mang Chiến Văn Kỳ tới lừa gạt chúng tôi chứ.”

“Yên tâm, tuyệt đối không phải cậu ta.”

Lục Diệp căn bản không có so đo tính toán cùng Lục Lăng Tuyết.

Trong lòng cô rất rõ ràng, Lục Lăng Tuyết nói chuyện bén nhọn như thế, hoàn toàn là bởi vì cô không cam lòng.

Dù sao chút nữa cũng phải lấy lại di sản mình, Lục Diệp tự nhiên không sao cả.

“Vây cô cũng thật đủ lợi hại a, vừa mới kết hôn, liền thông đồng với cháu trai chồng mình.”

Lục Lăng Tuyết nói chuyện rất khó nghe, nói như Lục Diệp ngoại tình với Chiến Văn Kỳ vậy. Lục Diệp còn chưa tức giận, Chiến Văn Kỳ lại không nghe nổi được nữa.

Anh đang muốn mở miệng, lại bị Lục Diệp ngăn lại.

Lục Diệp chớp chớp mắt, nói: “Lăng Tuyết a, cô còn đừng nói như vậy chứ, Đình Kiều anh ta vốn muốn đến, còn tôi thì cũng ủng hộ anh ta tới. Nhưng ai biết tiên sinh nhà tôi vừa nghe nói cô cũng ở đây, anh ta liền không muốn tới nữa. Ý tứ này, tôi cũng không hiểu, dù sao nói câu nói kia, Đình Kiều bèn rất không thoải mái, còn nôn ra. Cho nên hôm nay thân thể anh ta không khỏe, không thể tới, cô ngàn vạn không cần để ý, cũng không cần quá thất vọng làm gì nha.....”

Phốc ——

Lục Diệp vừa mới nói xong, Chiến Văn Kỳ thiếu chút nữa sặc cười.

Cô nói như thế, thật sự không sợ làm tức chết Lục Lăng Tuyết đó chứ?

Quả nhiên, Lục Lăng Tuyết vốn căng chặt khuôn mặt tức khắc càng thêm banh không được.

Cô đã sớm muốn xé rách mặt Lục Diệp, hiện giờ đến bây giờ mới thôi cũng chỉ là đang kiềm nén mà thôi.

Hiện tại Lục Diệp còn có thể nói ra những lời này?

Là ý gì?

Nói cô xấu sao?

“Lục Từ Tiêu, cô đừng có quá đáng!”

Lục Lăng Tuyết càng nghĩ càng giận, căn bản không chế không được bản thân. Huống chi, nơi này ngoại trừ Chiến Văn Kỳ cũng không có người ngoài nào khác.

Lục Diệp lại như cũ khí định thần nhàn, thông thả ung dung nói: “Lăng Tuyết, đều bảo cô đừng để ý, cô sao lại còn để ý như vậy? Cô như vậy, cùng lắm thì tôi thay Đình Kiều nhà tôi xin lỗi cô được chứ?”

Lục Diệp quyết định, hôm nay cô chính là muốn ở trước mặt Lục Lăng Tuyết một ngum “Đình Kiều”, nếu không như thế nào làm tức chết cô ta được?

Nhưng cô muốn như thế nào, người khác lại sẽ không để cô muốn như thế đó.

Ở toàn bộ Lục gia, giúp đỡ Lục Diệp chỉ có Chiến Văn Kỳ đứng sau lưng cô. Mà trước mặt là Lục Kiến Nghiệp, Trần Thục Trần tất cả đều là giúp đỡ Lục Lăng Tuyết.

Lục Kiến Nghiệp thấy Lục Lăng Tuyết sắc mặt càng ngày càng khó coi, không khỏi đau lòng cực kỳ, lập tức quát lớn Lục Diệp, nói: “Được rồi, đừng cãi nhau nữa! Lục Từ Tiêu, mày còn nhớ rõ mày trở về là để làm gì hay sao?”

“Ai nha ba à, ba không nói con suýt quên mất..... Đây không phải trở về lấy tiền sao? Giấy hôn thú con đều chuẩn bị rồi.” Lục Diệp không nhanh không chậm mà từ trong túi lấy ra tờ hôn thú thư, ném trên bàn trà.

Lúc chụp ảnh cô tốn không ít tâm tư.

Cái tờ hôn thú này ném trên bàn, bên trong còn bao bì đẹp hơn bên ngoài. Cô luôn xác nhận quá, ảnh chụp của cô cùng Chiến Đình Kiều trên giấy chứng nhận đẹp rồi, cô mới tiếp nhận “Giấy hôn thú”.

“Như thế nào? Nếu tờ hôn thú này các người thấy không hợp pháp, tôi không ngại báo Đình Kiều đi lãnh với tôi lần nữa!”

“Không cần.” Lục Kiến Nghiệp đứng dậy.

Ông ta vừa mới tỉnh đứng lên đã bị Lục Lăng Tuyết kéo lại.

Lục Lăng Tuyết thật sự không cam lòng, số tiền kia dựa vào đâu không thể là của cô?

“Lục Diệp, cô về đây chính là muốn lấy lại tiền đi sản sao? Tôi nói biết, tiền đã không còn nữa, đã bị tôi tiêu rụi, nhân lúc còn sớm thì chết tâm đi!”

Lục Diệp nhún vai, căn bản là một chút đều không thèm để ý tới lời Lục Lăng Tuyết nói.

“Vậy cô bồi thường thôi!”

“Tôi bồi thường? Đùng có mo!” Lục Lăng Tuyết nổi lên vô lại, “Muốn tôi đền cho cô, cũng đúng a, nhưng cô cũng biết, tôi căn bản không có tiền. Tôi không có tiền đền, cô không phải còn muốn cả mạng người chị này luôn chứ?”

“Hơ hơ, vậy cô lấy cổ phần cô tới đền vậy.” Lục Diệp khoanh tay trước ngực, “Dù sao từ hôm nay trở đi, tôi chính là người quyết định của tập đoàn Thịnh Diệp. Cô ở Thịnh Diệp hẳn là còn có 20% cổ phần? 20% cổ phần này mỗi tháng đủ cô trả góp từng tháng rồi, ách. Nhưng thời gian có lâu chút, có thể là mười mấy năm. Nhưng thân là em gái cô, chút tiền này vẫn sẽ nhượng bộ cô vậy, từ từ chờ cô trả cũng được.”

Lục Diệp càng nói, Lục Lăng Tuyết sắc mặt liền càng khó xem.

“Dựa vào đâu há? Không còn chính là không còn, mà có thể làm tao như thế nào được nữa?”

Lục Diệp sợ tới mức lui sau một bước, bất đắc dĩ nói: “Đúng vậy, tôi thật đúng là không dám làm gì cô. Nhưng còn Đình Kiều thì tôi không biết chừng. Chiến Vân Kỳ, chú nhỏ cậu bình thường đều như thế nào a? Ai nha, tôi mới vừa cưới, không quá hiểu biết anh ta đâu!”

Lục Diệp sao có thể không hiểu Chiến Đình Kiều?

Chiến Vân Kỳ tức khắc minh bạch, cô muốn tự mình Chiến Vân Kỳ nói rõ cho Lục Lăng Tuyết nghe, Chiến Đình Kiều rốt cuộc là hạng người như thế nào.

Không thể không nói, Chiến Đình Kiều ba chữ này hôm nay xem như là được lấy làm Chiêu bài vàng.

“Chú nhỏ a. ngày thường kỳ thật rất tốt, nhưng cũng khá là lạnh lùng không nói lời nào mà thôi. Nhưng nếu đụng tới người khiến chú chán ghét. Hoặc gây trở ngại chú, khuỵu, chú nhỏ chính là cuồng ma sùng vợ, nếu có ai khi dễ người nhà chú nhỏ tôi, hơ hơ, chú nhất định sẽ lôi người đó xuống địa ngục à.”

Chiến Vân Kỳ nói đến câu sau, thanh sắc đều trở nên có chút lạnh lùng u ám.

Anh chính là có ý nói như thế, dùng để hù dọa Lục Lăng Tuyết.

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 87: Thỏa hiệp

“A, dọa người như thế sao?”

Lục Diệp cực kỳ phối hợp với Chiến Vân Kỳ, hai người ở Lục gia người tung kẻ hứng trước mặt ba người.

Nhưng rất kỳ quái, Lục Diệp cùng Chiến Vân Kỳ diễn xiếc như vậy, lại không dọa được Lục Lăng Tuyết, ngược lại lại dọa Lục Kiến Nghiệp.

Lục Kiến Nghiệp sắc mặt một trận tái nhợt, nói: “Đừng nói nữa, tao trả đồ vật lại cho mày. Nhưng Lục Tư Tiêu, nếu mày đã gả cho người, vậy sau này đừng trở về đây nữa. Người lúc ở ngoài cũng đừng nói chúng ta có quan hệ gì hết.”

Lục Diệp khịt mũi coi thường.

Cô cho tới bây giờ chưa từng nói với bên ngoài, Lục Kiến Nghiệp cùng cô có quan hệ gì. Lục Diệp ngược lại còn sợ Lục Kiến Nghiệp nương nhờ độ nổi tiếng mình mà làm ăn buôn bán nữa à? Nếu Lục Kiến Nghiệp nói như thế, danh tiếng Ảnh hậu cô phòng chừng cũng không sai biệt lắm.

“Được, không vấn đề gì!”

Lục Diệp đáp ứng một cách cực kỳ quyết đoán.

Nhưng mà Lục Lăng Tuyết vẫn không cam lòng, cô thấy Lục Kiến Nghiệp thế nhưng thật sự giống như muốn đi lấy đi sản, thuận thế ngăn cản trước mặt Lục Kiến Nghiệp.

“Ba, không thể đi lấy!”

Lục Kiến Nghiệp cũng rất muốn nghe Lục Lăng Tuyết, nhưng hấp hối giữa loại chuyện này, ông thật sự không muốn làm. Ông không thích Lục Diệp, lại cũng không gặp nhiều là được —— hơn nữa bọn họ hôm nay đem tiền trả cho Lục Diệp, sau này lại nghĩ cách lấy về là được.

“Không lấy còn có thể như thế nào? Lăng Tuyết, con nghe ba, tránh ra.”

Lục Diệp một mình đi tới cũng được đi. Nhưng cô ta mang theo Chiến Vân Kỳ, mà hiện giờ lại có người Chiến gia chống lưng, Lục Kiến Nghiệp chi có thể thỏa hiệp.

“Không được!”

“Con tránh ra!”

“Ba, con không cho ba đi!”

Lục Lăng Tuyết liền tùy hứng lên, cô chính là thấy không quen Lục Diệp ở trước mặt mình được như ý nguyên! Lục Lăng Tuyết đã có thể tưởng tượng đến hình ảnh Lục Diệp sau khi lấy được di sản.

Cô chính là không muốn nhìn đến!

Nhưng Lục Kiến Nghiệp lại hơi có chút không kiên nhẫn, Chiến Vân Kỳ ở đây, không cho lại có thể như thế nào? Lục Lăng Tuyết thật sự quá tùy hứng!

Lục Kiến Nghiệp muốn vòng qua Lục Lăng Tuyết, nhưng cô lại không thể hiểu được liền đi lên. Lục Kiến Nghiệp rốt cuộc chịu không nổi, đầu óc nóng lên, không khỏi tát Lục Lăng Tuyết một bạt tai.

“Bang” một tiếng, không khí bên trong đặc biệt thanh thúy.

Lục Lăng Tuyết nào có thể ngờ được, người ba ngày thường vẫn luôn giúp đỡ mình giờ không thể hiểu được cho mình một bạt tai?

Cô không khỏi đỏ mắt trách mắng: “Ba, ba tự nhiên lại đối với con như vậy! Ba nói Lục Diệp căn bản không phải con ruột ba, còn đem di sản cho à ta, ông nội cũng để lại tiền cho à! Đưa con ruột như con là cái gì chứ?! Hừm!”

Cô tức giận quá đổi, thế nhưng lại nói ra tất cả những điều không nên nói.

Lục Diệp nghe được có chút ngơ ngẩn, còn Lục Kiến Nghiệp càng giận không thể tả!

Việc giữa ông cùng Lục Diệp, nào để Lục Lăng Tuyết rõ ràng? Nhưng loại chuyện này lại nói toạc ra trong trường hợp này, Lục Kiến Nghiệp nhẫn nại cũng tới cực điểm. Ông chỉ vào trong phòng quát: “Ba không biết là từ đâu con nghe được cái việc bắt giết bắt bóng kia, con lập tức rút vào phòng cho ba!”

“Con……”

Trần Thục Trân lúc này cũng ngồi không yên, vội vàng nói: “Còn không mau trở về phòng đi?”

Lục Lăng Tuyết không cam lòng, nhưng cô thật sự không thể nhìn được cảnh Lục Diệp lấy được tiền, vì thế cô cũng chỉ có thể oán hận mà trở về phòng.

Trần Thục Trân nhìn qua có chút chột dạ, cô chỉ chỉ phòng bếp, nói: “Ông xã à, nhà bếp còn canh nóng, em đi vào thu dọn trước……”

Lục Diệp vừa thấy liền biết bà ta đang nói dối.

Canh nóng cái rắm ý!

Nhưng cô có thể cảm giác được, những lời Lục Lăng Tuyết vừa mới nói tựa hồ có quan hệ cùng Trần Thục Trân.

Nhưng hiện tại Lục Diệp cũng không có thời gian rồi nghĩ tới loại sự tình này, cô khoanh tay trước ngực, không nhanh không chậm mà chờ Lục Kiến Nghiệp đem tiền tới.

Di chúc có một phần hợp đồng, yêu cầu Lục Diệp ký tên, mà toàn bộ tiền ở trong một cuốn sổ tiết kiệm. Lục Diệp ký tên trên di chúc, rồi sau đó tiện tay mở sổ tiết kiệm ra trước mặt Lục Kiến Nghiệp.

Ông nội thật sự để lại có số lưu di sản không tệ, chỉ là thời trẻ dùng không ít, hình như là Lục Lăng Tuyết dùng.

Cụ thể nguyên nhân rốt cuộc là như thế nào, Lục Diệp cũng lười tò mò, cầm sổ tiết kiệm liền đi.

Ở Lục gia cái nơi không thể hiểu được này, cô một khắc cũng không muốn ở lại.

Lục Diệp vừa mới rời đi, Lục Lăng Tuyết liền tức giận đến nổi điên.

“Lục Diệp, tao sớm muộn gì cũng có một ngày giết mày!” Lục Lăng Tuyết đứng ở cửa sổ, nhìn Lục Diệp đi xa, cắn giận mà lẩm bẩm nói.

Giờ thù cũ hận mới chất chồng, Lục Lăng Tuyết thật sự không có cách nào nén giận.

Trong biệt thự Vân Lâm.

Sau khi Lục Diệp trở về, Chiến Đình Kiều vẫn chưa về. Cô không khỏi có chút nghi hoặc, hỏi Chiến Vân Kỳ ở sau lưng: “Chú nhỏ cậu có chuyện gì vậy?”

“Cháu…… Cháu sao biết được?” Chiến Vân Kỳ người này tuy rằng nói năng ngọt xớt, nhưng cũng không biết nói dối. Không đúng, nên nói là, lúc đối mặt Lục Diệp, cậu ta thật sự không biết nói dối.

Cậu ta diễn kịch trước mặt nhân tài kiệt xuất, này không phải muốn chết sao?

“Thôi được.” Lục Diệp tuy rằng có chút nghi hoặc, lại cũng không có hỏi tiếp.

Tối tới, Chiến Đình Kiều vừa mới trở về. Lúc về, Lục Diệp cũng đã ngủ.

Anh tới phòng Lục Diệp, đứng ở mép giường lẳng lặng nhìn cô chăm chú.

Năm phút sau, Chiến Đình Kiều rời khỏi phòng.

Hôm sau, Lục Diệp cùng Bánh bao nhỏ ra ngoài. Buổi sáng khi cô thức dậy cũng lại không có nhìn thấy Chiến Đình Kiều……

Liên tiếp mấy ngày, Chiến Đình Kiều vẫn luôn ở trạng thái mất tích, Lục Diệp trong lòng cũng không khỏi có chút nghi hoặc.

Này rất kỳ quái rồi? Hừm? Đúng không?

Lục Diệp tự hỏi hơn hai mươi lần, vừa mới xác định chính mình tuyệt đối không có ý nghĩ thừa nào, cô tò mò Chiến Đình Kiều vì cái gì không thấy, chỉ là xuất phát từ lòng hiếu kỳ thôi.

Ừm, không sai!

Lục Diệp mang theo Bánh bao nhỏ, tới tập đoàn Tinh Diệu.

Sau khi tới Tinh Diệu, Lục Diệp liền hẹn trước muốn gặp Chiến Vân Kỳ.

Tinh Diệu rất lớn, trước quầy lễ tân tuy rằng quen biết Lục Diệp, nhưng không có quá nhiều phản ứng. Lễ tân thái độ lạnh nhạt, miệng lưỡi cái gì tất cả đều như chịu qua sự huấn luyện chuyên môn nghiêm khắc vậy.

Nhìn thấy Lục Diệp, lễ tân cũng bất quá cực kỳ nói một tiếng “phía chính phủ”: “Chờ một lát, tôi đi thông báo giúp cô, cô có hẹn trước không?”

Lục Diệp lắc đầu.

Lễ tân chuyển tiếp tới chỗ Chiến Vân Kỳ chỗ đó, tiếp điện thoại lại là trợ lý Chiến Vân Kỳ.

Trợ lý nghe là Lục Diệp tới, lập tức nói: “Đề cô ta lên đi.”

“Vâng!” Lễ tân máy móc mà cắt đứt điện thoại, rồi sau đó cực kỳ hợp quy tắc mà dẫn Lục Diệp tới cửa thang máy. Thậm chí, cô còn “tri kỷ” giúp Lục Diệp ấn thang máy, “Tầng 55.”

“Được.”

Nhưng mà đang muốn tách ra, Lục Diệp vẫn là thật sự nhịn không được.

Kỳ thật hôm nay tới, còn không phải là muốn biết tin tức Chiến Đình Kiêu sao?!

Một khi đã như vậy, cô làm gì còn muốn đi một vòng lớn như vậy tìm Chiến Vân Kỳ?

Nghĩ vậy, Lục Diệp liền gọi lại lễ tân, hỏi: “Chờ một chút! Đứng rồi, tôi muốn hỏi một chút, oregon chủ các cô Chiến Đình Kiêu có tới làm hay không?”

“Thực xin lỗi, cái này không thể lộ ra. Nhưng mà..... Có lẽ không có đến đây.”

“Không có?” Lục Diệp thấy lễ tân không muốn nói quá nhiều, vì thế cô cũng không có tiếp tục hỏi.

Cô cúi đầu, chờ thang máy từ lầu một đến lầu 55. Tốc độ thang máy xem như là không chậm, tới độ cao như vậy, Lục Diệp chỉ cần hai phút.

Tới tầng 55, trợ lý Chiến Vân Kỳ đã cực kỳ “tri kỷ” đứng chờ ở cửa thang máy.

“Lục tiểu thư, xin chào!”

“À, chào anh.....”

Nhiệt tình như thế, khiến cho Lục Diệp có chút xấu hổ, có chút ngượng ngùng lắm á.....

Mà lúc này, Chiến Vân Kỳ cũng không nhanh không chậm mà đi tới trước mặt Lục Diệp. Anh cúi đầu, dù bạn vẫn ung dung nói: “Thím hai, hôm nay thím sao lại muốn đến công ty chúng ta vậy? Chẳng lẽ.....”

Chiến Vân Kỳ kỳ thật đoán một chút đều không tòi, Lục Diệp tới là bởi vì Chiến Đình Kiêu.

Cô cũng không cảm thấy có gì không tốt mà thừa nhận, đơn giản thoải mái hào phóng gật đầu, “Tôi biết anh muốn nói gì, nói cho anh biết luôn, tôi chính là tới tìm Chiến Đình Kiêu. Anh nói tôi biết, Chiến Đình Kiêu có đi làm hay không?”

“Hôm nay..... chú ấy không có tới.”

Chiến Vân Kỳ có chút chần chờ, như đang suy xét có nên nói hết sự tình từ đầu chí cuối mà nói cho Lục Diệp hay không.

Anh không do dự lâu, ý nghĩ đã bị Lục Diệp phản ứng khoa trương mà nhào nặn đến tan thành mây khói.

“Anh nói, Chiến Đình Kiêu đã xảy ra chuyện gì hay không?”

Lục Diệp càng nghĩ càng cảm thấy lo lắng.

“Không thể nào? Chú ấy có thể xảy ra chuyện gì được chứ.”

Lại không phải là con nít!

“Có thể xảy ra nhiều việc..... Có thể bị phụ nữ dụ dỗ, có thể bị đàn ông cám dỗ, hơn nữa cũng có thể bị người ta lừa tiền.

Lục Diệp cảm thấy, hai ưu điểm lớn nhất của Chiến Đình Kiêu chính là quá soái ca lại rất có tiền.

Cho nên.....

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 88: Mất mặt xấu hổ

Lục Diệp dần dần phát hiện, chính mình thế nhưng bắt đầu bắt gặp mà lo lắng cho Chiến Đình Kiều.

Lo lắng anh ta là không có gì, nhưng hiện tại sự lo lắng của cô lại xuất phát từ ý thức nguy hiểm, vậy không đúng rồi.

Đúng vậy, cô như thế nào có thể sợ Chiến Đình Kiều bị người khác dắt chạy mất được? Hừm? Chẳng lẽ cô không phải rất tán thành hành vi này sao?!

Đúng! Chiến Đình Kiều chạy đi với người khác, cô có thể từ cuộc hôn nhân xiềng xích này mà được giải thoát!

Không sai! Chính là như vậy!

“Thôi đi, anh coi như tôi chưa nói gì hết vậy.” Lục Diệp cúi đầu, không khỏi muốn trở về.

Thật là, cô đến nơi đây làm gì? Chẳng lẽ là tới để mất mặt xấu hổ sao?

“Kia như thế nào được chứ!” Chiến Vân Kỳ vốn muốn nói sự thất vọng với cô, nhưng nhìn thấy bộ dạng này của Lục Diệp, Chiến Vân Kỳ cũng không khỏi nổi lên chút tâm tư trêu đùa, “Thím hai, chú hai đã bàn giao cho cháu, nhất định phải nói rõ sự việc đạo gần đây của chú cho thím nghe.”

Anh muốn nói, Lục Diệp lại không muốn nghe.

Quán được cô chắc!

Đúng vậy, cô thật là điên rồi, tự nhiên lại chạy đến nơi đây hỏi sự việc của Chiến Đình Kiều!

Chiến Vân Kỳ vội vàng vàng đỏ lại đi lên, nói: “Đừng đi mà!”

Lục Diệp nhìn bộ dáng kia của anh nên cũng không đi. Vì thế cô khoanh tay trước ngực nói: “Được rồi, anh nói đi.”

“Kỳ thật chú hai chú ấy. chú hai giờ ở chỗ khác!” Chiến Vân Kỳ ý định muốn mớm lời cho Lục Diệp, “Mấy ngày nay, chú đều không đi làm.”

“Phải không? Vậy anh ta làm gì?”

“Cháu đây cũng không thể nói, nếu cháu nói ra, đến lúc đó chú hai sẽ trách cháu!”

“Được lắm, vậy anh đừng nói, tôi đi trước đây.”

Lục Diệp làm bộ sắp quay đầu, mà lúc này, Chiến Vân Kỳ đã chịu không nổi. Anh lập tức kéo Lục Diệp lại, trên mặt hiện nụ cười lấy lòng.

Nhưng ai này của chú, nếu bán đi càng lớn hơn nữa.

“Thím hai, thím cũng đừng giận, cháu nói thật cho thím biết, gần đây chú hai đang âm thầm chuẩn bị một việc cho thím, tính cho thím một ngạc nhiên” Chiến Vân Kỳ nói ra, “Cho nên thím nhất định phải thông cảm cho chú à!”

Nghe được Chiến Vân Kỳ nói như thế, Lục Diệp trong lòng lại có một trận thoải mái thảnh thơi.

Không đúng, phải nói, là có chút yên tâm

Lục Diệp đang định trở về thì bỗng nhiên nhận được điện thoại của Lạc An.

“Chị Diệp Từ, chồng chị.” Lạc An khẩu khí có chút thăm dò mà lại cẩn thận, “Chị có biết anh ta hiện tại ở đâu không?”

Lục Diệp trầm ngâm một lát, hỏi ngược lại: “Cậu hỏi cái này làm gì?”

“Em chính là. Chính là. Hôm nay Chiến tiên sinh tới công ty tìm em.”

Lục Diệp khó hiểu, “Anh ta tới tìm cậu làm gì?”

“Anh ta mang theo người đại diện của em đi.” Lạc An trong thanh âm lộ ra sự lo lắng cực kỳ dày đặc.

Lục Diệp có thể cảm giác được, Lạc An là đang lo lắng cho chính mình. Cô vừa mới cưới, rồi mới Chiến Đình Kiều không thể hiểu được mà mang đi người đại diện Lạc An, loại chuyện này bất luận là ai đều sẽ cảm thấy kỳ quái?

Lục Diệp vẫn luôn cho rằng, Lạc An đối với mình năm đó dịu dàng mà cảm kích, bởi vậy cậu ta mới có thể để ý chuyện của mình như vậy.

Nhưng cô không cho rằng Chiến Đình Kiều sẽ làm gì người đại diện Lạc An.

Kia. Chẳng lẽ là?

Chiến Đình Kiều tự tìm người đại diện cho cô?

Anh tự tìm đội riêng cho cô?

Loại chuyện này nếu như là Chiến Đình Kiều sẽ làm được ra sự tình gì vậy.

Ừm, Lục Diệp trong lòng không khỏi có chút vui mừng, lại vẫn an ủi Lạc An, nói: “Yên tâm đi, không có việc gì đâu.”

“Chị Diệp Từ nếu không có việc gì, vậy tốt rồi.”

Lạc An hàm hồ mà cắt đứt điện thoại, anh thật sự khó hiểu, Chiến Đình Kiều loại thân phận này lại tự mình tới tìm người đại diện của anh. Chuyện như vậy vì sao không khiến Lục Diệp có một chút nghi kỵ tức giận?

Người đại diện anh là nữ không nói, hơn nữa, đối với Lạc An, Chiến Đình Kiều giống như vốn có quen biết với Quý Á Huyền.

Lạc An cảm thấy, Diệp Từ tuy rằng không tỏ thái độ, nhưng anh lại không thể buông tha chuyện này.

Trên con đường giải trí, Diệp Từ không chỉ là thầy đầu đất Lạc An, đồng thời cũng là ân nhân cứu mạng anh.

Ba năm trước đây..... Nếu không phải Diệp Từ, anh hiện tại có lẽ đã chết rồi.....

Cho nên nguyên nhân chính là như thế, Lạc An mới không thể đem chuyện này mà mặc kệ như thế.

Hôm sau, Lạc An sáng sớm liền đến đoàn phim. Bộ phim trước đó anh nhận quay, nay thật sự muốn vào trong đoàn phim.

Cái danh tiếng thổi nát của phim truyền hình này là Giang Văn Thắng nhận thay Lạc An, bởi vậy Lạc An vốn từ chối bộ phim này. Anh ngày đó tự mình đến nơi đây, chính là tạo ra ít “phiên toái” cho người đại diện mình.

“Ha, tôi đến rồi đây.” Lạc An thanh âm cực kỳ lười biếng, nghe tới có vẻ rất mệt mỏi, mà trong đó âm thầm hàm chứa lạnh nhạt.

Quý Á Huyền đã quen với Lạc An như vậy, cô bất đắc dĩ mà nói: “Lạc An, cậu rõ ràng có thể không cần đi..... Tôi gần đây thật sự có việc, cậu không thể để tôi xin nghỉ mấy ngày được sao?”

Có việc?

Từ sau khi Chiến Đình Kiều tới tìm cô, cô liền khó hiểu được mà bắt đầu bận việc, bắt đầu xin nghỉ?

Lạc An trước kia lạnh nhạt đối với người đại diện này của mình, mấy ngày gần đây tới bởi vì Chiến Đình Kiều, anh không thể không bắt đầu xem xét kỹ người đại diện này của anh.

Người này là Giang Văn Thắng cấp cho anh, cho nên Lạc An vẫn luôn đối với cô không có hảo cảm gì, lại cũng không có tính toán so đo như thế nào hết.

Quý Á Huyền trên mặt công việc người đại diện xem như chu đáo mọi mặt, nhưng cô chỉ cần vừa rời khỏi công việc, thì tất cả sinh hoạt cá nhân chính là cái si mê. Chỉ cần cô xin nghỉ với Lạc An, hoặc lúc không đi làm, cô liền như biến mất khỏi nhân gian vậy.

Chẳng lẽ cô cùng Chiến Đình Kiều.....?

Lạc An thật sự buộc lòng phải nghĩ đến phương diện này.

“Không được, nếu hôm nay cô không đến đây, tôi sẽ nhận bộ phim truyền hình này. Cô cũng biết, nếu tôi xong đời, cô ở trong ngành này danh tiếng cũng sẽ đi togn theo tôi!”

Quý Á Huyền thanh âm bên trong không khỏi mang vẻ khẩn cầu, “Lạc An à, coi như tôi cầu xin cậu, tôi dạo này thật sự không có thời gian, nếu không tôi sẽ không không tới rồi.”

Lạc An nói như đinh đóng cọc: “Không được!”

Nói xong lập tức cắt đứt điện thoại, ngắt ngang điện thoại đầu kia của Quý Á Huyền.

Qua khoảng nửa giờ, Quý Á Huyền quả thực vội vội vàng vàng mà tới. Tới đoàn phim, cô lập tức bắt đầu giúp Lạc An xử lý lung tung làm rối loạn sự tình.

Mà cùng lúc đó, Chiến Đình Kiều rút cuộc cũng trở về nhà.

Lục Diệp thấy anh trở về, có ý tốt mà chuẩn bị dép lê cho anh.

Chiến Đình Kiều không khỏi có chút cảm động, nhìn thấy Lục Diệp, anh tuy rằng lạnh nhạt như cũ, nhưng mặt mày lại nhiều phần mỉm cười cùng ấm áp.

“Diệp Từ, trước đó em tới công ty tìm anh sao?”

Lục Diệp sững sốt.

Như thế nào thanh âm Đại Boss nghe ra..... Giống như có chút..... Đặc ý, mùi vị đặc chỉ?

Lục Diệp hai tay chống nạnh, hừ lạnh nói: “Đúng vậy, di sản tôi còn chưa lấy được, hơn nữa Thịnh Diệp tôi cũng không đi, những việc này tôi nên báo với anh chứ!”

Cô nào biết rằng, sau khi về nước Chiến Đình Kiều liền nhiều lần không thấy bóng dáng đâu.

Hừ, quả nhiên là bởi vì hai người đã kết hôn, anh liền bỏ mặc sao?

Lục Diệp nghĩ như thế, Chiến Đình Kiều lại bỗng nhiên bá đạo mà ôm lấy cô. Hai tay anh ôm chặt thân thể cô, trầm giọng nói: “Em chỉ cần báo với anh một tiếng là được.”

Mấy ngày không gặp Diệp Từ, Chiến Đình Kiều thật sự rất nhớ.

Hiện giờ ôm Diệp Từ trong lòng, loại cảm giác mềm mại ấm áp này, càng khiến Chiến Đình Kiều luyến tiếc không nỡ buông tay.

“Tôi? Tôi mỗi ngày đều ở nhà chăm sóc Bánh bao nhỏ giúp anh, có gì phải báo cáo anh.” Nói đến chuyện này, Lục Diệp không khỏi có chút giận dữ, “Hừ! Rõ ràng người nên báo cáo là anh mới đúng!”

“Phải không?” Chiến Đình Kiều hỏi lại ý vị thâm trường, giữ kín như bưng.

Lục Diệp thật vất vả từ trong lòng anh tránh ra, liền trừng mắt anh, “Anh nói xem, gần đây rốt cuộc anh đang làm gì?!”

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 89: Chuyện quan trọng

Chiến Đình Kiều sắc mặt liền cứng nhắc lại.

Anh gật đầu nhìn biểu tình ngưng trọng Diệp Từ, trong lòng bỗng nhiên có trực giác là Diệp Từ đang để ý anh.

Nếu không tại sao tới công ty tìm anh, hôm nay sao lại hỏi như thế?

“Chiến thái thái, em đây là đang dò hỏi chồng sao?”

Lục Diệp nhìn thấy anh được nước lấn tới một bước, mặt đỏ lên, thuận thế đẩy anh một phen, “Mới không có! Anh không nói thì đừng nói vậy……”

Không nghĩ tới Chiến Đình Kiều thật sự cũng không nói gì cả.

Nhưng đối với biểu hiện của Lục Diệp, anh thực hài lòng.

Hơn nữa Chiến Đình Kiều quyết định, sau này khi đi ra ngoài, anh nên đường hoàng chút.

Nếu Lục Diệp muốn theo dõi anh, vậy thì càng tốt.

Nhưng Lục Diệp vẫn rất tin tưởng Chiến Vân Kỳ, nếu Chiến Vân Kỳ nói là “ngạc nhiên”, như vậy có lẽ thật sự là đang chuẩn bị gì đó cho cô?

Lục Diệp hoàn toàn không có phát hiện, từ sau khi cô kết hôn, tâm tình liền có một chút thay đổi.

Giải trí Thịnh Diệp.

Lạc An quán lấy Quý Á Huyền trở về công ty, sắp xếp lịch trình kế tiếp cho anh.

Quý Á Huyền vẫn không nghĩ tới, sau khi cô cùng Lạc An từ chối bộ phim kia, hiện tại lại như vậy.

Cô tức khắc cảm thấy, sự tình thật là chưa dừng lại.

“Lạc An, những việc này cậu gửi đến đi động tôi, tôi ở nhà cũng có thể sắp xếp được cho cậu.”

Có thể bởi vì liên quan Diệp Từ, Lạc An đối với Quý Á Huyền có loại dịch ý nói không nên lời. Anh khoanh tay trước ngực, lạnh lùng mà nói: “Cô lấy tiền lương không ít, chẳng lẽ là dùng để cho cô ở nhà làm thêm sao?”

“Tôi bảo đảm, trong khoảng thời gian gần đây như thế này sẽ không kéo dài đâu!”

“Trong khoảng thời gian này không được, cô sắp xếp lịch trình trước cho tôi, tôi liền để cô đi.”

Nếu thật sự dễ dàng như thế thì tốt rồi!

Chính là Quý Á Huyền đi theo Lạc An về công ty cũng có một chút, thông báo trong tay cô có mấy tờ như vậy, đơn giản chỉ là mấy bộ phim truyền hình tương đối thứ phim truyền hình. Bằng không với danh nghĩa Thịnh Diệp lại phát hành album cho anh, nhưng Quý Á Huyền kêu Lạc An đi phòng ghi âm, anh không đi, lại ở đây tiêu hao cùng cô.

Kia anh rốt cuộc có ý gì?

“Lạc An, cậu rốt cuộc muốn làm sao?” Quý Á Huyền sắc mặt cũng không khỏi có chút khó coi.

Nói thật, Quý Á Huyền lớn lên rất không tệ.

Trước kia cô chính là làm diễn viên, sau lại bởi vì tuôn ra gièm pha, cho nên chỉ có thể lui về sau bắt đầu lẫn lộn vai trò người đại diện.

Ở trước mặt Lạc An, Quý Á Huyền tuy khách khí, nhưng đồng thời cũng có một loại cao ngạo của tiền bối.

“Tôi không muốn làm cái gì cả, chính là muốn để cô làm tốt công việc.”

“Tôi chẳng lẽ không làm tốt sao?” Quý Á Huyền thật sự lười dây dưa cùng Lạc An, xách túi lên liền nói, “Tôi đi trước đây.”

Lạc An thật ra không sao cả.

Chỉ là sau khi chờ Quý Á Huyền đi rồi, Lạc An nhanh chóng đi theo.

Anh không thể để mặc Quý Á Huyền thương tổn Diệp Từ, cho nên anh phải theo dõi cô ta.

Quý Á Huyền trực tiếp giận dữ trở về nhà, còn Lạc An dừng xe lại chờ ở cửa nhà cô.

Qua hồi lâu, Chiến Đình Kiều tới.

Anh tới rồi lên lầu, sau đó cùng Quý Á Huyền sóng vai xuống lầu, đồng thời hai người trong tay còn nắm một đứa bé gái nhỏ.

Đứa bé gái này ước chừng bảy tám tuổi, nhưng đứng ở bên Quý Á Huyền, như là em gái cô vậy.

Nhưng Lạc An rất rõ ràng, đứa bé gái này hẳn là con gái Quý Á Huyền, hơn nữa rất có khả năng đã có con từ khi cô ta còn rất trẻ.

Quý Á Huyền xuất thân là ngôi sao nhí, mười sáu tuổi sự nghiệp phát triển không ngừng, nhưng không sai biệt lắm một năm đó, cô lâm vào gièm pha.

Sau đó cô liền mai danh ẩn tích, lúc tái xuất hiện, cô dường như thay đổi thành một người khác, bắt đầu làm người đại diện.

Chiến Đình Kiều ở đây, Lạc An liền không dám đi theo.

Chi là đối với quan hệ giữa Quý Á Huyền cùng Chiến Đình Kiều quan hệ, anh không thể không tra.

Biệt thự Vân Lâm.

Lục Diệp đang “hầu hạ” Bánh bao nhỏ ngủ trưa, lại đột nhiên nhận được điện thoại Bạch Dã Đồng.

“Diệp Từ, gần đây có một bộ phim điện ảnh không tệ, em có muốn nhận không?”

“Được a.”

Lục Diệp nói “được” như gió thổi thoảng qua nhẹ nhàng.

Trước khi kết hôn, nếu là có chuyện tốt tới cửa như vậy, cô nhất định sẽ rất vui mừng!

Nhưng hiện giờ.....

Lúc chăm sóc Bánh bao nhỏ cô căn bản không nghĩ nhiều như vậy.

Cô đột nhiên cảm thấy, kỳ thật thành công hay không, đã không còn quan trọng như vậy nữa. Cô chính là thích đóng phim, làm một ít việc mình thích, rồi mới chăm sóc tốt Bánh bao nhỏ.

Nếu có thể vẫn luôn như vậy, kỳ thật cũng rất mỹ mãn hạnh phúc.

“Diệp Từ, em có phải không muốn đi?”

“Không có a, em muốn đi.”

“Vậy em không hỏi xem là phim gì hay sao? Bộ phim lần này là anh thật vất vả tìm cho em.” Bạch Dã Đồng nói, “Phim truyền hình em đóng sẽ bắt đầu phát tin ba tháng sau, Chiến Đình Kiều sắp xếp cho em rất khá, quảng cáo nước hoa sẽ phát trước phim truyền hình một ngày, để bảo đảm ratings cùng mức độ nổi tiếng phim truyền hình em.”

“Cho nên.....”

“Bộ điện ảnh này đạo diễn danh tiếng không kém, ít nhất không phải Tiền đạo diễn, nhưng sau khi em nhận, đoàn đội bên trong sẽ giúp em làm marketing, để bảo đảm danh tiếng em”

Lục Diệp gật đầu, “Được, em biết rồi.”

Một lát sau, cô mới nghĩ đến Tiểu Bạch, liền hỏi: “Đúng rồi, bộ điện ảnh này anh có tham diễn không?”

Bạch Dã Đồng trầm ngâm một lát, nói: “Diệp Từ, kỳ thật..... Anh.....”

Kỳ thật anh muốn rời đi.

Giống như lúc trước Diệp Từ lựa chọn Giang Văn Thắng vậy.

Chỉ cần Diệp Từ yêu cầu, anh nhất định sẽ xuất hiện! Cho dù cô không cần anh?

“Xảy ra chuyện gì? Tiểu Bạch, cảm ơn anh! Nếu không có anh, em thật sự không biết nên làm sao bây giờ. Em hiện tại tuy rằng đã tái xuất, nhưng có anh ở đây, em mới cảm thấy an tâm. Nếu ngày nào đó chúng ta có thể cùng nhau lại lần nữa đạt được ảnh đế ảnh hậu, vậy càng tốt.”

Diệp Từ lại nói tiếp tràn đầy khát khao.

Kỳ thật cô đối với danh hiệu “Ảnh hậu” cũng không phải đặc biệt đề ý, 5 năm trước cô cũng đã đạt được, hơn nữa đối với Lục Diệp mà nói, mấy thứ này trên thực tế cũng chỉ là hư danh mà thôi.

Nhưng không thể không nói, cô thật sự rất muốn giành được giải thưởng cùng Tiểu Bạch.

Hai người đều là bạn tốt nhiều năm như vậy, Lục Diệp vẫn rất quý trọng người bạn này.

Bạch Dã Đồng ở đâu kia điện thoại cười cười, nói: “Được..... Chúng ta đây ngày mai gặp.”

Chỉ cần Diệp Từ yêu cầu anh, anh sẽ không đi.

Hôm sau, Lục Diệp cùng Bạch Dã Đồng tới chỗ đã hẹn —— bởi vì bộ điện ảnh này nhà đầu tư là tập đoàn Thần Thịnh, bởi vậy Tiểu Bạch định chỗ hẹn Lục Diệp cũng ở văn phòng Thần Thịnh.

Đồng thời, cũng gặp người phụ trách hạng mục Thần Thịnh.

“Hai vị, mời ngồi.”

Lục Diệp cùng Bạch Dã Đồng vừa mới ngồi xuống, điện thoại Lục Diệp liền tới. Nghe điện thoại khi đang nói chuyện vốn là một hành vi cực kỳ không lễ phép.

Nhưng người gọi tới này lại là Lạc An.

Lạc An?

Cậu ta điện tới nhất định là có việc!

Lúc Lục Diệp muốn nghe, điện thoại lại tới sầm.

Một lát sau, WeChat cô phát tới hai tin nhắn. Thứ nhất là ảnh chụp Chiến Đình Kiều cùng Quý Á Huyền sống vai đi cùng một chỗ, cũng dẫn theo một đứa bé gái, một cái khác là địa chỉ.

Lục Diệp nhìn thấy bức ảnh này, theo bản năng mà đứng dậy.

“Xin lỗi, tôi có việc gấp, phải đi ra ngoài một chút.” Lục Diệp nhủ mày, tức khắc lại khom người bổ sung vài câu “Thật ngại quá”.

Trường hợp như vậy, cô phải đi. thật sự có chút khó xử.

Bạch Dã Đồng nếu đã để Lục Diệp tự mình tới, tất nhiên cũng chính là người phụ trách hạng mục quyết định như vậy.

Còn Lục Diệp.

Cô nhìn Tiểu Bạch cực kỳ bất đắc dĩ, còn người phụ trách hạng mục một vẻ mặt ngượng ngùng, cũng không chút do dự rời khỏi Thần Thịnh.

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rời* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 90: Bắt gian

Lục Diệp nhanh chóng chạy tới vị trí mà Lạc An gửi, hơn nữa, cô rất nhanh căn cứ định vị tìm được xe Lạc An.

Lục Diệp mang kính râm, một thân chui vào xe.

Vừa lên xe, cô liền vội vàng hỏi: “Chuyện như thế nào?”

“Chính là. chị Diệp Từ, chị sẽ đau khổ vì Chiến Đình Kiều sao?” Lạc An thần sắc dần dần ảm đạm.

Mấy ngày trước Lục Diệp cùng Chiến Đình Kiều đi Las Vegas lãnh giấy hôn thú, tin kết hôn của hai người cũng đã ồn ào huyên náo khắp thành phố Hải Vân. Nhưng khi Chiến Đình Kiều trở về, chuyện này mới bình ổn lại một chút.

Lúc ấy nhìn thấy tin tức, Lạc An trong lòng rất khổ sở, nhưng anh tin rằng, Chiến Đình Kiều hẳn là đối xử tốt với chị Diệp Từ?

Kết quả. lại xảy ra chuyện này!

Nghĩ đến Chiến Đình Kiều lại cùng người đại diện mình ở bên nhau, Lạc An liền thật sự không quen.

“Hắn là không thể nào?”

Đau khổ sao? Không thể nào?

Lục Diệp chính mình nói ra có chút không tự tin, bất quá thực mau, cô liền nghĩ kỹ rồi “lấy có”, “Tôi vừa mới kết hôn cùng anh ta không bao lâu, anh ta cứ như vậy. Tóm lại cũng sẽ có chút khổ sở? Nhưng, nhờ có sự tình tên Giang cận bã trước đó lóe đường, có lẽ thật sự chỉ biết đau một chút như vậy.”

Nói xong, cô còn ra dấu “tốt tí xừ”.

Cô khẳng định sẽ không đau khổ! Cho dù cô nhìn thấy bức ảnh rất kinh ngạc.

“Chị Diệp Từ.” Lạc An có chút khó xử, “Em không biết có nên nói chuyện này với chị hay không.”

“Nếu cậu đã nói, kia không làm rõ ràng rốt cuộc chuyện như thế nào, lòng tôi không thể yên ổn sao! Cậu yên tâm, nói hết sự tình cậu biết cho chị nghe đi?” Lục Diệp khẩu khí như là dỗ dành đứa nhỏ vậy, cho dù tuổi cô thật sự lớn hơn Lạc An, nhưng Lạc An nghe ra vẫn có chút không biết theo ai.

Anh bất đắc dĩ mà rũ mắt, nói: “Mấy ngày nay người đại diện em vẫn luôn xin em cho nghỉ phép, bắt đầu từ bốn năm ngày trước, trước đó kỳ thật em đã nhìn thấy Chiến Đình Kiều tới tìm Quý Á Huyền. nhưng em thật sự thực do dự có nên nói cho chị hay không, hôm nay nhìn thấy đáng về hai người bọn họ kia, em thật sự nhịn không được.”

Lạc An trong lòng giãy giụa đến sắp bệnh.

Trước đó anh cảm thấy chuyện này thật sự quá khó xử lý, nếu lừa gạt Diệp Từ không tốt lắm, nhưng nếu nói cho Diệp Từ.

Hiện tại việc đã đến nước này, Lạc An không nói cũng không được.

“Bộ đáng gì?”

Lục Diệp lúc trước vẫn luôn cho rằng, Chiến Văn Kỳ cái gọi là “kinh hĩ”, là muốn thay cô tìm người đại diện chứ.

Nhưng cô nào nghĩ đến sẽ lại như thế này.

Chẳng lẽ cô thật sự bị đội nón xanh sao?

Lục Diệp nghĩ, lại cũng không khỏi do dự lên. Không biết vì cái gì, có một loại tín nhiệm trong lòng cô đối với Chiến Đình Kiều không thể hiểu được.

“Chính là. Bọn họ thoạt nhìn rất thân mật, vừa nói vừa cười.”

Vừa nói vừa cười?! Là Chiến Đình Kiều ngon núi băng kia á?!!!

Anh cho tới bây giờ chưa từng vừa nói vừa cười với chính mình.

Lục Diệp khỏe miệng run rẩy mấy cái, sau đó nghiêm trang nói: “Bỏ đi, một hồi chờ bọn họ ra tới tôi tự mình xem!”

Nhưng mười phút sau, Lục Diệp trong lòng liền hối hận cực kỳ.

Cô quả nhiên cảm nhận được lời Lạc An nói “vừa nói vừa cười”, tuy nói Chiến Đình Kiều không có vẻ thoát nhìn rất vui vẻ, nhưng ba người cùng nhau từ trong khu cư dân đi ra, nghiêm nhiên chính là bộ tư thế một nhà ba người.

Lục Diệp không khỏi giật mình tại chỗ.

Cô vẫn có chút không tin Vì thế cô lại xoa xoa mắt, nhưng mặc kệ cô nhìn như thế nào, trước mắt cô xuất hiện trước sau đều là khuôn mặt quen thuộc kia của Chiến Đình Kiều.

Lục Diệp trong lòng bỗng nhiên bị bao bọc bởi một tầng bóng ma thật lớn, rầu rĩ, có chút không thờ nổi. Như là loại trời đầy mây đen dày đặc chậm chạp không mưa, áp lực cực kỳ.

“Chúng ta..... Đi thôi.” Lục Diệp có hơi không lực mà nói.

Cô rốt cuộc biết Lạc An trước đó vì sao lại do dự như vậy, hình ảnh này thật sự quá mức miên man bất định.

Chỗ Lục Diệp đã thấy, Chiến Đình Kiều nắm lấy con gái Quý Á Huyền —— đưa bé gái kia vừa nãy thấy chính là con gái Quý Á Huyền. Loại thân mật ẩn ý giữa hai mẹ con này, người đã từng làm qua mẹ này như Lục Diệp liếc mắt một cái là có thể nhìn ra được.

Nhưng cô không muốn truy cứu tiếp.....

Cô cùng Chiến Đình Kiều vốn dĩ chính là hợp đồng hôn nhân, anh như vậy, có liên quan gì tới cô đâu chứ?

Lục Diệp rầu rĩ mà nói: “Chúng ta đi thôi, mau đưa tôi trở về, tôi còn có rất nhiều việc phải làm!”

Lạc An không khỏi có chút hoang mang: “Đưa chị về đâu?”

“Đương nhiên là nhà Chiến Đình Kiều rồi.” Lục Diệp đương nhiên quay đầu lại, trên mặt tràn ra nụ cười không chê vào đâu được, “Bằng không tôi còn có thể đi đâu?”

Lạc An khó hiểu, “Nhưng mà.....”

“Không có nhưng mà, tôi còn phải về chăm sóc Bánh bao nhỏ.”

Lạc An giật giật môi, cũng không nói thêm gì nữa.

Anh bèn đưa Lục Diệp về, dọc theo đường đi, Lục Diệp trước sau đều không có bất luận sơ hở gì. Nhưng Lạc An có thể cảm giác được, Lục Diệp tâm tình dường như cũng không tốt lắm.

Cho đến khi sau khi cô đi vào, Lạc An mới rời đi.

Anh không hiểu được chị Diệp Từ rốt cuộc có phản ứng gì, nghĩ đến việc cô vẫn trở về nơi này, nghĩ đến nụ cười cô tự nhiên không chê vào đâu được, Lạc An trong lòng cũng không khỏi có chút bị đè nén.

Anh lái xe tìm một quán bar gần đó, sau đó bèn gửi tin nhắn, tính tra một chút sự việc con gái của Quý Á Huyền.

Tin nhắn mới gửi đi được một nửa, bà vai đã bị ai đó vỗ mạnh một cái.

Lạc An cực kỳ bất mãn ngẩng đầu lên, lập tức nhìn thấy một khuôn mặt tinh tế thanh lệ.

Lạc An sợ hãi, Nhan Hải Nhi.

Cô xuất đạo trẻ hơn Lạc An một thời gian, đồng thời cũng vào công ty muộn hơn Lạc An. Lạc An trước đây vẫn không có giao tiếp gì với Nhan Hải Nhi, cô thỉnh thoảng xuất hiện như vậy, lại đột nhiên chào hỏi mình, Lạc An thật sự không có ý ứng phó gì.

Vì thế anh liền gạt đầu qua loa, không nói một lời.

Nhan Hải Nhi lại thoải mái hào phóng mà ngồi xuống bên cạnh Lạc An.

“Lạc An, trùng hợp thế.”

Cô vụng về đến gần khiến Lạc An có chút xấu hổ, anh hơi kéo môi hướng về Nhan Hải Nhi nở nụ cười rất là miễn cưỡng.

Chỉ có ở trước mặt Diệp Từ anh mới có thể cười.

Nhan Hải Nhi thật vất vả tới nơi này, đồng thời, cô cũng vất vả tìm kiếm Lạc An ở nơi công cộng ngoài công ty như thế này. Một khi đã như vậy, cô tất nhiên sẽ không bỏ qua cơ hội lần này.

“Em có lời muốn nói với anh.”

“Cô nói thẳng là được.”

Nhan Hải Nhi khoanh tay trước ngực như đinh đóng cọc nói: “Lạc An, em thích anh. Em mặc kệ trong lòng anh có ai hay không, nói ngắn gọn, em muốn ở bên anh!”

“Nga.” Lạc An chỉ cảm thấy Nhan Hải Nhi nhảm chán cực kỳ.

Cô tuy rất tinh tế thanh lệ, vóc dáng còn có chút lùn, nhưng Nhan Hải Nhi người này cá tính rất mạnh, hơn nữa khí tràng thực đủ.

Mặc dù tới trước mặt Lạc An, mặc dù hôm nay là tới tỏ lộ, cô cũng không có một chút đáng về gì là lùn ở trước mặt Lạc An.

Lạc An “Nga” không chỉ không làm Nhan Hải Nhi thất vọng, ngược lại còn khiến cô có chút chờ mong.

Ít nhất anh ấy không từ chối mình, không phải sao?

Nhan Hải Nhi gọi một ly rượu, đẩy cho Lạc An, sau đó lại lo mình nói: “Gần đây sự tình Thịnh Diệp, anh cũng biết rồi đó. Giang tổng và Lục tổng phải đi, hai người bọn họ tính sau này mở công ty quản lý mới..... Hon nữa còn mời em. Lạc An, anh có qua không? Nếu anh không qua, em đây cũng không qua.”

Nhan Hải Nhi trong miệng Giang tổng và Lục tổng chính là Giang Văn Thắng cùng Lục Lăng Tuyết.

Từ sau khi giao ra cổ phần công ty, hai người họ ở Thịnh Diệp cơ hồ đã không sống nổi nữa.

Lạc An giống như nghe hiểu rõ ý tứ trong lời nói của Nhan Hải Nhi, vì thế mặt anh không biểu tình gì liền gật đầu nói: “Được, tôi sẽ đi.”

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 91: Giận dữ

Lạc An tuy rằng trong miệng đáp ứng, nhưng trên thực tế, anh thực chất không có một chút ý tứ nào muốn đi cả.

Hai người kia đối với Lạc An mà nói, bọn họ cut càng xa càng tốt.

Nhưng Nhan Hải Nhi lại đem Lạc An nói tin thực, cô tự đẩy lòng cao hứng nói: "Thật sự? Em đây liền theo chân bọn họ kí hợp đồng gia hạn. Lạc An, chúng ta đến lúc đó gặp ở công ty mới!"

"Tốt."

Mặt khác một bên, đêm khuya.

Lục Diệp cả đêm đều không có ngủ, cô giống như chỉ cần đặt tay che mắt lại, liền hiện lên hình ảnh tất cả đều là cảnh "một nhà ba người" kia của Chiến Đình Kiều.

Hừ, Bánh bao nhỏ cũng là con anh ta à! Như thế nào sẽ không thấy anh ta đối Bánh bao nhỏ quan tâm như vậy?

Lục Diệp ôm Bánh bao nhỏ, không khỏi thay Bánh bao nhỏ mà nổi giận.

Chiến Đình Kiều rất khuya mới trở về, Chiến gia biệt thự vốn đã vắng vẻ, hiện tại lại là đêm khuya. Bởi vậy mặc dù anh cố gắng đè nén tiếng mình mở cánh cửa, nhưng vẫn đang vẫn là tạo ra động tĩnh không nhỏ.

Nghe được Chiến Đình Kiều đã trở lại, Lục Diệp liền lập tức nhắm mắt giả bộ ngủ.

Cũng không lâu lắm, cô chợt nghe đến Chiến Đình Kiều đi tới bên cạnh mình.

Anh tựa hồ ở bên giường nhìn mình một hồi, sau đó liền rời đi.

Lục Diệp không khỏi trong lòng bắt đầu lại suy diễn.

Làm cái gì thôi! Nơi này anh ta đã có Bánh bao nhỏ rồi, bên ngoài lại cùng Quý Á Huyền trộm muốn tạo một cái, lúc sau cư nhiên còn cùng cô kết hôn, là muốn cho cô làm người kế tiếp sao?

Hừ! Trước đó anh ta đối với mình thật là tốt, khẳng định hết thảy đều là giả!

Lục Diệp càng nghĩ càng tức giận, nhưng cô lại cảm thấy được, Chiến Đình Kiều quả thật giúp mình nhiều. Dù sao cô hiện tại công ty cũng trở về tay cô, di sản đã ở "trên đường", nhưng nhất định là chạy không được. Nếu như không có Chiến Đình Kiều, cô một người nhất định là làm không được đi.....

Nói như vậy, cô không thiệt a.

Hôm sau, phòng khách.

Lục Diệp còn chưa tỉnh ngủ, liền mơ mơ màng màng xuống lầu. Trong khoảng thời gian này bởi vì bản thân quá rảnh rỗi, cô cả người đều có chút lười nhác.

Hon nữa mấy ngày hôm trước Chiến Đình Kiều cũng không ở, Lục Diệp liền thường xuyên mặc áo ngủ, còn chưa tỉnh ngủ cũng đã ở trong phòng đi loạn rồi.

Lúc này Lục Diệp một bên xuống thang lầu, một bên lười biếng duỗi lưng.

Cô nếu bình thường thời điểm như vậy còn chưa tỉnh, nhưng là hôm nay..... Khụ khụ, cô mặc áo ngủ tự lạ.

Cô lại duỗi một lần nữa, xong, rất nhanh liền ý thức được không thích hợp. Phòng khách dưới lầu, trên bàn com trình bày chỉnh tề, Chiến Đình Kiều đang ở đó không nhanh không chậm dùng bữa sáng.

Lục Diệp lập tức ý thức được động tác của mình cực kỳ "chương tai gai mắt", đang muốn ngượng ngùng nói xin lỗi, nhưng rất nhanh, cô cũng nhớ tới chuyện ngày hôm qua đến.

Hừ! Chiến Đình Kiều tên tra nam này, cô không cần cùng anh ta xin lỗi!

Lục Diệp muốn quay đầu lại, nhưng lại cảm thấy được quay đầu lại giống như có vẻ có ý chút. Vì thế cô có ý bước đi đến trước mặt Chiến Đình Kiều, không nghĩ tới vừa mới vào phòng bếp, lại phát hiện điểm tâm của cô đã muốn chuẩn bị tốt. Lục Diệp liền bụng đến bàn ăn, ngồi ở Chiến Đình Kiều đối diện.

Cô xem giống như không có gì vấn đề, nhưng Chiến Đình Kiều tổng cảm thấy được có chút không đúng lắm.

"Làm sao vậy sao?" Chiến Đình Kiều có ý vài phần quan tâm: "Điểm tâm không thể ăn hay là thế nào?"

Lục Diệp hưng hăng cắn xé một ngum bánh mì nướng, nhưng trên mặt lại tươi cười: "Không có a, tôi cảm thấy được đặc biệt đặc biệt ăn ngon."

Làm ơn, cô chính là ân hậu, chỉ cần cô nghĩ muốn diễn, trên thế giới hẳn là không có người khác có thể nhìn ra được cô đang diễn trò đi?

Lục Diệp vẫn đều là đối với diễn xuất của mình cực kỳ tự tin, nhưng Chiến Đình Kiều vẫn cứ cảm thấy có chuyện gì đó được cô che giấu đi.

"Có cái vấn đề gì, em có thể trực tiếp nói cho tôi biết."

"Thật sự cái gì cũng không có."

Chiến Đình Kiều cũng không lại truy hỏi, nhưng mà rất nhanh, tầm mắt của anh liền dừng ở trên người Lục Diệp. Cô mặc một bộ áo ngủ tơ tằm, áo ngủ mỏng manh cơ hồ hiện ra dáng người cùng đường cong là lướt của cô.

Mặc dù phía trước đã muốn tận lực đòi đi lực chú ý, nhưng Lục Diệp cứ như vậy ngồi ở đối diện mình, Chiến Đình Kiều vẫn nhìn không được có chút co quắp.

Anh bỗng nhiên có suy nghĩ muốn đem đẩy ngã Lục Diệp ăn luôn.

Lục Diệp rất nhanh cũng cảm giác được tầm mắt của Chiến Đình Kiều, cô cúi đầu liền thấy, thì mới phát hiện mình thế nhưng mặc áo ngủ.

Ôi mẹ ơi! Cô trước đó căn bản là không có chú ý tới!

Lục Diệp sắc mặt một chút liền đỏ lên, vội vàng che ngực, oán hận trừng mắt nhìn Chiến Đình Kiều một cái: "Luu manh!"

Rồi sau đó liền lên lầu thay quần áo đi.

Chiến Đình Kiều bắt đầu đi cười cười.

Làm sao bây giờ, anh hiện tại càng ngày càng có điểm chờ không vội.

Chờ Lục Diệp xuống dưới lầu nữa, cô cũng đã muốn đòi tốt quần áo. Chiến Đình Kiều như cũ về mặt thanh thần ngồi ở trong phòng khách, ngồi đọc báo chí.

Mấy ngày hôm trước Chiến Đình Kiều không ở, Lục Diệp cơ hồ đều là ở phòng khách công tác, cô có một chút tư liệu đặt ở trên bàn trà trước sofa. Vốn trải qua chuyện ngày hôm qua, Lục Diệp đã muốn tính toán phải nghiêm túc làm công tác.

Nhưng hiện giờ Chiến Đình Kiều ngồi ở đằng kia, Lục Diệp nhưng bây giờ không nghĩ đi qua đi.

Chiến Đình Kiều lại một lần cảm giác được Lục Diệp không thích hợp, liền cau mày hỏi: "Làm sao vậy?"

"Anh ngày hôm nay không ra ngoài sao?"

"Không ra." Chiến Đình Kiều bỗng nhiên đứng dậy, đem Lục Diệp ấn ngồi trên ghế sofa lon: "Tôi nghĩ bởi cùng em cùng Hữu Hữu."

Hừ, bây giờ còn mà nói lời dối trá à!

Hiện tại Chiến Đình Kiều càng là đối cô tốt, cô lại càng là chán ghét anh ta!

"Tôi cùng Bánh bao nhỏ căn bản là không cần anh bồi!" Lục Diệp khẩu khí có chút không tốt, sắc mặt cũng không quá tốt xem: "Chiến Đình Kiều, giống như anh vậy, Tỉnh Diệu Đại lão bản, anh chẳng lẽ không phải nên là đi bồi càng người càng cần bồi sao?"

Liền tỷ như Quý Á Huyền như vậy.

Lục Diệp thật sự tức giận đến không nhẹ, cứ việc cô căn bản là không biết, tại sao mình lại bởi vì việc làm của Chiến Đình Kiều mà cảm thấy không vui.

Cô tuy rằng thờ phỉ phỉ, nhưng Chiến Đình Kiều lại tâm tình không tồi.

Hơn nữa giống như cô càng là tức giận, Chiến Đình Kiều lại càng là cao hứng.

Anh đương nhiên cao hứng a, Lục Diệp tức giận nói, không phải là chứng minh cô để ý anh?

Anh từ trên ghế sofa lon đứng dậy, không nhanh không chậm nói: "Tốt, vậy tôi đẩy ra ngoài bởi người khác nga."

"Anh đi đi!" Lục Diệp cắn răng một cái, hưng hăng nói.

Chiến Đình Kiều quả thực một bộ dạng phải xuất môn, anh đi tới cửa, Lục Diệp cũng có chút hối hận. Nhưng lời nói cô đã muốn nói ra, cũng chỉ có thể cứng miệng như vậy, cô cũng quay lưng lại, không nhìn thấy Chiến Đình Kiều đã muốn xuất môn.

Anh thường xuyên xuất môn, chẳng lẽ cô sẽ không thể sao!?

Hiện tại Lục Diệp đã muốn tái xuất, cô đương nhiên cũng muốn hảo hảo lợi dụng tài nguyên mà mình có. Đúng, cô nhất định phải tái tái xuất, sau đó làm quay về làm ân hậu của cô!

Hừ, quả nhiên nam nhân đều là dựa vào không được, đáng tin nhất chỉ có sự nghiệp.

Chiến Đình Kiều sau khi rời khỏi đây, Lục Diệp lập tức gọi điện thoại cho Tiểu Bạch -- cô muốn cho Tiểu Bạch cho mình an bài một vài thông cáo.

Bạch Dã Đồng trong tay gần nhất vừa lúc có một thông cáo, hôm nay vừa nhận được.

"Hôm nay em cũng không thể lại leo cây nga." Bạch Dã Đồng bắt đầu nói: "Bất quá hôm nay vừa mới phát tới thông cáo này, yêu cầu vô cùng cao. Sớm tìm được, còn mới mẻ nóng hổi đâu."

Lục Diệp gật đầu, kiên quyết nói: "Em nhận!"

Cô trừ bỏ nhận tiếp, còn có thể thế nào?

"Đúng rồi, em hẳn là không biết đi....."

"Sao?"

"Giang Văn Thắng cùng Lục Lăng Tuyết rời đi Thịnh Diệp, bọn họ cùng nhau mở một nhà công ty mới, kêu Thái Ninh."

"Phốc, ha ha ha ha ha!" Lục Diệp thiếu chút nữa bị tên công ty mới của bọn họ cười ra tiếng heo kêu: "Thái Ninh? Bọn họ là nghĩ muốn bình bình yên yên thường thức sự yên lặng một chút sao?"

Đặt loại tên này, xem ra bọn họ bị tàn phá vô cùng lợi hại.

Lục Diệp không biết chính là, Lục Lăng Tuyết tức giận đến mỗi ngày buổi tối đều phải nguyên rửa một lần Lục Diệp. Mà Giang Văn Thắng..... Bị Chiến Vân Kì hai lần ấu dả cực kỳ nặng, hẳn đã có điểm như chim sợ cành cong.

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 92: Từ biệt

"Cái thông cáo mà em muốn nhận, bọn họ hôm nay cũng sẽ đi."

Đây đúng là chỗ Bạch Dã Đồng có chút lo lắng, anh cùng Lục Diệp Thanh là thanh mai trúc mã, tự nhiên cùng Lục Lăng Tuyết cũng là có điểm liên hệ. Từ nhỏ, Bạch Dã Đồng cũng rất rõ ràng Lục Lăng Tuyết đối Lục Diệp ghen tị cùng địch ý, đồng thời anh cũng biết, Lục Lăng Tuyết không phải cái đèn cầy đâu.

Có thể Lục Diệp vài lần ở á chiếm tiện nghi, bất quá như vậy cũng không sẽ chống đỡ lâu lắm.

Chẳng sợ Lục Diệp chỉ số thông minh có thể hoàn toàn nghiền áp Lục Lăng Tuyết, nhưng là cứ thế mãi, Lục Diệp cũng sẽ có chút sơ hở.

Bởi vậy vừa mới nhìn đến thông cáo này, Bạch Dã Đồng không có tính đem chuyện này nói cho Lục Diệp. Nhưng cô..... cấp bách như vậy muốn bắt đầu làm việc, như vậy Bạch Dã Đồng tự nhiên cũng luôn ủng hộ.

"Diệp Từ, nếu em thấy bất tiện, em nhờ Chiến Đình Kiều cùng em đi đến đó đi."

Lục Diệp vừa nghĩ tới Chiến Đình Kiều hiện tại cùng Quý Á Huyền cùng một chỗ, cô trong lòng liền đặc biệt đặc biệt không thoải mái.

Vì thế cô không khỏi không tự giác, nôi giận dùm dùm địa trả lời một câu: "Ai muốn anh ta bỏ?"

Vừa nghe đến Lục Diệp này có điểm ngạo kiều ngang ngược, Bạch Dã Đồng liền phát hiện có cái gì đó không đúng.

"Em cùng Chiến Đình Kiều cãi nhau?"

"Không có!"

"Anh ta khi dễ em?"

"Cũng không có luôn."

"Vậy em làm sao vậy?"

Lục Diệp trầm ngâm một lát, nói: "Em..... Em cũng không biết, có thể là tôi gần đây rất nhàn đi, sau đó còn có chút suy nghĩ lung tung. Tốt lắm, chúng ta vẫn là xử lý chuyện công tác đi, chuyện Chiến Đình Kiều cùng em không có quan hệ gì."

Lục Diệp đã có ý nghĩ như vậy, như vậy Bạch Dã Đồng tự nhiên cũng sẽ không lại bức bách cô.

Chỉ cần là Diệp Từ mong muốn, anh đều đã tận lực giúp Diệp Từ hoàn thành.

"Thế anh đây cùng em đi."

"Tốt!"

Hai người quyết định tốt lắm sau, rất nhanh đi ra nơi thư kính. Lục Diệp thật sự thật không ngờ, bộ kịch truyền hình này có thể lục cạnh tranh nhưng lớn như vậy!

Cô vừa mới đi vào, liền thấy được rất nhiều đồng nghiệp nổi danh. Lục Diệp tuy rằng nguyên lai còn có chút danh khí, nhưng hiện giờ của cô kịch truyền hình còn chưa chiếu, quảng cáo cũng không có tuyên bố, danh khí của cô khi hiện giờ ở trong giới giải trí, chỉ có thể xem như tuyến số 3 mà thôi. Mà ngày hôm nay trình diện thư kính, cơ hồ tất cả đều là ngôi sao ở tuyến số 2.

Đương nhiên, trong đó cũng có Lục Lăng Tuyết mang tiếng là ngôi sao tuyến số 2, lại danh tiếng đặc biệt kém nhất.

Lục Lăng Tuyết ánh mắt vẫn là thực nhạy bén, rất nhanh liền từ giữa một đám người đông nghìn nghịt thấy được Diệp Từ.

Hai người lần trước gặp mặt vẫn là Lục Diệp quay về Lục gia lấy di sản, Lục Lăng Tuyết khẩu khí kia đến bây giờ còn không có nuốt xuống, hiện tại vừa nhìn thấy Lục Diệp tại đây, cô thật sự nhận không được đã nghĩ đi lên bối mồm.

Cứ việc cuối cùng kết quả có thể là tìm ngược.

"Yêu, ai vậy a?" Lục Lăng Tuyết khẩu khí cực kỳ bén nhọn: "Cầm di sản lớn như vậy, lại gả cho hào môn thế gia như vậy, Lục Diệp, thế nhưng cũng muốn đi làm diễn viên a?"

Vốn người nơi này cơ hồ đều là tới thử kính, một khi đã như vậy, tất cả mọi người bị vây vào giai đoạn cạnh tranh.

Lục Diệp tuy rằng xem như ngôi sao tuyến số 3, nhưng so với mọi người nơi này bộ dạng tốt nhất xem cũng là tới xuất chúng đích. Kể từ đó, người khác đã gặp cô vốn liền sinh ra một chút địch ý, hiện giờ bị Lục Lăng Tuyết vừa nói như thế, đối Lục Diệp bất mãn liền càng thêm mãnh liệt.

Đương nhiên, chủ yếu nhắm vào vẫn là lừa theo lời Lục Lăng Tuyết mà đâm chọc.

"Đúng vậy a, đều đó nhập hào môn, vì cái gì không ngừng diễn a?"

"Có thể có chút người chính là tham hư vinh đi!"

"Ai thực phiền! Ta xem hoặc là chồng cô ta đối cô không tốt, nếu không ai còn đi ra nhận diễn?"

Lục Diệp nghe đến mấy người này đối với mình "chỉ trích", nhất thời trong lòng khó chịu nhận không được.

Đúng vậy, chồng của cô là không tốt đấy! Bất quá như vậy thì thế nào? Cô cho tới bây giờ cũng không trông cậy vào Chiến Đình Kiều sẽ đối chính mình tốt.....

Cô có chút không vui chính là Chiến Đình Kiều rốt cuộc có bao nhiêu đứa nhỏ a..... Có thể hay không về sau đầu ra lại xuất hiện một cái nhà trẻ?

Mà lúc này Chiến Đình Kiều, đoan đoan chính chính ngồi ở trong phòng ăn, không khỏi hung hăng hất xì một cái.

"Đình Kiều, anh không sao chứ?" Quý Á Huyền rất có vài phần lo lắng.

Chiến Đình Kiều hồ hững lắc đầu: "Không có việc gì. Bất quá, tôi đã muốn nghĩ muốn tốt lắm, cô cùng Dao Dao, tôi đến lúc đó sẽ đặc biệt tìm người tới chiếu cố hai người."

Quý Á Huyền không rõ Chiến Đình Kiều vì cái gì đột nhiên có loại quyết định này, cô không thể tin hỏi han: "Vì cái gì?"

Chiến Đình Kiều nói đến đây cái phân thượng, Quý Á Huyền coi như là nghe rõ. Hôm nay Chiến Đình Kiều trịnh trọng lạ lùng mà đem chính mình kêu lên đến, hơn phân nửa là vì nói lời từ biệt.

Chính là.....

"Tôi nghĩ muốn ở bên cạnh bà xã mình nhiều hơn."

Quý Á Huyền trên mặt hiện lên một tia xấu hổ, không khỏi thật cẩn thận hỏi han: "Kia..... Kia Dao Dao làm sao bây giờ? Đình Kiều, trong khoảng thời gian này Dao Dao đã muốn đem anh trở thành ba ba, cô nhóc hỏi qua tôi không chỉ một lần, tôi... anh như vậy tôi thật sự không biết về sau nên làm cái gì bây giờ."

Chiến Đình Kiều trong lòng đương nhiên hiểu được.

Nhưng anh không nghĩ ủy khuất Diệp Từ, anh có thể cảm giác được, Diệp Từ giống như có điểm mất hứng.

"Tôi biết, tôi sẽ tìm một cơ hội cùng Dao Dao nói."

Quý Á Huyền còn muốn nói chuyện, nhưng vừa nhắc đầu đã thấy Chiến Đình Kiều ánh mắt kiên quyết, lời của cô nghẹn ở yết hầu, một chữ cũng không nói ra được.

Trong truyền hình thành phố Hưng Thịnh.

Lục Lăng Tuyết một đường đều cùng Lục Diệp đối nghịch, luôn mở miệng "thương tiếc" cô bị trượng phu vứt bỏ và vân vân.

"Diệp Từ, không phải chị nói em a, em có thể hay không coi lại ánh mắt xem nam nhân có vấn đề?" Lục Lăng Tuyết cười nhạo: "Chiến Đình Kiều là người có thân phận gì, em chẳng lẽ còn thật sự trông cậy vào người ta sau kết hôn đem người trở thành bảo bối a? Ha ha, chị xem rõ ràng Chiến Đình Kiều cũng chính là vui đùa một chút mà thôi. Nga không đúng, anh ta là không phải còn có con trai? Chị xem a, anh ta liền muốn cho con mình tìm người mẹ mà thôi."

"Chị Lăng Tuyết, ánh mắt của chị giống như rất tốt đâu, tìm cái..... gì nha, phía trước không phải trên báo có nói như thế nào nì, em đã quên. Giống như liền cả nam nhân cũng không giống linh tính đi, chị Lăng Tuyết, ánh mắt của chị thật là tốt nga."

"Mày....." Lục Lăng Tuyết nghe xong, tự nhiên là thực tức giận.

Lục Diệp nói được không phải là phía trước Lục Lăng Tuyết bị lộ ra bí mật sao? Đúng là cô nói cho truyền thông -- nhưng là chuyện này từ Lục Diệp trong miệng nói ra, lại làm cho Lục Lăng Tuyết thật sự khó có thể chịu được.

Lúc trước, cô quả thật có điểm điểm ghét bỏ Giang Văn Thắng phương diện kia vấn đề, hơn nữa truyền thông đưa tin, cô cũng là nổi nóng mới có thể nói như vậy.

"Hừ, Lục Diệp, chúng ta chờ coi đi!" Lục Lăng Tuyết cắn răng nói.

Lục Diệp còn có thể sợ Lục Lăng Tuyết sao?

Bất quá cô thật sự có chút muốn làm không rõ, giống Lục Lăng Tuyết loại người này danh tiếng đã muốn cơ hồ kém tới cực điểm, rốt cuộc là lấy cái gì thể diện đi đến nơi này tới.

Lục Diệp vừa định đến đây, thử kính rất nhanh gọi tên Lục Lăng Tuyết. À ôn nhu lên tiếng, rồi sau đó lắc mồm đi tới hậu trường.

Cũng không lâu lắm, à liền mặt mày hờ hờ đi ra.

Rất nhanh, cũng tới rồi Lục Diệp. Lục Diệp vào hậu trường, liền nhìn đến một người nam nhân ngồi ở chỗ kia. Anh ta nhìn thoáng qua Lục Diệp, lúc sau gật gật, nói: "Cô có thể đi ra ngoài."

Lục Diệp không sai biệt lắm đợi khoảng nửa giờ, các ngôi sao thử kính khác cơ hồ đều đi rồi, chỉ còn lại có Lục Diệp, Lục Lăng Tuyết, còn có một người khác cũng ở tuyến số 2.

Đạo diễn vừa mới phía đi ra, nghiêm trang nói: "Liền còn lại các cô ba cái, vậy là tốt rồi vào thử kính đi."

Vị đạo diễn này nhìn qua không tính rất già, ước chừng bộ dáng không đến ba mươi. Bộ dáng thanh tú, có vài phần đáng về thư sinh.

Lục Lăng Tuyết nhìn đến này đạo diễn, nhất thời không quá tin nhiệm chỉ vào Lục Diệp nói: "Đạo diễn, ông nên không phải là bởi vì sợ Chiến Đình Kiều, mới để cho Lục Diệp đến cùng chúng ta cạnh tranh đi?"

Đạo diễn sắc mặt ảm ảm có chút khó coi, hỏi: "Có ý tứ gì?"

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 93: Vai diễn

"Có ý tứ gì, tôi nói rất dễ hiểu nha. Chúng ta tất cả mọi người là thực cố gắng mới đi cho tới hôm nay, nhưng Lục Diệp..... Cô chính là gả cho một người chồng tốt mà thôi, cô dựa vào cái gì đứng ở chỗ này?"

Lục Lăng Tuyết chính là thích châm ngòi ly gián.

Mánh khốc này ả thật là không biết rốt cuộc dùng bao nhiêu lần.

Dù sao mỗi lần lại nói như vậy, ả sẽ cảm thấy được Lục Diệp thật sự đi cửa sau.

Lục Lăng Tuyết nghĩ đến, đừng tới kiểu ngạo của một người đạo diễn tuổi còn trẻ, phép khích tướng như vậy có thể có chút điểm tác dụng, hơn nữa ả sắm vai nhu nhược, thể nào cũng có thể thêm phần hiểu quả đi? Nhưng vị đạo diễn kia căn bản sẽ không theo kịch bản của Lục Lăng Tuyết.

"Cố gắng? Cố gắng cũng không phải là đặt ở ngoài miệng. Bộ phim này không dài, tính số tập ước chừng chỉ có trên dưới 10 tập, nhưng trong đó mỗi một vị trí, tôi hi vọng đều là tinh phẩm." Đạo diễn khí phách nói: "Cho nên tôi mặc kệ các người rốt cuộc muốn thể nào, tôi liền căn cứ ngoại hình cùng biểu hiện của các người để lựa chọn người phù hợp nhất."

Lục Lăng Tuyết có chút không phục, nhưng trừ bỏ cúi đầu, ả cái gì cũng làm không được.

Rồi sau đó, ba người liền đều nhận được một phần kịch bản.

Lục Diệp đối với kịch bản vẫn là rất có kinh nghiệm, rất nhanh đã có thể xem xong. Nhưng Lục Lăng Tuyết thì không được như vậy, do lực chú ý của ả đều dồn vào người bên cạnh mình, trên người Lục Diệp, vì thế tinh thần cũng không khỏi phân tán lung tung.

Rất nhanh liền tới thời gian ba người thử kính.

Đạo diễn tới sau ống kính, phân biệt quan sát biểu hiện ba cô gái.

Nội dung kịch bản là một đoạn nam nữ chính sau khi ly biệt (xa cách), biểu hiện của nữ chính. Đoạn trước của phần kịch bản này đều là một ít đối thoại làm nền, nhưng bởi vì không ai đối diễn, cho nên là không cần suy xét.

Mà đạo diễn thử kính, chỉ là muốn nhìn xem các cô đối cảm xúc ở giai đoạn đó thể hiện như thế nào.

Dù sao đối với một cái diễn viên mà nói, trọng yếu nhất chính là biểu hiện cảm xúc trước ống kính.

Người thử nhất đi lên thử kính chính là vị ngôi sao tuyến 2, từ khi bước lên sân bắt đầu, cô ta liền căng cứng mặt. Giống như muốn khóc, nhưng là lại khóc không được, đến khi đưa mặt trước ống kính để bộc lộ cảm xúc, nhất thời một hồi vận vẹo.

Đạo diễn cực kỳ không kiên nhẫn, hơi có chút khó chịu nói: "Tốt lắm, cô có thể đi trở về."

Cái vị ngôi số tuyến 2 lại vẫn không cam lòng, hỏi: "Đạo diễn, tôi rốt cuộc có cái gì vấn đề? Nam nữ chính khác không phải là diễn như vậy sao? Ông nếu cảm thấy được tôi diễn không tốt, có bản lĩnh ông làm mẫu cho tôi xem a!"

Tuổi trẻ đạo diễn thường xuyên dễ dàng bị người không để trong mắt, bởi vậy đạo diễn cũng không có tức giận. Ông lạnh lùng nhìn cái ngôi sao tuyến 2 kia, nói: "Tôi là đạo diễn, cũng không phải diễn viên. Nhưng thật ra cô đó, cô làm một cái diễn viên, lại ngay cả diễn trò cũng sẽ không rành. Giương mặt cô nhìn khá đẹp, kỳ thật phải là giả chứ gì? Chỉ cần làm một biểu tình đã khiến khuôn mặt liền cứng ngắc kinh khủng, cô sẽ không sợ phim truyền hình khi phát ra ra, người khác liền bói ra chuyện cô chính sửa nhan sắc sao?"

Cái ngôi sao tuyến 2 cũng không cam tâm liền như vậy mà đi rồi, hai tay khoanh lại nói: "Được, tôi hôm nay ngay tại chỗ xem rõ ràng. Tôi nhưng thật ra muốn nhìn, người khác có thể diễn xuất cái gì vậy đến!"

Người thử hai thử kính chính là Lục Lăng Tuyết. ả trời sinh có một tuyến lệ cực kỳ tốt, bởi vậy ứng phó loại này trường hợp, Lục Lăng Tuyết cực kỳ đặc ý.

Ả tuyệt đối tin tưởng, Lục Diệp chẳng sợ biết diễn tốt, cô ta cũng không phải giống Lục Lăng Tuyết cái loại người nói khóc sẽ khóc.

Lục Lăng Tuyết từ nhỏ chỉ biết, nước mắt đối với nữ nhân mà nói là vũ khí tốt nhất, cho nên ả chuyên môn luyện qua như thế nào để dễ khóc.

Lục Lăng Tuyết không chỉ có có thể khóc ra một trăm loại tình tiết, đồng thời cũng có thể khóc ra một trăm loại tư thế.

Lục Lăng Tuyết vừa đến trước ống kính, ánh mắt đỏ lên, một chuỗi nước mắt tựa như hạt châu chặt đứt rớt xuống dưới.

Đạo diễn thấy một màn như vậy, không khỏi cũng có chút ngẩn người.

Lục Lăng Tuyết đầu tiên là chảy hai giọt nước mắt, lúc sau cả người rõ ràng bị thương đến quý rập trên mặt đất khóc lớn. Nỗi bi thương của ả như là một loại ủy khuất bị vứt bỏ, bị người chính mình yêu đậm đến như vậy, như thế nào đột nhiên đang lúc bước đi?

Cảm xúc của ả tạo sức cuốn hút không tồi, đạo diễn nhất thời đánh giá diễn xuất đạt tiêu chuẩn

"Cô diễn không tồi, cô từng nói cô có cố gắng đến, hiện tại tôi tin."

Lục Lăng Tuyết trong lòng vui vẻ, cúi đầu nói: "Cám ơn đạo diễn."

Cô cúi đầu sau liền rất nhanh lui ra, rồi sau đó tới Lục Diệp.

Lục Lăng Tuyết biểu hiện, nói thật, thật sự không tồi. Ít nhất thoát nhìn về mặt đạo diễn, đối Lục Lăng Tuyết có vẻ vừa lòng. Hơn nữa trước đó vị ngôi sao tuyến 2, bộ dáng vốn đang hùng hổ, hiện tại sắc mặt cũng dịu đi rất nhiều.

Cô ta trước đó vốn muốn ở đây bối móc, nhưng là hiện tại gặp qua Lục Lăng Tuyết biểu diễn sau, cô ta còn ở lại này, có thể chính là muốn tìm chút gì đó để che lấp câu nói mình trước đó.

Tình huống như vậy, Lục Diệp dù một chút áp lực cũng không có. Cô đi đến trước ống kính, cúi đầu thật sâu.

Rồi sau đó bắt đầu.

Từ sau khi bắt đầu, Lục Diệp liền giống như thay đổi cá nhân. Sắc mặt của cô tái nhợt, khuôn mặt buộc chặt, thoát nhìn có chút ủy khuất.

Lục Diệp biết, cô cũng không phải một người đặc biệt dễ dàng khóc. Dĩ vãng cô tuy rằng đã là ảnh hậu, nhưng cho tới nay đều là sử dụng mù-tạc cùng nước nhỏ mắt để khóc.

Hôm nay để biểu hiện biệt ly cùng bi thương, đây đích xác không phải lĩnh vực mà Lục Diệp am hiểu.

Cô nhìn ống kính, rồi sau đó đột nhiên quay lưng lại.

Lục Diệp bóng lưng đều là cực kỳ đẹp, trong ống kính lại đẹp đến không thể hô hấp.

Nhưng ở đạo diễn xem ra, Lục Diệp biểu hiện cũng tốt như vậy.....

Đẹp là đẹp, nhưng là cảm xúc đích sức hút cũng không đủ.

Đạo diễn vừa mới nghĩ vậy, bỗng nhiên nhìn thấy trong màn ảnh Lục Diệp đột nhiên quay đầu lại. Cô hướng về phía đạo diễn nhìn lại đây..... Đương nhiên, là qua ống kính. Trong nháy mắt đó, trong mắt của cô có kinh ngạc, có gầy dựa, tổng hợp nhiều cảm xúc phức tạp ở trong nháy mắt đan xen tạo thành, tới rồi cuối cùng, rốt cục biến thành một loại giải thoát.

Lục Diệp biểu diễn rất nhanh, nhưng là cũng rất phản kích.

Bi thương của cô tuy rằng không có Lục Lăng Tuyết như vậy có sức cuốn hút, nhưng không thể không nói, cô thể hiện cảm xúc có phi thường nồng đậm mang tình tiết cốt truyện.

Đạo diễn không có khen, chính là hỏi Lục Diệp: "Cô..... Vì cái gì lại nghĩ thể hiện như vậy đâu?"

Trong lòng ông thật sự có chút ngạc nhiên.

Lục Diệp cười mỉa: "Kịch bản đã nói rõ quá khứ, trước đó nữ chính từng ly hôn một lần. Tuy rằng đạo diễn nói rằng chính là phải biểu hiện cảm xúc bi thương sau khi chia tay người yêu, nhưng tôi cảm thấy được..... Một nữ nhân từng ly hôn một lần, hẳn là sẽ không giống nữ nhân bình thường mới thất tình giống nhau, mới khổ sở đến tê tâm phế liệt*. Tôi cảm thấy ngược lại, biểu hiện như vậy làm nữ nhân trở nên càng thêm thành thực, từ nay về sau hướng đi sẽ tốt hơn."

*tan nát cõi lòng

Lục Diệp nói cho đạo diễn bản chất sâu đậm cảm xúc, ông lập tức đáp lại: "Thật không dám giấu diếm, tôi chủ yếu quay phim truyền hình, tuy rằng chỉ cần 10 tập, nhưng đích xác quá trình một nữ nhân từ thiếu nữ đến lột xác thành nữ nhân. Lục Diệp, biểu hiện của cô làm cho tôi cảm thấy được vô cùng có ý nghĩa, tôi hiện tại trịnh trọng mời cô tới diễn nữ chính, có thể chứ?"

Lục Diệp vui vẻ nhận lời: "Đương nhiên có thể!"

Lục Diệp trong lòng không khỏi có chút cảm kích, lại nói tiếp, vị đạo diễn còn rất tôn trọng Lục Diệp.

Nhưng cô nói như vậy, Lục Lăng Tuyết liền đặc biệt không phục: "Đạo diễn, như vậy không tốt đi?"

"Cô nếu so với tôi càng hiểu biết, tôi không ngại cho cô thay tôi đến quay."

"Không, không có....."

Lục Diệp nghĩ đến Chiến Đình Kiều..... Đúng rồi, mấy ngày nay nếu có thể, cô cũng không muốn trở về. Dù sao Chiến Vân Ki sẽ chiếu cổ Bính bao nhỏ..... Dù sao cô quả thật có chút không nghĩ trở về. Lục Diệp cứ cảm thấy được, sau khi trở về nếu sẽ nhìn đến khuôn mặt kia của Chiến Đình Kiều, kia thật là việc cho mình ngột ngạt.

"Đạo diễn, tôi đây khi nào thì có thể vào đoàn phim?"

Đạo diễn có chút khó xử: "Bây giờ còn có rất nhiều nhân vật không có an bài tốt....."

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 94: Nhắm mắt làm ngơ

Lục Diệp rất nhanh liền kịp phản ứng, nghĩ đến phía trước Lạc An, cô liền nhịn không được muốn "dẫn" một phen.

Lạc An vốn chính là nghệ nhân do công ty mình kí hạ, nếu mang cho câu vai diễn, không chỉ có đối công ty hữu ích, đồng thời với Lạc An từng trợ giúp mình. Bất quá Diệp Từ bây giờ còn không có tính toán nói ra tới.

Cô cảm thấy được, chuyện này cũng có thể cùng Lạc An hào hào thương lượng một chút mới được, nếu cậu ấy không đồng ý, Diệp Từ cũng sẽ không miễn cưỡng cậu.

Lục Diệp vội vàng sửa sang lại một chút chính mình, lúc sau trở về đi.

Cô cảm thấy mình cũng thật không ngờ, ngày đó vận khí của cô xem như không tồi.

Lục Diệp đi không bao lâu, Giang Văn Thắng đi ra. Hắn đặc biệt mang theo chín mươi chín đóa hoa hồng tới đón Lục Lăng Tuyết, kỳ thật chính là nghĩ muốn chọc tức Lục Diệp.

Giang Văn Thắng đang cầm hoa đi vào, nhìn quanh bốn phía một vòng, lại căn bản không có nhìn thấy Lục Diệp. Hắn đi đến trước mặt Lục Lăng Tuyết, giả bộ thâm tình nói: "Lăng Tuyết, anh đặc biệt dẫn theo hoa tới đón em"

Nhìn đến Giang Văn Thắng như thế, con giận Lục Lăng Tuyết mới xem như thoáng xuống dưới một ít.

Cô tiếp nhận Giang Văn Thắng trong tay bó hoa, thờ phỉ phỉ nói: "Văn Thắng, anh xem như đã tới chậm. Anh căn bản là không biết, vừa mới Lục Diệp còn tại này đâu, cô ta đối đạo diễn phao vài cái mị nhãn, sau đó đạo diễn liền cho cô ta vai nữ chính." Lục Lăng Tuyết trong lòng thật sự không cam lòng.

(GL: Ăn nhiều hột vịt lộn à, nói "lộn" hơi nhiều nha)

"Thật sự sao? Kia đạo diễn nhất định là ánh mắt mù!" Giang Văn Thắng không ăn được bỏ đào thì nói bỏ đào còn xanh: "Lục Diệp bộ dạng xinh đẹp là rất xinh đẹp, nhưng bộ dạng lại quá dung tục, một chút khí chất cũng không có, chính là cái loại diện mạo hồ ly tính. Thật là muốn làm không hiểu, như thế nào sẽ có nam nhân coi trọng cô ta."

Giang Văn Thắng càng nói trong lòng càng thống khoái, nghiêm nhiên đã quên phía trước Diệp Từ cùng hắn cùng một chỗ, hắn có bao nhiêu phong cảnh đắc ý.

"Nói đúng a, Văn Thắng, quả nhiên cũng là anh thật tình mắt."

"Đúng vậy a, anh nếu không có ánh mắt trong lời nói, như thế nào sẽ cùng em cùng một chỗ đâu?"

(GL: bán cái bánh trắng anh chị ơi!!!)

Hai người ở diễn cảnh tú án ái, không coi ai ra gì. Dám vánh tai và tóc mai chạm vào nhau sau, Lục Lăng Tuyết mới có chút ý không muốn cùng Giang Văn Thắng tách ra: "Văn Thắng, phim mới của em làm sao bây giờ? Em nói thật sự, em không nghĩ mỗi lần đóng phim truyền hình đều bị Lục Diệp đè nặng. Dựa vào cái gì mỗi lần đều là cô ta diễn nữ chính, mà em lại cho cô làm nền? Em không cam lòng....."

Lục Lăng Tuyết tựa vào Giang Văn Thắng trong lòng ngực, thanh âm nghe nhu nhược thê thảm cực kỳ.

Giang Văn Thắng nghe được trong lòng đau xót, nhất thời tự cho là đúng nói: "Em yên tâm đi, chuyện này liền giao cho anh đi! Anh đi cùng đạo diễn phim này nói, làm cho ông ta đến an bài em diễn nữ chính!"

(GL: Sáng tinh chưa ạ? Hay còn đang say thuốc)

"Thật vậy chẳng? Văn Thắng, anh thật sự là quá tốt!"

Lục Lăng Tuyết nhìn Giang Văn Thắng, giống như chính mình lại lần nữa đã yêu hắn. Giang Văn Thắng đối với chuyện tình mình quan tâm như vậy, nhất thời làm cho Lục Lăng Tuyết cảm thấy được chính mình quả nhiên không có nhìn lầm người. Hôm nay thử kính, hết thầy không phải đều thực rõ ràng sao?

Lục Diệp bên người căn bản là không có Chiến Đình Kiều cùng đi, mà à vừa mới kết thúc, Giang Văn Thắng liền lập tức mang theo hoa tươi chạy đến.

Rốt cuộc ai mới có thể thu hoạch chân ái, chẳng lẽ còn không rõ ràng sao?

~~~~~ Dòng phân cách ảo tưởng của LLT~~~~~

Giang Văn Thắng gặp được đạo diễn, tổng cảm thấy được trong lòng đặc biệt không phải tư vị.

"Tôi nguyên lai liền cùng Lục Diệp là một nhà công ty, diễn xuất của cô ấy có lẽ tốt lắm, nhưng nhân phẩm cô ấy thật sự quá kém. Nhiều lần căn bản không giữ lời nói, ông sẽ không sợ cô diễn nữ chính, đến lúc đó đột nhiên đùa giỡn đại bài không diễn, sau đó toàn bộ tổ phim đều phải đi theo cô ta cùng nhau chậm trễ việc sao?"

"Này....." Đạo diễn trầm ngâm một lát, sau đó nói: "Nếu thật sự nói như vậy, vậy chỉ có thể đem kịch bản sửa lại. Thật sự là Lục Diệp diễn xuất thật tốt quá, tôi thật không muốn phải thay đổi người."

Đạo diễn nói đến mức này, tương đương đã là đem Giang Văn Thắng ý muốn đáp ứng tốt nhất, hoặc là muốn nói phá hỏng. Giang Văn Thắng chỉ có thể ngượng ngừng đứng dậy, xấu hổ nói: "Kia..... Vậy được rồi"

"Giang tiên sinh, bất quá ngài yên tâm đi. Lục Lăng Tuyết, tôi mặt khác cho cô ấy an bài một cái nhân vật thực thích hợp!"

Phải không? Vậy Giang Văn Thắng hắn có phải hay không còn muốn cảm ơn ông ta?

"Tôi đã biết."

Giang Văn Thắng vừa mới đi ra ngoài, Lục Lăng Tuyết liền chờ mong tiến lên đón. Cô xem đến Giang Văn Thắng, thật sự nhịn không được liền hỏi: "Thế nào?"

Giang Văn Thắng lắc đầu: "Ông ta không chịu."

"Hừ!" Lục Lăng Tuyết sắc mặt nhất thời suy sụp xuống, cực kỳ oán giận đậm chân: "Cái đạo diễn kia nhất định là sợ Chiến Đình Kiều tìm phiền toái, cho nên mới sẽ như vậy!"

Cô như vậy vừa nói, Giang Văn Thăng nghe được có chút không thoải mái.

Rõ ràng chính là thực lực bản thân của Lục Lăng Tuyết có vấn đề, như thế nào giống như nghe còn giống như là Giang Văn Thăng hấn địa vị không đủ?

Mặc dù trong lòng nghĩ như vậy, nhưng Giang Văn Thăng vẫn là phối hợp gật gật đầu, phụ họa nói: "Ừ, nhất định là như vậy."

Vân Lâm biệt thự.

Lục Diệp mới vừa trở về, Bánh bao nhỏ liền dính đi lên. Vài ngày, Bánh bao nhỏ vẫn đều ở Lục Diệp bên người, mấy ngày nay Lục Diệp bỗng nhiên bắt đầu vội vàng chuyện tổ phim, Bánh bao nhỏ liền lại bắt đầu có chút bất an trong lòng.

Lục Diệp đang muốn đem Bánh bao nhỏ ôm lấy đến, không nghĩ tới có một đôi hai tay so với cô còn muốn nhanh hơn.

Cô ngừng đầu, tập trung nhìn vào, trùng hợp chống lại ánh mắt thâm thúy của Chiến Đình Kiều.

Lục Diệp nhất thời tức giận.

Tốt lắm tốt lắm, Chiến Đình Kiều trong khoảng thời gian này nhất định là có ý trở về ý định cho cô ngọt ngào! Hừ! Rõ ràng bên ngoài đã có gia đình mới, bây giờ còn phải về đến làm bộ làm cái "ba ba tốt"!

Đối trá! Ra về trang nghiêm! Chán ghét!

Lục Diệp cũng không biết, mình tại sao sẽ đột nhiên đối Chiến Đình Kiều có thành kiến lớn như vậy.

Chiến Đình Kiều hí mắt đánh giá Lục Diệp, môi mông hơi hơi gọi lên: "Hôm nay em thoát nhìn giống như có điểm không vui."

Lục Diệp trợn mắt, nói: "Nào có!"

"Không có sao?" Chiến Đình Kiều hỏi lại, nhưng là trong mắt thậm chí có một ít hương vị buồn cười.

Lục Diệp cảm thấy được, Chiến Đình Kiều là cố ý! Cô tránh xa Chiến Đình Kiều, lập tức hướng trong nhà mà đi, cũng nghiêm trang nói: "Tôi mới nhận vai diễn, cho nên về an bài cho Bánh bao nhỏ, tôi đề nghị chúng ta thời điểm có rảnh chia nhau giữ thăng bệ!"

"Em cũng biết, Hữu Hữu không chịu xa em."

"Tôi đương nhiên biết, nhưng thăng bệ là con trai anh, dựa vào cái gì mỗi ngày để cho tôi giữ?" Lục Diệp càng nói càng cảm thấy được không phục.

Cô cũng không phải không nghĩ chiều cổ Bánh bao nhỏ, chính là Chiến Đình Kiều cho mình ngọt ngào, cô cũng nhịn không được cho Chiến Đình Kiều ngọt ngào.

Ừ! Chính là như vậy.

Dựa vào cái gì anh có thể đi ra ngoài chiều cổ đứa trẻ khác, mà chính mình lại phải ở nhà vì anh ta chịu một nhọc chăm sóc đứa nhỏ!

Lục Diệp trong lòng thực loạn, nhưng cô vẫn đang thật không ngờ chính là Chiến Đình Kiều thế nhưng đồng ý.

"Được rồi."

Vì thế, Lục Diệp liền trợ mắt nhìn Chiến Đình Kiều đem Bánh bao nhỏ ôm vào đi.

Mấy ngày nay, Lục Diệp đều ở chờ điện thoại đạo diễn. Nếu không có gì bất ngờ xảy ra, chỉ cần điện thoại đến đây, như vậy cô là có thể đi tổ phim rồi.

Ừ, nhắm mắt làm ngơ!

Lục Diệp mỗi ngày đều ghé vào trên giường chờ di động, nhưng là cổ tình di động chính là một chút phản ứng đều không có.

Hơn nữa nhất chán ghét chính là, vai diễn của cô không có một chút động tĩnh, mà ngoài cửa lại nghe tới rồi một trận nói nhao nhao ồn ào.

Lục Diệp rất nhanh chợt nghe tới rồi giọng một người lạ, tiếng nói của một cô bé.

"Hữu Hữu, chào em!" Giọng cô bé ngọt ngào mà lại ngây thơ, làm cho người ta như thế nào nghe tới đều không thể chán ghét đứng lên.

Đương nhiên, cũng chính là Lục Diệp.

Là thôi! Cô vốn cũng không có gì ghét hay tức giận, cô bé này, vốn cũng chính là con gái của Chiến Đình Kiều. Anh ta đem con gái bản thân mang về nhà, căn bản là danh chính ngôn thuận thôi!

Nhưng Lục Diệp vẫn là cảm thấy được bên ngoài đặc biệt đặc biệt ồn, cô một tay chống nạnh mở ra cửa phòng, chỉ thấy hai đứa nhóc ở cửa phòng của mình chơi.

Nga không đúng, phải là Bánh bao nhỏ là tới tìm chính mình chơi, mà cô bé kia cũng là đến quán quít Bánh bao nhỏ chơi.

Bánh bao nhỏ quả nhiên là thật tốt! Lục Diệp nhất thời cảm thấy được, chính mình bình thường thật không có uống công thương cậu.

Bánh bao nhỏ nhìn thấy Lục Diệp mở cánh cửa, nhất thời mở ra hai tay, chân thì chạy nhanh hướng tới Lục Diệp nhích lại gần, căn bản không quan tâm đến cô bé bên cạnh mình này giờ.

Lục Diệp mới vừa đem Bánh bao nhỏ bế lên, Chiến Đình Kiều liền đứng lúc xuất hiện.

"Tôi có việc phải đi ra ngoài một chút, Diệp Từ, có thể giúp tôi chiều cổ một chút Dao Dao sao?"

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 95: Ai biết được

Lục Diệp khó mà tin được, Chiến Đình Kiều thế nhưng có thể đưa ra yêu cầu quá phận đến?!

Có làm hay không?!

"Chiến Đình Kiều, tôi gả cho anh không phải tôi thay anh làm bảo mẫu." Lục Diệp hai tay khoanh trước ngực, cũng không khỏi lớn tiếng: "Anh nếu phải đi ra ngoài, anh nên đem Dao Dao cùng nhau mang theo a. Tôi lúc trước đáp ứng giúp anh chiếu cố Bánh bao nhỏ, là bởi vì tôi thích Bánh bao nhỏ, nhưng tôi cũng không phải là người nào đều nguyện ý mang theo."

Chiến Đình Kiều trong mắt có một tia ý cười: "Nhưng mà Dao Dao là.....của tôi."

Anh muốn nói lại thôi, giống như Dao Dao có thân phận là cái gì khó có thể mở miệng cho người khác biết.

Lục Diệp càng nhìn thấy Chiến Đình Kiều thể hiện loại thái độ này, lại càng là nhện không được đến con tằm. Vô luận như thế nào, cô cũng không muốn mang theo đứa nhỏ nào trừ bỏ Bánh bao nhỏ!

"Hừ, Dao Dao không phải là con gái của anh sao? Con gái của anh thì chính anh tự mang!"

Nhìn Lục Diệp bộ dáng ngạo kiều, Chiến Đình Kiều bỗng nhiên có chút không kiên nhẫn. Đương nhiên, anh vẫn là cao hứng, chính là anh bỗng nhiên bị Lục Diệp chấn bởi "Vách tường băng".

Lục Diệp nhìn thấy Chiến Đình Kiều bỗng nhiên tới gần, tuy rằng trong lòng có điểm sợ, nhưng bởi vì đang tức giận, cô ngược lại làm ra bộ dáng càng thêm kiều ngạo bày ra.

"Chiến Đình Kiều, anh muốn làm gì?!"

"Tôi chính là nghĩ muốn nói cho em biết, Dao Dao không phải con gái của tôi."

"Hừ, tôi mới không tin đâu!"

Phi phi phi phi, cô để làm chi không tin a?! Dao Dao có phải hay không con gái của Chiến Đình Kiều, cùng Lục Diệp cô có cái gì quan hệ?

"Dao Dao..... Kỳ thật là em gái của Vân Ki." Chiến Đình Kiều ho nhẹ một tiếng, buông lỏng ra Lục Diệp.

Lục Diệp căn bản một chút xíu cũng không tin tưởng Chiến Đình Kiều nói chuyện dối trá.

*Nói dối trá = Nói lời quý

Ha ha, cái gì mà em gái, mà quý mới tin?! Nếu như là em gái, kia hẳn là Chiến Vân Ki đi..... Không đúng nha! Chiến Vân Ki khi nào chui ra một cô em gái đến?

Lục Diệp khó hiểu nhìn về phía Chiến Đình Kiều, mà Chiến Đình Kiều cũng không có một chút ý tứ phải giấu diếm.

"Dao Dao là con gái của anh trai tôi, bởi vì danh bất chính ngôn bất thuận, cho nên cô bé...."

"Cho nên từ nhỏ dưỡng ở bên ngoài đúng không?" Lục Diệp cúi đầu nhìn thoáng qua cái gọi là Dao Dao, chỉ thấy cô bé tầm bảy tám tuổi giống như cái gì cũng chưa nghe thấy.

Lục Diệp trong lòng có chút băn khoăn, bởi vì chính mình có điểm không vui, cho nên làm trò trước mặt cô bé như vậy, nói như vậy thân thể cô bé có chút không tốt lắm, thật sự ổn không?

Có thể hay không cô về sau cũng có chút tự ti tự bé và vân vân?

Lục Diệp nghĩ, cũng không khỏi đối cô bé tên Dao Dao này có chút thương cảm.

Nhưng Chiến Đình Kiều lại không dễ dàng như vậy buông tha cô.

"Thế mấy hôm nay, bộ dáng em thờ ơ phi phi, là đang ghen?"

Lục Diệp đích mặt lập tức liền đỏ: "Cái gì ghen a! Anh không nên nói bậy nói bạ!"

Cô làm sao sẽ ghen? Hơn nữa..... Vẫn là ăn Chiến Đình Kiều dấm chua?

Có làm hay không!

"Tôi nói bậy bạ? Phải không?"

Chiến Đình Kiều thanh âm dễ nghe muốn chết, Lục Diệp cảm giác, anh lúc này nhấn mạnh câu "Phải không?" Như là có ma lực thôi miên, thế nhưng trong hoảng hốt thiếu chút nữa làm cho cô gật đầu.

May mắn Lục Diệp rất nhanh liền ý thức được không thích hợp, hơn nữa đúng lúc đình chỉ.

Cô quay lưng lại, đối mặt vách tường nói: "Được rồi, là một chút ghen, dù sao anh vừa mới mới cùng tôi cùng một chỗ, chẳng sợ chúng ta kết hôn là giả, tôi cũng..... Không hy vọng anh có điều giấu diếm."

"Em yên tâm, Dao Dao đến lúc đó tôi sẽ thay anh trai an bài tốt. Về phần Quý Á Huyền, tôi đáp ứng đại ca sẽ chiều cô ta một chút, cho nên có thể vẫn là sẽ đi."

"Vậy anh đi đi tốt lắm a."

Lục Diệp lời này nói có chút không tự nhiên một chút ghen cũng không có. Hiện giờ chân tướng rõ ràng, cô đối Chiến Đình Kiều yên tâm, vừa mắc cỡ vô cùng.

Phía trước bởi vì hoài nghi Chiến Đình Kiều đứng núi này trông núi nọ, cô một chút sắc mặt hoà nhã cũng chưa cho anh xem đâu!

Hiện tại..... Nguyên lai là có chuyện như vậy a.

"Tôi cùng Quý Á Huyền nói qua, lúc sau sẽ không thường xuyên đi nữa."

Lục Diệp cũng không có nói thêm cái gì, chính là Chiến Đình Kiều kia đột nhiên trầm giọng xuống, còn có đột nhiên còn khuôn mặt thật sự trang nghiêm, thật sự làm cho Lục Diệp có chút chịu không nổi.

Cũng không phải chịu không nổi, chính là.....

Cô cảm thấy được chính mình gần nhất có chút không đứng lắm.

Hôm sau, Lục Diệp nhận được điện thoại đạo diễn, làm cho cô có thể chuẩn bị chuẩn bị đi phim trường. Lục Diệp sáng sớm liền đứng lên chuẩn bị, một chút cái giá mình tính đều không có.

Mới chuẩn bị đến một nửa, liền bỗng nhiên nhận được một dãy số lạ gọi tới.

Lục Diệp không có lưu số Quý Á Huyền, tự nhiên cũng sẽ không quá mức chú ý, cô nhận điện thoại, thuận miệng hỏi một tiếng: "Ai a?"

"Xin chào, tôi là Quý Á Huyền."

Quý Á Huyền?

Người đại diện của Lạc An, mẹ của Dao Dao?

Tên này ở trước kia, Lục Diệp kỳ thật cũng đã nghe qua. Lại nói tiếp, Quý Á Huyền còn có thể xem như tiền bối của cô, chính là thật không ngờ sẽ phát sinh chuyện tình như vậy, cô ấy lại đi làm người đại diện.

Lúc ấy người đại diện này cũng là Giang Văn Thắng an bài, Lục Diệp cùng cô ấy vẫn đều không có cái gì cùng xuất hiện quá nhiều.

Cơ bản lý luận đi lên nói, cô là từ ngày hôm qua bắt đầu mới tính biết có người Quý Á Huyền.

Hơn nữa còn là theo Chiến Đình Kiều trong miệng biết đến.

"Cô là..... người đại diện của Lạc An sao? Xin chào."

Lục Diệp bản năng cảm thấy được có điểm là lạ, cho nên cô cảm thấy được, vẫn là không cần nhắc tới Chiến Đình Kiều rất sẽ là điều tốt một ít.

"Đúng! Lục tiểu thư, ngài mới nhận phim mới đúng không? Gần nhất Lạc An lịch trình còn trống, nhưng cao tầng công ty không có cho cậu ấy an bài, hôm nay gọi điện thoại cho Lục tiểu thư ngài, chính là muốn hỏi một chút có cái vai diễn gì thích hợp có thể cho Lạc An không?"

Tại đây trước kia, Lục Diệp thật đúng là nhìn Quý Á Huyền đối chuyện Lạc An luôn để bụng như vậy.

"Có, cô không bằng cho tôi chút thời gian tôi đi liên hệ một chút. Một hồi nếu có thông cáo, tự tôi sẽ liên hệ Lạc An đi!"

Lục Diệp vẫn đều đem Lạc An trở thành em trai mình, bởi vậy chuyện của Lạc An, Lục Diệp thật sự không thể không để bụng.

"Lục tiểu thư, đến lúc đó ngài vẫn là liên hệ tôi đi?" Quý Á Huyền ngữ khí khách khí vô cùng, nhưng là loại khách khí trung gian lại mang theo một ít ảm ảm cứng nhắc: "Nếu việc này không phải tôi làm, Lạc An hẳn là sẽ có ý kiến....."

Lục Diệp chỉ có thể đáp ứng: "Được."

Cô tới phim trường sau, trước tiên chính là đem chuyện này nói cho đạo diễn.

Phía trước Lục Diệp cũng nghe đạo diễn nói qua, bộ phim cô nhận lần này, các nhân vật khác cũng còn không có chọn xong. Hiện giờ nếu cô đã muốn nhận vị trí nữ chính, kia nói giúp Lạc An có một vai đến hẳn là cũng không có cái vấn đề gì quá lớn.

Vì thế Lục Diệp liền khách khách khí khí nói lên chuyện này.

Đạo diễn đặc biệt im lặng, vừa nghe đến tên "Lạc An" này, nhất thời gật đầu nói: "Lạc An? Tốt, nhân khí của anh ta cũng không thấp."

"Vậy tôi đây đến lúc đó liền thông tri tiểu Lạc."

"Được, không thành vấn đề!"

Nhưng mà hai người trong lúc nói chuyện, lại bị Lục Lăng Tuyết vừa vặn nghe được. Lục Lăng Tuyết nghe được Lục Diệp hướng nơi này nhét người, bản năng đã cảm thấy đặc biệt không thoải mái.

À trong lòng trực giác Lục Diệp làm như vậy cũng rất giống trong phim cung đấu cái loại Hoàng hậu nương nương lấy tú nữ vì mình sử dụng.

Lạc An xác thực nhân khí không cạn, nhưng anh ta lúc đó chẳng phải theo Thịnh Diệp ra tới? Mà Thịnh Diệp lúc trước cũng có tâm huyết à cùng Giang Văn Thắng, không đúng! Thịnh Diệp chuyện tình vẫn đều là cô cùng Giang Văn Thắng lo liệu, làm sao tới phần Lục Diệp?

Nghĩ đến Lục Diệp nhét người, Lục Lăng Tuyết trong lòng liền hết sức không phục.

Vì thế á cũng tiến lên từng bước, lôi kéo đạo diễn nói: "Đạo diễn, ngài còn thiếu người sao? Tôi cũng muốn an bài một người vào đây!"

Đạo diễn nhìn đến Lục Lăng Tuyết, hơi có chút đau đầu, nhưng vẫn là đứng đắn đáp lại một tiếng: “Nam phụ đã muốn không cần, nếu nữ phụ..... Nhưng thật ra còn muốn một cái.”

"Thật không? Tôi vừa lúc có cái nữ minh tinh muốn an bài. Đạo diễn, ngài có biết Nhan Hải Nhi sao?"

"Nhan Hải Nhi?" Đạo diễn nghĩ nghĩ, nói: "Giống như nghe nói qua..... Nhưng ấn tượng không phải rất sâu.”

"Đạo diễn, ngài khiến cho cô ấy tới thử thử thôi! Ngài tin tưởng tôi, Hải Nhi là tuyệt đối sẽ không cho ngài thất vọng!"

Lục Lăng Tuyết nói như vậy, đạo diễn tự nhiên ngượng ngừng cự tuyệt.

Hơn nữa Lục Lăng Tuyết cũng sẽ không làm cho đạo diễn liên như vậy cự tuyệt, Nhan Hải Nhi mà hiện giờ là minh tinh số 1 trong công ty giải trí của ả cùng Giang Văn Thắng mờ, cô đương nhiên "dẫn" Nhan Hải Nhi thật tốt.

Tốt nhất Nhan Hải Nhi phải nổi hơn Lạc An, như vậy mới tốt tức chết Lục Diệp đâu!

Lục Lăng Tuyết căn bản cũng không có nghĩ tới, Nhan Hải Nhi thích Lạc An thích đến đòi mạng, một chút ý tứ vượt qua Lạc An đều không có.

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vờ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 96: Sẽ không bỏ đi?

Cùng lúc đó, sau khi được đến đạo diễn đáp ứng, Lục Diệp rất nhanh liền liên hệ Quý Á Huyền.

Quý Á Huyền cảm kích Lục Diệp rất nhiều, đáp ứng sẽ ở trong vòng một giờ sẽ đem Lạc An đưa đi phim trường.

Mà lúc này, Lạc An còn đang ngủ. Quý Á Huyền điện thoại vang lên hơn mười lần, đều bị cậu tắt rưng.

Cậu gần nhất một chút dục vọng bắt máy đều không có, đối với Quý Á Huyền, cậu cũng không phải thực nhìn xem quen.

Vì thế, Quý Á Huyền liền trực tiếp đến nhà trọ Lạc An đi tìm cậu.

"Lạc An, cậu mở cửa, tôi biết cậu ở bên trong!" Quý Á Huyền cơ hồ đều phải đá cánh cửa!

Cô lớn hơn Lạc An mười mấy tuổi, cũng không thể không tính lớn tuổi. Đối với Quý Á Huyền mà nói, Lạc An này đó tính trẻ con hành động cô cũng là một sự kiện đều không quen nhìn.

Nhưng cô không có cách nào.

Hiện tại Quý Á Huyền, một lòng chính là muốn đem Lạc An đưa đi phim trường.

Lạc An vẫn đang không có phản ứng, Quý Á Huyền liền phát một cái tin tức cho cậu. Nội dung tin nhắn là: "Lục Diệp cho cậu đón một cái thông cáo.”

Quả nhiên, vừa nhìn thấy Lục Diệp hai chữ, Lạc An cả người đều cơ hồ từ trên giường bắn đứng lên. Cậu vội vàng xuống giường đi mở cửa, vừa mở ra cửa phòng liền nhìn đến Quý Á Huyền hai tay khoanh lại đứng ở đằng kia.

Lạc An không khỏi nghi hoặc, giọng động hỏi: "Sao lại thế này? Chị Diệp Từ đón thông cáo, vì cái gì là cô đến cho tôi biết?"

Cậu cùng với Lục Diệp hoàn toàn có thể trực tiếp liên hệ, căn bản là không cần mượn dùng Quý Á Huyền cái người dư thừa này!

Nhưng mà hiện tại Quý Á Huyền cư nhiên còn công khai vọt tới nhà trọ mình đến, nhưng lại.....

Quý Á Huyền cười lạnh một tiếng, trực tiếp xông vào trong nhà trọ Lạc An. Có Lạc An nhược điểm, cô tự nhiên sức mạnh mười phần.

"Cậu muốn biết sao? Vậy cậu nên nhanh chút rời giường, theo tôi cùng đi phim trường.”

Lạc An lạnh lùng nhìn Quý Á Huyền, chất vấn nói: "Cô rốt cuộc nghĩ muốn đùa giỡn cái gì?"

Trong lòng cậu trực giác việc này không đúng lắm.

Rõ ràng phía trước Quý Á Huyền còn nhiều mà cơ hội tiếp xúc Diệp Từ, nhưng là cô ta đều vẫn không có tiếp xúc. Hiện tại từ Chiến Đình Kiều tìm đến cô ta, hai người ở cùng một chỗ một thời gian ngắn sau, cô lại đột nhiên tìm đến Diệp Từ.

Lạc An là người rõ ràng nhất trong mối quan hệ đó, theo bản năng giải quyết, Quý Á Huyền làm như vậy chắc chắn không chuyện tốt!

Hoặc là nói..... Cậu vốn cũng rất chán ghét một người đại diện như cô ta.

Quý Á Huyền diện mạo không tệ khá giỏi giang, bảy tám năm trước cô ta còn trà trộn trong vòng giải trí, liền thường xuyên xảy ra diễn một ít nhân vật nữ cường. Nhưng là từ gặp được biến cố sau, cô vẫn đang vẫn giỏi giang sắc bén như vậy, chính là trong ánh mắt lại hơn một ít vụn vặt gì đó làm cho người ta nhìn chói mắt.

Lạc An chính là cảm thấy được, Quý Á Huyền nhất định không phải cái người tốt.

Cho nên đối với vị người đại diện này, chính cậu cũng chưa bao giờ quen thân.

Hiện tại cô ta thể nhưng lướt qua chính mình tìm được Lục Diệp đi?

Hừ? Cô ta rốt cuộc muốn làm gì?

Quý Á Huyền cười cười, hỏi lại: "Lục Diệp chính mình không phải có chồng rồi sao? Như thế nào, loại chuyện này còn muốn cậu tới quan tâm?"

"Chuyện của chị Diệp Từ chính là chuyện của tôi." Lạc An sắc mặt cũng thuận thế âm trầm xuống: "Tôi cảnh cáo cô, cô nếu dám đối với chị Diệp Từ tả làm ra chuyện gì tới, tôi nhất định sẽ không bỏ qua cô."

"Tôi cần cậu buông tha?" Quý Á Huyền cười nhạo.

Lạc An không có lại cùng cô ta tranh luận tiếp, cùng loại nữ nhân này cãi cọ, thật sự là không quá tốt.

Cậu rất nhanh liền đổi tốt quần áo, lúc sau liền cùng Quý Á Huyền chạy tới phim trường.

Lục Diệp nhận được điện thoại sau, đặc biệt là tới cửa chờ bọn họ. Lạc An tới rồi, Lục Diệp liền nghênh đón.

"Tiểu Lạc, làm khó em, bắt em sớm như vậy sẽ đứng lên." Lục Diệp lại nhìn về phía Quý Á Huyền, khách khách khí khí nói: "Quý tiểu thư, tiểu Lạc hẳn là cho cô thêm không ít phiền toái đi?"

Phía trước nếu đã muốn hiểu lầm giải trừ, như vậy Lục Diệp đối Quý Á Huyền tự nhiên là nhất chút thành kiến cũng mất. Dù sao Quý Á Huyền là "chị dâu" của Chiến Đình Kiều, hơn nữa, Quý Á Huyền không phải cái loại hình này, thoát nhìn cũng không phải cái loại hình mà Chiến Đình Kiều cái loại nam nhân cường thế bá đạo thích.

Ách? Bằng không Chiến Đình Kiều thích cái dạng gì?

Lục Diệp không có tại đây cái vấn đề đó tiếp tục rồi rầm đi xuống.

Lạc An hướng lên trước từng bước, chắn trước mặt Quý Á Huyền. Cậu ở trước mặt Lục Diệp chính là một bộ dáng cực kỳ ngoan ngoãn, lúc này cũng là cực kỳ ý lại Lục Diệp, nói: "Chị Diệp Từ, chị thay em đón cái kịch gì?"

"Chị ở bên trong diễn nữ chính, bắt quá em yên tâm, chị đặc biệt tìm đạo diễn thương lượng, cho em để lại một cái nam thần nhân vật!"

Lạc An hai tròng mắt sáng ngời, hỏi: "Có phải hay không diễn bạn trai trước của chị Diệp Từ?"

"Không phải, em diễn em trai của chị." Lục Diệp cười đi ở phía trước dẫn đường, Lạc An theo ở phía sau, ánh mắt không tự giác âm đậm xuống.

Ba người vào phim trường sau, Lạc An liền vẫn lời kéo Diệp Từ nói chuyện. Nhiều lần Quý Á Huyền ở giữa muốn sắp vài câu, đều bị Lạc An cấp can xuống dưới.

Dĩ vãng Lục Diệp cùng Lạc An cùng nhau, cũng chưa từng có gặp qua cậu như vậy dong dài. Nhưng là hôm nay..... Cậu giống như thật sự rất không giống nhau nga?

"Không có gì sự, chính là..... Em vừa nghĩ tới hiện tại có thể cùng chị Diệp Từ cùng nhau cùng đóng phim, trong lòng đã cảm thấy thật cao hứng đâu!"

Trước kia, cậu là thật sự nằm mộng cũng muốn cùng Diệp Từ cùng nhau đóng phim, không nghĩ tới hôm nay cư nhiên mộng đẹp trở thành sự thật.

Cứ việc nguyện vọng này đích thực hiện là báai Quý Á Huyền ban tặng.

Lạc An vẫn cùng Lục Diệp, Quý Á Huyền tự nhiên không có cách nào tận dụng mọi thứ. Cô xem đến Lạc An cái dạng này, cơ hồ tức giận đến chết.

Ước chừng tới rồi buổi chiều tầm năm giờ, Quý Á Huyền mới thật sự đợi không được. Cô còn có Dao Dao phải chiều cổ, năm giờ, cô nên đi đón Dao Dao tan học.

Vì thế cô cùng Lạc An báo cáo từ, nhất thời ly khai phim trường.

Quý Á Huyền đương nhiên biết, Lạc An là ước gì cô đi.

Ra phim trường sau, Quý Á Huyền mới hơi có chút chần chờ gọi điện thoại cho Chiến Đình Kiều.

Chiến Đình Kiều chắc là không cự tuyệt Quý Á Huyền điện thoại, Quý Á Huyền trong lòng rất rõ ràng.

"Đình Kiều, anh có thể..... Theo giúp tôi cùng đi tiếp được Dao Dao sao?" Quý Á Huyền thanh âm nghe có chút khó xử: "Dao Dao cùng tôi nói, con bé ở trường học không có ba ba sẽ bị người khi dễ. Cho nên tôi đã nghĩ....."

(GL: Xạo sự, vọng tưởng, vô liêm sỉ)

Chiến Đình Kiều cự tuyệt cực kỳ quyết đoán: "Tôi là thay anh trai tới chiều cổ các người, nhưng tôi không thể thay thế đại ca."

"Chính là..... Liền lúc này đây à?"

"Một lần cũng không được." Chiến Đình Kiều kiên quyết nói: "Nếu tôi đi, về sau người khác đều cho rằng tôi là ba ba Dao Dao. Sự thật là, tôi không phải."

Quý Á Huyền là một nữ nhân thông minh, cô nghe được đi ra, Chiến Đình Kiều trong miệng nói cơ hồ tất cả đều là lấy cớ. Anh ta không phải không muốn làm ba ba Dao Dao, mà là không muốn làm cho Lục Diệp đối anh có ý kiến gì!

(GL: Lạ lùng, có gì có, sự thật mà, nữ phụ luôn nát não thế à? Người ta có con rồi cần gì hiếm lạ làm ba người khác)

Nghĩ đến đây, Quý Á Huyền trong lòng liền khổ sở muốn chết.

Ở trước khi Lục Diệp xuất hiện, hết thảy đều hảo hảo. Chiến Đình Kiều thường xuyên gặp qua đến, đồng thời cũng thường xuyên cùng cô còn có Dao Dao cùng đi công viên chơi!

Nhưng là từ Chiến Đình Kiều xuất ngoại kết hôn, trở về về sau anh ta liền thay đổi. Tuy rằng anh ta tới càng thường xuyên, nhưng là so với dĩ vãng lại lạnh nhạt hơn càng xa cách.

Quý Á Huyền là một người mẫn cảm, cô biết, này hết thảy đều cùng Lục Diệp thoát không khỏi liên quan!

(GL: Có vợ không thương, đi thương "chị dâu nhỏ" à:))

Chính là cô vẫn nghĩ đến, có tăng quan hệ với anh trai anh ta, Chiến Đình Kiều vẫn là sẽ thường xuyên tới. Cũng không nghĩ muốn, anh ta thế nhưng mới đây cùng mình nói -- anh ta về sau cũng sẽ không lại đến?

Rốt cuộc vì cái gì?

(GL: Vì bố bạn, ok?:)))

"Đình Kiều, anh không thể như vậy..... Tôi cùng Dao Dao cũng đã quen có anh chiếu cố, đặc biệt Dao Dao! Nếu anh nói như vậy, Dao Dao đến lúc đó thương tâm, tôi thật sự không có biện pháp giải thích!"

Chiến Đình Kiều bình tĩnh nói: "Cô yên tâm, tôi sẽ an bài người khác tới. Phía trước tự mình lại đây, chỉ là muốn thay anh trai làm chút bồi thường đối với các người hai mẹ con. Nhưng tôi không có khả năng vẫn bồi thường như vậy mãi được, hơn nữa, anh trai cũng mau trở lại."

Quý Á Huyền nghe được Chiến Đình Kiều trong miệng nhắc tới "anh trai", nhất thời giật mình ở tại chỗ.

Cô đương nhiên biết Chiến Đình Kiều theo như lời chính là có ý tứ gì, nhưng là đối với anh trai của Chiến Đình Kiều, Quý Á Huyền một chút cũng không chờ mong.

Chóp mắt một cái nhiều năm như vậy, hẳn đối với mình chỉ có sự cô phụ. Tại đây trong thời gian bốn năm, cô ngay cả bóng dáng nam nhân cũng không từng nhìn thấy qua. Trong bốn năm, cô chỉ có Chiến Đình Kiều!

Bởi vậy Quý Á Huyền trong lòng càng phát ra khó chịu.

Cô nghĩ muốn, nếu như không có Lục Diệp, Chiến Đình Kiều hẳn là sẽ không bỏ đi?

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 97: Nói chuyện không tính toán gì hết

Lúc này, tại phim trường.

Lục Lăng Tuyết như là cùng Lục Diệp đánh dấu, vừa thấy được Lạc An tới sau, ả rất nhanh cũng đem Nhan Hải Nhi kêu lại đây.

Nhan Hải Nhi tự nhiên không thể không nhận bộ kịch này, cứ việc cô vốn không nghĩ nhận. Trước khi tới Thái Ninh, Nhan Hải Nhi vẫn đều chờ mong mình sẽ ở công ty mới nhìn thấy Lạc An. Chính là cô thật không ngờ, cô tới thái trữ, Lạc An lại vẫn như cũ ở lại Thịnh Diệp.

Nhan Hải Nhi trực tiếp trả lời Lục Lăng Tuyết điện thoại, một đường tìm được phim trường, rốt cục biết được tin tức Lạc An.

Anh ngay tại trong đoàn phim chuẩn bị nhận kịch bản theo như lời Lục Lăng Tuyết.

Kịch bản mới tên 《 bí mật 》, là một cái tên rất đơn giản. Vừa nhìn thấy cửa tấm bảng ghi hai chữ "Bí mật", Nhan Hải Nhi liền lập tức vọt đi vào.

Lục Lăng Tuyết rất nhanh liền thấy được Nhan Hải Nhi, cô nhìn thấy Nhan Hải Nhi, tự nhiên thân thiết vô cùng.

"Nhan Hải Nhi như thế nào mới đến a, trước em còn gọi lại cho tôi, tôi còn tưởng rằng em có chuyện gì đâu!" Lục Lăng Tuyết đối trả lời kéo Nhan Hải Nhi một phen đánh giá: "Hoàn hảo không có gì việc đâu, kia thật sự là quá tốt, đoàn phim chúng ta còn đang nhận người, tôi vừa lúc giúp người cùng nhau tiến vào đâu."

Lục Lăng Tuyết trong lòng bàn tính đánh cho thực vang. ả thấy cứ nhìn một chút đi, mặc dù đang ở nơi này nhìn đến Lục Diệp chường mắt, nhưng nương Lục Diệp danh khí, nói không chừng còn có thể đem công ty mới của ả cùng Giang Văn Thắng đẩy đi lên một phen.

Nghĩ vậy, Lục Lăng Tuyết trong lòng mới xem như ả ả có chút bình phục.

Nhan Hải Nhi vừa tiến đến đã bị Lục Lăng Tuyết chặn tầm mắt, cô nhất thời dâng lên vài phần bất mãn. Hôm nay cô đến nơi đây đến, chính là vì Lạc An tới. Đương nhiên, cô cũng chỉ muốn tìm đến Lạc An.

"Né ra một chút." Nhan Hải Nhi lạnh lùng nói, căn bản sẽ không có đem Lục Lăng Tuyết để vào mắt.

Nhưng Nhan Hải Nhi là cấp dưới của công ty Lục Lăng Tuyết a!

Lục Lăng Tuyết lập tức sắc mặt trở nên phi thường khó coi, nhưng ả vẫn đang giả bộ hào phóng, hỏi tiếp một tiếng: "Hải Nhi, em là đang tìm đạo diễn a?"

Nhan Hải Nhi lười cùng Lục Lăng Tuyết giải thích, cô cười cười, nói: "Lục tổng, tuy rằng cô là lão bản của tôi, nhưng chuyện riêng của tôi, cô hẳn là không cần phải can thiệp đi?"

"Lời tuy như thế, nhưng là..... Tôi cũng chỉ là quan tâm em a." Lục Lăng Tuyết thanh âm dần dần cứng ngắt: "Hơn nữa em cũng biết, tôi chính là muốn em vì công ty có thể làm nhiều điểm công hiến."

Lục Lăng Tuyết nói vừa xong, dần dần cảm giác được không thích hợp.

Không đúng nha!?

Ả cho Nhan Hải Nhi tài nguyên, phải là Nhan Hải Nhi cảm kích ả cảm kích công ty mới đúng, như thế nào ngược lại là cô khẩn cầu Nhan Hải Nhi cho công ty làm công hiến?

Nhan Hải Nhi lại lười cùng Lục Lăng Tuyết cãi cọ tiếp, cô lần này đi ăn máng khác hời hợt khiến ruột đều xanh.

Mà lúc này, cô rốt cục ở đối diện Lục Diệp tìm được rồi Lạc An. Nhan Hải Nhi cái gì cũng không trông nom, lập tức hướng Lạc An phương hướng đi tới.

Lạc An đang ở cùng Lục Diệp nói chuyện, Nhan Hải Nhi đi đến phía trước, còn chen lấn Lục Diệp một chút.

Nhan Hải Nhi va chạm, Lục Diệp nhất thời lao đảo lui về phía sau, thiếu chút nữa liền ngã ngồi trên mặt đất.

Đối với Nhan Hải Nhi hành động, Lạc An dâng lên vài phần bất mãn đến. Nhưng Nhan Hải Nhi giống như nhìn không ra dường như, thấy Lạc An liền cố chấp hỏi: "Lạc An, anh không phải nói cho tôi biết anh cùng với tôi cùng đi Thái Ninh sao? Vì cái gì anh không có đi?"

Nhan Hải Nhi không phải cố ý đi đụng Lục Diệp, cho nên cô cũng không có như thế nào chú ý tới Lục Diệp ở phía sau mình.

Đồng thời, Nhan Hải Nhi cũng không biết quan hệ Lục Diệp cùng Lạc An, ở cô xem đến, hai người này bất quá chính là quan hệ cấp cao cấp thấp bình thường trong công ty.

Ở trước mặt Lục Diệp hỏi vấn đề như vậy, Lạc An sắc mặt càng khó nhìn. Thanh âm của anh trầm thấp, rất có vài phần không hòa hoãn: "Tôi nhận thức cô sao?"

Nhan Hải Nhi khó chịu, chỉ cảm thấy Lạc An nói đã muốn thương tổn đến lòng tự tôn.

"Anh nói như vậy với tôi? Lạc An, anh gạt tôi! Tôi hiện tại đã cùng công ty ký hợp đồng năm năm, sau đó anh thế nhưng còn cùng Thịnh Diệp tiếp tục kí?" Nhan Hải Nhi cực kỳ tức giận: "Anh nếu sớm nói cho tôi biết anh nghĩ muốn ở Thịnh Diệp gia hạn, tôi sẽ không đi rồi!"

Lạc An lạnh lùng nói: "Tôi không nghĩ nhìn đến cô, cô không phải muốn tôi nói thẳng với cô sao?"

Nhan Hải Nhi ngậy ngấn cả người.

Đúng vậy, cô sớm nên đã biết. Lạc An nếu không phải vì cự tuyệt chính mình, vì cái gì làm ra loại chuyện này đến?

Cô giật mình ngốc bức, Lạc An liền lập tức lướt qua cô tới bên người Lục Diệp. Nhất thời, Nhan Hải Nhi nhìn thấy thứ cô chưa bao giờ ở trên mặt Lạc An nhìn được đó là sự tươi cười.

"Chị Diệp Từ, chị không có việc gì đi?" Lạc An rốt cuộc vẫn là càng lo lắng Lục Diệp an toàn.

Lục Diệp lắc đầu: "Chị đúng là không có việc gì, bất quá..... Cô ấy vừa mới nói, em muốn đi....."

"Em gạt cô ta, em mới không đi."

Trước kia ở Thịnh Diệp, Lạc An cũng không nghe theo Giang Văn Thắng cùng Lục Lăng Tuyết yêu cầu. Hơn nữa ở Giang Văn Thắng sự việc đã bại lộ sau, lại luôn tìm đến Lạc An gây phiền toái.

Trước đó tài nguyên, hết thảy đều là Lạc An tự mình nhận. Cậu cũng không phải giúp đỡ Giang Văn Thắng, cậu chính là cảm thấy được chính mình nên thật tốt trông thấy chị Diệp Từ mà thôi.

Lạc An đang muốn đến này, đón đầu đã bị Lục Diệp thương một cái vỗ mạnh.

"Em nghĩ muốn cái gì đâu! Thịnh Diệp thật tốt a, em hẳn là làm cho cô ấy ở lại Thịnh Diệp!"

Không thể không nói, Lục Diệp vẫn là thực thương thức Nhan Hải Nhi giá trị cùng khí chất.

Nhan Hải Nhi tuy rằng không phải cái loại bộ dạng đặc biệt xinh đẹp, nhưng cô ấy lại phi thường có cá tính. Loại này xông ra khí chất là Lục Diệp thực thương thức, nhưng nếu Nhan Hải Nhi thật là cùng Giang Văn Thắng Lục Lăng Tuyết kí kết, về sau có thể gặp mà xoay người.

Lục Diệp so với bất luận kẻ nào đều phải rõ ràng hơn hai người kia.

Giang Văn Thắng tìm nữ minh tinh cơ hồ đều là nóng bỏng gọi cảm, mà Lục Lăng Tuyết lại phi thường chán ghét người khác ở giá trị nhan sắc hoặc là khí chất đè ép chính mình một đầu, cho nên cũng không có thể làm cho công ty mình có nữ minh tinh có chính quy bồi dưỡng.

Lục Diệp nhưng thật ra lo cho sự nghiệp Nhan Hải Nhi bị chậm trễ.

Nhưng Nhan Hải Nhi lại căn bản không đem này đó trở thành một việc quan trọng, cô liền nhìn Lạc An đối Lục Diệp lại tốt lại thân thiết, trong lòng không khỏi cũng có chút khổ sở.

Dù vậy, cô vẫn đang còn muốn ngửa đầu, cao giọng nói: "Ngượng ngừng, quấy rầy." Lập tức xấu hổ tránh ra.

Lục Diệp cũng hiểu được như vậy có chút không tốt lắm.

"Tiểu Lạc, em lần sau đừng nữa như vậy!"

Lạc An gạt đầu, nhu thuận đáp ứng: "Àn, tốt!"

Nhan Hải Nhi mặt trời lại Lục Lăng Tuyết trước mặt, trầm ngâm một lát sau, cô quyết đoán nói: "Bộ kịch này tôi nhận, đạo diễn ở đâu?"

Lục Lăng Tuyết nhìn thái độ Nhan Hải Nhi cảm thấy phi thường khó chịu, nhưng ả không có cách nào, vì thế chỉ có thể mang cô ta đi gặp đạo diễn.

Đạo diễn nhìn đến diện mạo Nhan Hải Nhi, phản ứng đầu tiên kỳ thật là không quá vừa lòng.

"Cô có cái gì mặt khác ưu điểm sao?"

Nhan Hải Nhi hai tay khoanh trước ngực, nói: "Chỉ cần là 'kim loại nặng', tôi tất cả đều biết chơi."

Nhan Hải Nhi trước kia chính là ban nhạc ngầm bị người đào móc ra tới, cô một người có thể thành một ban nhạc.

Năm đó Thịnh Diệp cũng chính là bởi vì cô có tài nghệ như vậy, cho nên mới nhận cô. Nhưng người càng là có tài tựa hồ tính tình càng là cổ quái, cho nên Nhan Hải Nhi cùng người khác luôn ở chung luôn không quá vui vẻ.

"Cô thử xem."

Phim trường thật đúng là đích có một cái trống, Nhan Hải Nhi ngồi ở đằng kia, chỉ chốc lát liền gõ ra một trận tiếng trống có tiết tấu sôi động.

Không từ mà biệt, đã nói à cảm thấy tâm tư cứ bồn chồn lo lắng, đạo diễn liền trực tiếp gõ định rồi.

"Tốt lắm, liền cô!"

"Tốt, kia thật sự là thật cảm ơn ngài đạo diễn!"

Nhan Hải Nhi cũng không dùng nói lời cảm tạ, Lục Lăng Tuyết có thể giúp cô đem cái loại này cúi đầu cúi người chuyện tình đều làm. Nếu Lục Lăng Tuyết cướp thay cô khách khí, cô kia tự nhiên cũng không cần khách khí.

Vì thế, Nhan Hải Nhi hướng về phía đạo diễn gật gật đầu, rồi sau đó liền ly khai phim trường.

Cô tới thời điểm hấp tấp, đi thời điểm lại im lặng vô cùng.

Lục Lăng Tuyết nhìn thấy Nhan Hải Nhi như vậy thuận lợi liền thông qua, nhất thời trong lòng đắc ý cực kỳ.

Quả nhiên Lục Diệp kia một bên đều là dựa vào mặt, phải biết rằng tất cả đều là dựa vào tài hoa đâu!

Nghĩ vậy, Lục Lăng Tuyết nhất thời cả người đều nhẹ nhàng bay bổng. Á đi đến trước mặt Lục Diệp, diều vô dương oai nói: "Diệp Tử, ai nha, Lạc An đã ở đâu. Ánh mắt em là thật tốt đâu, lúc trước như thế nào liền ký được Lạc An một đại soái ca như vậy! Người suất như cậu ta, về sau đi đâu hẳn là đều có thể xài được đi?"

Lục Diệp đương nhiên nghe được ra Lục Lăng Tuyết "nói mát", vì thế cô cũng đem nói mát khác: "Nào có a, so với Nhan Hải Nhi mà nói, tiểu Lạc cá tính thật sự là quá kém. Tiểu Lạc người này đâu chính là điểm ấy tốt, tuy rằng bộ dạng đẹp, nhưng cùng tôi nói chuyện liền đặc biệt đặc biệt nghe lời. Tôi nha, liền vẫn lo lắng tiểu Lạc như vậy sẽ bị người khi dễ đâu."

=====

Đáng lẽ mai không có chương, nhưng nhờ 3 bạn đã bình luận ở chương 96, nên mình vui, mai sẽ tặng các bạn ấy 1 chương nhé. Thân!!!

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vờ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 98: So tú ân ái

Lục Lăng Tuyết luôn ở chỗ Lục Diệp kiểm chuyện, cũng không biết vì cái gì, à ngay cả có việc bận vẫn tìm đến ngược.

Lục Lăng Tuyết sững sờ ở tại chỗ nói không ra lời, mà Lục Diệp lại về mặt bình thản.

Rất nhanh, Quý Á Huyền đi tới. Cô đem con gái mình đưa về nhà sau, lập tức liền chạy lại đây.

Vào lúc ban đêm, Lục Diệp vừa lúc có một tràng đêm diễn phải quay. Quý Á Huyền tới thời điểm ở cửa đựng phải Giang Văn Thắng, tới trước mặt Lục Lăng Tuyết cùng Lục Diệp, cô liền thuận thế nói ra một câu: "Lục tổng, Giang tổng ở bên ngoài chờ ngài đâu."

Vừa nghe nói là Giang Văn Thắng đến đây, Lục Lăng Tuyết nhất thời đắc ý cực kỳ.

"Ai nha, Văn Thắng hẳn đến đây như thế nào cũng không tiến vào đâu?" Lục Lăng Tuyết về mặt tỏ vẻ cực kỳ phiền não: "Nga, có thể là sợ nhìn thấy ai."

Lục Lăng Tuyết bộ dáng nhìn buồn cười muốn chết, như là ở lăm bằm lăm bầu một mình, cũng không biết lời này là nói cho ai nghe.

Dù sao Lục Diệp liền không để ý quay đầu đi.

Thấy nửa ngày không có phản ứng, Lục Lăng Tuyết khuôn mặt có chút buồn lòng: "Lục Diệp?"

Diệp Tử vừa mới quay đầu, mờ mịt hỏi: "Làm sao vậy? Há? Chị đang ở cùng tôi nói chuyện sao?"

Nếu có thể, Lục Diệp cũng là thật sự không muốn đi nghe lời vô nghĩa. Giang Văn Thắng cái loại tra nam này, đưa cho Lục Lăng Tuyết giữ thì tốt rồi, để làm chi đưa đến trước mặt cô đến diều vô dương oai?

Cô lại không hiếm lạ!

"Đúng vậy a, Diệp Tử, em không có nghe được sao? Văn Thắng đến đây đâu, em không biết, tôi thực sợ em nhìn thấy hẳn sẽ xấu hổ. Cho nên em nói xem..... Muốn hay không để hẳn tiến vào a? Em yên tâm, chỉ cần em có một chút điểm xấu hổ, tôi lập tức khiến cho hẳn đừng tiến vào đây!"

Lục Diệp cảm thấy không có gì gạt đầu: "Ừ, chị làm cho hẳn bên ngoài đợi đi. Ấy mà, bất quá chị không cần hiểu lắm nga, tôi thật không phải là xấu hổ. Tôi chính là cảm thấy rằng, tôi phía trước đoạt công ty hẳn, hiện tại nhìn đến hẳn đỉnh ngược ngừng."

Phốc --

Một bên tựa hồ thiếu chút nữa có người cười phun.

Lục Diệp nói vừa nói như thế, Lục Lăng Tuyết tức thiếu chút nữa đều phải khí méo mặt.

À tức giận nửa ngày, không hé răng ra một chữ đến. Công ty bị cướp đi, đích thật là chỗ đau, hơn nữa Lục Diệp ý tứ nói, rõ ràng chính là đang nói sợ Giang Văn Thắng bị dọa, cho nên làm cho hấn chớ vào đến đây.

Như vậy thật sự có thể chứ?

Làm cho Giang Văn Thắng luôn luôn tại bên ngoài đứng?!

Lục Lăng Tuyết sắc mặt chìm xuống, giọng nói cũng không khỏi nói có chút khó nghe.

"Lục Diệp, em sẽ không phải là cuộc sống sau kết hôn không hài lòng, cho nên mới nhắm vào Văn Thắng như vậy đi? Em xem, Chiến Đình Kiều căn bản sẽ không quan tâm em."

Nghe được ba chữ "Chiến Đình Kiều", Quý Á Huyền nhất thời mẫn cảm nổi lên.

Chiến Đình Kiều không thích Lục Diệp? Chắc chỉ là nói giỡn đi?

Quý Á Huyền so với bất luận kẻ nào đều rõ ràng, Lục Diệp ở trước mặt Chiến Đình Kiều có bao nhiêu quan trọng. Nhưng hiện giờ cục diện như vậy, cô tuyệt đối không có khả năng đi giúp Lục Diệp nói chuyện.

Nếu chuyện này chỉ có cô biết, vậy không thể tốt hơn!

"Anh ấy đương nhiên không cần quan tâm tôi, bởi vì chúng ta cho nhau tín nhiệm thôi." Lục Diệp trong mắt hiện lên một tia ưu thương giả tạo: "Hơn nữa tú ân ái sẽ chết sớm, tôi còn không muốn chết đâu."

Lục Lăng Tuyết hừ lạnh một tiếng: "Diệp Tử, em cũng chớ làm bộ, tôi biết nổi khổ khi gả vào hào môn."

Lục Diệp trở mình cái xem thường: "Lời như thế, chờ chị gả nhập hào môn rồi nói sau."

Lục Lăng Tuyết đang muốn mở miệng, Giang Văn Thắng cũng đã vào được. Hấn ở bên ngoài chờ, đơn giản cũng chính là bày bộ dáng mà thôi. Gặp Lục Lăng Tuyết này nửa ngày không có phản ứng, hấn nên muốn vào.

Hấn không nghĩ tới, lúc này đây hấn nhìn thấy Lục Diệp.

Giang Văn Thắng tầm mắt vẫn đều không - ly khai Lục Diệp.

Không thể không nói, từ lần trước tách ra sau, Diệp Tử khí sắc càng tốt hơn. Có thể chính là bởi vì khí sắc trở nên tốt lắm, cho nên hấn thoát nhìn giống như so với trước kia đẹp hơn.

Mà hôm nay ở đoàn phim, cô vừa lúc còn có một hồi đêm diễn phải quay, cho nên hiện giờ của cô cũng hóa trang tốt lắm.

Như vậy ở trong mắt Giang Văn Thắng, Lục Diệp liền nhiều hấp dẫn, hấn chỉ cần nhiều xem liếc mắt một cái đều đã cảm thấy được tâm ngứa.

Nhưng Giang Văn Thắng vẫn giả tạo bộ dáng đối Lục Diệp khinh thường, vì thế hấn chỉ có thể xoay người cùng Lục Lăng Tuyết tú ân ái các loại. Tầm mắt của hấn vừa nhìn Lục Lăng Tuyết, liền cực kỳ ôn nhu sùng nịch cùng triền miên nói: "Lăng Tuyết thực xin lỗi anh đã tới chậm."

Lục Lăng Tuyết trộm liếc Lục Diệp một cái, cảm động nói: "Không! Một chút cũng không trễ. Anh chỉ cần đến đây là tốt rồi..... Văn Thắng, anh bận rộn như vậy còn thăm ban, em thật sự thực cảm động nga."

"Em là nữ nhân của anh, anh khẳng định sẽ không để cho em chịu nhất chút điểm ủy khuất!"

Hai người tại kia tú ân ái, Lục Diệp thật sự là nghe không nổi nữa.

Cô tuyệt đối không phải trong lòng ghen tị, cũng không phải không được tự nhiên, cô chính là cảm thấy được đặc biệt đặc biệt ghê tởm, có loại cảm giác rất muốn phun (ói).

Nghe vậy, Lục Diệp liền đối với Lạc An nói: "Tiểu Lạc, toilet ở đâu em biết không?"

Ở phim trường này, Lục Diệp so với Lạc An càng quen thuộc. Nhưng lúc này cô lại đột nhiên hỏi khỏi Lạc An vị trí toilet --

Lạc An rất nhanh liền hiểu được Lục Diệp ý tứ, khẩn trương hỏi han: "Chị Diệp Tử, chị làm sao vậy?"

"Chị muốn phun..... Ai, không biết làm sao vậy. Nếu không phải mang thai, kia hấn là chính là bị cái gì vậy ghê tởm rồi đi?"

Lục Lăng Tuyết bên này vẫn dứng thẳng cái lỗ tai đang nghe Lục Diệp nói, nghe được cô nói như vậy, Lục Lăng Tuyết trong lòng tức muốn chết.

À rất rõ ràng, Lục Diệp chính là đang nói à cùng Giang Văn Thắng!

Hừ, nói bọn họ ghê tởm, vậy Chiến Đình Kiều người đâu?

Lục Lăng Tuyết mới nghĩ đến một nửa, Chiến Đình Kiều quả nhiên tới rồi.

Hiện tại đã chạng vạng, Chiến Đình Kiều là mang theo "hộp cơm" tới. Đi theo Chiến Đình Kiều cùng đi, còn có Bánh Bao Nhỏ.

Nhìn thấy Bánh Bao Nhỏ, Lục Diệp liền nghênh đón, lúc này đem Bánh bao nhỏ theo trên mặt đất bẻ đứng lên.

"Bánh Bao Nhỏ, sao con lại tới đây?!"

"Thăm ban!" Bánh bao nhỏ miệng mang mùi sữa nói.

Bởi vì Bánh bao nhỏ nói chuyện thật sự rất ít rất ít, bởi vậy giọng của cậu nghe đi lên cực kỳ không lưu loát.

Lục Diệp sờ sờ đầu Bánh bao nhỏ, liền trực tiếp đem hấn ôm vào phim trường. Ân, cô biết Chiến Đình Kiều cũng tới, bắt quả Chiến Đình Kiều, người lớn như vậy, tự mình có thể tự đi?

Lục Diệp ôm Bánh bao nhỏ tới trước mặt Lạc An, Lạc An cũng không khỏi có chút ngơ ngẩn.

"Chị Diệp Từ, bảo bố nhà ai vậy, thật đáng yêu!"

Lục Diệp vụn phần kiều ngao mà nói: "Đương nhiên là của chị!"

Bánh bao nhỏ phía trước cô kêu cô là mẹ.

Lúc ấy nghe được, Lục Diệp trong lòng cũng đã làm tốt quyết định, về sau cô chính là ma ma Bánh bao nhỏ!

Trừ phi mẹ ruột Bánh bao nhỏ đi ra nhận, nếu không cô tuyệt đối sẽ không buông tha cho Bánh bao nhỏ.

Lạc An nghe được Lục Diệp giải thích, nhất thời một trận kinh ngạc, hẳn là..... Không thể nào?

Lạc An đang ở hoài nghi, lại cảm giác được một ánh mắt gắt gao bám lấy mình. Anh ngừng đầu, quả nhiên nhìn thấy đang bị ôm ở Lục Diệp trong lòng. Bánh bao nhỏ đang lườm chính mình.

Cậu cùng Chiến Đình Kiều khí chất có chút tương tự, đều có chút lạnh lùng thần nhiên, hơn nữa có loại sinh ra tư thái chó tiền gần.

Đồng thời, với hết thảy động vật đực tới gần Lục Diệp có cực kỳ khác sâu dịch ý.

Lạc An bị cậu trừng đến xấu hổ, hơn nữa bởi vì Bánh bao nhỏ nhìn chăm chăm, Lạc An thật sự khó có thể tới gần Lục Diệp.

Cũng không lâu lắm, Chiến Đình Kiều cũng tới rồi.

Phía sau anh còn đi theo một cái a di, a di bụng đồ ăn tới.

"Phu nhân." A di hướng về phía Lục Diệp gật đầu, cung kính nói: "Tiên sinh nói, ngài gần nhất có thể ăn không quen bên ngoài gì đó, cho nên cố ý kêu tôi làm, sau đó cùng tiên sinh cùng nhau đưa lại đây."

Lục Diệp nhìn a di đưa tới cà mèn (hộp đựng com), nhất thời có chút cảm động.

"Như vậy phiền toái làm gì? Tôi cũng không phải có cái gì đồ vật này nọ không có thể ăn....."

Chiến Đình Kiều lại ôn nhu nói: "Anh không nghĩ em ở bên ngoài chịu ủy khuất, suất diễn của em quay tới mấy giờ?"

"Chín giờ, làm sao vậy?"

"Anh cùng Hữu Hữu đợi em đến chín giờ, sau đó chúng ta cùng nhau về nhà."

Vừa mới cô còn tại bị người khác "tú ân ái" ghé thăm đâu, hiện tại..... Như thế nào sẽ tự mình tú ân ái?

Chiến Đình Kiều "đưa com" tới thật sự là vừa mới tốt đâu.

Lục Lăng Tuyết ở một bên nhìn xem cơ hồ ánh mắt đều thẳng, mà Giang Văn Thăng lại nhìn xem về mặt tự ti.

Lục Diệp trong lòng vui sướng, lại căn bản sẽ không có chú ý tới, ở góc tối Quý Á Huyền luôn luôn tại bên cạnh chú ý hết thảy.

Mãi cho đến Chiến Đình Kiều sau khi xuất hiện, ánh mắt của cô dần dần trở nên âm u.

Chương tiếp theo vẫn ngọt ngào, cầu lương nhé, mai mới có haha ^^.

Đạo này nhiều bạn bình luận, thích lắm nha =>))

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 99: Không có em làm ấm giường

Ở Quý Á Huyền xem ra, Lục Diệp và Chiến Đình Kiều còn có Bánh Bao nhỏ, bọn họ giống như là một nhà ba người hạnh phúc. Mà loại quan hệ vui vẻ, cũng là thứ mà Quý Á Huyền cho tới nay khát khao.

Cô cơ hồ đem chính mình thanh xuân toàn bộ phóng ở tại trên người Dao Dao, chính là Dao Dao cũng đã tám tuổi, trong tám năm nay trừ bỏ Chiến Đình Kiều ở ngoài, con bé căn bản là không có khác cơ hội có thể cảm nhận được ấm áp từ gia đình. Mặc dù Quý Á Huyền đối con bé chăm sóc, cô cũng biết, Dao Dao cần một cái ba ba.

Hiện tại mình nằm mộng đều cơ hồ có thể mơ thấy cảnh tượng hiện ra trước mặt của mình, Quý Á Huyền tự nhiên nhìn xem đồ mắt. Tám năm trước, cô bởi vì mang thai Dao Dao mà bị đá đi ra. Năm đó Quý Á Huyền chỉ có mười sáu tuổi! Nhưng là vì Dao Dao, cô vẫn là không chùn bước mà buông tha cho hết thảy đem đứa nhỏ sinh xuống dưới. Mà hiện giờ, cô liền hi vọng Dao Dao có thể có cái ba ba.....

Chiến Đình Túc loại nam nhân không chịu trách nhiệm này căn bản là không xứng làm ba ba Dao Dao, chỉ có Chiến Đình Kiều mới được! Hơn nữa nhìn đến Chiến Đình Kiều như vậy đối đãi Lục Diệp, Quý Á Huyền lại kiên định ý nghĩ của chính mình.

(GL: Hết thuốc chữa ời -.-)

Cũng không lâu lắm, Lục Diệp liền vào phim trường. Ở trong khoảng thời gian này Lục Diệp quay diễn, Chiến Đình Kiều vẫn canh giữ ở bên ngoài nhìn.

Quý Á Huyền vài lần nghĩ muốn đi lên cùng Chiến Đình Kiều nói chuyện, nhưng đều bị Lạc An ngăn trở.

Lạc An đã sớm nhìn ra Quý Á Huyền trong lòng tồn về điểm tâm tư này, bởi vậy cô chỉ cần hơi chút giật giật, Lạc An sẽ hai tay khoanh trước ngực, lạnh lùng hỏi han: "Người đại diện của tôi, cô muốn đi đâu?"

Quý Á Huyền ở trước mặt Lạc An tựa như bị giám thị.

Tuy rằng Lạc An tuổi nhỏ hơn cô nhiều lắm, gương mặt thoạt nhìn lại là sạch sẽ vô hại, nhưng Quý Á Huyền lại có thể nhìn ở trong mắt của cậu một chút âm u. Cô biết, Lạc An người này ngoan cố vô cùng.

"Tôi chính là đi cái toilet, như thế nào, anh cũng muốn cùng nhau?"

"Tốt." Lạc An đứng dậy, thế nhưng thật sự đi theo cô cùng nhau tới toilet. Quý Á Huyền vào WC nữ, mà Lạc An còn lại là ở bên ngoài chờ.

Kể từ đó, Quý Á Huyền thật là chuyện gì cũng làm không được.

(GL: Quá giỏi!!!)

Lục Diệp diễn vẫn quay đến đêm khuya, Chiến Đình Kiều cũng đợi cho đêm khuya. Chờ cô chấm dứt, Bánh bao nhỏ đã muốn ở Chiến Đình Kiều trong lòng ngực đang ngủ.

Nghĩ đến Chiến Đình Kiều "thăm ban", Lục Diệp trong lòng không khỏi ngượng ngùng. Cô đối Chiến Đình Kiều nói: "Anh lần sau vẫn là đừng chờ tôi đi? Tôi phải diễn phiên toái, có thể thường xuyên phải thức đêm....."

Chiến Đình Kiều lại tới gần Lục Diệp, lấy một loại giọng nói trầm thấp khiêu khích nói: "Không có em làm ấm giường, tôi cũng ngủ không được."

Dựa vào!

Lục Diệp vừa nghe đến những lời này, thiếu chút nữa sẽ văng lên máu mũi.

Cô lập tức theo Chiến Đình Kiều bả vai bên trong chui đi ra ngoài, rồi sau đó tới bên ngoài phim trường.

Một bên Lục Lăng Tuyết cùng Giang Văn Thắng vẫn nhìn không được, tầm mắt thủy chung đều ở Lục Diệp cùng Chiến Đình Kiều bên này. Nhìn đến hai người trong lúc đó lơ đãng lại phần hồng trần đầy ngọt ngào, Lục Lăng Tuyết lại xem sắp tức chết rồi.

À cũng là có một chút ghét bỏ Giang Văn Thắng, dù sao so với diện mạo, Giang Văn Thắng nhất định là xong đời. Luận so với thân phận, Giang Văn Thắng cùng Chiến Đình Kiều căn bản là không ở một cấp bậc. Lại so với ai khác cũng có thân sĩ phong độ..... Lục Lăng Tuyết là thật không có biện pháp so không bằng, à khác sâu cảm nhận được cái gì gọi là "người so với người tức chết người".

Nhưng này dựa vào cái gì đâu? À dựa vào cái gì cái gì đều so với Lục Diệp phải thấp một đầu?

Lục Lăng Tuyết có chút bị tức giận ngẩng đầu, lại vừa mới nhìn thấy Giang Văn Thắng đôi mắt thẳng ngoác ngoác nhìn Lục Diệp.

Lần này, Lục Lăng Tuyết lại tức giận.

"Văn Thắng, anh đang nhìn cái gì sao a?"

"Không có a, anh chính là tùy tiện nhìn xem. Em xem Diệp Từ cùng Chiến Đình Kiều, nhìn nhiều chán ghét a." Giang Văn Thắng cảm giận nói.

Đúng vậy a, hắn là thật sự xem Chiến Đình Kiều đặc biệt không vừa mắt! Nhưng là vừa nhìn thấy Diệp Từ, hắn liền như thế nào cũng chán ghét không đứng dậy.

Cứ việc Diệp Từ thương tổn hắn, nhưng lại một cước đem hắn đạp, lại đầu nhập Chiến Đình Kiều ôm ấp.

Nhưng Giang Văn Thắng vẫn là rất muốn cùng Diệp Từ cùng một chỗ, không vì khác, liền vì gương mặt cô nhìn mãi cũng không chán.

"Anh không thấy sao?" Lục Lăng Tuyết hừ nhẹ, chậm rãi nói: "Tôi xem đôi mắt anh hận không thể dán ở trên người Lục Diệp!"

"Không có không có, bọn họ chán ghét như vậy, anh như thế nào nhìn bọn họ chăm chăm xem đâu?"

"Tốt nhất là không có." Lục Lăng Tuyết vẫn là đặc biệt không cam lòng: "Văn Thắng, em nhìn bọn họ thật sự tức giận nga!"

"Đừng tức giận, sớm muộn gì có một ngày, chúng ta có thể đem bọn họ lôi xuống ngựa."

.....

Hôm sau, Lục Diệp rốt cục thành công thuyết phục Chiến Đình Kiều không cùng đi thăm ban. Cô hai tay chống nạnh cùng Chiến Đình Kiều khai thông đạo lý, rốt cục thì thật vất vả mới thuyết phục được.

Cô không phải không muốn cho Chiến Đình Kiều cùng, thật sự là..... Cô không nghĩ quá nhanh tức chết Lục Lăng Tuyết. Ừ, chính là như vậy!

Ngay từ đầu Chiến Đình Kiều cũng là không muốn, nói đến dễ, anh vẫn có chút không quá yên tâm. Hơn nữa anh cùng Bánh bao nhỏ giống nhau, chỉ cần một hồi nhìn không tới Diệp Từ, trong lòng liền vắng vẻ. Cho nên trải qua Lục Diệp một loạt "giảng đạo lý" sau, Chiến Đình Kiều vẫn là quyết định bằng mặt không bằng lòng.

Thăm ban anh có thể không đi, nhưng buổi tối anh nhất định sẽ đem Diệp Từ đón trở về!

Lục Diệp rất sớm đã bị Chiến Đình Kiều đưa đi phim trường, Chiến Đình Kiều dựa theo Lục Diệp "phân phó", ở cửa liền cùng cô tách ra.

Bởi vì Lục Diệp đến rất sớm, bởi vậy Lạc An còn chưa tới. Lục Diệp thật không ngờ chính là, Quý Á Huyền tới so với cô còn muốn sớm.

Toàn bộ phim trường hiện tại cũng chưa vài người, liền một ít nhân viên công tác cực kỳ bình thường mà thôi. Lục Diệp hướng tới Quý Á Huyền đến gần, không tự giác hỏi: "Cô không cùng tiểu Lạc cùng đi sao?"

Vừa nghe đến Lục Diệp thanh âm, Quý Á Huyền lập tức đứng lên.

"Lục tổng, sớm!" Quý Á Huyền giọng trong trẻo có loại nịnh nọt: "Lạc An a..... Tôi đã sớm thông tri anh ta, nhưng anh ta có thể còn muốn ngủ một chút mới tới."

"Tốt."

Lục Diệp từ trước đến nay đối cấp dưới khoan dung, tự nhiên cũng không có nói thêm nữa cái gì. Có một đoạn quan hệ Quý Á Huyền cùng Chiến Đình Túc Lục Diệp cũng không phải loại người nhiều chuyện hay tò mò. Cô thuận miệng hỏi vài câu, phải đi phòng hóa trang.

Cũng không lâu lắm, Tiểu Bạch "thăm hỏi" gọi điện tới rồi.

"Khởi động máy hai ngày, cảm giác như thế nào?"

Lục Diệp nhíu mày, nói: "Còn đi. Anh căn bản là không biết, ở phim trường nơi này tất cả đều là diễn."

Đương nhiên, nhất phần khích diễn vẫn là Lục Lăng Tuyết xuất sắc. Lục Diệp cảm thấy được, về sau chỉ cần ở phim trường nhìn đến Lục Lăng Tuyết khuôn mặt kia, cô đều có thể cam đoan công tác "thủ vị".

Bạch Dã Đồng cực kỳ hiểu biết Lục Diệp, nghe cô vừa nói như thế, lập tức liền hiểu được cô theo như lời diễn phải là chỉ "ngược tra diễn".

(*tra: cặn bã)

"Đó là đương nhiên, em là diễn viên thôi! Thế nào, ngược tra diễn cảm giác như thế nào?"

"Cũng không tệ lắm." Lục Diệp đắc ý nhướn nhướn mày.

Bạch Dã Đồng cũng đi theo tâm tình tốt lắm không ít, đối với cô mà nói, chỉ cần Diệp Từ vui vẻ, vậy anh cũng liền vui vẻ.

"Tôi hôm nay sẽ đến thăm ban, Diệp Từ, em phải cố lên nga!"

"Hảo."

Lục Diệp Cuong mới vừa cúp điện thoại, Quý Á Huyền cũng đã đi tới trước mặt cô.

Cô ta thân thiết hỏi Lục Diệp: "Lục tổng, ngài muốn uống cà phê sao? Tôi giúp ngài đi lấy một ly."

Lục Diệp ngẩng đầu, trong lòng thậm chí có điểm cảm giác là lạ.

Cô từ trước đến nay đối thuộc hạ khoan dung, nhưng là..... Quý Á Huyền như thế nào? Ách..... Có phải hay không bởi vì quan hệ cô cùng Chiến Đình Kiều, bọn họ về sau có thể là người một nhà?

Không đúng nha!

Cô tuy rằng cùng Chiến Đình Kiều kết hôn, nhưng là còn chưa tới tình trạng có thể cùng Chiến Đình Kiều "cùng chung người nhà" đi?

Không đúng không đúng, cô cùng Quý Á Huyền vẫn là quan hệ cấp cao cấp thấp!

Lục Diệp khách khách khí khí cười nói: "Cái kia..... Cô không cần phiền toái như vậy. Người đại diện cũng không phải trợ lý, việc này hẳn là không cần cô tới đi?"

Hơn nữa Lục Diệp cũng chưa bao giờ chọn trợ lý, cô vẫn tương đối thích chuyện gì tất cả đều chính mình tự thân tự lực.

Cứ như vậy, Quý Á Huyền liền có vẻ làm việc dư thừa.

"Không có việc gì, bản thân làm như vậy cũng là thuận tiện." Quý Á Huyền khách khách khí khí cười, rồi sau đó "cuớp" qua cái ly trong Lục Diệp. Cô bụng cái ly đang muốn xoay người, lại vừa lúc nghênh diện đánh lên Lục Lăng Tuyết vừa mới đã đến.

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 100: Đạt thành chung nhận thức

Lục Lăng Tuyết hét lên một tiếng, lớn tiếng trách cứ nói: "Sao lại thế này a? Đi đường không có mắt nhìn à?"

Cô trừng mắt Quý Á Huyền, về mặt nhìn không quen.

Đúng vậy, Lục Lăng Tuyết chính là cố ý dụng trướng. Nhưng ả làm sao nghĩ đến, Quý Á Huyền trong tay cái ly còn có nước, hơn nữa đựng vẫn là nước sôi.

Hơi chút đỏ ra một chút, Lục Lăng Tuyết mu bàn tay nhất thời liền đỏ.

Hơn nữa Quý Á Huyền đối Lục Diệp ân cần như vậy, Lục Lăng Tuyết nhìn sẽ không thuận mắt.

Công ty mới của cô như thế nào sẽ không có người đối với mình ân cần như vậy?

Quý Á Huyền cúi đầu vội vàng nói: “Thực xin lỗi thực xin lỗi.....”

"Hừ, thật đúng là trời sinh người hạ đẳng. Chỉ biết vuốt mông ngựa, làm tiểu muội cho người ta." Lục Lăng Tuyết đối Quý Á Huyền lại cười nhạt.

Lục Lăng Tuyết như vậy khi dễ Quý Á Huyền, Lục Diệp liền nhìn không được. Có lúc này đứng dậy, đem Quý Á Huyền hộ ở sau người, rồi sau đó đối với Lục Lăng Tuyết trầm giọng cảnh cáo: "Lục Lăng Tuyết, người của công ty tôi, cô không có tư cách giáo huấn!"

Lục Lăng Tuyết cười mỉa: “Nga, xem tôi đây trí nhớ, tôi đều đã quên ai..... Không có biện pháp, ai làm cho nguyên lai tôi ở công ty luôn khi dễ người của em đâu, hiện tại đi ra cũng liền đường thành thói quen.”

"Cô nếu biết mình không giáo đường, kia còn không đi xa một chút?"

Lục Lăng Tuyết dĩ nhiên ý thức được chính mình đến Lục Diệp trước mặt tìm việc, ả nói những lời này căn bản là tự mình chuốc lấy cực khổ, vì thế ả cũng không có tranh luận đi xuống, phần nộ đi rồi.

Một hồi Nhan Hải Nhi có thể còn muốn đến, ả còn có chuyện của công ty chuyện phải xử lý.

Lục Diệp thay Quý Á Huyền giải vây, Quý Á Huyền đương nhiên nên nói một tiếng cảm ơn.

"Lục tổng, cảm ơn!"

Lục Diệp đẩy Quý Á Huyền bả vai, nói: "Không có việc gì, cô nếu như có chuyện đi trước tốt lắm. Rót nước pha cà phê vân vân..... Tôi thật sự không quá cần.”

Quý Á Huyền đang muốn mở miệng, Lạc An lại tới rồi.

Cô xem đến Lạc An vẫn là có chút chột dạ, bởi vậy Quý Á Huyền cũng không dám nói thêm cái gì, chính là gật gật đầu lập tức liền ly khai.

Lạc An vừa lúc nhìn đến Lục Diệp cùng Quý Á Huyền cùng một chỗ.

Anh đi đến Lục Diệp trước mặt, nhất thời liền khẩn cấp hỏi lên: "Chị Diệp Tử, vừa mới Quý Á Huyền cùng chị nói cái gì?"

Lục Diệp không hiểu: "Không nói gì a.”

"Àn, dù sao Diệp Tử tả, người phải cẩn thận một chút cô ta.”

Lục Diệp trực giác là tin tưởng Lạc An, chính là cô không - cảm giác địch ý Quý Á Huyền.

"Được rồi, em đã như vậy nói, chị khẳng định vẫn là sẽ lưu cái tâm nhãn, yên tâm đi.”

Lạc An dùng sức gật gật đầu.

Mà lúc này, Quý Á Huyền chạy tới hậu trường. Tuy rằng Lạc An đến đây, nhưng là cô vẫn là có thể ở trong phim trường làm chút tay chân đến làm cho Lục Diệp chịu thiệt.

Cho dù Quý Á Huyền trong lòng rất rõ ràng, việc của cô làm gây nên đối với Lục Diệp mà nói căn bản là không có gì ảnh hưởng, nhưng cô vẫn là nhịn không được muốn làm như vậy.

Có lẽ chỉ là muốn phải phát tiết một chút?

(GL: Điền hết thuốc chữa!!!)

Quý Á Huyền thật cẩn thận đi đến chỗ tối của phim trường -- một hồi Lục Diệp sẽ ở bên trong dựng tốt địa phương quay chụp. Nơi này cơ hồ tất cả đều là màn sân khấu, hậu kỳ làm đặc hiệu dùng.

Làm người đại diện, Quý Á Huyền rất sớm biết nơi này dựng tốt nơi sân. Đồng thời rất rõ ràng, Lục Diệp đến lúc đó sẽ lấy cái dạng phương thức gì để quay chụp.

Quý Á Huyền thực dễ dàng ngay tại đây đó màn sân khấu động tay chân, hơn nữa đợi cho Lục Diệp quay chụp thời điểm, nhất định sẽ bởi vậy mà bị thương.

(GL: Đúng là cứu người, người báo oán mà)

Trong tay của cô xuất hiện một cây dao trang trí, đang muốn hướng màn sân khấu chém thời điểm, phía sau đột nhiên truyền đến một trận cười nhạo.

Lục Lăng Tuyết không biết khi nào thì đứng ở Quý Á Huyền phía sau, hơn nữa đem hết thấy hành động cô, tất cả xem ở tại trong mắt.

Lục Lăng Tuyết rất rõ ràng, này cảnh tượng dựng là cho ai dùng.

"Chắc chắn chắc, thật là nhìn không ra đến a, Quý người đại diện, cô cư nhiên là người như thế?" Lục Lăng Tuyết nhất thời cảm thấy được Quý Á Huyền hai mặt, nhưng là ả cũng rất thích hai mặt này của Quý Á Huyền.

Vô luận như thế nào nói, ả cùng mình có chung địch nhân.

Như vậy cũng rất tốt, không phải sao?

Quý Á Huyền đã sớm biết Lục Lăng Tuyết cùng Lục Diệp trong lúc đó xích mích, bởi vậy cũng không có quá mức bài xích Lục Lăng Tuyết.

Chính là có người bên ngoài ở, cô quả thật còn có điểm không hạ thủ được.

Cô đưa tay đem dao trang trí thu hồi, nói: "Tôi là hạng người gì, cùng cô không có vấn đề gì đi?"

"Tại sao không có quan hệ a? Tôi cùng cô nói, tôi chính là đặc biệt đặc biệt thương thức cô người như vậy!" Lục Lăng Tuyết cười phụ họa nói: "Cô xem, nếu chúng ta quan hệ một chút, nhất định có thể trở thành bằng hữu.”

"Bằng hữu?"

"Đúng vậy a, tôi cũng coi như đã nhìn ra, nơi này là Lục Diệp chuyên dụng địa phương, cô phải tại đây làm mấy chuyện xấu, không phải là muốn đổi Lục Diệp gây hại sao?"

"Tôi không có." Quý Á Huyền tuy rằng phủ quyết, nhưng hành động của cô nhưng không có một chút điểm ý tứ phủ quyết.

"Hào hào hảo, cô không có. Nhưng là tôi còn nghĩ muốn nói cho cô biết, cô làm loại sự tình này một chút tác dụng đều không có. Lục Diệp ở 5 năm trước tại loại sự tình đã gặp phải, cô phải làm này đó động tác nhỏ, trước khi cô ta diễn sẽ có người cho cô ta chuyên môn kiểm tra. Cô hoặc là mua được cái người trợ lý thay cô ta kiểm tra kia, nói cách khác cô ta không chịu thương tích gì, mà cô còn có thể sẽ bị bắt được đến."

Quý Á Huyền không nói gì.

Lục Lăng Tuyết liền tiếp lời: "Như vậy đi, tôi thay cô suy nghĩ tốt chủ ý. Chỗ này của tôi có chút thuốc, cô đặt ở trong nước Lục Diệp muốn uống. Chuyện sau đó chuyện tôi sẽ an bài tốt cho cô, cô cảm thấy được thế nào?"

Lục Lăng Tuyết đưa ra một cái gói nhỏ trong suốt, bên trong một viên thuốc rất nhỏ.

Quý Á Huyền theo bản năng thốt ra: "Thuốc này, ăn sẽ không xảy ra chuyện gì đi?"

"Đương nhiên sẽ không." Lục Lăng Tuyết quyết đoán nói: "Có thể ăn người chết gì đó tôi như thế nào sẽ giao cho cô?"

"Kia..... Được rồi."

Quý Á Huyền tiếp nhận cái viên thuốc kia.

Lục Lăng Tuyết nhất thời lộ ra nụ cười cực kỳ thỏa mãn -- à quả nhiên đoán không lầm, Quý Á Huyền quả nhiên cũng cùng à giống nhau chán ghét Lục Diệp!

À đối Quý Á Huyền không có nhiều lắm hoài nghi, dù sao Lục Lăng Tuyết trong lòng vẫn cảm thấy, trên thế giới mọi người chán ghét Lục Diệp đều là việc đương nhiên. Đồng dạng, bởi vì chán ghét mà đi hại cô ấy cũng là đúng.

Nghĩ vậy, Lục Lăng Tuyết càng thêm đắc ý lên.

Bất quá vì đề phòng ngừa vạn nhất, à vẫn là thông tri Giang Văn Thắng đi thăm dò một chút Quý Á Huyền cùng Lục Diệp mấu chốt gây xích mích.

Tầm mười phút sau, Quý Á Huyền bưng một ly nước đứng ở trước mặt Lục Diệp.

Cô đưa qua đi, thật cẩn thận nói: "Lục tổng, uống nước đi."

Lục Diệp đang muốn tiếp nhận, lại bị Lạc An đoạt qua. Lạc An vẫn là đối Quý Á Huyền đề phòng, nhưng lo lắng đến sợ Lục Diệp nghĩ nhiều, vì thế anh cũng không có nói rõ ra.

Lạc An trong tay bưng ly nước, nói: "Chị Diệp Từ, cái người đại diện của em làm việc từ trước đến nay đều không cẩn thận, trước đó cô ta giúp ta rót nước thời điểm, hoặc là rất nóng, hoặc là rất lạnh. Em cảm thấy được, chị vẫn là đừng uống nó."

Lục Diệp nhìn thoáng qua Quý Á Huyền, rồi sau đó gật gật đầu.

"Tốt, vừa lúc chị hiện tại cũng không phải thực khát."

Quý Á Huyền cúi cúi mặt, cũng chỉ có thể đi đến một bên. Cô đến góc sáng sủa, cầm trong tay gói thuốc mà Lục Lăng Tuyết cho mình.

Trong gói đó, thuốc vẫn còn nguyên.

Cô đoán không lầm, chỉ cần có Lạc An, cô liền tuyệt đối không có khả năng tiếp cận Lục Diệp cho cô ấy uống thuốc.

Cho nên..... Cô phải nghĩ biện pháp khác mới được.

Quý Á Huyền nhàu nhủ mày, vừa đi vừa suy nghĩ, mãi cho tới trước mặt Lục Lăng Tuyết.

Lục Lăng Tuyết nhìn đến Quý Á Huyền nhanh như vậy trở về, có chút không thể tin: "Tôi cho chuyện cô làm, cô nhanh như vậy đã làm tốt lắm?"

Quý Á Huyền lắc đầu: "Không có, Lạc An canh thật chặt, tôi không có cách nào xuống tay."

Tại đây sự kiện này, Lục Lăng Tuyết vẫn là nguyên ý đi lấy lòng Quý Á Huyền.

"Phải không? Tôi đây giúp cô nghĩ biện pháp đem Lạc An dẫn dắt rời đi."

Lục Lăng Tuyết đáp ứng sáng khoái, Quý Á Huyền tự nhiên mà vậy gật đầu.

Lục Lăng Tuyết tự nhiên là không có bán lãnh kêu được Lạc An, nhưng trong tay à còn có Nhan Hải Nhi a!

Trong lòng à rất rõ ràng, Nhan Hải Nhi thực thích Lạc An. Vì thế Lục Lăng Tuyết hạ quyết tâm, một hồi chỉ cần Nhan Hải Nhi mà tới, à nhất định phải nghĩ biện pháp khiến Nhan Hải Nhi đem Lạc An kêu đi.

Không đợi được 2k phiếu.

Dạo này mình bận quá, xin lỗi nhé

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 101: Tính toán kỹ lưỡng

*Tên gốc: Đánh bàn tính phải tính thông.

Bởi vì hôm nay đích xác có Nhan Hải Nhi một phần đích diễn, cho nên Nhan Hải Nhi không có khả năng không đến.

Hơn nữa Lạc An đã ở, cô nàng tự nhiên sẽ thường xuyên đi đến nơi này.

Nhan Hải Nhi người vừa mới đến, Lục Lăng Tuyết liền đem cô kéo đến góc sáng sủa nói chuyện đi.

"Hải Nhi, cái kia..... Tôi có việc muốn tìm em hỗ trợ." Lục Lăng Tuyết tuy rằng không đến mức ăn nói khép nép, nhưng khẩu khí tương đối mà nói coi như là có điều khẩn thiết.

Nhan Hải Nhi hai tay khoanh trước ngực, thanh âm không tình cảm "Chuyện gì?"

"Cái kia, em cũng biết tôi trước kia cùng Lạc An có xích mích..... Nhưng tôi hiện tại trong tay có cái đạo diễn thực thích Lạc An, ta xem em giống cùng Lạc An thân thuộc, nếu không em giúp tôi hỏi một chút hân?"

Nhan Hải Nhi trầm ngâm một lát, gật đầu đáp ứng: "Được."

Lục Lăng Tuyết rất nhanh sẽ đem một đồng tư liệu đưa Nhan Hải Nhi, Nhan Hải Nhi mang theo những tư liệu kia đi tìm Lạc An.

Khi ở phim trường, Lạc An đại đa số thời gian đều là kề cận Lục Diệp. Nhưng mà lúc này Nhan Hải Nhi đến đây, Lục Diệp lại đứng dậy nói: "Các em có việc..... Tôi đây trước hết lảng tránh nga."

Lục Diệp nhìn ra được, Nhan Hải Nhi đối Lạc An nhất định là có ý tứ, cho nên cô mới tự động tránh ra.

Ai, hiện tại người trẻ tuổi quả nhiên không giống với a.

Lục Diệp nhìn đến Lạc An cùng Nhan Hải Nhi so sánh, cũng thật sự nhận không được cảm thán chính mình "già".....

Àn, cô đúng là không bằng trước kia cái loại tiểu phần hồng.

Lục Diệp mới vừa đi khỏi một chút, Quý Á Huyền đã tới rồi. Cô bụng hai ly cà phê, thật cẩn thận đứng ở trước mặt Lục Diệp.

"Lục..... Lục tổng, đây là cà phê cho ngài."

Lục Diệp thật sự nghi hoặc, này Quý Á Huyền tại sao lại chạy việc vặt nữa?

"Cảm ơn." Lục Diệp tiếp nhận, nhưng là không có ý tứ muốn uống.

Quý Á Huyền thấy cô chậm chạp bất động, liền mở miệng nói: "Lục tổng, cà phê này..... Ngài yên tâm, tuyệt đối tuyệt đối sẽ không mua sai. Ngài vẫn là không cần lãng phí, uống một ngụm đi?"

(GL: Sao mi không uống đi mà kêu người ta uống?)

Nếu Lạc An sẽ nói như vậy, Quý Á Huyền tự nhiên cũng liền theo Lạc An "bịa lờ" mà nói.

Lục Diệp nhú nhú mày.

Chính là cô xem đến Quý Á Huyền gương mặt ủy khuất lại lo lắng, vẫn là không tự chủ được tâm mềm nhũn.

(GL: Nhân từ với địch là tàn nhẫn với bản thân)

"Được rồi."

Kỳ thật Lục Diệp vẫn là rất bội phục Quý Á Huyền.

Diệp Tử cũng từng mang đứa nhỏ, cô biết đứa nhỏ đối một nữ nhân mà nói có ảnh hưởng như thế nào. Mà Quý Á Huyền lúc trước thật là vì đứa nhỏ rời khỏi giới giải trí, đồng thời cũng là độc thân chiếu cô đứa nhỏ nhiều năm như vậy.

Cho nên Lục Diệp cảm thấy được, giống Quý Á Huyền người như vậy, làm cho cô "ăn nói khép nép" có thể thật sự không tốt lắm.

Cô ngửa đầu uống một ngụm cà phê, tự nhiên mà vậy liền xem nhẹ Quý Á Huyền ánh sáng lóe lên trong đáy mắt.

Lục Diệp bụng cà phê, sau đó liền lại đi diễn mấy cảnh.

Mặt khác một bên.

Nhan Hải Nhi nhìn Lạc An, không khỏi ủy khuất vô cùng. Cô có thể cảm giác được Lạc An không kiên nhẫn, giống như cảm giác cùng mình nhiều lời một câu đều là lãng phí thời gian.

Mặc dù ủy khuất, Nhan Hải Nhi cũng là để ở trong lòng.

"Lạc An, là Lục tổng..... Cô ta nói nhận thức một cái đạo diễn, rất muốn cùng anh bàn bạc một chút." Nhan Hải Nhi đem tư liệu đạo diễn đẩy tới.

Lạc An thủy chung khoanh hai tay trước ngực, trên mặt lộ vẻ "chớ tiến tới" lãnh mạc cùng xa cách: "Không cần."

Chị Diệp Tử sẽ cho cậu tranh thủ đến tài nguyên tốt, cậu dựa vào cái gì nghe Lục Lăng Tuyết nói?

"Lạc An, cậu đừng không biết tốt xấu!"

Lời này là Lạc Lăng Tuyết nói, lúc này, Lạc Lăng Tuyết vừa mới trải qua. Cô nghe được Lạc An nghĩ như vậy cũng không muốn cự tuyệt, nhất thời sẽ không có việc gì tìm việc.

Lạc An cười lạnh, một chút cùng Lạc Lăng Tuyết cãi cọ, một chút ý tứ cũng không có.

"Cậu thích Lạc Diệp đúng không? Cậu nếu không thích cô ta, tại sao bài xích tôi như vậy?"

"Cùng cô có quan hệ?" Lạc An không kiên nhẫn địa hỏi lại.

Vừa mới cũng bởi vì Nhan Hải Nhi đến đây, Diệp Từ tà liền cùng hắn ngăn ngừa ra đi một hồi. Hiện tại Lạc Lăng Tuyết lại đây tìm phiền toái, là muốn làm cái gì?

"Đương nhiên là có quan hệ, Lạc An, tốt xấu chúng ta trước kia cũng là người một nhà công ty. Cậu không để cho mặt mũi như vậy thật sự được chứ?" Lạc Lăng Tuyết khẩu khí nổi lên trường bối, nghiêm nhiên một bộ dáng đối với cậu thuyết giáo: "Cậu không phải là muốn Lạc Diệp vui vẻ sao? Nếu không thích cô ta, cậu có thể như vậy nhắm vào tôi và Văn Thắng sao? Bất quá buồn cười muốn chết, Lạc Diệp chính là đem người làm em trai, cô ta đời này cũng không thể thích cậu!"

Lạc Lăng Tuyết tiếng nói vừa dứt, Lạc An trên mặt đã muốn bịt kín một tầng tức giận.

Cậu đương nhiên biết Lạc Diệp sẽ không thích mình, nhưng chuyện này lại không chấp nhận được người khác tới kích thích!

Dựa vào cái gì?

Này rõ ràng không phải là việc chung của ai? Cùng người khác có cái gì quan hệ?

"Cô nói cái gì?!" Lạc An lập tức tiến lên, niết chặt áo của Lạc Lăng Tuyết.

Lạc Lăng Tuyết nhìn đến Lạc An một bộ tư thế muốn đánh nhau, không khỏi cũng có chút luống cuống: "Tôi cho cậu biết, nơi này..... Nơi này là phim trường, cậu không thể xằng bậy nga....."

"Cô thử xem tôi có dám hay không xằng bậy!"

Lạc An tự nhiên cái gì cũng dám làm, nhưng là Nhan Hải Nhi cũng không nguyện ý nhìn đến Lạc An như vậy.

Bọn họ đều là nhân vật công chúng, nhiều người ở đây mắt tạp, vạn nhất có người nhìn đến..... Đây đối với thanh danh Lạc An cũng ảnh hưởng thật sự không tốt lắm.

Nhan Hải Nhi nhất thời tiến lên, ngăn chặn cánh tay Lạc An: "Lạc An, không thể....."

Lạc An nhìn lướt qua Nhan Hải Nhi.

Ở trong mắt của cậu, Nhan Hải Nhi liền cùng Lạc Lăng Tuyết là người một đường.

Cho nên Nhan Hải Nhi như vậy giúp đỡ Lạc Lăng Tuyết, căn bản là cá mè một lứa.

"Tôi cảnh cáo các người, về sau ít để ý tới chuyện của tôi." Lạc An lạnh lùng nói xong, lập tức nhanh chóng rời đi.

Lạc Lăng Tuyết thờ dài nhẹ nhõm một hơi, nói thật, à vừa rồi bị Lạc An dọa sợ.

À sao có thể nghĩ đến, Lạc An loại này thoát nhìn như thiếu niên thanh tú yếu ớt, là cái loại thần tượng tiểu thịt tươi, đã có khí lực lớn như vậy?

Nhưng mà việc này vẫn chưa xong đâu.

Lạc An mới đi, Nhan Hải Nhi liền trừng mắt Lạc Lăng Tuyết, khẩu khí lý thậm chí có chút chất vấn: "Cô tại sao phải nói anh ấy như vậy?"

Nhan Hải Nhi thật sự khó hiểu, Lạc Lăng Tuyết không phải muốn tìm Lạc An hỗ trợ sao?

Cũng bởi vì Lạc An không giúp, cho nên thẹn quá thành giận?

Lạc Lăng Tuyết hừ lạnh một tiếng, chỉ ngược cao đầu nói: "Hừ, tôi nói toàn bộ đều là sự thật được chứ?"

"Cô nói bậy!"

"Em đừng không tin, chính em hãy nhìn xem Lạc An. Cậu ta lúc trước chính là bị Diệp Từ ký tiến vào Thịnh Diệp, ai biết hai người lúc trước có cái gì... không quan hệ bất chính đâu? Dù sao Hải Nhi, tôi cho em biết, em nếu thích Lạc An, sớm lắm đã chết cái tâm này đi, cậu ta căn bản là sẽ không thích em, cậu ta chính là thích Lạc Diệp."

Lạc Lăng Tuyết nói lần này nói, mặt ngoài là vì Nhan Hải Nhi hảo.

Nhưng mà trên thực tế, à chính là muốn cho Nhan Hải Nhi ghen tị Lạc Diệp, đồng thời cũng có thể cùng Lạc An tận lực bảo trì quan hệ bình thường. Đừng bởi vì cô ấy thích Lạc An, đến lúc đó đem tư liệu về Thái Ninh hết thảy đều bán cho Thịnh Diệp!

Dù sao Lạc Lăng Tuyết cũng không phải đặc biệt tin tưởng Nhan Hải Nhi.

"Cô ít ở trong này nói hưu nói vượn! Cô nếu nói thêm gì đi nữa, có tin hay không tôi cùng cô giải ước?"

Nhan Hải Nhi là thật sự sinh khí.

Kỳ thật cô cũng nhìn ra được, Lạc An như là đối Lạc Diệp có một loại tình cảm cực kỳ đặc biệt. Tuy rằng anh ấy trong ngày thường đều một tiếng 'chị Diệp Từ', hai tiếng 'chị Diệp Từ' xưng hô như vậy, nhưng anh ấy khi nhìn Lạc Diệp ở trong cặp mắt kia, đích xác có một loại đặc thù gì đó.

Hơn nữa Lạc An quả thật thích kẻ cận Lạc Diệp.

Nhưng là kia thì thế nào? Nhan Hải Nhi chính là không muốn tin tưởng!

"Em giải ước là muốn thưởng tiền vì phạm hợp đồng, Nhan Hải Nhi, em lại không ngu ngốc, để làm chi phải treo cổ ở một thân cây? Hoặc là em có bản lĩnh phải đi đem Lạc An truy lại đây hung hăng sủy rưng, bằng không người liền cho ta an phận một chút!"

"Chuyện của tôi không cần cô quan tâm."

Nhan Hải Nhi thật sự cùng Lục Lăng Tuyết nói không được tiếp nữa.

Đúng, cô rất thích Lạc An, cô thích Lạc An xác thực có thể khiến công ty hồ thẹn. Nhưng cô chính là thích Lạc An, mắc mớ gì đến người khác?

Nhan Hải Nhi đi rồi sau, Lục Lăng Tuyết cúi đầu nhìn nhìn đồng hồ, lập tức lộ ra một cái nụ cười thỏa mãn.

Rốt cục, cô cùng Quý Á Huyền ước định tốt thời gian đã tới rồi!

Thật sự là không dễ dàng, kéo lâu như vậy, cô rốt cục có thể hành diện một phen!

Vừa nghĩ tới cho Lục Diệp an bài tốt sự tình, Lục Lăng Tuyết cả người liền vui vô cùng.

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 102: Ngoài ý muốn

~~~~Người dịch: Gió Lốc~~~~

Lục Diệp uống lên cả phê sau, Quý Á Huyền liền lập tức đến chỗ Lục Lăng Tuyết cho ả một ánh mắt.

Hiện tại cơ bản tính toán toàn bộ chuẩn bị tốt, sẽ chờ Lục Diệp đích được hiệu phát tác.

Lục Lăng Tuyết đắc ý cực kỳ, một lòng cảm thấy được, lần này nhất định có thể cho Lục Diệp thân bại danh liệt.

Lúc này, Lục Diệp đang ở chụp diễn. Cô phía trước quay chụp tất cả đều phi thường thành công, mỗi lần cơ bản đều là một lần liền quá. Nhưng là cho tới bây giờ, cô đã có chút.....

"CUT!" Đạo diễn có chút không kiên nhẫn: "Lục Diệp người rút cuộc đang làm gì đó a?!"

Lục Diệp phi thường thật có lỗi, cô thật sự lo lắng cho mình hội ảnh hưởng đến tiến độ người khác. Vì thế cô vạn phần ngưng ngừng nói: "Đạo diễn thật có lỗi..... Tôi hiện tại có thể thân thể có chút không thoải mái....."

"Thân thể không thoải mái cô hãy trước hết đi nghỉ ngơi, chờ cô nghỉ ngơi tốt lại đến!"

"Tốt, tôi hiểu được."

Lục Diệp thật sự không có cách nào, cô hiện tại luôn luôn loại cảm giác cả người nóng lên.

Cô trong lòng cảm thấy được rất kỳ quái, chẳng lẽ chính mình phát sốt?

Cô chính do dự, lại bỗng nhiên nhận được một cái tin nhắn.

~~~~Người dịch: Gió Lốc~~~~

Tin nhắn của một dãy số xa lạ gửi tới, mặt trên chỉ có hai chữ -- cứu mạng!

Lục Diệp trả lời tin nhắn, bởi vì không rõ ràng lắm tình huống, vì thế cô chỉ có thể hỏi phục một cái dấu chấm hỏi.

Nhưng mà rất nhanh, tin nhắn lại phản hồi lại. Mặt trên viết: Chị Diệp Từ, cứu em! Em ở.....

Lục Diệp không khỏi trong lòng không hiểu.

Không phải là Lạc An đi? Nếu như đúng là của cậu, cậu hẳn là không dùng số lạ để tin tức đến? Hơn nữa tin nhắn ghi địa chỉ, ngay tại phụ cận phim trường.

Đạo diễn tuyển nơi này là ở phòng nhỏ ở trong khu chuyên về cảnh quay trong nội thành, mà chuẩn bị mặt sau còn có thể có một tràng đánh diễn, cho nên đạo diễn tuyển địa phương mặt sau còn có một cái kho hàng để đó không dùng.

Mà Lục Diệp từ tin nhắn thu được địa chỉ, Lạc An đang ở trong ngay kho hàng bỏ hoang đó.

Tuy rằng cảm giác người gửi tin nhắn không phải là Lạc An, nhưng là vì đề ngừa vạn nhất, Lục Diệp vẫn là hướng kho hàng đi tới.....

~~~~Người dịch: Gió Lốc~~~~

Năm phút đồng hồ sau.

Lạc An tìm nửa ngày tìm khắp không thấy Lục Diệp, không khỏi bắt đầu vội vàng xao động đứng lên.

Diệp Từ đột nhiên đang lúc diễn mất tích, Lạc An trong lòng nhất thời dâng lên một trận dự cảm bất hảo. Cậu nghĩ đến phía trước Nhan Hải Nhi tìm đến chính mình, đột nhiên cảm thấy được Lục Diệp quần vào một hồi âm mưu.

Cậu hiện tại căn bản tìm không được Quý Á Huyền, đồng thời cũng tìm không thấy Lục Lăng Tuyệt. Mà Diệp Từ hiện tại cũng không thấy, Lạc An tự nhiên bản năng bắt đầu lo lắng.

Không từ mà biết, đã nói Quý Á Huyền, Lạc An thủy chung cảm thấy được Quý Á Huyền nhất định sẽ đối Diệp Từ làm ra chuyện bất lợi.

~~~~~Người dịch: Gió Lốc~~~~~

Cậu ở bên ngoài dạo qua một vòng, như thế nào cũng không có tìm được Diệp Từ. Nghĩ đến trước đó Nhan Hải Nhi "dây dưa", Lạc An bản năng cảm thấy được chuyện này cùng Nhan Hải Nhi khẳng định cũng thoát không khỏi liên quan.

Vì thế cậu cũng chỉ có thể đi tìm Nhan Hải Nhi.

~~~~~Người dịch: Gió Lốc~~~~~

Lúc này Nhan Hải Nhi đang ở phong ghi âm trong phòng hồi hộp, vừa nghĩ tới Lạc An đối cô đích thái độ, cô cũng có chút không phục.

Hồi hộp đối với cô mà nói, chính là một loại phát tiết.

Cánh cửa phòng ghi âm bỗng nhiên mờ ra, Nhan Hải Nhi bản năng cảm giác được cực kỳ bất mãn. Nhưng nếu ngừng đầu đầu tiên mắt nhìn người đến là Lạc An..... Nhan Hải Nhi sắc mặt không chỉ có dụ dỗ rất nhiều, hơn nữa còn mang theo vài phần vui sướng.

"Lạc An?" Nhan Hải Nhi kinh hi nói: "Anh là riêng tới tìm tôi sao?"

~~~~~Người dịch: Gió Lốc~~~~~

Lạc An sắc mặt nháy mắt trầm thấp, khí thế của cậu tăng mạnh, đi đến trước mặt Nhan Hải Nhi, một tay chống vách tường, đem cô cả người giam cầm ở vách tường.

"Nhan Hải Nhi, cô sẽ không phải cùng Lục Lăng Tuyệt thông đồng một mạch?"

Lạc An thái độ không tốt, Nhan Hải Nhi lại nhất định điểm tức giận đều không có. Nhưng là Lạc An nói vẫn khiến cô thập phần khó hiểu, cô hoang mang hỏi: "Anh nói này..... Là có ý gì? Tôi nghe không hiểu."

"Cô đừng giả bộ! Cô đã cùng Lục Lăng Tuyệt thông đồng tốt lắm muốn dẫn tôi đi khỏi, không sai chứ?"

Bằng không cậu như thế nào mới đi khỏi một lúc, Lục Diệp đã không thấy tăm hơi bóng dáng?!

Lạc An tuy rằng có gương mặt như Thiên Sứ, nhưng trên thực tế, trong lòng của cậu so với bất luận kẻ nào đều phải rõ ràng trong giới giải trí hiểm ác..... Không, không chỉ là giới giải trí.

~~~~~Người dịch: Gió Lốc~~~~~

Trên đời này, Lạc An đối bất luận kẻ nào đều không có một chút tín nhiệm, trừ bỏ Diệp Từ!

"Tôi dụ anh rời khỏi làm gì?"

"Các người thông đồng tốt lắm dụ tôi rời khỏi, không phải là muốn đối chị Diệp Từ xuống tay sao?" Lạc An thanh âm dần dần bắt đầu kết băng: "Nhan Hải Nhi, tôi cho cô biết! Cô tốt nhất hiện tại lập tức liền nói cho tôi biết chị Diệp Từ đến tột cùng ở đâu, nếu không tôi vô luận như thế nào cũng sẽ không buông tha cô!"

Nhan Hải Nhi không thể tin: "Tôi thật sự không biết!"

~~~~~Người dịch: Gió Lốc~~~~~

Nhìn đến Lạc An đối Lục Diệp cái loại thái độ này, Nhan Hải Nhi là thật hiểu được.

Lục Lăng Tuyệt nói một chút cũng chưa sai, Lạc An chính là thích Lục Diệp, hơn nữa anh ấy có thể vì Lục Diệp làm ra đủ loại chuyện đến.

Không, không chỉ có như thế.

Lạc An đối tất cả mọi người lạnh nhạt xa cách, duy độc đối Lục Diệp liền trở thành một thiếu niên bình thường không khác.

"Hi vọng cô là thật sự không biết!" Lạc An nhìn Nhan Hải Nhi liếc mắt một cái, rồi sau đó rời khỏi phòng thu âm.

Cậu bỗng nhiên có chút mất đi phương hướng.

Hiện tại, cậu rốt cuộc nên đi làm sao tìm Diệp Từ đâu?

~~~~~Người dịch: Gió Lốc~~~~~

Đang nghĩ ngợi, ting, Lạc An bỗng nhiên nhận được một cái tin nhắn -- tin nhắn đến từ một cái xa lạ dãy số.

Mặt trên nội dung là: Anh nghĩ muốn cứu Lục Diệp sao?

Sau đó gửi tới một địa chỉ.

~~~~~Người dịch: Gió Lốc~~~~~

Lạc An vừa nhìn thấy hai chữ Lục Diệp, nhất thời trong lòng liền không thể bình tĩnh. Chính như cậu sở liệu, Lục Diệp nhất định là đã xảy ra chuyện!

Đúng vậy a, nếu không Lục Diệp như thế nào bỗng nhiên mất tích đâu?

Lạc An không chút nghĩ ngợi, trực tiếp liền hướng địa chỉ đi nhanh mà đi. Theo địa chỉ, cậu đứng ở một gian kho hàng trước mặt.

Lạc An thử hô một tiếng: "Chị Diệp Từ, chị ở bên trong sao?"

Nhưng mà bên trong lại không hề có động tĩnh gì.

Lạc An theo bản năng địa hướng kho hàng đi vào, cậu vừa mới đi không vài bước, mặt sau cửa kho hàng bỗng nhiên bị người đóng lại. Lạc An bước nhanh quay đầu lại, lại nghe thấy một tiếng động khóa lại.

Có người đem cậu giam ở bên trong!

Lạc An dùng sức đẩy cánh cửa, lại không dùng được.

Đang ở lúc này, Lạc An nghe được giọng nói Lạc Diệp.

~~~~~Người dịch: Gió Lốc~~~~~

"Tiểu, tiểu Lạc?"

Giọng Lạc Diệp phát ra ở kho hàng ở chỗ sâu, hơn nữa còn lộ ra cực kỳ dày đặc suy yếu..... Cùng dự hoặc.

Lạc An hốt hoảng, nhưng vừa nghe đến Diệp Từ, cậu rất nhanh liền hướng tới chỗ Diệp Từ mà đi.

Diệp Từ quả nhiên ở bên trong!

"Chị Diệp Từ, chị không sao chứ?" Lạc An nhìn đến Diệp Từ quỳ rạp trên mặt đất, lập tức đem cô giúp đỡ đứng lên.

Diệp Từ lắc lắc đầu, nói: "Chị không sao."

"Chị như thế nào sẽ ở này?"

"Chị..... Chị không nhớ rõ, chị hình như là bị người đánh ngất xỉu, vẫn là..... Chị không biết, chị hiện tại đầu óc đều cũng có chút mơ mơ hồ hồ."

Lạc Diệp rõ ràng cảm giác được thân thể của mình không thích hợp.

Đầu tiên là nóng lên, sau đó lại là mơ mơ hồ hồ. Cô cảm thấy được, bằng không chính là chính mình phát sốt cộng thêm bị người đánh ngất xỉu, nếu không như thế nào sẽ có loại cảm giác kỳ quái này?

"Chị Diệp Từ, chị không sao chứ?" Lạc An lo lắng cực kỳ, hai tay vội vàng kéo Lạc Diệp, muốn thay cô hào hào kiểm tra.

~~~~~Người dịch: Gió Lốc~~~~~

Tay cậu vừa mới đụng tới Lạc Diệp, Lạc Diệp liền nhất thời nếu như giống như bị chạm điện rụt trở về.

Không đúng, cảm giác không đúng!

Nhất định là có vấn đề!

Lạc Diệp nháy mắt phát hiện thân thể mình khác thường, vì thế nếu không có thể bình thường đối đãi Lạc An.

"Tiểu Lạc, em trước tránh xa một chút." Lạc Diệp hai tay ôm đầu gối, bỗng nhiên đề phòng đứng lên.

Thái độ Diệp Từ như vậy, thật là làm Lạc An có chút khó chịu. Nhưng là chỉ cần là chị Diệp Từ nghĩ muốn, cậu đều nhất định sẽ hết sức làm được.

Lạc An một bên lui về phía sau, vừa nói: "Chị Diệp Từ, chị không sao chứ....."

"EM chỉ cần lui ra phía sau một chút, chị sẽ không sẽ có việc." Lạc Diệp ôm đầu gối ôm chặt hơn nữa một ít: "Tiểu Lạc, một hồi vô luận phát sinh chuyện gì, một hồi vô luận chị thế nào, em cũng không muốn tới gần chị."

"Được....."

~~~~~Người dịch: Gió Lốc~~~~~

Trên thực tế, Lạc Diệp yêu cầu như vậy Lạc An cơ bản là làm không được.

Cậu tất nhiên là nghe được Lạc Diệp nói, chính là không thể không thừa nhận rằng, một khi Lạc Diệp xảy ra tình huống giống như lời nói cho dù vì phạm, Lạc An vẫn là sẽ tiến hỗ trợ.

Đương nhiên, Lạc An căn bản không biết, Lạc Diệp đã uống một chút "được".

Vụ âm mưu ngày sẽ thành công hay thất bại đây? Hãy đón xem vào ngày mai...

GL ăn chơi sa đọa, giờ chạy theo chương.... Quá ăn hại rồi

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 103: Phát sóng trực tiếp

==

Người dịch: Gió Lốc

==

Lúc này, ngoài đoàn phim

Bạch Dã Đồng đã đỗ xe xong, liền chuẩn bị hướng trong phim trường đi.

Trên thực tế, Bạch Dã Đồng trong lòng vẫn là rất cao hứng. Anh nghĩ, nếu đột nhiên đến thăm ban, hẳn là có thể cho Lục Diệp một cái "kinh hi".

[GL: Anh cũng sắp có "kinh" rồi nhưng không có hi nha]

Tiểu Bạch cũng không phải tay không tới, đến phía trước anh còn riêng dẫn theo một ít thứ mà Lục Diệp thích ăn gì đó.

Bạch Dã Đồng đi vào phim trường, đã thấy đoàn phim đã muốn bắt đầu ở sửa sang lại đồ vật này nọ, giống như sắp kết thúc công việc. Bạch Dã Đồng hướng trong đi một vòng, hoàn toàn không có nhìn đến thân ảnh Lục Diệp.

Anh tiện tay tìm người hỏi: "Xin hỏi, có biết Lục Diệp ở đâu sao?"

"Không biết....."

Bạch Dã Đồng tiện tay tìm đến chính là Quý Á Huyền, Quý Á Huyền là biết Bạch Dã Đồng, nhưng là đối với Bạch Dã Đồng, cô biết cũng không nhiều lắm.

Cô cực kỳ lãnh đạm đáp lại, trong lòng lại vẫn đang có một chút cực kỳ rất nhỏ chột dạ.

Thật sự lại nói tiếp, Quý Á Huyền cũng là lần đầu tiên làm loại chuyện này, không chột dạ là không có khả năng.

[GL: Chột mù mắt, cũng vẫn làm, nói chi chột dạ]

Nhưng cô cũng biết, lấy Lục Lăng Tuyết cùng Lục Diệp xích mích, Lục Lăng Tuyết nhất định sẽ đem chuyện này làm được tốt lắm.

Bạch Dã Đồng đang muốn tránh ra, lại đột nhiên ần ần cảm giác được một chút không thích hợp.

Anh tổng cảm thấy được, Lục Diệp hẳn là còn không có rời đi nơi này. Nghĩ, Bạch Dã Đồng gọi điện thoại. Nhưng mà Lục Diệp đi động cũng là không chỉ một lần truyền đến thông báo tắt máy.

Tại sao có thể như vậy đâu?

Anh cùng Diệp Từ thanh mai trúc mã, tự nhiên rất rõ ràng Diệp Từ thói quen.

Diệp Từ tuy rằng bận rộn, nhưng là chẳng sợ ở đoàn phim, cô nhiều nhất cũng chỉ là tắt âm lượng, chưa bao giờ sẽ có tắt máy hoặc là không thể kết nối được.

Bạch Dã Đồng nhất thời dâng lên một trận dự cảm bất hảo.

Quý Á Huyền càng nói như vậy, anh ngược lại liền hướng phim trường ở chỗ sâu mà đi. Bạch Dã Đồng đối nơi này cũng không phải đặc biệt quen thuộc, bởi vậy tìm rất nhiều địa phương cũng không có tìm được Diệp Từ.

Qua ước chừng trong khoảng 10 phút, Bạch Dã Đồng mới chú ý tới địa phương ở mặt sau đoàn phim tựa hồ có chút ồn ào.

Giống như có rất nhiều nhân viên công tác vây quanh ở nơi đó xem cuộc vui.

Bạch Dã Đồng theo thanh âm tìm qua, rất nhanh đi tới trước một kho hàng.

Anh liếc mắt một cái liền nhận ra Lục Lăng Tuyết trong đám người, cô à giờ đi động, cực kỳ hưng phấn mà phát sóng trực tiếp.

"Mọi người hào, tôi là Lăng Tuyết, phía trước các bạn hẳn là cũng biết, tại đây sau nhiều cố gắng, tôi đón bộ phim mới. Sau đó hôm nay trực tiếp chính là hi vọng fan của tôi có thể theo giúp ta cùng nhau hào hào đi thăm nơi bộ phim mà tôi quay chụp!" Lục Lăng Tuyết nói xong, đẩy ra cửa kho hàng: "Đoàn phim của chúng tôi sẽ tổ chức cảnh đánh diễn, sẽ tại đây quay....."

Lục Lăng Tuyết mang theo đi động đi vào, càng đi vào trong, à lại càng là hưng phấn.

À đã muốn khẩn cấp muốn nhìn đến bộ đáng Lục Diệp thân bại danh liệt.

Lục Lăng Tuyết đi đến một nửa, bỗng nhiên kinh ngạc nói: "Ai nha, nơi này như thế nào..... Giống như có cái gì kỳ quái thanh âm? Tôi thật sợ nga, có thể hay không có quý đâu?"

Cô nói xong, cầm đi động chung quanh quay quay, rất nhanh rất nhanh, à tìm được tung tích Lục Diệp.

Lúc này Lục Diệp cả người suy yếu nằm trên mặt đất, quần áo không ngay ngắn, mà Lạc An ngay tại bên cạnh.

Lục Diệp cả người tựa vào Lạc An trên người, như là có điều cầu khát, tư thế hai người thoạt nhìn cực kỳ ám muội.

Lục Lăng Tuyết nhìn đến nơi này, ra vẻ ngạc nhiên: "Nha! Diệp Từ em như thế nào tại đây a?"

Lục Diệp hiện giờ mất đi lý trí, cả người giống như uống rượu, mơ mơ hồ hồ. Cô nghe không rõ ràng lắm Lục Lăng Tuyết nói cái gì, cũng căn bản thấy không rõ tình hình trước mắt.

Cô chính là rất muốn dựa vào Lạc An, không muốn gì hơn.

Lục Diệp như vậy, Lạc An cũng không dám từ chối. Cậu không dám đụng vào cô, cũng không dám động cô, chỉ có thể cương cứng hai tay, tùy ý Lục Diệp tới gần.

Nhưng là tro mắt Lục Lăng Tuyết dẫn theo người nhiều như vậy lại đây, Lạc An có chút không biết nên làm cái gì bây giờ.

Cậu không quan tâm cái nhìn của người khác, nhưng là Lục Diệp bất đồng, cậu sợ Diệp Từ để ý cái nhìn những người đó.

"Chị Diệp Từ, chị mau tỉnh lại." Lạc An đẩy Lục Diệp.

Lục Lăng Tuyết cảm điện thoại nhắm camera ngay hai người, hơn nữa cho Lục Diệp một cái cận cảnh "quần áo không chỉnh". Người xem trực tiếp tuy rằng không nhiều lắm, nhưng là có một số fan cố định trụ cột.

Bạch Dã Đồng vừa vận thấy một màn như vậy, nháy mắt liền hiểu được rốt cuộc là sao lại thế này!

Bọn họ lại đang hãm hại Diệp Từ.

Bạch Dã Đồng lập tức vọt đi lên, nhất thời một tay chặn camera Lục Lăng Tuyết. Bạch Dã Đồng sắc mặt âm trầm đáng sợ, trong ngày thường ảm áp đích thành âm lúc này cũng đề thấp tới rồi cực hạn, mang theo đặc hơn đích cảnh cáo: "Không cần quay! Lại quay tiếp, tôi sẽ tố cáo các người xâm phạm quyền hình ảnh cá nhân riêng tư!"

Lục Lăng Tuyết gặp Bạch Dã Đồng đi ra phá hư chuyện tốt chính mình, hừ lạnh một tiếng, khinh thường nói: "Cái gì xâm phạm quyền hình ảnh cá nhân riêng tư? Chúng ta này đó là công chúng nhân vật, vốn nên so với người bình thường càng thêm chú ý mình ngôn hành cử chỉ. Anh nếu nói như vậy, những người chụp ảnh cho tôi, tôi không phải cũng có thể tố cáo?!"

[GL: Nào thiếu iot, tội]

Bạch Dã Đồng cũng không thêm cùng Lục Lăng Tuyết tranh luận.

[GL: Cãi nhau với người ngu, không nên]

Hắn theo Lạc An trong tay đoạt lấy Diệp Từ, theo sau đem Diệp Từ ngồi chỗ cuối ôm lấy, mang ra kho hàng lý.

Lạc An vội vàng đuổi theo, hỏi: "Chị Diệp Từ chị ấy....."

Bạch Dã Đồng trừng mắt Lạc An, trầm giọng nói: "Lạc An, cậu còn ngại nơi này không đủ loạn sao? Cậu xem xem nơi này nhiều người như vậy, cậu là nghĩ muốn gièm pha Diệp Từ với cậu ngày mai đưa lên đầu đề bàn tán sao!"

Lạc An giật mình ở tại chỗ, chỉ có thể buông tay ra.

Cậu như thế nào nghĩ hại chị Diệp Từ đâu?

Cậu rõ ràng thật lo lắng cô mà thôi.....

Chính là Bạch Dã Đồng nói nhưng cũng nhắc nhở cậu, hiện giờ Diệp Từ đã muốn tái xuất, như vậy bị người nhiều nhìn đến cảnh thế này, đích xác ảnh hưởng không tốt lắm.

Hơn nữa giữa còn có Lục Lăng Tuyết đi đầu, chuyện này khẳng định ảnh hưởng rất lớn, hơn nữa tin tức đi ra, đối Diệp Từ mà nói tất nhiên là ảnh hưởng tiêu cực.

Lạc An cũng không dám đuổi theo đi.

Bạch Dã Đồng ngồi xuống ôm lấy Diệp Từ, vội vàng liền hướng trong phòng rửa tay đi. Vừa mới vào toilet sau, Bạch Dã Đồng liền đem đầu Diệp Từ đặt ở trong bồn, rồi sau đó -- cắn răng mở ra vòi nước.

Anh cũng đau lòng Diệp Từ, nhưng hiện tại Diệp Từ không tỉnh táo không được.

"Diệp Từ, em mau tỉnh tỉnh!"

Đỉnh đầu thỉnh linh truyền đến một trận cảm giác mát, Lục Diệp nhất thời hét lên một tiếng, thanh tỉnh lại.

Cô lập tức rút về đầu của mình, đang muốn chất vấn rốt cuộc là ai đối với mình làm ra chuyện như vậy, lại bởi vì thấy được Bạch Dã Đồng Quan mặt than mà sùng sờ ở tại chỗ.

"Tiểu Bạch? Anh tại sao lại ở chỗ này? Anh vừa mới rốt cuộc đối tôi làm cái gì -- hất..xì!"

Lục Diệp đánh một cái hất xì, cái mũi ngứa, cô chỉ có thể đưa tay xoa xoa mũi.

Nhìn Diệp Từ như vậy, Bạch Dã Đồng lại đau lòng.

"Em không biết em vừa xảy ra chuyện gì sao." Bạch Dã Đồng mày nhãn lại: "Em còn có thể đứng lên sao? Nếu nghĩ muốn nhớ lại, chính em hảo hảo ngắm lại."

Hiện tại Lục Diệp, đầu giống như đang say rượu. Cô trước đó ấn tượng chính là cô nhận được một cái tin nhắn Lạc An cầu cứu, sau đó.....

Sau đó trí nhớ mà bắt đầu có chút mơ hồ, có chút hỗn loạn. Vứt bỏ trong kho hàng, còn có Lục Lăng Tuyết đột nhiên xuất hiện, còn có Lục Lăng Tuyết phát sóng trực tiếp.

Lục Diệp nhất thời giống như thế bị xối nước lên đầu, tỉnh táo lại.

"Là Lục Lăng Tuyết!"

Lục Diệp theo bản năng đã nghĩ đến cô ta, nếu không phải do cô ta, cô ta như thế nào biết chuyện mà phát sóng trực tiếp?!

"Diệp Từ, em đừng trách tôi đối em như vậy, em chẳng lẽ không cảm thấy vừa rồi em rất kỳ quái sao?" Bạch Dã Đồng có chút khó có thể mở miệng.

Lục Diệp nghĩ nghĩ, liền gật gật đầu.

Là kỳ quái, cô vừa mới rồi nhưng nghĩ muốn..... Thế nhưng nghĩ muốn dựa Lạc An!

Hơn nữa giống như ở trong trí nhớ của cô, cô cũng chỉ dựa Lạc An..... Chính là hai người không có làm cái gì không quá lịch sự.

Lục Diệp không khỏi tự giễu, hoàn hảo chính mình năm năm trước từng phát sinh qua cái loại chuyện này nghĩ lại mà kinh, nếu không, cô hôm nay nhất định sẽ gặp chuyện không may!

Đúng là bởi vì cô đối cái loại này sự tình bài xích, cho nên mới ảnh hưởng đến cô.

Năm năm trước, cô bị Giang Văn Thắng quá chén mà đưa đến trên giường một người xa lạ nam nhân, lúc sau còn từng vì cái nam nhân kia "sanh non".

Kỳ thật chuyện cụ thể cô đã muốn không nhớ rõ, đoạn trí nhớ kia đối với Diệp Từ mà nói, vẫn đều là mơ mơ hồ hồ.

Chương cuối của tháng 11....

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 104: Ra tay tàn nhẫn (nghĩa tốt)

"Tôi..... Tôi giống như trúng độc." Lục Diệp nhú nhú mày, không khỏi lại do dự: "Chính là tôi cả một ngày căn bản là chưa ăn cái gì vậy, không có khả năng có người sẽ cho tôi kê đơn a."

[GL: Chị nhịn khát hay thật!!!]

Cô càng nghĩ càng là cảm thấy được nghi hoặc.

Hơn nữa nếu chuyện này là Lục Lăng Tuyết làm, vậy càng không thể. Lục Diệp không có khả năng làm cho Lục Lăng Tuyết nhích lại gần mình đi?

Cô có thể nghĩ đến mọi tình huống, Tiểu Bạch tự nhiên cũng muốn nghĩ ra rồi.

"Em hôm nay không có uống vật gì không?"

Lục Diệp lắc lắc đầu.

"Chuyện này anh đi tìm được trợ lý em hỏi thăm." Bạch Dã Đồng cởi ra áo khoác trên người mình, đắp ở trên người Diệp Từ: "Em hiện tại chạy nhanh về nhà nghỉ ngơi, để tránh cảm mạo và nhiều thứ khác nữa. Máy ngày nay em cũng tận lực đừng đến đây, anh sẽ giúp em cùng đạo diễn nói. Tóm lại, chuyện tình phía sau anh sẽ thay em giải quyết tốt hậu quả."

Lục Diệp nhìn Bạch Dã Đồng, trong lòng cảm kích muốn chết.

"Thật không hồ là hảo huynh đệ, Tiểu Bạch, có anh thật tốt....."

Bạch Dã Đồng bắt đầu cười.

Anh một đường đem Lục Diệp hộ tống tới trên xe, rồi sau đó chính mình lại quay đầu lại điều tra rõ mọi sự tình hôm nay.

Bạch Dã Đồng rất nhanh tìm tới trợ lý của Lục Diệp ở trong đoàn phim, vị trợ lý này là đạo diễn xếp cho cô, bình thường ngẫu nhiên cũng sẽ chiếu cố đến chuyện các diễn viên khác.

Anh cũng không phải không biết xấu hổ nói thẳng sự kiện kia, đơn giản liền mở miệng thử nói: "Cái kia..... Diệp Từ hôm nay thân thể không thoải mái, giống như bụng có chút khó chịu, tôi nghĩ biết cô ấy hôm nay có hay không uống gì không sạch sẽ gì đó....."

Trợ lý là một nữ hài tử diện mạo bình thường, nhìn đến Bạch Dã Đồng, cũng không khỏi mặt đỏ ngáy ngừng.

"Cái kia..... Tôi cho chị Diệp Từ ăn gì đó đều kiểm tra quá, khẳng định không có vấn đề. Nhưng thật ra..... người đại diện của Lạc An, cô Quý Á Huyền anh nhận thức sao? Cô ấy hôm nay cho chị Diệp Từ một ly cà phê."

.....

Chương sẽ hoàn chỉnh vào ngày mai

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 105: Giáo huấn

Dù sao Chiến Đình Kiều còn cái gì cũng chưa làm, Chiến Văn Ki đã muốn cảm thấy trọn vẹn áp lực cùng khí thế.

"Chú hai, cháu đây đi trước....."

"Không được đi!" Chiến Đình Kiều thanh âm cực kỳ trầm thấp, mang theo không thể kháng cự.

Chiến Vân Kỳ trong lòng trầm xuống, lập tức nói: "Việc này chú cũng không thể làm cho cháu giúp chú..... Cháu chỉ biết đánh người, nhưng cháu không đánh nữ nhân."

"Hon nữa....." Chiến Vân Kỳ nuốt nước miếng một cái, lại nói tiếp: "Chú cũng không có thể làm cho cháu đi tẩu Lạc An."

Chiến Đình Kiêu hai tay tạo thành chữ thập, khuôn mặt càng phát ra lạnh lùng.

Anh nhìn ra được, chuyện này cùng Lạc An không có quan hệ gì. Trong đoạn clip Lạc An thật cẩn thận mà lại bộ dáng mờ mịt, Chiến Đình Kiêu liếc mắt một cái có thể xuyên thủng.

Nhưng là anh đồng dạng cũng biết, Lạc An giữ lại không được.

Anh không có khả năng tiếp tục để Lạc An ở lại, ở bên người Diệp Tử.

"Cháu đi cùng đạo diễn nói một chút, đem Lạc An đổi đi. Về phần Lục Lăng Tuyết..... Tôi nhất định sẽ làm cho cô ta trả giá đại giới!"

- -----

Nhà nội dung trước ^_^

- Chiến Đình Kiêu định làm gì?

- Lục Lăng Tuyết sẽ ra sao?

Hãy tiếp tục chờ đọc.

Bạn đang đọc truyện *Boss, Vợ Ngài Lại Chạy Rồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.